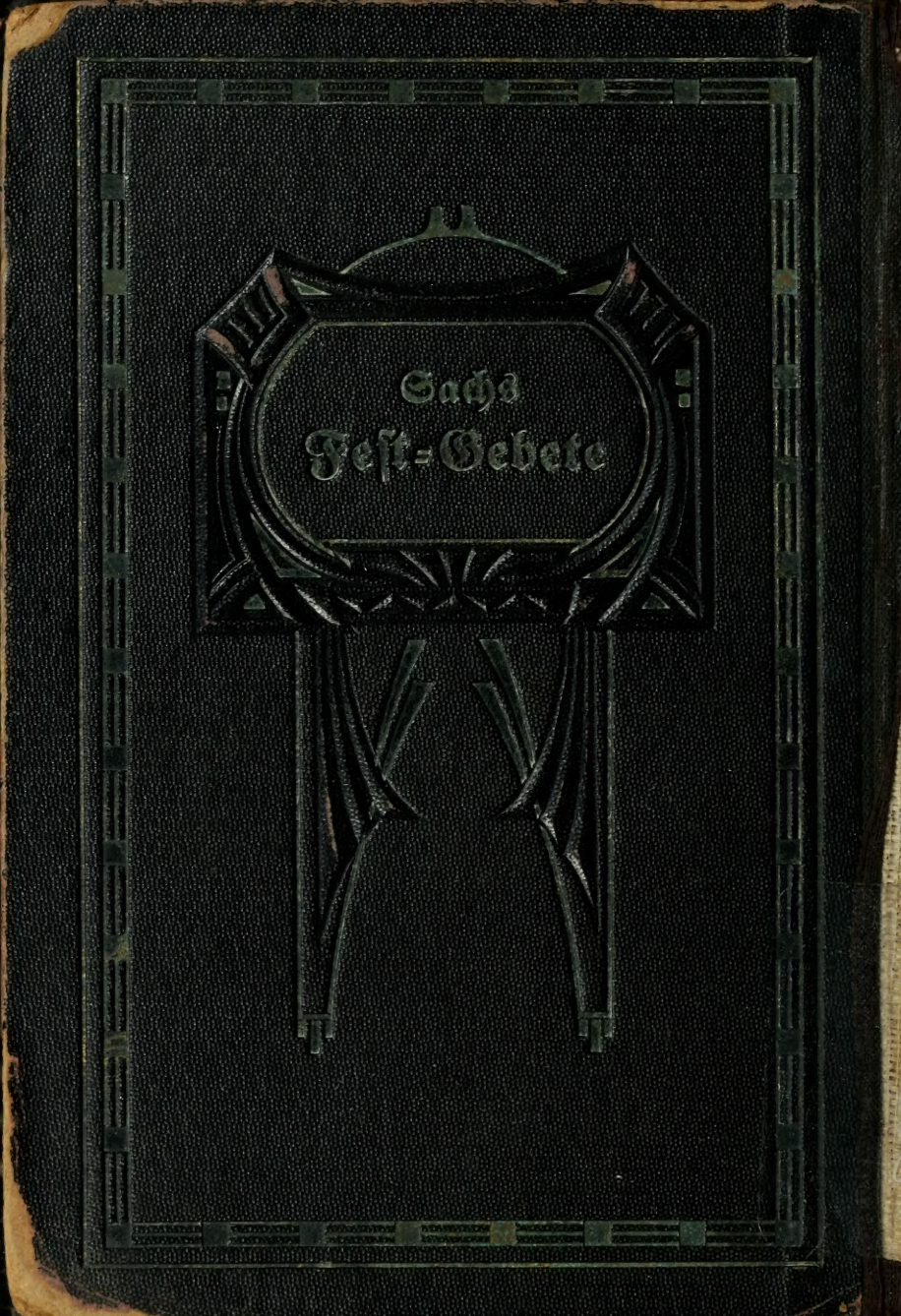
Sachs
Fest-Gebete

מחזור ליום כפור.

Festgebete

für den Versöhnungstag.

Vierter Theil.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה מחדש ומדויק היטב אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק רביעי

גולל

מחזור ליום כפור

כמנהג

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

פראג אונד ברעסלויא
בהוצאות יעקב ב. בראנדיים
שנת תר״ס לפ״ק.

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

Dr. Michael Sachs.

Ungekürzte und neurevidirte Ausgabe.

Vierter Theil:

Jom Kippur.

Prag und Breslau
Verlag von Jakob B. Brandeis.
1900.

Inhalt des vierten Bandes.

Gebete für den Versöhnungstag.

Seite

ברכות השחר ופסוקי דזמרה Das allgemeine Morgengebet 1

קריאת שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den für diesen Tag eingeschalteten Feststücken 71

תפלת שחרית Die Tefillah für diesen Morgen 92

חזרת התפלה לשליח צבור Wiederholung der Tefillah durch den Vorbeter mit eingeschalteten Feststücken 111

סדר קדושה Die Keduschah im Morgengebet 179

סליחות לשחרית Selichoth im Morgengebet 208

אבינו מלכנו Abinu Malkenu (fällt am Sabbath aus) . . . 268

סדר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen der Thorah . 273

קריאת התורה Vorlesung aus der Thorah (im Morgengebet) . . . 278

הפטרה Haftarah im Morgengebet 284

הנתן תשועה Gebet für den Landesherrn 291

סדר הזכרת נשמות Gedächnißfeier für die Hingeschiedenen 293

תפלת מוסף Die Mußaf-Tefillah 299

חזרת התפלה לשליח צבור Wiederholung der Tefillah durch den Vorbeter mit eingeschalteten Feststücken 310

סדר קדושה Die Keduschah im Mußafgebet 345

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ 357

סדר עבודה Die Abodah 361

סליחות למוסף Selichoth im Mußafgebet 388

סדר היכן Der Priesterseger 428

סדר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen der Thorah . 434

קריאת התורה Vorlesung aus der Thorah (im Minchahgebet) . . . 436

הפטרה Die Haftarah (im Minchahgebet) 438

תפלת מנחה Das Minchahgebet 447

סליחות למנחה Selichoth im Minchahgebet 468

תפלת נעילה Schlußgebet 514

תפלת מעריב למוצאי יום כפר 560

סדר ברכת הלבנה 573

Gebet beim Eintritte in das Gotteshaus.

מה Wie lieblich sind deine Zelte, Jaakob! deine Wohnungen, Jisrael! Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichkeit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich, Ewiger, kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld; erhöre mich in der Treue Deines Heils.

מַה־טֹּבוּ אָהָלֶיךָ
יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרָעָה אֲבָרְכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי
תְפִלָּתִי־לְךָ | יְיָ עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָבֵי
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי
בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי | עָלֶיךָ בָטַחְתִּי
יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשׁוּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי
יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ

יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־יְיָ אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שְׁמָעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְּעָתִי | הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה | עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד: שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׁשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: חַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וְאֲצַפֶּה: אֲנִי קֵרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שָׁמַע אִמְרָתִי: הַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

מִי אָנֹכִי יֶשְׁנְיָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשָׂר וָדָם עָפָר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְדַי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמֶּה פְעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי לְעֵמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹלַת כָּל־הָעוֹלוֹת וְסִבַּת כָּל־הַסִּבּוֹת. אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל־בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וְתַחֲנוּגִים שֶׁל־עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שִׁמְעָה תְפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ:

תפלת שחרית.

שיר תהלה.

מן ב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות בדלת וכן בסוגר, ובתיבו רצוף ״ג העקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי
וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין
עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יָחִיד
כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם
אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף
וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נֶעֱרֹךְ
אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃ קַדְמוֹן
לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־
נוֹצָר. יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ׃ שֶׁפַע
נְבוּאָתוֹ נָתַן אֶל־
אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ׃ לֹא קָם

Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,
Der ist und dauert: keine Zeit setzt seinem Dasein Grenzen;
Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu finden,
Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.
Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen;
An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.
Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben,
Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.
Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was Er schafft,
Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.
Aus seinem Gottesgeist den Strom wollt' Er in Gnaden teil.n,
Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

Und Keiner mehr in Fisrael als wie Moscheh erstand,
Er, ein Prophet, der Gott geschaut und wie im Bild erkannt.
Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,
Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war.
Und Gottes Lehre wandellos besteht in Ewigkeit,
Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.
Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt;
Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.
Dem Frommen giebt er nach Verdienst den Lohn für seine That;
Vergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.
Er sendet den Gesalbten einst, wann erst die Zeit gekommen,
Zu lösen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.
Die Todten wird beleben Gott durch seine Liebe Macht.
Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht!

אדון O Herr der Welt, der Du geschaltet,
Eh' noch ein Wesen ward gestaltet!

בְּיִשְׂרָיֵל כְּמשֶׁה עוֹד.
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־
תְּמוּנָתוֹ׃ תּוֹרַת
אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.
עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן
בֵּיתוֹ׃ לֹא יַחֲלִיף
הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.
לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ׃
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ.
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקַדְמוּתוֹ׃ גּוֹמֵל
לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ.
יִתֵּן לָרָשָׁע רָע
כְּרִשְׁעָתוֹ׃ יִשְׁלַח
לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ.
לִפְדוֹת מְחַכֵּי קֵץ
יְשׁוּעָתוֹ׃ מֵתִים יְחַיֶּה
אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ
עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ׃
אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר
מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־

Da auf Dein Wort das All erſtand,
Da wards zum Kön'ge Du ernannt.
Und wenn zerfällt das Weltenganze,
Du herrſcheſt dann allein im Glanze.
Du warſt und biſt ſeit Ewigkeit
Und Du wirſt ſein in Herrlichkeit.
Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,
Dir ſtellet Keiner ſich zur Seiten.
Ohn' End' und Anfang in der Zeit,
Dein iſt die Macht, die Herrlichkeit.
Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,
In Drang und Noth mein Hort, mein Theil!
Du meine Zuflucht, mein Panier,
Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.
In Deine Hand ich ſtets befehle,
Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,
Und meinen Leib vertrau' ich Dir.
Ich bange nicht, Gott iſt mit mir!

וְיָצִיר נִבְרָא׃ לְעֵת
נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל׃
אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל׃
לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא׃
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה׃
וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי׃
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃ בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית׃
וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי׃
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת
צָרָה׃ וְהוּא נִסִּי
וּמָנוֹס לִי׃ מְנָת כּוֹסִי
בְּיוֹם אֶקְרָא׃ בְּיָדוֹ
אַפְקִיד רוּחִי׃ בְּעֵת
אִישַׁן וְאָעִירָה׃ וְעִם־
רוּחִי גְוִיָּתִי׃ יְיָ לִי וְלֹא
אִירָא׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ
נְקָבִים נְקָבִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי
וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא
כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם
אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר
לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen Oeffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger, der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiligt durch

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃

seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu beschäftigen.

והערב Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns befleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es segne dich der Ewige und behüte dich. Es

יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם
שִׁעוּר, הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים
וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים
שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת
לָעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלּוּ הֵן
כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת
חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית
הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית
וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר
חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת
הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת
שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ
וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ
בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְּרָאתָהּ אַתָּה
יְצַרְתָּהּ אַתָּה
נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה

lasse dir leuchten der Ewige sein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir sein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

אלו Dies sind die Dinge, für die es (nach gesetzlicher Bestimmung) kein bestimmtes Maß gibt: die Ecke des Feldes (die beim Abmähen für den Armen stehen bleiben muß), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebeswerken und die Beschäftigung mit der Gotteslehre. Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch den Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künftige Welt. Dies sind sie: die Ehrfurcht gegen Vater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Krankenbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und Du bewahrest sie

in mir, und Du wirſt ſie einſt von mir nehmen und mir wiedergeben in der ſpäten Zukunft. So lange die Seele in mir iſt, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meiſter aller Geſchöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

ברוך Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einſicht, zwiſchen Tag und Nacht zu unterſcheiden.

Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer ſagen:) Gelobt ſeiſt Du, Ewiger, unſer Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe.

מְשַׁמֶּרֶת בְּקִרְבִּי
וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ
מִמֶּנִּי וְלֶהֱחֲזִירָהּ בִּי
לָעָתִיד לָבֹא: כָּל
זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי
מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים
אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר
נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים
מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי
בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין
לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

(Männer ſagen):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

(Frauen sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich geschaffen nach seinem Willen.

(Frauen sagen):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der sehend macht die Blinden.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der löset die Gefesselten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wasserfluthen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der lenket die Tritte des Mannes.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael gürtet mit Stärke.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael krönet mit Ruhm.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי
וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל־
תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי
חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה
וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן
וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל־
תַּשְׁלֵט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע
וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע.
וּמֵחָבֵר רָע. וְדַבְּקֵנוּ
בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים וְכוֹף אֶת־
יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־
לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Augenlidern.

ויהי Möge es Dein Wille sein, unser Gott, und unserer Väter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Verleihe uns Anhänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von bösem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst,

וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵנוּ
וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם | מֵעַזֵּי
פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים.
מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר
רָע. וּמִשָּׁכֵן רָע
וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן
הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה
וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה
בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־בְּרִית
וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן־בְּרִית׃

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם
בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר
אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וְיֹאמַר׃

Wohlgefallen und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Israel.

יהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem feindseligen verderblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

לעולם Immer sei der Mensch gottesfürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים, לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חַסְדֵּנוּ, מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה־כֹּחֵנוּ, מַה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנְךָ בְכֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ

Herr aller Welten! Nicht im Vertrauen auf unsere Verdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn alles ist vergänglich.

אבל Aber wir, Dein Volk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der

שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת־
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ:
אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ
וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־
יוֹם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יי | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא
נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה
הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לָעוֹלָם הַבָּא.
קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל־

Du an ihm Dich freueteſt, den Namen Jisrael gegeben und Jeſchurun.

לפיכך Deshalb ſind wir verpflichtet, Dich dankend zu bekennen, Dich zu rühmen und zu preiſen, zu ſegnen und zu heiligen, Preis und Dank abzuſtatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut iſt unſer Theil und wie lieblich unſer Loos und wie ſchön unſer Erbe! Heil uns, die wir früh und ſpät, Morgens und Abends, ausſprechen, zweimal an jeglichem Tage:

שמע „Höre, Jisrael! der Ewige, unſer Gott, iſt ein einiges ewiges Weſen.“

ברוך Gelobt ſei der Name der Herrlichkeit ſeines Reiches immer und ewig.

אתה Du warſt Derſelbige, ehe die Welt erſchaffen worden; Du biſt Derſelbige, ſeit die Welt erſchaffen worden, Du Derſelbige in dieſer Welt und Du Derſelbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen

מַקְדִּישֵׁי שִׁמְךָ וְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ.
וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם
וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

an denen, die Deinen Namen zu heiligen berufen ſind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unſere Macht. Gelobt ſeiſt Du, o Ewiger, der Du heiligeſt Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
אֱלֹהִים. רַבֵּץ קָוֶיךָ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יֵכִירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־בָּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־
אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ
בַּתַּחְתּוֹנִים. שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־
תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.

אתה Du biſt der Ewige, unſer Gott, im Himmel und auf Erden und in den höchſten Himmeln droben. Es iſt wahr, Du biſt der Erſte und Du der Letzte, und außer Dir kein Gott! Sammle die auf Dich Hoffenden von den vier Enden der Erde. Mögen erkennen und einſehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott biſt über alle Reiche der Erde. Du haſt gebildet den Himmel und die Erde, das Meer ſammt allem, was darin iſt. Und wer iſt unter allen Werken Deiner Hand, unter denen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir ſagen könnte: Was thuſt Du? — Unſer Vater im Himmel, o erweiſe uns Gnade um Deines großen Namens willen, der über uns genannt iſt, und laß an uns

וַיְהִי־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַהֲ־
שֶּׁבָּתוֹב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבְעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם
כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

sich bewähren, was geschrieben steht: In derselbigen Zeit werde Ich euch heimbringen und in der Zeit euch sammeln; denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Völkern der Erde, wenn Ich zurückkehre zu euren Vertriebenen vor euren Augen, spricht der Ewige.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־
יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם
וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם
חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלַבֵּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ
וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־
מָקוֹם טָהוֹר׃

וְשַׁלְהֶבֶת פָּרִים שָׁפָתֵינוּ בְּמָקוֹם קָרְבָּן תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר (למנחה בֵּין הָעַרְבַּיִם׃)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי
לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃

Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Jisrael's und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müßt ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit dar-

וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד׃
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד
הָעֲשָׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ
רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר
לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ
הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

bringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler, zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden: dazu ein Zehntheil eines Epha[1]) feines Mehl zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertheil eines Hin[2]) gestoßenen Oels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertheil Hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

ושחט Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת
הַסַּמִּים. בְּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ

[1]) Epha bedeutet ein Getreidemaß. [2]) Hin bedeutet ein Maß für flüssig. Körper.

סַמִּים נָטָף | וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת | סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם | מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָם לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. כְּדֵי לְקַיֵּם | מִצְוַת דַּקָּה מִן־הַדַּקָּה׃ וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִין הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים | מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר. שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יַיִן קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא׃ רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא׃ וְאִם־נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם־חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃ רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרְפַ הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָפָה׃ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יַיִן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא. כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד׃

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב. הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים׃ פִּטְמָהּ לַחֲצָאין כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרֹבַע לֹא שָׁמַעְנוּ׃ אָמַר | רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ. כְּשֵׁרָה לַחֲצָאין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃ תָּנֵי

בַּר קַפְרָא אוֹמֵר לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה. הָיְתָה בָאָה שֶׁל־
שַׁיָּרִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפְרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב
שֶׁל־דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל ׀ לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין
בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׂאוֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־
תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: אַתָּה חֹתֵר לִי מִצַּר תַּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי
סֶלָה: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם
חָסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Am Sabbath wird dieſes gebetet.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe mit Oel eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das iſt das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und ſeinem Trankopfer.

*) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדָשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן כְּפָר וְשָׂעִיר שֶׁל־יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן

*) Der 5. Abſchnitt aus der Miſchna Sebachim handelt von den Vorſchriften und Gebräuchen bei den Opferungen, und wird zum Andenken an den Opferdienſt geleſen.

וְקִבּוּל דָּמָן כִּבְלִי שֶׁרֶת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּמִים הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן כִּבְלִי שֶׁרֶת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן כִּבְלִי שֶׁרֶת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל־אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד | דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים | מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה כָּל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ כִּכְלִי שֶׁרֶת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל | לָאִשִּׁים: וְבִחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אָשָׁם גְּזֵלוֹת. אָשָׁם | מְעִילוֹת. אָשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אָשָׁם נָזִיר. אָשָׁם | מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן כִּכְלִי שֶׁרֶת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים | מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה כָּל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם | מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל | לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם | מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבְלָבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָה בַּאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל | לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

*) רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל | לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד

*) Das I. Kapitel aus Siphra enthält die logischen Regeln zur Auslegung der Tora. Die tägliche Lesung dieses und des vorangehenden Stückes ist gleichsam der Ersatz statt der Verpflichtung sich täglich mit der Tora und ihrer Auslegung zu befassen.

עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כְּלוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְטַעֵן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כָּאֶנְגִנוּ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְטַעֵן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֶנְגִנוּ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְהוֹסִיף בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירוֹ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁזְּכֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Beim Anlegen des Tallith.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

Gebenedeiet seist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt! der uns durch seine Gesetze geheiligt und uns verordnet hat die Umhüllung mit den Schaufäden

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

In manchen Gemeinden wird vor ברוך שאמר dieser Psalm gesagt.

ל מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע | בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר | רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּ לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל | לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן | יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

מזמור (Ps. 30.) Psalm. Lied bei der Tempelweihe, von David. Ich erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen und nicht meinen Feinden Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, zu Dir habe ich geschrieen, und Du heiltest mich. Ewiger, Du hast heraufgezogen aus der Unterwelt meine Seele, hast mich belebt, daß ich nicht in die Grube sank. Saitenspielet dem Ewigen, ihr seine Frommen, und preiset sein heiliges Andenken. Denn Schrecken ist bei seinem Zorn, Leben bei seiner Gnade. Am Abend kehret Weinen ein, am Morgen Jubel. Und ich sprach in meinem Frieden: Nicht werde ich wanken ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hattest Du festgestellt als mein Gebirge Macht; — Du bargst Dein Antlitz, da war ich erschrocken. Zu Dir, Ewiger, will ich rufen und zum Herrn flehen. Welcher Gewinn ist an meinem Blute, wenn ich sinke in die Grube? Wird der Staub Dich preisen, wird er verkünden Deine Treue? Höre, Ewiger, und sei mir gnädig! Ewiger, sei mir ein Beistand. Da wandtest Du meine Klage in Reigentanz, lösetest meinen Sack und gürtetest mich mit Freude. Darum soll Dir saitenspielen Lobpreis und nicht verstummen; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

בתשבחות bis ברוך שאמר wird stehend gebetet.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם בָּרוּךְ הוּא
בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית.
בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם | עַל־
הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם
עַל־הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו. בָּרוּךְ | חַי
לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח.
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי
עַמּוֹ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו
וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד
עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ

Gelobt sei, auf dessen Wort die Welt entstand. Gelobt sei Er! gelobt er, der Urheber des Schöpfungswerkes, gelobt der spricht und vollbringt, gelobt der beschließt und vollführt, gelobt der sich erbarmt der Erde, gelobt der sich erbarmt der Geschöpfe, gelobt der segensvollen Lohn ertheilt den ihn Fürchtenden, gelobt der ewig lebt und dauert beständig, gelobt der Befreier und Retter, gelobt sei sein Name. Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Allmächtiger, barmherziger Vater, der gerühmt wird durch den Mund seines Volkes, verherrlicht und gepriesen durch die Zunge seiner Frommen und Knechte. Und mit den Lobgesängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich,

אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת נְגַדֶּלְךָ
וְנִשַּׁבֵּחֲךָ וְנִפְאָרְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ
מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד
חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ
מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Psalmen dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Namen und dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, Herr! gepriesen und verherrlicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ
בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי
יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר

Danket dem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet kund unter den Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, redet von all seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens; es freue sich das Herz derer, die den Ewigen suchen. Verlanget nach dem Ewigen und seiner Hoheit, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die Er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Jisraels, seines Knechtes, Söhne Jaakobs, ihr seine Erkornen! Er ist der Ewige, unser Gott; über die ganze Erde ergehen seine Gerichte. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das Er ge-

boten, ins tausendste Geschlecht, das Er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Jizchak. Und Er stellte es auf für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da Er sprach: Dir geb' Ich das Land Kenaan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und sie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ keinen Mann sie bedrücken und strafte um sie Könige. „Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget kein Leid zu!" Singet dem Ewigen, alle Lande, verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Völker sind Nichtiges; aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Freude an seiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Völkergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph! Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und

צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת
אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנַעַן
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־
גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר:
לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי
אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־
הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם
יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־
כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־
כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ:
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ
לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה

kommet vor sein Antlitz, bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm alle Lande! und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige ist König! Dröhne das Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und alles, was darin. Dann müssen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen, die Erde zu richten. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld! Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Hülfe, und sammle uns und rette uns von den Völkern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Gepriesen sei der Ewige, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel! Heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Missethat und verderbt nicht und wandte oft

וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו
כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ:
אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־
הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ

seinen Zorn ab und weckt nicht all seinen Grimm. — Du, Ewiger wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir; Deine Huld und Deine Treue werden stets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Huld; denn von Ewigkeit sind sie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ist sein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Heiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke dem Volke. Gepriesen sei Gott! — Gott der Vergeltung, Ewiger, Gott der Vergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. — Beim Ewigen ist der Sieg: über Dein Volk komme Dein Segen, Selah! Der Gott der Heerschaaren ist mit uns, eine Veste ist uns der Gott Jaakobs, Selah! — Gott der Heerschaaren! Heil dem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! — Hilf Deinem Volke und segne Dein Erbe, und weide und trage sie bis in Ewigkeit. Unsere Seele wartet des Ewigen: unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz; denn seinem

וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה
יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז
לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים |
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם
בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת
יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־
עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ
וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם
וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ

heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Laß uns schauen, Ewiger, Deine Huld, und Dein Heil gieb uns. Auf, uns zum Beistand! und erlöse uns um Deiner Gnade willen. — Ich bin der Ewige, dein Gott, der Dich heraufgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf deinen Mund, daß Ich ihn fülle! — Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist. Ich aber vertraue Deiner Huld; es frohlockt mein Herz ob Deiner Hülfe. Ich will dem Ewigen singen, denn Er hat mir wohlgethan.

כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃ הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ קוּמָה
עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חַסְדֶּךָ׃ אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ׃ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם |
מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל׃
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר׃ וְלַיְלָה
לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃
אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃
בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא

(Psalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Reden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus

ihre Schnur und an das Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesetzt. Und der, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Kammer, frohlocket wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen. Am Ende der Himmel ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ist untadelig, seelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend; des Ewigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ist rein, besteht ewig; des Ewigen Aussprüche sind wahr, sind gerecht allzumal. Sie, die köstlicher sind denn Gold und feines Gold in

קַוָּם׃ וּבְקָצֵה תֵּבֵל
מִלֵּיהֶם׃ לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם
אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא
כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ׃
יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
אֹרַח׃ מִקְצֵה
הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ׃
וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם׃ וְאֵין נִסְתָּר
מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ׃ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי׃
פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים
מְשַׂמְּחֵי־לֵב׃ מִצְוַת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְיָ
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד׃
מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת
צָדְקוּ יַחְדָּו׃
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב

Menge, und süßer denn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird durch sie belehrt; in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. Verirrungen, wer merket sie? — Von verborgenen Sünden reinige mich! Aber auch von Übermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Vergehen. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

לדוד (Psalm 34.) Von David, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset uns

וּמִפָּז רָב. וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר
בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם
מִזֵּדִים חֲשׂךְ עַבְדֶּךָ
אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז
אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע
רָב׃ יִהְיוּ־לְרָצוֹן
אִמְרֵי־פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ
אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ. וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת־
יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיְיָ
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ
לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה

*) Nach d. Masora וּמִפָּז

שָׁמְעוּ יַחַדְוּ׃ דָּרַשְׁתִּי
אֶת־יְיָ וְעָנָנִי׃ וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ
וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיְיָ שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֵה מַלְאַךְ־
יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ
כִּי־טוֹב יְיָ׃ אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְרָאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו׃
כִּי־אֵין מַחְסוֹר
לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי
יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־
טוֹב׃ לְכוּ־בָנִים
שִׁמְעוּ־לִי׃ יִרְאַת יְיָ
אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים׃ אֹהֵב

seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um die, so ihn fürchten, und befreiet sie. Kostet und sehet, daß gütig der Ewige ist; Heil dem Manne, der bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr seine Heiligen! denn Nichts mangelt denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern; aber die den Ewigen suchen, entbehren kein Gut. — Kommt her, Kinder, höret auf mich: die Furcht des Ewigen lehr' ich euch. Wo ist der Mann, der Leben begehrt, der Tage

wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Zunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden. Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus allen ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hasser büßen. Der

יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע.
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע
וַעֲשֵׂה־טוֹב. בַּקֵּשׁ
שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי
יְיָ אֶל־צַדִּיקִים. וְאָזְנָיו
אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ
בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית
מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ
וַיְיָ שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־
לֵב. וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ
יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת
צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
יְיָ׃ שֹׁמֵר כָּל־
עַצְמֹתָיו. אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה
וְשׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃

פְּדֵה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו׃
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־
הַחֹסִים בּוֹ׃

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃ אֲדֹנָי
מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל׃ וּמֵעוֹלָם
עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא׃
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־
אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל
כִּי יַעֲבֹר׃ וְאַשְׁמוּרָה
בַּלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ׃ בַּבֹּקֶר
כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר
יָצִיץ וְחָלָף׃ לָעֶרֶב
יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי
כָלִינוּ בְאַפֶּךָ׃

Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

תפלה (Psalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes — Herr, Zuflucht bist Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Ehe denn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall kreiste, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Du führst den Sterblichen bis zur Zerknirschung und sprichst: Kehret zurück, Menschenkinder! Denn tausend Jahre sind in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du strömst sie hin, im Schlaf werden sie; am Morgen sprosset er wie Gras. Am Morgen blühet er und sprosset, am Abend ist er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergehen in Deinem Zorne, und

וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ. עֲלֻמֵנוּ
לְמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־
יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ.
כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־
הֶגֶה׃ יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה.
וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם
עָמָל וָאָוֶן. כִּי גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז
אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ
עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע.
וְנָבֵא לְבַב חָכְמָה׃
שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי.
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ. וְנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃

in Deinem Grimme sind wir angstverwirrt. Du stellst unsere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antlitzes. Denn all unsere Tage verstreichen in Deinem Grimme; wir verbringen unsere Jahre wie Geschwätz. Unsere Lebensjahre — das sind siebzig und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Elend und Unheil; denn schnell enteilt's, und wir müssen davon. Wer kennt die Macht Deines Zornes und, wie er ihn fürchten sollte, Deinen Grimm? — Unsere Tage zählen lehr' uns denn, daß wir gewinnen ein weises Herz. Kehr' um, o Ewiger! — wie lange noch? — und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Huld, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Er-

freue uns, gleich den Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, da wir Unglück geschauet.

ויהי Sichtbar werde vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns! Und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände — fördere es!

ישב (Psalm 91) Wer in dem Schutze des Höchsten sitzet, der ruhet im Schatten des Allmächtigen. Ich spreche zum Ewigen: Meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Verderbens. Mit seinem Gefieder deckt Er dich, und unter seinen Fittigen bist du geborgen; Schild und Panzer ist seine Treue. Nicht fürchtest du vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei

שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת
עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־
עֲבָדֶיךָ פָּעָלֶךָ.
וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם:
וִיהִי נֹעַם | אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר
עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי
יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא
יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ.
מִדֶּבֶר הַוּוֹת:
בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה.
צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ:
לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף

Tage, vor der Pest, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage. Es fallen dir zur Seite Tausend, und Zehntausend dir zur Rechten, — dir nahet sie nicht. Nur mit deinen Augen schauest du, und die Vergeltung der Frevler siehst du an. Denn Du, Ewiger, bist meine Zuversicht! Den Höchsten machst du zu deiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht deinem Zelte. Denn seine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all deinen Wegen. Auf Händen tragen sie dich, daß nicht an dem Steine dein Fuß sich stoße. Auf Löw' und Otter trittst du, zertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Ich ihn; Ich stelle ihn hoch, weil

יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל
יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד
צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדֶּךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ
אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק
בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט.
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ
מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ
מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ.
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן־תִּגּוֹף
בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ.
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע

שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ
עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
אַחַלְצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ
עַבְדֵי יְיָ׃ שֶׁעֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ׃ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־
יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ. זַמְּרוּ
לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ.
יִשְׂרָאֵל | לִסְגֻלָּתוֹ׃
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־
גָדוֹל יְיָ. וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃

er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich errette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben sättige Ich ihn, und lasse ihn meine Hilfe schauen.

הללויה (Psalm 135.) Hallelujah! Lobet den Namen des Ewigen! Lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hause des Ewigen stehen, in den Höfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn gütig ist der Ewige; saitenspielet seinem Namen, denn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Israel zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat er gemacht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und

allen Tiefen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blitze zum Regen erschafft Er, Er führt hervor den Wind aus seinen Schatzkammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh, Er sandte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Mizrajim, an Pharaoh und an all seinen Knechten; der geschlagen zahlreiche Völker und getödtet mächtige Könige, den Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Und Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Jisrael, seinem Volke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Götzen

מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה
הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרֹתָיו: שֶׁהִכָּה
בְּכֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח
אֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם,
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן
אַרְצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם, יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין יְיָ
עַמּוֹ, וְעַל־עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם

der Völker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht; auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus des Levi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen fürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim. Hallelujáh!

כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ, אַף אֵין־יֵשׁ־
רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־
בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־
יְיָ, בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, יִרְאֵי
יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ
יְיָ | מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

קלו הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

(Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת
לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים
לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Der den Himmel geſchaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Der ausſpannte die Erde über den Waſſern, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Der die großen Lichter geſchaffen, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Die Sonne zur Herrſchaft am Tage, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrſchaft bei Nacht, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Der Mizrajim ſchlug an ſeinen Erſtgebornen, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Und herausführte Jisrael aus ſeiner Mitte, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Mit ſtarker Hand und ausgeſtrecktem Arme, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt ſeine Huld.

Und ſprengte Pharaoh und ſein Herr ins Schilfmeer, denn ewiglich währt ſeine Huld.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld.

Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt seine Huld.

Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt seine Huld.

Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.

Zum Besitze Jisrael, seinem Volke, denn ewiglich währt seine Huld.

Der in unserer Erniedrigung unser gedachte, denn ewiglich währt seine Huld

Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Brot giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt seine Huld.

רננו (Psalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen! den Redlichen geziemet Lob-

gesang. Danket dem Ewigen mit der Cither, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist des Ewigen Wort, und all sein thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Huld ist voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganzes Heer. Er sammelt zu Haufen des Meeres Gewässer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müssen bangen alle Bewohner des Erdenrundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Rathschluß der Völker, vereitelt die Gedanken der Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ
לוֹ׃ שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן
בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר
דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד
יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד
מֵי הַיָּם. נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ וָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי. הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם.
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ

לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו. הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ. אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב־חָיִל. גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה. וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם.

ewiglich bestehen, seines Herzens Gedanken für alle Geschlechter. Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist, — der Nation, die Er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel blickt der Ewige, sieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sitzes schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Herz gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist der König siegreich durch des Heeres Menge, ein Held wird nicht gerettet durch Fülle der Kraft. Eitel ist das Roß zum Siege, und durch die Fülle seiner Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben und sie

zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet des Ewigen; unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ.
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָּטָחְנוּ׃ וְיִהְיֶה חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ.
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ.
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־
גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא
יֵדָע וּכְסִיל | לֹא־יָבִין אֶת־
זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ־
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה

מזמור (Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath-Tag. — Schön ist's dem Ewigen zu danken und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände juble ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und der Thor sieht solches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben,

אֹיְבֶיךָ | יְיָ. כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵם קַרְנִי.
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז
בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־
עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ.
לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן
כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה:
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ. נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת | מַיִם רַבִּים.
אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי־יָם. אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ.
יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

*עלתה כתיב

Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn; ich bin getränkt mit frischem Oele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie. Noch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

" (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

יהי Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; möge sich freuen der Ewige an seinen Werken. Es sei der Name des Ewigen gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Völker ist der Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Name bleibt in alle Zeit, Dein Gedenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herrscher immerdar; geschwunden sind die Heiden aus seinem Lande. Der Ewige hat zerstört den Rathschluß der

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־
מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם
יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם
יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־
וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מָלָךְ׃ יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד
אָבְדוּ גוֹיִם | מֵאַרְצוֹ׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת

עַמִּים׃ רַבּוֹת
מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב־אִישׁ
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּה
לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי־יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ. יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ
יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב׃ וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ יְיָ
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ
עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃

Heiden, vereitelt das Sinnen der Nationen. Vielfach ist das Sinnen im Herzen des Menschen, und der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer dauern, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählt hat der Ewige Zijon, es sich ersehen zum Sitze. Denn Jaakob hat sich erkoren Jah, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht lassen wird der Ewige sein Volk und sein Erbe nicht aufgeben. Und Er ist barmherzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben und nimmt gar oft seinen Zorn zurück und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil denen, die weilen in deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also

geschieht! Heil dem Volke dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barm-

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה
לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו׃

(קנה) תְּהִלָּה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי
הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן

*וגדלותך נתיב

herzig ist der Ewige, lang-
müthig und groß an Huld.
Gütig ist der Ewige gegen
Alle, und sein Erbarmen ist
über all seine Werke. Es
preisen Dich, Ewiger, all
Deine Werke, und Deine
Frommen benedeien Dich. Die
Herrlichkeit Deines Reiches
sprechen sie aus, und von
Deiner Stärke reden sie, —
kund zu machen den Menschen-
kindern seine Stärke und die
Herrlichkeit der Majestät sei-
nes Reiches. Dein Reich ist ein
Reich aller Ewigkeiten, und
Deine Herrschaft geht durch
alle Geschlechter. Es stützet
der Ewige alle Sinkenden
und richtet auf alle Gebeug-
ten. Aller Augen schauen
empor zu Dir, und Du giebst
ihnen ihre Nahrung zur rech-
ten Zeit. Du öffnest Deine

וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדַל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־
כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף
לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ

*ונדול יתיר ו׳

Hand und sättigest alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־ דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־ מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת רָצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

Hallelujah! (Psalm 146.) הללויה

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ׃ אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־

Hallelujah! Rühme, meine Seele, den Ewigen! Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Ver-

trauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem nicht Hülfe ist. Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Rathschläge. Heil dem, zu dessen Beistand ist Jaakobs Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt, der Recht schafft den Gedrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gefesselten, der Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge; Waisen und Wittwen erhält Er, aber den Weg der Frev-

תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְּשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ
יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ
עֶשְׁתֹּנוֹתָיו׃ אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ.
שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם. הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ
פֹּקֵחַ עִוְרִים. יְיָ זֹקֵף
כְּפוּפִים. יְיָ אֹהֵב
צַדִּיקִים׃ יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים. יָתוֹם
וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם,
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז הַלְלוּיָהּ | כִּי־
טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ,
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב,
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃
מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים, לְכֻלָּם
שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ,
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ,
מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־
אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיְיָ
בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם |

ler krümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geſchlechter. Hallelujah!

הללויה (Pſalm 147.) Hallelujah! Denn ſchön iſt's; unſerm Gotte ſaitenſpielen, denn lieblich iſt's; ihm geziemet Lobgeſang. Es bauet Jeruſchalajim der Ewige; die Verſtoßenen Jisraels ſammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Herzen und verbindet ihre Schäden. Er zählet die Zahl den Sternen zu, ſie alle nennt Er beim Namen. Groß iſt unſer Herr und reich an Kraft ſeine Weisheit unausſprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, ſaitenſpielet unſerem Gotte mit der Cither. Der den Himmel be-

בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ
מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים
חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה
לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא
בִגְבוּרַת הַסּוּס
יֶחְפָּץ. לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה
יְיָ אֶת־יְרֵאָיו. אֶת־
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־
יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן:
כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ
בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ:
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם
חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ.
עַד־מְהֵרָה יָרוּץ
דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ

deckt mit Wolken, der Erde Regen bereitet, der die Berge Gras sprossen macht. Er giebt dem Vieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Lust. Gefallen hat der Ewige an denen, so ihn fürchten und seiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen; rühme deinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Kinder in deiner Mitte. Der zu deiner Grenze den Frieden gesetzt, mit dem Fett des Weizens dich sättigt, Er sendet sein Wort zur Erde, — flugs läuft sein Ausspruch; — der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Asche ausstreuet; der seinen Frost in

Stücken ſchleudert: vor ſeiner Kälte — wer kann beſtehen? Er ſendet ſein Wort und läßt ſie ſchmelzen, läßt wehen ſeinen Wind, ſie zerrinnen zu Waſſer. — Er verkündet Jaakob ſeine Worte, ſeine Satzungen und Rechte Jisrael. Nicht alſo that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen ſie nicht. Hallelujah!

הללויה (Pſalm 148.) Halle-lujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all ſeine Engel; lobet ihn, ihr all ſeine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Waſſer, die über den Himmeln! Sie ſollen loben des Ewigen Namen; denn Er gebot, und

כִּפְתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ
מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב
רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם׃
מַגִּיד דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב׃
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה
כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי וּ
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ׃
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי
אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא

*דברתו קר׳ *צבאו קד׳

צְוָה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד
לְעוֹלָם. חָקַק־נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הָאָרֶץ. תַּנִּינִים
וְכָל־תְּהֹמוֹת. אֵשׁ
וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר.
רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־
גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל־
אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ
וְכָל־לְאֻמִּים. שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְיָ.
כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.
הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן

sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Gesetz gab Er, und es wandelt sich nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen! Feuer und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt! Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern! Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel! Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter! Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht

לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ. הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ
לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ.
תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. בְּנֵי־
צִיּוֹן יָגִילוּ בְּמַלְכָּם׃
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמָחוֹל
בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־
לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה יְיָ
בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים
בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד
יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם.
וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃
לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם

das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

הללויה (Psalm 149.) Hallelujah! Singet dem Ewigen ein neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volke, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre

בְּזִקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בַרְזֶל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב. הָדָר הוּא
לְכָל־חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־
אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ
בִּגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּתֵקַע שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל.
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:
כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriebene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelujah!

הללויה (Psalm 150.) Hallelujа! Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cimbeln, lobet ihn mit schmetternden Cimbeln. Alles, was Odem hat, lobe Jah! Hallelujah!

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
אָמֵן | וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ
מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם
הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ | יְיָ
אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:
וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ
לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל,
וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־
עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל |

ברוך Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalajim thront! Halleluja! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde. Amen! Amen!

ויברך Und David pries den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist das über

לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה׃
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ׃
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה
הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ׃ אַתָּ*
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־
צְבָאָם׃ הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים
וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם׃
וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כֻּלָּם׃ וּצְבָא הַשָּׁמַיִם
לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם

*אתה קדי

Alles erhabene Haupt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand steht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, danken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist der Ewige allein, Du hast gemacht den Himmel, die Himmel der Himmel, und all ihr Heer, die Erde und Alles, was darauf ist, die Meere und Alles, was darin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt sich vor Dir. Du bist der Ewige, Gott, der Du Abram erkoren

וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ
אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן
לְפָנֶיךָ.

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית
לָתֵת אֶת־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי
לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָּה: וַתֵּרֶא | אֶת־
עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם.
וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן
אֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם
אַרְצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי
הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ־

und ihn herausgeführt haſt aus Ur-Kasdim und haſt ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du, ſein Herz Dir getreu gefunden, ſchloſſeſt Du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kenaan, Chitti, Emori und Periſi und Jebuſi und Girgaſchi, es zu geben ſeinem Samen, und haſt Dein Wort gehalten, denn Du biſt gerecht. Und Du ſaheſt das Elend unſerer Väter in Mizrajim, und ihren Klageruf am Schilfmeer haſt Du vernommen. Und thateſt Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all ſeinen Knechten und an all dem Volke ſeines Landes, weil Du wußteſt, daß ſie frevelten gegen ſie, und Du

לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה׃ וְאֶת־
רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן
בְּמַיִם עַזִּים׃

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְיָ וַיַּאֲמִינוּ
בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

haſt Dir einen Namen gemacht wie dieſen Tag geſchieht. Und das Meer haſt Du geſpalten vor ihnen, daß ſie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger ſtürzteſt Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

וישע Und ſo rettete der Ewige an dieſem Tage Israel aus der Hand Mizrajims, und Israel ſah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Und Israel ſah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und ſie glaubten an den Ewigen und an Moſcheh, ſeinen Diener.

אז Damals ſang Moſcheh und die Kinder Israel dieſes Lied dem Ewigen und ſprachen alſo: Singen will ich dem Ewi-

gen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleudert ins Meer. Mein Sieg und Sang ist Jah, Er war meine Rettung! Der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen, — der Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaohs und seine Macht hat Er geschleudert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie; sie fuhren hinunter in die Tiefen, gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe Deiner Hoheit rissest Du nieder Deine Gegner; Du ließest los Deine Zorngluth, sie verzehrte sie wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, geran-nen die Fluthen im Herzen

אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה
גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְיָ
אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃
יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יְאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת

בְּלֵב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ
יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה
בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ
בָּעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי
פְלֶשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ
אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד
נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃

des Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen ersatten soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter? Du streckteſt Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Volk, so Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Heiligthums. Es hören's die Völker, sie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Peleſcheth. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms; die Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben; vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaans.

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר
נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃ כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה
וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה׃
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד׃

Es falle über sie Schrecken und Angst; an der Größe Deines Armes erstarren sie wie Stein, — bis hinübergezogen Dein Volk, Ewiger! bis hinübergezogen das Volk, so Du geeignet; bis Du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger! das Heiligthum, Herr, das Deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! — Denn des Ewigen ist das Königthum, und Er ist Herrscher der Völker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Esaws, und des Ewigen wird sein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. (Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.)

נִשְׁמַת כָּל־חַי
תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם
זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד.
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם
בְּכָל־עֵת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ
כָּל־בְּרִיוֹת. אֲדוֹן כָּל־
תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל
בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד. וּבְרִיוֹתָיו

נשמת Der Odem alles Lebendigen segne Deinen Namen, Ewiger, unser Gott! und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unser König! Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Und außer Dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit der Noth und des Drangsals; — wir haben keinen König außer Dir! Gott der früheſten und der späteſten Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Wesen, der gepriesen wird in so vielen Lobliedern, der leitet seine Welt in Gnade und seine Geschöpfe mit Erbarmen!

Und der Ewige schläft und schlummert nicht, Er, der ins Leben erwecket Schlafende und aufwachen läßt Entschlummerte und reden macht Stumme und löset Gefesselte und stützet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll wäre des Gesanges wie das Meer, und unsere Zunge des Jubels wie das Brausen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unsere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unsere Hände ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unsere Füße schnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unser Gott und Gott

בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־
יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים.
וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים.
וְהַמַּתִּיר | אֲסוּרִים.
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ
לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה
כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו.
וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח
כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ
פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת
כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ
מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת
לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־
שִׁמְךָ. עַל־אַחַת
מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים
וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים
הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־
אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ׃
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ.
וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ.
מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ.
וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ׃
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ
חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח׃
עַל־כֵּן אֵבָרִים
שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ

unserer Väter! und zu segnen Deinen Namen für eine der tausend- und abertausend-, ja myriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Vätern und an uns. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott! und aus dem Sklavenhause uns befreit, in Hungersnoth uns gespeist und zur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte hast Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen und von bösen und dauernden Krankheiten uns geheilt hervorgehen lassen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlassen Deine Gnadenbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche lassen, Ewiger, unser Gott! auf ewig. Darum die Glieder, die Du gesondert in uns, und Hauch und Odem, die

וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר־ שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ. וְיָרוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־ בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־ לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וְכִלְיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל־ עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוְלוֹ: מִי

Du gebaucht in unsere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja sie sollen danken und segnen, lobsingen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken und jede Zunge Dir schwören und jedes Knie sich Dir beugen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger! wer ist wie Du, der rettet den Armen vor dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürftigen vor seinem Räuber?" — Wer ist Dir

ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: „Von David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!“

האל Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten!

וְדָמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־
לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ
וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־
שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כְּאָמוּר.
לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי
אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ הָאֵל
בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ.
הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ׃

הַמֶּלֶךְ
יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם
וְנִשָּׂא׃

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ׃ וְכָתוּב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים
בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם׃
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ׃
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ׃
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל׃

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר
וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־
הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת
לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם
לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס
עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי
עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד
מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל

König, sitzend auf hocherhabenem und majestätischem Throne, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: „Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied.“ Durch den Mund der Gerechten wirst Du erhoben und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ergebener geheiligt und in der Mitte der Heiligen verherrlicht.

Und in den Versammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Israel, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

Gepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß ישתבח

וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei, Ewiger, Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Danklieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, ewig Lebender!

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(*תברך Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

(* יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי
רַחֲמִים. וּמֵאִיר עֵינֵי
הַמְחַכִּים לְסִלִּיחָתוֹ.
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל׃
אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר
חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֶפֶל
אָמַר וַיְהִי׃
ח״ק סְלַח לְנוּ קָדוֹשׁ
בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ׃
ח״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ.
סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.

סוגרין הארון

מיוסד ע״פ א״ב כפול.
אָז בְּיוֹם כִּפּוּר

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der uns aufthut die Pforten des Erbarmens und erhellet das Auge der auf seine Verzeihung Harrenden, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

סלח Verzeih' dem Volke, dem heiligen, an diesem Tage, dem heiligen, Erhabener, Heiliger!

חטאנו Wir haben gesündigt, unser Hort! verzeih' uns, unser Schöpfer!

אז Einst hast am Sühnetag Verzeihung Du gelehrt,

וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

סְלִיחָה הוֹרֶת. אוֹר
וּמְחִילָה לְעַמְּזוּ
קָנִיתָ: בְּסָלְחֲךָ
לַעֲוֹנוֹת וַחֲטָאֵי עֵדָה,
בְּעָשׂוֹר סְמוּכִים
בְּבֵית הַוַּעֲדָה: סלה
גָּבְרוּ חַטָּאִים בַּאֲנִי
יְשֵׁנָה. גְּשׁ יוֹם אֶחָד
בִּימֵי שָׁנָה: הוֹבְבוּ
בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ. הוֹפְקֵי
בְתְשׁוּבָה לְיוֹצֵר אוֹר
וְסַלָּח: הטאנו הַמְתֵּק
הָאוֹר לִסְלִיחָתִי,
הָעֵת תַּעֲנֶה וְתֹאמַר
סָלַחְתִּי. וְתָאִיר
עֵינֵינוּ וְתַעֲבוֹר עַל־
פֶּשַׁע. וְחוֹטְאֵי
בְשִׁגְגָה אַל־נָא תָמִית
בְּרֶשַׁע (נ״א בְּרֶשַׁע:) סלה
זָדְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ

Licht und Vergebung für das Volk, das Dir gehört.

Ja, Du verzeihst die Schuld, die Sünde der Gemeind'!

Im Gotteshause sieh vertrauend sie vereint.

Wenn hoch die Sünde schwillt, uns Schlaf umfangen hält,

Zum Segen dieser Tag, der einzige, ein sich stellt.

Dem, der vergiebt, verzeiht, erschallen Flehensworte;

Wir klopfen reuig heut an Deiner Gnaden Pforte.

Laß strahlen heute mild המתק uns der Versöhnung Licht;

O laß ergehn den Ruf, der „Ich verzeihe" spricht!

Erhelle unser Aug', laß unsre Fehle schwinden,

Und laß uns nicht den Tod, wo wir geirret, finden.

Wohl haben wir gefehlt, wohl schwer wir uns vergangen,

Und alles ist gerecht, was über uns ergangen.

Wir fühlen, Herr der Welt! so tief heut das Vergehen.

Weih' uns mit Deinem Licht, nicht laß beschämt uns stehen.

טיב Barmherz'ger, Güt'ger Du, Dein ist die Gnad' und Huld.

Erfrisch' aus Deinem Quell uns Du, umhüllt von Huld!

Wir schütten unser Herz vor Dir aus Tag und Nacht.

O sei uns Sühne heut durch Buß' und Reu' gebracht!

Nachsichtig forsch' und prüf' was tief Geheimniß hüllt,

Und Deiner Trauten Schuld vergieb erbarmend mild.

Laß ziehen uns erhellt von Deiner Gnaden Lichte;

Nicht sende leer uns fort aus Deinem Angesichte.

מלבין O Du, der läutert Schuld, daß sie wie Schnee wird rein!

בְּרוּעַ מַעֲלָלֵנוּ. זֶה
צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל־
הַבָּא עָלֵינוּ: חָטָאנוּ
לְךָ מֶלֶךְ עוֹלָמִים.
חַנְּנֵנוּ בְאוֹרְךָ וְלֹא
נֵצֵא נִכְלָמִים: חטאנו
טוֹב וְסַלָּח לְךָ הִיא
הַצְדָּקָה. סַהֲרֵנוּ
כְּמַעְיָנְךָ לוֹבֵשׁ
צְדָקָה: יוֹמָם וְלַיְלָה
שַׁפְכֵנוּ לֵב וָנֶפֶשׁ.
יְרַחֵם־לָנוּ אוֹר בְּכִפּוּר
עֲנוּיֵי נֶפֶשׁ: סלה כְּחַנּוֹן
תַּחֲפֹּשׂ | סִתְרֵי
מַעֲשִׂים. כְּרַחוּם
תְּסַלַּח עֲוֹנוֹת
עַמּוּסִים: לְמַעַן נָרוּץ
בְּאוֹר פָּנֶיךָ. לֹא נֵצֵא
הַיּוֹם רֵיקָם | מִלְּפָנֶיךָ:
חטאנו מַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג
חֲטָאֵי עַמֶּךָ. מְקוֹר

Des Heils und Lebens Quell
ist nur bei Dir allein.
Der Du des Bundes denkst,
Dein Licht laß uns erhellen,
Wie den, der Zuflucht fand
dort an des Baches Wellen[1]).
Herr, der verzeiht die Schuld
der Heerde, Dir vertraut!
Birg uns im Licht, wie den,
der Deinen Glanz geschaut[2]).
O Vater! hör' den Ruf aus
tiefen Seelenqualen:
In lichtem Glanze laß des
Thales Rose[3]) strahlen.
פתח Thu' auf das Gnadenthor,
nimm unser Flehen an,
Der in der Höh' Du thronst,
wenn wir Dir betend nah'n!
O läutre Sündenfleck, nicht
laß die Schuld uns zeih'n;
Wie Silber siebenfach laß uns
geläutert sein!
Dein Strahl erleucht' uns, wie
die Brüder, treu verbündet[4]),

חַיִּים וְחֶסֶד עִמָּךְ׃
נָבוֹאָה עֲדֶיךָ זוֹכְרֵי
הַבְּרִית׃ נַהֲלֵנוּ
בְּאוֹרְךָ כְּמוֹ שֶׁמָּתָּ
בְּנַחַל כְּרִית׃ סלה שֹׁר
הַמְכַפֵּר בְּעַד צֹאן
מַרְעִית׃ סוֹכְכֵנוּ
בְּאוֹרְךָ כְּסוּכַּת
מֵרָאִית׃ עֲנֵנוּ אָבִינוּ
מִמַּעֲמַקִּים׃ עוֹרֵר
כְּאוֹר נֹגַהּ שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים׃ חטאנו פְּתַח־
לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֵה
תְּפִלָּה׃ פָּנֶיךָ נַחֲלָה
שׁוֹכֵן מַעֲלָה׃ צְאֶתֵנוּ
תְּנַקָּה וּבְחַטָּא לֹא
נִתְנַזָּק׃ צָרְפֵנוּ כַּכֶּסֶף
שִׁבְעָתַיִם | מְזֻקָּק׃
סלה כָּרְבֵנוּ לִישֻׁעָתֶךָ
בְּאוֹר שְׁנֵי עֲפָרִים׃

---

1) Der Prophet Elijah an dem Bache Kerith. 2) Moscheh. 3) Jisrael.
4) Moscheh und Aharon.

קוֹרְאֵי קְדֻשַּׁת יוֹם
כִּפֻּרִים: רְעֵנוּ כְקֶדֶם
וְתַאֲרֵנוּ וְנָהֳרָה. רַחוּם
דַּקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־
תְּאַחַר: חטאנו שַׁפְכֵנוּ
כַמַּיִם אַבְנֵי לִבּוֹת.
שַׁחֲרֵנוּ אוֹר וַיְהִי בּוֹחֵן
לְבָבוֹת: תְּחַשְׁאֵנוּ
בְּאָזוֹב וְנִטְהָר בְּיוֹם
סְלִיחָתִי. תַּקְשִׁיב
סְלַח־נָא וְתֹאמַר
סָלָחְתִּי:

Die von der Weihemacht des Sühnetags verkündet.
Weid' uns, wie sonst, und hell laß glänzen uns im Licht.
Hör' und gewähr' es uns, Erbarmer! säume nicht!
שפכנו Das Herz, verstockt wie Stein, wie Wasser sieh's zerrinnen!
Bring' uns am Morgen Licht, o Herr, der prüft das Sinnen!
Entsünd'ge uns am Tag der Sühne, sprich uns rein.
Horch und vergieb, o Herr! gewähr' uns Dein Verzeih'n!

סְלַח לָנוּ קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

(Am Sabbath wird das untenstehende הכל יודוך gebetet.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ

Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich

(Am Sabbath:)

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ,
וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיי:
הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה. יוֹצֵר הַכֹּל,
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת

הכל Alles preiset Dich und Alles verherrlicht Dich und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens und

sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet; voll ist die Erde Deiner Besitzthümer O König Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer

מַה־רַּבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן

(Am Sabbath:)

aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und Er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es gibt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt; es gibt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ הִלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ. וְלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים. רַחֵם ו עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מְשֻׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעָרְכֶךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעָרְכֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתֶךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וְכָעַל יְהֵדֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פְּנוֹת צְבָאָיו

Stärke, Schild unſres Heils, Schutzwehr um uns! O Herr, gepriesen ſei Du, groß an Weisheit, der bereitet und geſchaffen die Strahlen der Sonne! Der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für ſeinen Namen; die Leuchten ſtellet Er rings um ſeine Majeſtät. Die Führer ſeiner Himmelsſchaaren ſind heilige Weſen,

(Am Sabbath:)

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ הַמְּתְנָאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־־הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים וּמְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בִּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהֵיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נְגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא־לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Al Gott, Herr aller Geſchöpfe, geſegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte iſt voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht ſich erhebt über den heiligen Thieren und im Glanze der Herrlichkeit ſtrahlt auf ſeinem Wagenthron. Fürſprechende Milde und Geradheit ſtehen vor ſeinem Thronſitze, Gnad' und Erbarmen vor ſeinem Glanze. Wohlthuend ſind die Leuchten, die erſchaffen unſer Gott; Er hat ſie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunſt. Kraft und Stärke hat Er in ſie gelegt, daß ſie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle ſtrahlend, herrlich iſt ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Niedergange, erfüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben ſie ſeinem Namen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß ſeiner Herrſchaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er ſah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Seraſim und Ofannim und die heiligen Thiergeſtalten, —

קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד
מְכַפְּרִים כְּבוֹד־אֵ֫ל וּקְדֻשָּׁתוֹ׃
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־
אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה׃

die verherrlichen den Allmächtigen; unabläßig verkünden sie die Herrlichkeit Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbath:)

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־
הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעָלָה
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאֶרֶת
עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עִנֵּג קָרָא
לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ זֶה שַׁבַּת (שֶׁל)
יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל
מִכָּל־מַלְאַכְתּוֹ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ׃
לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכוּ לָאֵל כָּל־
יְצוּרָיו. שַׁבַּת יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ
לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמִּנְחִיל
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ׃ שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ
יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם ו מִמַּעַל. וְעַל־
הָאָרֶץ מִתַּחַת׃ תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־
מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ
סֶלָה׃

תתברך

לאל dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbathtag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbath: „Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Verherrlichung bringen sie dem Gotte und Herrn, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Israel in seiner Weihe am geweihten Sabbathtage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ
וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ
יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֶשֶׁר
מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם
עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה
יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם
אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם
גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים
בְּאֵימָה וְיִרְאָה רְצוֹן
קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־
פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְשַׁבְּחִים
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים
וּמַמְלִיכִים.

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ
הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם
זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה
לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה
וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם

תתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unser König, der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; sie Alle einmüthig

heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.

ברוך (Vorb. u. Gem.) Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו Sein Reich, es waltet in meiner Gemeinde Kreis;

Mein Glaub' an ihn ist sein Ehrenpreis.

Zu ihm ruf' ich um Sühne von Sünd' und Schuld,

Am Sühnetag um seiner Verzeihung Huld.

Er wird erhören und sprechen: Ich habe verziehen!

קדוש Heiliger! in seinen Höhen thront Er hehr zu heiliger Verehrung!

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! verheißen hat Verzeihung Er der reuigen Bekehrung.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אופן פותחין הארון

חזק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתוֹ בְּקָהָל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֵלָיו בִּקַּשְׁתִּי לְכַפֵּר עָוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי׃

מיוסד ע״פ א״ב

ח׳ קָדוֹשׁ אַדִּיר בַּעֲלִיָּתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ בְּתִשּׁוּבָה שָׁת | סְלִיחָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ גִּלָּה לְעַמּוֹ
סוֹד דָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
ח׳ קָדוֹשׁ הֵיעָלֵל כְּפֶרֶת
צֹאן מַרְעִיתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו
ח׳ קָדוֹשׁ הַסּוֹלֵחַ
לַאֲמָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
ח׳ קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְּלוּ
גְּבוּרָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו
ח׳ קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֲמָה
בְּאַהֲבָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
ח׳ קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעַנּוּי
נֶפֶשׁ תַּמְתּוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו
ז׳ קָדוֹשׁ טָהֵר מְמֵאִים
בְּמֵי זְרִיקָתוֹ.

Heiliger! der sein Geheimniß uns enthüllt, sein Wort uns hat gelehrt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der gern der Schaar, die mild Er führt, die Sühne stets gewährt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! die ihm erbeben, wird sein Wort rein sprechen heut von Sünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! von Dank erfüllet wird sein Volk der Gnaden Macht verkünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! in Liebe wird gedenken Er der ihm ergebnen Treuen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! in Gnaden sieht und Huld Er's an, wie sie sich heut kasteien.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! Er läutert die Unreinen heut aus seiner Reinheit Quellen.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ וְלִכְבִין כַּשְׁלֶג
חַטָּאַי סְגֻלָּתוֹ׃

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ כַּפֶּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל שִׁגְגָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד
בַּשָּׁנָה שָׁת קְרִיאָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲדָתוֹ׃

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ נִרְאָה בְהַר
מְרוֹם הָרִים עַמִּידָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ וּמוֹב
לְסוֹבְלֵי עֹל יְרָאָתוֹ׃

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

Heiliger! der Sünden trübe Flecken wird in Gnaden Ererhellen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! verzeih' dem Volke Jisrael, wo irrend es gefehlt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der diesen einen Tag sich hat zum heil'gen Ruf erwählt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der Sühne und Vergebung mild verkündet seiner Schaar.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der auf dem heiligen Berg im Glanz sich zeigte offenbar.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! Er sühnt die gern und froh der Last sich heil'gen Dienstes beugen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ עָוֹן יְכַפֵּר
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ פּוֹשְׁעִים |
מַעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

ח׳ קָדוֹשׁ צוֹפֶה בְּעָנְיוֹ
נֶפֶשׁ תַּמְתּוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים
יַעֲרִיצוּ קְדֻשָּׁתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

ח׳ קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן
וְאֵין זוּלָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ | שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים בְּמִכּוֹן
שִׁבְתּוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der mild verzeiht und gnädig heißt, die Gluth des Zornes schweigen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der läßt erbarmungsvoll den Fehl, Vergehens Bürde, schwinden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! das Fasten an dem Zehnten nimmt Er an und tilgt die Sünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! die Heiligen verkünden laut von seiner Heiligkeit.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! wie Niemand außer ihm, — wie Er ist voll Barmherzigkeit.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! der hoch auf seinem Sitze thront in lautrer Himmelssphäre.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִפְאַרְתּוֹ.

Heiliger! deß Ruhm verkünden laut im Chor die heil'gen Himmelsheere.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מַלְכוּתוֹ בְּקָהָל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֵלָיו בִּקְשָׁתִי. לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי:

סוגרין הארון

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וְכָרֻבִים יְפָאֲרוּ וְשִׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִים יְבָרְכוּ. פְּנֵי כָל־חָיָה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמָּתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

Die Chajoth erheben Gesang und die Cherubim Preis und die Serafim Jubel und die Himmelsschaaren Benedeiung, das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von seiner Stätte.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם

Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen; dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich

währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott! mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unsere Augen in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren

הַסְפֵּן׃ אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן
תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת׃

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה
וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי
חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ׃
אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם
רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ
לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר
וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ
בְּאַהֲבָה׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ׃ וַהֲבִיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת

von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken und Dich als den Einigen zu bezeugen in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe.

שמע Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen.

וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת,
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ

Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bücket, und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand,

und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie euren Kindern, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben, — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Fisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß, wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃

der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige euer Gott.

אמת Wahr und gültig ist das Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade treubewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdselig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig. Wahr ist der Weltengott, unser König, der Hort Jaakobs, unseres Heiles Schild. Für alle Geschlechter dauert Er, und sein Name dauert, und sein Thron ist festgegründet und sein Reich und seine Treue besteht für ewig. Und seine Worte sind lebendig und ewigbestehend, treubewährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Israels, Deine Knechte; für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ein Wort, gut und gültig, auf immer und ewig, Wahrheit und Wahrhaftigkeit, ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם
וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב
וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃
וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם |
מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא
קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן
וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד
קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל־
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ
וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־
הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה
חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ אֱמֶת
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, unser König, König unserer Väter, unser Erlöser, Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer, Hort unseres Heils, unser Befreier und Retter von jeher Dein Name. Kein Gott außer Dir!

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשְׁעֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם | אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ | שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ.

וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם׃ רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו׃ תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם,

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ,

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

Du versenkt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten und löset die Bedrückten und beisteht den Verkümmerten und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und sie alle sprachen:

מ „Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!“

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen;

י „Der Ewige wird regieren immer und ewig.“

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד
תְּהִלָּתֶךָ:

Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde Dein Lob!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב,
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ
חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

Gedenk' unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender.

מֶלֶךְ עֵזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי

Du bist mächtig in

Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten, stark, um stets zu helfen.

מכלכל Der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gefesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil?

מי Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben in Erbarmen?

ונאמן Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

ובכן So lasse denn kommen, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich

מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב
הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת
מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה
הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֶלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל
כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

fürchten alle Deine Geschöpfe und vor Dir sich bücken alle Wesen und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand und die Kraft in Deiner Rechten und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

וְיִירָאוּךָ כָּל־ מַעֲשֶׂיךָ. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־ מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וככן Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Volke, den Ruhm den Dich Fürchtenden und der Hoffnung Zuversicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lande und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David und das Licht leuchten

וּכְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר

לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ.
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ
וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים
יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה
תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן
תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־
הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ
לְבַדְּךָ עַל כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.
וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב
בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ:

des Sohnes Jischais, Deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

ובכן Dann werden die Gerechten es schauen und sich freuen und die Redlichen jubeln und die Frommen in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde.

ותמלוך Und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: „Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!"

קדוש Heilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: „Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit.“ Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

ותתן Und du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath- und) Versöh-

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה

nungstag zur Vergebung. Verzeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem

(וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃
זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ
לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ |
חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל |
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר׃
וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב

Tage der Versöhnung. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich bist Du.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deine Vergehungen denk' Ich nicht. Und es heißt: Ich habe abgelöscht wie Gewölk

פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

(אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה

deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen; kehre zurück zu mir, denn ich habe Dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsühnt Er euch, euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. —

קדשנו Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreu' uns durch Deine Hülfe (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiliget,) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger!

יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַכִּפֻּרִים׃

König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Jisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Jisrael und den Sühnetag.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

Und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in

הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ

Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכתוב O verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes!

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt sei Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und über ganz Israel, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst

נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, so wie Dein ganzes Volk, das Haus Jisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל־תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Unser Gott und unserer Väter Gott! Laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe dich nicht unserem Flehen. Denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ.

Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben

geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סרנו Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt, und wir frevelten.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע.
כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ.
שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ
הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אַיִן (כָּל־) דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאַיִן | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Verhülltes te unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֶּר־־לָנוּ עַל־כָּל־־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

וּבכן So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen und uns vergebest wegen all unserer Sünden und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:

על Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִעִדַּת | זְנוּת׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִדּוּי פֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחֹזֶק יָד׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטֻמְאַת | שִׂפְתָיִם׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und im Irrthum.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ
סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb.

Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.

וכו׳ Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַפַּת שֹׁחַד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּלְשׁוֹן הָרָע:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנִטַּית גָּרוֹן:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂיחַ שִׂפְתֵינוּ׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסִקּוּר עָיִן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעַזּוּת מֵצַח׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn.

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפְרִיקַת עֹל׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפָלִילוּת׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּצְדִית רֵעַ׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצָרוּת עָיִן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרָכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּתִמָּהוֹן לֵבָב׃

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch unbegründeten Haß.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל כֻּלָּם Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃

וְעַל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offenbaren und die uns nicht kund gewordenen. Die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bekannt; und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um

all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschurums in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי
אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל.
וּמְחֻלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אלהי Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Nichts, und nun ich ins Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wie viel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß ich fürder nicht sündige; und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אֱלֹהַי עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי
אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו
שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי.
עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר
בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ
כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא
עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ
מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל
לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְחֳלָיִים
רָעִים:

אלהי Mein Gott! Bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע
וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל
תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר
עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן קָדְשָׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה
שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ
בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חזרת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְסוּד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים.
וּמְלֶמֶד דַּעַת מְבִינִים.
אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה
וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן

מסוד (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von denen, die enthüllet Wissenskunde,
Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen

פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים׃

Vor dem König, der verzeiht und sühnt Vergehen.

רשות לחזן. מיוסד ע״פ א״ב והוא מיוחס לרבנא מישלם.

אֵמֶיךָ נָשָׁאתִי חִין בְּעָרְכִי. בְּמַלְאֲכוּת עַמְּךָ בֶּרֶךְ בְּבָרְכִי. גּוֹחִי מִבֶּטֶן הַגִּיחַ חָשְׁכִּי. הַבֵּר צָחוֹת וּבַאֲמִתְּךָ הַדְרִיכִי׃ הוֹרֵנִי שִׁפּוּחַ שִׂיחַ עָרְבִי. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךָ אוֹתִי לְקָרֵב. זַעַק יוּפַק בְּכִוּן קָרְבִי. חֲלוֹתִי פָּנֶיךָ צִדְקָתְךָ תְקָרֵב׃ טְהוֹר עֵינַיִם מְאֹד נַעֲלֶה. יַדְּעֵנִי בִּין עֶרֶךְ תְּפִלָּה. כַּדָּת לְחַנֵּן בְּלִי תְפִלָּה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחִי אֶרֶךְ וּתְעָלֶה׃ מְפֻתָּח

אמיך (Vorb.) Angst füllt mich, soll zu Dir mein Wort sich heute wenden,

Beug' ich das Knie im Dienst der Deinen, die mich senden.

O Schöpfer! Meine Nacht erhell' durch Deine Klarheit,

Gieb mir das rechte Wort und leite mich zur Wahrheit.

O lehre, wie mein Flehn Dir möge wohlgefallen!

Bring' nah mich Dir, laß mich in Deinem Schatten wallen.

Laß aus der Seele Grund mein Flehen zu Dir dringen;

O möchte mein Gebet Dein Heil mir nahe bringen!

טהור Du, der so hoch und hehr, deß Auge klar und rein!

O zeig' o lehre, wie Gebet ich Dir soll weih'n,

Daß makellos zu Dir des Beters Wort sich schwinge,

Daß Segen es für die, so mich gesendet, bringe!

שְׂפָתַי תִּבְרַר וּתְיַשֵּׁר.
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה
וְהַכְשֵׁר. סֵדֶר הֲגִיגִי
כְּשֵׁי וּתְשֵׁר. עֶתֶר
פְּצָחַי כְּזֶלֶת חָשֵׁר:
פְּעָמַי הָכֵן פְּצוֹתַי
מְכַשֵּׁל. צוּר תְּמוֹךְ
אֲשׁוּרַי מֵהִנָּשֵׁל.
קוֹמְמֵנִי וְחַזְּקֵנִי
מֵרְפְיוֹן וְחֻשָּׁל. רְצוֹת
אֲמָרַי וְלֹא אֻכְשָׁל:
שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן
מִפֶּלֶץ וּבְעָתָה. שׁוּר
בְּשִׁפְלוּתִי וְלִכְהָה
לִישׁוּעָתָה: תָּחוֹן
דִּכְאוּתִי כְּלַחוֹךְ
פַּצְתָּ. תְּרַחֵם עַלֵּי
בֶּן אַמַּצְתָּ: סוגרין הארון

תיוסד ע"פ א"ב

קִ אַמַּצְתָּ עָשׂוֹר
לְכִפּוּר תַּמָּה. בּוֹ

Was meine Lippe spricht, o sei es wahr und rein!
Des Mundes Spende laß Dir wohlgefällig sein.
Der Andacht Bau nimm an gleich Spenden, holden, süßen.
Wie milder Regen strömt, laß mir das Wort entfließen!
O richte meinen Gang, laß straucheln nicht die Bitte.
O führe mich, mein Hort! laß wanken nicht die Schritte;
Vor Ohnmacht wahre mich, verleihe Muth und Kraft.
Nimm gnädig an mein Wort: frisch sei es, unerschlafft!
O wie des Auges Stern vor Schreck und Angst mich schütze!
Sieh' wie gebeugt ich bin! sei Du mir Heil und Stütze!
Wie Deinem Seher Du verheißen, nimm den Armen
Mild auf, — das schwache
Reis, das groß zog Dein Erbarmen.

אמצת[1]) (Gem.) Den Zehnten setzt' Er seiner Trauten ein:

[1]) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos.

לְצַחֲצֵחַ צְאוּי
כְּתֻמָּה׃ גְּהוּץ
צַחֲנָתָהּ עֲווֹיָהּ
לְהָתֻמָּה׃ דִּינָהּ
לְהָאִיר לְתַחֲיוֹ
לְחָתֻמָּה׃ הַחֲרֵדָה
מִתְקַע יוֹם תְּרוּעָה׃
וּדְבָרִים קָחָה סַרְעָפָה
לִקְרָעָה׃ זֶה אֵלִי
לְיָדֵךְ הַבִּיעָה׃ חַוֵּי
חַוֵּי יוֹדֵךְ בַּחֲרִיעָה׃
מַפִּיהָ וּשְׁשׁוֹהָ בְּעַנְוִי
עֲיֵפִים׃ יְגִיעָתָם שׁוּר
בְּיָחֵף יְחֵפִים׃ כְּלֵם
צָנִים וְלֵבֶן מְגִיעָפִים׃
לְאַדִּירֵךְ בְּקָדֵשׁ
כְּשַׂרְפִּים עָפִים׃ מָגֵן
עֶקְרָמוֹ בְּךָ חוֹסִים׃
נִשְׁעָנִים בְּתֻמָּם
וּבְצִלְךָ חוֹסִים׃
סְמוּכִים בִּבְרִית

Der läutert sie, wäscht sie von Sünden rein,
Und Makel spület fort er und Vergehen,
Bringt Leben ihr, läßt Heiles Licht aufgehen.
Am Tag des Schofarhalles aufgeschreckt,
Naht sie mit Flehen, hat den Sinn erweckt.
Zum Heil, o Herr! laß unser Loos sich wenden,
Daß neubeglückt wir Preis und Dank Dir spenden.
מפיה Sieh Alt und jung vor Dir sich heut kasteien
Und willig ihres Lebens Kraft Dir weihen.
Im Bußgewande sieh sie vor Dir stehen,
Dich preisend gleich der Schaar in Himmelshöhen.
Du, ihres Stammes fester treuer Hort!
Dir trauen sie, Du ihres Schutzes Port!
Fest halten sie der Alten, Edlen Bund;

שְׁלֹשֶׁת יְחוּסִים.
עוֹדְדָם הֱיוֹת
שׁוֹמְגִימוֹ חֲסִים: פְּנֵה
הֲבִיטָה אֶת מַעֲבָר.
נֹאמַךְ תַּחַת שֶׁבֶט
כְּהַעֲבֵר. קַדְּמֵם
רַחֲמֶיךָ בְּלִי הִתְעַבֵּר.
רַחוּם עַל־פֶּשַׁע
עוֹבֵר: שְׁמֵעֵן זְדוֹנָם
תְּכַבֵּס וּתְטַהֵר.
שַׁוְּעָם קְשׁוֹב | וְאַל־
תֶּאָחֵר: חזן תְּמוֹכִי
יְמִינְךָ פְּנֵיהֶם נַהֵר.
תַּעֲתַּע חֶטְאָם
תְּכַפֵּר לְטַהֵר:

קהל בְּצַח הֲרִים |
מִשְׁפָּטֵינוּ הָאֵר.
צְדָקֵנוּ תַּחְפֹּשׂ
וְתַבְּאֵר: חזן חֹכֶךְ
לְטוֹב תַּשְׁאֵר.

Erhalte sie, schließ' ihrem Feind den Mund.

פנה Wenn Deine Heerd' Du zählst, denk' jenes Frommen,
Der aus dem fernen Osten ist gekommen[1]).
O zürne nicht, laß walten Deine Huld,
Erbarmer Du, der tilget Sünd' und Schuld!
Des Frevels Spur, geläutert, laß entschwinden;
Ihr Flehen laß ein offnes Ohr heut finden.
Die Dir vertrau'n, die Deine Rechte hält,
Ihr Antlitz sei von Deinem Strahl erhellt.
Und wo der Wahn, der Irrthum sie bethört,
Sei Sühn' und Läuterung von Dir bescheert!

כצהרים Im Recht laß strahlen uns, wie Mittag, Licht;
Such' auf und zeige was zum Heil uns spricht.
Zum Heil Dein Harrende mögst Du erhalten:

1) Abraham.

בְּמָגִנָּךְ נִתְגּוֹנָן
לְהִתְפָּאֵר׃

Laß Deinen Schirm an uns zum Ruhme walten.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מיוסד ע"פ תשר"ק

תַּאֲוַת נֶפֶשׁ לִשְׁמֶךָ
וּלְזִכְרְךָ. שְׁקוֹד
לְרַחֵם מְבָרְכֵי זִכְרֶךָ.
רְצוֹיִי אַהֲב כְּנַעַר
וָרֶךְ. קְרוּאִים
וּנְקוּבִים בִּבְנֶךָ בְּכוֹרֶךָ׃
צְבָאוֹת קְדֹשָׁה הוֹצֵאתָ
מִכּוּר אוֹנִים, פְּדוּתָם |
כְּפֶרֶךְ הָלְכוּ שְׁנֵאֲנִים,
עֲמוּסִים מִבֶּטֶן פְּצָם |

תאות[1]) (Gem.) Dein Nam' ist Seelenlust wie Dein Gedenken.
O wolle Huld den Dir Getreuen schenken,
Die liebend wie ein Kind Du stets gehegt,
Den Namen „Erstling" ihnen beigelegt[2]).
Aus Sklavenjoch zogst Du die heil'gen Heere;
Aus Frohn sie lösend kamen Himmelschöre.
Die Dir Vertrauten birg vor Weh und Leid;

[1]) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymus. [2]) 2. Mos. 4, 22.

מִשְׁאוֹנִים. סְעָדֵם בַּל
לָמוּד בְּסַאוֹנִים:
נְתוּנָה בְּרִיתְךָ חֹק
בְּשְׂאֵרָם. מְמַחֲצֶבֶת
צוּרָם | מוֹלֶדֶת
שְׂאֵרָם. לַבְּרִית
הַבֵּט וְתָרִיחַ כְּאוּרָם.
כַּבְּסֵם הֶרֶב וְתַבְהִיק
אוֹרָם: יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
עֵקֶד מְיוּחָד. טוֹבֵחַ
וְטָבִיחַ מְדֻבָּרְךָ פָּחַד.
חֻנִּיטָ יוֹ חֵלֶץ
מֵאִימָתָה וָפָחַד.
זְבוּחוֹ וְדִשּׁוּנוֹ לְפָנֶיךָ
יִתְיַחֵד: וְאִם־הֶעָוּוּ
אֹרַח לְסֶלֶף. הִזָּכֵר |
רַחֲמֶיךָ חֹק מִקְּחַלֶּף.
דְּרִישַׁת צֶדֶק מֵלִיץ
יְאַלֶּף. גְּנוּנֶיךָ לְחַזֵּק
בְּמַגֵּנַת אֶלֶף: בַּדֵּי

Miß ihnen nicht nach ihrer Sündigkeit.

נתונה Das Bundeszeichen ward Dir treu bewahrt,

Wie ihrem Stammeshort[1]) Du's offenbart.

Schau' auf den Bund, und jede trübe Stelle

Verscheuche, laß erstrahlen sie in Helle.

Des Einz'gen Opfrung möge Dir sich zeigen,

Wie da Dein Wille ward vollbracht in Schweigen.

Birg ihre Sprossen so vor Angst und Grimme,

Wie beide[2]) willig horchten Deiner Stimme. —

ואם Und haben sie den Weg verfehlt, den wahren,

Erbarmungsvoll des Bundes wolle wahren.

Wie einst der Ahn fürsprechend fleht' um Milde[3]),

Schirm' Deine Schützlinge mit Deinem Schilde.

[1]) Abraham. [2]) Abraham und Jizchak, sein Sohn, die ohne Widerstreben, der Ein das Opfer zu bringen, der Andere es zu werden, bereit waren.
[3]) Für das sündige Sedom. 1. Mos. 18, 23. ff.

*נ״א שְׂאוֹרָם = Rest

Dem Flehen horch der Sproſſen
Deines Frommen,
Die Sünden tilg', — ihr Ruf
ſoll vor Dich kommen.
Nicht ſchaue Schuld an Deiner
Beter Schaar;
Horch auf ihr Wort, nimm
ihre Andacht wahr.
נבש Heil der gebeugten Seele
wolle künden!
Rett' uns aus des Verderbens
tiefen Gründen.
Verwirf der Feind, der uns
verklagt und zeiht.
Dein Thau gewähr' uns Lebens-
ſeligkeit,
Daß Deiner ew'gen Treue
Kunde
Entſtröme dankerfülltem
Munde!

ער (Vorb. u. Gem.) Bis zu ſei-
nem Todestage harrſt Du
auf Belehrung,
Daß den Sterblichen Du len-
keſt zu des Heils Gewährung.

אנוש (Gem.) Der Sterbliche —
wie kann er lauter ſein?
Des Himmels Schaar iſt ja
vor Dir nicht rein!
Wenn Gluth verzehrt den
Stamm voll Saft,

יְדִידְךָ הַגּוֹעֵם בִּין׳
בְּיוֹרְדָם תִּשְׁעַ וְחַטָּא
תַּלְבִּין׳ חזן אוֹן
מִתְחַנְּנֶיךָ בְּלִי תָבִין׳
אֵנֵק שְׁמַע וְלַחַשׁ
הָבִין׃

קהל נֶפֶשׁ נַעֲנָה
תְּבַשֵּׂר סְלִיחָה׳
פְּלֹטָם מֵעָמֶק
שׁוּחָה׳ חזן מַשְׁטִינֵנוּ
יְהוֹ כַּסּוּחָה׳ חֲנֵינוּ
בְּטַל אֱמוּנָתְךָ
לְשׂוֹחֲחָה׃

חזק עַד־יוֹם | מוֹתוֹ
תְּחַכֶּה־לּוֹ לְתָשׁוּבָה׳
לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה׃

וניוסד ע"פ א"ב

אֱנוֹשׁ מַה־יִּזְכֶּה׳
וְיֶאֱדוֹק לֹא־יִזְכֶּה
בְּעֵינֶיךָ׃ בַּלַּחִים אִם
תִּבְעַר הָאֵשׁ׳ מַה

בְּחֲצִיר יָבֵשׁ׃ גְּלוּי
לְךָ חֹשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר׃
מְשׁוֹטֵט כֹּל בְּעֵין׃
הָיִרְתָּךְ בַּסֵּתֶר׃
וְגָלְוִיוֹת לְךָ כֻּלּוֹ
נִסְתָּרוֹת׃ הַדָּיָן וְיָחִיד׃
וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי
יְשִׁיבֶנּוּ׃ וְעַל־גַּוְיוֹעַל־
אָדָם יַחַד יִנְטֶה כָּוֹ׃
וְאֵין מִי יַרְשִׁיעֶךָ׃ זְאֵת
יְכִין כָּל־יְצִיר׃ וְלֹא
יַתְעוּ יֵצֶר׃ לַחֲטוֹא
לַיּוֹצֵר׃ חֲתֻלַּת בְּאֵרִיו׃
הַכְּפִירַת בּוֹרוֹ׃ חֶשְׁבּוֹן
בּוֹרְאוֹ׃ טֻמְאָה מְשַׁאֲרוֹ
וּמְטַמֵּא בְּעוֹדוֹ׃
וּמְטַמֵּא בְּמוֹתוֹ׃ וְיָמִי
חַיָּיו תֹּהוּ׃ וְלֵילוֹתָיו
בֹּהוּ׃ וְעִנְיָנָיו הֶבֶל׃
כַּחֲלוֹם וּכְהָקִיץ
גְּדָמָה׃ בְּקָהוֹת

Wie wird's ergehn dem dürren Schaft? —
גלוי Dir ist die Nacht wie Tag erhellt,
Dem Alles sich vors Auge stellt!
Du wohnst, wohin kein Auge schaut,
Dir ist Verborgenes vertraut.
הדן Du einz'ger Richter, — Du allein, —
Wer kann Dich eines Fehles zeih'n?
Ob Menschen spannst, ob Völkerheeren
Du Deine Schnur: — wer kann Dir wehren?
זאת Geschöpfe, merkt's! O laßt euch nicht berücken
Durch sünd'gen Triebes List und Tücken,
Nicht eurem Schöpfer euch entrücken!
Bedenkt: den Ursprung Dunkel deckt,
Am Ende Grabes Düster schreckt;
Ob seinem Thun und Schalten
Einst wird die Rechenschaft gehalten.
Vom Anbeginne bis er endet,
Unreinheit nicht vom Sterblichen sich wendet.
ימי Die Tage seines Lebens angstverwirrt,
Die Nächte qual- und sorgumschwirrt,

Sein Treiben — Tand, kein Bleiben, kein Bestand.
Dem Traum nach dem Erwachen gleich,
Vom Schreck umringt, verwirret, bleich!
Nicht Ruhe bringet ihm die Nacht,
Am Tag er ohne Frieden wacht,
Bis er zur Ruhe wird ins Grab gebracht.
מה Wie willst du härmen Dich, o Mensch im Leben?
Genug, ist dir's vergönnt zu leben!
Geboren nur zu Müh'n und schwerer Bürde, —
Heil ihm, wenn er gelebt nach wahrer Lehre Würde!
Sein Ende zeugt für seinen Anbeginn;
Nicht frommen kann ihm heuchlerischer Sinn.
Er selbst muß auf sein Thun das Siegel drücken:
Da hilft nicht Täuschen, nicht Berücken.
פועל Führt fromm er edle Werke aus,
Sie folgen ihm zum ew'gen Haus.
Wenn stets sein Sinn auf Weisheit schaute,
Sie weilt bei ihm im Alter als Vertraute.
Fröhnt er dem Gold, der argen List,

וְבַעֲתוּהוּ תָּמִיד׃
לַיְלָה לֹא יִשְׁכַּב.
יוֹמָם לֹא יָנוּחַ. עַד
יָרַדְתָּם בַּקֶּבֶר. מַה־
יִּתְאוֹנֵן אָדָם חַי. הֶבֶל
אֲשֶׁר הוּא־חָי׃ נוֹלָד
לְעָמָל וְיגִיעָה. אַשְׁרָיו
אִם־יִהְי יְגִיעוֹ בְּדַת
אמת׃סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ
מוּכִיחַ. וְלָמָּה יַחֲנִיף׃
עוֹד חוֹתְמוֹ מְעִידוֹ
עַל־פָּעֳלוֹ. וּמַה־
יִּגְנוֹב דָּעַת׃ פּוֹעֵל
צְדָקוֹת אִם־יִהְי.
יְלַוּוּהוּ לְבֵית עֹלָמוֹ׃
צוֹפָה בְחָכְמָה אִם־
יִהְי. עִמּוֹ תִּתְלוֹנָן
בְּכָלְחוֹ׃ קָצוּף
בְּדָמִים וּבְמִרְמָה

אִם־יִהְיוּ חֲרוּצִים יָמָיו׃
רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ בְּהָיוֹת
בְּמוֹסָר. יָנוּב בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה׃ חזן שֵׁם טוֹב
אִם־יִקְנֶה. מִשְּׁמוֹת
נְעִימִים אֲשֶׁר יִקָּרֵא׃
תַּחַת כֵּן מְיוֹם לִידָה.
יוֹם | מִיתָה הוּטָב׃

Gesetzt dann seinen Tagen ist die Frist.
Fand Lust und Freud' er an der frommen Zucht,
Im Alter grünend trägt er edle Frucht.
שם Der gute Ruf, den sich der Mensch erringt,
Viel schöner einst als Rang und Titel klingt.
Drum vor dem Tag, an dem beginnt das Leben,
Dem Todestag der Vorrang ist gegeben. —

עַד־יוֹם | מוֹתוֹ תְּחַכֶּה־לּוֹ לִתְשׁוּבָה. לְהַנְמוֹתוֹ לִתְחִיָּה׃
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים׃
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אַחַדְתָּ יוֹם זֶה
בַּשָּׁנָה. תְּרוּפָה וְצִרְי
שַׁמְתּוֹ לְשׁוֹשַׁנָּה.
בְּשָׁלֵם בְּהָיוֹת סֻכָּךְ
בָּרִאשׁוֹנָה. שֵׁרוּתוֹ
כְּפֶר לְפִשְׁעֵי יִשְׁנָה׃
גּוֹלִים | מִנָּוְךָ זְרוּיִם |
מַהֲלָאָה. רוֹן מְפִיקִים

אחרת[1]) (Gem.) Der einz'ge Tag, ersehn zum Heilverband
Für sie, die Deine Rose Du genannt[2]), —
Als einst in Schalem noch Dein Zelt bestand,
Schuld sühnend trat er auf, ein Gnadenpfand.
Der Heimath fern, verschleudert in die Weiten.
Flehn sie zu Dir, sich Heilung zu bereiten.

1) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos. 2) Die Gemeinde Israel.

Gebeugtes Herz, vom Leid gebrochnen Sinn.
Nimm gnädig, wie einst Opfergaben, hin!
התמם Der stets im Zelte weilte,
Dir geweiht[1]),
Sein Bild erglänzt am Thron der Herrlichkeit, —
Sei seinen Sprossen gnädig, die sich drängen
Im frommen Chor, Dich preisend mit Gesängen.
Verschlungen ist ihr Name mit dem Deinen[2]).
Dir wolle wie den Siegelring sie einen!
Sie birg vorm Zorn, vor Strafen ihrer Schuld;
Ins Lebensbuch einzeichne sie voll Huld.
טרח Der Fehle Last, die Bürde schwerer Sünde,
Versenke sie in tiefe Meeresgründe.

לְחַתֵּל תְּלָאָה׃
דְּכָאוּת רוּחַ וְשֶׁבֶר
נַהֲלָאָה׃ קְדוֹשׁ חֲשׁוֹב
כְּזִבְחֵי הַעֲלָאָה׃
הֲתָמִם ׀ מֵרֹחַם יִשֹּׁב
אֲהֲלִים׃ צוּרָתוֹ
בְּכִסְאֲךָ חֲקֻקָּה
פְּחָלִים׃ וְלִדְיוֹ חוֹן
בְּעֲגֹר נִקְהָלִים׃
פְּאֵרְךָ מַכִּיעִים
וְשִׁמְךָ מְהֻלָּלִים׃ וְכֶתֶר
שִׁמְךָ יִתְפַּתַּח בִּשְׁמָם׃
עֲמוּתִים לְךָ כַּחוֹתָם
לְשׁוֹמָם׃ חָשְׁכֵם
מֵאֲנַת בְּלִי
לְהַאֲשִׁימָם׃ סְפֹר
חַיִּים יְהִי רְשׁוּמָם׃
טְרַח עָוֹן וְכֹבֶד מַשָּׂא׃
נַעֲר בְּצוּל מְחוֹת

1) Jaakob, der in den Zelten (der Lehre) weilte und dessen Bild in den göttlichen Thron gegraben ist, — nach dem Midrasch.
2) Der Name אֵל (Gott) ist in dem Namen יִשְׂרָאֵל (Jisrael) enthalten.

בַּהֲמָסָה. יֵעָרֵב שִׂיחַ
עֲנִיָּה וְרָמוּסָה.
מִנִּיחֹחֵי כָלִיל בְּאֻבָּן
מַעֲמָסָה: כְּלוֹרַת
אֲדֻבִּים אָנָּא זְכוֹר.
כְּלִמַּת נְעוּרִים עֲוֹד
מִלְּזָכֹר: חֹן לְבֶן
יַקִּירְךָ זָכוֹר תִּזְכּוֹר.
לְמַעַן חֶלֶךְ לַעֲבָדֶיךָ
זְכוֹר:

Der Armen, Tiefgebeugten Flehenshallen
Sei süß, wie einst der Opferdüfte Wallen.
Der Liebe denk' der bräutlich Dir Geweihten;
Nicht denk' der Schmach[1]) aus frühen Jugendzeiten,
Und Deinen Theuren Huld und Gnade schenke,
Um den, der sprach: „O Deiner Knechte denke!"[2])

יְמְלֹךְ (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

יְמְלֹךְ יְיָ לְעֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ואתה (Vorb u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

(In vielen Gemeinden wird hier sogleich mit אנא סלח נא begonnen.)

פותחין הארון. מיוסד ע"פ א"ב.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
גְּבוּר וְנַעֲרָץ.
דָּגוּל מֵרְבָבָה:
הוּא שָׁח וַיֶּהִי.
וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:

Ja, Du bist unser Gott אתה
Im Himmel und auf Erden.
Gewaltig, mächtig,
Glänzest hervor aus Deiner Wesen Schaar! —
Er sprach, und es ward;
Er gebot, und die Geschöpfe entstanden.

1) Die Versündigung bei dem goldenen Kalbe.
2) Die Worte Moscheh's, als er nach dem erwähnten Anlasse zu Gott um Verzeihung für das Volk flehte.

זִכְרוֹ לָנֶצַח.
חַי עוֹלָמִים:
טָהוֹר עֵינַיִם.
יוֹשֵׁב סֵתֶר:
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה.
לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה.
נָאְפַּד נְקָמָה:
סְתָרוֹ יֹשֶׁר.
עֲטָתוֹ אֱמוּנָה:
פְּעָלָתוֹ אֱמֶת.
צַדִּיק וְיָשָׁר:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמְתְנַשֵּׂא:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל־בְּלִימָה:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם
וְקָדוֹשׁ: סוגרין הארון

חזק אָנָּא סְלַח־נָא.
פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא.
וּכְחֶסֶד יְגַדְּלֵנָא.
קָדוֹשׁ:

חזק אָנָּא רַחֵם כַּפֶּר.

Sein Name ewig dauernd,
Er, der in allen Ewigkeiten lebt!
טהור Rein und ungetrübt sein Auge,
Der im Verborgenen thront!
Seine Krone Heil,
Sein Gewand Gerechtigkeit,
Seine Hülle Eifersgluth,
Umgürtet mit rächender Vergeltung?
סתרו Sein Zelt die Redlichkeit,
Sein Rath Wahrheit,
Sein Werk Recht und Treue,
Er der Gerechte und Wahre.
Nahe denen, die ihn rufen in Wahrheit,
Der Erhabene, Majestätsvolle,
Der in den Wolken thronet,
Die Erde hält über dem Nichts.

חי Der Ewiglebende, Dauernde, Allmächtige, Erhabene und Heilige!

אנא (Vorb. u. Gem.) O laß Gnade ergehen,
Vergieb Schuld und Vergehen,
Daß Alle Deiner Allmacht Fülle sehen! Heiliger!

אנא (Vorb. u. Gem.) O Erbarmer! vergieb die Sünden

עֲוֹן צוּגִים תְּהִלָּתְךָ
לְסַפֵּר. וְיֶחֱקוּ לְחַיִּים
טוֹבִים בְּסֵפֶר. קָדוֹשׁ׃

Derer, die hier stehn,
Dein Lob zu verkünden!
Laß ihre Namen im
Lebensbuche verzeichnet sie
finden! — Heiliger!

שם המחבר משלם בירבי קלונימוס חזק כפול בראשי התרגומים.
ובסוף כל בית תחלת פסוק ממזמור קמ"ה.

ח׳ מוֹרֶה חַטָּאִים סְלוּל
לְהִתְהַלֵּךְ. מְלַמֵּד
לְהַדְרִיכִי בְּדֶרֶךְ אֵלֶּךְ.
ק׳ אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ׃
ח׳ שַׁחַר וְנָשֵׂא אֲיַחֵד
לְהַמְלִיכֶךָ. שׁוֹכֵן עַד
וְאַיִן כְּעָרְכֶּךָ.
ק׳ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ׃
ח׳ לִבִּי חָרַד עֲבוֹדָתְךָ
לְתָמוֹד. לְהַעֲרִיץ
קָדְשָׁתְךָ בְּמִשְׁמָר אֶעֱמוֹד.
ק׳ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד׃

1) Der Du den Sündern
zeigst den Weg gerad' und eben,
Der Du mich führst den Pfad,
der leiten soll durchs Leben,
„Dich, meinen Gott, o Herr! hoch
will ich Dich erheben."
Dich nenn' ich früh und spät den
Einigen in Macht,
Du Ew'ger, unerreicht in Deines
Wesens Pracht!
„An jedem Tag sei Dir mein
Loblied dargebracht."
Mir bebt das Herz, o Herr! Dir
stets den Dienst zu weih'n;
Zu Deiner Heil'gung stets will
auf der Wart' ich sein.
„Groß bist Du, Gott! Es glänzt
weit Deines Glanzes Schein."

אָנָּא סַלַּח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכַחֶסֶד יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

ח׳ מְיַחֲלִים לְחַסְדְּךָ זֶרַע
עַמּוּסֶיךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם
וְיִשְׂמְחוּ חוֹסֶיךָ.
ק׳ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ׃

Es harret Deiner Huld
die Dir vertraute Schaar.
Gieb ihr ein frohes Herz, nimm
ihre Wünsche wahr!
„Geschlecht dann dem Geschlecht
Dich preiset immerdar."

1) Verfasser: R. Meschulam b. R. Kalonymos. Eine jede Strophe dieses Stückes schließt mit dem ersten Halbvers aus dem täglich gebeteten Psalm 145.

ח בְּצַחֲלוּ וְצוֹמְגְּשִׁים לְעָבְדֶךָ,
בְּרוּאִים כִּי חֵם לִכְבוֹדֶךָ,
ק חֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
ח יְקַר מַלְכוּתְךָ בְּרַעַד
יַאֲמִירוּ. יְחוּדְךָ בְּזָו לֹא
יָמִירוּ.
ק וְעָזוּז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ:

Sie treten hin vor Dich mit Fasten und mit Flehen,
Die Du zu Deinem Ruhm, zum Dienste Dir ersehen:
„Hör' Deines Ruhmes Glanz aus ihrem Munde gehen."
Dein herrlich Reich bezeugt ihr Mund in Ehrfurchtbeben.
Dich, Einz'ger, werden nie um Fremdes hin sie geben,
„Die Deiner Größe Macht voll Jubel stets erheben."

אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר. עָוֹן צוּנִים תְּחִלָּתֶךָ לְסַפֵּר. וְיַקְהִלוּ לְהַגִּים נוֹקְבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ:

ח רִנָּן פְּגִיעוֹת לְפָנֶיךָ יְרִבֵּעוּ,
רַחַשׁ הִלּוּלְךָ בַּיּוֹם יְשַׁבֵּעוּ,
ק וְזֶכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ:
ח בְּקֶר אֶעֶרָךְ־לְךָ חִנּוּנַי,
בְּפְנוֹת עֶרֶב תְּמְחֵה זְדוֹנַי,
ק חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ:
ח יָהּ צוּר כַּפֶּר אֶשְׁכֹּל,
יְכַבֵּשׁ עֲוֹוֹנֵנוּ וְיֹאמְרוּ הַכֹּל,
ק טוֹב־יְיָ לַכֹּל:

Vierfach ertlinget heut des Flehensrufes Hall[1]):
Dein Loblied — siebenfach vernommen wird sein Schall[2]);
„Ausströmt ihr Mund den Preis für Deine Gnaden all."
Am frühen Morgen schon bring' ich mein Flehn als Spende.
O lösche meine Schuld noch vor des Tages Wende,
„Barmherzig Du und mild, Allgüt'ger ohne Ende!"
O der Verzeihung Quell, o Du der Gnaden Hort!
Laß schwinden unsre Schuld aus Deinem Blicke fort.
„Allgütig ist der Herr!" dann rufet jeglich Wort.

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְלַחַךְ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ:

ח קוֹמֵם אִוִּי קִרְיַת מְשׂוֹשֶׂךָ,
קָדְשַׁת אַבְנֵי גֵזֶר בְּנוֹסְסֶךָ,
ק יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:
ח לְוִיֶּךָ וַחֲסִידֶיךָ בְּנֹעַם

Bau' Deine Stadt, die Lust der Seel' und ihr Verlangen;
In heil'gem Glanze laß der Krone Steine prangen,
„Und aller Wesen Preis dann wird zu Dir gelangen."
Hold wird der Frommen Lied, Levitensang Dir hallen;

1) Im Morgen-, Mußaf-, Minchah- und Schlußgebete.
2) Anzahl der Benedeiungen vor und nach dem Sch'ma im Morgen- und Abendgebete.

יְזַמְּרוּ. לִבּוּשֵׁי שְׂרָד רֵקַח יִתְמָרוּ.

Des Weihrauchs Duft Dir läßt die Schaar der Priester wallen,

„Und Deiner Allmacht Preis wird dann vor Dir erschallen."

ק כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ׃

ה וּשְׁתוּלִים בְּנָוְךָ יַפְרִיחוּ. בְּהַצְרוֹתָיו. וְינוּבוּן׃ בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים בְּמֵרוֹתָיו.

In Deiner Wohnung Raum blühn sie gleich junger Pflanze,

Im Greisenthum noch frisch in üpp'gem Blätterkranze,

„Verkündend Jeglichem von Deiner Hoheit Glanze."

ק לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו׃

אָנָּא רַחוּם בַּפֵּר. עֲוֹן צַוְּגִים תַּהֲלָתְךָ לְסַפֵּר. וַיְדַקְּרוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסַּפֵּר. קָדוֹשׁ׃

ח יְבָרֶכְךָ יְנַגְּנוּ תְמִימִים וּשְׁלֵמִים. נַעֲשָׂאְךָ כְּמַאֲךָ בְּבֵית עוֹלָמִים.

Die Frommen melden dann von Deiner Majestät,

Wenn erst im Heiligthum Dein Gottesthron ersteht;

„Dein Reich für alle Zeit ist dann in Macht erhöht."

ק מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים׃

ח יַחַד בְּכַנָּסְךָ לִשְׁכָּנְךָ גְּאוּלִים. יַלְבִּישׁוּךָ עֹז כְּעוֹבְרֵי נַלִּים.

Wenn die Erlösten Er in seine Stätte bringt,

Ein Lied, wie dort am Meer, voll Jubel zu ihm dringt,

„Dem Herrn, der jeden stützt, so kraftlos niedersinkt."

ק סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנּוֹפְלִים׃

ח מַבִּיעֵי טוּבְךָ בְּוַעַד יִתְחַבְּרוּ. מֵחִים חֲשׁוֹב תַּחַן יְדַבְּרוּ.

Im Chore hör' ihr Lied von Deiner Größe schallen;

Wie Opfer laß das Flehn der Beter Dir gefallen!

„Auf Dich ja schaut das Aug' von Deinen Wesen allen."

ק עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ׃

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

ח וְדוּמָם יְנוֹחַח שַׁי עָרְכְךָ.

Sei ihr Bekenntniß Dir wohlduft'ge Gab' und Spende,

וְיִשְׁלַם פָּרִים אֶרֶשׁ עֲדֶיךָ.
ק׳ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ׃

ח׳ סֶלָה בְּרַחֲמָיו יָצִיץ
מֵחֲרָכָיו. סְלוֹחַ יַרְבֶּה
לְעַם | מְבוֹרָכָיו׃
ק׳ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו׃

ח׳ חֵין יֶשַׁע מִגּוֹ מִקְרָאָיו.
חֹן יָחֹן קוֹרְאֵי מִקְרָאָיו.
ק׳ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו׃

Und Deiner Treuen Wort vertrete Altarbrände,
„Du der zu Gnad' und Heil stets aufthut seine Hände!"

O Blick' aus Deinen Höh'n, laß Deine Huld sich regen!
Verzeihe mild der Schaar, die Du gekrönt mit Segen,
„Du, gütig und gerecht, o Herr, in allen Wegen!"

Hör' an das Flehn der Schaar, der ewig Dir geweihten;
Sieh, wie sie Dir sich eint an Deinen Festeszeiten!
„Nicht steht der Herr beim Flehn ihn Rufender vom Weiten."

אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר. עָוֹן צָנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיָחֲקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ יָהּ אֵלִי פֶּלֶא עֹשֶׂה.
וַעֲקֻתֵנוּ יָרֵץ וְשׂוֹטֵנֵינוּ
יַעֲשֶׂה.
ק׳ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה׃

ח׳ קַוּוּי יִתֵּן לְלוֹ מַשְׁלִיךְ
יְהָבָיו. קָדוֹשׁ פְּשָׁעֵינוּ
יְכַסֶּה בַּאֲהָבָיו.
ק׳ שְׁמַר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו׃

ח׳ קַבֵּל צָקוּנִי כִּבְמִכְלַל יוֹפִי.
קוֹלִי תַּאֲזִין וְתַצְלִיל הוֹפִי.
ק׳ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי׃

O Gott, der Großes thut in seiner Wunderkraft,
Nimm unser Flehen an! Der Feind sei weggerafft!
„Gewährung ja der Herr dem Wunsch der Frommen schafft."

Dem giebt Er sein Begehr, der ganz auf ihn gebaut;
Der Heil'ge liebevoll nicht nach der Sünde schaut.
„Er hütet ja voll Huld, wer lieb ihm und vertraut."

Nimm an mein Flehn, wie dort, wo aller Schönheit Prangen!
Versenk' in Meeresgrund den Fehl, den ich begangen,
„Um Deinen Ruhm besingt mein Mund dann voll Verlangen."

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

שהמ"ח כפול משלם.

חזק מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד.
לְבַדְּךָ מָלוֹךְ עֲדֵי
עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

חזק מַאֲזִין שַׁוְעָה.
לְעַמּוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה.
נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

ע"פ א"ב כפול

אַדֵּר יְקַר אֵלִי.
אֲהֻבָה בְּאֶרֶשׁ מְלוּלִי׃
בְּחַךְ אַנְעִים זְמֶר.
בְּגִיב אַבִּיעַ אִמֶר׃
מלך וְנִבּוֹרוֹתָיו מִי
יְמַלֵּל. וְדִלּוֹ מִי יְפַלֵּל׃
הוֹקַ מְרוֹפְפֵי בְּגֵעָרָה.
דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה׃
מאזין הַנֶּאְדָּר מִקּוֹלוֹת
מַיִם. הָדוּר כְּפָרָה
שָׁמַיִם׃ וְסָבִיבָיו
שַׂרְפֵי אֵלִים. וּמַפְחִדוֹ
זָעִים וְחָלִים׃ מלך זָךְ

מלך שכן (Vorb. u. Gem.) König, thronend in alle Zeit,
Du allein herrsche in Ewigkeit! — Gott! Heiliger!

מלך מאזין (Vorb. u. Gem.) O Du, zu dem das Flehen dringt,
Der seinem Volke schleun'ge Hilfe bringt! Erhabener! Heiliger!

אדר (Gem.) Zu meines Gottes Herrlichkeit
Sei meines Mundes Wort
Mög' ihm ein lieblich Lied erklingen.
Des Wortes Blüthe zu ihm dringen!
Wer kann die Allmacht künden,
Die Größe Gottes wer ergründen?
Vor seinem Dräu'n die Himmel zittern.
In Sturm sein Weg und in Gewittern!
הנאדר Ihn preist das Rauschen mächt'ger Wogen,
Es deckt sein Glanz den Himmelsbogen.
Und Serafim ihn rings umgeben;
In Ehrfurcht sie erzittern, beben.

1) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos.

בְּשָׁמַי מְעוֹנִים. וַעֲקַן
קָשׁוּב מִמִּתְעַנִּים׃
חַשְׁרַת סָבִיב סֻכּוֹ.
חַשְׁמַל בְּלִי לְסוֹכוֹ׃
מאזן טוֹב יוֹדֵעַ חוֹסָיו.
טָהוֹר מַצְדִּיק
עֲמוּסָיו׃ וּשְׁבִבְסֵתֶר
עֶלְיוֹן. יַקִּר עִז חֲבִיוֹן׃
מלך כּוֹנֵן שַׁחַק
בְּתִבוּנָה. כָּלְ־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
לוֹבֵשׁ עֹז וְגְדֻלָּה. לוֹ
נָאוָה תְּהִלָּה׃ מאזן
מוֹשֵׁל עוֹלָם
בְּגְבוּרָה. מוֹחֵה
פִּשְׁעֵי בָרָה׃ נֶאוֹר
וְאַדִּיר בַּהֲדָרוֹ. נוֹשֵׂא
עָוֹן לְעֶדְרוֹ׃ מלך סוֹכֵת
שְׁיחוֹת עֲרֵבוֹת. סַלּוּ
לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת׃
עָף עַל־כְּרוּבוֹ. עוֹנֶה

Du Lautrer in den Himmelsſphären,
O mögſt Gebeugter Flehn Du hören!
Der Fluthen Düſter ihn umringt,
Kein Engelsaug' in ſein Geheimniß dringt.

טוב Der Güt'ge kennet ſeine Treu'n,
Der Lautre ſpricht die ihm Vertrauten rein, —
Der in der Höh' Umhüllung thront,
In tiefverborgnem Glanze wohnt.
Das Firmament hat kunſtvoll Er geſtaltet,
In ſeinem Thun nur Treue waltet.
Die Größ' und Macht als ſein Gewand ihn ziert,
Ihn, dem der Preis und Ruhm gebührt.

מושל Der herrſcht im All mit ſtarker Hand,
Die Schuld der Theueren löſcht und bannt.
Voll Majeſtät im Allmachtkleid,
Er ſeiner Heerde Schuld verzeiht.
Süß klinget ihm Gebetes Ton.
Erhebet ihn auf ſeinem Himmelsthron!
Auf Cherubim einher Er fährt;

לְעַם קְרוֹבוֹ: מאזין
פּוֹקֵד צְבָאוֹת
גְּדוּדָיו. פְּרָה נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו: צְדָקוֹ
עֲלִיוֹנִים | מַגִּידִים.
צְבָא תַחְתּוֹנִים |
מוֹדִים: מלך קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. קְנוּיוֹ
מַשְׂגִּיב מְחִילוֹת: רָם
וְנִשָּׂא וְגֵאֶה. רוֹאֶה
שְׁפָל וְנַכְאֶה: שׁוֹכֵן
בְּרוֹם עֲלִיוֹת. שַׁלִּיט
בְּדוֹךְ תַּחְתִּיוֹת: חזן
תּוֹמֵךְ זְרוֹעוֹת עוֹלָם.
תַּקִּיף וּמַכִּיל נְעֶלָם:

(מֶלֶךְ שֹׁכֵן עַד. לְבַדּוֹ מְלוֹךְ עֲדֵי־עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ:)

Sein Volk, das ihm so nah, Er hört.
פקד Er mustert seine Himmelsschaaren,
Wird seiner Knechte Seelen wahren.
Sein Heil verkünden Himmelssphären,
Bezeuget wird's von niedrer Welten Chören.
Der Heil'ge, unter Lobgesängen thronend,
Den ihm Getreuen durch Versöhnung lohnend,
Erhaben hoch in ew'ger Macht,
Der Niedres sieht und ob Gebeugten wacht,
שכן Der thronet in der Höhe Räumen,
Der waltet in der Tiefe Säumen!
Die Weltensäulen stützet seine Kraft.
Ihn schaut kein Aug', deß Wirken unerschlafft.

וּבְכֵן וְאַתָּה רַחוּם
סְלַח־לָנוּ:

וכן So stimmet an: Du Allerbarmer, o verzeih'!

מיוסד ע"פ אות ב"ש, ובסוף כל חרוז פסוק אחד מטקראי קדש.

אָנָּא אֱלֹהִים חַיִּים. תִּכְתּוֹב
דִּבְקֶיךָ לְחַיִּים. כִּי עִמְּךָ
מְקוֹר חַיִּים: וְאַתָּה רַחוּם

אנא O Herr, o ewig Leben!
Die Dir Verbündeten schreib' auf zum Leben.
Bei Dir ja quillet Heil und Leben.

כָּלַח־לָנוּ׃ בְּעֵת רָצוֹן תַּעֲנֵה
תְּחִנָּתִי. שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק
הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי. אַל־תַּעְלֵם
אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ נַעֲנֵת
קוֹרְאֶיךָ בְּתִפְלַת שַׁחַר. רְצֵה
וְהַלְבֵּן אֹדֶם בְּצַחַר. אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ דַּלּוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעָ. קוֹנְךָ בַּל
תַּרְשִׁיעַ. מְדַבֵּר בְּצִדָקָה רַב
לְהוֹשִׁיעַ׃ ואתה כרחום סלח לנו׃
הַצְפוּפִים יַחַד לְעָבְדֶךָ.
צְבָאוֹת צֹאן יָדֶךָ. הַרְאֵנוּ יְיָ
חַסְדֶךָ׃ ואתה כרחום סלח לנו׃
וּמַרְבִּים תַּחַן וָעֶתֶר. פְּלֵל
לַחְשֵׁנוּ הֶעָתֵר. אַתָּה אֵל
מְסֻתָּתֵר׃ ואתה כרחום סלח לנו׃
זַעֲקֵנוּ שְׁעֵה אוֹתָנוּ לְצִדְקָה.
עֶרֶךְ שׁוּעֵנוּ כְּתְמוֹר הַדָּקָה
מִן־הַהַדָּקָה. לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ חַמְּאֵנוּ
בְּאֵזוֹב וְטַהֲרֵנוּ. סָמְכֵנוּ
סְתֹרֵנוּ וְסִבְּרֵנוּ. אֲנַחְנוּ

Du Allerbarmer, o verzeih'!
Zur Gnadenzeit erhöre mein Gebet;
Vernimm den brünst'gen Laut, der an Dich geht!
Nicht birg das Ohr dem Seufzer, der Dir fleht.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
נעית Der Andacht Ruf zur Stund', zur gnadenreichen,
Erhör' und laß der Sünde Purpur bleichen.
Horch auf! O gieb uns Deiner Gnade Zeichen!
Du, Allerbarmer, o verzeih'!
In meines Drangsals Noth, o Du mein Hort,
O sprich den Hoffenden Dein Trosteswort,
Der Heil verhängt und sendet fort und fort!
Du Allerbarmer, o verzeih!
הצפופים Zu Deinem Dienst sieh Deine Schaar gedrängt,
Die Heerde, die von je Du hast gelenkt;
O sei Dein Heil in Gnaden uns geschenkt!
Du Allerbarmer, o verzeih!
Und wenn der Andacht Strom hier vor Dir quillt,
Sei unserm Flehn geneigt, in Liebe mild,
Allgegenwärt'ger Du, dem Aug' verhüllt!
Du Allerbärmer, o verzeih'!
זעקנו Nimm unsre Spende an und sprich uns rein!
Wie Weihrauchduft soll Flehen süß Dir sein.
Bei Dir, o Gott! ist ja das Heil allein.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
O läutre uns: sei jede Schuld verbannt!
Du Schirm und Hort und Stütz' uns unverwandt,

הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ טָהוֹר
קָשׁוֹב חֲנוּנֵי. נַקֵּנִי מִכֻּתָּם
עֲוֹנִי. מְקֻוֵּה יִשְׂרָאֵל יְיָ׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ יֶהֱמוּ
מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. מַהֵר רַחֲמֶיךָ
יְכַהֲמוּנוּ. אַתָּה יְיָ אַתָּה
אָבִינוּ׃ ואתה כרחום סלח לנו׃
חזן כְּרַחוּם תְּכַפֵּר עָוֹן. לַכֹּל
תִּשָּׂא עָוֹן. וְצַ | לָעַד תִּזְכּוֹר
עָוֹן׃ וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־
לָנוּ׃

חי״ק הַיּוֹם יִכָּתֵב.
בְּסֵפֶר הַזִּכָּרוֹנוֹת.
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת׃ אָנָּא
כַּנָּה. עוּרִי נָא.
הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי
נָא. הִתְיַצְּבִי נָא.
קוּמִי נָא. חֲלִי נָא.
בְּעַד הַנֶּפֶשׁ. חֲנִי נָא.
פְּנֵי דַּר עֶלְיוֹן׃

Sieh wie den Thon uns in des Bildners Hand!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
טהור O Lautrer, laß mein Beten vor Dich kommen!
Der Makel sei der Schuld hinweggenommen,
Du Hoffnung Israels, sein Heil und Frommen!
Du Allerbarmer, o verzeih!
O laß sich regen Deine Huld und Liebe!
O eile und an uns Erbarmen übe,
Du unser Gott, o Vater voller Liebe!
Du, Allerbarmer, o verzeih'!
כרחום Vergieb, Erbarmer, sühne uns voll Huld!
Verziehen sei uns Allen jede Schuld.
O übe gnadenvoll an uns Geduld!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

היום Heut wird verzeichnet ins Gedächtnißbuch der Spruch ob Tod und Leben. O Traute[1])! erwecke dich, ermuntre dich! tritt hin vor ihn und stelle dich! steh' auf und laß dein Flehen für deine Seel' ergehen an ihn, der thronet in den Höhen!

ע״פ א״ב.
אֲיוֹמָה בָּהַר. יַלְבִּין כְּצֶמֶר צָהַר. בְּתִפְלַּת הַשָּׁחַר׃

1) Israel.

*לשון הכתוב בישעיה סי״ד ו׳ ועתה ה׳ אבינו.

בְּטָחוֹת חוֹנֵךְ. צֹאן עֶדְרוֹ יְבָרֵךְ. בְּעֵת תָּמִיד הַבֹּקֶר:
גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גָּלִיתֵינוּ יְקַבֵּץ. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:
דְּרוֹר אַל־תְּאַחַר. כִּי־גְרוֹנֵנוּ נִחַר. בְּתִפְאֶרֶת הַשַּׁחַר: הַכֹּל
סוֹקֵר. הַמַּסְטִין יַכְחִישׁ וְיַשְׁקֵף. בְּעֵת תָּמִיד הַבֹּקֶר:
וּמְזִמָּה לֹא יָבֵר. מִצָּרוֹתֵינוּ יְצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר:
היום: זָחַל סְחַרְחַר. בֶּטַח יִרְבַּץ וְיִסְחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר:
חַיְתְךָ יַקְּ־. בְּנֵי שֵׁת לְרַחֵר. בְּעֵת תָּמִיד הַבֹּקֶר: טָהוֹר
וְנוֹצֵר. סְגֻלָּתוֹ לְחַיִּים יַעֲצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:
יָדִיד מֵרֶחֶם מְשָׁחָר. יוֹשִׁיעַ טֶרֶם מָחָר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר:
כּוֹבֵשׁ הָרִים וְעוֹכֵר. לְטוֹבָה עִמּוֹ יְבַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד
הַבֹּקֶר: מְקֻדָּשְׁךָ וּמִזְבַּח וְהֶחָצֵר. נָא בְּקוֹמָתָם תְּבַצֵּר.
בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום: סְעוּדָה וּשְׁבוּרָה כְּפָחָר. פְּצֵה
מַרִיב וְחָרַחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: קֶדֶם דַּעְתִּי אַתָּה חוֹקֵר.
שְׁתוּלִים בְּבֵיתוֹ לְיַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבֹּקֶר: יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
הַפְצֵר. סַפֵּק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:

וּבְכֵן אַךְ | חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

ע״פ איכ

אַךְ אָתִּים בְּחִין לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ בּוֹטְחִים בְּחַסְדְּךָ
אֱמוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

וכן So ſtimmet an: Ja, Du biſt gnädig und erbarmeſt Dich aller Weſen!

אך אתים (Vorb.) Ja mit Gebet und Flehen nah'n ſie Dir,
(Gem.) O Du Erbarmer aller Weſen!
Vertrauend Deiner Huld ſieh Deine Treuen hier,
O Du Erbarmer aller Weſen!

אַךְ גּוֹעִים וּמַרְגִּישִׁים שִׂכְלֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ דַּיּוּ עֵינֵיהֶם לְמַעְלָה׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ הוֹגִים לַעֲנוֹת עִנְיָנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ וְעוּדִים בְּנִצּוּחַ לְנַגְּנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ זוֹעֲקִים יַחַד הֲמוֹנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ חוֹסִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנֶיךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ טְבוּלִים בְּטֹהַר לְחָנֶּךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בָּנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ כַּפֶּר לְעַמְּךָ מַאֲמִינֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ לֹא לָנוּ כִּי־אִם לְמַעַנֶּךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ מַגֵּר מִתְקוֹמְמֵי צֶפּוּנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃
אַךְ נַשֵּׂא זֶרַע בְּחוּנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל׃

Inbrünstig sieh' am heil'gen Ort sie stehend,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Sehnsüchtig auf zu Deinen Höhen flehend,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך הוגים Dein Thun und Wirken ist ihr ewig Sinnen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Dich im Verein zu preisen ihr Beginnen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Einmüthig ruft Dich Deine Schaar in Chören,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Es harren Deines Heils die Dir gehören,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך טבולים In Lauterkeit getaucht sie Flehn Dir bringen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Preis Deinem Namen Deine Kinder singen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Den treuen Gläub'gen gieb der Sühne Segen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Thu' es um Dich, wenn nicht um unsertwegen,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך מגר O Deines Pfleglings Feinde stürze nieder,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Die Sprossen Deiner Treu'n erhebe wieder,
O Du Erbarmer aller Wesen!

אַךְ סְלִיחָה תַּרְבֶּה לְמַתְעַנֶּיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ עָנֵם מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ פְּצֵם | מַהֲמִית שְׁאוֹנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ צַדֵּק גּוֹי נְבוֹנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ קוֹמֵם קֶדֶם קִנְיָנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ רוֹמֵם תֵּל אַרְמוֹנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ שְׁגֵה לַחַשׁ מִתְחַנֶּיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
חזן אַךְ תָּמֵם וְחָשְׁכֵם | מֵחֲרוֹנֶךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פְּעָל׃
אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־
פְּעָל׃
וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים
מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ׃

Mit Heil begnade die hier büßend stehen,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Erhöre ſie aus Deinen Himmelshöhen,
Gnädiger, Erbarmer aller Weſen!
Vor Deinem Sturm laß ſie geborgen ſein,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Die Schaar, die Dich erkennt, o ſprich ſie rein,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Richt' auf das frühſte von den Gütern allen,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Stell' her Dein Heiligthum, in Wuſt verfallen,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Horch auf das brünſt'ge Flehen Deiner Beter,
O Du Erbarmer aller Weſen!
Vor Deinem Zorn ſei ſchützend ihr Vertreter,
Gnädiger, Erbarmer aller Weſen!

וכן (Vorb.) Und ſo ſtimmet an: Sprechet zu Gott, wie erhaben ſind Deine Werke!

פותחין הארון מיוסד ע"פ א"ב גרלפטי המקובלים.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים׃
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־כֹּחַ׃

Bringet Preis dem Herrn!
ארך Langmüthig Er und Groß an Kraft!

מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ. חֲגַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ. לָכֵן יִתְגָּאֶה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו. מַשְׁקֶה הָרִים | מֵעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְלוּ נוֹתְנוּ עֲדִיּוֹתָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְהֻלָּל בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

גֵּאֶה וְגִבּוֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעֲלָה. עוֹטֶה אוֹר בַּשִּׂמְלָה. לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה. וְהָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קֹדֶשׁ. וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. דַּרְכּוֹ בַקֹּדֶשׁ. וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Aufthürmt Er die Berge mit mächtiger Kraft.

Weise sein Sinn, allmächtig seine Kraft.

Er erfrischt den, der ohnmächtig erschlafft.

Drum Preis dem Herrn, dem großen, unerschöpflich in seiner Kraft!

Bringet Preis dem Herrn!

בונה Er erbaut seinen Thron in den Himmelreichen,

Tränket die Berge aus seinen Söllern, den reichen.

Ewig Gedenken stiftet Er seinen Wunderzeichen;

Er zeichnet seinem Wirken die ewige Bahn.

Drum Preis ihm, der mit Fluthen gebälkt den Himmelsplan!

Bringet Preis dem Herrn!

גאה: Erhaben in den Höhen, die Er gespannt,

Umhüllend das Licht wie ein Gewand.

Sein sind der Größe Gewalten,

Die Allmacht, das Herrscherschalten,

Drum Preis ihm, der Alles regiert mit mächtigem Walten!

Bringet Preis dem Herrn!

דגול Der hervorglänzt in den Schaaren, ihm geweiht,

Verherrlicht in Heiligkeit,

Sein Zug und Weg in Heiligkeit.

Ihm beugt sich Alles im Weihegepränge.

Drum Preis ihm! in Heiligkeit sind all' seine Züge und Gänge.

Bringet Preis dem Herrn!

הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם. רוֹנַע
הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם. יַרְעֵם
מִשָּׁמַיִם. לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן
מַיִם בַּשָּׁמַיִם. לָכֵן יִתְגָּאֶה
הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמָיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וְכָל בַּשְּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ.
יָדוֹ יָסְדָה אֶרֶץ. וִימִינוֹ
טִפְּחָה שְׁמֵי עֶרֶץ. וְהֶעֱמִידָם
בְּלִי פֶּרֶץ. לָכֵן יִתְגָּאֶה
הַיּוֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וְהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ.
מְשָׁרְתָיו לוֹהֲטֵי אֵשׁ. נַהַר
לֶאֵשׁ וּמַבְרִיק כָּאֵשׁ. לְפָנָיו
נְמְשָׁכִים נַהֲרֵי אֵשׁ. לָכֵן
יִתְגָּאֶה אֵשׁ אֹכְלָה אֵשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חַי עוֹלָמִים. צוּר בָּנָיו
עוֹלָמִים. אַתָּה בֵּית עוֹלָמִים.
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים.
לָכֵן יִתְגָּאֶה עַתִּיק יוֹמִין:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

טְהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבוֹתָיו

Sein Glanz bedeckt die Himmelsſäume;
Er ſpannt über Fluthen der Erde Räume.
Sein Donner erbrauſt mit mächtigem Hallen,
Und Fluthen in Strömen vom Himmel fallen.
Drum Preis ihm, der wie Teppiche ſpannte des Himmels Hallen!

Bringet Preis dem Herrn!

Er hat mit dem Maße der Erde Staub geſchichtet,
Seine Hand hat die Erde aufgerichtet,
Seine Rechte die Himmelsveſte geſpannt:
Er giebt ihr Halt und feſten Beſtand.
Drum ihm den Preis, der thronet über dem Erdenkreis!

Bringet Preis dem Herrn!

Seines Thrones Glanz iſt Feuerſprüh'n,
Seine Diener in lichten Flammen glüh'n.
Der Flamme Schimmer, des Glanzes Flimmer —
Von ihm aus feurige Ströme zieh'n.
Drum Preis ihm, dem feuerverzehrenden feurigen Glüh'n!

Bringet Preis dem Herrn!

Der lebt in Ewigkeit,
Sein heiliger Name ſchafft Welten in Ewigkeit.
Er erkor ſich eine Stätte für alle Zeit,
Zu ſeines Thrones Sitz in Ewigkeit.
Drum Preis ihm, dem Uralten ſeit ewiger Zeit!

Bringet Preis dem Herrn!

Sein Aug' ungetrübt!

חֲשֵׁרַת מַיִם. עָבֵי שְׁחָקִים חֲשֵׁכַת מַיִם. מַעֲגֵי מֶרְכַּבְתּוֹ גַּבְּתָם | מְלֵאוֹת עֵינַיִם. לָכֵן יִתְגָּאֶה מְצַוַּת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹדֵעַ מַה־בְּסִתְרֵי חֶשְׁכָּךְ. לֹא־יַחֲשִׁיךְ מֶנּוּ כָּל־חֶשְׁכָּךְ. לַיְלָה | שָׁם לַחֲשֵׁכָּךְ. הוֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחֶשְׁכָּךְ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֶשְׁכָּךְ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט. מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֵז יָדוֹ בְּמִשְׁפָּט. לָכֵן יִתְגָּאֶה וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֶת־דַּכָּא. מֵשִׁיב אֱנוֹשׁ עַד | דַּכָּא. וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה:

Rings ihn der Fluthen Schwall umgiebt;
Der Wolken Hülle, der Fluthen Fülle
Umringen ihn in geheimnißvoller Stille.
Die tragen seines Thrones Majestät —
Von Augen sind sie überall besä't.
Drum Preis ihm, deß Gebot ist licht und rein,
Erleuchtend das Auge mit mildem Schein!

Bringet Preis dem Herrn!

יודע Er kennt was sich birgt in tiefe Nacht:
Ihm ist düster nicht das Dunkel der Nacht.
Der Finsterniß hat Er ein Ende gemacht,
Zum Tage wandelt Er Todesschatten und Nacht.
Drum Preis ihm, der gebildet das Licht und erschaffen die Nacht!

Bringet Preis dem Herrn!

כונן Aufrichtet Er seinen Thron zum Recht;
Seines Thrones Stützen sind Wahrheit und Recht.
Er, Gott, waltend im Recht, —
Es faßt mit Macht seine Hand das Recht
Drum Preis ihm, dem Gotte der Schaaren, erhaben im Recht!

Bringet Preis dem Herrn!

לו Ihm stehet an die Majestät.
Der Ewigthronende, der Gebeugte nicht verschmäht,
Er führet die Menschen zur Zerknirschung hin,
Und spricht: Kehret um zu mir mit gebeugtem Sinn!
Drum sei Preis gebracht
Dem Ewigen, deß die Herrschaft ist und Macht!

Bringet Preis dem Herrn!

משל In seiner Kraft beherrscht Er die Welt;
Nichts ist ihm verborgen, Alles erhellt.
Sein Name derselb'ge in alle Zeit,
Seine Gnade vom Urbeginn in Ewigkeit.
Drum Preis ihm! gelobt sei der Gott Israels von Ewigkeit zu Ewigkeit!

Bringet Preis dem Herrn!

נצ- Er wahret die Huld bis ins tausendste Geschlecht,
Kämpft mit seinen Feinden von Geschlecht zu Geschlecht.
Seines Gesalbten Hütte wird Er neubauend umfrieden.
Ihn umstrahlt das Licht in seiner Wohnung Frieden.
Drum Preis ihm, deß Name hochgeweiht
Dauert in ewige Zeit!

Bringet Preis dem Herrn!

סובל Er trägt die Höhen, trägt die Tiefen,
Hört die Stimmen Gebeugter, wo sie ihn riefen,
Hört das brünstige Gebet,
Horcht, wo Andacht zu ihm fleht.
Drum Preis ihm, der Götter Gott, dem Herrn der Herren voll Majestät!

Bringet Preis dem Herrn!

עוז My Gewaltiger und mächtiger Krieger,
Den Feinden voll Zorn, ein gewaltiger Sieger.
Er tilgt seine Widersacher, sie verwirrend,
Mit mächtigem Kriegesbraus sie umschwirrend.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם.
הַכֹּל צָפוּי וְלֹא־נֶעְלָם. זֵהּ־
שְׁמוֹ לְעוֹלָם. חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם. לָכֵן יִתְגָּאֶה
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

נוֹצֵר חֶסֶד לָאֶלֶף דּוֹר.
לוֹחֵם רָמָיו מִדּוֹר דּוֹר.
מִקְדָּשׁ מְשִׁיחוֹ לְגָדוֹר.
הָאוֹר חוֹגֶה עָמוֹ בְּמָדוֹר.
לָכֵן יִתְגָּאֶה זֵהּ זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹר׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

סוֹבֵל עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
שׁוֹמֵעַ אֶל־אֲבִיּוֹנִים. מַאֲזִין
שִׂיחַ | חֲנוּנִים. מַקְשִׁיב
שַׁוְּעַ רְנָנִים. לָכֵן יִתְגָּאֶה
אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

עֻזּוֹ וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה.
נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה.
מַכְרִית רָמָיו בְּמְהוּמָה. נֶהֱם

עֲלֵיהֶם בִּנְהִימָה. לָכֵן
יִתְגָּאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל. בְּיָדוֹ
לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. אֲלָיו
יְשַׁבְּרוּ עֵינֵי כֹל. וְעֵינָיו
מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל. לָכֵן יִתְגָּאֶה
עֶלְיוֹן עַל־כֹּל:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו.
וָשֶׁר מֵצִיץ מֵחֲרָכָיו. חָפֵץ
בְּעַם מַמְלִיכָיו. יִירְשׁוּ אֶרֶץ
מְבוֹרָכָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ
יְיָ מַלְאָכָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ.
מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. בָּחַר
בְּאָדָם דַּלַּת רֹאשׁ. עָזּוֹ יוֹם
יוֹם לְדָרוֹשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה
הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל | לְרֹאשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּטָחוּ

Drum Preis ihm, dem Herrn in seiner Macht,
Der führt den Kampf und lenket die Schlacht!

Bringet Preis dem Herrn!

פעל Er wirkte und schuf das Weltenall,
Verleihet Kraft und Stärke Jeglichem im All.
Zu ihm schauet ein jedes Aug' im All;
Sein Blick durchspähet das große All.
Drum Preis ihm, der erhaben ist über das All!

Bringet Preis dem Herrn!

צדיק In all seinen Wegen gerecht und wahr!
Aus seinen Himmelsgittern schaut Er licht und klar.
Seine Huld hat denen Er zugewandt,
Die ihn als Herrn und Meister erkannt,
Und seine Gesegneten erben das Land.
Drum Preis ihm! in seinen Himmeln droben
Mögen ihn seiner Engel Schaaren loben!

Bringet Preis dem Herrn!

רוא Er führt vom Anbeginn die Zeiten,
Verkündet im Anfang das Ende der Zeiten.
Er erkor ein Volk, an Zahl so klein,
Täglich sich neu seinem Dienste zu weihn.
Drum Preis ihm, der über Alles in der Welt
Erhaben ist und hochgestellt!

Bringet Preis dem Herrn!

רם Hoch und hehr, thronend in Ewigkeit!

Ihm trauet in alle Ewigkeit!
In seiner Heil'gen Rathe thront sein Glanz so klar;
Dem ihm geweihten Volke macht Er sich offenbar
Drum Preis ihm, dem, wenn Er zur Erde blickt,
Aufzitternd sie erschrickt!

Bringet Preis dem Herrn!

שבילו Es geht sein Pfad durch mächtige Wogen,
Segensgüsse träufeln vom Himmelsbogen.
Früh und spät seine Hoheit kündet,
Im Heiligthume laut die Schaar, ihm verbündet.
Drum Preis ihm, der über Cherubim seinen Thron gegründet!

Bringet Preis dem Herrn!

תהלתו Sein Ruhm dringt bis zu der Erde Enden,
Er heißt Verderben und Unheil sich wenden,
Hemmt Grimm und Zorn und Verheerung,
Gönnt dem Rufe Andächtiger Gewährung.
Drum ihm der Ruhm, deß Nam' im herrlichen Preise
Weithin erklinget durch der Erde Kreise!

ובכן Und so stimmet denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

אין Wer in den Höhen kann sich ihm vergleichen,

בּוֹ עֲדֵי־עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד
קְדוֹשִׁים וְעַד. וּלְעַם קְדוֹשׁוֹ
נוֹעַד. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט
לָאָרֶץ וַתִּרְעָד׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים. שָׁמָיו
מַרְעִיפִים רְבִיבִים. שְׁמוֹ
מְיַחֲדִים שַׁחַר וַעֲרָבִים.
בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים. לָכֵן
יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב
הַכְּרוּבִים׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.
מַעֲבִיר כִּלָּיוֹן וָחֶרֶץ. מֵשִׁיב
אַף וְחָרוֹן וָקֶרֶץ. שֶׁגַע מְחַנְּנָיו
יָרֵץ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ׃

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
אֱלֹהֵינוּ׃

(נ״א וּבְכֵן מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ׃)

מַעֲשֶׂה אֱלֹהֵינוּ.

עיין ע״פ א״ב.

אֵין מִי בַּשַּׁחַק יַעֲרֹךְ־לוֹ.

בְּבְנֵי אֵלִים יִדְמֶה־לּוֹ.
גְּבֹהִים עָלָה לְמוֹשָׁב לוֹ.
דָּרֵי גַיְא כַּחֲגָבִים לְמוּלוֹ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַצּוּר תָּמִים
פָּעֳלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

הַמְשֻׁלָּ֫ם עִמּוֹ. וְהַרְבֵּה
פְּדוּת עִמּוֹ. זַעַם וְלַחַשׁ עִמּוֹ.
חָשׁ וַיַּאֲזִין מְמָרוֹמוֹ. לָכֵן
יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מֶרְחַ נָתַן לִירֵאָיו. יוֹבִילוּ
שַׁי לְמוֹרָאָיו. כְּתֵי גְדוּדֵי
צְבָאָיו. לֹא יָשׁוּרוּ כְּבוֹד
מַרְאָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַנֶּה
עַיִן יְיָ אֶל־יְרֵאָיו:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת.
נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.
סוֹכֵת שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת. עוֹנֶה
וּמַעֲמִיד רְוָחוֹת. לָכֵן יִתְגָּאֶה
אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

Unter den Himmelssöhnen wer
ihn erreichen?
Er erkor die Höhen, dort herrlich
zu thronen;
Wie Heuschrecken vor ihm sind
die auf Erden wohnen.
Drum Preis dem Horte, deß Thun
so rein!
Wer kann ihn eines Tadels zeih'n?

Groß sind die Werke unseres Gottes!

המשל Bei ihm ist die Herrschaft,
der Ehrfurcht Scheu,
Die Fülle des Heils für sein
Volk, so getreu.
Seines Volkes Gebet und Flehen
Erhört Er so schnell aus seinen
Höhen.
Drum Preis ihm, deß Nam' ist
Ewiger,
Der Himmelsschaaren Herr!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

טרף Den ihm Geweihten giebt
Er Nahrung und Segen:
Der Ehrfurcht Zoll ihm bringen
sie entgegen.
Seinen Dienern, um ihn in
Heeren geschaart,
Seiner Herrlichkeit Schau sich
nicht offenbart.
Drum Preis ihm, deß Auge schaut
Auf die Frommen, ihm vertraut!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מלאכיו Zu seinem Boten macht
Er des Windes Zug,
Ihn erhebt des begeisterten Lob-
liedes Flug.
Er hört, wo Andacht ihm sich er-
gießt,
Gewährt, daß Heil der Noth
entsprießt.
Drum Preis ihm, dem Meister,
Dem ew'gen, der Geister!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

פּוֹדֶה Aus Leid erlöst Er die von ihm Geschützten,
Der Hort, der kennt die gläubig auf ihn Gestützten,
Der Heilige, wundervoll in seinen Gnadenzeichen.
Fromme und Sündige seine Gnad' erreichen.
Drum Preis ihm, der erbarmend seine Milde
Erweiset jeglichem seiner Gebilde!

Des Sterblichen Thun —
Voll Tück' er und Trug,
Er weilet in Wahn und Lug.
Gewürm sein Ruhebette,
Eine Erdenritze seine Grabesstätte.
Wie dürfte sich überheben auch
Der Sterbliche, gleichend enteilendem Hauch? —

Wie anders das Werk unseres Gottes!

שׁמע Der vernimmt der Andacht Seelendrang,
Horchet auf Gebetes Klang;
Seine Lehre giebt Lust und Heiterkeit,
Ein Siegeshelm das Wort, das Er gebeut.
Drum Preis ihm, dem Gotte, der unser Theil
Zu Rettung und Heil!

וככן **Und so stimmet denn an:** Dem Erhabenen über ihnen bringen sie in Ehrfurcht die Huldigung dar!

Ihm, deß Herrlichkeit ist gegründet.

באילי Bei den Gewaltigen im Himmelssitze,
Denen, Die flammen wie leuchtende Blitze,

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

פּוֹדֶה מְשֻׁחַת עֲמוּסָיו.
צוּר יוֹדֵעַ הוֹגָיו. קָדוֹשׁ
מַפְלִיא נִפְיוֹ. רַחוּם לִמְרַצָּיו
וּמַכִּיעָיו. כֵּלֶּה יִתְגָּאֶה
וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו׃

סוגרין הארון

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו
מְזֻמָּה. שְׁבָתוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה.
רְפִידָתוֹ רִמָּה. קְבוּר בְּסֵעִיף
אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם
לַהֶבֶל דָּמָה׃

ומיד פותחין הארון

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

שׁוֹמֵעַ שְׁוָעוֹת. שׁוֹעֶה
עֶרֶךְ שׁוּעוֹת. תּוֹרָתוֹ
מְשַׂעְשַׁעְוֹת. תַּכְסִיסוֹ כֹּבַע
יְשׁוּעוֹת. לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל |
לָנוּ אֵל | לְמוֹשָׁעוֹת׃

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלִילָה
בְּאֵימָה וְיָרִיצוּ׃

ע"פ א"ב

אֲשֶׁר אֹמֶץ תְּהִלָּתָךְ.

בְּאֵילֵי שַׁחַק. בְּבִרְקֵי נֹגַהּ.

בִּגְדוּדֵי גַבֵּהּ. בִּדְמוּמֵי דַקָּה.
וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שַׁבָּת.

מַהוֹמֵי בְרֶגֶשׁ. וְעוֹרְכֵי
שַׁעַ זוֹעֲקֵי תְחִנָּה. חוֹכֵי
חֲגִינָה. וְהִיא כְּבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אִמֶּץ תְּהִלָּתֶךָ.

בְּמַסְפְּרֵי טֹהַר בְּיִחוּדוֹן
יְדִדוֹן. בְּכְרוּבֵי כָבוֹד.
בְּלִגְיוֹנֵי לַהַב. וּקְדֻשָּׁתְךָ
בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שַׁבָּת.

מְמֻעָטֵי יָמִים (נ"א עַמִּים).
נְשׁוּיֵי טוּבָה. שְׂבֵעֵי רֹגֶז
עֲגוּמֵי נָפֶשׁ. וְהִיא כְּבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אִמֶּץ תְּהִלָּתֶךָ.

בְּפַלִּיאֵי שָׁמוֹת. בְּצִבְאוֹת
עִירִין. בְּקִדּוּשֵׁי קֶדֶם. בְּרֹב
רִבָּתַיִם. וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

Bei den Schaaren der Höhen,
Die mildflüsternd wehen.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

Und Du lässest Dir das Loblied derer gefallen,

מהומי Deren Andacht rauschend Dir weht
Die vor Dich bringen ihr Gebet
Sie rufen Dich bangend,
Sühne verlangend.
Und das ist Dein Ruhm!

Du deß Herrlichkeit ist gegründet.

בטפסרי Bei den Edlen in des Aethers lauteren Reichen,
Bei denen, die im Flug enteilend entweichen,
Den Cherubim, die im Glanze wohnen,
Den flammenden Legionen.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

Und Du lässest Dir das Loblied derer gefallen,

ממעוטי Denen gezählt sind des Lebens Stunden,
Denen Deiner Liebe Gedächtniß so schnell entschwunden,
Die des Grames so viel bedrängt,
Denen Die Seele vom Kummer getränkt.
Und das ist Dein Ruhm!

Du, deß Herrlichkeit bei denen ist gegründet,

בפליאי Deren Namen sich nicht offenbaren,
Deiner Sendlinge Heer' und Schaaren,
Den Heiligen seit urewigen Zeiten,
Myriaden, dem göttlichen Dienste Geweihten.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

וְרָצִיתָ שַׁבָּת.

מְשׁוֹכְבֵי דְלָתוֹת. שׁוֹפְכֵי שִׂיחַ. תּוֹבְעֵי סְלִיחָה. תְּאֵבֵי כַפָּרָה. וְהִיא כְּבוֹדְךָ׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ׃

ע״פ א״ב

עַל יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל בִּרְכָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל דִּבְרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל הַדָּרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל וְיִדְתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל זִכְרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל טָהֳרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל יְשָׁרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל כַּנָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל מַלְכוּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל עֲדָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל צִדְקָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל רוֹמְמוּתוֹ׃ חזן עַל יִשְׂרָאֵל

Und Du läßest dir das Loblied derer gefallen,

משורדי Die an Deinen Pforten flehen,
Ihre Seelen Dir ausschütten;
Sühnung ist ihr brünstig Flehen,
Dein Verzeihen ist ihr Bitten
Und das ist Dein Ruhm!

וככן Gebet Gott die Macht! Ueber Jisrael waltet seine Majestät!

על Ueber Jisrael seine Treu' und sein Segen waltet,
Ueber Jisrael seine Majestät und sein Wort.
Ueber Jisrael sein Glanz und seine Einigung waltet,
Ueber Jisrael sein Nam' und seine Huld.
Ueber Jisrael seine Reinheit und Wahrheit waltet,
Ueber Jisrael, sein theures, sein Volk.
Ueber Jisrael seine Herrschaft und Holdsal waltet,
Ueber Jisrael, sein Eigenthum, seine Schaar.
Ueber Jisrael sein Wirken und seine Gerechtigkeit waltet,
Ueber Jisrael seine Weihe und Hoheit,
Ueber Jisrael seiner Herrlichkeit Glanz, ...

שְׁכִינָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתּוֹ׃

וּבְכֵן וְעָזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃

ע״פ א״ב

אַפְסֵי־אֶרֶץ בִּדְבָרוֹ הֻקִּים.
בְּיִרְאָה לְעָבְדוֹ מִתְלַהֲקִים.
גּוֹלֶה מִנִּי חֹשֶׁךְ עֲמוּקִים.
דֹּבֵר עִבְרוֹ מֻקִּים. הַחוֹצֵב
לֶהָבוֹת וּבְרָקִים. וְתֵבֵל
מְאִירִים וּמַבְהִיקִים. זוֹכֵר
בְּרִית מְצוּקִים. חָסְנוֹ גָּדוֹל
מֵעַל לְמוּצָקִים. טוֹב וּמֵעֵז
לְאֵלָיו דְּבוּקִים. יְחִיוּ כָּל־
בּוֹ דְּבֵקִים. כִּי מְרוֹחוֹ הָרִים
מִתְפָּרְקִים. לֹא יָכִילוּ זַעֲמוֹ
צָרִים וְצוּקִים. מְפַחֲדוֹ
יִתְבַּקְּעוּ עֲמָקִים. נְמוֹגִים
וְכַהוֹנָג נְמַקִּים. סוּפָהּ וְסַעֲרָה
נֶאֱבָקִים. עֲנַן מֶרְכָּבוֹ רַגְלָיו
כַּאֲבָקִים. פְּדוּת שָׁלַח לְעַם
לוֹ־חֲשׁוּקִים. צִוָּה לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ לְגָשׁוּקִים. קְנוּיִם לוֹ
וּבִימִינוֹ נֶחֱבָקִים. רָצִים
וְאַחֲרָיו נִדְבָּקִים׃ חזן שַׁוְעָם

Ueber Jisrael seines Ruhmes Macht.

ובכן Seine Macht in den Wolken!

אפסי Der Erde Grenzen hat sein Wort gegründet.
Zu seinem Dienst ist Alles fromm verbündet.
Aufdecket Er, was tief Geheimniß hüllt;
Den Ausspruch seiner Frommen Er erfüllt.
Er lässet Flammen sprühen und Blitze glänzen:
Sie leuchten hell bis an des Erdballs Grenzen.
Er denkt des Bundes mit den frommen Ahnen;
Sein Heil hinausragt ob des Himmels Planen.
טוב Ein Hort, ein Heil für die, so ihn verlangen:
Sie leben selig All', die an ihm hangen.
Sein Hauch entwurzelt Berge, hochgethürmt;
Es wanken Felsen wenn sein Zornbraus stürmt.
Das Thal zerbirst vor seiner Majestät, —
Zerrinnend, wie am Feuer Wachs zergeht.
Wo Sturm und Wirbel ringet, ist sein Flug;
Hin durch Gewölk geht seines Weges Zug.
פדות Sein theures Volk hat Er aus Haft befreit,
Schloß seiner Liebe Bund für alle Zeit.
Ihm eignen sie, gefaßt von seiner Hand;
Ihm folgen sie, fest haftend, unverwandt.

שֹׁמֵעַ מִמַּעֲמַקִּים, תְּפִלָּתִי
עֹז לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:
וּבְכֵן יְיָ מִי כָמוֹךָ:

ע"ס א"ב

מִי כָמוֹךָ אַדִּיר בַּמְּרוֹמִים,
מִי כָמוֹךָ בּוֹרֵא כֻּסַּ וַהֲדוּמִים:
מִי כָמוֹךָ גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ, מִי
כָמוֹךָ דֹּבֵר בְּצֶדֶק רַב
לְהוֹשִׁיעַ: מִי כָמוֹךָ הוֹד
וְהָדָר לוֹבֵשׁ, מִי כָמוֹךָ
וְחֹטֵא וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ: מִי כָמוֹךָ
זָךְ בְּעֶלְיוֹנִים, מִי כָמוֹךָ
חָסִין בְּאֶלְפֵי שִׁנְאַנִים: מִי
כָמוֹךָ טוֹב וּמֵטִיב, מִי כָמוֹךָ
יְשָׁרִים לְהֵטִיב, מִי כָמוֹךָ
כֹּגֵשׂ בַּגֵּד מֵי חַיִּם, מִי כָמוֹךָ
לְהַשִּׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: מִי
כָמוֹךָ מָדַד בְּשָׁעֲלוֹ מַיִם,
מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר מִקְּלוֹת
מַיִם: מִי כָמוֹךָ שָׂם עֲבִים
רְכוּבוֹ, מִי כָמוֹךָ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ
חוֹסֵי בוֹ: מִי כָמוֹךָ פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת, מִי כָמוֹךָ צוֹעֲקָיו
לְהַשְׁעוֹת: מִי כָמוֹךָ קָדוֹשׁ

Er hört ihr Flehn aus tiefen Herzensquellen;
Er wird im Glanz des Thales Rof'[1]) erhellen.

וּבְכֵן O Ewiger! wer iſt Dir gleich?

מִי Wer iſt wie Du, deß Thron hehr prangt in Himmelsreichen?
Der Füße Schemel Dir iſt hier in Erdenreichen.[2])
Wer iſt wie Du ſo ſtark, der Heil und Rettung ſpendet.
Der ſpricht der Gnade Wort und ewig Hülfe ſendet!
Wer iſt wie Du, — die Macht, die Majeſtät, Dein Kleid, —
Der Sünde niedertritt und jede Schuld verzeiht!
Wer gleicht, o Lautrer, Dir hoch in den Himmelsſphären?
Wer iſt wie Du, o Herr! in Deiner Engel Heeren?
Was gleicht, Allgüt'ger, Dir und Deinem güt'gen Handeln,
Der denen ewig mild, die redlich vor ihm wandeln!
Wer gleicht Dir? Meeresfluth aufthürmeſt Du wie Mauern.
Wer rettet mild wie Du aus Leidens Wogenſchauern?
Wer maß mit hohler Hand, gleich Dir, die Waſſerfluth?
Wem tönt der Lobgeſang, wie Dir, der Wogen Wuth?
Wer iſt's, der außer Dir einher auf Wolken fährt?
Wer kennt und ſtützt wie Du den Treuen, der ihn ehrt?
מִי Wer iſt wie Du, o Herr, und ſchaffet Heil, Dir gleich?
Wer hört wie Du das Flehn der Beter gnadenreich?
Wer gleichet Dir, o Herr, deß Name heilig, groß,

1) Israel. 2) Nach Jeſ. 66, 1: „So ſpricht der Ewige: Die Himmel ſind mein Thron und die Erde der Schemel meiner Füße."

וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מִי כָמוֹךָ רוֹצֶה בְעַמּוֹ׃ חזן מִי כָמוֹךָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. מִי כָמוֹךָ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם כַּאֲשֶׁר׃

Wer iſt wie Du in Huld den Seinen wandellos?

Wer noch bewahrt wie Du das Bündniß und die Gnade?

O gieb dem Jaakob Huld, dem Abraham die Gnade![1])

וּבְכֵן אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃

ע״פ א״ב

אֵין כָּמוֹךָ בְּאַדִּירֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּגְבוּרֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בִּגְדוּדֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּדָרֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בַּהֲמוֹנֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּוֹעֲדֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בְּזַכֵּי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בַּחֲיָלֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בִּטְהוֹרֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּיִקְרֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בִּכְרוּבֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּלֻגְיוֹנֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְאֲכֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּנָגִידֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בְּשָׂרְפֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּעָרִיצֵי מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בְּפָלִיאֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּצִבְאוֹת מָטָּה׃
אֵין כָּמוֹךָ בְּקָדוֹשֵׁי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹזְנֵי מָטָּה׃
חזן אֵין כָּמוֹךָ בְּשִׁנְאֵנֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּתַקִּיפֵי מָטָּה׃

וּבְכֵן נַאֲדִירְךָ חֵי עוֹלָמִים׃

ובכן Und ſo wollen wir Dich erheben, Ewiglebender!

פותחין הארון. ע״פ א״ב כפול.

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים׃

האדרת Die Herrlichkeit und Treue ſind Sein, des Ewiglebenden!

1) Nach Miſchnah 7, 20. Die dem Abraham und Jaakob zu erweiſende Gnade und Treue beſteht in der Erfüllung der ihnen gegebenen Verheißungen an ihren Nachkommen dem Volke Israel.

הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Vernunft und der Segen sind Sein, des Ewiglebenden!

הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Erhabenheit und Größe sind Sein, des Ewiglebenden!

הַדֵּעָה וְהַהִבּוּר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Erkenntniß und der Spruch sind Sein, des Ewiglebenden!

הַהוֹד וְהֶהָדָר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Der Schmuck und die Pracht sind Sein, des Ewiglebenden!

הַוַּעַד וְהַוִּתִּיקוּת
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Bestimmung und die Festigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַזֹּךְ וְהַזֹּהַר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Lauterkeit und der Glanz sind Sein, des Ewiglebenden!

הַחַיִל וְהַחֹסֶן
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Macht und die Stärke sind Sein, des Ewiglebenden!

הַטַּעַם וְהַטָּהֳרָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Der Einklang und die Reinheit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Einheit und die Furchtbarkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Krone und die Ehre sind Sein, des Ewiglebenden!

הַלָּקַח וְהַלִּבּוּב
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַנּוֹי וְהַנֶּצַח
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב
לְחַי עוֹלָמִים׃
הָעֹז וְהָעֲנָוָה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַפְּדוּת וְהַפְּאֵר
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַצֶּבִי וְהַצֶּדֶק
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הָרֹן וְהָרוֹמְמוּת
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַשִּׁיר וְהַשֻּׁבָחָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Lehre und Innigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Herrschaft und das Walten sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Schönheit und die Siegesmacht sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Hoheit und Erhebung sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Allmacht und die Milde sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Erlösung und der Schmuck sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Anmuth und Gerechtigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Berufung und die Heiligkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Der Jubel und die Majestät sind Sein, des Ewiglebenden!

Das Loblied und der Preis sind Sein, des Ewiglebenden!

Der Ruhm und die Verherrlichung sind Sein, des Ewiglebenden!

תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
לְחֵי עוֹלָמִים׃

סוגרין האזן

וּבְכֵן נַאֲמִירְךָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵימָה׃

ע״פ א״ב כפול

נַאֲמִירְךָ בְּאֵימָה, נְבָרֶכְךָ בְּבִינָה׃ נְגַדֶּלְךָ בִּגְדֻלָּה,
נְדָרֶשְׁךָ בְּדֶרֶשׁ׃ נְהַדֶּרְךָ בְּהוֹדָיָה, נְוַדְּךָ בְּוַעֲדָה׃ נְזַכִּירְךָ
בְּזִמְרָה, נְחַסֶּנְךָ בְּהֹדָה׃ נְטַעֲמְךָ בְּטָהֳרָה, נְיַחֲדְךָ בְּיִרְאָה׃
נְכַבֶּדְךָ בְּכִרְיָעָה, נְלַבֶּבְךָ בְּלִמּוּדָה׃ נְמַלִּיכְךָ בְּמַלּוּכָה,
נְנַצֶּחֲךָ בְּנָעִימָה׃ נְשַׁגְּבְךָ בִּשְׁוָרָה, נְעַרִיצְךָ בְּעֲנָוָה׃
נְפָאֶרְךָ בְּפִצֵּיחָה, נְצַלְּלְךָ בִּצְהֳלָה׃ נְקַדֵּישְׁךָ בְּקֶרְיָאָה,
נְרוֹמֶמְךָ בִּרְנָנָה׃ חין נְשׁוֹרֶרְךָ בְּשִׁבְחָה, נְתַמִּידְךָ בְּתִהֳדָה׃

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃

ע״פ א״ב

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן,
קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל־זְמָן׃
רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים, קָדוֹשׁ
הוּא דָּתוֹתָיו הוֹדִים׃ רוֹמְמוּ
הַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה, קָדוֹשׁ
הוּא הַמַּאֲזִין צְעָקָה׃ רוֹמְמוּ
זֵרֶת שְׁחָקִים, קָדוֹשׁ הוּא
חִכּוֹ מַמְתַקִּים׃ רוֹמְמוּ טוֹב

ובכן רוממו Erhebet den Ewigen unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! Heilig ist Er.

רוממו אל Erhebet den Herrn, den König treu und wahr,
Den Heil'gen, ihn, gepriesen immerdar:
Erhebet ihn, der Gnad' und Mild' erweist!
Wie hold und mild ist seiner Lehre Geist!
Erhebt ihn in des Rechtes Weihgewand,
Ihn, der dem Flehen das Ohr stets zugewandt!
Erhebt ihn, der das Firmament gebaut,
Den Heil'gen, dessen Mund spricht süßen Laut!

לַכֹּל. קָדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעַ
הַכֹּל: רוֹמְמוּ בְּבוֹד אוֹמֵר
גְּלוּ בְּהֵיכָלוֹ: קָדוֹשׁ הוּא
לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְעַדּוֹ: רוֹמְמוּ
מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים.
קָדוֹשׁ הוּא גָּאֵב בְּעֲדַת
כְּרוּבִים: רוֹמְמוּ סוֹבֵל
בִּזְרוֹעוֹ עוֹלָם. קָדוֹשׁ הוּא
עָוֹוֹן וּמֹכֵל נֶעְלָם: רוֹמְמוּ
פּוֹדֶה וְעוֹנֶה בְּיוֹם. קָדוֹשׁ
הוּא מְבָרְכָיו שָׁמַיִם | מַגִּידִים:
רוֹמְמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו.
קָדוֹשׁ הוּא רוֹצֶה יְרֵאָיו:
חֵן רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת.
קָדוֹשׁ הוּא תְּפָאַרְתּוֹ
בְּמַקְהֲלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ע״פ א״ב

רוֹמְמוּ אַדִּיר וְנוֹרָא. כִּי
קָדוֹשׁ הוּא בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם
שִׁפְּרָה: רוֹמְמוּ גְּדֻלָּתוֹ
בְּקָהָל יְשָׁרִים. כִּי קָדוֹשׁ

רוֹמְמוּ טוֹב Rühmt ihn, den stets Allgütigen,
Den Heiligen Allwissenden!
Rühmt ihn, in dessen Tempel ruft es Glanz und Pracht,
Den Heil'gen, ihn zu feiern hoch in seiner Macht!
Rühmt ihn, der zählt die Stern' an Himmelssphären,
Ihn, heilig thronend in Cherubim-Heeren!
Rühmt ihn, der trägt im Arm die Weltenlast,
Den mächt'gen, Heil'gen, den kein Blick erfaßt!
רוֹמְמוּ פּוֹדֶה Rühmt ihn, der löst und rettet wer ihm traut,
Den Heil'gen, ihn, deß Huld bezeugt der Himmel laut!
Rühmt ihn, der nah ist seinen Rufern allen,
Den Heil'gen, — Fromme sind sein Wohlgefallen!
Rühmt ihn, der jedes Flehen will erhören,
Den Heiligen, deß Ruhm erschallt in frommen Chören!

וּבְכֵן Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge! denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

רוֹמְמוּ אַדִּיר Erhebet ihn, der hoch und herrlich strahlt in Macht,
Den Heiligen, deß Geist den Himmel schmückt mit Pracht!
Rühmt seine Größ' im Chor der Frommen, treu verbündet,

הוּא הוֹבֵר צְדָקוֹת מַגִּיד
מֵישָׁרִים: רוֹמְמוּ הַנַּעֲרָץ
בִּקְדֻשָּׁה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא
וְהִלּוּכוֹ בִּקְדֻשָּׁה: רוֹמְמוּ
זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת. כִּי קָדוֹשׁ
הוּא חוֹצֵב לֶהָבוֹת: רוֹמְמוּ
טָהוֹר שׁוֹלֵחַ בְּרָקִים. כִּי
קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד אֲרָקִים:
רוֹמְמוּ כִּסְאוֹ הֵכִין בְּשָׁמֵי
רוֹמָה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא לוֹבֵד
חֲכָמִים בְּעָרְמָה: רוֹמְמוּ
מוֹחֵה פָּשַׁע פְּשָׁעִים. כִּי
קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד
לְפוֹשְׁעִים: רוֹמְמוּ שַׂגִּיא
שְׁנָיו לְאֵין חֵקֶר. כִּי קָדוֹשׁ
הוּא עֹשֶׂה נוֹרָאוֹת חוֹקֵר:
רוֹמְמוּ פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא צַדִּיק קְשׁוֹט
מַעֲבָדָיו: רוֹמְמוּ קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא
רָם הַמַּבִּיט לִקְצוֹת הָאָרֶץ:
הֵן רוֹמְמוּ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהַלָּתוֹ
כִּשְׁמוֹ:

Den Heiligen, deß Mund Wahrheit und Recht verkündet!
Rühmt ihn, der glänzt und prangt in hehrer Heiligkeit,
Den Heil'gen, ihn, deß Zug und Gang in Heiligkeit!
Der seines Bundes denkt, des ew'gen, rühmet ihn,
Den Heil'gen, dessen Macht läßt Flammengluthen sprüh'n!
רוממו טהור Erhebt den Lautern, ihn, deß Blitz das Dunkel lichtet,
Den Heil'gen, der die Erd' und Länder aufgerichtet!
Rühmt ihn, — in Himmelshöh'n ist seines Thrones Prangen, —
Ihn, der die List'gen hält in ihrer List gefangen!
Rühmt ihn, der läßt die Schuld den Wolken gleich entschwinden!
Mild reicht er seine Hand, kehrt um der Mensch von Süuden.
Rühmt den Gewalt'gen, ihn, deß Jahre ohne Schranken,
Den Heil'gen, der durchforscht und prüfet die Gedanken!
רוממו פודה Rühmt den Befreier, ihn, der löset seine Knechte,
Den Heil'gen, dessen Thun stets wahr ist und im Rechte!
Rühmt ihn, deß Eigenthum der Himmel sammt der Erden,
Den Heil'gen!, dessen Aug' reicht bis ans End' der Erden!
Rühmt ihn, der ewig thront, — „der Heil'ge" ist sein Name, —
Den Heil'gen, dessen Lob ist ewig wie sein Name!

וּבְכֵן אַתָּה אֵל אֱמוּנָה׃

ע״פ א״ב

אֱמוּנָתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. בְּרִיתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
גְּדֻלָּתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. דָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
הוֹדְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. וְעוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
זְבוּלְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. חֲנָיָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
טַהֲרָתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. יְרָאָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
כְּבוֹדְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. לְמוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
מְעוֹנְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. נָוְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
סָכָּתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. עֲדָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
פְּאֵרְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. צִדְקָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
קְדֻשָּׁתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. רוֹמְמוּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
חֵן שְׁכִינָתְךָ בָּעֱלְיוֹנִים. תְּהִלָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃

וּבְכֵן תָּעֲרִיץ וְתַקְדִּישׁ׃

מיוסד ע״פ א״ב

הַנְקָדֵשׁ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים. הַנַּעֲרָץ בִּרְבָבוֹת קָלִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּנַעַשׂ גַּלְגַּלִּים. הַנַּעֲרָץ בְּרַהֲרֵת אוֹפַנִּים׃
הַנְקָדֵשׁ בַּהֲמוֹנֵי עִירִין. הַנַּעֲרָץ בְּוֹעַד קְדוֹשִׁין׃
הַנְקָדֵשׁ בְּזִקִּים זוֹרְחִים. הַנַּעֲרָץ בַּחֲצוֹבֵי לְהָבִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּמֶכֶס טְהוֹרִים. הַנַּעֲרָץ בִּיקָרִים יוֹקְדִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּכִתֵּי כְרוּבִים. הַנַּעֲרָץ בְּלַהֲטַת לוֹהֲטִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּמַחֲנוֹת מַלְאָכִים. הַנַּעֲרָץ בְּנַעַם נוֹגְנִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּשָׂרָפִים עוֹמְדִים. הַנַּעֲרָץ בְּעֹז אֶרְאֵלִים׃
הַנְקָדֵשׁ בְּפְרוּדֵי אֲנָפִים. הַנַּעֲרָץ בְּצִלְצוּל מַשִּׁיקוֹת כְּנָפִים׃

הַנִּקְדָּשׁ בְּקוֹלָם בְּהָמוֹן. הַנַּעֲרִץ בְּרִבּוֹ רִבְבָן׃*
חִין הַנִּקְדָּשׁ בְּשֶׁקֶט שְׁנָאנִים. הַנַּעֲרִץ בְּתֹכֶן תַּלְפִּיּוֹת׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

ע״ם א״ב כפול

אֵילִי שַׁחַק. חֲצוּבֵי לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
אַדִּירֵי כָּל־חֵפֶץ הַנֶּאֱהָבִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
בְּלוּלֵי קֶרַח וְשֶׁלֶג וְשַׁלְהֲבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
בַּדֵּי צֶדֶק גָּזֵי רְהָבִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

גִּבֹּה לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
גִּבּוֹרֵי כֹחַ בְּמִשְׁבְּנוֹת אָהֳלֵיהֶם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
דָּאֵי בְכָנָף מְכַסִּים פְּגֵיהֶם אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
דּוֹרְשֵׁי דָתוֹת דְּבֵקִים בֵּאלֹהֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

הֲמוֹנֵי עִירִין וְסוֹד קַדִּישִׁין. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הוֹגֵי שַׁעֲשׁוּעַ מַטַּע קְדוֹשִׁים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
וְעוּדֵי מַעַל גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְחוֹלֵי אַהֲבָה סְמוּכֵי בָאֲשִׁישִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

*רבבן קדי (יניאל ז׳ י׳)

זְבוּדֵי זְהַר בְּעֵין חַשְׁמַלִּים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
זוֹקְקֵן שִׁבְעָתַיִם בְּרוּר מְלִלִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
חַסֶן חֲיָלִים רִבְבוֹת אֲיָלִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
חֲגִיטֵי כֹשֶׁר בְּנֵי אֵלִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

טְכוּסֵי טֹהַר חֲדָשֵׁי בְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
טְעוּנֵי מוֹרָאֲךָ בְּצִוּוִי עֲקָרִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
יְהוֹדוּן יְהוֹדוּן בְּחֵיל נִזְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
יוֹדְעֵי בִין מִפְגִּינִים יְקָרִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

כְּסוּיֵי אַרְבַּע מְרִבְּעֵי פָּנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
כְּרוּתֵי בְרִית פָּנִים בְּפָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
*לְבוּשֵׁי בַדִּים זַכִּים וְחָפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
*לְבוּשֵׁי לְבָנִים נְעִימִים וְיָפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

מְשָׁרְתִים נָעִים רָמִים וּגְבוֹהִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
מְלָמְדֵי חֻקִּים | מְשִׁיבֵי נְכוֹחִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
נוֹגְנֵי נַעַם סְפִים | מְרוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
נָאוֶה דְּחָיִים כְּעָגוּר מְצַפְצְפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

*נ״א לובשי בדים *נ״א לובשי לבנים

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

סְמוּכֵי אֶבְרָה בְּקַלָּל נוֹצְצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
סְגוּלֵי מֵעִמִּים בְּיִרְאָה מַעֲרִיצִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
עוֹמְדִים | מִמַּעַל בִּדְבָרוֹ נֶחוּצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
עוֹרְכֵי עֹז בְּרַעַד שְׁבוּצִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

פָּנִים וְלֹא עֹרֶף נִתְאָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
פְּרוּשִׁים לְךָ אֲחוּזִים וּמְתְאָמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
צְבָאוֹת עֶלְיוֹנִים גֵּאִים וְרָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
צְבָאוֹת תַּחְתּוֹנִים לְרַצּוֹתְךָ מַרְעִימִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

קוֹרְאֵי בְשִׁלּוּשׁ זֵר תִּפְאָרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
קוֹרְאֵי פַּעֲמַיִם חֲטִיבַת אֲמִירָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
רַגְלֵיהֶם עֲמִידַת רֶגֶל יְשָׁרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
רְצוּיֵי שַׁדַּי מְשׁוֹרְרֵי שִׁירָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

שְׁנַאֲנֵי שֶׁקֶט שָׁלוֹם בְּמַחֲנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
שׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת בְּשִׂיחַ מַעֲנָם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃

תְּלוּלֵי תַּעַף בְּשֶׁפֶר הֲגִיוֹנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
תְּמִימֵי דֶרֶךְ לִרְבוֹנָם וְקוֹנָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃

חי״ק זֶה אֵל־זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים.
אָנָּה שׁוֹכֵן מְעֹנִים. וְכֻלָּם | מַעֲרִיצִים
וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים׃

ע״ס א״ב

אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֵי צְבָא חֵילוֹ. אֲזוּרִים אֵימָה אֲחוּזִים
פַּחַד חֵילוֹ. בְּרַעַד וְרָתֵת וְרֶטֶט צָגִים לְעָלוֹ.

שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃ זה אל זה

גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישׁ תְּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחַד. גִּבֶּה וְנָאוֹן עָדָיו
יְחוּדוֹ לַיַּחַד. הוֹדָרִים גּוֹהֲרִים לְאֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד׃ זה אל זה

הַנֶּאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ רַב טוּב מַצְפּוּנָיו. הוֹד וְהָדָר יָעֹז
בָּחֳבִיוֹנֵי פְּנִינָיו. וּמִמֶּנּוּ יָגוּרוּ (כְּנֵי) אֵלִים וְיִתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו.

בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו׃ זה אל זה

זְרוּתֵי זֹהַר מַרְעִיף נִטְפֵי אֲגָלָיו. זַכֵּי שְׁמֵי מֹהַר תְּכוּ
לְרַגְלָיו. חֲלִים חֲתִים חֲפוּזִים אֲיֻמִּים נִדְגָּלָיו.

וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו׃ זה אל זה

טָסִים וְדָאִים בִּדְמִיוֹן | נָשֶׁר מְעוֹפֵף. טִיסָתָם בַּבָּזָק

סָבִיב כֵּס לְעוֹפָף. יַשְׁמִיעוּ הִגֶּנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעוֹפָף.

וּבְשֹׁתַיִם יְעוֹפָף׃ זה אל זה

כְּסוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלַאט מַחֲזֶה. בַּדִּיר וְרַב־כֹּחַ וְשָׁפָל יֶחֱזֶה. לְהַעֲרִיצוֹ בְּפַחַד נִרְשָׁם וָה מְזֻוָּה.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה׃ זה אל זה

מֹשֶׁל עוֹלָם בְּגִבּוֹרָה עָשׂ כֹּל בְּמַאֲמָר. מְגִיעִים אֲמוּת הַסְּפָּיִם קְדֻשָּׁתוֹ לוֹמַר. נוֹצְצִים נוֹהֲמִים לְפָנָיו נַעֲימוּ מַאֲמָר.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃ זה אל זה

שַׂרְפֵי חוֹד יַכְתִּירוּ נֶזֶר לְקָדוֹשׁ. סִלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים כֻּלָּם כְּאֶחָד שְׁלוֹשׁ קָדוֹשׁ.

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ׃ זה אל זה

פְּלִיאֵי אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבְּבֵי רִבּוֹאוֹת. פּוֹצְחִים הַלֵּל וְזִמְרָה לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹת.

יְיָ צְבָאוֹת׃ זה אל זה

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת דָּר בִּשְׁמֵי עֶרֶץ. קַלּוֹת | סָעָרָה תַּעַשׂ דְּבָרוֹ בְּמֶרֶץ. רָם וְנִשָּׂא דִּבֵּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ.

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ׃ זה אל זה

שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. חִין שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֵף תַּרְשִׁישִׁים וְאֵלִים צָר לְכָבוֹדוֹ׃

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

זֶה אֶל־זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים אָנָא שׁוֹכֵן מְעֹנִים. וְכֻלָּם | מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים׃

Dieser Piut wird abwechselnd vom Vorbeter und der Gemeinde gesagt.

וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ׃

ע״פ א״ב.

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין׃
לְבוֹחֵן לְבָבוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְגוֹלֵה עֲמוּקוֹת בַּדִּין׃
לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים
בְּיוֹם דִּין׃
לְהוֹגֶה דֵּעוֹת בַּדִּין׃
לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד
בְּיוֹם דִּין׃
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין׃
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו
בְּיוֹם דִּין׃
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין׃
לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בַּדִּין׃
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
בְּיוֹם דִּין׃

וכן Und so möge dir Alles die Krone reichen!

לאל Dem Allmächtigen, der anordnet Gericht,

Die Herzen prüfet am Tage des Gerichts;

Der aufdeckt die Tiefen im Gericht,

In Wahrheit das Urtheil fällt am Tage des Gerichts;

להוגה Der die Gedanken durchforschet im Gericht,

Dem Ewigtreuen und Gnadenvollen am Tage des Gerichts;

Der seines Bundes denket im Gericht,

Seiner Wesen sich erbarmt am Tage des Gerichts;

לטהר Der rein spricht die ihm Vertrauenden im Gericht,

Der verborgenes Sinnen erkennet am Tage des Gerichts;

Der seinen Zorn zurückhält im Gericht,

Mit Gnade sich umhüllet am Tage des Gerichts;

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין׃
לְנוֹרָא תְּהִלּוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו
בַּדִּין׃
לְעוֹנֶה לִקוֹרְאָיו
בְּיוֹם דִּין׃
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין׃
לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין׃
קו״ח לְרַחֵם עַמּוֹ
בְּיוֹם דִּין׃
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין׃
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו
בְּיוֹם דִּין׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה
קְדֻשָּׁה׃ כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ׃

למחל Der die Sünden vergiebt im Gericht,

Der erhaben in seinen Wunderthaten am Tage des Gerichts;

Der verzeiht seinen Schutzbefohlenen im Gericht,

Der erhört die ihn Rufenden am Tage des Gerichts;

לפעל Der sein Erbarmen läßt walten im Gericht,

Der das Geheimste durchspähet am Tage des Gerichts;

Der sich zueignet seine getreuen Knechte im Gericht,

לרחם Der seines Volkes sich erbarmt am Tage des Gerichts;

Der schützet die ihm Liebenden im Gericht,

Der stützet seine Frommen am Tage des Gerichts!

ובכן Und so möge denn zu Dir emporsteigen der Weiheruf; denn Du bist unser Gott, o König, der verzeiht und vergiebt,

מיוסד ע״פ תשר״ק משולש ועפ״א ב״, ועוד ע״פ תשר״ק כפול, ועוד ע״פ א״ב כפול.

(ע״פ תשר״ק משולש.)

מִי יְתַנֶּה תְּהִלָּתֶךָ׃
מִי יְשַׁנֵּן שִׁעוּר שִׁבְחֶךָ׃ מִי
יְרַנֵּן רוֹב רִמְמוּתֶךָ׃ מִי
יְקַצוֹב קְרִיאַת קְדֻשָּׁתֶךָ׃
מִי יְצַפֶּצֶף צְבִי צִדְקוֹתֶיךָ׃
מִי יְפָרֵשׁ פְּלָאֵי פְּאֵרֶךָ׃ מִי
יַעֲרֹךְ עָצֶם עֻזּוֹזֶךָ׃ מִי יָשִׂיחַ
שְׂגֶב סְלְסוּלֶךָ׃ מִי יְנוֹבֵב
נִוֵּי נִצְחֶךָ׃ מִי יְמַלֵּל מַעֲשֵׂי
מוֹרָאֶךָ׃ מִי יְלַהֵג לֶמֶד
לִקְחֶךָ׃ מִי יָכִיל כְּפֵא
כְּבוֹדֶךָ׃ מִי יְיַדַּע יְפִי יְקָרֶךָ׃
מִי יַטִּיחַ טוּב טַעְמֶךָ׃ מִי
יְחַוֶּה חֶקֶר חִידוֹתֶיךָ׃ מִי
יָזִיז זִיו זִהֲרֶךָ׃ מִי יוֹרֶה
נַעַד וְתִיקוּתֶךָ׃ מִי יָהֹגָּה
הוֹד הַדְרָתֶךָ׃ מִי יְדֻלֶּה הֶדַע
דְּתוֹתֶיךָ׃ מִי יַגִּיד גְּדֶל
גְּבוּרָתֶךָ׃ מִי יְבָרֵר בְּרוּר
בִּינָתֶךָ׃ מִי יֹאמַר אֹמֶץ
אֱלִילוּתֶךָ׃

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ׃
כְּתְהִלָּתְךָ כֵּן אִמְרָתֶךָ׃
(ע״פ א״ב) כְּאִמְרָתְךָ כֵּן

מי Wer spricht aus Deines Ruhmes Gewalt? Wer verkündet Deines Lobes Gehalt? Weß Jubel Deine Erhabenheit wiederhallt? Wer kann Deine Heiligkeit ergründen? wer Deiner Herrlichkeit Pracht verkünden? wer das Wort für Dein Geheimniß finden? Wer kann Deine Allmacht erreichen? wer Deiner Schönheit Anmuth ohne Gleichen? Wer drückt aus Deine Wunderzeichen? Wer kann Deiner Lehren Gehalt durchdringen? wer zu Deiner Herrlichkeit Thron empor sich schwingen? wer Deines Glanzes Schmuck zur Kunde bringen? wer Deines Sinnes Tiefe besingen? Wem wird Deiner Räthsel Lösung gelingen? wer zu Deiner lichten Pracht auf sich ringen? Wer macht Deiner herrlichen Eigenschaften Vereinigung klar? Deiner Majestät Erstrahlen — wer offenbar? Wer erschöpft Deiner Lehren reifen Geist? Wer Deiner Stärke Größe weist? Wer kann Deiner Vernunft Klarheit erklären? wer Deiner Stärke Kraft im Worte bewähren?

כי Denn wie Dein Name ist Dein Ruhm unerforschlich, und wie Dein Ruhm Dein

Wort unergründlich. Und wie Dein Wort, so Deine Kraft; wie sie, Deine Größe und Einsicht, dein Walten und Wandeln, Deine Wahrhaftigkeit und Deiner Liebe Gluth, Deine Herrlichkeit und Deine schonende Milde, Deine Weihe und Heiligkeit wie Deine Erhabenheit, Dein Lob wie Dein Ruhm unendlich.

ושמך Und Dein Name ist erhaben über alles Lob und allen Glanz, jedes Diadem und jeden Ehrenkranz, über Liedesklang und Preisgesang, über des Jubels Hallen und der Begeisterung Wallen, über aller Weihe Macht und

בְּרִיתֶךָ. כִּבְרִיתְךָ כֵּן גְּדֻלָּתֶךָ.
כִּגְדֻלָּתְךָ כֵּן דַּעְתֶּךָ. כְּדַעְתְּךָ
כֵּן הַלִּיכָתֶךָ. כַּהֲלִיכָתְךָ כֵּן
וְעִדָּתֶךָ. כְּוִעִדָּתְךָ כֵּן
זְהָרֶתֶךָ. כְּזְהָרָתְךָ כֵּן חֶפְצֶךָ.
כְּחֶפְצְךָ כֵּן טָהֳרָתֶךָ.
כְּטָהֳרָתְךָ כֵּן יִשְׂרָתֶךָ.
כְּיִשְׂרָתְךָ כֵּן כְּמִירָתֶךָ.
כְּכְמִירָתְךָ כֵּן לְבִישָׁתֶךָ.
כְּלְבִישָׁתְךָ כֵּן מְדָתֶךָ.
כְּמִדָּתְךָ כֵּן נְעִימָתֶךָ.
כְּנְעִימָתְךָ כֵּן שְׂרוּתֶךָ.
כְּשָׂרוּתְךָ כֵּן עֲנָוָתֶךָ.
כְּעֲנָוָתְךָ כֵּן פְּרִישׁוּתֶךָ.
כְּפְרִישׁוּתְךָ כֵּן צְנִיעוּתֶךָ.
כְּצְנִיעוּתְךָ כֵּן קְדֻשָּׁתֶךָ.
כְּקְדֻשָּׁתְךָ כֵּן רְמָמוּתֶךָ.
כְּרְמָמוּתְךָ כֵּן שִׁבְחֶךָ.
כְּשִׁבְחֲךָ כֵּן תִּפְאַרְתֶּךָ:

וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל־
בְּרָכָה וּתְהִלָּה. (ע"פ תשר"ק
כפול) עַל כָּל־תְּקֻף וּתְפִאָרָה.
עַל כָּל־שֶׁבַח וְשִׁירָה. עַל
כָּל־רֶנֶן וְרִחְשָׁה. עַל כָּל־
קְדוּשׁ וּקְרִיאָה. עַל כָּל־

aller Verherrlichung Pracht, über Wort und Laut aus jedem Munde, über alle Beschreibung und Kunde, über jedes Zeugniß und Bekenntniß, jede Einsicht und Erkenntniß, jedes Wissen und Verständniß.

אלהי Gott der Götter und Herr der Herren, der Könige König, Herrscher über alle Gewaltigen und furchtbar über alle Furchtbaren, erhaben über alle Erhabenen, der aber schaut auf die Armen und Dürftigen, die Gebeugten und Erniedrigten, um neu zu beleben das Herz der Gebeugten, den Muth der durch Drangsal zur Erde Geneigten! Darum bist Du groß, Ewiger, Gott, und über

תִּפְצוֹת וְצָהֳלָה. עַל כָּל־
פְּאֵר וּפְצִיחָה. עַל כָּל־עֹז
וַעֲנָיָה. עַל כָּל־סִפּוּר וְשִׁיחָה.
עַל כָּל־נְצוּחַ וְנִגּוּנָה. עַל
כָּל־מַעַן וּמִלָּה. עַל כָּל־
לְבוּב וְלֶהְיוֹנָה. עַל כָּל־כָּבוֹד
וּכְרִיעָה. עַל כָּל־יִחוּד
וְיִרְאָה. עַל כָּל־טַעַם וְמַדָּעָה.
עַל כָּל־חֹסֶן וְחִידָה. עַל
כָּל־זֵמֶר וְזִמְרָה. עַל כָּל־
וְדוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל־הַלֵּל
וְהוֹדָיָה. עַל כָּל־דִּבּוּב
וְדֵעָה. עַל כָּל־גֹּדֶל וְנַאֲוָה.
עַל כָּל־בְּטוּי וּבְרָכָה. עַל
כָּל־אֹמֶר וַאֲמִירָה:

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים. מֶלֶךְ עַל כָּל־
מְרָכִיב. מוֹשֵׁל עַל כָּל־
מוֹשְׁלִים. אָיוֹם עַל כָּל־
אֵימִים. נוֹרָא עַל כָּל־
נוֹרָאִים. רָם עַל כָּל־רָמִים.
נִשָּׂא עַל כָּל־נִשְׂאִים. גָּבֹהַּ עַל כָּל־
גְּבֹהִים. וּמַגְבִּיהַּ אֶל־עֲנִיִּים
וְכֹאִים. וְאֶת־שְׁחִים

וְדַבָּאִים. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. רוֹחַ שְׁפָלִים וְחֶלְבָּאִים. עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים. וְנַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים. וְאֵין זוּלָתֶךָ בַּתַּחְתּוֹנִים. וְאֵין כִּלְתֶּךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים:

שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כְּבוֹדְךָ מְבַשְּׂרִים. גִּנְּוֹת הָאָרֶץ זְמִרוֹת לְךָ מַשְׁמִיעִים. שַׂרְפֵּי הַקֹּדֶשׁ קְדֻשָּׁתְךָ מַקְדִּישִׁים. אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבָה כְּבוֹדְךָ מְבָרְכִים. כּוֹכְבֵי בֹקֶר יַחַד מְרַנְּנִים. וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים. מְשַׁבְּרֵי־יָם שִׁמְךָ מְאַדְּרִים. הַרְרֵי־גַבַּהּ וַעֲצֵי יַעַר מְרַנְּנִים. גְּהָרוֹת בַּף מְמַחֲאִים. חַיְתוֹ־אֶרֶץ וְזִיז שָׂדַי שְׁרִים כְּחֻלִּים. תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת מְהַלְלִים כְּבַחֲלִילִים. וְכָל־יְצוּרֵי בְרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הִלּוּלִים. לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ אֵל אֵלִים. וְכֻלָּם אֵלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וּמְיַחֲלִים. לָתֵת לָהֶם צֵיד מַאֲכָלִים.

alle Götter erhaben; keiner ist unter den Göttern Dir gleich. Keiner außer Dir in dieser Erdenwelt, Nichts neben Dir, Gott der Götter!

שמים Die höchsten Himmel verkünden Deinen Ruhm, der Erden Säume stimmen ihr Loblied Dir an, heilige Serafim melden Deine Heiligkeit, die Räder Deines herrlichen Thrones benedeien Deine Herrlichkeit, der Frühe Sterne jauchzen Dir im Chor, und freudig jubeln die Himmelssöhne. Des Meeres Brandungen verherrlichen Deinen Namen, Bergeskuppen und Waldesbäume stimmen Triumphgesänge Dir an; die Ströme schlagen jauchzend die Hände zusammen, und alles Leben in Flur und Wald tummelt sich freudig zum Preise Dir, und die Tiefen rauschen mit ihren Ungethümen Dein Preislied, und alle Weltgeschöpfe lobsingen Dir, Deinem heiligen Namen, o Mächtigster der Mächtigen! Und alle sie erwartend auf dich schauen, auf Dich gläubig sie bauen, daß Du ihnen ihre Nahrung sendest, Du, der Du der niederen

Welt aus offener Hand Speis' und Leben spendest, so wie die Himmlischen Dein Gottesglanz tränkt, und Lebensfülle ihnen schenkt, im Glanze Deiner Wonnen sie sich laben und sonnen. Himmel und Erde durchströmt Deiner Herrlichkeit Bronnen.

ומי Und wer ist auf Erden gleich Deinem Volke Jisrael? die Dich als Herrn bekennen, den einigen Gott Dich nennen, Deines Gottesreiches Herrlichkeit benedeien, Ruhm Dir weihen, an dich ihr Flehen wendend, holdes Lied Deiner Verherrlichung spendend. Deine Huld zu erflehen ist ihr Sinnen; ausschütten sie Gebet, Deine Gnade zu gewinnen. Sie, dein Volk und Erbe, die Heerde, die du weidest, das Dir geweihte Gut, Deiner Früchte Erstling, Dein uralt Besitz- und Eigenthum, Dein Theil und Dein Ruhm, die an Deinen Glauben halten, in Deiner Lehre forschen, nach Deinem Worte verlangen, an Deiner Verehrung hangen, um Deinen Dienst ewig bemüht,

הַמַּחֲזִינִים מִפְּתִיחַת יָדֶךָ
נָזוֹנִים וּמִתְכַּלְכָּלִים.
וְהָעֶלְיוֹנִים מְזִיו הוֹדֶךָ
שְׂבֵעִים וּמִתְמַלְּאִים. כִּי
כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלֵאִים:

וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בָּאָרֶץ, הַמְאֻמָּרִים
אַדִּירוּתֶךָ. הַמְיֻחָדִים
אֱלֹהוּתֶךָ. הַמְבֹרָכִים שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ. הַמְסֻפָּרִים
תְּהִלָּתֶךָ. הָעֹרְכִים תַּחֲנָ-
לֶתֶךָ. הַמְנֻעָמִים זֶמֶר
לְעָלוּתֶךָ. הַמְאֻרָכִים רִנָּ-
לְרָצוּתֶךָ. הַשְּׁפוּכִים שִׂיחַ
לְפָתוּתֶךָ. וְהֵם עַמְּךָ
וְנַחֲלָתֶךָ. צֹאנְךָ וְצֹאן
מַרְעִיתֶךָ. קֹדֶשׁ רֵאשִׁית
תְּבוּאָתֶךָ. קֶדֶם קִנְיָנְךָ
וּסְגֻלָּתֶךָ. חֶלְקְךָ וְהֶבֶל
שִׁבְטַתֶּךָ. יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתֶּךָ.
יְשֻׁרוּן מִבְחַר מַטָּתֶךָ.
הַדְּבֵקִים בֶּאֱמוּנָתֶךָ, הַהוֹגִים
בְּדָתֶךָ. הַחֲפֵצִים בְּתוֹרָתֶךָ.
הָעוֹסְקִים בְּיִרְאָתֶךָ.
הַתְּמִימִים בַּעֲבוֹדָתֶךָ.

הַנִּכְסָפִים לְחֲצֵרוֹת בֵּיתֶךָ.
הַכְּמֻהִים בְּקִדֻּשׁ חֲזוֹתֶךָ.
הַתְּאֵבִים לִקְרָבָתֶךָ.
הַנֶּהֱרָגִים עַל־תּוֹרָתֶךָ.
הַנִּסְקָלִים עַל־אַהֲבָתֶךָ.
הַנִּשְׂרָפִים עַל־עֵדוּתֶיךָ.
הַנֶּחֱנָקִים וְנִטְבָּחִים
וְנִטְבָּעִים וְנִתְלִים וְנִקְבָּרִים
חַיִּים עַל־יִחוּד קְדֻשָּׁתֶךָ.
הַקְּרוּאִים עֲדָתֶךָ. יְסוֹד
אֻמָּתֶךָ. וְאַתָּה אֵל גָּדוֹל
בִּגְדֻלָּתֶךָ. וְהֵם עֲדֵיךָ כִּי
אֵין בְּלָתֶךָ:

וּמַה־יַּעֲצַר־כֹּחַ יְלוּד
אִשָּׁה. נוֹצַר מִטִּפָּה בְּאוּשָׁה.
וּמַה־נָּעוּ עָוְדְּ לְדָרְשָׁה.
שִׂבְחֲדְ בְּפֶה לְפָרְשָׁה.
נְצָחֲדְ בְּנִיב לְאָרְשָׁה.
לְהַטִּיל צָקוֹן וּלְחִישָׁה.
לְהַפִּיל תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה.
וּמְחִיתוֹ עָלָיו קָשָׁה. וְדַרְכּוֹ
מְעֻקָּשָׁה. וּנְתִיבָתוֹ נְתוּסָה
וּנְטוּשָׁה. וְחַטָּאתוֹ עַל־לוּחַ
חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה וּמְפֹרָשָׁה.
וְגָז וְעָף בְּחִישָׁה. וְגוֹעַ וּמֵת

Dein Heiligthum ersehnend mit innigem Gemüth, Dich zu schauen dort, waltend in Pracht, die Dir nahe zu sein begehren, den Tod leiden um Deine Lehren, die in der Flammen Gluth Dein Zeugniß bewähren, hingewürgt und geschlachtet, lebendig begraben, Deine Einigkeit bekennen, — sie, die Deine Gemeinde sich dürfen nennen, den Grund den Bund. Und Du bist Gott, in Deiner Größe erhaben, — sie Deine Zeugen, daß Keiner außer Dir!

ומה Und wie sollt es dem von Weibe Geborenen gelingen, in Deiner Allmacht Geheimniß zu dringen, Dein Lob mit sterblichem Munde zu besingen, der Lippe Knospe' das Wort, Dir zum Lobe zu bringen, sich in Andacht vor Dir zu regen, Gebet und Flehen vor Dir niederzulegen? ihm, der ringet mit des Lebens Noth, deß Weg von Krümmen und Hemmnissen bedroht, in dem die Sünde sich regt, mit scharfem Zug auf des Herzens Tafel ihm geprägt. In Hast und im Flug von hinnen er zieht, Hauch und Leben ihm

in Ohnmacht entflieht, und im Schoß der Erde ist sein Bette, in Finsterniß seine Ruhestätte, in Nacht hingestreckt, vom Staube bedeckt, welk, ohne Kraft' verwesend, erschlafft. — Was frommet seines Betens Drang, seine Klage, seine Seufzer bang?

ומאז Und von je ist Alles Dir offenbar, keine Flucht vor Deinem Auge, ewig klar; vor Dir ist kein Entfliehn: überall ja dringen Deine Blicke hin. Dir ist es kund, daß er ein Staubgebilde, ein enteilender Hauch, ein welkes verwehtes Blatt, eine dürre Stoppel, gleichend dem Scherben am Boden: was ist er werth? Der Mensch, der Hinfällige, Fleisch und Blut, Staub dem Gewürme bereit, dem sündigen Triebe entstammt. Von Kindheit an verderbt ist seines Herzens Sinnen, schmiedet Bosheit von innen, lauert ihm

בַּחֲלוּשָׁה. וּגְוִיָּתוֹ בַּגֵּיא גְּטוּשָׁה. בְּתַחְתִּית אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאִישׁוֹן חֹשֶׁךְ כְּפוּשָׁה. בַּאֲשְׁמַנִּים רְפוּשָׁה בַּעֲמוּם חֲבוּשָׁה. כְּמֹשָׁה וְיָבֵשָׁה. נִמְסָה וַעֲבֹשָׁה. בְּוַבֶּשֶׁת מְיֻבָּשָׁה. וְכֻלּוֹ מָלֵא בוּשָׁה. וּמַה־יַּעֲצִים עֶתֶר וְגִישָׁה. וְיָשִׁיחַ וְיָהֶמָּה בְּרִגְשָׁה׃

וּמֵאָז הַכֹּל צָפוּי לְפָנֶיךָ. וְאֵין לְהִסָּתֵר מֵעֵינֶיךָ. וְאֵין לְהֵחָבֵא מִפָּנֶיךָ. כִּי בְכָל מְשִׁטְמוֹת עֵינֶיךָ׃ וְגָלוּי לָךְ כִּי יְצִיר חֹמֶר הוּא. הֶבֶל הֲבָלִים הוּא. עָלֶה נִדָּף הוּא. קַשׁ יָבֵשׁ הוּא. חֶרֶשׁ אֶת־חַרְשֵׁי אֲדָמָה הוּא. וּבַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא. אֱנוֹשׁ אֱנוֹשׁ הוּא. כִּי כְשִׁמּוֹ כֵּן־הוּא. אָדָם אֵפֶר דָּם מָרָה הוּא. בָּשָׂר בּוּשָׁה סְרוּחָה רִמָּה הוּא. מֻיָּחָם בְּחַטָּא הוּא. מְחוֹלָל בְּעָוֹן הוּא׃ וְיֵצֶר לִבּוֹ רַע מִנְּעָרָיו. חֶרֶשׁ

רַע בְּמְגוּרָיו. אוֹרֵב כְּלוֹ
בְּמִסְתָּרָיו. מְקַנֵּן בְּנָחָשׁ
בְּסִתָּרָיו. כְּזוּבוּב בְּמִפְתְּחֵי
חֲדָרָיו. מַבְאִישׁ הָעִפָּה
בְּזֵהֲמוּת שְׁאֹרָיו. מְסִיתוֹ
לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהוָה לוֹ
בְּעִכְּרָיו. חָשׁוּב לוֹ בְּצָרָיו.
וְהוּא רֹאשׁ לְכָל־צוֹרְרָיו.
מֵצַר לוֹ בְּכָל־מְצָרָיו. צָרָה
לוֹ בְּכָל־עֲבָרָיו. מַרְגִּיז כָּל־
אֲבָרָיו. מַעֲצִיבוֹ בִּדְבָרָיו.
מַחֲטִיאוֹ בְּרֹעַ הַרְהוֹרָיו.
מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמַכְמֹרָיו.
מִתְנַכֵּל לְדָחוֹתוֹ בְּמַהֲמֹרָיו.
וְצַר עָלָיו בְּמְצוּדָיו. לוּלֵא
אַתָּה עוֹזֵר לוֹ מְצָרָיו; וּבְכָל־
יוֹם וָיוֹם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו.
חֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת עָלָיו.
לְהִתְגַּלֵּל וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיו.
לְעַקְּשׁוֹ בְּאָרְחוֹת עִקְּשׁוֹ.
לְהַאֲשִׁימוֹ בַּאֲשָׁמוֹת גְּעוֹלָיו.
לְהַלְעִינוֹ בְּמֶסֶךְ תַּרְעֲלָיו.
וְאֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם אֵלָיו.
פַּחִים טוֹמֵן לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת
פּוֹרֵשׂ לְיַד מַעְגָּלָיו. מוֹקְשִׁים

auf in seines Innern Gemächern, gleich der Schlange, nistend in Schlupflöchern. An seines Herzens Pforten sitzt das Geschmeiß, deß Gift mit unlautrem Gähren die Speise vergällend trifft, und das ihn vom rechten Wege verleitet. Es stellet sich an ihm treu vereint, und ist sein erbitterter Feind, der ihn auf allen Grenzen bedrängt, von allen Seiten ihn umengt, Unruh' in seine Glieder senkt, mit seinen Worten ihn kränkt, durch sündige Eingebungen ihn zum Bösen lenkt, arglistig brütend, wie er mit dem Garn ihn fängt und in die Falle drängt, ihn belagert mit seinen Bollwerken, wolltest Du nicht gegen den Feind den Sterblichen stärken. An jedem Tag in neuer Gestalt sinnet er gegen ihn neue Gewalt, auf ihn sich zu stürzen, ihn zu überfallen, den Pfad zu krümmen, den er soll wallen, ihn zu scheuseliger Schuld zu verführen, den Wermuthstrank ihm einzurühren. Niemals will er ihm Frieden bringen, legt seinen Füßen geheime Schlingen. Das Garn am Weg er ihm breitet, Netze auf der Bahn, die

er beschreitet; auf dem Pfad er ihm Gruben bereitet, daß sein Herz wird krank und aus er geleitet. Und mit wie heftigen Schlägen weiß er Hammer und Axt an den Lebensbau zu legen! Drum heißt es im Spruche: Weh über das Haus, deß Zertrümmrer und Zerstörer von ihm gehen aus! Wie sollt' in seinen Werken er lauter sein, in seinen Thaten rein? In sein Gebiet dringet der Räuber ein, ihn zu bekämpfen und zu berauben mit Bübereie'n.

עֶשֶׁת תַּחְבֻּלוֹתָיו. בָּרָה שַׁחַת בִּשְׁבִילָיו. לָמוֹג לִבּוֹ וְלַהֲרִבּוֹת מִכְשׁוֹלָיו. וּבְהוֹלֶם פַּעַם הוֹלְמוֹ בְּגִיזְפּוֹת וְכַשִּׁילָיו. עַל־כֵּן יֹאמְרוּ מֹשְׁלֵי מָשָׁלָיו. אִי לַבַּיִת שֶׁמְּדָרְסָיו וּמַחֲרִיבָיו מְשֻׁלָּיו. וּמַה־יִּצְדַּק בְּמִפְעָלָיו. וּמַה־יִּזְכֶּה בְּמַעֲלָלָיו. כִּי שׁוֹדֵד בָּא בִּגְבוּלָיו. לְשׁוֹדְדוֹ לְלָחֲמוֹ בְּרֹב תַּחְבּוּלָיו׃

לָכֵן הַקְדַּמְתָּ רְפוּאָה וְתַעֲלָה. וְהֶעֱלֵיתָ אֲרֻכָּה לְנַחֲלָאָה וְנַחֲלָה. וַחֲבִישׁוֹת צָרִי וְחִתּוּל לְלֹא חֻתָּלָה. *וְנָתַתָּ מָזוֹר לְהַרְטוֹת מַדָּלָה. וְרָבַעְתָּ יוֹם זֶה לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה. לָבוֹא שְׁעָרֶיךָ בְּרִנָּה וּבְתִהִלָּה. לְרַחֵם תָּמֵיךְ בְּחִילָה. לְהַזְכִּר בּוֹ רִבּוֹנִי מַכְבֵּלָה. בְּעֵת רָצוֹן לִשְׁמוֹעַ תְּפִלָּה. לְהַעֲבִיר כָּל־שֶׁמֶץ וְתִפְלָה. לְהַדְּיֵא כָּל־אָוֶן וְתַהְלָה.

Darum hieltest Du Genesung und Heil bereit, Arznei für solches Siechthum und Leid, Balsam und Verband für unverbundene, Linderung für die offene Wunde. Du setztest diesen Tag zur Sühn' und Vergebung, daß wir betreten Deine Pforten mit Preis und Erhebung, vor Dein Antlitz kommen in tiefer Ergebung daß an ihm wir der in der Doppelhöhle Ruhenden[1]) gedenken, daß gnädig unserem Flehen Du ein geneigtes Ohr magst schenken, Fleck und Makel von uns zu lenken, Unrecht und Falsch zu versenken, daß auffeime Gnad und

1) Der Patriarchen in der Höhle Machpelah.

*לשון ולא ינהה מכם מזור (הושע ה׳ י״ג).

לְהַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה.
לְהָסִיר כַּעַס וּלְהַרְבּוֹת חֶמְלָה.
לְהָרִים מִכְשׁוֹל וְלַהֲסִיר
תַּקָּלָה. לְפַנּוֹת דֶּרֶךְ וְלַיֵּשֶׁר
מִסְפֵּדָה. לְתֵת לַשּׁוֹבְבִים
מְחִלָּה וּמְבִילָה. לְהַעֲמִיד
רֶוַח וְהַצָּלָה. לְהַשְׁלִיךְ עָוֹן
בְּעִמְקֵי מְצוּלָה. לְשֵׁאת
זָדוֹן וּמְעִילָה:

וּמִכָּל־יָמִים יוֹם זֶה
קִדַּשְׁתָּ. וְעַל כָּל־יָמִים אֹתוֹ
עָלִיתָ. וּבוֹ מִכָּל־יוֹם בָּחַרְתָּ.
וּמִיָּצְרוֹ אֹתוֹ לְךָ אִחַדְתָּ.
וְלִדּוֹר דֵּעַ כֹּחוֹ יִדַּעְתָּ. וְאָדָם
דִּי זָהָב בּוֹ וְתַרְתָּ. וּמִכְתָּב
חָרוּת לֶעָנָו נָתַתָּ. וְסָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶךָ בִּשַּׁרְתָּ. וְעַל־הָרָעָה
נִחַמְתָּ. וְעַל־בָּנֶיךָ רִחַמְתָּ.
וְכִגְבֹהַ שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ לָמוֹ
הִגְבַּרְתָּ. וְכִרְחֹק מִזְרָח
מִמַּעֲרָב פִּשְׁעָם הִרְחַקְתָּ.

Heil, Dein Zorn entweiche und Erbarmen sei unser Theil, den Anstoß zu entfernen, wegzuräumen den Schaden, die Wege zu ebnen, uns zu richten auf unseren Pfaden, den Abtrünnigen Lauterkeit zu spenden, Rettung und Befreiung ihnen zu senden, zu werfen der Sünden Last in die Tiefen der Fluth, zu verzeih'n Untreue und sündigen Muth.

וּמכל Und vor allen Tagen hast Du ihn geweiht, über alle ihn erhöhet, aus allen ihn erkoren, aus dem Kreise der im Jahr erscheinenden ihn Dir ausgesondert, und dem Geschlechte, das Deine Wunderzeichen erkannt, ihn in seiner Kraft verkündet, und die Schuld des vergötterten Goldes[1]) an ihm erlassen, und die Schrift Deiner Hand dem Demüthigen[2]) an ihm gereicht[3]) und die Heilskunde erging von Dir: Ich habe verziehen nach Deinem Worte! Und das beschlossene Unheil hast Du abgewandt an ihm, und Deiner Kinder Dich erbarmt, und Deiner Gnade Macht, wie hoch die Himmel ragen, ihnen gezeigt, und wie der Sonne Aufgang fern ist

1) Beim goldenen Kalbe. 2) Moscheh.
3) Die zweiten Gesetztafeln wurden mit der Verheißung der verziehenen Schuld am Sühnetage gegeben.

von ihrem Niedergange, hast die Schuld von ihnen Du abgethan. Und der frommen Verdienste der urweltlichen Horte[1]) hast Du gedacht, und, wie ein Vater das Kind, sie zu Gnaden angenommen und über jegliches Volk ihr Haupt erhoben und in Ehren ihr Heil aufgerichtet, sie aus der Erniedrigung emporgebracht und ihnen ein Zeichen des Heils erwiesen, und wie Du sie liebst Allen offenbart, und wie sie Dir theuer sind jedem Auge gezeigt. Und in ihrer Mitte zu weilen hast Du begehrt; bei ihnen zu wohnen war Deine Lust, und in dem heiligen Kreise zu walten Dir lieb. Und Aug' in Aug' offenbartest Du Dich ihnen, ließest Deine Herrlichkeit thronen zwischen Cherubim, und Dein Gottesglanz über dem Gnadenstuhle in einer Wolke bereitete sich hin. Und des aufwirbelnden Weihrauchs Wolke sollte diesen heute umhüllen nach Deiner Weisung. Denn von jeher hast Du den heutigen Tag zur Sühne bestellt und zur Vergebung eingesetzt und Alles, was zu ihm gehört, in Deiner Lehre angeordnet, wiederholentlich bestimmt, Strafe und Warnung und

וּזְכוּת הָרִרֵי־קֶדֶם זָכַרְתָּ,
וְכָאָב אֶת־בֵּן אֹתָם רָצִיתָ,
וְעַל־כָּל־אֹם רֹאשָׁם נִשֵּׂאתָ,
וְרַחֲמָם בְּכָבוֹד רוֹמַמְתָּ,
וּמִשִּׁפְלַת הַגְּבָהָתָמוֹ וְהִתְעַלָּתָ,
וְאוֹת לְטוֹבָה עִמָּהֶם עָשִׂיתָ,
וְחִבַּתָּם לַכֹּל הֵרְאֵיתָ,
וְאַהֲבָתָם לְעֵין כֹּל גִּלִּיתָ,
וְיָשַׁבְתָּ בְּתוֹכָם תָּאַבְתָּ,
וְלַחֲנוֹת בֵּינֵיהֶם חָמַדְתָּ,
וְלָשִׂחַת בְּוַעֲדָם אִוִּיתָ, וְעַיִן
בְּעַיִן לָמוֹ נִרְאֵיתָ, וּבֵין
כְּרוּבִים כְּבוֹדְךָ צִמַּצְמָתָ,
וַעֲנָן יְקָרְךָ עַל־כַּפֹּרֶת
הִצַּעְתָּ, וַעֲנַן הַקְּטֹרֶת
כְּכַסּוֹתוֹ הַיּוֹם כְּפָרָתָךְ, וּמֵאָז
לְסַלֵּיחָה אֹתוֹ שַׂמְתָּ,
וּלְכַפֵּרָה אֹתוֹ יִסַּדְתָּ,
וּמְצוֹתֶיךָ בְּדָתְךָ צִוִּיתָ,
וְכָתַבְתָּ וְשָׁנִיתָ וְשִׁלַּשְׁתָּ,
וְאַזְהָרוֹתָיו פֵּרַשְׁתָּ, וְעֻנָּשָׁיו
*פִּרַשְׁתָּ, וְקִרְבְּנוֹתָיו קָצַבְתָּ,
וְעֵרֶךְ עֲבוֹדוֹתָיו סִדַּרְתָּ, וְרָצוּי
חֲיָוֹתָיו סָפַרְתָּ, וְרָקוּחַ
תְּמִרוֹתָיו הֶעֱדַפְתָּ, וְסֵדֶר

1) Der Erzväter.

*לשון פלס מעגל רגליך = abwägen.

מַעֲרֻכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ, וְטַהַר
טְבִילוֹתָיו מָנִיתָ, וְקִדּוּשׁ
רְחִיצוֹתָיו חָשַׁבְתָּ,
וְאַזְכָּרוֹתָיו בְּשִׂכֶל סָמַכְתָּ,
וְתוֹדוֹתָיו וְוִדּוּיוֹ סָכַמְתָּ,
וְעִנּוּיוֹ בְּפֶרֶךְ רָשַׁמְתָּ, וְלִבֵּן
עֲטִיּוֹתָיו חָוִיתָ, וּפְזוּי שְׁרָדָיו
הוֹרִיתָ, וְעִלּוּי מַחְלְצוֹתָיו
בֵּאַרְתָּ, וְשִׁנּוּי מַחְלְפוֹתָיו
לִמַּדְתָּ, וְלִקְדוֹשֶׁיךָ אָתָּם
מָסַרְתָּ, וְכָל־תּוֹרָתָיו הוֹדַעְתָּ
וְכָל־דְּתוֹתָיו חָקַרְתָּ, וְכָל־
מִשְׁפָּטָיו חָקַרְתָּ, וְכָל־
חֻקּוֹתָיו חִקַּקְתָּ, וְכָל־
גְּזֵרוֹתָיו גָּזַרְתָּ, וְכָל־עִנְיָנָיו
חָרַטְתָּ, וְהַבְלוֹ מִכֹּל הִנְעַמְתָּ,
וְחֶלְשׁוֹ מִכֹּל הִשְׁפַּרְתָּ, חִפֵּשׂ
לִרְצוּצִים אֹתוֹ שִׁוִּיתָ, דְּרוֹר
לִשְׁבוּיִם אֹתוֹ חָתִיתָ, פְּקַח־
קוֹחַ לַאֲסוּרִים אֹתוֹ תִּכַּנְתָּ,
יוֹם עָשׂוֹר לַעֲשִׂירִיָּה חִקַּקְתָּ,
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לְשִׁבְתִּי עֹנֶג
שַׁתָּה. יוֹם כִּפּוּר לִנְתִּנִי כִּפֶּר
תַּתָּה. לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת. לִמְחוֹת
זְדוֹנוֹת. לְבַלֵּא פְּשָׁעִים.

Opfer festgestellt, und den Priesterdienst mit seinen Pflichten und Obliegenheiten, die Anrufung Deines heiligen Namens, Sündenbekenntniß und die Kasteiungen mit weiser Ueberlegung verfügt. Und alles das hast Du den Dir Geweiheten übergeben, ihnen Alles kund gethan. Und des Tages Loos und Bedeutung hast Du zum schönsten Theile gemacht, Befreiung den Sündebedrängten, Erlösung den in der Haft der Schuld Verschmachtenden zu bringen' Rettung den im Wahne Gefesselten zu verkünden. Den Sabbathfeiernden soll er hochheilige Sabbathfeier sein, ein Tag der Sühne denen, die nach ihr verlangen, zu sühnen die Sünden, daß die Fehle schwinden, daß Schuld verwehe,

לְהָתֵם חַטָּאִים. לְטַהֵר
טְמֵאִים. לְהַדִּיחַ דָּמִים.
לְצַחְצֵחַ כְּתָמִים. לְהַרְחִיץ
צוֹאִים. לְהַלְבִּין בַּשֶּׁלֶג שָׁנִים.
לְצַחֵר כַּצֶּמֶר אֲדָמִים. לְמָרֵק
חוֹבִים. לְנַקּוֹת חָבִים. לְזַכּוֹת
אֲשֻׁמִים. לְזַכֵּךְ אֲשָׁמִים.
לְוַתֵּר לַנִּתְאָמִים. לְסְלֹחַ
לְכָל־עֲדַת תְּמִימִים:

וְעַמְּךָ בְּיוֹם זֶה יַחַד
נֶאֱגָדִים. וּבְחִין לְפָנֶיךָ
נוֹעָדִים. וּשְׁכִינָתְךָ אִתָּם
מְוַעֲדִים. וְנֶעֱצָרִים
וּמְתְוַעֲדִים. וּבִירָאָה אִתְּךָ
עֹבְדִים. וּבְאֵימָה עֹמְדִים.
וּבְגִילָה רוֹעֲדִים. וּבְחִילָה
מְסַדְּדִים. וּפְשָׁעֵיהֶם
מְתְוַדִּים. וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים.
וְכוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וְסוֹגְדִים.
וְאַרְצָה לְךָ קוֹדִים.
וְדַלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקְדִים. וּכְאֶחָד
נֶאֱחָדִים. וְיִחוּדְךָ מְיַחֲדִים.
וּקְדֻשָּׁתְךָ מְעִידִים. וֶאֱמוּנָתְךָ
מְסַהֲדִים. וְצִדְקָתְךָ מַגִּידִים.
וְחַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לֹא מְכַחֲדִים.

Missethat vergehe, zu spülen die schweren Sünden hinweg, zu läutern der Sünde Fleck, daß Unreinheit entweiche, die purpurrothe Schuld zu Schnees Weiß sich bleiche, die Schuldigen zu reinigen, Nachlaß der Schuld zu bringen den mit Dir ewig Einigen, Vergebung der Schaar Dir Ergebener zu künden.

ועמך Und Deine Gemeinde kommt heut, sich betend Dir neu zu verbünden; sich sammelnd in Deiner Gottesnähe, ehrfürchtig zu Dir sie beten. In heiliger Scheu vor Dich sie treten, in Jubel erbebend, in brünstiger Andacht sich erhebend, ihre Sünden Dir bekennend, vor Dir sich bückend, voll Dank Dich nennend, das Knie Dir beugend, Dir senken das Haupt, sich zur Erde neigend. Zu Deinen Pforten sie eilen, dort im einmüthigen Sinne sie weilen, anrufend Deine Einheit, kündend Deine Weihe und Reinheit, Deine Wahrheit bezeugend, Deine Gerechtigkeit zeigend, Deine Huld und Gnade nicht verschweigend. Und Gebete Dir

sie reihen, vom Tagesbeginn bis Sonnenuntergang Dir stets Lob sie weihen; fünffach seit gestern war Dir Gebet gereihet, gleich den Opferhandlungen, Dir einst geweihet. Und Deinen Namen sie preisen mit aller Kraft und in allen Weisen.

וְעוֹרְכִים שַׁוַּע בְּמַעֲמָדִים, וּמְזַרְיָחָה וְעַד שְׁקִיעָה שִׁבְחֲךָ מַתְמִידִים. וּפְגִיעוֹת חָמֵשׁ מֵאֲמֵשׁ מְעַתְּדִים. מוּל עֲבוֹדוֹת חָמֵשׁ בְּעִתּוֹדִים, וְלִשְׁמְךָ מְהוֹדִים, בְּכָל־עֹז וּמְאֹדִים:

Und sie Alle fasten, sich kastei'n, Eltern und Kinder, Groß und Klein, Jung und Alt, und ihr Gebet zu Dir wallt, und ihr Flehen Dir schallt, und ihr Jubel Dir hallt, in der Inbrunst Gewalt, vor Dir, dem Herrn der Herren, daß Du sie lösest aus dem Joche der Sünden, daß ihre Fehle wie Wolken entschwinden, daß in den Höhen ihr Flehen Erhörung möge finden, und Gewährung ihr Gebet aus Herzensgründen. Denn sie sind arm und bedrängt von Leidens Fülle, wollen sich bergen in Deines Schattens Hülle, von Deiner Fittige Umgebung überwölbt, geschützt, — auf Dich gestützt. Und wie auf den Herrn der Knecht, wir auf die Herrin der Magd Auge schaut, so erwartend ihr Herz

וְכֻלָּם צָמִים וּמִתְעַנִּים, יַחַד אָבוֹת וּבָנִים, גְּדוֹלִים וְקַטַנִּים. בַּחוּרִים וּזְקֵנִים, וְרַבִּים חִנּוּנִים, וּמְרֻבִּים תַּחֲנוּנִים. וְעוֹרְכִים רְנָנִים, וּמְרַנְּנִים וּמִתְחַנְּנִים, לְפָנֶיךָ אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, לְפָרְעָתָם מִכֶּבֶד עֲוֹנִים, וְלִמְחוֹת פְּשָׁעֵימוֹ כַּעֲנָנִים, לִשְׁעוֹת שַׁוְעָם מִמְּעוֹנִים, לְהַאֲזִין מֵהֶם שִׂיחַ מַעֲנִים, כִּי הֵם דַּלִּים וְאֶבְיוֹנִים, וּבִצְּרָךְ מִתְלוֹנָנִים, וּבְאֶבְרָתְךָ מִתְגּוֹנָנִים, וּבְסִתְרָךְ נִצְפָּנִים, וּבְךָ נִשְׁעָנִים. וּכְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדֹנִים, וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ לְךָ פּוֹנִים, לְהַרְבּוֹת

auf Dich baut, daß Du spendest Heil und Erlösung, von der Sünde Unflath Läuterung, Genesung, daß Du versenkest ihre Schuld in Meeresgrund, den Anklägern schließest den Mund, die Verleumder zum Schweigen zu bringen, die Pfeile schärfen und Klingen, daß das zur Strafe gezückte Schwert zurück in die Scheide kehrt. Und den milden Fürsprechern verleihe Macht und Sieg, daß verstummen die Feinde, die mit ihnen im Krieg![1]) — Und einen Bau des Versöhnungswerkes auf sie Dir schichten, Worte zur Gnadengewinnung sie an Dich richten, und den Bund der dreizehn Gnadenworte sie erneuen, die in heiliger Schau Du offenbaret Deinem Getreuen, als Deine Herrlichkeit vorbeizog an ihm in heiliger Stunde, da Du mit Deinem Herolde redetest von Mund zu Munde[2]). In diesem Kreise heut ihre Andacht sich dreht, aussprechen sie Bekenntniß und Gebet, zeugend vom ewigen Väterbunde und mahnend an die bräutliche Weihestunde, daß

לְמוֹ פְּדִיוֹנִים. לְכַפֵּם
מִצְּחַן דְּפְיוֹנִים. לְהַצְלִיל
בְּצוֹל זְדוֹנִים. לְשַׁתֵּק בַּעֲלֵי
דִינִים. לְאַלֵּם מְלֵיצִים.
לוֹטְשֵׁי חִצִּים וְכִידוֹנִים.
לְהָשִׁיב חֶרֶב לַנְּדָנִים.
לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יֹשֶׁר וְזִכְיוֹנִים.
וּלְהַחֲסִים קַשְׁגּוֹרִים עִמָּהֶם
מְדַיְּנִים. וְכֶדֶר סְלִיחָה
מְכִינִים. וְדִבְרֵי רְצוּי מְכַוְּנִים.
וּבְרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
אוֹפְנִים. אֲשֶׁר אִלַּפְתָּ לַנֶּאֱמָן
בְּחָזְיוֹנִים. בַּעֲבֹר כְּבוֹדְךָ
עַל־פָּנִים. בְּדַבֶּרְךָ עִם צִיר
פָּנִים אֶל־פָּנִים. וְכָל־הַיּוֹם
בָּם מִתְגַּלְגְּלִים וְנֶאֱמָנִים.
וְעֶרֶךְ וְדוּי מְשַׁנְּנִים.
וְזִכְרוֹתֶיךָ מְתַנִּים. לְזָכְרִי
לָמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים. וְיוֹם
קְדוֹשׁ חֲתוּנִים. לְחַלָּצָם

1) Die frommen Werke und gute Thaten sprechen für, die Sünden als Ankläger gegen den Menschen.

2) Nach der Ueberlieferung hat Gott, als Er dem Moscheh sich offenbarte und die dreizehn Eigenschaften seiner Gnade ihm verkündete (2. Moi. 34, 6 f.), ihm die Verheißung ertheilt, daß, so oft sie in andächtiger Versammlung angerufen werden, Israel stets heilvoller Erhörung gewiß sein dürfe. Daher der „Bund der dreizehn Anrufungen“ und deren Wiederholung in den Buß- und Bettagen namentlich am Sühnetage.

מֵרֹאשׁ פְּתָנִים. לְהַדְרִיכָם
מִפֶּרֶךְ מְעַנִּים. לְדַלּוֹתָם
מִדְּכוּי תַּנִּים. לְהַעֲלוֹתָם
מִבּוֹר שְׁאוֹנִים. לְנַתֵּק מֵהֶם
מוֹסְרוֹת שִׂטְנִים. לְפָצוֹתָם
מִדַּעַג שַׁאֲנַנִּים. לְהַצִּילָם
מִגְּאִיוֹנִים. לְהָשִׁיב שְׁבוּתָם
בְּיוֹנִים. לְמַלְטָם מִתֹּפֶת
דְּרָאוֹנִים. מִלַּהַט מִתְהַפֶּכֶת
בְּדִמְיוֹנִים. רִשְׁפֵּי־כַדַּהַב
וְעִשּׁוֹנִים. מְדוּרַת אֵשׁ
וְאוּדִים עֲשׁוּנִים. לְנַשֵּׂא דָּ
בְּשִׁיר בְּעַל שׁוֹשַׁנִּים. וְרִבּוֹתַי
קְדֹשׁ צְבָא עֶלְיוֹנִים. בְּשׁוּרָם
כִּי תַצְדִּיק בָּנִים. אֲשֶׁר
לַעֲבָדִים לְךָ נִקְנִים. יִתְמְהוּ
זֶה לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים. וְכִתֵּי
כִתִּים הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים.
יַשְׁמִיעוּ וְיֹאמְרוּ בְּאֶרֶשׁ
שְׁנוּנִים. ח מִי־אֵל כָּמוֹךָ
נֹשֵׂא עָוֹן זֶרַע אֱמוּנִים. וְעֹבֵר
עַל־פֶּשַׁע נִטְעֵי נַעֲמָנִים.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
עוֹנִים. וְאַשְׁרֵי הַגּוֹי שֶׁיְּ
אֱלֹהָיו רוֹנְנִים. וְיַקְדִּישׁוּךָ

Du sie rettest vom Gifte der Schlange, befreiest von der Unterdrücker Zwange und aus der Zermalmung Drange, sie hebest aus schwellender Fluthen Hochgange, zerreißest die Fesseln der Feindesrotte, sie bergest vor Uebermüthiger Spotte, sie vorm Trotze zu retten, sie wie Tauben in ihren Nestern zu betten, zu schützen vor der Hölle Verderbensgewalten, des kreisenden Schwertes Gestalten, von der Flamme Funkeln und Glühn, der lodernden Brände Sprühn, daß ihr Lied Dich verherrliche wie von der Sänge Meister. Und die heiligen Schaaren, der Chor der himmlischen Geister, wenn sie sehen, daß frei Du sprichst die Deinen, die Du als Knechte Dir wolltest einen, — in erstauntem freudigem Beben, in Schaaren und Heeren, vereinigt in Chören, Dir den Ruf erheben und lassen den Ausruf hören: Wer gleicht Dir, o Gott? der vergiebt die Schuld der Kinder seiner treuen Genossen, verzeiht den Fehl der lieblichen Sprossen! „Glücklich das Volk, dem so es ergeht! dem Volke Heil, deß Gott der Ewige!“ ihr Jubel weht. Und sie verherrlichen Dich in den Himmels-

sphären, und Dein Preis erschallt von der niederen Welt Heeren.

ואז Und die himmlischen Mächte dann preisen Dich, die Blitzesschnellen segnen Dich, die Schaaren und Heere erheben dich, die Flammenden suchen sehnsüchtig Dich, die mächtig Rauschenden verherrlichen Dich, die ewig Kräftigen bekennen Dich, die Lauteren benedeiend nennen Dich, die mächtigen Schaaren erhöhen Dich, die Reinen anmuthig feiern Dich, die Herrlichen aussprechen als Ewigen Dich, die Starken mit dem Diademe krönen Dich, die Leuchtenden innig und herzlich lieben Dich, die Engel zum Herrn ausrufen Dich, die in holden Tönen Singenden verehren Dich, die Serafim inbrünstig anbeten Dich, die himmlischen Herolde — hoch rühmen sie Dich, die Namenlosen mit Ruhm umkränzen Dich, die Chöre im Klange besingen Dich, die schnell Enteilenden heiligen Dich, die Myriaden nennen hocherhaben Dich, die Zahllosen loben Dich, die Glänzenden — mit ewigem Liede ehren sie Dich, in dreifachem Weiherufe, —

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine

עֶלְיוֹנִים. וְיַעֲרִיצוּךָ
תַּחְתּוֹנִים:

(ע"פ א"ב כפול) וְאָז אֵילִים
יְאַדִּירוּךָ. בְּרָקִים יְבָרְכוּךָ.
גְּדוּדִים יְגַדְּלוּךָ. הֵלָלִים
יְדָרְשׁוּךָ. הַמְלָה יְהַדְּרוּךָ.
וְתִיקִים יוֹדוּךָ. זַכִּים יְזַכְּרוּךָ.
חֲיָלִים יְחַסְּנוּךָ. טְהוֹרִים
יְטַעֲמוּךָ. יְקָרִים יְיַחֲדוּךָ.
כַּבִּירִים יַכְתִּירוּךָ. לְהָטִים
יְלַבְּבוּךָ. מַלְאָכִים יַמְלִיכוּךָ.
נֶגְנִים יְנַצְּחוּךָ. שְׂרָפִים
יְסַלְּדוּךָ. עִירִין יְעִירוּךָ.
פְּלִיאִים יְפָאֲרוּךָ. צְבָאוֹת
יְצַלְצְלוּךָ. קְלִים יְקַדְּישׁוּךָ.
רְבָבוֹת יְרוֹמְמוּךָ. שְׁנָאנִים
יְשַׁבְּחוּךָ. תַּרְשִׁישִׁים
יְתַמְּכוּךָ. קְדֻשָּׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת.

ח' כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קי"ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם

מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

מיוסד ע״פ א״ב

קהל אֵל בְּרוֹב עֻצּוֹת תְּכִין אֶת־רוּחַ. סֵרֵם בְּכִרְוּב טֶם וַיֵּדַע עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ. גַּבֵּי־פֶלֶס וּמִשְׁקָל עָשָׂה לְרוּחַ. סֵרֵם דְּבָרוֹ בְּזֵרִיזוּת תַּעֲשׂ הָרוּחַ. הֲלֹא עַל־כְּעֶרֶה הֶעֱמִיד הָרוּחַ. סֵרֵם וּמֵאֹצָר יוֹצִיא אֶת־הָרוּחַ. זֶה יָם הַגָּדוֹל יָשִׁיל בּוֹ אֶת־הָרוּחַ. חזן סֵרֵם חֵל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. טַעַם יְפוּצֵץ אֵל וְיַעֲמִיד הָרוּחַ. סֵרֵם יְזַלּוּ מַיִם יַשִּׁיב הָרוּחַ׃

קהל לָכֵן כָּל־לַיִל בְּיָדוֹ תָּפֵקַד כָּל־רוּחַ. סֵרֵם לְאָצְלוֹ תָּשׁוּב הָרוּחַ. עֵרֵקֵם בְּצַלְמוֹ נָפַח בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. סֵרֵם נִשְׁמָה אֲלִיו תֵּאָסֵף עִם־רוּחַ. סְלוּל גַּן | נָטַע מִתַּחַל לְרוּחַ. סֵרֵם עַל־כְּנֵי גֵיא הֶעֱבִיר הָרוּחַ. פֵּץ עֲבוּר מוֹרְדִים לְאֵידוֹן רוּחַ. סֵרֵם צִרְחוּ סוּר וַיִּכְלוּ מֵרוּחַ. קֶדֶם כֹּל נִקְרָא אֱלֹהֵי הָרוּחַ. חזן סֵרֵם רְחֵף עַל־כְּנֵי מַיִם רוּחַ.

שֶׁלְּטִין לֹא שָׂם לִיצִיר לְכִלָּא אֶת־הָרוּחַ.
טֶרֶם הִגָּה מְנַגֵּן אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחַ׃

לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר בְּאַפָּיו נְשָׁמַת־רוּחַ. אֲבָן
בֶּאֱגוֹשׁ הִיא הָרוּחַ. וְסַלְּדוּ וְסַלְּסְלוּ לָאֵל
בּוֹרֵא רוּחַ. כְּחַוֵּה וְאוֹפָן עֵת יָבוֹא בָּם
הָרוּחַ׃

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם | מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

קה״ש בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

מְמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים׃

(Gem.) ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

ע״פ תשרי״ק

קהל תָּמִיד תִּתְלוֹנַן בִּידִידְךָ כָּל־נֶפֶשׁ. שִׁגְיוֹנוֹת וְזִדּוֹנוֹת לְךָ תּוֹדֶה הַנֶּפֶשׁ. רְצִיתָ לְהַמְצִיא כַּפֶּ־ לְנֶפֶשׁ. קָדוֹשׁ לְבַעֲבוּר תְּבָרֵכְךָ כָּל־ נֶפֶשׁ. צוֹם אֶבְחֲרֵהוּ קָרָאתָ עִנּוּי נֶפֶשׁ.

פֶּשַׁע בְּלֹא דַעַת לֹא טוֹב לַנָּפֶשׁ. עָמֵל
וְכָל־פֹּעַל לֹא יְמַלְּאוּ נָפֶשׁ. ח סַכּוּד אַבְרִים
תְּמַלֵּא חַיַּת נָפֶשׁ. נַעֲקָם | מִכֹּל נַהֲם יְצִיאַת
הַנָּפֶשׁ. מִיתָה מְמָרֶקֶת עָוֹן חַטַּאת נָפֶשׁ:

קהל לָכֵן בְּכָל־צָרָה אֲשַׁפֵּר־לְךָ אֶת־הַנָּפֶשׁ.
בְּצִפּוֹר מְפַח לְמַלֵּט בָּנוּ נָפֶשׁ. יַחַד כָּל־
הַנְּפָשׁוֹת לְךָ כְּאַחַת נָפֶשׁ. טְהוֹרִיךְ הֶחֱדַלְתָּ
מִכָּל־טְמֵא נֶפֶשׁ. חֶשְׁבּוֹן וָדִין בְּעֵת תֵּת
כָּל־נָפֶשׁ. זַכָּה וּטְהוֹרָה בִּהְיוֹת הַנָּפֶשׁ.
שׁוּבִי לְמְנוּחֵיכִי תְּאַמַּר לַנָּפֶשׁ. הֲלֹא בְּצְרוֹר
הַחַיִּים תִּצְרֹר נָפֶשׁ. הוֹרְשֵׁי הָגְיוֹן דַּת
מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. ח״ן גַּם זֵדִים בַּהֲעִיפָם נָפֶשׁ.
בְּכַף הַקְלַע תִּקְלַע מֵהֶם הַנָּפֶשׁ. אֵלֶיךָ אֵל
בְּאָמֶן אֶשָּׂא אֶת־הַנָּפֶשׁ:

ק״ח לָכֵן בְּכָל־לֵב וּבְכָל־מְאֹד וּבְכָל־נָפֶשׁ.
אֶיחָד זִכְרְךָ תָּמִיד נָשֶׁף וְשַׁחַר. עַד־אֶשְׁלִים
לְךָ אֶת־הַנָּפֶשׁ:

ח״ן מְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פְּעָמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃

אחד Einig iſt Er, unſer Gott, Er unſer Vater, Er unſer König, Er unſer Retter, und Er wird uns vernehmen laſſen in ſeiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, ſichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott ſein!

ע״פ א״ת ב״ש

קהל אֵלֶיךָ וְעָדֶיךָ יָבֹא כָּל־בָּשָׂר. תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא כְמַעֲשֵׂה בָשָׂר. בְּיָדְךָ תָּאֶסֹּף רוּחַ כָּל־בָּשָׂר. שֶׁאַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר. גַּם לִרְמָה הוּא רִבּוּי בָשָׂר. רוֹעַ פֶּה הוּא הַמַּחֲטִיא בָשָׂר. חוֹר שָׁטַף בְּהִשְׁחִית וְעָשׂ זְמַת בָּשָׂר. חזן קָצַפְתָּ וְנָמַתָּ בְּשַׂגָּם הוּא בָשָׂר. הֲלֹא בְּקִצְפְּךָ עַל־חַטֹּאת בָּשָׂר. צוּר זְכוֹר תְּזִכּוֹר כִּי הֶמָּה בָשָׂר׃

ק וְלָכֵן בְּיָדְךָ אֶפֹּל וְלֹא בְיָדִי בָשָׂר. פְּקֻדַּת יְדִינְךָ לֹא כְּדִינֵי בָשָׂר׃ וְזֶה אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר. עוֹרֵךְ וְנוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר׃ חַי לְכָל־חַי קָרָאתָ בָשָׂר. סְבַכְתָּ גִיד וָעֶצֶם וְאָרַגְתָּ עוֹר וּבָשָׂר׃ מָהֳרָה תְמַמֵּא כְּזַיִת בָּשָׂר. נָא לָכֵן אוֹי לְבָשָׂר

מִפְּגֵי בָשָׂר: וְיֵלֵל צָרִים שָׁמַעְנוּ וְסִמַּר בְּנוּ בָשָׂר. ח מֵעֶיךָ יֶהֱמוּ עַל כָּל־בָּשָׂר. כְּבוֹד שִׁבְּךָ קָדְשְׁךָ וְבָרְךָ כָּל־בָּשָׂר. לְמוֹד דָּתְךָ מַרְפֵּא לְכָל־בָּשָׂר:

ק״ה לָכֵן לְעֵת תִּשְׁפֹּךְ רוּחֲךָ עַל־כָּל־בָּשָׂר. גִּלּוּי כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָל־בָּשָׂר. וּבְהַשְׁמִיעֲךָ שִׁנַּית יַחַם כָּל־בָּשָׂר:

ח״ן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

ק״ה אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

(Gem.) אנ׳ Ich) bin der Ewige, euer Gott!

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

א״ר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich iſt Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König ſein über die ganze Erde; an demſelbigen Tage wird der Ewige einzig ſein und ſein Name einzig.

ע״פ א״כ.

אֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ. בָּרוּךְ בְּמַקְהֲלוֹת עַמֶּךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: נֶאֱלַנוּ שֵׁנִית מִמַּעֲנֵינוּ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ. דָּר בְּשִׁמֵּי

מְרוֹמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: הֵן לְךָ הֶאֱמַרְנוּ.
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִי כְעַמְּךָ מְרוֹמְמֵי שְׁמֶךָ. מָה־
אַדִּיר שִׁמְךָ: וְכֹר בְּרִית אֲיוֹתֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
חֲוֹ כִּי אֵין זָר עִמָּךְ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: מְחוֹר
לְשִׁמְךָ קְנֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְחִידוּ הַדָּן בְּעוֹלָמֶךָ.
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: כְּחַךְ יְגַדֵּל מַלְכֵּנוּ. יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. לִבֵּנוּ רְחַשׁ לְרוֹמְמֶךָ. מָה־אַדִּיר
שִׁמְךָ: מְנַת בְּזְרוֹעַ גְּאַלְתָּנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
סְהַלְלְךָ כְּאֵילוּ מְרוֹמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ:
סַעֲדֵנוּ וְסַמְּכֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדֶה
לְשִׁמְךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: פְּדֵנוּ וְחָנֵנוּ. יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. צוּר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ. מָה־אַדִּיר
שִׁמְךָ: קוֹמְמֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶיךָ
יַקְדְּמוּ זַעֲמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. תְּתְרוֹמַם מְנֻשּׂוֹאֵי
רַחֲמֶךָ (נ״א מְנֻשּׂוֹאֵי רָחֵם). מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ:

ק״ח שִׁמְךָ אֵל לִבֵּנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הִנְעַמְנוּ:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ק וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten ſteht geſchrieben alſo: ובדברי

קיח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ח׳ לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח
נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ.
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ. צַדִּיק
עַמּוֹסֶיךָ. תִּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כִּי מְקִדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ
(נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ. נֶאְדָּר
לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מְקֻדָּשִׁים׃
בְּאֵין מֵלִיץ יָשָׁר מוּל מַגִּיד
פִּשָּׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר
חָק וּמִשְׁפָּט. וְצִדַּקְנוּ
בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

עוֹד יִזְכֹּר־לָנוּ אַהֲבַת
אֵיתָן אֲדֵנֵינוּ. וּבֵבֵן הַנֶּעֱקָד
יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבְזְכוּת
תָּמִים יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם)

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

כי Denn die Dich heiligen, hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheil-

pruch) Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ׃

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ׃

עי״פ א״ב.

הָאַדִּיר בִּשְׁמֵי עֶלְיוֹת. הַבּוֹחֵן שַׁרְעַף וּכְלָיוֹת׃ הַגָּד מֵרֹאשִׁית אֹתִיוֹת. הַדָּן בְּצֶדֶק בְּרִיוֹת׃ הֶהָיָה קֶדֶם לְכָל־הֶוְיוֹת. הַוֶּה וְעָתִיד לִהְיוֹת׃ הַזָּן וּמֵכִין לַכֹּל מִחְיוֹת. הַחֹגֵה עַל אַרְבַּע חַיּוֹת׃ הַטְּפָח גָּבְהֵי תְלוּלִיּוֹת. הַיְסַד רְקִיעָה עַל־מָיוֹת׃

Der Mächtige in seinem Firmament.

Der Herzen prüft und die Gedanken kennt,

Zukünft'ges kündet Er im Anbeginn,

Geschöpfe richtet Er mit mildem Sinn.

Der früher war als alles Sein,

Der ist und ewig wird Er sein;

Der Alles speist, es liebend zu erhalten;

Der thronet über heiligen Gestalten.

Der Himmels Höhen ausgespannt,

Der über Fluthen festete das Land;

הַכּוֹנֵן מֵישָׁרִים
וְזָכְיוֹת. הַלַּחַשׁ עַמּוֹ
מַאֲזִין בִּשְׁעִיוֹת:
הַמְכַנֵּס נִדְחֵי נָלְיוֹת.
הַגְּפוּיִים מְקַבֵּץ
מֵאַרְבַּע זְוִיוֹת:
הַסּוֹכֵת פֶּלֶל תְּיוֹת.
הָעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו
מִתַּחְתִּיוֹת: הַפּוֹדֶה
נַפְשָׁעֲבָדָיו מִשְּׁאִיוֹת.
הַצַּוּר צַדִּיק וְרַב
עֲלִילִיוֹת: הַקּוֹרֵא
לְמֵי־הַיָּם וְיִשְׁפָּכֵם
בְּדָכְיוֹת. קיוה הָרָם
וְנִשְׂאָבְכֶם שְׁבִיבִיוֹת.
הַשֹּׁכֵן בְּשֶׁקֶט חֲצוּבֵי
יְיָ הַבְיוֹת. הַתּוֹמֵךְ
מְיַחֲלָיו וְעֵינֵיהֶם לוֹ
תְּלוּיוֹת:

ע״פ תשר״ק
הַתְּכֵן מִתַּחַת

Der frommen Sinn und Wandel heißt bestehen,
Deß offnes Ohr vernimmt das leise Flehen.
Der die Zerstreuten wieder wird vereinen,
Von Erdenenden sammeln wird die Seinen.
Er hört Gebetes Wort aus jedem Munde,
Erhört die Rufenden aus Herzensgrunde.
הפדה aus Leidensdrang befreit Er seine Knechte,
Der Thatenreiche Er, der stets Gerechte.
Er ruft das Meer, gießt brandend seine Fluthen,
Hoch und erhaben auf dem Thron von Gluthen.
Er thront im Frieden reiner Lichtgestalten,
Wird gläubig zu ihm Schauende erhalten.

התכן Die Stützen stellt' Er fest für seiner Welten Last,

זְרֹעוֹת עוֹלָם. הַשָּׁר
כֹּל וּמִנּוּ לֹא נֶעְלָם׃
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַתֵּל מַכְאוֹבָם.
הַקּוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
מֵרֹאשׁ וּמִכְלְכָלָם׃
הַצָּר בְּיָהּ עוֹלָמִים
וְסוּבְלָם. הַפּוֹשֵׁט
יָד לַשְּׁבִים וּמְקַבְּלָם׃
הָעוֹזֵר לַשָּׁמִים בּוֹ
כְּסֶלָם. הַסּוֹלֵחַ
שׁוֹגִים נוֹשְׂאֵי עֵין
פְּסֶלָם׃ הַנּוֹתֵן
בָּעֲזִים נְתִיבָה
לְהַסְלִילָם. הַמֵּכִין
מָאוֹר וָשֶׁמֶשׁ
בְּמַסְלוּלָם׃ הַלְבוּשׁוֹ
כַּשֶּׁלֶג לְבָנָיו וְלַהֲלָכִין
מַעֲקָם. הַכְּצָמֶר נָקִי
שָׁעָרוֹ לְנַקּוֹת
נְעוּלָם׃ הַיָּשָׁר

Und nichts ist ihm entrückt:
das All sein Aug' erfaßt.

Er heilt gebrochnes Herz,
verbindet die Verjehrung;

Die Zeiten führet Er, giebt
jeder ihre Zehrung.

Sein Name schuf die Welt;
Er ist es, der sie trägt.

Mit mild gebotner Hand
Er reu'ge Sünder hegt.

Und Schirm ist Er und
Schutz für die, so auf ihn
schauen;

Zu Schanden werden die, so
Götzenwahn vertrauen.

הנותן Durch mächt'ger Flu-
then Schwall Er ebnet Bahn
und Steg,

Den Himmelslichtern zeigt
und zeichnet Er den Weg.

In hellem Glanze licht er-
strahlt Er seinen Kindern,

Und läßt der Sünde Fleck
wegschwinden von den Sün-
dern.

Der Gütige, der lehrt Abtrünn'ge Heil und Frommen,
Führt Sündige den Weg, daß sie zur Einsicht kommen.
Er lässet Heilverband für seine Treu'n erstehen,
Gedenkt des Ahnenbunds und wird sie nicht verschmähen.
הוכח Er schützet sie vor Leid, versenket ihre Schuld,
Die in der Völker Reih'n erhöhet seine Huld.
Ihr trauter Freund, erlöst Er sie in Liebe mild,
Und ewig trägt Er sie schützend als ihr Schild.
Ihr Herr und Meister, der zu neuem Sein sie schafft,
Der sprach: So wahr Ich leb' und walt' in ew'ger Kraft!

וּמְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים
לְהוֹעִילָם. הַטּוֹב
וּמוֹרֶה חַטָּאִים דֶּרֶךְ
לְהַשְׂכִּילָם: הַחוֹבֵשׁ
אֶרֶךְ עֲמוּסָיו
לְהַתְעִילָם. הַזּוֹכֵר
בְּרִית רִאשׁוֹנִים
מִלְּגַלָּם: הַוּכַח
עֲווֹנָם מַצְלִיל מִשָּׁאוֹן
לְהַעֲלָם. הַהֹגֶה
גְּבֻלוֹת עַמִּים
לְמִסְפָּרָם לְעַקָּם:
הַהוֹדֵם וְחוֹשְׁקָם
בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ
הוּא גְאָלָם. קדיש הַגּוֹנְנָם
וּמֵצִילָם לְנַטְלָם
וְלִנְשׂאָם כִּימֵי עוֹלָם.
הַבּוֹרְאָם בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה עוֹשָׂם
וּבוֹעֲלָם. הָאוֹמֵר חַי
אֲנִכִי לְעֹלָם:

ע"פ א"ת ב"ש

הָאֹמֵן כְּפִי שְׁחָקִים
וְהִקְצִיבָם. הַתְּכֻנָּם
בַּיְרֻעָה וְעַם רֹגֵב
הִשְׁלִיבָם: הַבּוֹרֵא
קְצוֹת הָאָרֶץ
וְהִרְחִיבָם. הַשֶּׁת
מְמַדָּם וְעַמּוּדֵי
מַחֲצַבָּם: הַגּוֹלֵל
אוֹר וְחֹשֶׁךְ בִּנְתִיבוֹת
קַיָּם. הָרוֹגַע יַמִּים
וּמַחֲרִישׁ רַהֲבָם:
הַדּוֹבֵא לַמָּקוֹם
יָסַד וְחוֹל הִסְבִּיבָם.
הַקּוֹוִים וּבְנָסָם כַּנֵּד
וְהֶעָמִיק מְקוֹמָם:
הַהֲשָׁרִיצָם תַּנִּינִים
וְעַיִט וְדָגָה הִרְבָּם.
הַצָּו וּמֵכִין לָמוֹ צַיִד
אִבָּם: הַחוֹתֵךְ הָרִים
וּגְבָעוֹת וְהַצְמִיחַ

האמן Der hohe Himmelskreise hat nach dem Maß gespannt,

Verband sie mit der Scholle zur Wölbung für das Land.

Er schuf der Erde Säume, Er hieß sie aus sich breiten;

Er stellet ihre Säulen und dehnet sie zu Weiten.

Der Licht und Dunkel führet auf festgezogner Bahn,

Aufwühlet Er die Wogen und bändigt ihren Wahn.

Er zwingt sie, zu entweichen, wo Er sie eingedämmt;

Bald thürmt Er sie zu Mauern, bald sie die Tiefe hemmt.

ההשריצם Von Ungethümen wimmelt's, von bundgeregtem Weben,

Und jedem seine Nahrung bereit ist für sein Leben.

Er bildet Berg' und Thäler, läßt ihnen Frucht entsprießen,

תְּנוּבָם. הַפֹּעֵל
יְצוּרִים וְחַיּוֹת לִרְעוֹת
טוּבָם: הַזּוֹמֵן כָּל
גְּבוּלוֹת אֶרֶץ
וְחֻצּוֹבָם. הֶעְתּוֹתֵי
קַיִץ וְחֹרֶף הַקִּיפָם
וְהַסְּבִיבָם: הַחוֹכִיו
מְאֻשָּׁר מַשְׁלִיכֵי עֲלֵיו
יְהָבָם. הַסּוֹמְכָם
לִשְׂבֵעָם בְּצַחֲצָחוֹת
בְּלִי לְהַרְעִיבָם:
הַמֵּטִיף נָתַן לִירֵאָיו
מֵעֲנִי לְשַׂגְּבָם.
הַנּוֹתֵן יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
בְּעִתָּם לְהַרְבִּיבָם:
הַזּוֹמֵן סְלִיחָה
לַשּׁוֹבָבִים לַהֲשִׁיבָם.
ק״ח הַמְּסַהֲרָם בְּזִרְיַקַּת
טְהוֹרִים בְּצִדְקוֹ
לְהוֹשִׁיבָם. הַכּוֹנֵן
כְּסָאוֹ לַמִּשְׁפָּט

Und Thier' und Weſen ſchuf Er, die Fülle zu genießen.

Aufſtellt' Er Erdengrenzen die Marken der Gelände,

Und führt im Wechſellaufe der Jahreszeiten Wende.

Die ihm vertrau'n beglückt Er, die ſich auf ihn verlaſſen;

Er ſättigt ſie bei Dürre, wird ſie nicht darben laſſen.

Giebt ſeinen Frommen Friſtung, hebt ſie aus Drang und Leid,

Giebt frühen, ſpäten Regen, der Erde Fruchtbarkeit.

Ruft Sünd'ge zur Bekehrung, bereit, die Schuld zu heilen;

Er läutert ſie und läſſet in ſeinem Schutz ſie weilen.

לְאֻמִּים לִישֻׁבָם׃
לָכֵן בְּמַלְכוֹ יִשְׂמְחוּ
אִיִּים רַבִּים
בְּהִתְיַשְׁבָם׃

Sein Richterthron zum Heile der Völker aufgestellt!
Drum wenn sein Reich beginnet, aufjauchzt die ganze Welt.

הפיוטים הבאים אשר נבנו על הפסוק בירמיה י' ז' הם הנקראים רחיטים בהג"מי הל' תפלה בסדר התפלה, והם לרבנא קלונימום כעדות רבינו אלעזר מגרמייזא בס' גלי רזיא כ"י, והקהלות הסירו כמה הרוזים מפני המחלוקת.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי
בְּכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ׃

וּבְכֵן מִי׃

ע"פ א"ב כפול

מִי אַדִּיר אַפְּסֶךָ. מִי בָרוּךְ בִּלְתֶּךָ׃ מִי
גִּבּוֹר כִּגְוִלֶּךָ. מִי דָגוּל כִּדְמוּתֶךָ׃ מִי
הָדוּר כְּהִלּוּלֶיךָ. מִי וַדַּי כְּעוּדֶךָ׃ מִי
זַכַּי זוּלָתֶךָ. מִי חָסִין חִלּוּפֶךָ׃ מִי טָהוֹר
כְּמַכְסִיסֶךָ. מִי יָרוּא כְּיִחוּדֶךָ׃ מִי כּוֹבֵשׁ
כְּכִמְירָתֶךָ. מִי לוֹבֵשׁ כִּלְבָנֶךָ׃ מִי מָרוֹם
מִלְבַדֶּךָ. מִי נָכוֹן נִכְחֶךָ׃ מִי סוֹאֵן
כְּסַאֲתֶךָ. מִי עָץ כַּעֲלִילוֹתֶיךָ׃ מִי פּוֹעֵל
כְּפִלְאֶךָ. מִי צוֹאֵל כְּצִנָּתֶךָ׃ מִי קִנְיָן
קָרְשָׁתֶיךָ. ק"ח מִי רְוֵה רִנְנוֹתֶיךָ. מִי שָׁמַע
שִׁרוֹתֶיךָ. מִי תַּמִּים תִּסְאַרְתֶּךָ׃

וּבְכֵן מִי לֹא׃

ע״פ א״ת ב״ש

לֹא אָמַר אֲמַרְתָּ וְנָפַל דָּבָר. תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ בְּפִי כָּל תִּדְבָּר׃ לֹא־בַקְּשׁוּנִי תְּהוּ הָיָה נְאֻמָךְ. שִׁמְךָ מְגַדְּלִי־עֹז לָרָצִים לְעָמָךְ׃ לֹא גְבוּל שַׁמְתָּ וּפָרְצוּ אַדִּירִים. רַבִּים וְגוֹעֲשִׁים וְלִשְׁבִירַת חֻקֶּיךָ נִגְרָרִים׃ לֹא־דָבָר רֵק עֲשׂוֹת מִשְׁמַרְתֶּךָ. כַּיָּם סֶלָה וָעֶד קִשְׁטֵ אִמְרָתֶךָ׃ לֹא הֻגִּית לְמַחוֹת שֵׁם דִּבְקֵךְ. צְמָאָה נַפְשָׁם לִגְעִימַת יְמִין חִבּוּקֶךָ׃ לֹא וִתַּרְתָּ לִשְׁפִיכַת דַּם חֲסִידֶיךָ. פְּקֻדַּת שָׁלוֹם הִבְטַחְתָּ לִידֵעֵי סוֹדֶךָ׃ לֹא זִלְזַלְתָּ מַאֲמָרֶיךָ כְּאֱנוֹשׁ לְכַזֵּב. עֵדוּת דִּבַּרְתָּ בַּשָּׁמַיִם נֶצֶב מֵהַכְזֵב׃ לֹא חָפַץ רִשְׁעַ אַתָּה מֵעוֹלָם. סִתְרְךָ מָנוֹס לָלוּן עַם־עוֹלָם׃ לֹא־טוֹב פַּצְתָּ הֱיוֹת לְבַד. נָאוֹר כִּי לְךָ הַשָּׁגֵב וְלֶבֶד׃ לֹא יִשֵּׂ מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל־גּוֹי הוֹדַעְתָּ. ק״ח מְחִית פִּשַׁע לְעַם־זוּ יְדַעְתָּ׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשׂ לוּבַשׁ צְדָקָה. לַחֲשֹׁנוּ הַיּוֹם תִּשַׁע כִּתְמוֹר הַקָּה (מִן־הַדַּקָּה)׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ׃

ע״פ א״ב

יִרָאֲךָ אָדוֹן כִּי־לְךָ נָאֶה יִרְאָה. בִּכְתַב מַעֲשֶׂיךָ נֶהְדָּרְתָּ וּמְאֹד נִתְעַלִּיתָ׃ יִרָאֲךָ גְּבוּהַּ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ. דָּגוּל בִּמְרוֹמֵי רָמִים הוֹד תַּחֲנָתֶךָ׃ יִרָאֲךָ הֲמוֹן עִירִין הַצָּנִים סְבִיבֶךָ. וְנַעֲימוּ שִׁיר בְּהִתְחַדְּשָׁם בְּנַהֲרֵי שְׁבִיבֶךָ׃ יִרָאֲךָ זְהַר זִקִּים וְגַלְגַּלֵּי רַעֲמֶךָ. חַי הַצּוּרִים נִתְצוּ מִפְּנֵי זַעֲמֶךָ׃ יִרָאֲךָ טִיט (נ״א טים) בְּרָקִים הַמַּבְרִיקִים לְדַעְתֶּךָ. יֹאמְרוּ הִנֵּנוּ בְּהִשְׁתַּלְחָם עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתֶּךָ׃ יִרָאֲךָ כְּרוּב וְאוֹפָן וְאַלְפֵי שִׁנְאַנֶיךָ. לַהַב חֲנִית וְאוֹר חִצֵּי שְׁנוֹנֶיךָ׃ יִרָאֲךָ מָלוֹן כְּפֶה וּרְבוּכַת רָפֶיךָ. נָסִים מְעֻרְעֶרֶתְךָ זִיב מַשַּׁק גֶּבֶיךָ׃ יִרָאֲךָ סֻגַּל חֶבְלֶךָ וְנַחֲלַת שִׁפְרָתֶךָ. עַמְּךָ כְּבֹר לֵבָב יְכוֹן לִקְרָאתֶךָ׃ יִרָאֲךָ פָּקִיד וְשַׂר וְכָל־שׁוֹפֵט. צָאן יָדְךָ הַיּוֹם כְּהִשְׁתַּבֵּט׃ יִרָאֲךָ קָנְוִי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. רֹאשׁ רוֹכְבֵי עֲלָמָה חֲלִישׁ וְתוֹפְשֵׂי פְּגִיוֹנוֹ׃ יִרָאֲךָ שִׁכְזִי נְפוֹת וְכָל־פְּלָכִים. תִּתְרוֹמַם לָעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ׃

עי״פ תשר״ק

מֶלֶךְ תָּר כָּל־סִתְרֵי גְעָוִם. שִׁמְךָ יִתְפָּאַר נֶצַח חֲכַם הָרָזִים׃ מֶלֶךְ רִבְּתֵי רֶכֶב מַחֲנוֹת קְדוֹשֶׁיךָ. קְרוֹבֶיךָ יֹאמְרוּ נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ׃ מֶלֶךְ צַר לְכִבּוּדוֹ כָּל־יְצוּרִים. פְּלִיאַת מַעֲשֶׂיךָ יִדְעוּם כְּאִישׁוֹן נְצוּרִים׃ מֶלֶךְ עָזּוּז וְגִבּוֹר לָעַד יִתְהַלָּל. סֶלָה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָּדוֹל וּמְהֻלָּל׃ מֶלֶךְ נוֹרָא תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃ מֶלֶךְ לִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר וְקִצְבָּה. כָּבוֹד בְּהֵיכָלוֹ תִּבַּשֵּׂר צָבָא נִצְבָּא׃ מֶלֶךְ יְמִינוֹ תָּרוּם יָדוֹ תָּעֹז. טְהוֹרִים יַאְדִּירוּ טוֹב יְ לְמַעוֹז׃ מֶלֶךְ חַסִין יְהֹ נֶאְדָּר בַּקְּדֻשׁ. זַכִּים יִשְׁתַּחֲווּ לַיְ בְּהַדְרַת־יֹקֶשׁ׃ מֶלֶךְ וֶאֱמֶת־יְ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ. הִלּוּל עָשׂוּר כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ׃ מֶלֶךְ דִּבֵּר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים. ק״ח גְּזֵרוֹתָיו תּוֹרוֹת אֱמֶת וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים׃ מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּפִי כָּל־ גְּוִיָּה. אַדֶּרֶת תִּפְאַרְתּוֹ בְּרוֹם וּבְתַחַת חֲוִיָּה׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם׃

עַיֵּן אי״ב. אַךְ הַקְּהִלּוֹת הַסִּירוּ דִּלְתוֹת הַבָּתִּים.

הַגּוֹיִם אֹפֶס וְתֹהוּ נֶגְדֶּךָ חֲשׁוּבִים. בְּחֵיכָלֶיךָ בְּרוּדִים וְעִמָּם לֹא נֶחְשָׁבִים׃ דְּבָרְךָ דְּבוּקִים בַּאלֹהִים חַיִּים׃ וְתִיקָרְךָ בְּהַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב יְחוּדְךָ פּוֹרְשִׁים׃ חֲרֵדִי דְבָרֶיךָ בְּיִרְאָה לְעָבְדְּךָ מוּכָנִים׃ יְדוּעֶיךָ כְּרִיעִים לְךָ בְּפִקּוּק חֲלִיוּתָם׃ לְקוּחֶיךָ בְּחֶבְיוֹן עֻזְּךָ יָשִׁימוּ כְּסֶלָם׃ (נְשׁוּאֶיךָ מְשֻׁקְצִים יְחוּם הַזְּמָה׃ עַמְּךָ מְעִידִים אַדְנוּתְךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים׃ צְבָאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה וּשְׁבַח תְּהִלּוֹתָם׃ רֶעְיְךָ נִשְׁעָנִים בְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל׃ תְּמִימֶיךָ אֹמֶן אֱמוּנָתְךָ בְּוַעֲדָם יְנָאֲמוּן)׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי׃

עַיֵּן תִּשְׁרִיק

כִּי תּוֹדָה יִתְנוּ־לְךָ שְׁבִים. שִׁפְכִים לֵב נִכְחֲךָ מִיָּד נִקְשָׁבִים׃ כִּי־רָם אַתָּה לְכֹל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. קָדוֹשׁ תְּהִלּוֹת שִׁמְךָ עָוֹן נִשָּׂא׃ כִּי־צִדְקוֹתֶיךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מַפְרִיעִים. פְּרִי נוֹשְׂאִים מִחֵּית תְּנוּב וְזֶרַע עִים׃ כִּי־עִמְּךָ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה לְהוֹרֵא.

סְלוֹל חַוִּיעַד לְחַטָּאִים תּוֹרָה: כִּי נִכֵּה
לֵבָב וְשִׁפָּל תִּרְאֶה. מַדְּתְךָ לֹא כִבְשָׁ־
לָעִינִים וְרִאֶה: כִּי לְמַבָּטְךָ כָּל־פַּעַל
סָקוּר. כְּמוֹם וְגַם סָתוּם אִתְּךָ חָקוּר: כִּי
יָדְךָ פְּשׁוּטָה תּוֹהִים לְקַבֵּל. טֶרֶם יִקְרָא
נַעֲנֶה לְךָ קוֹבֵל: כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל מֵעַל־
חֲזָקִים. וְרֹעִי לִצְדָקָה לְפִי קְצַר זְקוּקִים:
כִּי וְעוֹז מַלְכוּתְךָ אָהֵב מִשְׁפָּט. הַעַל־כֵּן
נִקְרֵאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: כִּי דַרְכְּךָ לְשַׁתֵּף
רַחֲמִים בְּדִינֶךָ. קו״ח גָּדוֹל בְּשִׁתֵּי הַמִּדּוֹת
הִטְבַּעְתָּ אֲדָנֶיךָ: כִּי בְהִכָּנַע עַל־הָרָעָה
תִּנָּחֵם. אַפְּךָ תָּשׁוּב אֲנוּפֵי קְצָפְךָ לְנַחֵם:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ:
ע״פ א״ת ב״ש.

לְךָ אֶדֶר נָאֶה מִכָּל־פֶּה. כִּי תְהִלָּתְךָ
רַחוּם אַף כּוֹפֶה: לְךָ בְּגִרוֹן חֲסִידִים רֹן
יִתְאַמֵּר. כִּי־שׁוּעַ לֹא נִכָּר בְּךָ נֶאֱמָר:
לְךָ גֵּאוּת יִתְלַבָּשׁ וְעֹז יִתְאַזָּר. כִּי רָמִים
תִּשְׁפּוֹט בִּגְבוּרָה נֶאְזָר: לְךָ דְמִיָּה תְּהִלָּה
בִּיפִי מִכְלָל. כִּי קְדֻשָּׁתְךָ מְשַׁלְּשִׁים נִגְּנֵי
כִּנּוֹר) כָּלָל: לְךָ הֲמִית נִצִּים עֹז מַאְדִּירִים.
•בני בינה

כִּי צִוִּיתָם חֹק וְלֹא יַעַבְרוּם׃ לְךָ וָיו רַק
מִגַּעֲרָתְךָ מִתְרוֹפְפִים. כִּי פָנִים | מְכַסִּים
מֵאִימָתְךָ שְׂרָפִים׃ לְךָ זְמִרוֹת מִכְּנַף
הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים. כִּי עֵינֶיךָ בְּכָל־פִּנּוֹתֶיהָ
מְשׁוֹטְטִים׃ לְךָ חֲדָשִׁי בְקָרִים אֱמוּנָה
מַרְבִּים. כִּי סִיר לְמִשְׁמַעְתְּךָ חָשִׁים כְּרוּבִים׃
לְךָ מִפּוּחַ חֲזָקִים וְצֶלֶת מוּצָקִים. כִּי
נַעֲמְךָ פּוֹצְחִים אֲרָאֵלִים וּמְצוּקִים׃ לְךָ
יַחֲלֹק עֲצָם וְאִישׁוֹן נַגְשִׁים. ק״ח כִּי מֵאָז
גְּבוּלָם רוֹחֲךָ הִנְשִׁיךְ׃ לְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
לְחַזֵּק וּלְגַדֵּל. כִּי לִשְׁמְךָ כָּלִישָׁעוֹן תְּגַדֵּל׃
וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאֱתָה׃

ע״פ תשר״ק

יָאֱתָה תְּהִלָּה וָעֹז לְבַקְּדֵשׁ נָאְדָּר. וּמִי
שֶׁכְּוֹל גֶּשֶׁת (אֵלָיו) גָּדְלוֹ לְאַדֵּר׃ יָאֱתָה
רְמָמוּת לָרֹם בְּכִחוֹ יַשְׂגִּיב. וּמִי קָשׁוּט
שְׁנוֹן שִׁבְחוֹ לְהַשְׂגִּיב׃ יָאֱתָה צְפִירָה
וְתִפְאֶרֶת לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד. וּמִי פִּתְחִיו בָּא
בְּיִרְאָה לַעֲבֹד׃ יָאֱתָה עֲנוֹת תּוֹדָה לָאֵל
הַנֶּאֱמָן. וּמִי סִפּוּן הֲדַר הוֹדוֹ לְהִתְאַמֵּן׃
יָאֱתָה נֵצַח וּמֶמְשָׁלָה לְחֵי עוֹלָמִים. וּמִי

מַלֵּל וְלֹא הֶחָסֵם [1]בְּבִלּוּמִים (נ״א [2]בכלומים)‡
יָאֲתָה לְסַפֵּר מַלְאָכוּת נוֹרָא תְּהִלּוֹת.
וּמִי כְעֶרְכֶּךָ בָּאוֹרֶם בְּשֵׂר בְּמַקְהֲלוֹת‡
יָאֲתָה יְחוּד שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהָעִידָה. וּמִי
מָכוֹם טְעוֹן עָלָיו בִּרְעָדָה‡ יָאֲתָה חַסְדֵי־
צִוּר סֶלָה לְהַזְכִּיר. וּמִי זָךְ יֶחְבַּק דְּרָכָיו
לְהַכְּיר‡ יָאֲתָה וַדַּי וָתִיק לְסַלֵּד בִּרְנָנָה.
וּמִי הָגוּן הָלַם הִלּוּלוֹ לְגָרְנָה‡ יָאֲתָה
דְּרשׁ צַדִּיק בְּכָל־עוֹנָה. ק״ח וּמִי נָהוּץ שְׁרוֹת**
שִׁבְנוֹ לְהַמְעִינָה‡ יָאֲתָה בְּרָכוֹת הָעֲשׂוֹת
צַדִּיק לְעֵילוֹם. וּמִי אָנֹכִי בָּא עַד־הֲלֹם‡
וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאֲתָה כִּי‡

ע״פ א״ב מרובע.

כִּי אֲדוֹנִי־אֵשׁ בְּאֵימָה יְאַפֶּדְךָ. כִּי
בְרִיתִי בָּשָׂר בִּבְרָכָה וּבַלְעָדֶיךָ‡ כִּי־גָדוֹל
גְּבַהּ בְּגַהַר יְגִידֶךָ. כִּי־דְבֵקִי דִּבְרָתְךָ
בְּדִיצָה יְחִדֶךָ‡ כִּי הוֹמִי הֲמָלָה בְּהָגָה
יְהוֹדֶךָ. כִּי וְהוֹגִי וְתִיקֶיךָ בְּוַעֲדָם יְוַעֲדֶךָ‡
כִּי זַכִּי זְבוּל בִּזְמִרָתָם יְזַבְּדֶךָ. כִּי חַפְּיֵי־
חֶלֶד בְּחִכָּם יְחַדֶּךָ‡ כִּי טַפְסְרֵי־טַהַר

*הֶלֶם = נ״א, האלג Samuel II. 7.
‡ילשון שבונה שרגיה.
° יש נוהגין בְּרִיתִי והוא פעל נגזר מן ברית.

1) Durch Schweigen. 2) Durch Schamhaftigkeit.

בְּמַעֲמַקֵּי (1יַשִּׁידוּךָ. כִּי יְדֵעִי יִרְאָתְךָ בְּיִחוּדֶיךָ
וַיַּחֲדוּךָ: כִּי כִתֵּי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם
יְכַבְּדוּךָ. כִּי לוֹמְדֵי לִקְחֶךָ בְּלַהֲקֵם
(2יוֹלְבְּדוּךָ: כִּי מַחֲנוֹת מְעוֹפְפִים בְּמַהֲלָם
יְמַאֲרוּךָ. כִּי נְשׂוּאֵי נְשָׂרִים בְּנַאֲמָם
יְנַגְּדוּךָ: כִּי סְכוּכֵי סָךְ בְּסִלּוּדָם יְסַגְּדוּךָ.
כִּי עוֹמְסֵי עֵלֶךְ בְּעֵת יְעִידוּךָ: כִּי־פְלִיאֵי
פֶלֶא בְּפֶלֶל יְפַחֲדוּךָ. כִּי צוֹעֲנֵי צְקוֹן
בְּצָרָתָם יַצְעִידוּךָ: כִּי קְדוֹחֵי קֶדַח בְּרָאָם
יְקַדְּשׁוּךָ. כִּי רוֹגְשֵׁי רְצָפָתְךָ בְּרָטֵט יְרַעֲדוּךָ.
כִּי שְׁבִיבֵי שַׁלְהֶבֶת בְּשֶׂכֶל יְשַׁבְּחוּךָ. כִּי־
תוֹמְכֵי תֹם בְּתְהִלָּה יַתְמִידוּךָ:

יִבְכֶּן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאָתָה כִּי בְכָל:

ע"פ א"ב.

בְּכָל־אוֹן אוֹסִיף אֹמֶץ לְנַדֶּלְךָ. בָּרוּךְ
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד גְּדֻלָּךְ: בְּכָל־גּוּף וּנְשָׁמָה
יְשֻׁגַּב הִלּוּלָךְ. בָּרוּךְ דּוֹבְבִים לְךָ נִטְעֵי
אֲהֻלָּךְ: בְּכָל־הוֹן מְתָאֲהֵב מַלְכוּת עָלֶיךָ.
בָּרוּךְ וְקָדוֹשׁ פּוֹצְחִים יְרֵאֶיךָ לְעֻלָּךְ: בְּכָל־
זִוּוּת מְקֻטָּר וּמְנֻשָּׁק לָךְ. בָּרוּךְ חֲרֵדִים
לְהַמְאוֹת יְדוּעֶיךָ בְּשֶׂכֶל: בְּכָל־טוּחַ וּיַעַץ

1) schilbern. — 2) לשון לבר.

חַסְיוֹן גְּלָלֶךָ. בָּרוּךְ יֹאמְרוּ מְשַׁעֲשְׁעֵי אָמוֹן
אֶצְלֶךָ: בְּכָל־פֶּסֶל וְיַחֲרוּ אֱלָהוּתֶךָ קְהָלֶךָ.
בָּרוּךְ לַעֲנוֹת אַחַד חֲטִיבַת חֵילֶךָ: בְּכָל־
מִדַּת חֶסֶד וְגָו מְשִׁכְוֹלֶךָ. בָּרוּךְ נוֹאֲמִים
תְּאֵבֵי אֱוִוֹן לְקוֹלֶךָ: בְּכָל־שִׂיחַ וְסַעַר (ו)שְׁמֵי
שְׁכָלֶךָ. בָּרוּךְ עֲנִיָּתָם בְּאָמֵר יָפֶה כֻּלָּךְ:
בְּכָל־פְּתִיחַת מַפְרֵשׂ צָנִי מְגִנָּלֶךָ. בָּרוּךְ
צוֹהֵל חֲחִלָּם עָז לְהַגִּידְלֶךָ: בְּכָל־יֶתֶר
הַפְלָאַת נִפִּים לְגָדְלֶךָ. קיה בָּרוּךְ רַחֲשָׁם עַל
הַצֵּאת חֲרוֹנֶךָ: בְּכָל־שֶׁפֶן בְּחִתְעֵיתָם מְמוּגֵי
אֶשְׁלֶךָ. בָּרוּךְ תְּמִימֶיךָ וְיִתְּנוּ לְךָ מִשְׁאָלֶךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי:

ע״פ תשר״ק.

חַכְמֵי תּוֹם דָּרָךְ הַמְאַחֲלִים לִבּוֹן. שַׁחַר מְעוֹרְרִים
לְקַרְאתְךָ חִבּוֹן: חַכְמֵי רַבֵּי תּוֹרוֹת הַיְשָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.
קוֹדְחִים וּמְשִׁתַּחֲוִים רְצוֹת נִדְבָתָם: חַכְמֵי צִיּוּף אוֹתִיּוֹת
שֵׁם עִלּוּמֶךָ. פּוֹקְדִים שְׁכִיד פֶּתַח אוּלָמֶךָ: חַכְמֵי
עֲדוֹת קִשְׁטֵי אִמְרֵי אֲמָתֶךָ. סוֹקְדִים שַׁוּוֹת לְנֶגְדָּם
אֵיטָתֶךָ: חַכְמֵי נָאֶם צוֹפִים וּפִיּוּק מִדְבָּרֶךָ. מְלַחֲמָה
כִּישׁוּבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירֶךָ: חַכְמֵי־לֶמֶד לְהוֹעִיל מִפִּיךָ
דַּנּוֹן. כְּבוֹד שָׁמִים לִשְׁמֶךָ בְּחִנּוֹן: חַכְמֵי יִרְאַת אֱלֹהִים
נִישַׁל וְצַדִּיק. טוּבְךָ קוֹיִם קָרוֹב וּמַאֲהִיק: חַכְמֵי

1) נ״ג שָׁמֵי

חִפּוּשׂ מַטְמוֹנֵי חָכְמָה וָדַעַת. זוֹקְקִים זַמֵּר גְּאוּת
מוּדָעַת: חַכְמֵי וְהִוּי בַּעֲבוֹדַת יוֹם הַפְּלִיחָה. הוֹמִים
בְּתַחֲנוּן שְׁמָעָה וּסְלָחָה: חַכְמֵי דְבָרִים קַחַת שׁוּב
עָדֶיךָ. ק״ח גּוֹעִים אָנָּא זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ: חַכְמֵי בְטוּחֵי
בְּבְרִית כְּרוּתָה לְמִדּוֹתֶיךָ. אֱנָקָתָם אֱזוֹן דּוֹפְקֵי דַלְתוֹתֶיךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם:

הַגּוֹיִם | מְכַנִּים קְדֻשָּׁתְךָ לְעוֹל הַזְּמָה. נְשׁוּאֶיךָ מְשַׁקְּצִים
יְחוּם אֵשֶׁת הַזְּמָה: הַגּוֹיִם סֶמֶל תְּמוּנַת נֶאֱלָח מַאֲלִיהִים.
עַמְּךָ מְעִידִים אַדְנוּתְךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: הַגּוֹיִם פָּצוּ פִיהֶם
בְּלִי־חֹק בְּשִׁפְתוֹתָם. צְבָאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹתָם:
הַגּוֹיִם קוֹרְאִים לְלֹא מוֹשִׁיעִים וּמוֹעִיל. רֵעֶיךָ נִשְׁעָנִים
בְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל: ח״ק הַגּוֹיִם שֶׁקֶר נָסְכָם לֹא אֱמֶן.
תְּמִימֶיךָ אֹמֶן אֱמוּנָתְךָ בְּוַעֲדָם יְנָאמוּן:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל:

ע״פ תשר״ק.

וּבְכָל־תֹּקֶף יֶאֱמַן עֹז הִלּוּלֶךָ. שַׁלְוַת שׁוֹדְדִים
וְשַׁאֲנַנוּתָם בְּהֵילֶלֶךָ: וּבְכָל־נֵשׁ יִמְתַּק סוֹד אֲמִירָךְ.
בַּרְנוּת צַדִּיקִים בְּרוֹמְמָךְ בְּאַרְמוֹנֶיךָ: וּבְכָל־צַעַד יָבַשׁ
וְיִרְבַּר לְכִבּוּדֶךָ. פַּאֲתֵי בוֹגְדִים מֵאָרֶץ בָּאַבְדָךְ:
וּבְכָל־עֵשֶׂב יוּשַׁר שִׁיר לְעָלֶךָ. סְגוּלֶךָ מִמַּחַץ מַכָּתָם
בְּרַתְעִילֶךָ: וּבְכָל־נְפוּת יָנַעַם זָמֶר לְנַהֲלֶךָ. מַלְכֵי אֶרֶץ
מִכְּבוֹדָם בַּהֲדָרֶךָ: וּבְכָל־לָשׁוֹן יָשֻׁנַּב שִׁמְךָ לְבַדֶּךָ.

בַּנַּת נִטָּעֲךָ בֶּטַח בְּבִנְיָנֶךָ: וּבְכָל־יָד יְדֵיד שֵׁמַע צִלְצוֹלֶךָ. טִירַת טְמֵאִים מְחֻסָּן בְּנַצְלֶךָ: וּבְכָל־חֶנֶה יָמִיץ רוֹמְךָ וְשׁוּבְךָ. זְרוֹעֶיךָ לִרְבָבוֹת אַלְפֵיהֶם בַּהֲשִׁיבֶךָ: וּבְכָל־יֶכֶל יַמְלִיכוּ אַדְנוּת יְחוּדֶךָ. הֲמוֹן עָרִיצִים לַאֲבַדּוֹן בְּהַכְחִידֶךָ: וּבְכָל־דֶּרֶךְ יוּשַׁח עֻצַּם חֵילֶךָ. קיח גּוֹיֶךָ בְּשַׂמְּחֲךָ בְּיַחֵל־לָךְ: וּבְכָל־בְּרָכוֹת יְתָרוֹמַם שֵׁם קָדְשֶׁךָ. אֱמוּנֶיךָ נְעוּרֵימוֹ בַּנֶּשֶׁר בְּחַדְּשֶׁךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם:

ע"פ א"ת ב"ש.

מַלְכוּתְךָ בְּאַמָּתֶךָ עִבְרֵי פְסִילֵי נְסָכִים. תִּבּוֹן מַלְכוּתְךָ מֶלֶךְ מֹלְכֵי הַמְּלָכִים: מַלְכוּתָם בְּכַלָּתֶךָ בִּמְחֻוֵּי חֶבֶל תַּעֲתֻעִים. שָׁמַיִם וָאָרֶץ שִׂבְחֶךָ יְהוּ מַבִּיעִים: מַלְכוּתָם בְּנַהֲגֶךָ מְכוֹנֵי אֲשֵׁרִים וַחֲמָנִים. רוֹמְמוֹתֶיךָ יְכִרְאוּ בְּנָרוֹן הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים: מַלְכוּתָם בְּדַבָּאֲךָ הִרְשַׁע קָמֶיךָ תַּחוּ וּבָעֲלִים. קָדְשָׁה וָעוֹ תְּיַסֵּד בְּמִפְּי עוֹלְלִים: מַלְכוּתָם בַּהֲרָסֶךָ הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים. צִדְקוֹתֶיךָ יַגִּידוּ בָאִיִּים אֵל אֱלִים: מַלְכוּתָם בְּוַנְּחֲךָ הַמְּטַהֲרִים וְהַמִּתְקַדְּשִׁים. פְּאֵר יְלוּדָה יִנָּחֲלוּ נִטְעֵי כַּנַּת קְדוֹשִׁים: מַלְכוּתָם בְּוַעֲמְךָ שָׁמֵי כָזָב פּוֹגֵי אֶל־רְהָבִים. עֲלוּי כְּבוֹד שִׁמְךָ יְתַנּוּ־כֹל (1)בְּאָהָבִים: מַלְכוּתָם בְּחָשְׂפְךָ סוֹגְדֵי מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים. סְפוּר מַעֲשֶׂיךָ בְּרִנָּה יַפְגִּחוּ מַאֲרִישִׁים: מַלְכוּתָם בְּמַאֲמָרְךָ מַעֲנֵי עֲצַבִּים עֲשׂוּיִם פְּרָקִים. נַעַם יְדַע יְרָאָתְךָ יְתַמְּלְאוּ אֲרָקִים: מַלְכוּתָם בְּיַדְּךָ כְּרֵעֵי נִסְגָּל מַשָּׂא לַעֲיָפָה. קיח מְשְׁתַּחֲוִים כָּל־

* סעל וָעֶם בנין קל 1) נ"א בַּאֲהָבִים

בָּשָׂר לְבָנֶיךָ עֹשֶׂה שַׁחַר וַעֲיֵפָה: מַלְכוּתָם בְּנֵי בְרִיתֶךָ
לְאֵור רְשָׁעִים מִן־הָאָרֶץ. לָכֵן בְּמָלְכוֹ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה
כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
מֵאֵין כָּמוֹךָ:

עיין אב.

מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּאַמֶּתְךָ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמָיִם. מֵאֵין
כָּמוֹךָ בִּבְלֻלֶךָ אֵשׁ וּמָיִם: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּגָלְלֶךָ אִישׁוֹן
חֹשֶׁךְ וְאָפֵל. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרָלְקֶךָ אוֹר מִמַּאֲפֵל: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּהַבְדִּילְךָ רָקִיעַ בְּמַחֲצִין. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּוַעֲדֶךָ
לְהַקָּוֹות וְדוֹנֵי שְׁחָצִין: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּזָכְךָ צְבָאוֹת זַכִּים
וְנוֹרָאִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּחַסְּכְךָ חַיֵּי כְלִיאִים: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּטַבְּעֶךָ מוֹצָא־דֶּשֶׁא וְעֵרִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּיַצְּבְךָ
נֵן לְהַצְמִיחַ מְגָדִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּבַלְּלְךָ גֶּדֶל שְׁנֵי
הַמְּאוֹרוֹת. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרַחֲבְךָ עָשׂ כְּסִיל וְכִימָה וּמַזָּרוֹת:
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְּלְךָ יִשְׁרְצוּ אַדִּירִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּנָאְמְךָ לְעוֹפֵף טָסֵי אֲוִירִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂגְּבְךָ רֶמֶשׂ
מִמְּעֵי צִיָּה. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּעָצְמְךָ נֶפֶשׁ בְּהֵמָה וְחַיָּה:
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּכָבְּדְךָ אֲבוּס בְּהַרְרֵי־אֵלָּת מִסְבּוֹ. מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּצַוּוֹתְךָ לְיֶתֶן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּרַכְּבְךָ עָפָר מֵרִגְבֵי אֲדָמָה. קיז מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרָקְמְךָ
*חוֹתֶם תַּכְנִית מָלֵא חָכְמָה: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשָׁבְתְּךָ יוֹם
מִימִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּתָקְנְךָ שִׁכְלוּל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

* אדם הראשון

ע"פ א"ב כפול.

הָאָזוּרִים בְּאַהֲבָה אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַבָּאִים בַּבְּרִית עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַגְּאוּלִים בְּגִיל אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַדְּרוּשִׁים בְּרֵעַ עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַהוֹמִים בְּהָגֶה אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַוָּתִיקִים בְּוַעַד עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַזְּבוּדִים בְּזֶבֶד אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַחֲנוּנִים בְּחַיִל עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַמְּכוּסִים בְּטַעַם אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַיְחוּסִים בְּיַחַס עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַכְּלוּלִים בַּכֶּתֶר אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַלְּקוּחִים לוֹ לְעָם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַמְּוּלִים בְּמֶתֶק אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַנְּשׁוּאִים בְּנֹעַם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַסְּגוּלִים בְּסֶגֶל אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הָעֲמוּסִים בְּעֹז עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַפְּרוּזִים בִּפְאֵר אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַנְּגוּעִים בְּצֶדֶק עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַקְּרוּאִים בְּרֶשֶׁב אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. קיח הָרְגוּשִׁים בְּרֹן עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַשְּׁאֲגִים בְּשֶׁקֶד אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַתְּמוּכִים בְּתַאֲב עוֹנִים יְיָ אֶחָד:

קיח תִּשְׂגַּב לְבַדְּךָ וְתִמְלֹךְ עַל־כָּל בְּיִחוּדֶךָ:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תשגב (Vorb.) Sei erhaben Du allein und herrsche über Alles in Deiner Einheit, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם.

כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׂלָטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחַת לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וְיָשָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְהִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לְפָלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים

וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: וְבָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

סליחות לשחרית יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

פתיחה ע"פ א"ב כפול.

אֲדֹנָי אֱלֹהֵי
הַצְּבָאוֹת צְוֵ בֵּין
הַהֲדָסִים. אֲמָנֶם
יָדַעְנוּ כִּי אֵין בְּנוֹ
מַעֲשִׂים. בְּנֶפֶשׁ
חֲשׁוּכָה לְךָ נָכִים.
בְּנֵי וְדִידְךָ שְׁלֹשֶׁת
הַיְחוּסִים: גַּם כִּי־
פָסוּ בְּכָל־אֲפָסִים.
גְּעִים בְּתַחֲנוּן תְּפִלַּת
פְּיוֹסִים. הַרְכִּי טוּבְךָ
לְאַתְחִיל לַעֲמוּסִים.
דְּיֶגֶם הַצְהֵר כַּצְהָרִים

סלח Vergieb uns, Du unser Vater! denn aus großer Thorheit haben wir gefehlt. Verzeih' uns, Du unser König! denn viel sind unserer Sünden.

אדני Herr Zebaoth, der thront im Kreis der Frommen!

Wie fühlen wir uns an Verdiensten klein!

Wir flüchten hin zu Dir, das Herz beklommen,

Der Edlen Sprossen, Deiner frommen Treu'n.

Sie sind nicht mehr, die edlen frommen Beter,

Durch ihres Flehens Macht Schutz und Vertreter.

Zeig' Deinen Lieben Deiner Gnade Macht,

Aufglänz' ihr Heil in mittagheller Pracht;

לְהָשִׁים׃ הֲלֹא לְפָנֶיךָ
גְּלוּיִם הַמְכֻסִּים. (הַ)לֵּב
עֲבָדֶיךָ לִשְׁמֹר
נְמוּסִים. וּמִי מְעַכֵּב
שְׁאֹר שְׁבָעִים. וְעִיר
קְמַנָּה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
סוֹבְבָה הָאוֹכְלוֹסִים׃
זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ
עֲסֻקִים. זְדוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים וְהָרְהוּרִים
תּוֹסְסִים. חֹדֶשׁ רַע
וְאָץ בַּנְּגָשִׁים. חָרֵב
וּמַחֲרִיב וְהִנְנוּ
נִתְפָּשִׁים׃ מְהוֹרִים
וְזַכִּים בְּגָלְלוֹ נִסְּכִים.
שֶׁגֶף מוֹסִיף בְּלִי
הֲיוֹת שָׁשִׁים. יַחַד
שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים
עֲבוּרָיו נֶהֱרָסִים.
יִדְעֵי זְבָחִים וְלִפְנִים
נִכְנָסִים׃ כֹּהֲנִים

הלא Du kennſt Verborgnes! ſieh das Herz bereit,
Herr, Deinem Dienſt zu folgen, — Dir geweiht!
Sieh, wie der Sünde Reiz mit ſeinem Gähren
Uns hält umſchloſſen, wie mit mächt'gen Heeren;
Wie durch unſeliges Geſchmeiß, das fällt
In lautren Moſt, die Seele wird vergällt.
Zu frevlem Thun, zu unheilſchwerem Sinn
Drängt wie ein Frohnvogt uns der Böſe[1]) hin.
מהורים Den reinen lautren ſpritzt er an ſein Gift;
Die edlen trübt er: Kummer drob ſie trifft.
Zweimal durch ihn geſtürzt ſind Tempels Hallen,
Als Opfer Prieſterſchaaren ihm gefallen.

1) Der ſündige Trieb.

Sie sind dahin, die Opfer dargebracht,
Entschwunden ist des heiligen Dienstes Pracht. —
Du Gnadumhüllter, laß ihn einst entschwinden, —
Wie Du verheißen hast, — den Trieb der Sünden.
O woll' ihn fern von Deinen Kindern halten!
Nicht Deines Rechtes Strenge lasse walten.
Du Retter Jisraels, o woll' uns schirmen
Vor bösen Drängern, die uns hart umstürmen!
Der Stimmen Kraft verleih', die für uns zeugen;
Des Klägers Leumund, laß beschämt ihn schweigen. —
Wenn um sich griff der schweren Sünden Schuld,
Wir schau'n auf Dich, wir floh'n zu Deiner Huld;

הַמְשׁוּחִים בְּדַם
הַמְּרָסִים. כְּלִם
כָּלוּ וְתִפְאֶרֶת
שִׁבְיסִים: לְבַשׁ
צְדָקוֹת הַכְּלֵאנְסִים.
לְשַׁחֲטוֹ בַּחֲלָפוֹת
לַיָּמִים הַכְּמוּסִים:
מֶלֶט מִמֶּנּוּ בָּנֶיךָ
הַמַּעֲשִׂים. מֵתַח
דִּינְךָ הַפֵּר לְעַם
מִתְבּוֹסְסִים. נֹצַח
יִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיעַ
לַנְּגוּשִׁים. נְזוּפִים
דְּחוּפִים בְּשָׂרִי
מִסִּים: סַנֵּגוֹרִים אֲמֵץ
אִתָּם בְּלִי לְהַחְסִים.
שְׂטָן וְקַטֵּגוֹר יְשַׁתֵּק
וּרְהָבִים. עֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים אִם פָּשׂה
פּוֹשְׂעִים. עֵינֵי עַמְּךָ
לְךָ תְלוּיוֹת וְיָדֵיהֶם

פָּנִים Wir kehren um zu Dir, deß Gluth verzehrt,

Reuvoll von Wahn und sünd'gem Thun bekehrt,

In Buß' und Pein auf unsren Wandel schauend,

In Deinen Schatten flüchtend, Dir vertrauend.

Nimm an gleich Opfern gnädig unser Flehen,

Erfüll' Dein Wort und ebne steile Höhen.

O sieh Dein Volk von Drang und Leid gequält!

Verzeih', ob wissend, irrend wir gefehlt!

שגגותינו Wenn wir Gewalt geübt, Last schwerer Sünden,

O sei uns mild, laß Deinen Zorn entschwinden!

Ja frommes Werk, ja Reue schützt — ein Schild!

פָּנִים לָשׁוּב
פְּנֵי מַקְדִּימֵי הַמְּסִים.
פְּתוּחִים בַּחֲרָטָה
מִמַּעֲשֵׂיהֶם
הַמְּאוּסִים. צָמִים
וּמִתְעַנִּים וְדַרְכֵיהֶם
מְחַפְּשִׂים. צֵל כְּנָפֶיךָ
מִתְלוֹנְנִים וְנֶחֱסִים:
קַבֵּל צְקוֹנָם כְּקָרְבָּן
כְּבָשִׂים. קַיֵּם דְּבָרְךָ
וְהָיָה לִבְקִעָה
הָרְכָסִים. (1)רְאֵה
עַמְּךָ כְּקֶרֶב שִׂסִּים.
רַחוּם כַּפֵּר רָצוֹן
וְאָנְסִים: שְׁגִגוֹתֵינוּ
אִם רַבּוּ גְזֵלוֹת
וַחֲמָסִים. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כְּעָסִים.
תְּשׁוּבָה וּמַעֲשָׂה
הַטּוֹב תָּמִיד מָגִנִּים
כְּתֵרָסִים. וְעַל רַחֲמֶיךָ

* פ' קוצים יבשים. 1) נ"א רְעֵה.

So laß uns schirmen Dein Erbarmen mild!

כי (Gem.) Ja, auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezeugungen stützen wir uns, und auf Deine Verzeihung harren wir, und auf Deine Hülfe hoffen wir. Du bist es ja, o König, der Gnade zu zeigen liebt seit Anbeginn, der hinwegführt seines Volkes Sünden und entfernt die Vergehungen der ihn fürchtenden, der den Bund geschlossen mit den früheſten und den Schwur hält den späteſten Geschlechtern. Du bist es, der Du Dich herabließest in der Wolke Deines Glanzes auf den Berg Sinai. Und die Wege Deiner Güte hast Du dem Moscheh, Deinem Knechte, offenbart; die Bahnen Deines Gnadenwaltens hast Du ihm enthüllt und ihm kundgethan, daß Du

הָרַבִּים אָנוּ חוֹסִים׃
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים.
וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ
נִשָּׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ
אָנוּ מְקַוִּים.
וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ
מְצַפִּים׃ אַתָּה הוּא
יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת
מֵקֶדֶם. מַעֲבִיר
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר
חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת
בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים.
וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה
לָאַחֲרוֹנִים׃ אַתָּה
הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן
כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי.
וְהֶרְאִיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ
לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃
אֶרְחוֹת חַסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ
לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי

אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב.
וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם
כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים:
וְכֵן כְּתוּב. וַיַּעֲבֹר
אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי
עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי
בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי
אֶת־אֲשֶׁר אָחוֹן
וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר
אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָתָּה.
וּבַעַל הָרַחֲמִים
נִקְרֵאתָ. וְדַרְכְּךָ
תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ:
גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ
וַחֲסָדֶיךָ. תְּזָכֵר הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם לְזֶרַע
יְדִידֶיךָ: תֶּפֶן אֵלֵינוּ
בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה

ein erbarmender gnädiger Gott bist, langmüthig, reich an Huld, und der in Fülle Gnade übt und die ganze Welt leitet durch seines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: „Und Er sprach: Ich werde meine ganze Güte an deinem Antlitze vorüberziehen lassen und anrufen den Namen des Ewigen vor dir, und Gnade gönnen dem, den Ich begnadigen will, und mich erbarmen deß, dem Ich Erbarmen zuwenden will.“

אל O Gott! langmüthig bist Du, und des Erbarmens Herr ist Dein Name, und den Weg reuiger Rückkehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage den Sprößlingen Deiner Getreuen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist

ja der Herr des Erbarmens. Betend und flehend sieh uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen[1]) in der Vorzeit Du es kundgethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Vergieb Schuld und lösche ab Vergehen, wie damals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort.

ויעבר Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

" Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und

[1]) Moscheh.

הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים׃
בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה
פָּנֶיךָ נַכֵּרֵם. כְּהוֹרַעְתָּ
לֶעָנָו מִקֶּדֶם׃ מֵחֲרוֹן
אַפֶּךָ שׁוּב. כְּמוֹ
בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב׃
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה
וְתִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד
יְיָ בֶּעָנָן׃ תַּעֲבֹר עַל־
פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם.
כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם׃ תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ
וְתַקְשִׁיב מִנּוּ מַאֲמָר.
כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ
וְשָׁם נֶאֱמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.
יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה

וְנַקֵּה׃ וְסַלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ
מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃
כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קוֹרְאֶיךָ׃

Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ
וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֱלֶיךָ׃ אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא
מֶצַח לְהָרִים רֹאשׁ׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ.
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
חַיֵּינוּ׃ אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט
עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־
חָי׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן
תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! Nach Deinen milden Aussprüchen erhalt' uns. Gehe nicht mit uns ins Gericht, denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen.

כרחם Wie ein Vater über Kinder, so erbarme Dich, Ewiger, über uns. Des Ewigen ist die Hülfe; über Dein Volk komme Dein Segen! Selah. Der Ewige der Schaaren ist mit uns, eine Veste uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger! hilf, der König erhör' uns, wenn wir rufen.

חזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן
הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל

סלה[1]) (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieses Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie

1) Gebet Moscheh's und Erwiderung Gottes (4. M. 14, 19 f.)

חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ וְשָׁם נֶאֱמַר׃

ק׳ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

Du verziehen hast diesem Volke von Mizrajim bis hierher! Und dort ward das Wort gesprochen:

ויאמר (Gem.) Und der Ewige sprach: Ich verzeihe nach deinem Worte.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃

Du) Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre; thue auf Deine Augen und siehe unsere Trümmerstätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden! Denn nicht unserer Verdienste wegen legen wir unsere Gebete vor Dir nieder, sondern Deines großen Erbarmens wegen. O Herr höre! o Herr, verzeih! o Herr, horch und thue, säume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! denn Dein Name ist genannt über Deine Stadt und über Dein Volk.

צב אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע״פ א״ב וס״מ״ח אליה בר שמעיה חזק.

אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עָיִן. כִּי אֵין מַעֲשׂ וּבְיָדִי זְכוּת אָיִן. בָּעִיתִי חָיִיתִי כְּאִישׁ | שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן. דָּמִיתִי לְגִבּוֹר שֶׁאֵין בְּיָדוֹ כְּלֵי־זַיִן׃ הָחֲרַד לַב דַּל וְהָדַל הַהוּקַם סַרְסוּר. וּמַה יִּפְעַר נִבְעַר מַדַּעַת וּבִין חָסוּר. זְדוֹנוֹ בְּחִבּוֹ טָמוּן וְחוֹבוֹ בְּקִרְבּוֹ אָסוּר. חוֹטֵא וְרַב מֵרֵי בְּיַד מָנוֹל מָסוּר׃ טָרַד לֵב נִבְזֶה הַלָּזֶה הַבָּא לְבַקֵּשׁ. יָשָׁר הֶעָוֶה תּוֹכַחַת קָץ פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ. כְּשֵׁלֵי בִרְכָיו אַשְׁמָתוֹ וְצַחֲנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לִבּוֹ אָוֶן חוֹרֵשׁ בְּפֹעַל בְּפִיו גוֹקֵשׁ׃ מַעַן טַעַן בְּפִיצָה לְהָשִׁיב מָה אֶמְצָא. נִתְעַבְּתִי וְנֶאֱלַחְתִּי

1) Gebet des Daniel (Dan. 9, 18 f).

כִּי מָלֵאתִי דוּכִי וְשִׁמְצָה. סֻפַּק מֵימַי לֹא נֶאֱמָנוּ כְּאַכְזָב מוֹצָא.
עֲצָרוֹתַי אָוֶן וּמִרְמָה וְצוֹמוֹתַי לָרִיב וּמַצָּה: פֶּשַׁע מָחֶה וָעוֹן שָׂא
וְאָשֵׁם כַּפֵּר. צָעַקְתִּי מִבְּאֵב־לֵב נִבְלָם בּוּשׁ וְחָפֵר. קָצָף שִׁבְדְּ
וְרֹגֶז הָנִיחַ וְכַעַס הָפֵר. רְצֵה מְרֻצֶּה וּמְחֻבָּב וְעֵרֻבֵּב גְּמֵץ חוֹפֵר:
שִׁכְטֵי פְּלֵיטֵי יִשְׂרָאֵל הִפּוֹנוּ בְּלֵב נָבָר. תּוֹם הַחֲזִיקוּ וְתַחַן הָפִיקוּ
נַשְׁקוּ־בָר. אֶת־יֵי בְּהִמָּצְאוֹ לְדָרְשׁוֹ חַיִל יִנְפָּר. לֹא־בָזָה וְשִׁקֵּץ
עֱנוּת עָנִי וְנִשְׁבָּר: יוֹם יְשׁוּעָה וְעֵת רָצוֹן אֱמָצָא לְפָנֶיךָ. הָנוֹן
וְרָאוֹי וְשָׁלֵם אֲהֻשַּׁב בְּעֵינֶיךָ. בְּעָמְדִי לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
עַל־בָּנֶיךָ. רָצִיתִי אֶתְכֶם הַשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי נִתְבַּשֵּׂר מִפִּעוֹנֶיךָ:
שִׁקְדוּ־נָא פְּנֵי עֶלְיוֹן וְהִמּוֹלוּ קָשׁוֹת. מִכְשׁוֹל הָרִימוּ פַּנּוּ דֶּרֶךְ
וְיַשְּׁרוּ מַעֲקַשּׁוֹת. עָוֹן עִזְבוּ וְהִתְנַדּוּ וְאֶל־תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת. יֹדֵעַ
יָשׁוּב וְנִחַם וְיוֹקֵד הִבְרֵי כְבוּשִׁים וּבְקָשׁוֹת: הַקְשִׁיבָה אָדוֹן חָנוֹן
הַאֲזִינָה עֶרֶךְ שַׁוְעָתִי. וַעֲקָתִי רָצֵה וְהִתְרָצֵה וְהִתְפַּיֵּס וְקַבֵּל־
שַׁוְעָתִי. קָרָאתִיךָ מִמֵּצַר קָרַב אֵלַי וּלְכָה לִישׁוּעָתִי. חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי
יֵי תְּשׁוּעָתִי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסֹלֵחַ
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר (מרות) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sündigen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allen Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadennamen anzurufen, [1])

[1]) Die hier bald folgenden Bibelverse „Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig“ u. s. w. (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung — dreizehn Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18 f.) als die „Wege Gottes“ offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er aufs neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen[1]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא,

Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי־חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

יְיָ, Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעָבְדֶיךָ כִּי צַר־לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ׃ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות משגב לנו אלהינו ואלהי אבותינו סלה.

צג

סליחה ע״פ א״ב כפול ולסוף ס״מתא שלמה.

אֵין מִי יִקְרָא בְצִדֶּךָ, אִישׁ טוֹב נִמְשָׁל כְּחַדֶּךָ. בַּקֵּשׁ רַחֲמֶיךָ בְּעֵד שְׁחוּקֵי חֲדֶךָ, בְּשׁוּם פָּנִים אֵין בָּדֶךָ׃ גֶּבֶר תָּם וְנָבָר אָפֵס, גָּמַר חָסִיד וְצַדִּיק נִרְפָּס. דּוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפָּס, דְּרָכָיו לְהַגִּיד מִי

1) Moscheh.

יְדַפְּשׁ: דּוֹכְפָנוּ בַּהֲטָאִינוּ חֲמָה לְחַבְּעִיר. הַמִּתְנַדְּבִים כִּבְנֵי בִית לֶדַפְּעִיר. וּמַה־יַּעֲצוֹר כֹּחַ רַב וְצָעִיר. וְדוּי וָפֶלֶל | לְקַדֵּישׁ וָעִיר: זְהַלְתִּי וְאִירָא בְּעַד מַחַן. זַעַק לְחַוּוֹת לְחוֹקֵר וּבוֹחֵן. חֲסַר־חֶסֶד וְיִתּוֹר צַדָּן. חֵן אֵיךְ אֶמְצָא בְּתַחַן: טוֹב לְקוֹרְאֵיךְ בְּנֶפֶשׁ רַחַב. טָרְחָם נְשֹׂא וּלְכַלְכֵּל יַהַב. יְקַר־חַסְדְּךָ עָלַי יִרְחַב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהַב: כְּהָגוּן מִדּוֹת וּבִתְפִלָּה שְׁלֵם. בָּזֵקֵן וְרָגִיל וְלֹא כְּגֹלֵם. לְהֶחְשַׁב נָגְדְּךָ דִּכְאִי מִלְּהִכָּלֵם. לְרַוְּחָתִי זְכָרָה רַחֲמֶיךָ מֵהִתְעַלֵּם: מְרֻבִּים צָרְכֵּינוּ וְאֵין לְהֵאָמֵר. מִקְצֵר דֵּעָה וּמֵרוֹב מֵמַר. נָגְדְּךָ הַכֹּל יוֹצֵר חֹמֶר. נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֹאל וְשׁוֹמֵר: שָׁרַדְנוּ כְּתֹרֶן הַר בְּדוּדֵנוּ. סְחִי וּמָאוֹם הוּשַׁם כְּבוֹדֵינוּ. עֻנֵּנוּ וּתְנֵנוּ מִחְיָה בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ. עוֹד לְמַנְיָנְךָ בַּקֵּשׁ אֲבוּדֵינוּ: פְּגִיעַת נְגִיעַ תּוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְגוֹיִם עֲבוּטִים. צְבָאִים בְּסָכְךָ מֵרִיב וּשְׁפָטִים. צְפִית תְּפַאַרְתְּךָ לָמוֹ מַבָּטִים: קוֹל כְּחֵךְ לַחַב חוֹצֵב. קֶצֶב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רָעֶיךָ דּוֹפְקִים בְּקוֹל עָצֵב. רְצוֹת נִדְבָתָם וּבְקִרְבָּם הִתְיַצֵּב: שׁוֹקְדִים בְּצוֹם לְבָם לְהַכְנִיעַ. שְׁאוֹנָם | מִזַּעַם בַּהֲדֶיךָ תַּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׂפָה לְהָנִיעַ. תַּ֫ם אַל־נָא תַּמְנִיעַ: שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים | מִתְפָּאֵר. לְחַיִּים טוֹבִים | מִמְּךָ נִשְׁאָר. מְקוֹר חַיִּים עִמְּךָ מִתְבָּאֵר. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר: אל מלך

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְּעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלָּל. תְּהִי־נָא אָזְנְךָ־קַשֻּׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות.

צד ע"פ א"ב

אָנָּא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. סְלַח־נָא לַעֲוֹן עַם־זוּ יָצַרְתָּ תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּרָה: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַטֵּה אָזְנֶךָ. אֶל־תַּתְּפְךָ וְאַל־תַּתְּחֵנָּה אֲשֶׁר עַבְדֶּיךָ מִתְפַּלְלִים לְפָנֶיךָ: גְּשָׁתִי יוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לִשְׁמֶךָ. וּלְהִתְוַדּוֹת חַטֹּאתַי וְחַטֹּאת עַמֶּךָ: דִּבְרֵי תְחִנָּתִי בְּהַפִּילִי מוּל אֲרוֹן בְּרִיתֶךָ. אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: הֵן עָמַדְתִּי מַרְעִיד מִפְּגִי כְּבַד אַשְׁמוֹתַי. כִּי רַבּוּ פְּשָׁעַי

וְעָצְבוּ חַטֹּאתָי: וְלָקַחְתִּי עִמִּי דְּבָרִים שֶׁהוֹרַיְתָ לָעָנוּ מִקֶּדֶם.
בָּם לְרַצּוֹתְךָ נִיעָנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם: זַעֲקַת תְּחִנָּתִי תָּבֹא־נָא עָדֶיךָ.
וְאַל־תֶּשֶׁב פְּנֵי קָטֹן מִשְׁלוּחֵי עֲבָדֶיךָ: חַנּוּן עִמְּךָ יִבָּקֵשׁ
רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ. תָּכִין לֵבָב תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ: טוֹב דֹּרְכֵי רַחֲמֶיךָ
לֹא תִמְנַע מִפֶּנּוּ. כְּגָדֵל חַסְדְּךָ הִתְנַהֵג עִמָּנוּ: יֶהֱשַׁב לְפָנֶיךָ
בְּקִרְבָּן צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ: כַּפֶּר־נָא
לַפִּתְעוֹדִים לְפָנֶיךָ חַטֹּאתָם. נַקֵּם וְטַהֵר מִכָּל־טֻמְאוֹתָם: לֹא
יֵבוֹשׁוּ הַמַּפִּילִים לְפָנֶיךָ תְּחִנָּתָם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת־
תְּפִלָּתָם: מְחַל־נָא לַמְבַקְּשִׁים לְפָנֶיךָ מְחִילָה. וְתַשְׁלִיךְ כָּל־
חַטֹּאתָם בְּעָמְקֵי מְצוּלָה: נָא בְּאָז לְאִישׁ חֲמֻדוֹת הַקְשִׁבְתָּ שַׁוְעָה.
כֵּן תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ אֲדֹנָי | שְׁמָעָה: סְלַח־נָא וְשָׂא נָא לְפֶשַׁע עַמֶּךָ.
וְשׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְנַעֲמֹד: עֲבוּר יֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי עַמְּךָ
הַפְלֵיטָה. חַטֹּאת מְחַלֵּי פָנֶיךָ אֲדֹנָי | סְלָחָה: פְּקֹד־נָא בְּרַחֲמִים
עַם סְגֻלָּתֶךָ. לֹא־תַכְזֶה וְלֹא־תַשְׁקִין עֲנוּת עֲנִיֵּי עֲדָתֶךָ: צִיּוֹן
תְּרַחֵם וּבִירוּשָׁלַם עוֹד תִּבְחַר. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר:
קַבֵּץ־נָא נְפוּצוֹת צֹאנֶךָ. וּפְקֹד נֶפֶן זֹאת וְכַנָּה אֲשֶׁר־נָטְעָה־
יְמִינֶךָ: רוּמָה קֶרֶן וְהַנָּשֵׂא לַאֲסֹף נִדָּחֵי. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי אִם־
לְמַעַנְךָ אֱלֹהָי: חֹשֶׁב שָׁמַע נָא וְהַאֲזִינָה לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ. וְהַעֲתֶר־לָנוּ
בְּתִפְלָתֵנוּ: תָּשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְעִירֶךָ וְעַל־עַמְּךָ יָחֻמוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי־
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ: אל מלך ויעבור

שִׁמְעָה תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ:
שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שִׂפְתֵי
מִרְמָה: אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא תְּהִי־נָא אָזְנְךָ־
קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

צה ורחיק רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות

אָנָּא אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי. אֶשְׁפּוֹךְ לְפָנֶיךָ מֵרֹב שִׂיחָתִי. אָזְנְךָ הַטֵּה
לְקוֹל בְּכִיָּתִי. אֱלֹהִים יְיָ עֹז יְשׁוּעָתִי: מוּל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ מַלְכִּי
בְּשַׁוְעִי. מַחֲק מָרֹר צַחֲן רִשְׁעִי מָחֵה וּמְחַל כִּבֶד פִּשְׁעִי. יְיָ אוֹרִי

וְיִשְׁעִי: בְּבָרְעִי עָדֶיךָ נוֹחִי וּמְחוֹלְלִי. בַּל־תֵּפֶן בְּעִקּוּשׁ יְעוּלִי.
בָּרַר לַבֵּן אָדֶם | מַצְלִי. יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי: אֶתְאַנּוּ עָדֶיךָ לְבַקֵּשׁ
חַסָּדֶיךָ. אָבוֹת וּבָנִים בְּטוּחִים בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. אָמְנָם אִם־אֶכְסֹ
וּפַּחּוּ חֲסִידֶיךָ. יְיָ גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ: נַשְׁנוּ גְּדוֹלִים וְקַטַּנִּים
בְּהַסְכָּמָה. נוֹעִים וְתוֹעִים עַל־דָּרָעָה וְשׁוּב לְנַחֲמָה. גַּלְגֵּל מַדָּתְךָ
עָלֵינוּ לְרַחֲמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: יוֹם כִּפּוּר מְיוּחָם מִיּוֹמִים.
יוֹעִיל | לְכַפָּרַת עֲמוּסֵי מֵעִים. יוֹקְשִׁים יְצִלּוּ בְּצוּל תְּהוֹמִים.
יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם: דָּבַקְנוּ דָלָתֶיךָ מַאֲמִירֵנוּ וְדוֹדֵנוּ. דְּלֵה
וַהֲעֵלֵה שֶׁפֶל יְרוּדֵנוּ. יַדְּעֵנוּ דְּרָכֶיךָ וְעוֹרֵר | רַחֲמֶיךָ לְעוֹדְדֵנוּ.
יְיָ אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ הַקְשִׁיבָה בְּקָרְאֵנוּ. הַיּוֹם
עֲרוֹב רַחֲשֵׁנוּ חַסְדְּךָ לְהַרְאֵנוּ. הִנְנוּ אָתְאַנּוּ לְהִסְתּוֹפֵף בְּצִלְּךָ
בּוֹרְאֵנוּ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: וּבוֹטְחֵי בְךָ
שְׁטוּחֵי כַפַּיִם לְעָמֶּךָ. וּבִיטָה בְּשִׁתּוּף שְׁמָם הַמְשֻׁתָּף בְּשִׁמְךָ.
וּבְסַכֵּךְ הַחַיִּים יִכָּתְבוּ וְיֵחָתְמוּ בְּרִשּׁוּמֶךָ. יְיָ וְיִכָּבְדוּ לִשְׁמֶךָ: זְבוּדֶיךָ
צוֹעֲקִים הַיּוֹם הִלּוּלְךָ לְסַדֵּר. זוֹעֲקִים בְּלֹא־לֵב וָלֵב כְּבוֹדְךָ בְּלִי
לַעֲדֹר. זַעֲקָתָם רְצֵה פִּרְצוֹתֵימוֹ לִגְדֹּר. יְיָ זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר:
חוֹנֵךְ דִּין וּמְנַגֵּלָה עִמְקוֹ. חִקּוּר | רִיב וָדִין יְמַהֵר לְשַׁתְּקוֹ. הַי אַדִּיר
דָּבְרוֹ יָחִישׁ חָטְאָם לְנָקוֹ. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ: מִי אֵל כָּמוֹךָ
נוֹשֵׂא עָוֹן וְסוֹלֵחַ סָלָה. מְיַשֵּׁר פּוֹשְׁעִים אַרַח סְלוּלָה. מוֹעִיל |
לְלַמְּדָם מְשׁוּב לְכִסְלָה. לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתְךָ פֶּלָה:
מְכֻנִּים בְּנֵי אֵל חַי לִבְוּת בָּרוּ. מַעֲקַמְימוּת רַחֲקוּ גַּבְהוּת לֵב
שִׁבְּרוּ. מְכֻשׁוֹל הָרִימוּ וְדַרְךָ יָשָׁר בַּחֲרוּ. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
תִּטְהָרוּ: אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל | לִבְוּת בָּרִים. וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם וְלִפְנֵי
מִי אַתֶּם | מִטַּהֲרִים. מְקַוֵּה יִשְׂרָאֵל יְקוֹר מַיִם חַיִּים | מְטוֹהֲרִים.
בְּיוֹם | מְחִילַת הֶעָוֹן וּבְכַפָּרַת יוֹם הַכִּפּוּרִים: אֵל מֶלֶךְ

* נ״א ותופים.

כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

רחמיך רבים על תבא כרחם אב ליי חישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

צץ אלהינו ואלהי אבותינו

יוכיר ע״פ א״ב וס״מ תתוס לנכוך אליה בר שמעיה יחי לעד.

אָנָּא חֲטָא הָעָם הַזֶּה חַטָּאָה גְדוֹלָה. בִּינְךָ וּבֵינֵנוּ ״כִּבְוֹת גָּרְמִי לְהַבְדִּילָה. גָּבַר מַשְׁבִּית חֲמָה וְרוֹעַ הַנְּזֵרָה לְהַחֲדִילָה. דִּלְּנוּ כְּעֻמַּד בֵּין־הַחַיִּים וּבֵין הַמֵּתִים וּכְדָלָה דָלָה: הֶעֱמַדְתִּי מַפְגִּיעַ לָרְצוֹת וּלְכַפֵּר פָּנֶיךָ דּוֹדִי. וָרַךְ לְבָבִי וְיֵרְאתִי מִן־הָעֲבֵרוֹת שֶׁבְּיָדִי. זְכוּת הָסַרְתִּי וּמֵרַע לֹא סָרְתִּי מֵעוֹדִי. חֵן אֵיךְ אֶמְצָא וְחוֹתָם יָדִי מֵעֵידִי: טוֹרַדְתִּי הָרַדְתִּי בְּשׁוּמִי זֹאת עַל־לִבִּי. יַעֲנֶה נֶגֶד פְּנֵי רִשְׁעִי וַעֲוֹן חוֹבִי. כְּעֵדִים צְדָקוֹתַי וּכְטָמֵא נֶחְשַׁב סָבִי וְרָבִי. לְמַעֲנְךָ תּוֹלַע לַבֵּן וַהֲצַהֵר אָדָם חוֹבִי: מַה־יַּעֲנֶה מַלְאָךְ צָחוֹן נִתְעָב וְאָלוּחַ. נְאוֹיִן נִאְצָה אוֹלַתּוֹ קְשׁוּרָה עַל־לוּחַ. סַרְסוּר בְּעַד רַבִּים אֵיךְ יְהִי שָׁלוּחַ. עֲצָתוֹ רְפוּסָה מִקּוֹרוֹ יָבֵשׁ נִשְׁחַת וְדָלוּחַ: פּוֹעֵל כְּמַדְּתְךָ עֲשֵׂה חָסֶד עִם־בָּשָׂר. צָלוּל זָדוֹן וְהָעֲבֵר וּכְבוֹשׁ פְּרִיעַת מוּסָר. קָרְבַּן תְּפִלָּתִי יִכּוֹן כְּשֶׁלֶם וְלֹא כְּמִחְסָר. רְצוּי לְרָצוֹן מְקֻבָּל כְּטָנָא בְּפִגְרֵי גְּנוּסָר: שׁוֹקְדֵיךָ וּמְבַקְּשֶׁךָ בְּבִשֶּׁת פָּנִים אַל־תַּכְלִימֵם. תּוֹבְעֵי חָפְצָם שְׁפָתָם תִּפְתַּח אַל־תַּאֲלִימֵם. אַל־יְהוּ מְכֻשָּׁלִים לָפָּגֶיךָ בְּכוֹעֲרִים לְהַגְלִימֵם׃ בַּר יֶחְשַׁב דּוּפִי יֶרַחַק לְהַחֲיִם וּלְהַחֲלִימֵם: שְׁמַע יְהּ יוֹדֶעֶךָ הִשָּׁלִיכוּ אַדְּ־בְּךָ יָהֲמָם. יְחִי לְבָבָם לָעַד וַחֲבשׁ ו שֶׁבֶר מַכְאֹבָם. הַצֵּת ו סְלוֹן מַמְאִירִם וְכַלֵּה־ קוֹץ מַכְאִיבָם. וְיֵדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה אֵל חַי בְּקִרְבָּם: אל מלך

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: זְכוֹר בַּעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי חישועה ״ צבאות אשרי ״ חושיעה

צץ ע״פ א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

אָנָּא זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וְשָׂא לְפֶשַׁע שָׁבִים בְּכָל־לֵב עֲדֶיךָ. בִּיטָּחֲנָא לְרַחֲמֶנוּ בְּרוֹב חֲסָדֶיךָ. זְכוֹר ו רַחֲמֶיךָ יְ וַחֲסָדֶיךָ: גֹּאֵה וְגַבֵּהַּ הַשְׁקִיפָה מִשְׁמֵי מְעוֹנִים. וּרְאֵה בְּלַחַיִן ו צָגִים׃ לְפָנֶיךָ בְּצוֹם וּבְתַחֲנוּגִים׃. הָרֵשׁ־נָא לְהַעֲבִיר

* Genesar = Fürstengarten.

חַטֹּאתֵינוּ וּמְחֵה פְשָׁעֵינוּ כַּעֲנָנִים. אַל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים:
הַרְאֵנוּ נָא יֵשַׁע תּוֹחַלְתֵּנוּ. וּמַפֵּה נֶפֶשׁ אַל־תְּהִי תִקְוָתֵנוּ. וַעֲשֵׂה־
נָא לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. זְכוֹר אַל־תִּפֵּר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ:
וְעַק לִבֵּנוּ אֵלֶיךָ מֶרֶב עֶלְבּוֹן. עָנְיָה נַפְשֵׁנוּ מֵאֵימַת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן.
חַטֹּאתֵינוּ נָא וְכַבְּסֵנוּ וּמְשֻׁלָּג נִלְבּוֹן. וְאַל־לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן: טָעִינוּ
מִדַּרְכְּךָ חַיִּים טָפַשְׁנוּ וְסָרַחְנוּ. לָכֵן אָבְדָנוּ וְכַמֵּת מִלֵּב נִשְׁכַּחְנוּ.
יְהִי כְרֹעַ מַעֲלָלֵינוּ אַל־נָא תוֹכִיחֵנוּ. זְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: כָּעֵת
שָׁבְנוּ עַל־עֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ לַעֲכוֹר. מֵאָז נִתַּנּוּ לְמִשְׁפָּחָה בְּיַד
אוֹיְבִים לְמָכּוֹר. לֹא תִטְּשֵׁנוּ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעִמָּק דִּינֵנוּ
אַל־תַּחְקוֹר. חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל־תִּזְכּוֹר: מְשֻׁגַּבֵּנוּ
וּמְנוּסֵנוּ מֵעוֹלָם הָיִיתָ. וְעֶזְרָה בְצָרוֹת לָמוֹ נִמְצֵאתָ. נָא בְּמִדַּת
טוּבְךָ אֵל־תַּשְׁפֵּה עַם־זוּ יְצַרְתָּ. כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לָנוּ אָתָּה: שְׁרִידֵי
שְׁבוּת צִיּוֹן בְּצָדָקָה תְּפַדֵּם. לְהַר קָדְשֶׁךָ וּלְבֵית תִּפְלָתְךָ תְּחַדֵּם.
עוֹד תּוֹסִיף יָדְךָ שֵׁנִית לְקָנוֹתָם כְּקֶדֶם. זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם:
פְּנֵה־נָא בָרָצוֹן אֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ. הַמְעִידִים כִּי אֵין בִּלְעָדֶיךָ.
צְפֵה מְחָרְפֵי וּמְנָאֲצֵי שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. זְכוֹר יְיָ חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ: קוֹמֵם
נָא בֵּית שְׁכִינַת אוּלָמֶךָ. וְכוֹנֵן כֵּס מוֹשַׁב הֲדוּמֶךָ. רוֹמֵם נָא קֶרֶן
עַמֶּךָ. זְכָרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ: שַׂחֵי תּוֹדַע יָדְךָ אֶת־עֲבָדֶיךָ. וּזְעוֹם
אוֹיְבֶיךָ לוֹחֲצֵי יְדִידֶיךָ. תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְלִמְשִׁיחֶךָ. וְיֵרָאֶה פָּעָלְךָ
אֶל־עֲבָדֶיךָ. זְכָרָה לְחַסְדֵי דָוִד עַבְדֶּךָ: אל מלך ויעבור

בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ בַּצַּר הִרְחַבְתָּ לָּנוּ חָנֵּנוּ וּשְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ: עֲנֵנוּ יְיָ כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֲלֵינוּ: כִּי
לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ
אֵלָיו שָׁמֵע:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

צה ע״פ א״ב

אָנָּא אֲדוֹן הָרַחֲמִים. הַשְׁקִיפָה מְמְרוֹמִים. בִּיטֵה בְּמִתְהַלַּךְ
תָּמִים. בְּצִדְקוֹ תַּדִּיחַ כְּתָמִים: גְּבוֹר בְּחָקְרְךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. אֱשֵׁמִים
וְנַם כְּעָסִים. דְּגוֹל יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ עַל־עֲמוּסִים. סְלַח וּמְחַל ו לָעָם

אֲשֶׁר בְּצֵלְךָ חוֹסִים: הַפּוֹתֵחַ הַלְתוֹת תְּשׁוּבָה. פְּתַח לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה. וּבְנֵן שַׁבְנוּ בְּצִלְךָ לְשֵׁבָה. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה: זָעֲקֵנוּ הַיּוֹם כְּדַלִּים. יַחַד קָטַנִּים וּגְדוֹלִים. חֲמָל־נָא עָלֵינוּ כְּאָבוֹת עַל־עוֹלָלִים כִּי אַתָּה סוֹמֵךְ נוֹפְלִים: טָהוֹר זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים. טַהֲרֵנוּ בְּיוֹם טָהֳרָה וְכִפֻּרִים. יַדְעָתְנוּ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים. רְצֵה נְדָבוֹת שְׂפָתֵינוּ כְּשִׁלּוּם פָּרִים: כִּי לֹא־תִשְׂבַּע שְׁבוּעַת יְמִינֶךָ. וּסְלִיחָה שֶׁעָנָו חִנֶּךָ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי־אִם לְמַעַנְךָ סְלַח וּמְחַל | לְבֶל־קְהַל חֲמוּדֶךָ: כִּכְלֵי־יְמוֹת הַשָּׁנָה. נִבְחַר יוֹם זֶה לְשׁוֹשַׁנָּה. נִתַּן פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה. לִסְלוֹחַ פִּשְׁעֵי אוֹם אֲנִי וְשָׁנָה: שַׂחְתָּ בּוֹ לְצוּם וּלְהִתְעַנּוֹת. מֵעֶרֶב וְעַד־עֶרֶב לִשְׁפּוֹךְ תְּחִנּוֹת. עָוֹן וָפֶשַׁע שָׂא נָא אֶל אֲמוּנוֹת. שִׁבְחֲךָ עֲדֵי־עַד לְתַנּוֹת: פְּתַח־לָנוּ הַיּוֹם שַׁעַר. וְאַל־יְשׁוּבֵנוּ סָעַר. צוּר פְּנֵה נָא אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרָעָר. רְצֵנוּ בְּהַרְצַיַּת נָעַר: קָמֵנוּ הַיּוֹם בְּתַרְנוּן. פְּנֵה רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם וְחַסְפֵּת לְקוֹל שִׁנּוּן. תֶּעֱרַב לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ בְּחִנּוּן: שַׁעֲרֵי רַחֲמִים פְּתַח־לָנוּ מְפֻרְסָמִים. תְּקַבֵּל תְּחִנּוֹת מְעַטֵּי עַמִּים. וְאַל־תִּבְזֶה תְּפִלָּתֵנוּ הַיּוֹם בִּזְכוּת שְׁלִשֶׁת תְּמִימִים: אי מלך

אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדָּמֶךָ: נַפְשֵׁנוּ נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אנוש ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

ע"פ א"ב

צבו אָנָּא אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים. בִּיטָה מִשְׁמֵי מְרוֹמִים. נַשְּׁנוּ לְפָנֶיךָ כְּרֶשׁ בְּפִתְחֵי אוּלָמִים. דְּרוֹשׁ לְצַדְּקֵנוּ מִכֹּל־כְּתָמִים: הָגְנוּ אָתְאַנוּ עָדֶיךָ. וְכָל־תַּאֲוָתֵנוּ נְגִדֶּךָ. זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. חַלֵּץ שְׁאֵרִיתֵנוּ מִתְּגָרַת יָדֶךָ: טָפַלְנוּ בְּאִמְרֵי פִינוּ לִשְׁנוֹת. יָעֲצֵנוּ רְחִתְלַכְלֵךְ בִּזְדוֹנוֹת וּבְשִׁגָּנוֹת. כִּלְינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־חֶגֶו בְּתוּגוֹת. לָכֵן עֵינֵנוּ נִגְרָה מֵאֵין הֲפָגוֹת: מֵאֶנְקַת אֲבִיוֹנִים הָצֵנִים לְעָמֶךָ. נָאוֹר תֵּן תִּקְוָתָם לְמַעַן כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַמֶּךָ. עֲנוּתָם בַּל־תִּבְזֶה לְמִשְׁפָּט בְּקוּמֶךָ: פְּנֵה אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרָעָר. צְפֵה לְקַבֵּל תַּחַן עִם הִפְקֵי־שַׁעַר. קְנוּיִם לְחֶבֶל נַחֲלָתְךָ מִנַּעַר.

* ריל לשבת

רוּחַ נִפְשׁוֹתָם לָדִין בַּל־תִּעַר: שְׁעָה שַׁוְעַת אֲנוּקִים וַאֲנוּחִים. שְׁמַע וְתַשְׁע כְּאֻשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים. תֵּרָאֶה כִּי־בְךָ אֲנַחְנוּ בְטוּחִים. תְּחַפֵּשׂ וְכוּתֵנוּ מַשְׁמֵי מְתוּחִים: אֵל מֶלֶךְ

נקנת מקומות לומרים כאן סליחה זו יסדה מוהר"ר אברהם ז"ל מפרלגנ בן מוהר"ר אביגדור קרא זמ"ל.

זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ: כִּי־עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

ק מיוסד ע"פ א"ב ומס סמקנר חתום בסוף אברהם בן מהר"ר אביגדור חזק ואמץ.

אָנָּא אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב מְמֻנֵּנוּ אַל־תִּרְחַק. מְשַׁגְּאֵינוּ יְדַחֲקוּנוּ מִמְּשָׁבְנוֹתֵינוּ לְהַרְחִיק. אֲדֹנָי תִּלְעַג־לָמוֹ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם תִּשְׂחָק: בְּךָ בָטַחְנוּ לֹא־בַל־תְּבוֹשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת. הַמְצִיאֵנוּ יְשׁוּעָה הַצָּלָה וּרְוָחוֹת. כִּי מָלְאוּ בָּהֲלוֹת רַבּוֹת וַאֲנָחוֹת. תְּמוֹר עֲוֹנוֹתֵינוּ יְהִיוּ לְכַפָּרָה וְלִסְלִיחוֹת: גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וּמִנְוֶהָ לֹא מָצָאנוּ. לֹא־נַחְנוּ וְלֹא־שָׁלְנוּ וְלֹא־שָׁקְטָנוּ. וַיְבֹא רֹגֶז כִּי פָשְׁעָנוּ חַיָּשֶׁר חֲעָוִינוּ. וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂינוּ: דְּלָתֶךָ דָּפַקְנוּ לְעוֹרֵר חַסְדֶּיךָ. לְסְלוֹחַ וְלִמְחוֹל | לַעֲוֹן מְיַחֲדֶיךָ. אַתָּה הַפּוֹתֵחַ יָד לְקַבֵּל בָּאֵי עָדֶיךָ. לַעֲנִיֶּיךָ פָּתוֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדֶךָ: הַגֵּה עָלָה עָשָׁן בְּאַפֶּךָ בְּקִיטוֹר. לְקַרְוא לְךָ אָבִי אֱלוֹף נְעוּרַי שָׁפָה אֶפְטוֹר. הֲתִשְׁמוֹר לָנֶצַח אִם לְעוֹלָם תִּנְטוֹר. עֲשֵׂה כִדְבָרֶךָ לֹא־תָקוּם וְלֹא־תִטּוֹר: וְאַף אִם־רַבּוּ מַחוֹל יַמִּים חַטֹּאתֵינוּ. הֲלֹא יָדַעְתָּ יְצִרֵנוּ עֲשִׂיתוֹ בְּקִרְבֵּנוּ. וְאַתָּה יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן כְּהוֹדַעְתָּנוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: זָכַר־זֹאת אוֹיְבֶךָ חֵרֵף אֶת־שְׁמֶךָ. מְשַׂנְּאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ יַעֲרִימוּ סוֹד עַל־עַמֶּךָ. לְשָׁרְפָנוּ לָגָרְשָׁנוּ מֵאַרְצֵנוּ וָלָבוּז יִתְנַבְּלוּ מִתְקוֹמְמֶיךָ. רִיבָה אֶת־יְרִיבֵי

לְחַם אֶת־לוּחֲמֶךָ: חֻפָּתֶם שָׁמַעְתָּ יְיָ עֲלֵי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם. מַעֲלִילִים עֲלִילוֹת פָּרֹשׁ וּבְתַרְמִיתָם. לְהַכְחִידֵנוּ וּלְהַשְׁמִידֵנוּ כָּל־עֲצָתָם: שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַפִּיטָה אֲנִי מְנִינָתָם: טוֹב יְיָ לְקַוּו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ. דְּרַשְׁנוּךָ עַל־כָּל־שֹׂנְאֵ אֲשֶׁר דָּם בַּמַּיִם יִשְׁפְּכֻנוּ. אָמַרְתָּ מִיַּד אִישׁ אָחִיו נֶפֶשׁ הָאָדָם אֶדְרְשֶׁנּוּ. לֹא־תַחְמוֹל וְלֹא־תְכַפֶּה עָלָיו כִּי הָרוֹג תַּהֲרְגֶנּוּ: וְקַוֵּה יְצַפֶּה עַל־גְּלוֹת יוֹדֵעֶיךָ. יֵאֶרוֹב כַּאֲרִי בְּמִסְתָּרִים עַל־נוֹשְׁעֶיךָ. רַחֵם תְּרַחֲמֵנוּ וְיֶהֱמוּ עָלֵינוּ מֵעֶיךָ. כְּמִצְוָתְךָ לֹא תַעֲמוֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ: כְּלָה גֶּרֶשׁ יְגֹרֶשׁ כֵּן לֵב יִשְׁמָעֵאלִים. לְתִתֵּנֵנוּ לְחֶרֶב וּלְבִזָּה בִּידֵי אַכְזָרִים. חֶרְפָּה יַשְׂבִּיעוּנוּ וְיָרוּשׁוּנוּ לַעֲנָה וּמְרוֹרִים. הַשְׁקֵימוֹ מַיִם הַמְאָרְרִים וְהָיוּ לָהֶם לְמָרִים: לֹא־תֵרֶאֶה צֹאנְךָ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם. אֵיכָה יֵרֹעוּ וְיִרְבְּצוּ בְּאֶרֶץ (אוֹיְבֶיךָ) לֹאלָהֶם. לֹא־מַאסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים הִבְטַחְתָּ לָהֶם. שַׁלְוָה יִהְיוּ כְּעוֹטְיָה עַל־עֲדֵרֵי חֲבֵרֵיהֶם: מִכָּל־הָעַמִּים חֵלֶא בָּחַרְתָּ בָּהֶם. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מֵעוֹלָם נִקְרָא עֲלֵיהֶם. וּבְכִבּוּדְךָ נִגְלֵיתָ לְהוֹשִׁיעָם תָּמִיד מִיַּד שׁוֹנְאֵיהֶם. וְעַתָּה כְּבוֹדְךָ לַאֲחֵרִים וּתְהִלָּתְךָ לֶאֱלִילֵיהֶם: נְשָׂא לְבָבֵנוּ אֵלֶיךָ אֵל בַּשָּׁמַיִם. נִשְׂפּוֹךְ לְפָנֶיךָ שִׂיחָנוּ בַּמַּיִם. רַק בְּךָ מַחְסָנוּ וּבְטַחוֹנֵנוּ תָּלוּיִם. יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם: סַכֵּךְ עָלֵינוּ כַּנְפֵי רַחֲמִים לַחֲמוֹל. אַכְזָרִיוּת לֵב קָמֶיךָ מֵעָלֵינוּ קְמוֹל. תְּגֵנֵנוּ לְרַחֲמִים וְרַחֲמֵנוּ וְחֶסֶד לָנוּ גְּמוֹל. כִּי לֹא יָדַעְנוּ לְפַנּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: עֵינֵינוּ לְךָ לְבַד תְּלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ. כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֲמֵנוּ. קוֹמָה יְיָ וַחֲסָדֶיךָ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. כֵּן־יִנְכְּרוּ צָרֵינוּ וְיֹאמְרוּ רָמָה יְדֵנוּ: פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. כִּי אֲנַחְנוּ נַחֲלָתְךָ וְעַמֶּךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב תְּמִימֶיךָ. לֹא תְשַׁלְּחֵנוּ רֵיקָם ׀ מֵעַמֶּךָ: צְפֵה וְהַבֵּט עֲנִיִּים רַבִּים וְאֻמְלָלִים בְּקִרְבֵּנוּ. אִם נָרְחִיק נָדוֹד אַיֵּה אֵיפֹא שְׁלוֹמֵנוּ וְצִיָּדֵנוּ. וְאַף אִם־נֵלֵךְ לְשָׁלוֹם הָעוֹלָם צַר אֶצְלֵנוּ. אֵי־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר יִבְנֶה־לָּנוּ וְאַי־זֶה מָקוֹם ׀ מְנוּחָתֵנוּ: קָרְבָתְךָ מְקָדֵם בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָ. אַף כִּי־פָנוּ אֶל־אֱלֹהֵי נֵכָר לַהֲכִעִיסֶךָ. הֶעֱמַדְתָּ לָהֶם ׀ מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעַ בְּשִׁלְיחוּתֶךָ. אַף־כִּי־אֵין לָנוּ אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ: רְאֵה כִּי־עָלֶיךָ

* נ״א היה לב מחפאים במסתרים

וְתוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִרַּגְנוּ. וְאִם חוֹטְאִים אֲנַחְנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים
יָשַׁבְנוּ. הֵם לָנוּ לְמוֹקֵשׁ בְּרוֹב עֲוֹנוֹת בָּהֶם נוֹקְשָׁנוּ. לַאֲדוֹנִים
זוֹלָתֶךָ אֱלֹהִים נִבְעָלְנוּ: שַׁדַּי תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד. לְבַל־
יַעֲרִימוּ עוֹד סוֹד עַל־עַמְּךָ בְּכַחַד. בְּסוֹדָם אַל־תָּבֹא וּבְקָהָלָם אַל־
תֶּחַד. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ תַּשְׁלִיךְ
חַטֹּאתֵינוּ בִּמְצוּלָה. וְאִם חַטָּאתֵנוּ כָּבְדָה רַבָּה וְגָדְלָה. לָמָּה נִכּוֹל
כְּנִפּוֹל בְּנֵי עֲוֹלָה. נִפְלָה־נָּא בְיַד־יְיָ וּבְיַד אָדָם אַל־נִפְּלָה: תָּחִישׁ
תִּשְׁלַח גּוֹאֵל תֹּאמַר קֵץ לְגָלוּתֵנוּ. שׁוּב לִירוּשָׁלַיִם עִיר נַחֲלַת
אֲבוֹתֵינוּ. בְּנֵה בַיִת קָדְשְׁךָ בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל־הַר
קָדְשֶׁךָ וְשַׂמַּחְנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֵנוּ: אָז בַּהֲבִיאֵךְ רַעֲיָתְךָ הַר מוֹר
סַמִּים. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שִׁמְךָ וְנוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי עַמִּים. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כִּי אַתָּה־יְיָ אֶחָד לְעוֹלָמִים. רַק חוּשָׁה הִתְהַלַּךְ לְבָנֵי עַל־דְּרֵי
בְשָׂמִים: בְּגַן מְפוֹאָר לְעָבְדְּךָ בּוֹ בְּשִׂמְחָה. מַהֵר לְבִנּוֹתוֹ לִהְיוֹת
לְךָ לְבֵית מְנוּחָה. אָבִי גְּדוֹר אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים וּבְרוּחַ נָחָה. וְהָיָה
לְךָ וּלְבָנֶיךָ לְמִשְׁחָה: חֲנַךְ וָאֶמְץ לִכְדוּת בִּנְךָ הַבְּכוֹר. וְאֶת־פִּי
מְהָרְבִּנוּ סְתוֹם וּסְכוֹר. קְנֵה עַמְּךָ שֵׁנִית וְעוֹד לֹא תִמְכּוֹר. בְּרִיתְךָ
אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יִצְחָק וְאֶת־אַבְרָהָם תִּזְכּוֹר: אל מלך ויעבור יי יי

הָבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: אָז תַּחְפּוֹץ
זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָרִים: תָּשׁוּב
תְּרַחֲמֵנוּ תִּכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ:
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קא ע"פ תשר"ק וכפל יחז"ק אלהינו ואלהי אבותינו

תָּאֳבָתְךָ יוֹם זֶה מִכָּל־יְמוֹת הַשָּׁנָה. שַׁתָּה שְׁמוֹ כְּפוּר וְהִנָּחַלְתּוֹ
לְשׁוֹשׂ שַׁנָּה. רוֹעַ זַהוּם וַחֲטֹאת צַחֲנָה. קְלוֹעַ כַּעֲכֶרֶת לְבַל תִּמְצָאנָה:
צָרְפֵהוּ אִם נִצְרַף וְנִשְׁקַד עַל פִּשְׁעָם. פְּנֵה וְהַבֵּט וְהַסְכֵּת שׁוֹעָם.
עָנְיֵךְ בְּבוֹאָם לְדִינֶךָ אַל־תְּזָעֵם. שִׂימָה בְנֹאֲדֶךָ זְלוֹג דִּמְעָם:
נַפְשׁוֹת כָּל־חַי מְפָקְדוֹת בְּיָדֶךָ. מָלֵךְ שׁוֹפֵט וְדַיָּן אַתָּה לְבַדֶּךָ.
לָרִיב אִם־תַּחְפּוֹץ דִּין אֱנוֹשׁ בְּפָקְדֶךָ. כִּי אֵין לְכָל־בְּרִיָּה לַעֲמוֹד

נֶגְדֶּךָ: יְבוֹאוּנוּ רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם. טוֹבוֹת וַחֲסָדִים גְּבוֹל | לְעַם עוֹלָם. חֲקוֹר וּדְרוֹשׁ כִּשֶּׁר מִפְּעָלָם, זְכוּתָם הַיּוֹם | מִלְּפָנֶיךָ כַּל תָּעֲלָם: וְאִם־תִּשְׁקְלֵם בַּפֶּלֶס וְיַכְרִיעוּ חוֹבוֹת. חַטֵּה בַּת צֶדֶק וַעֲשֵׂה רַבּוֹת. דִּין הוֹצֵא כַּשֶּׁמֶשׁ סְלִיחָה לְחַרְבוֹת. גַּחֶלֶת שְׁבִיבֶךָ אַל־תִּתֵּן לְכַבּוֹת: יַעֲמוֹד מֵלִיץ יִשֶּׁר לְסַפֵּר. טְרוֹד מַסְטִין וְיָבוֹשׁ וְיֶחְפַּר. חֲמָה עֲצוֹר וְאַף הָפֵר. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים כְּתוֹב בַּסֵּפֶר: זָכְרֵנוּ לְטוֹבָה נוֹרָא עֲלִילָה. חוֹן תָּחוֹן אוֹם סְגֻלָּה. הָגֵנוּ וַעֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְתַשְׁלִיךְ חַטֹּאתֵינוּ בְּעֻמְקֵי כְּצוּלָה: בַּעֲמָלֵנוּ הַבִּיטָה וְשַׂבֵּךְ וֶעֱמִים. בְּרֹגֶז חֲמָתְךָ תָּזְכּוֹר | רַחֲמִים. אָנָּא חֲמוֹל עַל־נְשׁוּאֵי רַחֲמִים. אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אל מלך ויעבור

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

ר׳ שיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבא׳ת

קכ אלהינו ואלהי אבותינו

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה הוּכַן לְבָרֵר וְלִסְלֹחַ שְׁטָה. צָחַן אֲשֶׁר עָלָה הַתֵּר אֲזֻדוֹת מוֹטָה. קְהָלִי כִּי תָרִיב אָנָּא לְצֶדֶק שָׁפְטָה.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה אֶל־שַׁוְעָתֵנוּ הֵעָתֵר.

Unſer Gott und unſerer Väter Gott!

יום (Vorb.) Der Tag zur Sühn' und Läutrung iſt beſtimmt:

Der Sünden Bürd' und Joch hinweg er nimmt.

Prüfſt Deine Schaar Du heut, o thu's in Huld!

כי (Gem.) Kein Menſch auf Erden iſt ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag horch auf mein Flehn geneigt;

חַטֹּאת עַמְּךָ בְּכִפֻּם כְּבַעֲתָר. עַל חֵטְא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֶתֶר. אָנָּא סְלָחָה לְנֶפֶשׁ נִקְטָה. (נקוטה)

Gieb, daß der Sünde Fleck durch Gnade weicht.

Wenn ich durch Schuld mich im Geheim vergangen,

Verzeihe mild! O sieh der Seele Bangen!

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה בְּשֶׁל־חַסְדְּךָ אֲנִי תָלוּי. מָפוּת וְהָלוֹךְ כְּמוֹ גֶרֶשׁ וְקַלּוּי. עַל חֵטְא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי. אָנָּא עַוֹּנֵנוּ אַל־תִּרְאֶה וְתַבִּיטָה׃

יום (Vorb.) Am Sühnetag giebt Deine Huld mir Muth,

Ach, ohne sie — schwind' ich an Deiner Gluth!

Wenn laut und offen waren unsre Fehle,

O blick' hinweg, die Schuld Dir selbst verhehle.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה גַּיְזַר־דִּין בְּהִכָּנֵס. יְרֵאֶיךָ לְהִתְנוֹסֵס תְּנָה־לָנוּ נֵס. עַל חֵיְוָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

(Vorb.) Am Sühnetag, willst in's Gericht Du gehen,

Laß Deinen Treu'n der Gnade Banner wehen.

Wenn Zwang und Drang zur Schuld uns hat verleitet,

בְּאָדָם. אָנָא פְּשָׁעֵינוּ*
עֲבוֹר אֲשֶׁר נָטָה.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ה׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
דַּרְכּוֹ נְטוֹשׁ לָצוֹן,
כּוֹנֵן לְטַהֵר פְּנִימִי
וְחִיצוֹן. עַל חֵטְא
שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן, אָנָא צְנָעָה
תַּחְתִּית דְּיוֹטָא.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
הַטּוֹב וְהָרָע בּוֹ
גָּרָשָׁם. לַצַּדִּיק
וְלָרָשָׁע זְעִירָשָׁם. עַל
חֵטְא שֶׁחִיַּבְנוּ עָלָיו
אָשָׁם. אָנָא קָחָה
בְיָדֵנוּ כִּי מָטָה.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

Vergieb, daß Schuld das Rechte überschreitet.

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag verwerf' ich eitlen Tand,

Und Seel' und Leib ist rein Dir zugewandt.

Wenn Heil'ges ich durch Spott und Hohn gekränkt,

In tiefen Grund sei meine Schuld versenkt.

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

יום (Vorb.) Am Sühnetag verzeichnet wird das Loos

Für Sünder und für Fromme, klein und groß.

Hat Opfer nur die Schuld zu sühnen Kraft,

O stütz' uns gnädig! sieh, die Hand erschlafft!

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

* ר״ל: עבור פשעינו אשר האנם נמה

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
וַכֹּחַ הַכֹּהֵן וְסַרְבָּנוּ,
מַעַל תָּבוּעַ בְּמַשָּׂאת
עֲרֵבֵנוּ. עַל חֵטְא
שֶׁחַיַּבְנוּ עָלָיו קָרְבָּנוּ,
אָנָּא רַחֵם שְׁאֵרִית
פְּלֵטָה.

(Vorb.) Der Sühnetag
Abtrünn'ge, Trotz'ge richtet,
Den Bürgen fordernd,
der für Schuld verpflichtet.
Wenn Opferbränd' erhei-
schen unsre Sünden,
Laß Deines Volkes Rest
Erbarmen finden!

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
זְכוּת תְּחַפֵּשׂ לִבְנֵי
תְמוּתָה. נֹאֲקֵיךְ
תַּשְׁקֵט מִפַּחַד
וְאֵימָתָה. עַל־חֵטְא
שֶׁחַיַּבְנוּ עָלָיו מִיתָה.
אָנָּא תַּגִּיהַּ לְשׁכְנֵי
עַלְטָה.

(Vorb.) Am Sühnetag suchst
jedes edle Thun
Dem Sterblichen Du auf.
O laß uns ruh'n
Von Schreck und Angst!
Wenn wir verdient den Tod,
Laß leuchten uns in Nacht
Dein Morgenroth.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

ק׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
שַׁבָּתוֹן שְׁבֻתַּת
מִשְׁמֶרֶת. שְׁגִיאוֹת

יום (Vorb.) An diesem Tag
der Sühnung und Erhebung,
Erwirkt' der Priester sonst
der Schuld Vergebung.

יִשָּׂא הַכֹּהֵן הַמְשֻׁרָת,
עַל חַטָּא שֶׁחִיבְנוּ
עָלָיו כָּרֵת. אָנָּא תְּבוֹן
רָמַרְתָּ שְׂפַת מִבְטָא.
ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

Ist schwer die Schuld,
daß sie Vernichtung droht,
Nimm an wie Weihrauch
was die Lippe bot.
(Gem.) Kein Mensch ja ist
auf Erden rein und gut,
Der, nimmer sündigend,
nur Gutes thut!

אל מלך יושב עד לכל קוראיך (S. 217.)

מַה־בֵּצַע בְּדָמֵנוּ בִּרְדָתֵנוּ אֶל־שַׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ:
כִּי־תִבְקֹשׁ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ תִּדְרוֹשׁ: וַתִּפְקְדֵנוּ לִבְקָרִים וְלִרְגָעִים
תִּבְחָנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות אשרי יי הוש׳עה
קדֹ שנייה ייוסד ע״פ א״ב וס״מעמ יצחק הכהן החבר חזק ואמץ.

אָדוֹן בְּפָקְדְךָ אֱנוֹשׁ לַבְּקָרִים. בְּמִצּוּי חַדִּין אַל־תִּמְתֵּהוּ: נוּחַ
וְנִשְׁכָּחָה אִם תְּרִיבֵם דַּחוּ וְלֹא־יוּכְלוּ קוּם: חֲיוּכַל־גֶּבֶר לִזְכּוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְאִם אֵין בְּיָדוֹ מַעַשׂ לְהִצְטַדֵּק: זְרוּי יְחוּמוֹ מִלֶּחָה
סְרוּחָה. חָבוּי אֶרְבּוֹ בְּקִרְבּוֹ מֵעֵת הִוָּלְדוֹ: טָמוּן בְּחֻבּוֹ כְּרֶשֶׁת
לְרַגְלָיו. יְסִיתֵהוּ בְּכָל־יוֹם לְשַׁחֵת לְהַפִּילוֹ: כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּגוּף אַיִן.
לְפָנָיו לַעֲמֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יָשִׂים בְּכַפּוֹ
לְהָבִיא לַחְמוֹ: שָׁבֵעַ כָּל־יָמָיו כַּעַס וּמַכְאוֹבוֹת. עַד שׁוּבוֹ לַעֲפָרוֹ
לֹא יִשְׁקוֹט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעִצְבוֹן רוּחַ. צָפֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב
אַתָּה לָרְחוּקִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים: שַׁדַּי הִמָּצֵא לְדוֹרְשֶׁיךָ.
תֹּאמַר הִנֵּנִי לְמְבַקְּשֶׁיךָ: יְבָשְׂרוּ סָלַחְתִּי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צַדֵּק
בַּמִּשְׁפָּט עִם | מְיַחֲדֶךָ: חֲסוֹם | מְנָוֵל מִלְּהַרְשִׁיעַ. קְצוֹף בְּמַסְטִין
מִלְּהַסְטִין: הָקֵם־לָנוּ מַלִּיץ יֹשֶׁר. כִּפֶּר מָצָאתִי תַּשְׁמִיעַ לַשּׁוֹבָבִים:
הִשְׁרַכְנוּ עָלֶיךָ יְהָבֵנוּ. נָא אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ: הֶעָתֵר־לָנוּ בְּתִפְלָתֵנוּ.
הַכְּאוּבוּ וּבַקְּשָׁתֵנוּ מַלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תְּלִינוּ בְּטְחוֹנֵנוּ. רַחֲמֶיךָ
מְהֵר יְקַדְּמוּנוּ: חָזָק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּא לְנֶצַח אַל־
תִּשְׁכָּחֵנוּ: אל מלך ויעבור

מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: וַתְּפָקְדֵנּוּ לִבְקָרִים
לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ: הֵן בְּעָבְדִּיו לֹא יַאֲמִין וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה:
כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

קד שלישיה ויוסד ע״פ א״ב ונכיף מתוס סמע״ם זבדיה חזק.

אָדוֹן דִּין אִם יְדָקְדֵק. בְּחֶקֶר פֹּעַל אִם יְבַדֵּק. גֶּבֶר לְפָנֶיךָ לֹא־
יִצְדָּק: דּוֹפִי תִתֵּן בִּצְבָא מַעֲלָה. הֵן בְּמַלְאָכֶיךָ תָּשִׂים תְּהִלָּה. וְאַף
שׁוֹתָה כַמַּיִם עַוְלָה: זְכוּת וּצְדָקָה אֵין בָּנוּ. חֵטְא וָרֶשַׁע כָּלָנוּ.
טוֹב אַל־תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ: יֶהֱמוּ מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
כְּגֵה אֵלֵינוּ. לְבָלְתִּי כְּרוֹעַ מַעֲלֵלֵינוּ: מְשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמָנוֹת.
נִיחוֹחִים אַיִן וְקָרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מְצֹא לַעֲוֹנוֹת: עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֵין
אָנוּ סְמוּכִים. פֶּשַׁע וְעָוֹן מָלְכְלְכִים. צְדָקָה מְצֹא תַּחַן עוֹרְכִים:
קַו אַל־תִּמְתַּח בְּאוֹרְחוֹתֵינוּ. רִמָּה וְתוֹלֵעָה אַחֲרִיתֵנוּ. שָׁוְא | וְהֶבֶל
שְׁנוֹתֵינוּ: תָּשׁוּב עַל־הָרָעָה תְּנַחֵם. וֶה דַּרְכְּךָ חָנָם | מְרַחֵם. בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים עָלֵינוּ רַחֵם: דְּרָכֶיךָ הוֹדַעְתָּ לֶעָנָו לְהוֹרוֹת. יַעֲתּוֹ שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. כְּטַהֲתּוֹ שֶׁאֵין רֵיקָם חוֹזְרוֹת: לְחַנּוֹן בָּם סָדַרְנוּ
לְפָנֶיךָ. וַעַק | קָשׁוֹב מִמְּתְחַנְּנֶיךָ. וְאַל־תָּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם | מִלְּפָנֶיךָ:

אל מלך ויעבור

לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב־הוּא: כִּי אֶסְלַח
לַעֲוֹנָם וּלְחַטֹּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

קה שלמונית אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב וס״הוא שלמה.

אָב לְרַחֵם וְרַב סְלוֹחַ חוֹלַלְתָּנוּ. בְּנֵי בְרִית־קֹדֶשׁ וְלֹא חִלַּלְתָּנוּ.
גּוֹלִים וְאַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְתָּנוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ: דָּם וְנָאוּל תַּדִּיחַ וְדִין תָּאִיר. הַחֲטָא יֶעֱלֶם וּבֶל יִמְצָא
לְהַכְעִיר. וָעוֹן יֶבַקֵּשׁ וְאֵינֶנּוּ כְּנֶמְתָּ לְהַבְאִיר. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר
אַשְׁאִיר: זַהֵם | מְרָבָּה וּפַסֵּק נִיחֹחַ מְמָלָה. חֲצִיצַת חֲפִיפַת לְכְלוּךְ
שָׂרָץ הַלָּה. טָבִילַת טַהֲרַת צְנוּר מַיִמֶיךָ יְקַלֶּה. כִּי־אַתָּה יְיָ טוֹב

וְסַלַּח: יַעַן סָרַחְנוּ נִדַּחְנוּ וּמִשְׁמַן רָזֵה. כִּי־רַבָּה הַטְמָאָה וְאֵין מַזֶּה.
לְמַעַנְךָ יְיָ כְּאָז וּלְבָנִים | מְזֵה. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: מְסַפֵּר
עָצְמוּ חַסְדֵי רוֹב גְּמוּלֶךָ. נַחֲתָ לְעֵם בֵּית מֶרִי לְמוּלֶךָ. סְבָלֵם נָא
תִשָּׂא כְּמִקֶּדֶם נְטוּלֶךָ. וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטָאוּ־לָךְ: עֲלֵינוּ
מִמָּרוֹם רוּחַ קָדְשׁוֹ יֵעָרֶה. פְּרוֹשׁ וְהִתְקַדֵּשׁ וְחָדֵשׁ לָנוּ יִבָּרֵא. צָרַף
וּמָרַק בְּלִי יְפוּרִין תּוֹרָה. כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קוֹמֵם
נְפוּלָה עוֹד מִלְּהוֹסִיף דַּאֲבוֹנֵנוּ. רוּחַ | חַן רַוֵּה שַׂבַּע רַעֲבוֹנֵנוּ.
שָׂלְמוּ תַּמּוּ עֵת רְעוּעַ בְּנֵינוּ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ:
שָׂרִים הִנָּנוּ וּמִי כָמוֹךָ נוֹשֵׂא. לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אוֹת נְגַפֵּה.
מִדַּת הֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ נַפִּיל מַחֲסֶה. יְיָ־שְׁמָעָה יְיָ־סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה: בְּיִרְאָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הָכֵן פָּעֳמֵינוּ לְצַעְדֶּךָ. בְּיַד עֲוֹנֵינוּ כִּי
כָשַׁלְנוּ לְמִעוֹד. נָא יֹאמַן דָּבָרְךָ הַטּוֹב לְסָעֵד. כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם
וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד: יוֹדֵעַ תַּעֲלוּם כָּל־דָּם וּלְחוּם. חַטֹּאתֵינוּ
יְדַעְנוּם וְאָתָּה בְּכָל־תְּחוּם. הָנֵנוּ אָתָּאנוּ לְךָ מְצֹא כֹּפֶר וְתַנְחוּם.
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם: אל מלך

שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: שׁוּבָה יְיָ הַלְצָה נַפְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: לָמָּה יְיָ תַּעֲמוֹד בָּרְחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

שוב Kehre zurück um Deiner Knechte willen zu den Stämmen Deines Besitzes. — Kehre um, Ewiger! rette unser Leben, hilf uns um Deiner Gnaden willen! Warum, o Ewiger, stehst Du in der Ferne, verbirgst Du Dich in den Zeiten der Noth?

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קו ע״פ א״ב, וש״המח שלמה חתום בחרוז הראשון.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

Unser Gott und unserer Väter Gott!

ח שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּחֲנֵינָה. נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה אֲחַלֶּה פְּנֵי מַלְכִּי

שלש (Vorb.) Von dreizehn Gotteskräften gabst Du Kunde,
Als Du Dich offenbart in heil'ger Stunde.
O laß durch jede Dich, mein Gott, erflehen,

בְּתִקְוָה. לְדַפֵּשׁ בְּ ת
ר ר ר רוֹ וּאֵים
שׁוֹשַׁנָּה.

ק מַלְּטֵם מִכָּל־רָעוֹת
בְּזֹאת הַשָּׁנָה:

אִם־אַשְׁמָתָם
גָּדְלָה עַד שְׁמֵי־רוֹם
וְכוֹכְבֵיהֶם. נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה אֲבַקֵּשׁ
רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בַּשֵּׁל
מֵהֶם כָּתוּב אָמַרְתִּי
אַפְאִיהֶם.

ק לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־
נָא אֱלֹהֵיהֶם:

ה אִם־גָּבְרוּ עֲוֹנוֹת
וְעָצְמוּ מִלְסַפֵּרָה. נָא
כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה דְּחֵה
אוֹתָם יְיָ לְהַסְתִּירָה.
דְּבוֹבִי עֹז בְּתַחֲן
לְבַשֵּׁל (מהם) כָּתוּב
אַסְתִּירָה.

Für die das Heil, den Segen zu erspähen,

Die liebend Deine Rose Du genannt.

מלטם (Gem.) Sei jedes Leid hinfort ihr abgewandt!

אם אשמתם (Vorb.) Wenn ihre Schuld sich hob zu Sternenhöhen,

O Dein Erbarmen möcht' ich dann erflehen!

Lösch' aus den Spruch, der Weh' und End' verhängt.

למה יאמרו (Gem.) Sonst höhnt der Feind: Nicht Gott mehr ihrer denkt!

אם גברו (Vorb.) Wenn bis zur Unzahl sich gehäuft die Sünden, —

Um Deiner Gnadenkräfte willen,

Die Du sich ließest uns enthüllen,

Verbirg die Schuld, daß sie nicht sei zu finden,

Lös' auf den Spruch, der Zorn und Strafe droht.

ק׳ לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק
תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃

(Gem.) Willst fern Du steh'n, o Herr! zur Zeit der Noth!

ח׳ אִם הֵעָוּו פְּנֵי
מַלְכֵּם בְּעָזּוּת פָּנִים
וּמֻצָּח. נָא כָּל־מַדָּה
נְכוֹנָה אֶתְחַנֶּן־לוֹ
בְּפֻצָּח. וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי
כַמַּיִם לִבִּי נִכַּח
אָדוֹם וְצַח.

(Vorb.) אם העו Wenn ihrem Gott im Trotz sie sich erfrecht,
Laut ruf' ich dann zu Dir, mild und gerecht!
Wie Fluth ergießt sich meiner Seele Drang.

ק׳ לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח׃

(Gem.) Warum o Herr! verschmähst Du uns so lang?

ח׳ אִם־זְדוֹנוֹת
הִשִּׁיאוּ לֵב מַפִּשׁ
וְנִשְׁחָץ. נָא כָּל־מַדָּה
נְכוֹנָה חַלֵּץ אַתָּם יְיָ
מִמַּחַץ. חוּשׁ וּבָא
וְשָׁא קוֹל נַחַץ.

(Vorb.) אם זדונות Wenn Uebermuth das stolze Herz bethört,
O schütze, daß nicht Wunde uns versehrt.
Laß rettend Deines Rufes Macht erschallen!

ק׳ לָמָּה־כֹּדֶר אֵלֵךְ בָּלָחַץ׃

(Gem.) Soll stets umdüstert ich im Drucke wallen?

ח׳ אִם־טָפְלוּ שֶׁקֶר
בְּהֶגֶה וְהָוֹת לְעָמָּךְ.
נָא כָּל־מַדָּה נְכוֹנָה
יְדִידוּת תִּזְכֹּר

(Vorb.) אם טפלו Wenn Lug sie sannen, Frevles sie vollbracht,
Der Liebe Deiner Treu'n[1]) dann sei gedacht.

1) Der Erzväter.

מִמַּנְעִימֶיךָ. יִתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־שְׁאֵרִית עַמֶּךָ.

ק׳ לָמָּה יְיָ תַּעֲזֹב אַפֶּךָ בְּעַמֶּךָ׃

ח׳ אִם־כְּבֵדוּ*) אָזֶן לִסְלֹחַ מִנִּי הַדֶּרֶךְ. נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה אֲלַחֵשׁ עַל־עַמִּי בְּעֶרֶךְ. וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי לִבֵּךְ פְּנֵי כְוֹנֵךְ וְצוּרֵךְ.

ק׳ לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃

ח׳ אִם־מָרְדוּ בְּרֹב פְּשָׁעֵם לְצוּר מַלְכִּי וְקָדוֹשִׁי. נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה נַעֵם עֲלֵיהֶם תְּבַקְּשִׁי. נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ בְּעֶתֶר אֵלָיו תִּדְרְשִׁי.

ק׳ לָמָּה יְיָ תִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי׃

ח׳ אִם־סָרְרוּ כְּפָרָה

*) נ״א (כְּבָדָה) כָּבְדוּ

O Deine Huld dem Reſt ſei zugewandt

למה יי Der Deinen, — (Gem.) nicht Dein Zorn ob ihm entbrannt.

אם כבדו (Vorb.) Wenn tauben Ohrs ſie ihren Weg gekrümmt,

Mein Wort dann leiſes Flehen an Dir ſtimmt;

Der Andacht Strom dann laß, o Seele! fließen,

Vor meinem Hort und Meiſter ſich ergießen.

למה פרצת Warum brichſt Du den Zaun, der uns umhegt,

Daß Jeder Hand an Deine Pflanzung legt?

אם מרדו (Vorb.) Wenn, Heil'ger, ſie gefehlt durch ſchwere Schuld,

Anruft dann meine Seele Deine Huld.

Zu dem Erhabenen, Heiligen dein Flehen

Voll Inbrunſt laß, o du mein Herz! ergehen.

למה יי (Gem.) Warum, o Gott! ſoll friedlos hin ich gehen?

אם כרו (Vorb.) Wenn in

der Zeiten Flucht, die hingeschwunden,
Sie Deiner Führung störrig sich entwunden,
Das Auge richt' ich zu den Höh'n empor
Für sie, die Schwächsten in der Völker Chor.

(Gem.) למה לנצח Warum, o Gott! willst unser Du nicht denken,
So lang auf uns nicht Dein Erbarmen lenken?

אם פשעים (Vorb.) Wenn unsere Schuld hochragend angeschwollen, —
Mit mildem Ruf Dich, ewig Wundervollen,
Anrufe ich bei Deinem ew'gen Worte:
Das treubewährte sei zum Heil und Horte.

(Gem.) למה תשיב Warum o willst Du Deines Armes Walten,
Die mächt'ge Hand — warum zurück sie halten?

אם קלקלו (Vorb.) Wenn fehlend, sünd'gend sie ihr Thun verkehrt,
Doch für ihr Heil das Herz mir glüht und gährt.
O rufe laut zu ihm, der hilft und heilt:

מֵרֹב עִתִּים וְיָמִים.
נָא כְּלִי־מְדָה נְכוֹנָה
עַיִן אֶשָּׂא לַמְרוֹמִים.
עַל־עַמִּי אֶפְצֶה־פֶּה
מְעַטֵּי עַמִּים.

ק׳ לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ
תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

ח׳ אִם פְּשָׁעֵינוּ עָצְמוּ
וְגָבְרוּ מְאֹד בְּתֻלָּא.
נָא כְּלִי־מְדָה נְכוֹנָה
אֲצַפֶּצְךָ קוֹל לְהַפְלֵא.
צִרּוּפָה אִמְרָתְךָ
לְחַלּוֹת עַל־עַם אֱלֹהּ.

ק׳ לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ* וִימִינֶךָ
מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֵּה׃

ח׳ אִם־קִלְקְלוּ
מַעֲשִׂים לְהַזִּיד
וּלְהַרְשִׁיעַ. נָא כְּלִי־
מְדָה נְכוֹנָה רָחֵשׁ
לִבִּי לְהוֹשִׁיעַ. קוּמִי
רְנִי בַּלֵּילָה לָאֵל
הַמּוֹשִׁיעַ.

* היקך כתיב

ק לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם
כְּגִבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ׃
ה אִם־אָמְנָם שָׁבוּ
כֻלָּם בְּלֵב וָנֶפֶשׁ
לְחַלּוֹתֶךָ. נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה תַּסְכִּים
עִמָּם בִּמְחִילָתֶךָ.
וַעֲשֵׂה אָדוֹן לְמַעַנְךָ
מָחֵל וְסַלַּח לַעֲדָתֶךָ.
ק שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ
שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃

למה תהיה (Gem.) O sei ein Retter, der zur Hilfe eilt!

אם אמנם (Vorb.) Wenn aber Alle heut zu Dir es drängt,
Wenn Herz und Seele reuig sie gelenkt,
Dich anzurufen, Herr! o dann gewähre
Verzeihung mild dem brünstigen Begehre.
Um Deinetwillen Deiner Schaar verzeihe,

שוב (Gem.) Mit Deinen Treu'n den Bund der Lieb' erneue!

אל מלך יושב עד לכל קוראיך (S. 217.)

חוק אַל־תָּבוֹא
בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי
לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־
חָי׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ
יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה
מֵישָׁרִים׃ וְהוּא
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק

אל תבוא (Vorb. u. Gem.) Gehe nicht ins Gericht mit uns; denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Gerechtigkeit und Recht sind Deines Thrones Stütze, Huld und Treue begrüßen Dein Antlitz. Von Dir geh' aus unser Recht! Deine Augen schauen gerade. — Und Er richtet die Welt in

Gerechtigkeit, entscheidet über Nationen in Geradheit. — Dein Erbarmen ist groß, o Ewiger! nach Deinen Aussprüchen erhalte uns! — Erhebe Dich, Richter der Erde! vergilt Lohn den Hochmüthigen! Denn der Ewige ist unser Richter, der Ewige unser Gesetzgeber, der Ewige unser König; Er wird uns helfen. — Fern ist es von Dir, Solches zu thun, zu tödten den Gerechten mit dem Frevler, daß gleich sei der Gerechte und der Frevler; fern ist es von Dir! Wie, sollte der Richter der ganzen Erde nicht Recht üben? —

דִּין לְאֻמִּים
בְּמֵישָׁרִים: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
חַיֵּנוּ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים: כִּי יְיָ
שֹׁפְטֵנוּ יְיָ מְחֹקְקֵנוּ
יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ: חָלִלָה לְךָ
מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה
לְהָמִית צַדִּיק עִם־
רָשָׁע וְהָיָה כַּצַּדִּיק
כָּרָשָׁע חָלִלָה לְךָ
הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

פזמון. חתום בו שלמה חוק ואמין, והוא בעל ז' ו' תנועות.

שפט (Vorb. u. Gem.) O Herr und Richter Du der ganzen Welt,

Der ins Gericht vor seinen Thron sie stellt:

Ob Deinem Volk, dem armen,

שְׁפֹט כָּל־הָאָרֶץ
וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט
יַעֲמִיד. נָא חַיִּים
וְחֶסֶד עַל־עַם עָנִי
תַּצְמִיד. אֶת־תְּפִלַּת

הַשַּׁחַר בְּרַחֲמִים עַל־
תְּפִלַּת עַמְּךָ. בְּעֵת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֵת
הַתָּמִיד׃

לוֹבֵשׁ צְדָקָה וּמַעֲטֶה.
לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן.
אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.
זָכְרָה יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן.
לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד׃ כעולת

מַטֶּה כְּלַפֵּי חֶסֶד.
לְהַטּוֹת אִישׁ לְתַחְיָה.
עַמְּךָ לְחַסֶּד הַטֵּה.
גְּמֹל־נָא עָלָיו וְחַיֵּה.
כְּתוֹבְתָּו חַיִּים, וְחַיֵּה.
עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד׃

כעולת

הֵישִׁיבָה בְרָצוֹנְךָ
אֶת־צִיּוֹן עִיר קָדְשֶׁיךָ.
וְנָתַתָּ יְרוּשָׁלַם בְּבִיתְךָ
לְמִקְדָּשִׁי. וַעֲרִיכַת

Sei Leben und Erbarmen
Als Richterspruch von Dir gefügt.
O wolle unser Frühgebet erachten
Dem Opfer gleich, dem früh einst dargebrachten!

לבש Du, der umhüllt das Recht wie ein Gewand,
Deß Nam' allein in Ehrfurcht wird genannt!
Wenn werthlos unser Thun,
Denk' derer, die in Chebron ruh'n,
Und ihr Gedächtniß steig' empor zu Dir
Und glänze stets in lichter Pracht,
Gleich Opfer, einst am Morgen dargebracht.

מטה Der Du voll Huld des Rechtes Schale senkst,
Den Menschen hin zum Lebenswege lenkst!
O Deinem Volke Lebensheil
Sprich heute zu als Loos und Theil;
O präg' ihm auf das Lebensmal!
Auf seiner Stirne laß es leuchten alle Zeit,
Wie jeden Morgen einst das Opfer ward geweiht.

היטיבה O wend' in Huld und Gnade Deinen Sinn
Auf Zijon, Deine heil'ge Stätte, hin,

נֵר לְבֶן־יִשַׁי. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד׃ כעולת

חִזְקוּ וְאִמְצוּ לְבַבְכֶם עַמִּי בֵּאלֹ מָעוֹז. וְעֵדְרֵיהוּ כִּי תִּצְרוּ גַּם אֶת־זוֹ לְעֶמֶת זוֹ. יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם וְיִזְכֹּר רַחֵם בְּרִגְזוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעָזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. בְּעֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד׃

Und in dem Hause, Dir geweiht,
Gieb Deinen Treuen Halt und Festigkeit.
Und zünde neu des Heiles Licht
Dem Sohne Fischai's, o laß es fröhlich leuchten,
Dem Opfer gleich, dem früh einst dargereichten!
הזקו Mit kräft'gem Sinn, mit starkem Muth
Halt' fest, mein Volk, dein ewig Gut.
Willst Gottes Wort du halten,
Wird Er auch gnädig walten,
Denkt des Erbarmens dann in Zornes Gluth. —
Sucht auf den Herrn, kommt vor sein Angesicht!
Das sei das Opfer, dargebracht beim Morgenlicht.

שִׂים כָּל־הָאָרֶץ וְאֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד. נָא חַיִּים וָחֶסֶד עַל־עַם עָנִי תַּצְמִיד. אֶת־תְּפִלַּת הַשַּׁחַר בְּמַקְדִּים עֹלָה תַּעֲמִיד. בְּעֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד׃ כוגרין הארץ.

אל מלך יושב עד לכל קראיך (S. 217.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב׃ נֶאֱמָן לְיִרְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה־ אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אוֹיְבָיו׃

יזכר Es gedenke Gott seines Bundes mit Abraham, mit Jizchak und mit Jaakob! Fristung gewährt den ihn Fürchtenden, gedenket ewiglich seines Bundes. „Fürwahr, segnen werde Ich dich und mehren deinen Samen wie die Sterne des Himmels und wie den Sand, der am Rande des Meeres, und besitzen wird dein Same das Thor seiner Feinde."

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

ח סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

ק וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

רַפֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁבְּרוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קח עקדה. ש"השח בראשי החרוזים מרדכי הארך.

מַפַּלְטִי[1] אֵלִי צוּרִי מָתְרִי
וּמָגִנִּי, וֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
בְּיוֹם צָרוֹתַי וְאוֹנִי, הִשְׁכַּמְתִּי
לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ רַב, וָאֲנִי,
אֱלֹהַי יְיָ שׁוֹעָתִי בַּבֹּקֶר:
בֹּקֶר רַחֵם תְּזָכּוֹר חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אָב אֵיתָנִי, אֲשֶׁר
בְּחַיָּתוֹ וְהֶאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ
לְמַאֲמִינִי, וְכוֹר בְּרִיתוֹ
וְחוֹשִׁיעֵנִי מִטָּמְאָתִי, יְיָ,
בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר:

(Gem.) Mein Retter, Du mein Hort, mein Schirm und Schild,
Du meine Macht und Kraft, wenn Leid mich hüllt!
Früh steh' ich hier, ruf' Dein Erbarmen mild;
An Dich, mein Herr! ergeht mein Flehn am Morgen.
בקר רחם Am Morgen denk' erbarmend an den Ahn,
Des Glaubens Fels und Grund, — der hing Dir an.
Denk' an den Bund, und von der Sünde Wahn
O läutre mich! Hör' meine Stimm' am Morgen.

[1]) Verfasser: M. Mordechai b. Sabbathai.

בְּקֶר דִּבַּרְתָּ עִמּוֹ וְנִפְתִּיתוֹ
לְשַׁלֵּם־לוֹ מַשְׂכֶּרֶת. וְכָרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ
לְמִשְׁמֶרֶת. אֲהַבְתּוֹ וּרְצִיתוֹ
וְרַבַּלְתּוֹ, בְּקַטֹּרֶת. סַמִּים
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃

בֹּקֶר כּוֹכְבוֹ הֵאִיר כְּחַפַּצְתָּ
לְהַרְאוֹת צִדְקָתוֹ הַגְדֵּלָה.
וְנִפְתִּי בֶּאֱשׁוּרִי וַתֹּאמֶר לוֹ
קַח אֶת־בִּנְךָ וְלֹא תִכְלָא.
עַל אַחַד הֶהָרִים וְהַעֲלֵהוּ
שָׁם רְעֵהוּ. אֶת־הַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר׃

בֹּקֶר יָחַד שִׁמְךָ וְשָׁמַע
לְקוֹלְךָ וְהֵרָאֵת אַהֲבָתוֹ.
וְשָׁשׂ בְּלֶכְתּוֹ עַל־אִמְרָתֶךָ
לַעֲשׂוֹתוֹ. הָאַהֲבָה קִלְקְלָה
הַשּׂוּרָה וַיָּקָם בְּשִׂמְחָתוֹ.
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר׃

בֹּקֶר הֵכִינוּ לִבָּם שְׁנֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָיוֹם. הַבֵּן
לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח
מַאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט בְּלִי פְּחָדִים.
קְרוּאִים וְהֹלְכִים לְתָמָם רָאוּ

בקר דברת Am Morgen prüfend
sprach zu ihm Dein Mund,
Und reicher Lohn ihm blüht; den ew'gen Bund
Beschlossest Du, machst Deine Lieb' ihm kund,
Daß er Dir süß, wie Weihrauchsduft am Morgen.

בקר ככבו Am Morgen glänzt sein Stern; in Tugendhelle
Verklärst Du ihn. Du sprachst: Geh' an die Stelle,
Die ich dir zeige; dort dein Kind in Schnelle
Mir opfre. — Dieses eine Lamm am Morgen.

בקר יחד Am Morgen zeigt sein Herz sich ungetheilt;
In froher Lieb' Dein Wort zu thun er eilt.
Der Drang zu Dir kennt Maß nicht. Unverweilt
Macht er sich freudig auf am frühen Morgen.

בקר הכינו Am Morgen war ihr Herz bereit zumal:
Der Sohn das Holz, der Vater trägt den Stahl.
Sie zogen schlecht und recht, bis sich der Strahl

כְּבוֹדֶךָ, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִוָּת הַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר אָזַר בְּגֶבֶר חֲלָצָיו וְלַעֲקֹד בְּנוֹ קִדֵּם. וַיִּקַּח בַּאֲבֶלֶת לִשְׁחָטוֹ וְלֹא חָשַׂךְ אָדָם. וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב עֲלָתִי וְאֶזְרֹק דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין עַד־בֹּקֶר׃

בֹּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל־בֵּן יָחִיד וְעָלָיו זָרְחוּ. וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ אֶל־הַנַּעַר יָדֵיִם אַל־יִשְׁלַח*. כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע וְזִכְרוֹ לַדּוֹרוֹת, הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר בָּשְׂרוּ וְיָשְׂרוּ וְצִדְקוֹ יָלִיץ בְּעַד־עַם אֵלֶיךָ קָרֵב. וְאֶפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ לְכַפֵּם הֵרֵב. תִּנָּתֵן לָהֶם נַפְשָׁם בִּשְׁאֵלָתָם כִּי לְךָ נִכְסָפָה, בָּעֶרֶב הָיָא בָאָה וּבַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר קוֹלָם שְׁמַע וּתְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעֶרֶךְ תְּפִלָּתָם תַּחְשֹׁב כְּעֶרֶךְ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם.

* תִּשְׁלַחְנָה

... Glanze zeigt, am dritten Morgen.

Am Morgen rüstet ihn frommer Muth,

... band den Sohn. Schon dräut der Stahl! Nicht thut

Die Vaterlieb' Einhalt. Bald soll das Blut

Des Opfers fließen, säumen nicht bis morgen.

Am Morgen war Dein Mitleid hell entbrannt.

Dein Engel rief: Nicht rühre Deine Hand

Den Knaben! Sein Gedächtniß unverwandt

Bleibt aufgespart bis später Zeiten Morgen.

Am Morgen laß den Frommen Anwalt sein,

Des Opfers Asche schau': o wasch' uns rein,

Und den Dir Nah'nden wolle Heil verleih'n!

Sehnsüchtig harren wir von Nacht zu Morgen.

Am Morgen horch, gönn' ihrer Schuld Verzeihen!

Acht' Opfern gleich Gebet, das sie Dir reihen,

לָקְחוּ וּבָאוּ בְּזִכָּרוֹן צְדָקַת
אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ אֲלֵיהֶם
עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃
בֹּקֶר תִּפֶּן אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ
עָלֵינוּ יִכְמְרוּ. וְתַשְׁלִיךְ
בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ
וְלֹא־יִזָּכְרוּ. צוּר הָעֲבֵר
עֲוֹנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ. לְאַל־יַשְׁאִירוּ
מֵמֶנּוּ עַד־בֹּקֶר׃

Wenn an die Väter mahnend sie sich weihen
Der Seelen Spenden neu an jedem Morgen.
בקר תפן Am Morgen sei Dein Herz in Lieb' entbrannt.
In Meerestiefen sei die Schuld verbrannt:
Tilg' sie hinweg, ihre Spur entschwand,
Daß nichts von ihr bewahrt sei bis zum Morgen.

אל מלך יושב על כסא רחמים (S. 217.)

זְכֹר (Gem.) Gedenke deines Erbarmens, Ewiger! und Deiner Gnaden; denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen! denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewiger! in Der Deinem Volke zugewandten Huld, such' uns heim mit Deiner Hülfe. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du Dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, des Zijonberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk', Ewiger! der Zuneigung zu Jeruschalaim; der Liebe zu Zijon vergiß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalajims, jenen die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die

ק׳ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־תִּזְכֹּר־
לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר
יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עַמֶּךָ
פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר
עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ
שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה
שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכֹר יְיָ חִבַּת
יְרוּשָׁלַיִם. אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם
הָאֹמְרִים עָרוּ | עָרוּ עַד
הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָּקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ

כִּי־בָא מוֹעֵד: וְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: וְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

קוק סְלַח־נָא תְּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

קוק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

Frist ist gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Mehren will ich euren Samen wie die Sterne des Himmels; und dieses ganze Land das Ich verheißen, werd' Ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigkeit dieses Volkes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkeit.

אל (Vorb. u. Gem.) O laß es uns nicht zur Sünde gereichen, daß wir thöricht gewesen und gefehlt.

חטאנו (Vorb. u. Gem.) Gesündigt haben wir, unser Hort! Verzeih' uns, unser Schöpfer!

(In den meisten Gemeinden wird dies Stück übergangen.)

מיכה ע"פ א"ב בראשי הדרושים ואח"כ חתים ש"ת קלונימוס חזק.

אַדַּבְּרָה תַּחֲנוּנִים כְּרֹשׁ וְאֶכְבְּדָה. בְּעָנוּי נֶפֶשׁ (בְּעַד) קְהָלִי אֲבַקֵּשׁ. בִּי נִקְוֹד בְּפַרְזֶל סַבְּכִי. בְּכוּי הָעָם הָרַבֵּה בָּכָה: בָּכָה הִשְׁבִּיעֵנִי כְּנָעַץ קָרְנִי. לַעֲנָה וְרֹאשׁ הִרְוָנִי. הֶדְמַמְתִּי וְנָם קוֹמִי רִנִּי. נָגַעְתִּי בְּקָרְאִי נַחַר גְּרוֹנִי: (חטאנו) גְּרוֹנִי הָנְשֹׁת קְרוֹא אֲרוּכָה. קָנָה נַחַת וְהָנָה קְרוּכָה. נוֹדַדְתִּי כְּצִפּוֹר (נוֹדֵד) וְדַרְכִּי נִסְרָכָה. מִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה: דְּרוּכָה לְשׁוֹן מַקְנִיאֵי וּרְחָבָה. מְצָרֶבֶת פָּגִים פַּחֲשׁ לָהָבָה. נִתְקַם מִמַּאֲכָם בְּהַשְׁלֵךְ וּמְחִיבָה, וְלִהַט אוֹתָם חַיּוֹם הַבָּא: (חטאנו) חַבָּא בְּאֶרְיָה בְּמַאֲרַב לְדָגוֹר. וְהֵיוֹצֵא צוֹדָה תִּתִּי לְמָגוֹר. כָּל־רֵעָתָם לְפָנֶיךָ תָּאֲגוֹר, וְהָרֵק חָנִית וּסְגֹר: וּסְגֹר מוֹצָאָם וּמוֹבָאָם וְיָהֲמָטוּ,

בַּלַּע כַּלָּה לְיֹונָם וְיָזְמוּ. הֲרֹס־שֵׁם בְּכִימוֹ וְיָדְמוּ. לְקַחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ: (חטאנו) זָמְמוּ עָרוּץ כְּצַוָּאר צֵלְיָךְ. נוֹעֲצוּ לְכָרוֹת בְּרִית עָלַיִךְ. הַדִּיחוּ כִּי עוֹנַיִךְ צְבָאוֹת יְלָלְיָךְ. עָלַיִךְ יַעֲוֹב חַלָּבָה: חֵילֵךְ מִתְרַבֵּא מִסַּהַד וָטָבָךְ. בְּךְ יָרוּץ לְהִשְׁתַּגֵּב בְּהַחֲטִיבְךְ. בְּשַׁעַן וַאֲהַבְךְ וְהֵרֶבֶךְ וְהֵיטִיבְךְ. מָה רַב טוּבֶךְ: (חטאנו) טוּבְךְ אָבָה שְׁאָר יָשׁוּב. מִתְנַפֵּל בְּהַמְצָאֲךְ אֵלֶיךְ לָשׁוּב. קוֹחַ דִּבְרֵי כְבוּשִׁים וְשׁוּב. מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב: יָשׁוּב חֲרוֹנְךְ וְאַל־תְּכַלֵּנוּ. כִּי שָׁגִינוּ כְּהָמָּה כְּלִינוּ. בְּדָרְךְ־זוּ גָּלַךְ הַשְׁפִּילֵנוּ. הֵן הַכֵּטֶב־נָא עִמְּךְ כָּלָנוּ: (חטאנו) כָּלָנוּ יַחַד נֶחְלָה פָּנָיו. נַזְכִּיר בְּרִית יִקְרַת פְּנִינָיו. בְּצֶדֶק לַחֲזוֹתֵנוּ אוֹר פָּנָיו. יְקִימֵנוּ וְנִהְיֶה לְפָנָיו: לְפָנָיו מְצַפְצֵף מֵעָפָר לַהֲקִימוֹ. עַם מְיֻחָדוֹ בְּשָׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ. נָצָה מְחַפִּים לְיוֹם קוּמוֹ. בְּרוּחַ פְּבוֹד־יָיָ מְמֻקוֹמוֹ: חטאנו מִמְּקוֹמוֹ יִצֶּף כַּחַשׁ רְטָפְשֵׁי.* לְכַּאֵר יָמִיר אֵפֶר כְּבוּשִׁי. מֵעָצֵב עֲבוֹדָה קָשָׁה לְהַנְפִּישִׁי. כִּי־שָׁבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי: נַפְשִׁי תִּשְׁתּוֹחַח לְשִׁמּוּם מִסְלָה. דְּדוּי סָף לְנָוְךְ סְלוּלָה. מִשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְשׁוּב לְכִסְלָה. יְכוֹנֶנָּה עַד־עוֹלָם סֶלָה: (חטאנו) סֶלָה דְּרַשְׁתִּיךְ וְלֹא נְטַשְׁתָּנִי. בְּהִתְפַּשְּׁטִי בְּצֵל־יָדְךְ כִּסִּיתָנִי. מֵאַשׁ וּמַיִם לְרָוָיָה הוֹצֵאתָנִי. וּמִקְּרֵנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי: עֲנִיתָנִי בְּכָל־עֵת בְּהִתְעַטְּפִי. הוֹשַׁטְתָּ יְמִינְךְ בְּאַהֲב לְנַפְּפִי. וְעַתָּה מוֹשִׁיעִי לֹא תַרְפִּי. תְּהִלַּת יָיָ יְדַבֶּר־פִּי: (חטאנו) פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךְ תִּקְוָתֵנוּ. אַל־יִמְעָטוּ לְפָנֶיךְ תְּלָאוֹתֵינוּ. כְּנֶגֶד חַסְדְּךְ מַלֵּט מִשְׁחִיתוֹתֵינוּ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ: צִדְקֹתֵינוּ דַּלּוּ וְלִמְאֹד קָצְרוּ. עֲוֹנֵינוּ רַבּוּ וְהִטּוּב עָצְרוּ. חֲטָאֵי אָבוֹת לַבָּנִים נָאֶצְרוּ. זָרְעוּ חִטִּים וְקָצִים קָצָרוּ: (חטאנו) קָצְרוּ יְרִיבֵי קְמוֹת אִבִּי. דְּמוּ לְהַבְרִית יְשִׁישֵׁי וְרוֹבִי. קָרָאתִיךְ מֵעֹשֶׁק זֵדִים לְעָרְבִי. שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי: רִיבִי בְחַפָּשְׁךְ יָשָׁרִי תְּבַקֵּר. צְדָקַת הוֹרִים לְפָנֶיךְ תַּחֲקֹר. מַצְדִּיקִי תְּקָרֵב וּמַרְשִׁיעִי יַעֲקֹר. יִסְבַּר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר: (חטאנו) שָׁקֹר הִבֵּר לֹא־יָבוֹא. לְנֶגֶד עֵינֶיךְ כִּי־תְתַעֲבוֹ. שָׁמְרֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה מִבּוֹא. וּמִשֹּׂאת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: תָּבֹא לְפָנֶיךְ אֱלֹהֵי קֶדֶם. תַּאֲוַת מִתְעַנִּים לְפָנֶיךְ לְקַדֵּם. תֶּעֱרַב מִנְחָתָם כְּשָׁנִים מִקֶּדֶם. זְכֹר עֲדָתְךְ קָנִיתָ קֶדֶם:

*פ"י רַפְשֵׁי וטיטי.

(חשאנ) מֻדָּם מִפְעָלֶיךָ יְיָ אֲדֹנִי עֲצָתָךְ לִכְתּוֹב כְּתֹבֶת נְדָבַי. בַּנָּתָה מֵרַחוֹק חֻקֶּיךָ לַהֲעִידָנִי. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לַמְּדָנִי: לַמְּדַנִי לְהוֹעִיל מֻמָּית וּמְחַיֶּה. צִוִּיתָ וַיַּעֲמֹד אָמַרְתָּ וַיִּהְיֶה. הוֹדַנִי דַרְכֶּיךָ וְתָמִים אֶהְיֶה. עַדְוָתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: (חשאנ) וְאֶחְיֶה וְזַרְעִי לְפָנֶיךָ יִכּוֹן. וּתְפִלָּתִי כִּקְטֹרֶת תָּמִיד תִּכּוֹן. בְּעֵד עֲנֵיֶךָ בְּבוֹאִי *לְרֵכוֹן. נָכוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים נָכוֹן: נָכוֹן וְקָם אֲבוֹתֵינוּ סְפָּרוּ. עַדֶּךָ טוֹבוֹתֶיךָ חֲשָׂאֵינוּ כִּפֵּרוּ. לַבְּנֵם גַּם עַתָּה וְיוֹפְרוּ. וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ: (חשאנ) יַחְפְּרוּ פְּנֵי מְכַפְּדֵי מוּעָקָנוּ. יְלַבְּשׁוּ־בֹשֶׁת בְּהוֹצָאַת צְדָקָנוּ. יָבֹא וְאַל־יֵחָרֵשׁ לְצַדְּקָנוּ. יְיָ שִׁפְטֵנוּ יְיָ מְחֹקְקֵנוּ: מְחֹקְקֵנוּ הָדֵרֵשׁ לְאֹם נוֹשָׁעָה. הַשְׁאִיבָה מַיִם מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה. שַׂמַּח נַפְשׁוֹתֵנוּ בְּחֻקֹּתֶיךָ לְהִשְׁתַּעֲשָׁעָה. וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: (חשאנ) וְנִוָּשֵׁעָה בְּשָׂפְכֵנוּ לְפָנֶיךָ שִׂיחָה. הַעֲתֵר־לָנוּ עָוֹנֵינוּ לְסָלְחָה. חַנּוּן כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה: סְלָחָה וְלֹא־נֵצֵא דְחוּיִם. פְּשָׁעֵינוּ יְהוּ כָעָב מְחוּיִם. נָהֵנוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: (חשאנ) חַיִּים וָחֶסֶד אֵלִי זֶה. תָּחֹן שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה. נָשִׂים לַהֲקַדִּישְׁךָ בְּקוֹל זֶה. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה: זֶה יְכֻתַּב יָדוֹ לַקָּדוֹשׁ. וְזֶה חָדָשׁ לַבֹּקֶר יִגְדּוֹשׁ. מִזֶּה וּמִזֶּה שְׁלוֹשׁ קְדֻשׁוֹת. וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: (חשאנ) קָדוֹשׁ בְּבוֹא אֵלָיו הַקּוֹל. כַּת שְׁבֻלֹת יַכְרִיעַ לִשְׁקוֹל. נַקּוֹת קֹרְאָיו כְּמַרְעִישֵׁי קוֹל. וְאָשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל:

קוֹל גָּדוֹל כְּהַשְׁמִיעַ לָרְחוּמִים. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רְחָמִים. יְזֹבֵר הַיּוֹם לְסָבִיב מְתָחֲמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ק זָכְרֵ־לָנוּ בְּרִיתַ אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־

*פ"י להשתחוות.

זכר Gedenk' uns des Väterbundes, wie Du verheißen: Und Ich werde denken meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Jizchak und auch

בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

(*זָכֹר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר

meines Bundes mit Abraham werd' Ich denken und des Landes denken.

זכר Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, daß Ich ihnen zum Gott werde, Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund

(*כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקדש.
(חתום בו אלעזר הקטן חזק חזק.)

זְכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ אָבִינוּ. לְמִי הַחֹתֶמֶת הַבֵּר־נָא כִּי אִם־בְּבָשֶׂרֵנוּ. עִם אַהֲבָתְךָ בְּרַתָּ בְרִית תּוֹחֲלָתֵנוּ. זְכֹר אַל־תַּפֵּר בְּרִיתֶךָ אִתָּנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכֹר לְהַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג אָדֹם. הַפֵּט לַבְּרִית בָּנֶיךָ נָא תְּפַדֵּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקְדֵּם. זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: טִפֵּי אַהֲבָךְ עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ. נָא הַדֵּם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ. חָזַק דּוֹרֵשׁ דָּמִים נִשְׁפַּךְ דַּם חֲסִידֶיךָ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: הֵרֹשׁ דָּמִים הוֹן הֵינֵנוּ. הָשֵׁב שְׁבוּתֵינוּ מַחֵיק מְעֻנֵּינוּ. חָנֵם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְכֶסֶף פְּדֵנוּ. זְקֹף מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: סונרין האריז

זכור לנו ברית ראשונים u. s. w.

mit ihnen. Denn Ich bin der Ewige ihr Gott.

רחם Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott; Er läßt nicht von Dir und verderbt Dich nicht und vergißt nicht den Bund mit deinen Vätern, den Er ihnen beschworen. — Oeffne unser Herz, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele um Deines Lebens willen. — Führe zurück unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser, wie es heißt: Und es wird zurückkehren der Ewige, dein Gott, zu deinen Vertriebenen und sich dein erbarmen, zurückkehren und dich sammeln aus allen Völkern, dahin dich zerstreuet hat der Ewige, dein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von Dir sein wird am Ende des Himmels, von dort wird Er dich sammeln, der Ewige, dein Gott, und von dort dich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und Du wirst suchen von dort den Ewigen, deinen Gott, und du wirst ihn finden, wenn du nach ihm verlangest mit deinem ganzen Herzen

בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיהֶם׃ רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־
תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי
אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא
יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ וּמֹל
אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת־
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־לְבָבֵנוּ וּבְכָל־נַפְשֵׁנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־
לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הָשֵׁב
שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
אִם | יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הַמְצֵא
לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ

und deiner ganzen Seele. — Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deiner Sünden gedenk' Ich nicht. Lösch' unsere Missethaten ab, wie Wolk' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewölk abgelöscht deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Sünden. Kehre zu mir zurück, denn Ich habe dich erlöst. — Laß unsere Sünden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen miteinander es ausmachen! spricht der Ewige: wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee sollen sie weiß werden; und sind sie roth wie der Purpurschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werden. — Spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, daß ihr rein werdet; von all euren Unreinheiten und all euren Götzen werde Ich euch reinigen. — Vergieb unsere Sünden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an diesem Tage sühnt Er euch, um euch zu reinigen; von all eueren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge und erfreu'

בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתָּ, אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ,
מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ׃ הַלְבֵן חַטָּאֵינוּ
כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמוֹ
שֶׁבָּתוּב, לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה
יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ, אִם־
יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃
זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב, וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
אֶתְכֶם׃ כַּפֵּר חַטֹּאתֵינוּ בַּיּוֹם
הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב,
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃
קָרְבֵנוּ אֱלֹהֵינוּ קָדְשֶׁךָ

וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׂבָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־ הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־ הָעַמִּים׃

חצי קדיש שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְנַקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־ תְּפִלָּתֵנוּ׃

חצי קדיש הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

ק׳ אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל־ תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־ תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־ תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ

uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und Ich bringe sie nach meinem heiligen Berge und erfreue sie in meinem Bethause; ihre Ganz- und Schlachtopfer sollen zum Wohlgefallen sein auf meinem Altar. Denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. —

שמע (Vorb. u. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barmherzigkeit und Gnade unser Gebet an.

השיבנו (Vorb. u. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, daß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

אמרינו (Gem.) Unsere Worte vernimm, o Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte unseres Mundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters; wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Verlaß uns nicht, unser Gott! entferne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! uns beigestanden und uns getröstet.

וְנִחְמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ
אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אַל־תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל־תַּפְשִׁיטֵנוּ,
וְאַל־תַּכְלִימֵנוּ, וְאַל־תָּפֵר
בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ, קָרְבֵנוּ
לְתוֹרָתֶךָ, לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ,
הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ
לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת־
לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם,
וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל
וְתִסְלַח (נ״א וְתִכַּפֵּר) לַעֲוֹנֵנוּ,
כַּכָּתוּב בִּדְבָרֶיךָ קָדְשֶׁךָ,
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־
לָנוּ:

כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ,
אֲנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ,
אֲנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:
אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ,
אֲנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אֲנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ,

Denn auf Dich, Ewiger! harren wir; Du wirst erhören, o Herr unser Gott!

אלהינו (Vorb.) Unser Gott, und unserer Väter Gott! Verlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht; brich nicht Deinen Bund mit uns; Bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege; neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurückkehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen, vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: „Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist.“

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih', vergieb und sühn' uns.

כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott;
Wir Deine Kinder, Du unser Vater;
Wir Deine Knechte, Du unser Herr;
Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil;
Wir Dein Erbe, Du unser Loos;
Wir Deine Heerde, Du unser Hirt;
Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter;

אֲנוּ יְצִירָתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
אֲנוּ רַעְיָתְךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אֲנוּ סְגֻלָּתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אֲנוּ מְאַמִּירֶיךָ וְאַתָּה
מַאֲמִירֵנוּ:

ק׳ אֲנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה
רַחוּם וְחַנּוּן. אֲנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,
אַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אֲנוּ מְלֵאֵי
עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים.
אֲנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה
הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

Wir Dein Werk, Du unser Bildner;
Wir Deine Traute, Du unser Freund;
Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster;
Wir Dein Volk, Du unser König;
Wir, die Du wolltest ernennen;
Du, den wir bekennen

אנו (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

ח׳ מָה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ.
שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ.
אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

ח״וק אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

ק׳ סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ
וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ, לָכֵן
לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע, וְחִישׁ
לָנוּ יְשׁוּעָה: כַּכָּתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ
וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב
אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ
כִּי־יַרְבֶּה לִסְלֹחַ:

ח אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. וְהַעֲתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ.
מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ. וְכֹף אֶת־יִצְרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ. וְהַכְנַע
עֶרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ
כִּלְיוֹתֵינוּ לְשָׁמֹר פִּקּוּדֶיךָ.
וּמֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ:

חֹנוֹת וְהַשְׁגָּגוֹת אַתָּה

הִרְשַׁעְנוּ Wir haben gefrevelt und schwer gesündigt; darum ist uns noch nicht Hülfe worden. Leg' es uns ins Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Mann der Unthat seine Gesinnungen, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, und lasse Dich von uns erflehen im Gebete! Lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Augen, und zwing unseren Trieb, sich Dir zu unterwerfen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurückkehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele, um deines Lebens willen.

חונות Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du ken-

מַפִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַמְּסֻתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מָה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל | לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם | מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

nest sie; das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offene und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht! Denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es!

(In den meisten Gemeinden folgt hier sogleich) שמך מעולם S. 258.

ויוסף ע״פ א״ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ גְּלוּיוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְדָבָרִים לְפַהוֹתְךָ בָּם. בְּרֹשֶׁעֵנוּ אַל־תֵּפֶן וְלֹא בְמַעֲלָלֵינוּ: גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה בְּיֵרֵא וְחָרֵד. גֶּאֱה בְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל־תְּמַהֵּה מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלַעָה: הַאִם

שָׁגַגְנוּ וְנַעֲלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־
לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְזָדוֹן. וְדוּי שְׂפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר־לָנוּ
הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זָדוֹן וְנַעֲלָם עֲשֵׂה וְלֹא־תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ
כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַהֲרֵנוּ בְּרוֹעַ יָצָר
אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵינוּ. טָמוֹן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לְפָעֲמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ
יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר.
כֹּל נְגָלוּי לְךָ בָּאוֹר וְכַצָּהֳרַיִם: לְבֵית־דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלְּצֵנוּ: מָאֵז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ
כִּי־הֶבֶל עָמֵל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל־נֶפֶשׁ. נָא
תְיַקֵּר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי־לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וְחֶנֶק. סוֹדָם
גָּלִיתָ לְיוֹדְעֵי אֱמֶתֶךָ: עַל־כָּל־פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל־
יְדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעֱלָם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹנֵן לֵב. פְּדֵנוּ
מֵחֶטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תַּפֵּן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם־כָּל־חָי: קְדֹמְנוּ בַנְּשֶׁף קָרְבֵנוּ בְּשׁוּעָ. קָרְבָנוּ
אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רְשָׁעֵנוּ אַל־תַּפֵּן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה.
רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

קיוח שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר
עַל־פֶּשַׁע. שַׁוְּעָתֵנוּ תַאֲזִין
בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה:
תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי
פֶשַׁע. תְּמָחֶה אַשְׁמָתֵינוּ
(נ״א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

שמך (Vorb. u. Gem.) Dein Nam' iſt von jeher: Schuldvergeber! Unſer Flehen vernimm, wenn wir vor Dir ſtehen, Vergieb dem Volke die Schuld, das ſich bekehrt von Schuld. Löſche unſere Miſſethaten hinweg aus Deinen Augen.

*) אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

*) Ueberſetzung S. 104.

שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָּעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאַת | שְׂפָתַיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלַצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִכְסוּךְ עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. בֵּין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחָלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

ק וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר
לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ.
וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ.
וְזָרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם

ודוד (Gem.) Und David, Dein Knecht, ſprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet ſie? Von geheimen Sünden reinige mich! — Reinige uns, Ewiger, unſer Gott, von all unſeren, Vergehungen und läutere uns von all unſeren Unreinheiten, und ſpreng' auf uns reines Waſſer und reinige uns, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Und Ich werde

auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden; von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde Ich euch reinigen.

אל Fürchte dich nicht Jaakob! Kehret zurück, Abtrünnige! Kehre zurück, Jisrael! — Sieh', Er schläft nicht und schlummert nicht, der Hüter Jisraels! So steht ja geschrieben durch Deinen Propheten: Kehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gotte! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

ואתה Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zurückkehrenden anzunehmen. Denn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Bekehrung harren unsere Augen auf Dich.

ומאהבתך Und um deiner Liebe willen, Ewiger, unser Gott! mit der Du Jisrael, Dein Volk, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben. Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten:

מְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

אַל־תִּירָא יַעֲקֹב. שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל׃ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֶאֱמַר. קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃

וְאַתָּה רַחוּם לְכַפֵּל שָׁבִים. וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) צוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

ע"פ א"ת ב"ש.

ח' יוֹם אֲשֶׁר אֲשָׁמֵנוּ יֶצֶלַל וְיִסָּגֵר.

יום אשר (Vorb.) den Tag, an dem unſere Schuld in Tiefen verſenkt und verſchloſſen werden ſoll.

ק' הַיּוֹם תִּסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר׃

היום (Gem.) Heute mögſt Du verzeihen der ganzen Gemeinde Israel und dem zu ihr ſich haltenden Fremdlinge!

בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

ח' יוֹם בָּגְדֵנוּ תִּשָּׂא וְתִסְלַח׃

יום בגדנו (Vorb.) Den Tag, an dem Du unſere Untreue aufhebſt und verzeiheſt.

ק' הַיּוֹם שִׁמְךָ יֵאָמֵן אֵל טוֹב וְסַלָּח׃

היום (Gem.) Heute werde Dein Name bewährt, gütiger, verzeihender Gott!

בַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁיךָ. כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

ח' יוֹם נָעַלְנוּ חֻקֶּיךָ שַׁפַּח וַעֲוֹנוֹת׃

יום נעלנו (Vorb.) Den Tag, da Du vergeſſen und nachſehen willſt, daß wir Deine Geſetze verſchmähet.

ק' הַיּוֹם רַחֲמֵנוּ וְנָשׁוּב וְדֶרֶךְ רֶשַׁע נַעֲזֹב׃

היום (Gem.) Heute erbarme Dich unſer, und wir wollen umkehren und den Weg des Frevels verlaſſen.

בַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

ח' יוֹם דָּפְיֵנוּ אָנָּא שָׂא נָא׃

יום דפינו (Vorb.) Den Tag, an dem Du unſern Makel tilgen mögeſt.

ק' הַיּוֹם קָשׁוֹב תַּחֲנוּנֵינוּ וּבְתַחֲנוּן סְלַח־נָא׃

היום (Gem.) Heute horch auf unſer Flehen, und um unſeres Flehens willen, o vergieb!

בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר

נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Verzeihender und Vergebender! O verzeih' um Deines Namens willen! —

יום חננך (Vorb.) Den Tag, an dem Du, was der Demüthige[1]) von Dir für uns erflehte, denken mögest.

היום (Gem.) Heute vergieb uns unsere Schuld, und der Sünde nicht gedenke!

ק׳ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ:

ח׳ יוֹם חֲנָנְךָ עָנָו בַּעֲדֵנוּ תִּזְכֹּר:

ק׳ הַיּוֹם סְלַח לַעֲוֹנֵינוּ וְחֵטְא אַל־תִּזְכֹּר:

כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. אַל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד:

יום טעותנו יבקש ואין (Vorb.) Den Tag, da unsere Verirrung gesucht und nicht gefunden wird.

היום (Gem.) Heut erfülle den Ausspruch. Gesucht wird die Schuld, und nicht mehr ist sie da!

ח׳ יוֹם טָעוּתֵנוּ יְבֻקַּשׁ וְאָיִן:

ק׳ הַיּוֹם נְאֻם הָקֵם יְבֻקַּשׁ עָוֹן וְאָיִן:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

יום ידרשוך (Vorb.) Den Tag, da sie suchen Deine Huld, der Du läuterst und reinsprichst!

היום (Gem.) Heute von all unseren Sünden sprich uns rein!

ח׳ יוֹם יִדְרְשׁוּךָ מְצֹא וּמַטְהֵר.

ק׳ הַיּוֹם מִכָּל־חַטֹּאתֵינוּ אֹתָנוּ תְטַהֵר:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

1) Moscheh.

ח יוֹם כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן בְּתַחֲנוּן אֲבַשְּׁחָה׃
ט הַיּוֹם לְשַׁוְעָתֵנוּ אָזְנְךָ הַטֵּה׃

(Vorb.) Den Tag, da ich flehend bitte: Ganz vergieb die Schuld!
(Gem.) Heute zu unserem Rufe neige Dein Ohr!

כַּכָּתוּב בִּדְבָרֶיךָ קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃

קיח בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הְמָצֵא לָנוּ שְׁמַע תְּפִלָּה. שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

(Vorb. u. Gem.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃

אַהֲלֵלְךָ בְּקוֹל רָם. מָגֵן אַבְרָהָם. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
בְּיָדְךָ מֵמִתִּים. מְחַיֵּה הַמֵּתִים. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
גָּדַלְתָּ אֲדֹרוֹשׁ. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
דָּרַשׁ אִמְרֵי־דַעַת. חוֹנֵן הַדַּעַת. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת. מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
רָם בָּרוּךְ קָהָל חֲמוּדָי. יְבָרֶכְךָ יָיְ׃ מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
שְׁכִינָתְךָ שָׁלוֹם. עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם. מִי־אַל כָּמוֹךָ׃

תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע. לְעַם שְׁבִי פָשַׁע.

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ׃ מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־

יִפָּקְדוּ וְלֹא־יֵעָלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ח אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי־יְיָ תִּטְהָרוּ: *סְלַח־לָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת: כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחִלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא

ק מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

*אלהינו ואלהי אבותינו רצה במניחתינו

לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

ק אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

(Gem.) אבינו Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה

לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

הַפְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

פותחין הארון. (Am Sabbath fällt אבינו מלכנו aus)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אבינו Unſer Vater, unſer König! Wir haben geſündigt vor Dir!

Unſer Vater, unſer König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unſer Vater, unſer König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unſer Vater, unſer König! Laſſe für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab alle böſen Verhängniſſe!

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab die Anſchläge unſerer Feinde!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּלֵּה כָל־צָר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת מְשַׂטְנֵינוּ וּמְקַטְרְגֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רַע גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Vater, unser König! Schließe den Mund derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verpflegung und Ernährung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Verdienste!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskammern mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Oeffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃

Unser Vater, unser König; O walte gnädig an uns und an unseren Sprößlingen und unseren Angehörigen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל־שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die ins Feuer und Wasser gingen um Deinen Namen zu heiligen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃

Unser Vater, unser König! Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ
כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ סוגרין הארון.

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

קדיש שלם.

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַּשָּׁלוֹם׃

אֵין Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke; der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אַב הָרַחֲמִים. הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ
אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם׃
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל
רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

אב Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

(Beim Herausnehmen der Thorah sagt man dieses:)

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָם:

ויהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger! daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

" Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן־לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ, וּמְחַל עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵּתֵינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנוּ מֵחַטֹּאתֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה

רבון Herr der Welten! Erfülle unsre Bitten zum Segen und gewähre unsern Wunsch. Gieb uns was wir erbitten, und verzeihe uns all unsere Sünden und all die Sünden der Leute unsres Hauses; gewähre uns Verzeihung in Liebe und Vergebung in Barmherzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, Vergehungen und Missethaten. Denke unser in segensreichem Gedächtnisse vor Dir, und verhänge über uns Heil und Erbar-

וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. וְתֵן־לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְשִׂכְלוֹ וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיךָ. וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתָגֵן עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת רָשׁוֹת. וְתַפֵּה לֵב הַמַּרְכוֹת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃ נ״ם

בָּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרָא עָלְמָא. בָּרִיךְ כְּתָרֵךְ וְאַתְרֵךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפְרָקַן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית

men; denke unser zu glücklichem langem Leben und zum Frieden, zur Ernährung und Erhaltung; gieb uns Brot zum Essen und Gewand zur Bekleidung, Reichthum und Ehre und Lebensdauer, uns zu befleißigen Deiner Lehre und zu erfüllen ihre Gebote; gieb uns Einsicht und Verstand, um zu verstehen und einzusehen die Tiefen des in ihr verborgenen Geistes. Sende Heilung all unseren Schmerzen, und segne jegliches Werk unserer Hand. Fasse über uns segensvolle Beschlüsse zu Heil und Trost, und vereitle jeden über uns gefaßten bösen Beschluß, und lenke das Herz der Regierenden und ihrer Räthe und Angesehenen auf uns zum Heile. Amen! Und so sei es Dir wohlgefällig!

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit! O Gott, in der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles!

ברוך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Israel in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume!

מְקַדְּשֶׁךָ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין:
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא
פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עֲלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל־דִּי־לִי
וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ
הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא
דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכָיָא וּמַלְכוּתָא
דִּי־לָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּסַגְדְנָא קֳמֵהּ וּמְקַמֵּךְ
דַּיְקָר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן.
לָא עַל אֱנָשׁ רָחֲצָנָא. וְלָא עַל־
בַּר־אֱלָהִין סָמְכְנָא. אֶלָּא
בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא
קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט.
וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד
טָבָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחֵין.
וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא
אָמַר תֻּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ
דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלֵם
מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלֵם:

חזק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
חזק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ

Laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe! Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du ja speisest Alle und verpflegest Alle, Du der Herrscher über Alles, Du der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit und dessen Lehre ist Wahrheit und dessen Propheten sind Wahrheit und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Jisrael zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

שמע (Vorb. u Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einziges ewiges Wesen!

אחד (Vorb. u. Gem.) Einzig ist unser Gott, groß unser

דָּוֹד אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃
ה׳ גַּדְּלוּ לַיָי אִתִּי
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

Herr, Heiliger, Erhabener sein Name!

גדלו (Vorb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

ק לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל | לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

(Gem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden, Dein, o Ewiger ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת
שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן
כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־
הַנְּפָשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃
קָדְשָׁתוֹ עַל־הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל־כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ
בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב.
שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלְזוּ
לְפָנָיו׃ וְנִרְאָהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל־נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן
יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר. וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו
כִּי פִּי יְיָ דִּבֶּר׃

אב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם
עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲיָתָנִים

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten, und gedenke des

וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִנְצֹר בְּיֵצֶר הָרַע מִן־הַנִּשׁוּאִים וְהָן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וְיִמַּלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Bundes mit den urgewaltigen Ahnen . . . unsere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

בהגיע השליח על הבימה מניח ספרת על השלחן ואומר:

וְיַעֲזֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ברכו Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך יי (Dem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

קורין בתורה בפ' אחרי מות (ויקרא ט"ז).

Vorlesung aus der Thorah.
(3. B. Mos. Cap. 16.)

וידבר Und der Ewige redete zu Moscheh nach dem Tode der zwei Söhne Aharons, welche starben, da sie vor den Ewigen traten; und der Ewige sprach zu Moscheh: Rede zu deinem Bruder Aharon, daß er nicht jede Zeit gehe in das Heiligthum innerhalb des Vorhangs, vor den Deckel, der auf der Lade, daß er nicht sterbe; denn in der Wolke erscheine Ich über dem Deckel. Mit diesem darf Aharon in das Heiligthum gehen: mit einem jungen Farren zum Sühnopfer und einem Widder zum Ganzopfer. — Einen heiligen Leibrock von Linnen soll er anlegen und Beinkleider von Linnen seien über seinem Leibe, und mit einem Gurt von Linnen sei er gegürtet und mit einem Kopfbund von Linnen umwunden; heilige Kleider sind das, und er bade seinen Leib im Wasser und lege sie an. Und von der Gemeinde der Kinder Jisrael nehme er zwei Ziegenböcke zum Sühnopfer und einen Widder zum Ganzopfer. Und Aharon bringe den Farren der Sühne dar, welcher für ihn, und sühne sich und sein Haus.

ולקח Und er nehme die beiden Böcke und stelle sie vor den Ewigen

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן
בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא
בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת
כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃
בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל
לְעֹלָה׃ (בשבת לו) כְּתֹנֶת־בַּד
קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד
יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד
יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף
בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם
אֶת־בְּשָׂרוֹ וְלָבְשָׁם׃ וּמֵאֵת
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־
שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל
אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ לוי
(בשבת ג) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם

לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד
לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל
לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃
וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל
הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ׃ ג (ובשבת ד) וְלָקַח
מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ
מֵעַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה
וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים
דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃
וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן
הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃
וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה

an den Eingang des Stiftszeltes. Und Aharon lege auf die beiden Böcke Looſe, ein Loos für den Ewigen und ein Loos für Aſaſel. Und Aharon bringe den Bock dar, auf welchen das Loos gefallen für den Ewigen, und opfere ihn als Sühnopfer. Und der Bock, auf den das Loos gefallen für Aſaſel, werde lebend hingeſtellt vor den Ewigen, um auf ihm zu ſühnen, ihn fortzuſchicken für Aſaſel in die Wüſte. Und Aharon bringe herbei den Farren der Sühne, der für ihn, daß er ſühne ſich und ſein Haus, und ſchlachte den Farren der Sühne, der für ihn.

ולקח Und er nehme eine Schaufel voll Feuerkohlen vom Altar vor dem Ewigen und beide Hände voll Räucherwerks von Spezereien, fein geſtoßen, und bringe es innerhalb des Vorhanges, und lege das Räucherwerk auf das Feuer vor dem Ewigen, daß die Wolke des Räucherwerks verhülle den Deckel, der über dem Zeugniſſe, und er nicht ſterbe. Und er nehme von dem Blute des Farren und ſprenge mit ſeinem

Finger über die Vorderseite des Deckels morgenwärts, und vor den Deckel hin sprenge er siebenmal von dem Blute mit seinem Finger. Und er schlachte den Bock der Sühne für das Volk, und bringe das Blut innerhalb des Vorhangs, und thue mit dessen Blute, so wie er gethan mit dem Blute des Farren, und sprenge es über den Deckel und vor den Deckel hin, und sühne das Heiligthum wegen der Unreinheiten der Kinder Jisrael und wegen ihrer Missethaten in allen ihren Sünden; und also thue er für das Stiftszelt, das bei ihnen weilt inmitten ihrer Unreinheiten. Und kein Mensch sei in dem Stiftszelte, wenn er hineingeht, zu sühnen im Heiligthume, bis er herauskommt. Und so sühne er sich und sein Haus und die ganze Versammlung Jisraels.

ויצא Und er gehe hinaus zu dem Altar, der vor dem Ewigen, und sühne ihn, und nehme von dem Blute des Farren und von dem Blute des Bockes und thue an die Hörner des Altars ringsum, und sprenge darauf von dem Blute mit seinem Finger siebenmal, und reinige ihn und heilige ihn von den

בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה
שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת
וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־
הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם
וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃
וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה | בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל׃ רביעי (ובשבת ח) וְיָצָא
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם
הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ

מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה
מְכַפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃
וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו
עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחָי
וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־
פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי
הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר
עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־
הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ
אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־
בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ
וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד הָעָם׃ חמישי (יבשבת ו)
וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־

*יודין קי.

Unreinheiten der Kinder Jisrael. Und hat er vollbracht die Sühnung des Heiligthums und des Stiftszeltes und des Altars, so lasse er den lebenden Bock herbeibringen. Und Aharon lege seine beiden Hände auf den Kopf des lebenden Bockes, und bekenne über ihm alle Vergehungen der Kinder Jisrael und all ihre Missethaten in all ihren Sünden und er lege sie auf den Kopf des Bockes und schicke ihn fort durch einen bereitstehenden Mann in die Wüste; und der Bock trage sich alle ihre Vergehungen in ein ödes Land. Und hat er den Bock in die Wüste fortgeschickt, so gehe Aharon in das Stiftszelt und ziehe aus die Kleider von Linnen, die er angelegt, da er in das Heiligthum gieng, und lege sie dort nieder, und bade seinen Leib in Wasser an heiliger Stätte und lege seine Kleider an, und gehe hinaus und opfre sein Ganzopfer und das Ganzopfer des Volkes und sühne sich und das Volk.

את Und das Unschlitt des Sühnopfers lasse er in Dampf aufgehen auf dem Altar. Und der den Bock

zu Asasel führt, wasche seine Kleider und bade seinen Leib im Wasser, und hernach komme er in das Lager. Und den Farren der Sühne und den Bock der Sühne, deren Blut hineingebracht worden, um im Heiligthume zu sühnen, bringe man hinaus vor das Lager, und verbrenne im Feuer ihre Häute und ihr Fleisch und ihren Unrath. Und der sie verbrannt, wasche seine Kleider und bade seinen Leib im Wasser, und hernach komme er in das Lager. Und es sei euch zur ewigen Satzung: im siebenten Monat am zehnten des Monats sollt ihr euch kasteien und keinerlei Werk verrichten, der Eingeborne und der Fremde, der unter euch weilt. Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen um euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden.

שבת Eine Sabbathfeier sei er euch, und ihr sollt euch kasteien, eine ewige Satzung. Und es sühne der Priester, den man gesalbt und dem man die Hand gefüllt, den Priesterdienst zu thun an der

הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֶת
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא
אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם
וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃
וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְכָל־מְלָאכָה לֹא־תַעֲשׂוּ
הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ ששי (ובשבת
ז) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר
יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת

אֲבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכִפֶּר אֶת־ מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם קְהַל יְכַפֵּר: וְזֹאת תִּהְיֶה־לָּכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־ חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

Stelle seines Vaters, und der angelegt hat die Kleider von Linnen, die heiligen Kleider, — und sühne das Allerheiligste und das Stiftszelt; auch den Altar sühne er, und die Priester und das versammelte Volk sühne er. Und das sei euch eine ewige Satzung, zu sühnen die Kinder Jisrael wegen all ihrer Sünden, einmal im Jahre. Und er that, so wie der Ewige dem Moscheh geboten.

חצי קדיש.

טיחין ס״ת שני אצל הראשון ואומרים ח״ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס״ת שקראו בו ופותחין ס״ת ב׳ וקורין למפטיר בפ׳ פינחס (במדבר כ״ח ז׳—י״א).

(4. B. Mos. Cap. 29, V. 7—11.)

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־ מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד

ובעשור Und am zehnten Tag dieses siebenten Monats soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr sollt euch kasteien. Keinerlei Werk sollt ihr verrichten, und sollt als Ganzopfer darbringen dem Ewigen zum Wohldufte einen jungen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe, — ohne Fehl sollen sie euch sein, — und ihr Speiseopfer, Kernmehl eingerührt mit Oel, drei Zehntel zum Farren, zwei Zehntel zum Widder, je ein Zehntel zu jedem von den sieben Schafen; einen Ziegenbock zum Sühnopfer, außer

חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃

dem Sühnopfer der Versöhnung und dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer und den Spenden dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

יואת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden Dauer der Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch) vor der Haftarah)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק׃

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

הפטרת שחרית יום כפור (בישעיה נ"ז י"ד—נ"ח י"ד.)

וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃

יאמר Und Er spricht: Bahnet, bahnet, räumet den Weg; hebet jeden Anstoß aus dem Wege meines

כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי: בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ: דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו: בּוֹרֵא נוּב שִׂפְתָיִם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו: וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרֶשׁ כִּי הַשָּׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגָּרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט: אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים: קְרָא בִגְרוֹן אַל־ תַּחְשֹׂךְ כַּשofar הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם: וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי

יעב קיי.

Volkes. Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der ewig Thronende, Heiliger ist sein Name: Hoch und heilig throne Ich — und bei dem Zerschlagenen und dem, der gebeugten Gemüthes ist, zu beleben den Muth der Gebeugten und zu beleben das Herz der Niedergeschlagenen. Denn nicht auf ewig will Ich hadern, und nicht für beständig zürne Ich; denn der Lebensodem schmachtet vor mir dahin und die Seelen, die Ich geschaffen. Um die Missethat seiner Gewinnsucht zürnte Ich und schlug es, mich abwendend, und zürnte; denn es ging abtrünnig den Weg seines Sinnes. Seine Wege sah Ich, und will es heilen und es leiten und vollen Trost gewähren ihm und seinen Trauernden, schaffend der Lippen Frucht: Friede, Friede dem Fernen, wie dem Nahen! — spricht der Ewige, — und Ich heil' es. Aber die Frevler sind wie ein aufgewühltes Meer; denn ruhen kann es nicht, und heraufwühlen seine Gewässer Schlamm und Lehm. Kein Friede, spricht mein Gott, den Frevlern!

קרא Rufe mit lauter Kehle, halte nicht ein; wie eine Posaune erhebe deine Stimme und verkünde meinem Volke seine Missethat und dem Hause Jaakob seine Sünden. Da suchen sie mich Tag für Tag, und die Erkenntniß meiner Wege begehren

יָחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה
עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא
עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק
קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃
לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ
נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע/ הֵן בְּיוֹם
צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־
עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לָרִיב
וּמַצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַכּוֹת
בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע / לֹא־תָצוּמוּ
כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם
קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם
אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם
נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאֲגְמֹן רֹאשׁוֹ
וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה
תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
לַיהוָה׃ הֲלוֹא זֶה צוֹם
אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת
רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה
וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים
וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא
פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים
מְרוּדִים תָּבִיא בָּיִת כִּי־
תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ
וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז

sie; gleich einem Volk, das das Rechte gethan und die Vorschrift seines Gottes nicht verlassen, fragen sie mich nach den Vorschriften des Rechten, die Nähe Gottes begehren sie. „Warum fasten wir und Du siehst es nicht, kasteien uns Du merkest nicht?“ Siehe, an eurem Fasttage gehet ihr dem Geschäfte nach, und all euren Erwerb treibt ihr ein. Siehe, zu Hader und Streit fastet ihr, und zu schlagen mit frevler Faust. Ihr fastet nicht an solchem Tage, daß gehört werde in der Höhe eure Stimme. Ist das ein Fasten, das Ich verlange? Ein Tag, wo sich der Mensch kasteiet, zu krümmen dem Schilfe gleich sein Haupt, und daß auf Sack und Asche er sich lagere, — das magst du ein Fasten nennen und einen Tag des Wohlgefallens für den Ewigen? — Ist doch das ein Fasten, das Ich verlange: öffnen die Schlingen des Frevels, lösen die Bande des Joches und frei entlassen Unterdrückte und daß ihr jegliches Joch abreißet! Ist es doch das: dem Hungrigen dein Brod brechen, daß du umherirrende Arme in dein Haus bringest; so du siehst einen Nackten, daß du ihn bedeckest und deinem Fleische dich nicht entziehest. Dann wird anbrechen gleich

יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ
מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ
צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה
תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־
תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שִׁלַּח
אֶצְבַּע וְדֹבֶר־אָוֶן׃ וְתָפֵק
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה
תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ
וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ
יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ
בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה
וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־
יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ
חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקָרָא לְךָ גֹּדֵר
פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם
קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג
לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא
חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז
תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ

dem Morgenroth dein Licht und deine Heilung schnell gedeihen, und es zieht dir voran deine Frömmigkeit, die Herrlichkeit des Ewigen schließt deinen Zug. Dann wirst du rufen und der Ewige erhören, du wirst schreien und Er spricht: Hier bin Ich! — so du entfernest aus deiner Mitte Unterjochung, Ausstrecken der Finger und freve Rede. Und spendest deine Seele dem Hungrigen, und labst du gebeugtes Gemüth, so wird im Finstern scheinen dein Licht und dein Dunkel wird wie Mittagshelle. Und leiten wird der Ewige dich beständig und laben in der Dürre deine Seele und wird deine Gebeine stärken, und du wirst sein wie ein getränkter Garten und wie ein Wasserquell, dessen Wasser nicht täuschen. Und aufgebaut werden durch die verjährte Oeden, Trümmer vergangener Geschlechter richtest du auf, und du wirst genannt: Rissevermaurer, Wiederhersteller der Pfade zum Wohnsitz! Wenn du zurückhältst um des Sabbaths willen deinen Fuß, deine Geschäfte zu verrichten an meinem heiligen Tage, und nennst den Sabbath eine Lust, den vom Ewigen geheiligten geehrt, und ehrest ihn, daß du nicht verrichtest deine Wege, nicht nachgehest deinem Geschäft und eitle Reden führest: dann wirst du dich ergötzen an dem Ewigen, und Ich lasse

עַל־בָּמֳתֵי אֶרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ *בָּמֳתַי קרי.

dich besteigen die Höhen der Erde und dich genießen das Erbe Jaakobs, deines Vaters; denn der Mund des Ewigen hat es geredet.

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, daß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ (אָחוֹר) לֵאָרִישׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

נאמן Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobet seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלֶעְלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל־כִּסְאוֹ

שמחנו Erfreue uns, Ewiger unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten: Möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf

לֹא־יֵשֵׁב זָר, וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. (מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה.) מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Versöhnungstag, den Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, (zur Weihe und Ruhe,) zur Verzeihung, Vergebung und Sühne, zur Ehre und Verherrlichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und segnen Dich. Gebenedeiet sei dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Dein Wort ja ist Wahrheit und für ewig bestehend. Gelobt seist Du, Ewiger! (König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Israel, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre,) König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Israel und den Sühnetag.

(Am Sabbath werden die folgenden drei Stücke gebetet.)

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא. וּבְרִיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא־יִפְסַק וְדִי לָא־יִבְטֵל מִפִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חַבּוּרְתָא קַדִּישְׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דִישְׂרָאֵל. וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי. וּלְרֵישֵׁי גָלוּתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבְתָא. וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יְפִישׁ חַייהוֹן. וְיַשְׂגֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּיזְבוּן מִן כָּל־עָקָא. וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְסַעְדְהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנאמַר אָמֵן:

המתפלל ביחידות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא. וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא־יִפְסַק. וְדִי לָא־יִבְטֵל מִפִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קָהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵן. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא. טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן. יְפִישׁ חַייכוֹן. וַיְשַׂגֵּא יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּיזְבוּן מִן כָּל־עָקָא. וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לְאוֹרְחִים. וּצְדָקָה לַעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנאמַר אָמֵן:

כַּלֵּי = דרשנים ; כלה = דְּרָשָׁה.

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וְיַגְדִּיל וְיַעֲשֶׂה לְמַעְלָה אֶת־אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ הַקֵּיסָר

ווילהעלם הַשֵּׁנִי

וְאֶת־הַמַּלְכָּה הַקֵּיסָרִית הַגְּבִירָה

אויגוסטא ויקטאריא

יָרוּם הוֹדָם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל־צָרָה וְנֶגַע יַצִּילֵם וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלֵי הַמֶּלֶךְ וַיָּפֶל שׁוֹאָיו לְפָנָיו וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

Herr der Welt und König der Könige, der Du von Deinem Glanze hast mitgetheilt dem Sterblichen und dem Erdensohne von Deiner Macht, daß Er in Recht und Redlichkeit schalte auf Erden, Frieden und Gerechtigkeit handhabe unter den Menschen! wir beten zu Dir um Deinen Schutz und Deine Gnade, um Deinen Segen und Beistand für unsern König und Herrn, den deutschen Kaiser,

Wilhelm den Zweiten.

Erhalte ihn in Kraft und Gesundheit, daß er lange und beglückt den Frieden und die Wohlfahrt seiner Völker wahre, daß er die Herrschaft, deren er waltet, ungetrübt und unverkümmert zum Heile seiner Nation führe! Gib seinen Unternehmungen und jeglichem Beginnen zum Heile seines Reiches Förderung, Gedeihen und Fortgang, Ruhm und Herrlichkeit seiner Regierung, Blüthe und Wohlstand seinem Lande, daß es in immer erhöhetem Glanze strahle und in Macht und Würde sich erhebe.

Segne unsere erhabene Kaiserin und Königin

Augusta Victoria

an der Seite ihres erlauchten Gemahls.

Segne den Kronprinzen und alle Glieder des königlichen Hauses. Segne die Minister und Räthe und alle diejenigen, die durch Wort und Rath, Blüthe und Gedeihen im Vaterlande zu fördern berufen sind, daß sie in Einsicht und Wahrheit ihre Aufgabe zum Heile der Gesammtheit erfüllen. Segne die Väter und Vertreter dieser Stadt und gib allen aus Deinem Gnadenschatze Heil und Frieden. Halte fern von dieser Stadt und ihren Bewohnern wie von dem gesammten Vaterlande jedes Verderben und Weh, jede Störung und jedes Ungemach, Noth, Mangel und Krankheit, auf daß Segen und Wohlfart aller Orten herrsche und sich ausbreite. So sei es Dir wohlgefällig, Herr, in Deiner Gnade! **Amen!**

Gedächtniß der Hingeschiedenen.

(Gebet für den Vater.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meines theuren Vaters . . . . ., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für die Mutter.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meiner theuren Mutter . . . . ., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil

סדר הזכרת נשמות.

בעבור נשמת האב.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אָבִי מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ
לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה
בַּעֲדוֹ. וּבִשְׂכַר זֶה
תְּהִי נַפְשׁוֹ צְרוּרָה
בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־
נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת
שֶׁבְּגַן־עֵדֶן וְנֹאמַר
אָמֵן׃

בעבור נשמת האם.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ)
שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ.
בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בַּעֲדָהּ.

וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵי נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי הוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וַאֲחִיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם, וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für andere Verwandte.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seelen meiner theuren Großeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante) . . . ., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

Gebet für die Märtyrer.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב״ס) וְנִשְׁמוֹת כָּל־קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי
הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוֹמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ
הֵן שֶׁנִּשְׂחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ
הַשֵּׁם, בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם,
וּבְשָׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־
נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה
וְעִם־שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן־עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

Gebet für den Rabbiner.

Der Vorbeter wendet sich, mit der h. Thorarolle im rechten Arme, zur Gemeinde und spricht:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת רַבִּי
(פב״ס) בַּעֲבוּר שֶׁנָּדַר צְדָקָה בְּעַד הַנְּשָׁמוֹת שֶׁיְּחַזִּיר הַיּוֹם לְכָבוֹד
הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְלִכְבוֹד הַיּוֹם וּבְשָׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא יִשְׁתַּדַּר וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל־נֶגַע וּמַחֲלָה
וְיִבָּרְכֵהוּ וְיַחְתִּמֵהוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה הַיּוֹם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶחָיו וְנֹאמַר אָמֵן׃

In einigen Gemeinden trägt der Vorbeter das übliche אל מלא רחמים vor.

אַב הָרַחֲמִים שֹׁכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים, הוּא
יִפְקֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים, קְהִלּוֹת
הַקְּדֹשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדֻּשַׁת הַשֵּׁם, הָאֲהֻבִים
וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ, מִנְּשָׁרִים קַלּוּ
מֵאֲרָיוֹת גָּבָרוּ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם׃ יְזַכֵּרֵם
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם־שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם, וְיִנָּקֵם
נְקָמַת דַּם־עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים, הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם
יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃ וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים

כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי, וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃
וּבְתוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם,
יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ וְאוֹמַר.
כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אֹתָם זָכָר. לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָיִים׃
וְאוֹמַר. דָּיִן בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ
רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה. עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

(* אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע

*) Ueberſetzung S. 47.

וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

קְהַל הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

יהללו (Vorb.) Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein.

הודו (Gem.) Seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

(An Wochentagen.)

(כז) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי
בָהּ׃ כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָּ׃ מִי־
יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר
לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר
דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

(Am Sabbath)

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃

Bei dem Zurückstellen der Thorah.

*וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

וּבְנֻחֹה Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Israels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren. Verjünge unsere Tage, wie vormals!

(Am Sabbath.)

קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ ובנחה יאמר

*וּבְנֻחֹו קרי

תפלת מוסף.

וַעֲתָה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו׃
*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

---

* Ueberſetzung des מצרים ſ. S. 92.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֶלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ וְיִרָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן
לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים
לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ נָלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ
מֵעַל אַדְמָתֵינוּ וְאֵין
אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht ausüben unsere gottesdienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, dem erhabenen heiligen Hause, dar-

שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשֶׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה
וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ׃ אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי
וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וְנִפּוּצוֹתֵינוּ
כַּנֵּס מֵיַרְכְתֵי אָרֶץ׃
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם׃ וְשָׁם

über Dein Name genannt ist, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbauest und seine Herrlichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Mitte der Völker, und unsere Verstürmten sammle von den Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Jeruschalajim, der Stätte Deines Heiligthums, in ewiger Freude!

Und dort wollen wir Dir darbringen unsre schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer dieses (Sabbath-und) Versöhnungstages wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

(Am Sabbath:)

וביום (Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Oel eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.)

ובעשור Und am zehnten Tage dieses siebenten Monats soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr sollt euch kasteien. Jede Arbeitsverrichtung sollt ihr unterlassen, und sollt als Ganzopfer dem Ewigen zum

נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם.
וְאֶת־מוּסַף יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־מוּסַף יוֹם)
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיי רֵיחַ

גִּיחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן נִסְכּוֹ. *וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלָּכָתָם׃

Wohldufte darbringen einen Farren, — ein junges Rind, — einen Widder, sieben junge Schafe, ohne Fehl sollen sie euch sein.

ומנחתם Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und zwei Ziegenböcke zur Versöhnung und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

(Am Sabbath:)

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְקֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

(Am Sabbath:)

ישמחו (Freuen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Volk derer, die den Sabbath weihen. Sie alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; denn am siebenten Tag hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.)

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)

*נ״א וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים.

*) Ueberſetzung bis קדמניות ſ. S. 98.

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן
לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר
וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־
תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹ״פ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי׃ אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

וּבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִּדַת זְנוּת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבְשִׁגָּגָה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאַת | שְׂפָתַיִם׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶגֶשׁ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרִירַת רַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁגָגַת חָנָם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

אֱלֹהַי. עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי.

חֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם וְעֶזְרַת שָׂרָה:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סוגרין הארון.

Vierfaches Acrostichon der Wörter שבת שבתון mit drei Wörtern in jedem Versfuß dieser und der folgenden Dichtungen.

ק שׁוֹשַׁן עֶמֶק אֲיֻמָּה.
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לְרַוָּיָה. שֹׂרֵשׁ
וְעָנָף סְיֻמָּה. שָׁוִים יַחַד
לְצִיָּה: בְּעֵת מָטוּ
יְסוֹדוֹתֶיהָ. בָּטְחָה בְּחִין
מוֹסְדוֹתֶיהָ. בָּם תִּקְוָה
יְתֵדוֹתֶיהָ. בְּכֶפֶל לַמַּשְׁעִין
יְדוֹתֶיהָ: תָּמְכָה בְּפַעַל
צוּרִים. תְּמַת חֻמָּה חֲיוֹצְרִים.
תְּרוּפָה תֵּת לָעֲצוּרִים. תֵּבֶל
לְהַאֲפִיל לְצָרִים: שְׁתִילֵי
גְּבָעוֹת אַרְבַּע. שַׁאֲגַ סֶפֶר
הַמֶּרְבָּע. שֶׁבַע פְּגִיעוֹת
אַרְבַּע. שְׁעֵה צִדְקָם לְתַבַּע:
בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים.
בְּמוֹסַר לְחֻמּוֹ חֲתוּמִים.
בְּצִדְקוֹ תָּדִיחַ כְּתָמִים. בְּאֻמָּם
אוּרִים וְתֻמִּים: תְּמוֹר

שׁוּשַׁן Des Thales Rose[1]) sieh verschüchtert bangen,
Der Weihe Tag zu feiern voll Verlangen;
Vor Dir sieh Stamm und Aeste im Verein,
Dir büßend heut des Lebens Kraft zu weih'n!
Wenn auch zerfiel das Heiligthum zum Staube,
Doch festgegründet steht ihr Muth und Glaube.
Die ruhen in der Doppelhöhle dort,
Sind Stütz' und Säulen ihr, Vertrauens Hort.
תמכה Der Ahnen fromm Verdienst sie fest erhält,
Auf die gegründet Du hast Deine Welt.
Daß Licht Du senden wirst den Hartbedrängten,
Und Nacht den Feinden, die so schwer sie kränkten.
Der edlen Mütter Sprossen — ihr Gebet
Nimm an, das brünstig heut an Dich ergeht!
Wenn vierfach Dir der Andacht Stimm' ertönt[2]),
Such' auf ihr Heil, — sei ihnen mild versöhnt!
ביטה Um jenen Ahn[3]), der treu sich Dir bewährt, —
Die fromm Dein Bundessiegel stets geehrt
Begnadige, laß Sündenmal' entweichen,
Wenn nicht mehr sprechen Deiner Gnade Zeichen.

1) Israel, nach Hohelied 2, 1.
2) Die vier Gebete des Versöhnungstages: Morgen-, Mußaf-, Minchah- u. Schlußgebet.
3) Abraham.

תַּשְׁלוּמֵי פָר. תָּבִין הֶגְיוֹן
הַמְסָפֶר. תּוֹקְעֵי בַּחֹדֶשׁ
שׁוֹפָר. תַּלְאוּבָם בְּכִפּוּר
יְכַפֵּר: וְשַׁכֵּךְ חֲמַת וַעֲמָךְ.
וְתָחֹן שְׁרִידֵי עַמֶּךָ. וְעָלֵינוּ
יְהִי נֹעַם אֲדֹנָי. וְנַחֲיָה מִמְּקוֹר
עַמֶּךָ: נָאוֹר עַמְּךָ הַסְלִיחָה.
נָכוֹן מַהֵר לְסַלְחָה. ח׳ נִיב
שְׂפָתֵינוּ הַצְלִיחָה. נַאֲךְ
שִׁמְעָה וּסְלַחְהָ:

ק׳ שְׂפָתֵינוּ מְדוֹבְבוֹת
יְשֵׁנִים. יַנְצִיחוּךְ כְּעַל־
שׁוֹשַׁנִּים. ח׳ חֲדָשִׁים וְגַם
יְשָׁנִים. בְּמַגֶּנֶת אָב נִשְׁעָנִים:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מָגֵן אַבְרָהָם: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

Und statt der Opfergab' und Altarbrände
Zu unsrem Flehen Dich in Liebe wende!
Am Mondbeginn vernahmst Du Mahnungsklänge[1]).
Laß sühnend schwinden unsrer Frevel Menge!
ישבך O sänft'ge, wenn sie brennt des Zornes Gluth!
Der Deinen Rest — nimm ihn in Schutz und Hut.
Und über uns laß Deinen Frieden walten
Aus Deinem Lebensquell uns zu erhalten.
Bei Dir, o Lauterer, ist mild verzeih'n!
O eile, Deine Sühn' uns zu verleih'n.
Der Lippe Sproß und Trieb, laß ihn gedeih'n;
Hör' unsern Ruf und woll' uns mild verzeih'n!

שפתינו Die ruh'n im Grab aufweckt der Lippe Wort.
O prieſ' es Dich, wie einſt des Sanges Hort[2])!
Geſchlechter, die entſchwunden ſo wie neue —
Sie ſchützt als Schirm uralten Ahnes Treue.

1) den Hall des Schofars am Rosch ha-Schanah.

2) Das Gebet mahnet an die längſt entſchlafenen Erzväter. Oh daß es Gott wohlgefällig ſei, wie das Lied des Pſalmiſten על שושנים — אל ששנים, was in einer Pſalmüberſchrift Pſ. 45, 69, 1. 80, 1.) zur Bezeichnung einer Geſangsweiſe vorkommt und darum den Pſalmenſänger überhaupt hier bedeutet.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

Vierfaches Acrostichon nach den Wörtern יום כפורים.

ק יוֹם מְיֻמָּם הוּחַם. יוֹם
כִּפּוּר הַמְיֻחָם. יִרְעוּ חֲמוֹל
וְחָם. יוֹקְשָׁיו לְפוֹעֲרָת דָּם:
וּבוֹ בְּתַחְבֻּלוֹת יוֹעֲצוּ. וְדוּי
בְּתַחַן יָאִיצוּ. וְשׁוֹכְנֵי עָפָר
יָקִיצוּ. וּמֵרֹאשׁ הָרִים יָלִיצוּ:
מִפְּעֻלוֹת עוֹנָךְ וְעָקוּד.
מֵאָז בְּיָדָם פָּקוּד. מוֹפֵת
הַכְּמוּם לְפָקוּד. מוֹקֵשׁ
לְהַבְעִית בְּסִפּוּד: כְּהַבְטָחַת
סְבִיכַת אַיִל. כְּפִרוֹ הַנָּצוּר
לַחַיִל. בֵּן תַּעֲצִים חַיִל.
כַּרְעֵיךְ בְּעֻצָּם וָלַיִל: פַּחֲדוֹ
יָחִיל שׁוֹטְמִים. פִּיּוּתָם
הֱיוֹת אֲטוּמִים. פְּרָחָיו
בְּמִשְׁעַנְתָּיו חֲתוּמִים. פַּלְּטֵם

יום Der steht voran in aller Tage Reihe,
Der Sühnetag, der heilige, voll Weihe, —
Die ihn begehn, o laß sie Gnade finden!
Zum Schweigen bring' die gähnt mit offnen Schlünden[1]).
Sie eilen Schuld bekennend zu Dir hin,
Ihr Flehn bringen sie mit ernstem Sinn,
Erwecken längst Entschlafne, daß das Wort
Zur Fürsprach' nehme ihrer Ahnen Hort.
מפעלות An jenes große Opfer das Gedächtniß —
Bewahret wird's, ein heiliges Vermächtniß.
Ein wunderwirkend segenreiches Zeichen!
Vor ihm entsetzt muß Klägers Tück' erbleichen.
Dort, wo im Waldgezweig der Widder hing,
Der Gnadenspruch den Sprößlingen erging.
O kräftige mit Deines Heiles Macht
Die zu Dir flehen heut bei Tag und Nacht!
פחדו Angstvoll erschreckt laß unsre Kläger beben,
Verstummen sie wenn sie das Wort erheben.

1) Die nach Opfern gleichsam gierende Unterwelt, nach dem Prophetenworte: „Darum weitet auf die Hölle ihre Gier und sperret auf ihren Rachen bis zum Unmaße." (Jes. 5, 14.)

מֵרֹכֶל פְּטוּמִים: וְאִם אֵין
מַעֲשִׂים, וְזֶבַח מִבְּלִי מֵשִׂים,
וְזִכְרָה לְנִבְזִים וּמְאוּסִים,
וּמִגְזָעָם הָפֵר כְּעָסִים: רָם
קְשֹׁט מַעְבָּדֶיךָ, רְאֵה תְרָאֶה
עִבְדֶּיךָ, רֵעִים בָּאֵי עָדֶיךָ,
רַחוּם זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ: וְבַקֵּשׁ
עָוֹן וְאֵינֵנוּ, וָמֶה בִּמְצוּלוֹת
תְּגֵנוּ, יֶלֶד בְּשַׁעֲשׁוּעָיו
תַּעֲגֵנוּ, יֹשֶׁר מֵלִיץ יָחֳנֵנוּ:
מְבָרֵךְ חֶרֶב הַשָּׁנוּן, מַלֵּט
מַאֲרִיבֵי רְנוּן, ה' מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹתָם בְּתַחֲנוּן, מֶלֶךְ
רַחוּם וְחַנּוּן:

ק' כְּפֹר פְּדוּיוֹן נֶפֶשׁ, פְּדֵה
מִטְּבִיעַת רֶפֶשׁ, ח' מְיַחֲלֶיךָ
בְּעִנּוּי וְכֶפֶשׁ, חַיִּים בְּטַלְלֵי-
נֹפֶשׁ:

חיק עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ,
יְקַו תְּשׁוּבַת יְצִיר

O birg um Ahns Verdienſt die treuen Sproſſen,
Und der Verleumdung ſei der Mund geſchloſſen!
Sind des Verdienſtes wir, des frommen, baar,
Und ſteht nicht mehr zur Sühne der Altar,
O der Geſchmähten, Armen wolle denken
Und Deinen Zorn von Deinem Stamme lenken!
רם O Du, in Deinem Walten treu und wahr!
Sieh vor Dir ſteht die Dir geweihte Schaar,
Wie Deine treu'n zu Dir den Weg genommen.
Barmherziger, o denke Deiner Frommen!
Suchſt Du die Schuld, o daß ſie ſich nicht finde!
Verſenke ſie in Meeres tiefe Gründe
Erhör' die koſend Du Dein Kind genannt,
Und milde Fürſprach' ihnen ſei geſandt.
מברר Vorm Racheſchwert und vor der Strafe Klingen
Geborgen ſeien die Gebet Dir bringen.
Gewähre mild was betend ſie erflehen,
O Gott, der ſtets Erbarmen läßt ergehen!
כפר O unſren Seelen Sühn' und Löſung ſchenke!
Nicht in Verderbens Tiefen uns verſenke.
Laß mild auf die, ſo brünſtig zu Dir ſchauen
In Buß und Pein, der Labung Segen thauen.

Vorb. u. Gem. עוד So lang er lebt, der Erdenſohn, ſtets harrſt Du auf Bekehrung,

אַדְמָתוֹ. לְהַחֲיוֹתוֹ
לְהֵיטִיב אַחֲרִיתוֹ׃

Nach dem Alphabeth mit Weglaſſung der Verſe von ב bis incl. ך.

ק אֱנוֹשׁ אֵיךְ יִצְדַּק עִם־
יוֹצְרוֹ. וְהַכֵּל גָּלוּי לוֹ תַּעֲלֻמוֹ
וְסִתְרוֹ. בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹנוֹ
וְיִגָּהֶה מְזוֹרוֹ. אִם יָשׁוּב טֶרֶם
יִכְבֶּה נֵרוֹ׃ גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־
יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ. אִם יַסְתִּיר
פָּנָיו הוּא יְשׁוּרֶנּוּ. דָּפְיוֹ
וְרִשְׁעוֹ עַל־פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ.
יִתְרוֹן לוֹ אִם בְּחַיָּיו יוֹדֶנּוּ׃
הֵן שָׁמַיִם לֹא־זַכּוּ בְעֵינָיו.
אַף כִּי־נִתְעָב בַּאֲשָׁמָיו
וּבַעֲוֹנָיו. וְזֵד לָמָּה לֹא־יָבִין
בְּרַעְיוֹנָיו. הֲלֹא יוֹמוֹ וְאֵידוֹ
נֹכַח פָּנָיו׃ זְהָבוֹ וְכַסְפּוֹ לֹת
עָשְׂרוֹ בַּל־יוֹעִילֶנּוּ. לָתֵת
כֶּפֶר בְּיוֹם עֶבְרָה לְהוֹעִילֶנּוּ.
חֶסֶד וּצְדָקָה אֹם־דַּרְכּוֹ
בְּעוֹדֶנּוּ. לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וּכְבוֹד
בּוֹרְאוֹ יַאַסְפֶנּוּ׃ טוֹב לַגֶּבֶר
לְשָׂא עֹל תּוֹרָה. לְקַיֵּם
חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בְּיִרְאָה
וּבְטָהֳרָה. יְמֵי חַיָּיו תַּגְדִּילוּ

Auf daß in Deiner Liebe Du ihm ſpendeſt Heils Gewährung.

אנוש Der Sterbliche — wie vor dem Angeſichte
Des Herrn ſoll ſtrahlen er in reinem Lichte,
Vor ihm, dem Nichts ſich kann verhüllen,
Was im Geheimniß ruht, im ſtillen?
Eins ſühnt die Schuld, kann heilen, kann ihm frommen;
Bekehrt er ſich, eh' noch ſein Licht verglommen. —
Ihm iſt auch finſter nicht die Nacht!
Birgſt du dein Antlitz, — Er ſieht dich und wacht
Den Sterblichen die eigne Sünde zeiht.
Wohl ihm, wenn noch im Leben er bereut!

הן Die Himmel ſelbſt — ihm ſcheinen ſie nicht rein:
Wie ſoll's der Sünd- und Schuldbefleckte ſein?
Der ſtolze Thor — wie merkt er nicht im Wahn,
Wie bald ſein Tag ihm wird, ſein Ende nah'n?
Nicht frommt ſein Geld, nicht Reichthum und Vermögen
Am Tag des Zorns, wird hin als Sühn' er's legen.
War Mild' und Recht ſein Strebensziel, — gelangen
Wird es vor Gott, deß Glanz ihn wird umfangen.

טוב Wohl dem, der trägt das Joch der ew'gen Lehre,
Daß fromm und rein er ihren Ausſpruch ehre!
Sie führt durchs Leben ihn gerad' und eben,

מְחַלָּה יְשָׁרֵה. *תְּנַצְּרֵנוּ בְּגִבּוּרָה וּלְתֶחִי תְּשִׁיתֵנוּ לְעִוּרָה: ה׳ שַׁדַּי הְנֵנוּ בְיָדְךָ כְּיוֹצֵר חֹמֶר. רְצוֹנְךָ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהָמִית וּלְגַמֵּר. תְּיַשֵּׁר לְבָבֵנוּ בְּיִרְאָתֶךָ לְהַחֲטִיב וּלְהַאֲמִיר. רַחֵימְנוּ רְחִימִים וְנוֹדְךָ לְעוֹלָם וְנַזַּמֵּר:

Stützt ihn mit Kraft, steht bei zu neuem Leben
Wie Thon in Bildners Hand — so sieh uns stehen!
Dein Will' ist, daß wir leben, nicht vergehen.
Leit' uns zu Deiner Furcht, zum Preis und Dank;
Erhalt' uns! stets dann tönt Dir unser Sang.

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יְקַו תְּשׁוּבַת יְצִיר אַדְמָתוֹ. לְהַחֲיוֹתוֹ לְהַיְטִיב אַחֲרִיתוֹ:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע״פ תיבות צום העשור ד׳ פעמים.

ק׳ צְפֵּה בְּבַת תְּמוּתָה. צוֹם הֶעָשׂוֹר עֲמוּתָה. צַאן בְּהֶעָנְשָׁהּ מִיתָה. צַדְּקָהּ מִמֶּכֶר צְמִיתָה: וּבְבוֹא שֵׂטָן לִנְקוֹב. וְרַחֵשׁ שַׁרְעַף הֶעָקֹב. וּבַל יֵרֶשֶׁה לְקוֹב. וְבַה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב: מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ בְּשׁוּמֶךָ. מַאֲו

O schau' Dein Kind, das stets zum Tod bereit,
Das zu dem Zehentfasten sich gereiht.
Wenn Deine Heerde hat verdient den Tod,
Gieb preis sie nicht dem Leide, das ihr droht.
Wenn auf der Kläger tritt, die Schuld zu künden,
Enthüllend was sich birgt in Seelengründen,
O lasse Du ihn nicht zu Worte kommen,
Das zeiht die Schuld der Sprossen Deines Frommen[1]).
מכון Als Du in Höh'n gegründet Deinen Thron,

*ס״א תְּנַצְּרֵנוּ בְּגִבּוּרָה וּלְתֶחִי תְּשִׁיתֵנוּ לְעִוּרָה וכן מתורגם.

1) Jaakob.

חֲנֵקְתִּי בִּרְשִׁמְךָ. מוֹלְדוֹתָיו
הַגְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ. מַלְּטֵם
לְמַעַן שִׁמְךָ: הָנֵר יְשִׁיבַת
*אֵל. הַמְאַבֵּק לְשַׂר גָּדַל.
הַצִּילָה שְׁאוֹנוֹ מִפַּחַל.
הַצָּגִים לְדַרְכוֹת מַחַל: עִנּוּי
נֶפֶשׁ שׁוּר. עָוֹן בְּלִי תָשׁוּר.
עֶרְכִּי שֵׁוַע בִּישׁוּר. עֲנֵם
בֶּאֱמֶת וְאִשּׁוּר: סְלַח לְשָׁבֵי
פֶּשַׁע. קְלִיחָה תַּכְרִיעַ רֶשַׁע.
סְדֵר תְּפִלָּה תֵּשַׁע. שְׁבֵר
פְּדוּת לְיֵשַׁע: וְאִם הֵמָּה
כְּאָדָם. וּמַעֲדָה וּמָטָה יָדָם.
וְאַתָּה נְצֵר הָאָדָם. וְתָרֹן
תְּנָה לְעוֹדָם: וְעָנְתָם
וְצָמָאם חֲזֵה. רָעָתָם בְּלִי

Sein Bild war eingezeichnet damals schon[1]).
Die Sprößlinge, die Deinen Namen tragen,
Um Deinen Namen rette sie von Plagen!
Denk' wie im Zelt er weilt' im frommen Muth,
Kühn mit dem Fürsten rang aus Feuers Gluth.
O rette seine Schaar vor Schreckenspein,
Die Heilung suchet durch Dein mild Verzeih'n.
ענני O schau', wie sie kasteien ihre Seele;
O schaue nicht auf ihre Sünd' und Fehle!
Die ihr Gebet aus lautrem Herzen reichen,
Erhöre sie mit Mild' und Gnadenzeichen.
Nimm auf die reuig sich bekehrt von Schuld!
Schuld beuge nieder der Verzeihung Huld.
Horch ihrem Flehn in wohlgefügter Reihe;
Der Rettung Heil den Harrenden verleihe.
ואם Und wenn wie Sterbliche sie ohne Kraft
Gewankt, wenn ihnen Hand und Arm erschlafft, —
O Du, deß Auge ob dem Menschen wacht,
Sieh's ihnen nach, stärk' sie mit neuer Macht!
Sieh, wie sie büßend, fastend vor Dir stehen;

* נ"א אֵל . . . . . מַבַּחַל וכן מתורגם.

1) Als Gründer des Volkes und um seiner treuen Hingabe willen an Gott ist Jaakobs Bild in den göttlichen Thron gegraben, stets Gott vor Augen. In wie fern Israel durch seinen Beruf zur Gotteserkenntniß und zur Wahrung seiner Lehre die höchste Aufgabe im Berichte der Völker zu lösen hat, ist der Gedanke zu seiner Einsetzung ein uranfänglicher, wo weit eher, und daher wird der Gründer dieses Volkes als schon bei der Feststellung des göttlichen Thrones, der Herrschaft Gottes über die Welt, in dem göttlichen Welt- und Schöpfungsplane einbegriffen im Midrasch aufgefaßt.

תָּחֵזֶה. ח׳ רֶגֶשׁ רַחֲשָׁם
מִלְּבָזֶה. רוֹגְנִים סְלַחְנָא
לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה׃

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־נָא׃

ח׳וק נֶחְשַׁב כְּצָנֵּ֫
בָּאִיתוֹן. דְּחוֹת
בְּפִלּוּלִי עֲקֶלָּתוֹן.
וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

ח׳וק הַיּוֹם בְּפָתְחֵךְ
סְפָרִים. חֹן (אוֹם)
שְׁמֵךְ מְפָאֲרִים.
וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים. קָדוֹשׁ׃

ח׳וק מַשְׂטִין בְּכָבֵל
אֶסֹּר. וְתִקַּוַּת אֲסִירִי
דְּשׁוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ
בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

O ihre Bosheit — wolle sie nicht sehen!
Des Flehens Rauschen — o veracht' es nicht,
Den Ruf, der „O verzeih' dem Volke!" spricht.

ימלך (Vo b. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

נחשב (Vorb. u. Gem.) Acht' uns dem Priester gleich im Tempelthore dort!

Den Kläger, schlangengleich, — stieß' mein Gebet ihn fort!

Dir weihen wir das Lob am höchsten Sabbath, Hort, — Heiliger!

היום (Vorb. u. Gem.) Wirst zum Gedächtniß heut die Bücher auf Du rollen,

Sei gnädig uns, die wir den Preis Dir bringen wollen.

Am Sühnetag wir Dich erhöh'n, den Weiheruf ollen, — Heiligen!

משטין (Vorb. u. Gem.) Den Kläger, der uns zeiht, daß Fessel ihn umschlinge!

Den Hartbedrängten Heil Dein Gnadenwort heut bringe!

Am Zehentfasten Dir der Weiheruf erklinge, — Heiliger!

---

*כְּצָנֵּ֫ בָּאִיתוֹן Gleich einer in der Eingangspforte stehenden Volksmenge, Andern: einem Hoherpriester.

ש"המח אלעזר בירבי קליר בפול בראשי החרוזים.

ח׳ אֶשָּׂא דֵעִי לְמֵרָחוֹק,
שְׁעוֹן בְּאֵת מֵרָחוֹק.
ק׳ בְּפָעֳלוֹ צָרַי דָּחוֹק׃
ח׳ אַסְפְּרָה אֶל חֹק, מְסָכוֹ
גְּלִי לְרָחוֹק,
ק׳ חַיִּים לִי לָחֹק׃
ח׳ לְשׁוֹד בְּחֶתֶּף יְמָחוֹק,
לוֹחֲמִי לְבַל יְשָׂחוֹק,
ק׳ וְיִמָּלֵא פִּי שְׂחוֹק׃

אשא[1]) (Vorb.) Ich ſchau' zurück in alte Zeiten,
Geſtützt auf den, der kam vom Weiten[2]):
(Gem.) Durch ſein Verdienſt dräng' ich den Feind zur Seiten!
(Vorb.) Ich mahn' an alte Kunde.
Entzieh' Dich nicht dem Bunde!
(Gem.) Heil tön' aus Deinem Munde.
(Vorb.) Vertilg' der Kläger Rotte.
Daß ſie nicht höhnend ſpotte.
(Gem.) Laut jubl' ich meinem Gotte.

נֶחְשָׁב כְּצֹנ בְּאֵיתוֹן. דְּחוֹת כְּפִלּוּלִי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קָדוֹשׁ׃

ח׳ עַרְבִי שַׁוַּע לָרֹב. חִין
עֶרְכֶּם יַעֲרֹב.
ק׳ פְּנֵי אֱלֹהִים מְקָרוֹב׃
ח׳ עָתַרְתִּי אָז תִּקְרֹב.
עָבַרְתִּי לְבַל תֵּאָרֹב.
ק׳ אֱלֵי לְבַל קָרֹב׃
ח׳ זוֹמֵם אִם יְזָרוֹב. עֲדַת
אֵל לַחֲרֹב.

ערבי (Vorb.) Gebetes Füll' in Menge,
Süß ſeien Liedes Klänge!
(Gem.) Daß es zum Ew'gen dränge!
(Vorb.) Wenn mein Gebet ihm naht,
Nicht laure Miſſethat
(Gem.) Feindſelig zum Verrath.
(Vorb.) Wenn auf des Herrn Gemeind'
Unheil erſinnt der Feind[3]),

1) Verf.: R. El'aſar b. Kalir.
2) Abraham, der vom „Jenſeit des Stromes" kam.
3) Die als Ankläger gedachte Sünde.

ק׳ אֶשְׁעַן בְּמַצְדִּיק וְקָרוֹב׃

(Gem.) Stützt Gott mich treu vereint.

הַיּוֹם בְּפָתְחָךְ סְפָרִים. חֹן אוֹם שִׁמְךָ מְבָאֲרִים. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפָּרִים. קָדוֹשׁ׃

ח׳ רֶשַׁע אִם הִכְרִיעִי. וְכָרַ־ לִי רֹעִי.

(Vorb.) רשע (Vorb.) Beugt Schuld die Schale nieder[1]),
Denk' meines Hirten[2]) wieder!

ק׳ בְּצִדְקוֹ עָתָּה לְרוֹעֲעִי׃

(Gem.) Froh sing' ich Jubel-lieder.

ח׳ רְעֵה צֹאן מַרְעִי. בְּמִרְעֶה טוֹב לְהַרְעִי.

(Vorb.) Laß meine Heerde zieh'n
Auf fetter Weide Grün,

ק׳ וּבְאוֹר חַיִּים לְזָרְעִי׃

(Gem.) In Lebensglanz sie blüh'n!

ח׳ בְּעֹון אֹרַח רִבְעִי. וּבְקַו נְטֹתַי מֵרְעִי.

(Vorb.) Wenn Schuld vom Pfade neigte,
Von grader Schnur mich beugte,

ק׳ נָא אַל יְאָרְעִי׃

(Gem.) Daß nicht mich Straf' erreichte!

מַשְׁטִין בְּכֶבֶל אֱסֹר. וְתַקְוֹת אֲסִירֵי בְּשׂוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ יַסְבִּיתוּ שׁוּבוּ לִבְצָרוֹן. גָּשִׁים פְּנֵי אָרוֹן.

(Vorb.) יסביתו (Vorb.) Ins Heimatland zu kehren —
Die Tröstung mögt ihr hören

ק׳ לְהַעֲצִים אֶרֶשׁ תְּרוֹן׃

(Gem.) Beim Flehen in Jubelchören.

ח׳ יְהַלּוּ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מַשְׁבִּית אַף וְחָרוֹן.

(Vorb.) Zum Ew'gen Horte flehet,
Der Zornesgluth verwehet,

1) Wenn die Sündenlast überwiegt.
2) Mojscheh.

ק׳ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן׃

ח׳ רוֹגְשִׁים קְרָא בְגָרוֹן׃
פְּלוּשׁ אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן׃
ק׳ מְצוֹא מְחִילַת
וְתָרוֹן׃

(Gem). Daß Ahron auferstehet[1]).
(Vorb.) Erweckt mit lauten Kehlen
Aus Chebrons Grab die Seelen
(Gem.) Zur Sühnung eurer Fehlen[2]).

בָּחַשְׁתָּ כְּצָג בְּאֵיתוֹן. דְּחוּת בְּפַלּוּלִי עֲקַלְתּוֹן. וְנַקְּדִישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבְּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

ח׳ בְּשִׁבְתּוֹ בְּכֶס רִיב.
יְרִיבִי לְעִינַי יָרִיב.
ק׳ יְהֹ נִצָּב לָרִיב׃
ח׳ בּוֹזְזֵי חָרֵב יַחֲרִיב. כְּמוֹ
קַדְמוֹנִים הֶחֱרִיב.
ק׳ וְנַאֲקִי לְפָנָיו יַקְרִיב׃
ח׳ יְצֹג אֹתִי בְּרִיב. מְלִיצֵי
שַׁי לְהַקְרִיב.
ק׳ וְשִׁוְחִי לְגֹחַ יַעֲרִיב׃

בשבתו (Vorb). Thront Er zum Strafgerichte,
Dann meinen Streit Er schlichte.
(Gem.) Der Herr die Feinde richte!
(Vorb.) Mög' Dränger Er zerschlagen,
Wie in der Vorwelt Tagen[3]).
(Gem.) Und vor ihn komm' mein Klagen.
(Vorb.) Will Er zum Spruch sich wenden,
Süß sei'n ihm Flehens Spenden
(Gem.) Aus meines Anwalts[4]) Händen.

הַיּוֹם בְּתָחֵךְ סְגָרִים. חֹן אוֹם שִׁמְךָ מְכָאֲרִים. וְנַקְּדִישְׁךָ בְּיוֹם הַכְּפָרִים. קָדוֹשׁ׃

1) Daß wieder der von den Nachkommen Aharons vollzogene Tempeldienst die göttliche Gnade erwirke.

2) Die in der Höhle Machpelah bei Chebron ruhenden Erzväter sollen Fürsprecher sein für ihre sündigen Nachkommen. (Vgl. Jerem. 31, 15—17.)

3) Wie Er den Aegyptern gethan.

4) Die für uns zeugenden guten Thaten, die als Fürsprecher personifiziert sind, wie die Sünden als Ankläger und Verleumder.

ח׳ קוֹל אָרִים בַּשּׁוֹפָר.
בְּמַתָּן אִמְרֵי שֶׁפֶר.
ק׳ לִפְנֵי חֲזָקִים שֶׁפֶר׃
ח׳ קֶצֶב שְׁעִירִים וּפָר.
בְּגִיב שְׁפָתַיִם יְסֻפָּר.
ק׳ וּבְכֵן שִׂטָּן יֶחְפָּר׃
ח׳ לִפְלוּסִים כְּמוֹכְבֵי
מִסְפָּר. וְשָׁחִים עַד עָפָר.
ק׳ בְּצַעֲם וְעָוֹנָם
יְכֻפָּר׃

קול (Vorb.) Laut, gleich Posaunenhalle
Am Sinai, erschalle
(Gem.) Mein Ruf zur Wolkenhalle.
(Vorb.) Statt Opfers, einst geschlachtet,
Sei mein Gebet geachtet, —
(Gem.) Beschämt der Tücke trachtet.
(Vorb.) Die Sternenheeren gleichen,
Die sich zum Staube neigen[1]),
(Gem.) Laß ihre Schuld entweichen!

מַשְׁטִין בְּכֶבֶל אֶסֹר. וְתִקּוֹת אֲסִירֵי בְשׂוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ יְשֻׁלְגוּ אָדְמֵי שָׁנִים.
שֶׁל־כָּל־יְמוֹת הַשָּׁנִים.
ק׳ חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים׃
ח׳ יְלֻבְּנוּ כְּתֹמִי שׁוֹשַׁנִּים.
וְיוּשְׁבוּ לְתַעֲרֹם שְׁנוּנִים.
ק׳ בְּפִלּוּל אֲשֶׁר
מְשַׁגְּנִים׃
ח׳ רַחֲצוּ וְהִזַּכּוּ מֵעֲשׂוֹנִים.
לְאִוֶּלֶת מִהְיוֹת שׁוֹנִים׃

ישלגו (Vorb.) Laß wie des Schneees Rein
Der Sünde Purpur sein,
(Gem.) Der alten sammt der neu'n.
(Vorb.) Sei Sündenfleck geklärt!
Kehr' in die Scheide, Schwert![2])
(Gem.) O sei mein Flehn gewährt!
(Vorb.) Waschet euch von Makeln rein;
Fern lasset Thorheit sein!

1) Israel, nach der Segensverheißung, und das so oft im Leidensdrucke erniedrigt ist
2) Die schon von Gott verhängte Strafe möge seine Gnade wenden.

ק וְעַל מִבְטָחֵימוֹ שְׁעוּנִים׃ | (Gem.) Traut eurem Hort allein!

נֶחְשָׁב כְּצֹאן בְּאֵיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֶקְלָתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

חתום בזה אלעזר שתי פעמים.

Vorb. u. Gem. אֶת־לַחֲשִׁי עֲנֵה נָא. זַעֲקִי רְצֵה נָא. דָּאֵל קָדוֹשׁ׃

Vorb. u. Gem. אָדוֹן לְקוֹל עַמְּךָ. זְכֹר | רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

ע״פ א״כ.

אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ. בֵּין עֹצֶם מִפְעָלֶיךָ. גִּישַׁת חֲמוֹן מְיַחֲלֶיךָ. דְּרוֹשׁ לְנַגֵּר חֲלָלֶיךָ׃ את לחשי הוֹגֵי הַמְּלַת־קֹדֶשׁ. וּמְהַלְלִים בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. זָרַע תְּבוּאַת קֹדֶשׁ. חֲשׁוֹב כְּאֵילֵי קֹדֶשׁ׃ אדון מַפְסְרֵי מִרְבְּעֵי פָּנִים. יְיַשִּׁירוּךָ עִם אוֹפַנִּים. כְּבַקְּרָךְ כָּל־פִּנִּים. לְבִלְתִּי נְשׂוֹא פָּנִים׃ את לחשי מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. נוֹעַץ אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. סְלִיחָה לַשּׁוֹבְבִים דְּרוֹשׁ. עָנָם לָשֵׂאת כְּמֵרֹאשׁ׃ אדון פְּרוּדֵי כְּנַף רְנָנִים. צְדָקוֹתֶיךָ חֵי מְרַנְּנִים. קוֹל שַׁאֲגַ מְחַנְּנִים. רְצֵה בְּחִין וּבְתַחֲנוּנִים׃ את לחשי שְׁנָאַן רְבָבוֹת אֲלָפִים. שׁוֹאֲגִים וְלַבְּקָרִים נֶחֱלָפִים. חזן תְּכֻף יַשִּׁיגוּ אֲדוֹפִים. תּוֹדָה וְזִמְרָה מְאַלְּפִים׃

אָדוֹן לְקוֹל־עַמְּךָ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃ | (Vorb.) וכן Und so stimmet an: Du Allerbarmer, o verzeih'!

עִ"מ אִ"כ.

אַל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ,
דַּיְּלֵנוּ מִצָּרֵינוּ כָּל־אֲשֶׁר
חָשְׁבוּ עָלֵינוּ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
בְּשִׁמְךָ נִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ,
וּתְשַׁבֵּר אֶת־עֻלֵּנוּ, וְאַתָּה
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
גְּדֹל רַחֲמֶיךָ תּוֹדִיעַ,
וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תּוֹפִיעַ,
וְכָאָז אוֹתָנוּ תּוֹשִׁיעַ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
דְּבָרְךָ נָצָב לְעוֹלָם, זְכֹר־
נָא אֲבוֹת הָעוֹלָם, וְהָקֵם
בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
הַרְצֵה־לָנוּ כְּמֵאָז, וְתֶן־
לָנוּ שָׂגְלְמַד נֶחֱמָדִים מִפָּז:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
וְהַשְׁכִּיפָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ,
וְקוֹמֵם אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ, וְנַעֲרִיץ
בְּכָל־יוֹם קְדֻשָּׁתֶךָ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
זְכֹר צִדְקַת רִאשׁוֹנִים,
וּסְלַח־נָא לָאַחֲרוֹנִים.

אל (Gem.) O nicht unsrer Sünden wolle gedenken!
Rett' uns von denen, die uns kränken,
Vor Allem, was sie gegen uns denken!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Wir rufen Deinen Namen: laß erhört uns sein!
Zerbrich das uns beugende Joch der Pein,
Herrsch' über uns Du allein.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
נדל Dein Erbarmen laß an uns ergehen,
Dein Reich laß uns aufstrahlen sehen
Und wie vormals uns Dein Heil erstehen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Dein Wort besteht in Ewigkeit.
Gedenk' der Ahnen aus früh'ster Zeit
Und erhalte Deinen Bund in alle Ewigkeit.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
הרצה Wie vordem nimm uns in gnäd'ge Hut!
O gieb uns festen Glaubensmuth,
Dein Gebot zu lernen, theurer denn Erdengut.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Blick' aus Deiner heil'gen Wohnung nieder,
Erbau' Dein Heiligthum wieder,
Daß stets wir Deine Heiligkeit feiern durch Jubellieder.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
זכר Der Frömmigkeit der Ahnen denke,
Den Sprossen Verzeihung schenke!

וְתוֹשִׁיבֵם אֶל־אַרְבַּתֵּיהֶם
בְּיוֹנִים׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

חוּסָה עַל־צֹאן מַרְעִיתֶךָ׃
וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ׃ וַלַמֵּדֵם
כְּאָז דָּתֶךָ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

טָהוֹר תַּרְאֶה כְבוֹדֶךָ׃
וְתוֹדִיעַ בָּנוּ הוֹדֶךָ׃ וְנִסְבָּל
עַל מוֹרָאֶךָ וְיִחוּדֶךָ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

יֶרְאֶיךָ יִשְׂמְחוּ־בָךְ׃ וּבְכָל־
יוֹם יִשְׁתַּחֲווּ־לָךְ׃ וְגוֹי
וּמַמְלָכָה יַעַבְדוּ־לָךְ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

כְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ׃ כִּי
בְכָל־יוֹם לְךָ קָרָאנוּ׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

לְבֵיתְךָ תִּמְלֹךְ בְּמֵרֹאשִׁית׃
וְתָשִׁית עֵינֶיךָ בְּרֵאשִׁית׃
בְּמָקוֹם כּוֹנַנְתָּ מֵרֹאשִׁית׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תִּגָּלֶה׃
נוֹרְאוֹתֶיךָ נֶחֱזֶה וְנִתְעַלֶּה׃

Wie Tauben in ihre Stätten sie in Frieden lenke.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Laß über die Heerde Deiner Hut Dein Erbarmen sich regen.
Gieb Deinem Erbe Deinen Segen,
Und wolle wie sonst Deine Lehr' ins Herz uns prägen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

טהור Lautrer! zeige Deine Herrlichkeit klar,
Mache Deinen Glanz an uns offenbar;
Willig trägt Dein Joch die Dich in Ehrfurcht bekennende Schaar.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Dann werden Deine Frommen an Dir sich freuen;
Dir beugen sie sich an jedem Tage, dem neuen,
Und Völker und Reiche dann dienen Dir als Deine Getreuen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

כרחמיך Nach Deinem Erbarmen wolle mit uns verfahren,
Die wir, täglich Dich rufend, Dir Treue bewahren.
Sei mit uns, Gott der Schaaren!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

O herrsch' allein, wie im Anbeginn!
Wend' auf Dein Ureigenthum Deinen Sinn,
Auf die Stätte, von Anfang geweihet, hin.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

מלכותך Offenbare über uns Deiner Herrlichkeit Walten,
Erheb' uns, zeig' uns Deiner Wunder Gewalten;

וּמִצִּיּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ תְּנַלֶּה׃
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

נְחֵנוּ בַּאֲמִתֶּךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ׃
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

שִׂימֵנוּ בְרָכָה בָּאָרֶץ, וּתְנַעֵר רְשָׁעִים מֵאָרֶץ, וְנֶשֶׁב לְבֶטַח בָּאָרֶץ.
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

עֲנֵנוּ כְּדִבַּר אֲמִתֶּךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּאֶמוּנָתֶךָ. כִּי אֲנַחְנוּ צֹאן מַרְעִיתֶךָ׃
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

פָּנֶיךָ הָאֵר בְּצִיּוֹן, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ בְּצִבְיוֹן, וְתָסִיר טֻמְאָה מִצִּיּוֹן׃
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

צַדִּיק אַתָּה בַּכֹּל. וְרַחֲמֶיךָ גְּדוֹלִים עַל־כֹּל. מִיָּדְךָ הוּא יָלְךָ הַכֹּל.
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

קָרוֹב אַתָּה לְכָל־קֹרְאֶיךָ. רַחֵם עַל־מַמְלִיכֶיךָ. כִּי הֵם מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

Von Zijon aus laß Deine Macht sich entfalten.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Leit' uns mit Deiner Treue.
Mit Deinem Heil uns erfreue!
Wir sind Dein Erbe, Dein Volk, das Dir getreue.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

שׂימנו Mach' uns zum Segen im Lande,
Schüttle die Frevler hinweg aus dem Lande,
Daß ruhig wir weilen im Lande.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Nach Deiner treuen Verheißung Dich zu uns wende,
Um Deiner Gnade willen Dein Heil uns sende!
Wir sind ja die Heerde, die führen deine Hände.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

פניך Laß ob Zijon strahlen Dein Angesicht,
Herrsch' über uns in Deiner Herrlichkeit Licht.
O duld' Unlauterkeit in Zijon nicht!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Gerecht bist Du, gerecht was Du thust, Alles;
Dein Erbarmen mächtig über Alles.
Aus Deiner Hand kommt, Dir eignet ja Alles.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

קרוב All denen, die Dich rufen, Du gnädig zugewandt!
Ueber die, so Dir huldigen, sei Dein Erbarmen entbrannt.
Sie sind ja das Werk Deiner Hand.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

רַחוּם סְלַח־נָא לְעָוֹן. כִּי כָל־אָדָם מָלֵא עָוֹן. וְאַתָּה תְּכַפֵּר עָוֹן׃

וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא. וְאַל־תַּנִּיחֵנוּ. נִקְרָאֲךָ וְאַתָּה תַּעֲנֵנוּ. וּלְמַעַנְךָ דָּאֵר עֵינֵינוּ׃

וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

ח תֹּאַר פָּנֶיךָ תָּרֵאנוּ. וּבְתוֹרָתְךָ תְּחַכְּמֵנוּ. וּבְמִרְעֵה טוּב וְשָׂבְעֵן תִּרְעֵנוּ׃

וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

Barmherziger, o vergieb die Schuld!

Denn jeglicher Mensch ist ja voll von Schuld,

Drum verzeihe Du die Schuld.

Du Allerbarmer, o verzeih'!

שמך Dein Nam' ist an uns genannt: o laß uns nicht!

Wir rufen Dich an: o verschmäh' uns nicht!

Um Deinetwillen erhell' uns durch Dein Licht!

Du Allerbarmer, o verzeih'!

O laß uns schauen Deines Gnadenantlitzes Schein,

In Deiner Lehre Weisheit o weih' uns ein,

Ein reiches Lebensloos o woll' uns verleihn!

Du Allerbarmer, o verzeih'! —

וּבְכֵן אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

עם אב.

אַךְ אֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ גָּשִׁים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ דְּרֹשִׁים בְּדָתְךָ יוֹמָם וָלָיְלָה. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ הוֹגִים בְּהַלֵּל וְתִשְׁבָּחוֹת. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ וְאֹמְרִים סְלַח־נָא לַעֲוֹנֵינוּ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ זֹעֲקִים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ חוֹקְרִים סוֹד בְּרִיתֶךָ. כִּי אֵין בְּלֵתֶךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ טוֹעֲנִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵין כָּאֵל. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ יְדֵעִים שֵׁם הַמְפֹרָשׁ. וּבְכִידָם יִתְפָּרֵשׁ.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ כֻּלָּם הַיּוֹם כְּמַלְאָכִים. קְדֻשָּׁה לְפָנֶיךָ עֹרְכִים.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ לְבוּשֵׁיהֶם נְקִיִּים. וְכֻלָּם צָמִים וּמִתְעַנִּים.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ מַעֲשֵׂיהֶם מַגִּידִים וַחֲטָאֵיהֶם מְתַגִּים. סְלַח־נָא עֲוֹנִים.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ נִקְרָאִים הַיּוֹם. וְסָלַחְתִּי לָכֶם הַיּוֹם.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ סְפוּרִים כְּחוֹל הַיָּם. וַעֲוֹנֹתֵיהֶם תַּשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ עֲנִים אַרְבַּע קְדֻשׁוֹת. לְפָנַי חוֹבֵר כְּלָיוֹת וְיוֹדֵעַ כָּל־
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל. נִסְתָּרוֹת.

אַךְ פְּקֻדִּים לְחַיִּים (טוֹבִים). וְטַהֲרֵם בְּמַיִם חַיִּים. כִּי עִמְּךָ
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃ מְקוֹר חַיִּים׃

אַךְ צוֹעֲקִים אָנָּא אֵל נָא. סְלַח־נָא חֲטָא לְמִי מָנָה.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ קוֹלָם בְּרַעַשׁ מַרְעִישִׁים. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קֹרְאִים
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃ אָבוֹת וּבָנִים.

אַךְ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אָתָּה. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַּם עַתָּה.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. בְּקָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

אַךְ תּוֹלִים לְךָ עֵינֵיהֶם. עֲנֵם וּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלּוֹתֵיהֶם.
סְלַח־נָא לַעֲוֹנֹתֵיהֶם. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ׃

וכן Und ſo ſtimmet an: Sprechet zu Gott, wie erhaben ſind Deine Werke!

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון.

Verfaßt nach dem Alphabeth an der Spitze der Strophen mit von den Gemeinden eingeführter Weglassung derer, die mit den Buchstaben Kaph bis Schin beginnen. Am Schlusse jeder Strophe ist ein Verstheil aus Chronik I. 16, 8—16; 36.

Bringet Preis dem Herrn!

אֱמְרוּ לֵאלֹהִים. (Vorbeter)
אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. (Gemeinde)
מְחֻיָּשׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְבַלְתִּי
דְּבַר נֶאֱמוֹ. כִּי סְלִיחָה עַמּוֹ.
הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרֹב גְּדֻלּוֹ.
מְחֻיָּשׁ סְלִיחָה לְקָהָלוֹ.
לְהַרְאוֹת לַכֹּל גְּדֻלּוֹ. מָדַד
מַיִם בְּשָׁעֲלוֹ. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־
לוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

גּוֹאֵל עַם קְדוּשׁוֹ. בְּסְלִיחָה
לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בֵּית
מִקְדָּשׁוֹ. לְזֶרַע אַבְרָהָם
קְדוּשׁוֹ. הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

הָגוּל מְשֻׁבָּח בְּרָקִיעַ עֻזּוֹ.
סוֹלֵחַ לְעַם־זוֹ בְּזוֹ. בְּדָבָר
עֻזּוֹ וּמָעֻזּוֹ. לָכֵן עֲדַת מָעֻזּוֹ
דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ׃

Der Kön'ge, dem Herrn in seinen Weltenräumen!
Seinem Volke Heil sendet Er ohne Säumen,
Daß seiner Verheißung Spruch sei erfüllt;
Denn bei ihm ist Verzeihung mild.
„Spendet dem Herrn Dank, ruft seinen Namen mit Lobgesang!"

Bringet Preis dem Herrn!

Gepriesen und hehr in Herrlichkeit,
Der seiner Schaar gnädig verzeiht.
Allen seine Größe so kund Er thut,
Er, der mit hohler Hand gemessen die Fluth.
„Preiset ihn mit Liedesklang und Weihesang!"

Bringet Preis dem Herrn!

Der sein heilig Volk befreit.
Das, von ihm gesühnt, neu sich ihm weiht.
Aufrichtet Er das Heiligthum neu
Den Sprossen Abrahams, seines Dieners so treu.
„Ruhm sei gebracht seinem Namen in heiliger Pracht!"

Bringet Preis dem Herrn!

Leuchtend sein Glanz das Firmament verklärt.
Sühne seinem Volke Er heute gewährt.
Drum ihr, seine Schaar, von ihm gerüstet mit Stärke,
„Suchet auf den Herrn und seiner Allmacht Werke!"

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

הַכֹּל בְּמַאֲמָר עָשָׂה, וְהוּא פָּעַל וְעָשָׂה. סוֹלֵחַ לְאֹם עֲמוּסָה. לָכֵן עִם בּוֹ חָפָה. זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה:

Bringet Preis dem Herrn!

הכל Sein Wort schuf das All in seiner Pracht;
Er hat's gebildet und vollbracht.
Vergebung seinen Schützlingen Er sendet.
Drum, o Volk, das nur an ihn sich wendet,
„Gedenket der Wunder, die Er vollendet!"

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וּמֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ. עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ. סוֹלֵחַ לְעַם מְחֻדּוֹ. אֲשֶׁר נִקְרְאוּ בְּדִבַּר סוֹדוֹ. זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

Bringet Preis dem Herrn!

ומקים Er wird seines Knechtes Wort erfüllen,
Er, in deß Glanz Himmel und Erde sich hüllen.
Er verzeiht dem Volke, das ihn bekennt als Einigen,
Das Er berief in seinen Rath, den heiligen.
„Dem Geschlechte, entstammt Jisrael[1]), seinem treuen Knechte."

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

זֶה רֹקַע הָאָרֶץ. הַיּוֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ. סוֹלֵחַ לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. לָכֵן אִמְרוּ לִיסֵד אֶרֶץ. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

Bringet Preis dem Herrn!

זה Er hat ausgespannt die Erde,
Thronet über dem Kreise der Erde,
Vergiebt dem Volke, einzig auf Erden.
Drum sprechet zu ihm, dem Gründer der Erden:
„Er ist der Ewige, unser Gott, auf der ganzen Erde!"

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חַי בִּמְעוֹנָתוֹ. חַנּוּן וְחוֹנֵן עֲדָתוֹ. יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ. לָכֵן לְבָאֵי בִּבְרִיתוֹ. זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

Bringet Preis dem Herrn!

חי Ewig lebend, in seiner Stätte thronend,
Erbarmend seiner Schaar und mild sie schonend.
In Gnaden wird in seinen Tempel Er wiederkehren.
Drum rufet denen zu, die zu seinen Bunde gehören:
„Ewig gedenket seiner Bundeslehren!"

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

1) Der andere Name des Erzvaters Jaakobs.

טִפֵּי Ihr seine Kinder, die Er hegt,
Lämmer seiner Heerde, die Er trägt!
Er läßt die Verheißung sich bewähren,
Verzeichnet in seinen ewigen Lehren,
„An Abraham das Bundeswort
Und des Schwurs unverbrüchlichen Hort."

נַחֲלָתוֹ. מְלֵאֵי יִרְשָׁתוֹ. יְרֻמִּים עָלֵימוֹ אִמְרָתוֹ. כְּחָקוּק בְּתוֹרָתוֹ. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Bringet Preis dem Herrn!

יוֹעֵץ Der in seinem Rathe nur Heil verhängt,
Seinen Getreuen Lebenssegen schenkt,
Die Schuld verzeiht, ihrer nicht mehr denkt,
Wie seinem treuen Hirten[1]) vordem Er verkündet,
„In Jaakob es als Gesetz gegründet."

יוֹעֵץ מֵישָׁרִים לְחֹק. יְרָאָיו לְחַיִּים לָחֹק. סוֹלֵחַ לַחֲטָאָ לְמֹחֵק. בְּנִשְׁמַע לָרוֹעֵה מֶרֹחֵק. וַיְעִמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Bringet Preis dem Herrn!

תַּקִּיף Dem Mächtigen, dem Herrn der Welt,
Der sein Wort für ewig hingestellt,
Den kein Auge schaut.
Wir aber preisen ewig seinen Namen laut:
„Drum sei der Ewige, der Gott Israels, gebenedeit
Von Ewigkeit zu Ewigkeit!"

תַּקִּיף אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוֹ נָצָב לָעוֹלָם. וְהוּא מִכֹּל נֶעְלָם. וַאֲנַחְנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לָעוֹלָם. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם׃

וּבְכֵן Und so stimmet denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ׃

ע"פ א"ב.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

Groß sind die Werke unseres Gottes!

אַדִּיר In seinem Thronsitze voll Macht,
Die Höh' und Tiefe erfüllt von seiner Pracht!
Der seinem Diener sein Licht enthüllet,

אַדִּיר בְּיוֹעֲדוֹ. בְּרוּם וּבְתַהֹם הוֹדוֹ. גִּלָּה אוֹר

1) Mosche.

לְעַבְדּוֹ. דָּבָר מֻכָּים לְעַבְדּוֹ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

Ihm seine Verheißung erfüllet.
Drum sei ihm die Hoheit gereicht,
Dem Keiner sonst gleicht!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

הַמֵּבִין עוֹלְמֵי עַד. וְסוֹפֵר
וּמוֹנֶה עֲדֵי־עַד. זִיו מוֹשָׁבוֹ
נוֹעַד. חֶלֶד צוֹפֶה בְּמִסְעָד.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמֵּבִיט לָאָרֶץ
וַתִּרְעָד:

Der kennet die Welten allzumal,
Ewig bestimmt ihre Grenz' und Zahl.
Seines Thrones Sitz hat fest
Er gestellt;
Aus seiner Veste schaut Er die Erdenwelt.
Drum wollen wir ihn erheben,
Deß Blick die Erde macht zittern und beben!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

טוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יִדַּע הֲדוֹמוֹ.
כִּלְלוֹ בְּנֶאֱמוֹ. לָעַד לַהֲקִימוֹ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ:

Der trägt die Weltenlast,
Die Erde, seinen Schemel, ins
Aug' Er faßt.
Seines Allmachtwortes Walten
Hat Alles vollbracht, wird es ewig erhalten.
Darum sei hoch erhoben,
Den als Ewigen seine Schaaren loben!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מוֹשֵׁל בְּמִפְעָלוֹ. נוֹרָא
עַל זְבוּלוֹ. סְלוּדוֹ בְּגָדְלוֹ.
עֻזּוֹ כְּרֹב חֵילוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה
שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

In Allmacht herrschend in seinem Werke,
In seiner Stätte voll erhabener Stärke.
Seiner Größe gleichet seine Pracht,
Seine Hoheit der Fülle seiner Macht.
Drum Preis und Herrlichkeit
Ihm, den der Seraſim Schaar umreiht!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

פְּאֵרוֹ בְּשָׁמַי מְעוֹנִי.

Deß Ruhm sich verkündet im Firmament,

צוֹפֶה וּמַבִּיט לְעֵינִי. קָלוּס שְׁמוֹ בַּהֲמוֹנָי. רוֹדֶה בְּרֶכֶב מוֹנָי. לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יָיָ׃ סוגרין הארון.

Der Alles ſchauet und Alles kennt;
Den preiſend die Schaar der Meinen nennt;
Der meine Dränger zwinget.
Drum Preis ihm, deß Werke ſo herrlich, bringet!

Des Sterblichen Thun —

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו Gem. מְזֻמָּה. שְׁבָתוֹ בְּתוֹךְ מַרְמָה. רַפִּידָתוֹ רִמָּה. קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה׃ Vorb. אֶבֶל

Voll Tück' und Trug;
Er weilet in Wahn und Lug.
Gewürm ſein Ruhebette,
Eine Erdenritze ſeine Grabesſtätte!
Wie dürfte ſich überheben auch
Der Sterbliche, gleichend entcilendem Hauch? —

Wie anders das Werk unſeres Gottes!

פותחין הארון

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־ Gem. u Vorb. בְּלִימָה. שׁוֹכְנֶיהָ בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה. תְּכֵן עַל־מַיִם אַדָּמָה. תַּקִּיף שְׁמוֹ לְרוֹמֶמָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה׃

Deß Ehrfurcht waltet

בְּכֵן לַנּוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה וְיַעֲרִיצוּ׃

ע"פ א"ב כפול.

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בְּאֶרְאֶלֵּי־אָמֶן. בְּאַבִּירֵי Gem. אֹמֶץ. בְּבִרְוֹלֵי קֶרַח. בְּבִרְוֹדֵי קֶדַח. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם׃

In der Himmelsveſte Schaaren,
Den Mächtigen im Aether, dem klaren,
Gebilden ſtarrender Fluth,
Flammender Gluth.
Und ſie beben in Ehrfurcht vor Dir.

וּבְכֵן Und ſo ſtimmet an:
Den über ihnen in Allmacht Waltenden verherrlichen ſie![1])

1) Der Gedanke, daß Gott im Himmel wie auf Erden, von den vollendeten Bewohnern der Höhe den Engelsſchaaren, wie von dem ſchwachen hinfälligen Menſchen verherrlicht wird, iſt in dem folgenden Stücke, wie in vielen ähnlichen, poetiſch bearbeitet.

וְאַבְּיֶת תְּהִלָּה

מִגְּלוּמֵי גוּשׁ. מְגֹרֵי גֵיא.
מְהֻלוּלֵי פֹּעַל. מְדֻלֵּי־מַעַשׂ.
וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בַּהֲמוֹן מַלְאָכִים. בְּהִלּוּךְ
מַחֲנוֹת. בְּוַעַד (נ״א וּבַאלְפֵי)
אַלְפִּים. בְּוֶכַח (נ״א וּבְרִבֵּי)
רְבָבוֹת. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם׃

וְאַבְּיֶת תְּהִלָּה

מִזִּיו שׁוֹנֶה. מִזֹּהַר נָבֶה.
מֵחַטֵּי־שֵׂכֶל. מֵחֹרְשֵׁי רֶשַׁע
(נ״א רָע). וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בְּמִפְתּוֹחַ עֲרָבוֹת. בְּמִכְסוֹם
שְׂחָקִים. בִּישֶׁרֶת עֲרָפֶל.
בִּירִיעוֹת מְעֹנָה. וּמוֹרָאֲךָ
עֲלֵיהֶם׃

וְאַבְּיֶת תְּהִלָּה

מִכְּתוּמֵי שֶׁמֶץ. מִכְּמוּסֵי
כֶּרֶם. מִכְּכוּדֵי פַּח. מִלְּעוּגֵי
מָר. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בְּמַסְלוּלֵי זְבוּל. בְּמְרוֹמֵי

Doch nimmst Du das Loblied an

מגלומי Von der Scholle Gebilden,
Die weilen in Erdengefilden,
Den an Verdiensten Leeren,
Die nicht Tugenden verklären.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בהמון In der Engel Flug,
Heiliger Lager Zug,
In den Schaaren von Tausenden,
Den Myriaden der Brausenden.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מזיו Vom Glanze, so schnell verbleichend,
Von der Schöne Pracht, so flüchtig entweichend,
Deren Sinn auf Sünde denkt.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בטפוח Im Firmamentes-Bogen,
In der Himmelsdecke, prächtig gezogen,
In den Wolken, zierlich gewoben,
In den Teppichen seiner Wohnung droben.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מכתומי Von Makelbefleckten,
Schuldbedeckten,
Denen so oft die Schlinge droht,
Leid, bitterer als der Tod.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בטבלי In den Bahnen der Himmelshöh'n,

שָׂפֶר. בִּגְטִית־דֹק. בְּנַחֲית עָבִים. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

Dem Gewölbe, das raget hoch und schön,
Im Himmelsflore, dem ausgespannten,
Im Gewölke, dem ausgesandten.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

וְאָבִיתָ תְּהִלָּה

מְפָרְחֵי מַעַשׂ (נ"א מְשׁוֹחֲחֵי מַעַן). מְשִׁבְעֵי רֹגֶז. מְעַדְּרֵי אֱמֶת. מְעַמְּסֵי בָטֶן. וְהֵיא תְּהִלָּתֶךָ:

Doch nimmst Du das Loblied an
משוחחי Von denen, deren Gebet Dir erklingt,
Die so oft Gram umringt,
Deren Sinn Lüge hegt,
Die Deine Liebe schützt und trägt.
Und das ist Dein Ruhm!

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ

בְּפוֹתְחֵי קָדוֹשׁ. בְּפוֹצְחֵי בָרוּךְ. בְּצַדְּדֵי אַרְבַּע. בְּנָמְפֵי שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

Deß Ehrfurcht waltet
בפותחי Ueber denen, die den Heiligen Dich bekennen,
Den Gebenedeiten Dich nennen,
Ueber den überall von Schau Umringten,
Flügelbeschwingten.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

וְאָבִיתָ תְּהִלָּה

מְקֻרְוֵאי אַיִן. מְקֻרְאֵי בְחַנָּה. מֻרְחָקֵי אֱמֶת. מְרֻיָּקֵי צֶדֶק. וְהֵיא תְּהִלָּתֶךָ:

Doch nimmst Du das Loblied an
מקרואי Von denen, die ein Nichts sind genannt,
Dich rufend noch haften an Wahn und Tand,
Denen fern bleibt was ewig wahr,
Die an Verdiensten arm und baar,
Und das ist Dein Ruhm!

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ

בְּשִׁבְיֵי אֵשׁ. בְּשִׁבְיֵי מַיִם. בְּתַלְוֵי רוּם. בְּתַלְתַּלֵּי גַבֶּה. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

Deß Ehrfurcht waltet
בשביי Ueber Feuersgluthen,
Wasserfluthen,
Ueber hochragende Firne,
Die Höhen der Gestirne.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

וְאָבִיתָ תְּהִלָּה

מִבְּשָׂר וָדָם. מֵהֶבֶל וָתֹהוּ. מֵחָצִיר יָבֵשׁ. מִצֵּל עוֹבֵר.

Doch nimmst Du das Loblied an
מבשר Von denen, die Fleisch und Blut,
Eitel und vergänglich,
Ein verdorrend Grün,
Ein Schatten im Vorüberziehn,

וּמְצִיץ נוֹבֵל. מְמַשְׁלִימֵי נֶפֶשׁ. מְמַפְרִיחֵי רוּחַ. וּמְמַעוֹפְפֵי חַיָּה. וּמַחֲנִיטֵי נְשָׁמָה. וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה. וְנִשְׁמָעִים בַּדִּין. וּמֵתִים בַּמִּשְׁפָּט. וְחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנוֹתָנִים לְךָ פְּאֵר חַי עוֹלָמִים. וְתִפְאַרְתְּךָ עֲלֵיהֶם׃

Eine Blume, die welkt,
Deren Leben vergeht,
Deren Hauch verweht;
Im Flug enteilt
Die Seele, die in ihnen weilt;
Im Nu entfährt
Der Geist, der sie verklärt;
Die Du verhörst im Gericht, —
Sie vergehen, wenn das Recht, das Urteil Du sprichst,
Und leben nur von Deines Erbarmens Macht.
Und von ihnen wird Dir, dem Ewiglebenden, der Preis gebracht.
Und Dein Glanz verkläret sie!

סוגרין הארון׃
Schließen der Bundeslade.

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ׃ Vorb. u. Gem.

ע״פ אי״ב כפול.

אַמִּיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכִלֵּי־צְבָא מַעַל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
אֲמוּנֵי אַהֲבָה. וְצִמְחֵי רְבָבָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
בְּכִתְבֵי מַלְאָכִים. שְׁמוֹ מְמֻלָּכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
בְּנֵי בְחוּנֵי בְרִית. לְזֹכֶר הַבְּרִית. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

גִּבּוֹרֵי כֹחַ. לְאַמִּיץ וְשַׁגִּיא כֹּחַ. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
גְּדוּלֵי צִדְקָה. לַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
דְּמוּת אַרְבָּעָה פָּנִים. לְכָל־צַד פּוֹנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הְגוּלֵי נְצוּרָה. לְעִמָּם בְּצָרָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

דַּמֵּן צְבָא מַעְלָה. לְשׁוֹכֵן מַעְלָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הִלְכֵי דֶּרֶךְ תְּמִים. לְהַצְוִר תְּמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
וָרָצִים וְשָׁבִים. טַעַם צוּר מַקְשִׁיבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְכֻלֵּי יְשׁוּעוֹת. וְחוֹכֵי סְלִיחוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
זְמִירוֹת רַבּוֹת. זַכֵּי שְׁמֵי עֲרָבוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
זָרַע מַטַּע אֱמֶת. לֵאלֹהִים אֱמֶת. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
חַשְׁמַלִּים עָזּוּם. לְעֹשֵׂה חֲזִיזִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
חוֹנִים וְנִסָּעִים. לְמַעֲלֵה נְשִׂיאִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
טַפְסְרֵי מְרוֹמִים. לָרָם עַל־רָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
טֹבוּ אֲהָלָיו. יִנָּקְווּ וְעוֹלָלָיו. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
יְדִדוּן הַלְּבָבִים. כְּרֹעִים וּבוֹרְכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
יְשִׁבֵי אֹהֶל וּמִשְׁכָּנוֹ. לְבִתּוֹכָם שָׁכָן. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
כִּתֵּי הֲמוֹנִים. עִם חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
כֶּתֶר נוֹתְנִים. בְּנֵי אֵיתָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
לַהֲקַת שְׁבִיבִים. וְאֵשׁ לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
לְמַעֲנוֹ גּוֹי אֶחָד. לְשֵׁם אֵל הַמְיֻחָד. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

מְסוֹבְבִים מְרוֹפְפִים. בְּבַגְפֵּיהֶם מְעוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
מְנַצְּחִים לְהַתְמִיד. בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
נוֹרָאִים בִּנְפָלָאוֹת. לְצֶדֶק נוֹרָאוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
נְדִיבֵי עַמּוֹ. מְסַלְסְלִים לְשִׁמּוֹ. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

שְׂרָפִים עֹמְדִים. מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
סוֹלְדֵי בְחִילָה. לְנוֹרָא עֲלִילָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
עֵינַיִם מְלֵאִים. בַּתַּרְשִׁישׁ מְמֻלָּאִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
עוֹנִים בְּמַקְהֵלוֹת. בְּלַחַשׁ וְקוֹלוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

פְּנֵיהֶם כִּבְרָקִים מְאִירִים. וּפִי בֶּגֶד פָּאוּרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
פְּרוּיֵי בִּזְרוֹעַ חָזָק. לְגֹאֲלָם חָזָק. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
צְבָאוֹת שָׁמַיִם. לְרוֹכֵב שָׁמַיִם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
צֹאן קָדָשִׁים. מַטַּע קְדֹשִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

קַלִּים לְצוּרָם. קְרֵאִים לְיוֹצְרָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
קְהִלּוֹת יַעֲקֹב. בְּלִי לֵב עָקֹב. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
רִגְלֵיהֶם כְּעֵגֶל. וְאוֹפַן מִתְגַּלְגֵּל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
רְצוּיִם לִבְרָאָם. לָרֶם אֲשֶׁר בְּרָאָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

שֹׁכְנֵי בְצֵל שַׁדַּי. שְׁנוֹתָם אֵין־דַּי. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
שֹׁמְרֵי חֻקּוֹקִים. מִצּוֹת וְחֻקִּים אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
תֹּקֶף תַּרְשִׁישִׁים. בַּמָּרוֹם חָשִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
תְּמִימִים בְּדַרְכֵיהֶם. וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃

ח״ק אֵלּוּ לְאֵלּוּ שׁוֹאֲלִים. אֵלּוּ לְאֵלּוּ מְמַלְּלִים.
אָגָה שׁכֶן מְעִכִּים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ
בְּפֹאֵר מְסַלְסְלִים׃

ע״פ אאב.

אֵילֵי מָרוֹם אוֹמְרִים הִלּוּלוֹ. אוֹפָן וְגַלְגַּל מַבִּיעִים סִלְסוּלוֹ. בְּאֵימָה וּבִירָאָה מַכְתִּירִים שֵׁם גְּדֻלּוֹ.

שָׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃ אלו

גִּבּוֹרֵי כֹחַ בְּרַעַד וּבְפַחַד. גֵּאָה וְגָבוֹהַּ לְיַחֵד לָאֶחָד.
דְּמָמָה דַקָּה דַּאִים בְּלִי כַּחַד.

שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד׃ אלו

הַיּוֹשֵׁב יְחִידִי עַל אוֹפַנָּיו. הַדֹּבֵר דָּבָר דָּבָר עַל־אָפְנָיו. יָרָצוֹא וָשׁוֹב בַּבָּזָק לְפָנָיו.

בְּשׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו׃ אלו

זֹהַר הָרָקִיעַ כָּעֵין חַשְׁמַלָּיו. זוֹעֵף בַּיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו.
חֵיל שָׂרָף אֵימָה עָלָיו.

וּבִשׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו׃ אלו

מַפְסְרֵי כָלָל כְּעֵין נַחֲשֶׁת יָצַפְצֵף. טְהוֹר עֵינַיִם עֲלֵיהֶם יְחוֹפֵף. יְחִיד יְכַסֶּה פָּנָיו בְּלִי מִתְרוֹפֵף.

אלו וּבְשִׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃

בַּבִּיר כֹּחַ הוּא אֵלִי זֶה. כִּי לֹא־בָזָה עֲנוּת עַם עָנִי וְנִבְזֶה. לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחַד נִרְשִׁים זֶה מִזֶּה.

אלו וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה׃

מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּפִיהֶם גָּמַר. מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד לְהַשְׁמַר. נִשָּׂא וְנַעֲלָם הִלּוּלוֹ לוֹמַר.

אלו וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

שָׂרָף מִכֻּנֶּה אֶחָד קָדוֹשׁ. סְלוּד אוֹמֵר לְבָרוּךְ וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים בְּקָדָשָׁה לָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אלו קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ׃

פְּאֵר וָשֶׁבַח לַאֲדוֹן הַצְּבָאוֹת. פּוֹצְחִים בְּרִנָּה מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת. צְבָא מָרוֹם גְּדָלָתָם מַצְבִּיאוֹת.

אלו יְיָ צְבָאוֹת׃

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעֶרֶץ. קַלִּים לָרוּץ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ. רָם וְנִשָּׂא יֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ.

אלו מְלֹא כָל־הָאָרֶץ׃

שְׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כִּסֶּה הוֹדוֹ. שְׂחָקִים מִמַּעַל פִּעֲלוֹ יָדוֹ. תֹּלֶה תֵּבֵל בְּזֹרַע יָדוֹ.

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אֵלּוּ לְאֵלּוּ שׁוֹאֲלִים. אֵלּוּ לְאֵלּוּ מְמַלְלִים. אָנָּה שֹׁכֶן מָעֳלִים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ בִּפְאֵר מְסֻלְסָלִים׃

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה.
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ:

פיתחין הארון.

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת
הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא
וְאָיוֹם. וּבוֹ תִּנַּשֵּׂא
מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן
בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב
עָלָיו בֶּאֱמֶת: אֱמֶת
כִּי אַתָּה הוּא דַּיָּן
וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד
וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר
וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל־
הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח
אֶת־סֵפֶר הַזִּכָּרוֹנוֹת.
וּמֵאֲלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתַם
יַד כָּל־אָדָם בּוֹ.
וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע.
וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים
יֵחָפֵזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה

ובכן Und so möge denn zu Dir emporsteigen der Weiheruf; denn Du bist unser Gott, der verzeiht und vergiebt!

ונתנה So wollen wir von der hohen Weihe des Tages laut Zeugniß ablegen; denn wohl ist er gewaltig und erschütternd. Und an ihm richtet sich auf Deine Weltenherrschaft, und auf Gnade baut sich Dein Thron und Du sitzest auf ihm in Wahrheit. Wahr ist's, daß Du bist der Richter und der Ueberführende, der Kundige und Zeuge, der schreibt und besiegelt, zählt und rechnet. Und alles Vergessene denkst Du, und aufrollest Du das Buch der Erinnerungen, und es liest sich selber, und eines jeglichen Menschen eigener Zug ist darin. Und auf der Weltenposaune wird geblasen, und eines leisen Gemurmels Hall wird vernommen, und die Engel erzittern, Angst und Beben fassen

sie, und sie sprechen: Siehe, es ist der Tag des Gerichts, um heimzusuchen das ganze Heer des Himmels im Gericht! Denn sie sind nicht rein vor Dir im Gericht. Und alle Bewohner der Welt ziehen bei Dir vorbei, wie die Schafe der Heerde. Wie die Musterung hält der Hirt mit seiner Heerde, der seine Lämmer lässet durchziehen unter seinem Stabe, so lässest Du vorüberziehen und zählest und überschlägst und musterst die Seelen aller Lebenden und theilest jeglichem Geschöpfe sein Gewisses zu, und verzeichnest den über sie gefällten Spruch.

בראש Am Jahresbeginne wird es verzeichnet und am Sühnetage wird es besiegelt, wie Viele sollen dahinscheiden und wie Viele ins Leben treten, wer leben soll und wer sterben, wer das Lebensziel erreiche

וְאַחֲזוֹן. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה
יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד
עַל־צְבָא מָרוֹם בַּדִּין.
כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ
בַּדִּין. וְכָל־בָּאֵי עוֹלָם
יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי
מָרוֹן: חזן כְּבַקֶּרֶת
רוֹעֶה עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר
צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ.
כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה וְתִפְקֹד נֶפֶשׁ
כָּל־חָי. וְתַחְתּוֹךְ
קִצְבָה לְכָל־
בְּרִיוֹתֶיךָ. וְתִכְתֹּב
אֶת־גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם
כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה
יַעַבְרוּן וְכַמָּה יִבָּרְאוּן.
מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת.
מִי בְקִצּוֹ וּמִי לֹא

und wer vor der Zeit hingehe, wer durch Waſſer und wer durch Feuer, wer durch Schwert, wer durch wildes Thier, wer durch Hunger und wer durch Durſt, wer durch Sturm, wer durch Seuche; wer erwürgt, wer geſteinigt werde; wer in Ruhe lebe, wer unſtät irre, wer in friedlicher Stille, wer mit verwirrtem Sinne; wer verarmen ſoll und wer Reichthums Fülle gewinnen, wer ſinken ſoll und wer emporkommen.

ותשובה Aber reuige Bekehrung, Gebet und fromme Werke wenden ab das böſe Verhängniß.

כי Denn wie Dein Name, ſo iſt Dein Ruhm: ſchwer zu erzürnen, leicht zu beſänftigen! Denn Du willſt nicht, daß der Todeswürdige ſterbe, ſondern daß er zurückkehre und lebe, und bis zu ſeinem Sterbetage harreſt Du ſein; bekehrt er ſich, ſofort nimmſt Du ihn auf und an. Wohl iſt es wahr, daß Du biſt ihr Bildner und kenneſt

בְּקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם וּמִי
בָאֵשׁ. מִי בַחֶרֶב וּמִי
בַחַיָּה. מִי בָרָעָב וּמִי
בַצָּמָא. מִי בָרַעַשׁ וּמִי
בַמַּגֵּפָה. מִי בַחֲנִיקָה
וּמִי בַסְּקִילָה׃ מִי
יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ. מִי
יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף. מִי
יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר. מִי
יֵעָנִי וּמִי יֵעָשֵׁר. מִי
יִשָּׁפֵל וּמִי יָרוּם׃

קול צום
וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה

ממון
וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת־רֹעַ הַגְּזֵרָה׃

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ.
קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת.
כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת.
כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה.
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ. אִם
יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ׃ ח אֱמֶת
כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹדֵעַ

ihren Sinn und Trieb; sie sind ja Fleisch und Blut! Der Mensch — sein Ursprung ist im Staube, und sein Ende ist für den Staub; sein Leben einsetzend, gewinnt er sein Brot, er, der gleicht dem zerbrochenen Scherben, dem trocknen Grase, der welkenden Blume, dem enteilenden Schatten, der entschwindenden Wolke und dem verwehenden Hauche, dem verfliegenden Staube, und wie ein Traum fleucht er dahin.

יְצִרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם: אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כְּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. כְּצֵל עוֹבֵר. וּכְעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:

ואתה Aber Du, Derselbe ewig, König, Gott, ewiglebend und dauernd. —

אין Keine Grenze giebt's für Deine Jahre und kein Ende der Dauer Deiner Tage, keine Zahl für die Träger Deiner herrlichen Pracht; nicht zu enthüllen ist das tiefe Geheimniß Deines Namens. Dein Nam' ist Dein Schmuck, und unseren Namen hast Du genannt nach dem Deinen!

אֵין קֵצֶה לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵץ לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לִשְׁעַר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ וְאַתָּה נָאֶה לְשִׁמְךָ. וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִּשְׁמֶךָ:

עשה O thue es um Deines Namens willen, und laß Deinem Namen die Heiligung werden an denen, die ihn zu heiligen sind ausersehen, — um der Hoheit Deines Namens willen, der verherrlicht wird im Kreise der Andacht heiliger Serafim, die Deinen Namen weihevoll

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ. (בְּעָבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ.) כְּסוֹד שִׂיחַ שָׂרְפֵי־קֹדֶשׁ. הַמְקַדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. דְּרִי מַעְלָה עִם דְּרִי מַטָּה

erheben. Die Bewohner der Weltenhöhen mit denen der Erdentiefen vereint rufen in dreifachem Hall, —

כפתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

קְרוֹאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ׃

ח׳ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

ק״ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

סגירן הארון. Schließen der Bundeslade.

ע״פ א״ב כפול.

אָז מִלְּפָנֶיךָ בְּרֵאשִׁית. דֵּת וָכֶס הֲשִׁית׃ אֲמָנָה יוֹם יוֹם. אֲצוּלָה אִתּוֹ בְּחָבְיוֹן׃ בְּאֵרָה לְשַׁעֲשׁוּעִים. בָּהּ לְנַקּוֹת חֵטְא עַם מְשַׁוְּעִים׃ גָּמַר בַּעֲצָתָהּ כֹּל בָּאמָר. גָּשָׁה לְחַנֵּן בְּעַד כָּל־יְצוּרֵי חֹמֶר׃ דְּגֻלָּה לְפָנֵי מְכוֹן שֶׁבֶת. דְּרוֹר יֻשַּׁע בְּעָלָהּ בְּמַחֲשֶׁבֶת׃ הוּכְנָה עַד־לֹא עוֹלָם. הֱיוֹת מֵלִיץ יֹשֶׁר לְעַם עוֹלָם׃ וּשְׁגִי אַלְפֵי רְבָבוֹת גְּדוּדִים. וְכֻמּוֹ הֵם רְבוּבִים אָז בָּם מִתְגּוֹדְדִים׃ זְקוֹף לְמִסְפָּרָם מַרְבִּים. זִו סַפִּיר כֵּם מַרְבִּיבִים׃ חַשְׁרַת־מַיִם עִם חֶשְׁכַת־מַיִם. חֲבֵא בְּמְצוּלוֹת מַיִם חֵטְא שִׂכְלִי לֵב בַּמַּיִם׃ טֹרַח נוֹשֵׂא וְנִרְאֶה נִשְׂא. טוֹעֵן מַשָּׂא בְּקוֹל כָּל־תִּשְׂא׃ יִתְרַעֲשׁוּ

אוֹפָן וְגַלְגַּל. יְקָשׁ עַם־זוּ לְהַאֲפִין וּלְגַלְגֵּל: (חוז) כְּרוּב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבַנְפֵי־נֶשֶׁר מְעוֹפְפִים. כְּאֵב זוּ מַרְפִּים. עֲנוֹת לְעֻמַּת | שְׂרָפִים:

חוז כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם | מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וְבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

(Gem.) ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקימו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

ע״פ תשר״ק כפול.

אָז מִלְּפָנֶיךָ בְּרֵאשִׁית. אָבוֹת וּבָנִים הַשִּׁית: לְתֹת אֶרְכָּה. לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה: מֵאָז צָפָם. מֻחָרוֹת רְקָפָם: נוֹעַץ וְהֵבִין. נָאְצוֹת לְהַלְבִּין: סָכָךְ עֲשׂוֹת נְכֹחָה. סְיוּם לְיוֹם תּוֹכֵחָה: עָלוּ בְמַהֲשָׁבָה יַחַד. עֲתִידָתָם לְמַלֹּטָם מִפָּחַד: פּוֹדָם הֶעֱלָם מִקֶּדֶם. פֶּשַׁע לְנַקּוֹת מִקְנוּיַת קָדֶם: צְפֵה בְּוַעַד יוֹם זֶה. צַעֲקִים סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: קְרָא דְרוֹת מֵרֹאשׁ. קִשְׁטֵ אָב לַבָּנִים הֵכִין לְדָרוֹשׁ: (חוז) רַבּוּ רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו. רְצוֹת רְחוּמָיו וַחֲסִידָיו: שֶׁהֵם יְדִידָיו. שִׁכְלוּל מַעֲבָדָיו: תָּמִיד מְעִידָיו. כִּי אֵין בִּלְעָדָיו:

חזן מְמִקוֹמוֹ הוּא יָפֵן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא
יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

שמע (Gem.) Höre, Fisrael! der Ewige, unſer Gott, iſt ein einiges ewiges Weſen!

אחד Einig iſt Er, unſer Gott, Er unſer Vater, Er unſer König, Er unſer Retter, und Er wird uns vernehmen laſſen in ſeiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, ſichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott ſein!

ע"פ תשר"ק כפול.

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. נָוֶה וְינוֹן חֲשִׁית: תַּלְפִּיוֹת מֵרוֹם
מֵרֹאשׁוֹן. תִּבֶן מֶרֶם כָּל־עַם וָלָשׁוֹן: שִׁכְנוֹ עֵץ שָׁם
לַהֲשָׁרוֹת. שׁוֹגִים לְהַדְרִיךְ בְּדַרְכֵי יְשָׁרוֹת: רָשַׁע אִם
הָאִדִּים. רַחֲצוּ וְהַזּוּ הִקְדִּים: קֶצֶף אִם־קָצַף בַּאֲיֻמָּתוֹ
קָדוֹשׁ לֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: צָמַתְנוּ בְּבִצְעֵנוּ עַד עָתָּה.
צוּרֵנוּ עָלֵינוּ לֹא נָעָתָה: פָּנָה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ. פָּלַצְנוּ
וְאֵין מִי לְצַדְּקֵנוּ: עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל פְּשָׁעֵינוּ. עוֹמֵם וְהוּא
מְחוֹלָל מִפְּשָׁעֵינוּ: סוֹבֵל עַל־שֶׁכֶם חַטֹּאתֵינוּ. סְלִיחָה
מְצֹא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ: נִרְפָּא־לָנוּ בְּחַבּוּרָתוֹ. נָצָה בְּרִיָּה חֲדָשָׁה
עֵת לִבְרֹאתוֹ: (חזן) מֵהוֹג הַעֲלֵהוּ. מִשְׁעִיר הַדַּלֵּהוּ:
לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּהַר הַלְּבָנוֹן. שֵׁנִית בְּיַד יְנוֹן:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

קיה אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃
אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ
אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר
שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. שִׁבְעָה אֵלֶּה הַשִּׁית׃ כְּוֻנָּם מֵעֵת נוֹלְדוּ. תְּתוּרִים בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ׃ יְצָרָם וְאָצְלוֹ כְּלָלוּ. יַחַד לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלוּ׃ טֶבֶל בְּאֹפֶם תְּשׁוּבָה. טְבוּעָה הִיא לְבַת הַשּׁוֹבָבָה׃ חֻתְּלָה צָרִי לַחֲטָאִים. חוֹבֵשׁ לְנִטְעֵי נְטָעִים׃ זְרוֹעוֹת וּשְׁגֹגוֹת בָּהּ לִרְחוֹת. זַעַף וְעֶבְרָה בָּהּ לִמְחוֹת׃ וּמִלִּפְנֵי עָשׁוֹר עֲשָׂרָה. וְעֶדָה לְמַרְפֵּא סוֹרֵרָה׃ הִנְנוּ אָתָנוּ לְךָ אָיוֹם. הַבִּיטָה וּרְאֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם׃ דַּלְיוֹת שַׁחֲקִים וּמַצַּב רַגְלַיִם. דְּרִיכַת מָתְנַיִם וּמַעַד כַּרְסֻלַּיִם׃ גְּשָׁשִׁים יְחֻפִּים בְּעִנּוּי עֲיֵפִים. גִּישׁוֹת מְאֻלָּפִים כְּשִׁירוֹת מְעֻפָּפִים׃ (חזן) בְּךָ מִתְהַדְּרִים. בְּשִׁמְךָ נֶאְדָּרִים׃ אָמְצָךְ מַאְדִּירִים. אַדִּיר בָּאַדִּירִים בְּקוֹל אַדִּירִים׃

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

ק וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

(Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

קי״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ח׳ לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח
נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ.
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ
עֲמוּסֶיךָ. תְּקֻדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃ כִּי מְקַדִּישֶׁיךָ
בְּךָ שָׂרְתָּ (כ״א כְּעֶרְכָּךְ)
קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר
מְקֻדָּשִׁים׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ
שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ.
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.
וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנָךְ
וְהֵיכָלֶךָ׃ עוֹד יְזַכְּרֵנוּ
אַהֲבַת אֵיתָן אֲדֵנֵינוּ. וּבְפֵן
דַּעֲקַד יַשְׁבִּית מְדֵינֵנוּ.
וּבְזוּכוּת תָּתֵם יוֹצִיא אָיוֹם

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen, und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen! — Denn die Dich heiligen, hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel. — So mög' Er uns auch fürder gedenken die Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum

(נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ, כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדֹנֵינוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יִשַּׂר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר חֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

Heil ausgehen lassen unsern Urtheilspruch! Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

Nach doppeltem Alphabethe verfaßt. פותחין הארון. Oeffnen der Bundeslade.

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת מִשְׁפָּט:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:

הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גְּנָזֵי נִסְתָּרוֹת:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בוֹחֵן כְּלָיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:

הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיַּן אֱמֶת:

der handhabt die Waltung des Rechtes!

Und Alles glaubt an ihn, den Gott der Treue.

Der Tiefverborgenes durchforscht und prüft!

Und Alles glaubt an ihn, der in die Herzen dringt.

Der erlöst vom Tode und rettet aus Verderben!

Und Alles glaubt an ihn, den gewaltigen Erlöser.

Der allein ist Richter für alle Weltbewohner!

Und Alles glaubt an ihn, den wahren Richter.

הַמְהֻלָּל בְּאֶחָד אַשְׁרֵי אֱחָד׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא הָיָה וְהוֹוֶה וְיִהְיֶה׃
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ׃
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית׃
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל־חָי׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא חַי וְקַיָּם׃
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא טוֹב לַכֹּל׃
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל־יְצוּרִים׃

Der sich verkündet hat als den, der ewig bleibt und dauert!

Und Alles glaubt an ihn, der war und ist und ewig wird Er sein.

Der unwandelbare ist sein Name, das ist sein Ruhm!

Und Alles glaubt an ihn, außer dem Keiner ist.

Der den sein Gedenkenden ihr fromm Verdienst gedenkt!

Und Alles glaubt an ihn, der des Bundes gedenkt.

Der jeglichem Leben sein Lebensloos zutheilt!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig lebt und dauert.

Der Gütige, der gütig sich erweist den Bösen und den Guten!

Und Alles glaubt an ihn, der gütig gegen Alle ist.

Der kennt den Sinn aller Geschöpfe!

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
יוֹצְרָם בַּבֶּטֶן:

הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם
יָחַד:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל
יָכוֹל:

הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל
שַׁדָּי:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
לְבַדּוֹ הוּא:

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים
וְלוֹ הַמְלוּכָה:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
מֶלֶךְ עוֹלָם:

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ
בְּכָל־דּוֹר:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
נוֹצֵר חָסֶד:

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים
עַיִן מִפּוֹרְרִים:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
סוֹלֵחַ סֶלָה:

Und Alles glaubt an ihn, der im Mutterschoße sie gebildet.

Der Alles vermag und Alles umfaßt!

Und Alles glaubt an ihn, den Allvermögenden.

Der im Verborgenen thront, in der Allmacht Umhüllung!

Und Alles glaubt an ihn, den Alleinigen.

Der Königen die Herrschaft giebt, und ihm allein eignet die Herrschaft!

Und Alles glaubt an ihn, den Weltenbeherrscher.

Der in seiner Huld waltet in jeglicher Zeit!

Und Alles glaubt an ihn, der die Huld bewahrt.

Der schonend trägt und den Blick abwendet von den trotzigen Sündern!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig verzeiht.

Der Höchste, deß Auge den ihn Fürchtenden ist zugewandt!

Und Alles glaubt an ihn, der erhört das leise Flehen.

Der öffnet die Pforten den reuig Anklopfenden!

Und Alles glaubt an ihn, deß Hand ist aufgethan.

Der harrend ausschaut nach dem Frevler, und will, daß er sich rechtfertige!

Und alles glaubt an ihn, der gerecht ist und gerade.

Deß Zorn kurz, lange währt seine Nachsicht!

Und Alles glaubt an ihn, der zu erzürnen so schwer.

Der Erbarmer, deß Erbarmen seinem Zorne vorausgeht!

Und Alles glaubt an ihn, der so mild ist, leicht begütigt.

Der gegen Alle gleich, Groß und Klein gleichstellet!

הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל־
יְרֵאָיו׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
עוֹנֶה לָחַשׁ׃

הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר
לְדוֹפְקָיו בְּתְשׁוּבָה׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
פְּתוּחָה יָדוֹ׃

הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע
וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
צַדִּיק וְיָשָׁר׃

הַקָּצַר בְּזַעַם
וּמַאֲרִיךְ אָף׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
קָשֶׁה לִכְעוֹס׃

הָרַחוּם וּמַקְדִּים
רַחֲמִים לְרֹגֶז׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
נִקְלָה לִרְצוֹת׃

הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטֹן
וְגָדוֹל׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
חַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם־תְּמִימִים׃
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ׃ סורין הארון.

Und Alles glaubt an ihn, der ein gerechter Richter.

Der Tadelloſe, der mit den Treuen in Treue verfährt!

Und Alles glaubt an ihn, deß Wirken makellos.

קוה תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלֹךְ עַל־כָּל בְּיִחוּד׃

תשגב (Vorb.) Sei erhaben Du allein und herrſche über Alles in Deiner Einheit, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Und der Ewige wird König ſein über die ganze Erde; an ſelbigem Tage wird der Ewige einzig ſein und ſein Name einzig.

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַאֲמִתְּךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפִּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

ע״פ א״ב.

וְיֵאָתְיוּ כֹל לְעָבְדֶךָ. וְיָבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ

ויאתיו (Vorb.) Und alle nahen Dir zu dienen, und preiſen Deinen herrlichen Namen.

בָּאִיִּים צִדְקָךְ. וְיֵרָשׁוּךָ עַמִּים לֹא יָדָעוּךָ. וִיהַלְלוּךָ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ: (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת־זִבְחֵיהֶם.) וְיִזְנְחוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עַם פְּסִילֵיהֶם: וְיֵטוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ. וְיִרְאוּךָ עִם־שֶׁמֶשׁ מִבְּרָשֵׁי פָּנֶיךָ. וְיַכִּירוּ כִּי מַלְכוּתְךָ. וְיִלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה: וְיִמַּלְלוּ אֶת־גְּבוּרָתֶךָ. וְיַשְׁאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכָל רֹאשׁ: וְיִסַּלְדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ. וְיַעְטְרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצָחוּ הָרִים רִנָּה. וְיָגִילוּ אִיִּים בְּמַלְכֶךָ: וְיַקְבְּלוּ עֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וְיִרוֹמְמוּךָ בְּקָהַל־עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה:

Und verkünden in Eilanden Dein Heil; Völker suchen Dich auf, die nie Dich gekannt.

Und alle Enden der Erde preisen Dich nnd sprechen: Ewig groß ist der Herr!

Und sie opfern Dir ihre Opfer und verschmähen ihre Götzen und werden zu Schanden sammt ihren Bildern.

Sie neigen einmüthig die Schulter Dir zu dienen, und fürchten Dich, so weit die Sonne reicht, Dein Antlitz suchend.

Und sie erkennen die Macht Deiner Herrschaft, und Irrende lernen Einsicht.

Deine Stärke verkünden sie, und erheben Dich, der über alles erhaben als Haupt.

In glühender Inbrunst fleh'n sie zu Dir, und krönen Dich mit dem Prachtdiademe.

Und Berge brechen im Jubel aus, und Eilande jauchzen, wenn Du regierst.

Sie nehmen auf sich das Joch Deiner Herrschaft und erheben Dich in Volksschaaren.

Es hören's die Fernen und kommen herbei, und reichen Dir die Herrscherkrone.

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם (הַכִּפֻּרִים הַזֶּה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באהבה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁשָּׁלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרָחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גְּדֵה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפּוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם, וְאֶת־מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־מוּסַף יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים

סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיי רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדָבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. *וּשְׂעִיר שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּחֻלְבָתָם:

(Am Sabbath) יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְקֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: סוגרין הארון ופותחין מיד.

וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם

Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Herrlichkeit Sitz im Him-

*נ״א וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְבַד חַטַּאת הַכִּפּוּרִים.

מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים: סגירין הארון.
Schließen der Bundeslade.

mel droben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Höhen.

בשעה שהצבור אומר הוא אלהינו וכו' יאמר הש"ץ את הפסוקים האלה.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אַיִן עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ וּ אֶחָד: הַן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

יהצבור אומרים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אַיִן עוֹד:

Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

הש"ץ חוזר בקול רם הוא אלהינו וכו'.

ה' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָיֵה עִם־פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִפָּנֶיךָ עַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: חוֹרֵם מַה־שֶּׁיֹּאמְרוּ. הָבֵינֵם מַה־שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הַשִּׂיבֵם מַה־שֶּׁיְּשִׁאֲלוּ.

אלהינו (Vorb.) O Gott und unserer Väter Gott! Sei Du mit dem Munde der Boten Deines Volkes, des Hauses Jisrael, die vor Dir stehen, des Gebetes Wort und des Flehens Ruf von Dir zu erlangen für Dein Volk, das Haus Jisrael! Lehre Du sie wie sie reden sollen; gieb Du ihnen die Einsicht für das, was sie aussprechen; leg' ihnen

in den Mund, wie sie bitten; mach' ihnen kund, wie sie Dich preisen mögen! Im Lichte Deines Angesichtes mögen sie wallen! Das Knie beugen sie Dir. Deinem Volke mit ihrem Munde mögen sie Segen bringen, und von den Segnungen Deines Mundes sie Alle gesegnet werden! Dein Volk führen sie an Dir vorbei und in seiner Mitte ziehen sie daher. Deines Volkes Blick hanget an ihnen, und ihre Augen schauen harrend zu Dir. Sie treten vor die heilige Lade hin in ehrfurchtsvollem Bangen: Zorn und Grimm zu wenden ist ihr Verlangen, — und dein Volk, wie eine Mauer rings hält es sie umfangen. Und Du aus Deinen Himmeln schau' gnädig, laß sie Huld erlangen! Sie richten das Auge zu Deinen heil'gen Höhen; aus tiefem Herzen im Strom ergießt sich ihr Flehen. Und Du erhöre sie aus Deinen Himmelshöhen, — (Gem.) daß sie nicht mit ihrer Zunge strauchelnd wanken, kein Fallstrick umgarne Wort und Gedanken, daß sie nicht beschämt werden in ihrem Vertrauen, an ihnen nicht zu Schanden seien die auf sie schauen, und daß ihr Mund nichts spreche was Dir nicht gefalle. Denn

יַדְּעֵם אֵיךְ יְפָאֲרוּךָ: בְּאוֹר
פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן. בְּרֵךְ לְךָ
יִכְרְעוּן: עַמְּךָ בְּפִיהֶם
יְבָרְכוּן. וּמְבִרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם
יִתְבָּרְכוּן: עַמְּךָ לְפָנֶיךָ
יַעֲבִירוּן. וְהֵם בְּתָוְכָךְ
יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ בָּם
תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ
מְיַחֲלוֹת: גָּשִׁים מוֹל אֲרוֹן
הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁבֵּךְ בַּעַס
וָחֵמָה. וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים
אוֹתָם בְּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן־
הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
לְרַחֲמָה: עֵין נוֹשְׂאִים לְךָ
לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֶךָ
בַּמַּיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמָיִם: ק שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ
בְּלָשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ
בְּשִׂנוֹנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ
בְּמַשְׂעֲנָם. וְלֹא־יִכָּלְמוּ־בָם
שְׁאוֹנָם. וְאַל־יֹאמַר פִּיהֶם
דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ. כִּי
חַנּוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה

חֲנוּנִים. וּמְרַחֲמֶיךָ הַמָּה
מְרֻחָמִים: כְּמוֹ שֶׁיִּדַּעְנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. אֶת־אֲשֶׁר תָּחֹן
יוֹחֵן וְאֶת־אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרַחֵם:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְנָתַתִּי
אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־
אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר. אַל־
יֵבֹשׁוּ בִי | קְוֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה
צְבָאוֹת אַל־יִכָּלְמוּ בִי
מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חזן פיוט הארון.

אוֹחִילָה לְאֵל אַחֲלָה
פָּנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ
מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר
בְּקַהַל עָם אֲשִׁירָה
עֻזּוֹ. אַבִּיעָה רִנָּנוֹת
בְּעַד מִפְעָלָיו:
לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב
וּמִיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח
וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

סיגרין הארון.

nur die von Dir Begnadeten finden Gunst, und derer Du Dich annimmst, die finden Liebe und Huld, wie wir es ja wissen, Ewiger, unser Gott! wem du Gunst verleiheſt, der ist begünstigt, und weß Du Dich in Erbarmem annimmst, Lieb' ist sein Theil, wie geschrieben ist in deiner Lehre: Und Ich werde dem Gunst verleihen, den Ich begünstigen will, und mich erbarmen dessen, dem Ich Erbarmen gebe. Und es heißt: Nicht werden durch mich zu Schanden die auf Dich hoffen, Herr, Gott der Schaaren, und nicht beschämt in mir die Dich suchen, Gott Jisraels!

אוחילה (Vorb.) Ich trete hoffend hin zu Gott, flehe zu seinem Antlitze, erbitte mir von ihm was aussprechen soll die Zunge, der ich vor versammelten Volke seine Macht besingen will, Loblieder strömen lasse für seine Wunderthaten. Der Mensch richtet des Herzens Gedanken, aber von Gott kommt was die Zunge ausspricht. Ewiger! öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde Dein Lob!

יהיו Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte meines Mundes und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! —

Nach dem Alphabeth u. z. von Aleph bis Nun vier-, Samech und Ajin acht-, Pe bis Schin zwölf-, Thaw 24 fach. Hierauf der Name des Verfassers משלם בירבי קלונימס חזק im Acrostichon.

אַמִּיץ כֹּחַ גַּבִּיר וְרַב אוֹנִים, אַתָּה מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ. אַמִּיץ עֲלִיּוֹת גַּרְתָּ עַל כָּרִים, אַתָּה יָסַדְתָּ תֵּבֵל עַל־בְּלִימָה: בְּהַיּוֹת עוֹלָם חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וְעֵיפָה, בְּמַעֲטֵה לְבוּשְׁךָ אוֹר־בֹּקֶר תַּגְהָה. בֵּין זְדוֹנִים חָצַבְתָּ כְּרָחַ תְּנוֹמָא, בָּצוּל חִקְוֹתָם לְבַל־יְכַסּוּן חָלָד: גָּלִיתָ פְּנֵי־נְשִׁי וְהֵנֵצָה תְּנוּבָה, נַן מִקֶּדֶם שַׁעְתָּ לְשַׁעֲשׁוּעַ מַאֲמִירֶךָ. גָּדַל מְאוֹרֹת תַּתָּה בִּרְקִיעַ עָזֶךָ, גַּם־צְבָא מְרוֹמוֹת עִמָּם צִוִּיתָ: דִּי שָׁחִים וְדָאִים מִשַּׁעַל פְּנֵי תְהוֹם, דְּמִיוֹן בְּרִיחַ לְכֶרֶת יוֹשְׁבֵי גַּגִּים, דְּבוּקַת רְגָבִים הוֹצִיאָה רְמָשִׁים וְשִׁקָּצִים. הָיָה רָנָה וּבְצָה לַאֲרֻחַת קָרוּאֶיךָ: הֲכִינוֹתָ מֵבַח וָמֶסֶךְ

1) Das folgende Stück ist eine dichterische Bearbeitung des feierlichen Opferdienstes (Abodah), wie er nach den Darstellungen der Mischnah und Gemara am Versöhnungstage von dem Hohenpriester selbst verrichtet wurde. Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos aus Lucca um 4750, einer der Lehrer des Raschi. 2) Der Garten Eden (das Paradies).

וְסוֹעֵד אָיִן, הִקְרַבְתָּ גֹּלֶם
מַחְמָר בְּתַבְנִית חָתָמְתָּ,
הִפַּחְתָּ בְּחֶלְהֹו טַהַר נְשָׁם
מְזוּבּוֹלֶךְ, הָרַדָּם וּמַצְלִיעוֹ
עֵזֶר לוֹ יָעַדְתָּ; וְצִוִּיתוֹ בְּלִי
לְעוֹט מֵעֵץ הַדָּעַת, וְהֻכַּר
צִוּוּי כְּפִתִּי בְּהַשָּׂאַת זוֹחֵל,
וְעָנֹשׁ בְּזַעַת | אַף לִטְרַף
חֻקּוֹ, וְאוֹלֶת בְּצִירִים וְעָרוֹם
עָפָר לַחְמוֹ; זֵרוּי רִבְעוֹ
הִתְקַפְתָּ בְּבֶטֶן חוֹמֶרֶת.
זָרְעָה וְחוֹלָדָה אִכֵּר וְרֹעֶה
צֹאן, וָבַח וְשַׁי הֵנִישׁוּ
לְמוֹלֵךְ יָחַד, וַעֲמַתָּ בָּרַב
וְשָׁעִיתָ תְּשׁוּרַת צָעִיר;
חֶמֶל רַחֲמָיו שָׁחַת וְעָרַךְ
אָח, חֶלְהָּ פָּנֶיךָ וְשַׁמְתָּ־פּוֹ
אוֹת. *חֻלּוּ שְׁלִישִׁים קְרָא
בְשִׁמְךָ לַסָּמֶל, חֵיל נְזָלִים
קָרָאתָ וּשְׁטָפוּם וְאָבָדוּ;
טָעוּ גֵאִים וּפָצוּ סוּר לְנֶגְדֶּךָ,
טָרְפוּ בְּחֹם הוֹמִים וְזָרְבוּ
נִצְמָתוֹ, טָעוּן גֹּפֶר נוֹשַׁע
כָּסַנְרְתָּ בַּעֲדוֹ, טִפּוּלָיו

der Gast; — dem Erdenkloß aufdrückest Du Dein Siegel, der Himmelsodem haucht im Sterblichen, und die Gehülfin bildest Du dem Schlafenden. Nicht sollt' er von dem Baum des Wissens kosten; er brach das Wort, verleitet von der Schlange. Im Schweiß sein Brot zu zehren, war die Strafe; sie sollte Schmerz nun leiden, und der Schlange zur Nahrung ward des Staubes Kost gewiesen. Der Liebe Frucht gebar sie zwei[1]); den Boden bebaut der eine, Heerden hegt der andere. Die Spende reichten Beide Dir; Du wandtest Dich gnädig Einem zu, verwarfst den Andern. Unbrüderlich, lieblos ward er, der Mörder des eigenen Bruders. Doch er fleht Dich an, und Deine Gnade präget ihm ein Zeichen. — Das sündige Geschlecht benennt mit Deinem Namen Götzenbilder und das Grau'n empörter Fluth hat sie hinweggeschwemmt. Die Trotz'gen[2]) kündigten Gehorsam Dir, da tilgte Deine Fluth sie auf den Grund. Von Dir geschützt entkam der eine in der Arche und seine Sprossen dann ge-

[1]) Kajin und Hebel, Söhne Adams. [2]) Das Geschlecht der Sündfluth.
* או הוחל — תרגומו בכן ביומיהו הלו׳

mehrt bevölkerten die Erdenwüste neu. Vereint dann wollt' zu Himmelshöhen dringen ein neu Geschlecht[1]), — es ward im Sturm zerstreut. Dein Freund, aus Fernen kommend[2]) macht Dich kund der Welt, bringt seines Alters Segen[3]) Dir zum Opfer. Ein makelloses Lamm wird dann erwählt, er, der stille weilt im Zelte, treu Dir folgend[4]). Anmuth'ge Sprossen trieb sein Stamm, sie alle von Makel frei, nur edle gute Saat. Ersahst zum Dienst Dir Levi, Deinen Frommen; aus seinem Schaft wählst Du der Weihe Blüthe[5]), den heil'ges Diadem und Brustschild ziert, der sieben Tage vor dem Fest in Ehren zur Rüstung für den Dienst im Tempel weilte. So vor dem Zehnten sondern Glaubenstreue den Priester ab, wie vor der ersten Weihe, besprengen ihn, daß rein er sei, entsündigt, und Opferdienst verrichtet er zur Übung.

הַפְרִיתָ וּמִלְאוּ פְּנֵי־צִיָּה׃
יַעֲצוּ נֶאֱחָדִים לָרוּם עַד
לַשַּׁחַק. יֻקְשׁוּ נָפְצוּ בְרוּחַ
סַעָה וָסָעַר. יְדִיד אֲתִי
עֵבֶר יְדָעֲךָ בָּעוֹלָם. יְחוּם
זְרָנִי הֶעֱלָה לְךָ לְכָלִיל׃
כְּשֵׂה תָמִים בְּחַר אִישׁ תָּם.
כְּחָשַׁק יְשִׁבַת אֹהָלִים
וְנִמְשַׁךְ אַחֲרֶיךָ. כְּשֵׁר חֲנִיטִי־
יוֹף הוֹצֵאתָ מֵחֲלָצָיו. כֻּלּוֹ
זֶרַע אֱמֶת וְאֵין דָּפִי׃ לְשֶׁרְתְּךָ
אֲוִיתָ לֵוִי אִישׁ חֲסִידֶךָ.
לְהַבְדִּיל מְגִזְעוֹ מְקֻדָּשׁ קָדָשִׁים. לְקָשֹׁר נֵזֶר קֹדֶשׁ
וְלַעֲטוֹת אוּרִים. לְיוֹשֵׁב
כְּכְבוֹדָהּ פְּנִימָה יָמִים
שִׁבְעָה׃ מַחֲזִיקֵי אֱמָנָה
שָׁבוּעַ קֹדֶם לֶעָשׂוֹר.
מַפְרִישִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ
בֶּדֶת הַמִּלְאִים. ח מַיִם
עָלָיו מֵי חַטָּאת לְטַהֲרוֹ.
זָרַק מַקְטִיר וּמֵטִיב
לְהִתְרַגֵּל בָּעֲבוֹדָה׃

[1]) Die den babylonischen Thurm bauten.
[2]) Abraham. [3]) Jizchak. [4]) Jaakob.
[5]) Die Erwählung des Stammes Levi und des Hohenpriesters Aharon aus seiner Mitte.

ק׳ גְּלוּיִם אֵלָיו נְבוֹנִים
יִשִּׁישֵׁי שַׁעַר. נֶאֱמִים לוֹ
קָרֵא־נָא בְּפִיךָ. נִגַּהּ תְּשִׁיעִי
יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר קָדִים.
נוֹי זְבֻחֵי־יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ:
סָמֶךְ בִּיאַת שֵׁמֶשׁ צֵידוּ
יְמָעִיטוּ. סַאַב לִבֵּן פֵּן בְּרֶדֶם
יִקְרָהוּ. סָבֵי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד
חֶפֶן יוֹלִיכוּהוּ. סַמִּים לְתַמֵּר
בְּפָנִים אוֹתוֹ יַשְׁבִּיעוּ. סָמַר
בְּשָׂרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נָחָשַׁד.
סָרוּ גַּם־הֵם וּבָכָה הִגִּירוּ.
שִׂיחַ מִדְרָשׁ בְּפֶה וּבִכְתָב
הָגְיוֹן. סְבִיבָיו יְשַׁנְּנוּ לְעוֹרְרוֹ
עַד־חֲצוֹת: עָלְצוּ תְרוֹם
דֶּשֶׁן בְּפֵיס רִאשׁוֹן. עוֹד
יָפִיסוּ לְדִשּׁוּן פְּנִימִי וּמְנוֹרָה.
עֶקֶב קְטֹרֶת פֵּיס חֲדָשִׁים
יְשַׁלֵּשׁוּ. עֲרֹךְ נִתְחִים יַחַד
פֵּיס הָרְבִיעִי: עָלָה בְּרַק
הַשַּׁחַר בְּנֵם הַצּוֹפֶה. עָלָיו
*פָּרְשׂוּ מָסַךְ בּוּץ לְהַצְנִיעַ.
עֵרֹם סוּתוֹ טָבַל וְעָטַ

(Grm.) Ihm gesellten sich die Weisen zu, die Greise, des Gesetzes kundig, אא aufforderend, daß er selber ✠ Vorschriften der Lehre lese und sich einpräge. Mit dem Einbruche des neunten Tischri stellten sie ihn in das östliche Tempelthor, ließen an ihm vorbeiziehen die für den Sühntag bestimmten stattlichen Opferthiere. Um die Zeit des Sonnenunterganges reichten sie ihm nur spärliche Speise, daß Schlaf ihm nicht die Weihe störe. Die Greise seines Stammes führten ihn dann, das er die Weihrauchspende zu handhaben erlerne, und beschworen ihn, dieselbe in Wolken erst im Innern des Allerheiligsten aufwirbeln zu lassen[1]). Ihn ergriff Angst, und Thränen vergoß er, daß ihm Sündiges war zugetraut worden; und auch sie weinten, daß solcher Fürsorg' es bedurfte. Lehrreiches Gespräch aus der überlieferten Lehre und dem Schriftworte führten anregend seine Umgebungen, ihn bis zur Mitternacht wach zu halten. Fröhlich eilten sie, die Asche vom Altare zu holen nach dem ersten Loose. Dann ward geloost, wer den goldenen Altar und den Leuchter von Asche säubere. Für die Darbringung des Weihrauchs ward zum dritten Male geloost; das vierte Mal, wer die Opferstücke heranbringe und schichte. Rief der Späher auf der Warte: Der Morgen blitzt herauf! — dann spannten sie eine Byssusdecke, den Priester zu bergen. Er entkleidete

[1]) Die der Ueberlieferung feindliche Sekte der Zedukim hatte hierin eine abweichende Ansicht und Erklärung, und man vergewisserte sich, das er den Dienst nach Vorschrift verrichten werde.

* נ״א פָּרְשׂוּ מָסַךְ בּוּץ . . . אך ירוב : פָּרְשׂוּ זה.

זְהָבִים. עָמַד וְקִדֵּשׁ וְקָרַץ תָּמִיד הַשַּׁחַר: פִּקֵּד לְמָרְקוֹ וְהוּא קָבַל וְזָרַק, פֵּרַשׁ הִקְטִיר וְהֵיטִיב הִקְרִיב וְנִסֵּךְ. פְּעֻלַּת כָּלִיל הִשְׁלִים וְעָשׂ כַּסְּדֶר. פָּרְשׂוּ סָדִין לָבָן עוֹד כְּבָראשֹׁנָה: פָּרְזָה בַקֹּדֶשׁ שָׁם קָדַשׁ וּפָשַׁט. פָּסַע וְטָבַל לְבָנִים עָט וְרָחַשׁ. פְּלוּסִים עָרְכָם מָנִים שְׁמֹנָה עָשָׂר. פְּאוֹרִים לְשָׂרַת בָּם לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד: פָּרוֹ מָצָב בֵּין אוּלָם לַמִּזְבֵּחַ. פָּנָיו יָמָּה וְרֹאשׁוֹ נֶגְבָּה מְעֻקָּם. ח פָּגַשׁ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ. פָּשְׁעָיו הוֹדָה וּבְחֹבוֹ לֹא טָמַן:

חזק וְכֵן הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא הַשֵּׁם. חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי: אָנָּא בַּשֵּׁם

sich, badete, legte die Goldgewänder[1]) an, wusch Hände und Füße, und schlachtete das tägliche Morgenopfer. Das Weitere besorgte ein Anderer; doch er fing das Blut auf und sprengte es. Dann räucherte er, säuberte die Lampen, opferte und goß das Trankopfer. Hatte er dies tägliche Opferwerk nach üblicher Ordnung vollbracht, so ward wie vorher die Byssusdecke gespannt. In der Kammer des Parwah, im Heiligthume, dort nahm er Waschung und Bad vor, entkleidete sich der goldenen Gewänder, legte die weißen an, von Pelusischem Byssus, achtzehn Minen ihr Werth, kostbar, um in ihnen den Dienst vor dem Könige der Ehren würdig zu verschen. Inzwischen stand sein Opferfarren zwischen der Vorhalle und dem Altare, das Angesicht nach Westen, den Kopf nach Süden gekrümmt Er trat heran und legte seine Hand ihm auf das Haupt, bekannte seine Sünden und barg sie nicht in seinem Innern.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Gott! ich habe gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus. O bei Deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb

1) Die golddurchwirkten Prachtgewänder des Hohenpriesters (2. B. Mos 28, 2–39), welche er bei eigner Verrichtung des gewöhnlichen Gottesdienstes zu tragen hatte. Nur am Versöhnungstage sollte er für die diesem Tage eigenthümlichen Sühnehandlungen in schmuckloser Kleidung von weißem Linnen vor Gott erscheinen (3 B. M. 16, 4).

כַּפֶּר־נָא לְדַמָּאִים
וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים
שֶׁחָטִאתִי וְשֶׁעָוִיתִי
וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי
וּבֵיתִי. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ׃

קיח וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעֹמְדִים בָּעֲזָרָה.
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת־
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מְפֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן
גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ
וּבְטָהֳרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם

die Sünden, Fehle, Frevel, durch die ich gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus! wie geschrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen“ —

והכהנים (Gem. u. Vorb.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn und fielen auf ihr Angesicht und sprachen:

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגָמוֹר אֶת־הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חָסִידֶךָ׃

ואף Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden.“ — Du aber in Deiner großen Huld ließest Dein Erbarmen sich regen und gabst Verzeihung Deinem Frommen.

ק צָעַד לֵילֵךְ לוֹ לְמִזְרַח עֲזָרָה. צֶמֶד שְׂעִירִים שָׁם מֵהוֹן עֵדָה. צְמוּדִים אֲחוּדִים שָׁוִים בְּתֹאַר וּבְקוֹמָה. צָנִים לְכַפֵּר עָוֹן בַּת הַשּׁוֹבָבָה׃ צָהוּב חֲלָשִׁים טָרַף וְהֶעֱלָה מִגַּלְגַּלְּיו. צָנַח וְהָגְרִיל לְשֵׁם גָּבוֹהַּ וְלַצּוֹק. צָעַק בְּקוֹל רָם לַיי חַטָּאת. צוֹתָיו עָנוּ לוֹ וּבֵרְכוּ אֶת־הַשֵּׁם׃ צֶבַע זְהוֹרִית קָשַׁר בְּרֹאשׁ הַמְשֻׁתַּלֵּחַ. צִוָּתוֹ אִמֵּן נֶגֶד בֵּית שִׁלּוּחוֹ׃ ח צָלַח וּבָא אֶצֶל פָּרוֹ שֵׁנִית. צִדָּתוֹ וְשֶׁלְּמִשְׁפָּחָתוֹ פְּנֵי צוּר הִתְוַדָּה׃

צעד (Gem.) Er schritt nach der Morgenseite der Vorhalle. Dort stand das Paar der Opferböcke aus den Mitteln der Gemeinde, geeinet und gepaaret durch Gleichheit der Gestalt und Größe; da standen sie zur Sühnung der Schuld Deines abtrünnigen Kindes. Die goldschimmernden Loose zog er, sie durcheinander schüttelnd, aus der Urne, verkündete laut, nachdem er gelooft, das für den Allerhöchsten und das für den Fels in der Wüste gezogene, rief mit lauter Stimme: „Ein Sündopfer für den Ewigen!“ Die es hörten, antworteten durch Benedeiung des Herrn. Einen Purpurfaden band er an den Kopf des in die Wüste zu Sendenden, den er hart an die Stelle setzte, durch die er davon geführt werden sollte. Er gieng zum zweiten Male zu seinem Opferfarren, seine Schuld und die seines Stammes vor dem Allmächtigen bekennend.

חיק וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא הַשֵּׁם. חָטָאתִי

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Herr! ich habe gesündigt, gefehlt, ge-

frevelt vor Dir, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, Dein heiliger Stamm. O bei deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb die Sünden, Fehle, Frevel, durch die ich gesündigt, gefehlt und gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, Deine heilige Schaar! wie geschrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen —".

והכהנים (Gem. u. Vorb.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus

עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן
עַם קְדוֹשֶׁךָ׃ אָנָּא
בְּשֵׁם׃ כַּפֶּרְנָא׃
לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וְלַפְּשָׁעִים׃ שְׁחָטָאתִי
וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי
וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם
קְדוֹשֶׁךָ׃ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
מִפִּי כְבוֹדֶךָ׃ כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ׃

קיח וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה׃
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת־
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מְפֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי

כֹּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn, fielen auf ihr Angesicht und sprachen! Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְנַמּוֹר
אֶת־הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטָּהֲרוּ׃ וְאַתָּה
בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
וְסוֹלֵחַ לְשֵׁבֶט מְשָׁרְתֶךָ׃

Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden.“ Du aber in Deiner großen Huld ließest Dein Erbarmen sich regen und gabst Verzeihung dem Stamme Deiner Diener.

קָ֫ךְ לָקַח מַאֲכֶלֶת חַדָּה
וְשָׁחַט בַּסֵּדֶר. קִבֵּל דָּם
בִּמְזַרְק וְנָתַן לַמְמָרֵס.
קָרִישׁ וְיָם עַד־עֵת הַזְיָה.
קָפוּי בְּיֵרֵחוּ וְתַעֲדֵר סְלִיחָה׃
קַלַּח מַחֲשׂוֹת חָת בְּמַחֲתַת
פָּרִים. קָלַח גָּלַח רַךְ
וַאֲרֻבַּת יָד. קָדַר לְתוֹכָהּ
שְׁלֹשֶׁת קַבִּין גַּחֲלִים. קָרְבוּ
לוֹ בָּזָךְ וּגְדוֹשַׁת דַּקָּה׃ קָלַט
וְחָפַן וְהֵרִיק לְתוֹךְ בָּזָךְ.
קָפַץ מַחְתָּה בִּימִין וּבָזָךְ

(Gem.) Er nahm ein scharfes Messer und schlachtete sein Opfer nach üblicher Ordnung, fing das Blut in der Schale auf, und gab es dem, der es im Flusse erhalten sollte bis zur Sprengung, daß es nicht erstarrend zum Werke der Sühnung untauglich sei. In eine Pfanne vom feinsten Golde — sie war von feiner Goldplatte mit langem Griffe — scharrte er leuchtende Kohlen, drei Kab voll. Dann reichte man ihm die Schale und ein Gefäß, gefüllt mit dem feinsten Weihrauch. Er griff heraus eine Hand voll, und schüttete sie in die Schale. Rasch schritt er die Pfanne in der Rechten, die Weihrauchschale

בַּשְּׂמֹאל. קִישׁ צִדְּדוֹ
לַפָּרוֹכוֹת וְקָרַב לַבַּדִּים.
קָטֹרֶת שָׂם בְּיגִימוֹ וְעִשֵּׁן
וְיָצָא: רוֹבֶה מְמֻרָּס מָנוּ
נָטַל דָּם. רִצֵּץ וְנִכְנַס וְקָם
בֵּין שָׁדָּיִם. ח׳ רְצוּי הַחָיוֹת
טָבַל וְהִצְלִיף בְּמִנְיָן. רוּם
מַעְלָה אַחַת וּמַטָּה שֶׁבַע:

ח״ק וְכָךְ הָיָה מוֹנֶה.
אַחַת. אַחַת וְאַחַת.
אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת
וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע.
אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת
וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשֶׁבַע:

ק׳ רָץ וְהִנִּיחוֹ בֵּגֶן וְשָׁחַט
שָׂעִיר. רִצָּה וְקִבֵּל דָּמוֹ
בְּאַגַּן־קֹדֶשׁ. ח׳ רוּגַל וְעָמַד
מִכּוֹם וְעוֹד אָרוֹן. רִצָּה
הַחָיוֹת כְּמַעֲשֵׂה דַם־פָּר:

ח״ק וְכָךְ הָיָה מוֹנֶה.
אַחַת. אַחַת וְאַחַת.
אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת

in der Linken, mit weithallendem Schritte, an die Vorhänge und trat bis an die Stangen der heiligen Lade[1]). Dort legte er den Weihrauch auf die Kohlen, daß aufwirbelte die Rauchsäule, und verließ das Allerheiligste wieder. Dem jungen Priester, der das Opferblut im Fluß erhielt, nahm er es ab, und trat sofort wieder hinein. Zwischen den beiden Stangen stehend, tauchte er den Finger in das Blut und sprengte zur Gnadenwirkung nach der Zahl, einmal nach oben und siebenmal nach unten.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also zählte er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und Drei, — Eins und Vier, — Eins und Fünf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben! —

רץ (Gem.) Stellte dann eilends das Blut auf das Gestell, opferte den Ziegenbock, fing sein Blut in heiligem Geräthe auf, nahm dann seine frühere Stelle wieder ein, dort, wo die Bundeslade ruhete, und nahm die Sprengungen vor, wie mit des Opferfarren Blute.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also zählte er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und

[1]) Im Allerheiligsten hinter den es schließenden Vorhängen.

וְשִׁלֹּשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע.
אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת
וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבַּע׃

ק רָחַט וְהִגִּישׁוֹ וְדַם פָּר
נָטַל. וַיָּגֶל יְרִיעַ וְצָג חוּץ
לַכַּרְכֹּדֶת. ח וְרִקְמֵי כָּרֹבֶת יַ
כְּמִשְׁפַּט כַּפֹּרֶת. וְנָשׁ וְשָׁנָה
וְהָיָה מִדַּם שָׂעִיר׃

ק שָׁחַט וּבִלְלָם וְחִטֵּא מִזְבֵּחַ
סָגוּר. שָׁבַע עַל טָהֳרוֹ
וְכִהֲרָיוֹ אַרְבַּע. ח שִׁיַּחַד וְבָא
אֶל שָׂעִיר הֶחָי. שִׂגְיוֹן עָם
וְזִדּוֹנוֹ יוֹדֶה לָאֵל׃

חיק וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר.
אָנָּא הַשֵּׁם. חָטְאוּ עָווּ
פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ אָנָּא
בַּשֵּׁם. כַּפֶּר־נָא
לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וְלַפְּשָׁעִים שֶׁחָטְאוּ
וְשֶׁעָווּ וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

Drei, — Eins und Vier, — Eins und Fünf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben! —

רחט (Gem.) Er eilte und setzte es aus Händen, nahm dann des Farren Blut, und stellte sich vor den Vorhang, der das Allerheiligste abschloß, besprengte, wie vorher den Sühnedeckel[1]), so den kunstgewirkten Vorhang. Und so sprengte er dann auch von dem Blute des Ziegenbockes. Nachdem er das eine mit dem andern gemischt, entsündigte er den goldenen Altar, sieben Male besprengend dessen oberste Fläche und vier Hörner. Dann trat er zu dem noch lebendigen Ziegenbock; des Volkes Verirrung und seine wissentliche Schuld bekannte er vor Gott.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Gott! gesündigt, gefehlt und gefrevelt hat vor Dir Dein Volk, das Haus Jisrael. O bei Deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb die Sünden, Fehle, Frevel, durch die gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir Dein Volk, das Haus Jisrael! wie ge-

1) Der goldene Deckel mit den Cherubim über der Bundeslade.

schrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen“ —

והכהנים (Vorb. u. Gem.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn und fielen auf ihr Angesicht und sprachen: Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

ואף Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden.“

בַּכָּתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְבוֹדֶךָ. כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

קיה וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה,
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת־
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי
כֹּהֵן גָּדוֹל בְּקְדֻשָּׁה
וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגָמוֹר
אֶת־הַשֵּׁם בְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה

בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת יְשֻׁרוּן׃

ק׳ שִׁגְּרוּ בְּיַד־אִישׁ עִתִּי לְמִדְבָּר עָוֹן. שֶׂמֶץ כִּתְמֵי־זֹהַ שְׂאֵת לְגִוְרָה. שֶׁן־סֶלַע הֲדַפּוֹ וְגִלְגַּל וְיָרַד. שָׁבְרוּ עֲצָמָיו כְּנֶפֶץ כְּלִי יוֹצֵר׃ שְׁחוּזָה אָחַז פָּר וְשָׂעִיר בָּרַע. שָׁלַף אֲמוּרִים וְגִוִּיוֹת קָלַע לְשֹׂרֶף. שָׁאַג סְדֵרֵי־יוֹם קָדֵשׁ וּפָשָׁט. שִׁלֵּשׁ וְטָבַל פְּזִים עָט וְקִדֵּשׁ׃ תָּבַע וָעָשׂ אֵילוֹ וְאֵיל עַם. תָּרַב חַטַּאת וּמוּסָפִין וְהִקְרִיב כַּחֹק. תָּר וְקִדֵּשׁ פָּשַׁט טָבַל וְקִדֵּשׁ. תָּכְרִיךְ בַּדִּים עָט וְגִכְנַס לַדְּבִיר׃ תְּכוּנַת בָּלִי רְשֶׁרֶת הוֹצִיא וְקִדֵּשׁ. תִּלְבֹּשֶׁת מַדָּיו הִפְשִׁיט וְנָנַז נָגַח. תִּרְגֵּל וְטָבַל חָרוּצִים עָט וְקִדֵּשׁ. תָּמִיד הִכְהִיר. תִּמֵּר וְגֵרוֹת הֶעֱלָה׃ תָּכֵל עֲדוּת יָד וְרֶגֶל קִדֵּשׁ. תָּמַם טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְקִדּוּשִׁים עֲשָׂרָה. תֹּאַר

— Und du in Deiner Gnade ließeſt ſich regen Dein Erbarmen und gewährteſt die Sühne der Gemeinde Jeſchurun.

שׁגרו (Gem.) Fort ſandt' er dann den Sündenbock durch den dazu beſtellten Mann in die felſige Wüſte, die Sündenmakel des Volkes in die Oede zu tragen. Von einer Felſenzinne ward er hinabgeſchmettert; er ſtürzte, ſein Gebein wie irden Geräth zertrümmert. Der Hoheprieſter ergriff dann ein ſcharfes Meſſer, ſchlitzte Farr' und Sündenbock auf, nahm die inneren Stücke heraus und verbrannte die Leiber. Mit hellem Tone las er die Ordnung des Tages[1]) vor, und legte die goldgewirkten Gewänder an. Dann brachte er den für ihn und den für das Volk beſtimmten Widder dar, opferte die Fettſtücke des Sünden- und des Mußafopfers nach üblicher Weiſe. Dann wieder in linnenem Gewande trat er in das Allerheiligſte, holte das Geräth für das Räucherwerk heraus, und die linnenen Gewänder legte er ab, die dann für immer bei Seite gethan waren. In den goldenen Kleidern brachte er das tägliche Abendopfer dar, räucherte und zündete die Lichter auf dem heiligen Leuchter. Zum Schluſſe des Dienſtes wuſch er Hände und Füße: es waren fünf Male, daß er badete, und zehn Waſchungen nahm er vor. Seine

1) 3. Moſ. 16.

מְנַמָּתוֹ כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ
בִּגְבוּרָה. תָּקָק וְדָץ וְעָטָה
בְּגָדֵי הוֹנוֹ: תַּמָּה תְלָוֶה
צִיר נֶאֱמָן לַבַּיִת. תָּגֹל
בְּחָתְבַּשְׂרָהּ שְׁלַג אֵדֶם תּוֹלָע.
תַּעֲרֹג יְשׁוּעָה מְעִיל
צְדָקָה. תָּפִיק צֶהָלָה תַּבְּיעַ
דְּיֵן וְהַדָּתָה: תְּלוּלֵי רוֹם
הַרְעִיפוּ וְרִוּיָה טַלֵּם. תַּלְמֵי
שָׂדַי רָווּ תֵּת יְבוּלָם. תּוֹדָה
נָתְנוּ אַסְפֵּי זֶרַע שָׁלֵם.
תְּהִלָּה בְּשָׂרוּ נִשְׁאֵי אַלְמוּת
בְּרֶנֶן: תַּחְתִּיוֹת אֶרֶץ צְבִי
וְיֵי שִׁמְעוּ. תְּנוּ צִדְקָתָיו
חָצִיץ הִלְכֵי נְתִיבוֹת: תִּקְוַת
שְׂבָרָיו אֱמוּן לֹא־אַכְזָב.
תּוֹחֲלָתָם כְּצִנַּת־שֶׁלֶג בְּיוֹם
קָצִיר: מְצֻאָתָם רָחֲצוּ
מִשֶּׁגֶת צַחֲנָתָם זַכּוּ. שְׁלֵמִים
תְּמִימִים בְּבֹר בַּפִּימוֹ זְכוּכוּ.
לְהַגִּיד כִּי־מְטַהֲרָם מְקוֹר
מַיִם חַיִּים. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
מְנַקֶּם מַיִם נֶאֱמָנוּ: בְּטֹהַר
וּבְנָקְיוֹן נְנָקוּיוּ מְדֻרוּ. יְחֻדָּשׁוּ

Gestalt strahlte in lichter Herrlichkeit, wie die Sonne in ihrer Majestät; froh und frisch legte er die eigenen Schmuckgewänder an Die Schaar der Trauten geleitete den treuen Boten heim, froh bei der Kunde, daß der rothe Faden weiß geworden. Alles prangte in Glück, war umhüllt vom Segensgewande, brach aus in Jubel, wallte über in Lust und Wonne. Die Himmelshöhen träufelten ihres Thaues Segenergüsse, der Flur Furchen aus üppiger Fülle spendeten ihre Frucht; Dank verkündeten die heimbrachten Saaten des Friedens; Loblieder ließen erschallen die jubelnd ihre Garben einbrachten. Aus der Erde Tiefen erscholl Preisgesang; das Heil Gottes kündeten die in Schaaren des Weges zogen. Die Hoffnung derer, die ihn[1]) ausgesandt, war erfüllet, ihr Sehnen gewährt, wie Schneekühle am heißen Erntetag labt und erquickt. Von ihrer Unlauterkeit waren sie befreiet, von der Sünde Schmutz gereinigt, voll und ganz zu Lauterkeit und Reinheit wieder erneut, daß kund es werde, daß Er, der sie läutert, ein Quell ist lebendiger Fluth, Er, Israels Hoffnung, der sie rein macht von Schuld, ein nie versiegender Strom. So waren sie zu lautrer Schuldlosigkeit wieder gelangt, erneuet wie der junge Morgen, von

1) Den Hohenpriester, den Vertreter des gesammten Volkes vor Gott.

jedem Flecken befreiet. Gottes Verherrlichung war in ihrer Kehle, auf ihrer Zunge Jubel, in ihrem Munde neuer Lobgesang. Sie jauchzten in heiligem Schauer, dienten ihm in Ehrfurcht, dem Heiligen Israels, der die ihm Geweihten heiligt, mit Sang und Klang, mit Hall und Schall ihn zu verherrlichen, in Lobliedern ihn zu feiern und in holdem Sange. Von der Macht der hocherhobenen Rechten Gottes waren sie umschlungen, gehalten durch seine Hand, die erfüllt ist mit Gerechtigkeit. Hinwallten sie, in seine Thore mit Jubel einzuziehen, und Wonn' und Lust war für stets ihr Theil, frohlockend und freudig in seinem Namen den ganzen Tag, wonnerfüllt vor seinem Antlitze. Ihres Lichtes Glanz brach hervor wie Morgenroth; ihre Stimme erhoben sie jubelnd in der Herrlichkeit des Ewigen Hortes; Heil dem Volke, dem solches ward! Heil dem Volke, deß Gott der Ewige!

ויום Und einen Festtag bereitete der Hohepriester all seinen Freunden, wenn er in Frieden hineingegangen in das Heiligthum und herausgekommen war in Frieden, ohne jeglich übles Begegniß — Und also lautete das Gebet des Hohenpriesters am Sühnetage, wenn er

מְקֻדָּשֵׁי בָקָרִים מִבֶּתֶם
יְצָהֲחוּ. רוֹמְמוֹת אֵל יָהֲגוּ
בְּגָרוֹנָם. בִּלְשׁוֹנָם רָן בְּפִימוֹ
שִׁיר חָדָשׁ: גָּיְלוּ בְרַעַד
יַעַבְדוּ בְיִרְאָה. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
מְקַדֵּשׁ קְדוֹשִׁים. לְשַׁבֵּחַ
לְרַנֵּן לְתוֹפֵף וּלְצַלְצֵל.
וּלְנַגֵּחַ בְּגוּיוֹת וּלְהַגְעִים
זָמֶר: נֶהֱבָקִים בְּעֹז יְמִין
רוֹמְמָה. יָחַד נִתְמָכִים
בְּמִלֹּאָה צֶדֶק. מְשׁוּכִים
לָבוֹא שְׁעָרִיו בְּרִנָּה. וְשָׁשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ נָפַח: שָׁעֲשׁוּעִים
וְנָחִים בְּשִׁמְוֹ כָּל־הַיּוֹם.
חֲדִים בְּשִׂמְחָה אֶת־פָּנָיו.
ח זִיו אוֹרֶם כַּשַּׁחַר יִבְרַע.
קוֹלָם יִשְׂאוּ וְיָרֹנּוּ בְּגָאוֹן
צוּר עוֹלָמִים: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו:

וְיוֹם טוֹב הָיָה עֹשֶׂה בְּהֵן
גָּדוֹל לְכָל־אֹהֲבָיו כְּשֶׁנִּכְנָס
הוֹשְׁלוֹם וְיָצָא שָׁלוֹם וְלֹא־
פָגַע: וְכָךְ הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ
שֶׁל־כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים

aus dem Allerheiligsten kam ohne Unfall, wohlbehalten:

יהי (Gem.) Sei es Dein Wille, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß dieses Jahr, das anhebt für uns und ganz Israel, sei ein Jahr, in dem Du Deinen Segensschatz uns aufthust; ein Jahr der Fülle, des Segens, heilvoller Verhängnisse von Dir; ein Jahr des Getreides, Mostes und Oeles; ein Jahr des Gedeihens und Gelingens und des Bestandes; ein Jahr des Vereines in Deinem Heiligthume; ein Jahr des Ueberflusses, von Dir gesegneten Lebens; ein thau- und regenreiches Jahr bei Sonnenhitze; ein Jahr, in welchem die Feldfrüchte ihren Saft voll Süße spenden; ein Jahr der Sühne all unserer Sünden; ein Jahr, in dem Du unser Brot und Wasser segnest; ein Jahr des Verkehrs und Wandels, darin wir ins Heiligthum gelangen; ein Jahr der Sättigung, der Wonne, in dem Du die Leibes- und Erdfrucht segnest, unsern Ein- und Ausgang segnest, unserer Ge-

בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשׁ
הַקָּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי־פָגַע׃

קְ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּהִי הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. שְׁנַת אוֹצָרְךָ הַטּוֹב
תִּפְתַּח־לָנוּ. (ע"ס א"ב) שְׁנַת
אֹסֶם. שְׁנַת בְּרָכָה. שְׁנַת
גְּוָרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ.
שְׁנַת דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר.
שְׁנַת הַרְוָחָה וְהַצְלָחָה
וְקַיָּמִים. שְׁנַת וְעוֹד בֵּית
מִקְדָּשֶׁךָ. שְׁנַת זִיל. שְׁנַת
חַיִּים טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ. שָׁנָה
טְלוּלָה וּגְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה.
שְׁנַת יַמְתִּיקוּ מְגָדִים אֶת־
תְּנוּבָתָם. שְׁנַת כַּפָּרָה עַל־
כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ. שְׁנַת לַחְמֵנוּ
וּמֵימֵינוּ תְּבָרֵךְ. שְׁנַת מַשָּׂא
וּמַתָּן. שְׁנַת נָבוֹא לְבֵית
מִקְדָּשֵׁנוּ. שְׁנַת שָׂבַע. שְׁנַת
עֹנֶג. שְׁנַת פְּרִי בִטְנֵנוּ וּפְרִי
אַדְמָתֵנוּ תְּבָרֵךְ. שְׁנַת
צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ תְּבָרֵךְ. שְׁנַת

sammtheit aufhilfst, in welchem Dein Erbarmen gegen uns liebend sich rege; ein Jahr des Friedens und der Stille, in dem Du uns frei heimführest in unser Land[1]); ein Jahr, in welchem kein Weib eine Fehlgeburt thue; ein Jahr, da Du uns fröhlich in die Heimath bringest; ein Jahr, in welchem Dein Volk Israel Keiner des Andern bedürfe und keines fremden Volkes, weil Du Segen gibst dem Schaffen seiner Hand.

וְהַלְּנוּתוֹשִׁיעַ. שְׁנַת רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עָלֵינוּ. שְׁנַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה. שְׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. שְׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה אֶת־פִּרְיִי בִּטְנָהּ. שְׁנַת תַּעֲלֵנוּ שְׂמֵחִים לְאַרְצֵנוּ. שְׁנַת אֹצֶרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח־לָנוּ. שְׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר בְּתִתְּךָ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם:

וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יֵעָשׂוּ בָתֵּיהֶם קְבָרִים:

ח׳ אֱמֶת מַה־נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי־פָגַע:

(חזן) ע״פ א״כ.

כְּאָהֳל הַנִּמְתָּח בְּדַי מַעֲלָה, (קהל) מַרְאֵה כֹהֵן:

Und für die Bewohner des Scharon sprach er das Gebet: O gieb, unser und unserer Väter Gott! daß ihre Häuser nicht ihre Gräber werden mögen[2]). —

אמת (Vorb.) Ja wohl, herrlich prangte der Hohepriester, wenn er aus dem Allerheiligsten kam wohlbehalten, ohne Unfall.

כאהל (Vorb.) Gleich dem azurnen Zelte, gespannt in den Höhen, (Gem.) war des Priesters Gestalt.

[1]) Diese und ähnliche Wendungen, wie sie später veränderte Verhältnisse an die Hand gaben, sind in dies Gebet nachträglich eingeschaltet worden.

[2]) Der sehr oft vorkommende Einsturz der Häuser in der Ebene Scharon (am Mittelmeer in Palästina gelegen) und viele dadurch herbeigeführte Unglücksfälle erregten die allgemeine Theilname so sehr, daß ihrer im Gebete besonders erwähnt ward.

כְּבָרָקִים הַיּוֹצְאִים מִזִּיו
הַחַיּוֹת. מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּגֶדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע
קְצָוֹת. מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּדִמּוּת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ עֲנָנָן.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר
לַיְצוּרִים. מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת־
חֶמֶד. מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּזֵר הַנָּתוּן עַל־מִצְחַ מֶלֶךְ.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּחֶסֶד הַנִּתָּן עַל־כְּנֵי הָתָן.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּטֹהַר הַנָּתוּן בְּצַנְיַ־ טָהוֹר.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְּנֵי
מֶלֶךְ. מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּכוֹכָב הַנִּגַּהּ בְּגִבּוֹל מִזְרָח.
מַרְאֵה כֹהֵן:

כָּל־אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל
עַל־יְסוֹדָתָיו. וּמִקְדָּשׁ
הַקֹּדֶשׁ עַל־מְכוֹנוֹתָיו. וְכֹהֵן
גָּדוֹל עֹמֵד וּמְשָׁרֵת. הוֹרוּ
רָאוּ וְשָׂמְחוּ:

Gleich den Blitzen, die zucken aus dem Schimmer der Himmelsgestalten,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der purpurblauen Schnur prangend an des Gewandes Ecken,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Bogen, der farbig glänzt am Gewölke,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Schmelze, mit dem bekleidet der Schöpfer seine Gebilde,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der Rose, die glänzet im prächtigen Garten,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Diadem, geschlungen um des Königs Stirn,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der Huld, die erstrahlet auf dem Antlitz des Bräutigams,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der ungetrübten Reinheit des Priesterstirnbundes,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Sterne, der glänzet im äußersten Osten,
war des Priesters Gestalt.

כל (Vorb.) So war das Alles, so lange der Tempel auf seinem Grunde stand und das Heiligthum auf seinen Pfeilern ruhete und der Hohepriester seines Dienstes waltete! Er sah es seine Zeit und sie war froh.

ח׳ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כָּל־ אֵלֶּה. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה אֲהֲלֵנוּ. בְּשִׂמְחַת קָהָלֵנוּ. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה גוֹלֵנוּ. דְּיֹצַת קְהָלֵנוּ. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה הַמְשׁוֹרְרִים. וְכָל־מֵינֵי שִׁירִים. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה וְבוּל הַמְתָּנָן. חֵי בּוֹ שָׂכָן. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שִׂמְחַת בֵּית הַשֹּׁאֵבָה. עִם שׁוֹאֲבֵת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ נְדִיבָה. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן בְּרֻשֵׁם. צוֹעֵק אָנָא הַשֵּׁם. הֲלֹא לִמְשֻׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ. אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה קְדֻשַּׁת קְדוֹשִׁים. רוֹגְשִׁים בְּבֵית קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים.

אשרי (Vorb.) Glücklich das Auge das all das geschaut!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das unser Prachtgezelt geschaut,

Die Wonne unserer Schaar im Jubellaut!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das der Wonne gelauscht,

Die froh und jauchzend die Gemeinde durchrauscht!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das gesehen der Sänger Mengen

Mit all den holden Liedesklängen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das geschaut den Prachtpalast,

In dem der Ewiglebende fand seine Rast!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah beim Wasserschöpfen die Lust,

Da sie schöpften Geistesweihe, die durchrauschte die Brust!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah wie der Priester ward zum Dienst geweiht,

Wie den Namen Gottes er rief in Heiligkeit!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge das die heilige Schaar,

Im Heiligthume Gottes rauschend ward gewahr!

הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שֶׁנִּי הַמִּלְבֶּן, מְשֻׁעִיר הַקָּרְבָּן. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה תְּמִידִים קְרֵבִים. בְּשַׁעַר בַּת־רַבִּים. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah, wie der Purpurfaden erblichen,
Ein Zeichen, daß die Schuld entwichen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah der Opferdüfte Wallen,
In den dichtgedrängten Hallen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

אֲבָל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הֶחֱרִיבוּ עָוֹד. וְחַטֹּאתֵינוּ הֶאֱרִיכוּ קָצוֹ. אֲבָל זִכְרוֹן דְּבָרִים תְּהִי סְלִיחָתֵנוּ. וְעִנּוּי נַפְשֵׁנוּ תְּהִי כַּפָּרָתֵנוּ׃ עַל־כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים נָתַתָּ לָנוּ אֶת־יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה וְאֶת־יוֹם מְחִילַת הֶעָוֹן וַלְכַפָּרַת פֶּשַׁע. יוֹם אָסוּר בַּאֲכִילָה. יוֹם אָסוּר בִּשְׁתִיָּה. יוֹם אָסוּר בִּרְחִיצָה. יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה. יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה. יוֹם אָסוּר בִּנְעִילַת הַסַּנְדָּל. יוֹם שִׂמַּת אַהֲבָה וְרֵעוּת. יוֹם עֲזִיבַת קִנְאָה וְתַחֲרוּת. יוֹם שֶׁתִּמָּחֵל לְכָל־עֲוֹנֹתֵינוּ׃

אבל (Vorb.) Aber unserer Väter Sünden haben verwüstet die heilige Wohnung, unsere Schuld verzögert die Zeit der Erlösung. Doch sei das Gedächtniß in Worten unsere Sühne und das Kasteien unseres Leibes unsere Entsündigung. Darum hast Du uns ja in Deinem großen Erbarmen diesen Tag der Versöhnung gegeben, diesen Tag der Sündenvergebung, zur Tilgung jeglicher Schuld und Verzeihung jeglicher Missethat. — den Tag, an dem Speis' und Trank, jegliche Gemächlichkeit und jeglicher Genuß des Leibes und der Sinne uns ist versagt; den Tag, an dem Liebe und Wohlwollen eintreten, Neid und Groll schwinden soll; den Tag, an dem Du uns unsere Vergehen

וּבָעֵת וּבָעוֹנָה הַזֹּאת נִגְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. שֶׁאֵין לָנוּ לֹא מְנַחֵל [illegible] לֹא כֹּהֵן גָּדוֹל לְהַקְרִיב קָרְבָּן. וְלֹא מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת עָלָיו כָּלִיל:

vergiebst. — In dieser Zeit und Stunde aber ist es ja vor dem Throne Deiner Herrlichkeit offenbar und kund, daß wir keinen Führer haben, wie in der Vorzeit, keinen Hohenpriester, der unsere Opfer darbrächte, und keinen Altar für unsere Spenden.

וּמֵרֹב עֲוֹנֵינוּ

ע״פ א״ב כפול.

אֵין לָנוּ לֹא אִשִּׁים וְלֹא אָשָׁם. לֹא בַדִּים וְלֹא בְלוּלוֹת. לֹא גּוֹרָל וְלֹא גַּחֲלֵי־אֵשׁ. לֹא דָבִיר וְלֹא דָקָה. לֹא הֵיכָל וְלֹא הַזָּיָה. לֹא וִדּוּי וְלֹא פַּר דַּשָּׁאת. לֹא זֶבַח וְלֹא זְרִיקָה. לֹא חַטָּאת וְלֹא חֲלָבִים. לֹא טְבִילָה וְלֹא טַהֲרָה. לֹא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר הַלְּבָנוֹן. לֹא כִּיּוֹר וְלֹא כֶּבֶשׂ. לֹא לְבוֹנָה וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים. לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא מְנָחָה. לֹא נִיחוֹחַ וְלֹא נְסָכִים. לֹא סֹלֶת וְלֹא סַמִּים. לֹא עֶרֶךְ וְלֹא עֹלָה. לֹא פָּרֹכֶת וְלֹא כַּפֹּרֶת. לֹא צִיץ וְלֹא צִיּוֹן הַנֶּחֱכָב. לֹא קְטֹרֶת וְלֹא קָרְבָּן. לֹא רֹקַח וְלֹא רֵיחַ נִיחוֹחַ. לֹא שִׁי וְלֹא שְׁלָמִים. לֹא תּוֹדָה וְלֹא תָמִידִים: כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חָסַרְנוּ כָּל־אֵלֶּה:

וּמֵעֵת חָסַרְנוּ כָּל־אֵלֶּה

ע״פ תשר״ק כפול.

תָּבְפוּ נ״א תָּקְפוּ) עָלֵינוּ צָרוֹת. תְּלָאוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ: שִׁחַתְנוּ יְשׁוּעָה וָאָיִן. שָׁלוֹם וְהִנֵּה קְפָדָה: רַבּוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ. רָמוּ וְגַם נָשְׂאוּ רֹאשׁ: קָצְנוּ בְּעֹל עֲלִיזִים. קָשָׁה עָלֵינוּ סִבְלָם: צְבִי אֶרֶץ חָנְפָה עָלֵינוּ. צָמְחָה וְלֹא לִבְרָכָה: פָּנִינוּ לְהַרְבֵּה וְהִנֵּה מְעָט. פֹּה־נֶפֶשׁ בָּא בַּאֲסֻבֵינוּ: עָשְׂקוּ זֵיתִים שִׁמְנָם. עֲשׂוֹתָם וְלֹא־מָלְאוּ שֶׁבֶק: סְמָדַר אִם־יַרְבֶּה כֶּרֶם. סָבְאוּ לֹא־יַשְׂפִּיעַ יָקָב: נֶאֱרְרוּ אֲבִי שֶׁדֶה. נִלְקְחוּ מַטְעַמֵּי־אֹכֶל: מִמַּכְלְאוֹת־צֹאן עֲדָרִים דָּלְלוּ. כִּנּוּ וּמְמִין וּמֵהֲרָיוֹן: לָזָנָב וְלֹא לְרֹאשׁ הוּשַׁתְנוּ. לַעֲבָט וְלֹא הֶעֱרַטְתָּ־לָנוּ: פֹּחֲנוּ לָרִיק וּבֶהָלָה. כָּלָה מִבְּלִי שָׁכַר: יַד כָּל־

עָמֵל בְּכִשָּׁרוֹן. יְרֻדָּה וְאֵין מִי יַחֲזִיק: טָלְטַלְנוּ מַיִם וְעַד־יָם. מַרְכָּם וְלֹא־מָצְאוּ שָׂכָךְ (נ״א מַרְכָּם לֹא סָכַךְ לָמוֹ) חֲשֵׁכָה לְעֵין מִשְׁתַּכֵּר. חֹשֶׁב שְׁכָרוֹ לְמַכֵּהוּ: זְעֲמוּ מְלוֹנָה וְלוֹנָה. זֶה בְּזֶה שְׁלֹחוּ מַעֲתָּה: וְנִלְאוּ יְדֵי מַמְצִיאֵי־יָד. וְעֹשֶׁיר לֹא חוֹנֵן רָשׁ: הֵן אֶרֶץ נִמְכְּרָה בְיַד־רְעִים. הָמוֹן בָּהּ לֹא מָצְאוּ רָוַח: דְּבִיר בֵּית אֱלֹהֵינוּ שָׁמֵם. דָּרְכֵינוּ מֵאָנוּ לְהַצְלִיחַ: גִּיל נָוֶה שָׁבַת. גִּילָה לְלִבֵּנוּ מֵהּ־נָּעַל: חִ בְּאֵין אֶרְחַת אָב תָּמִיד. בְּכֵן בָּטֵן בָּגִים תֶּחְסָר: אֲדוֹן בַּיִת כְּאֹרַח בַּטָּלוֹן. אֵיפֹה נִמְצָא מְנוֹחַ:

וּמִשֶּׁחֻרַב בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ

ע״פ תשר״ק.

תַּנּוֹת צָרוֹת לֹא נוּכַל. שֶׁבֶר בְּכָל־יוֹם וַאֲנָחָה: רָבְתָה בָּנוּ הַלְהָלָה. קֶרֶן יָרְדָה עַד־עָפָר: צָרֵי עֵין מָצְאוּ יָד. פִּעֲלֵי שֶׁקֶר חַיִל עָשׂוּ: עִשֵּׁי צְדָקָה לֹא נִרְאוּ. שִׂנְאֵי בֶּצַע לֹא עָמְדוּ: נִדְמִינוּ כִּכְלֵי רִיק. מִכֹּל נִשְׁאַרְנוּ עֲרֻמִּים: לֹא נָבִיא וְלֹא חָזוֹן בָּנוּ. כָּעֻרִים נְנַשֵּׁשׁ וְנָלֵךְ: יוֹם יוֹם נֹאמַר מַה־כְּסוֹפֵנוּ. טוֹב מָוֶת מֵחַיִּים אָמָרְנוּ: חַיֵּינוּ תְּלָאִים מְגֻדָּד. זָרִים לְרֹאשׁ וַאֲנַחְנוּ לְזָנָב: וּמַה־נַּעֲשָׂה וַחֲטָאֵינוּ עָשׂוּ. הֵן אָנוּ כְּלֹא הָיֵינוּ: דַּלִּים נִבְזִים וּשְׁפָלִים. גְּעוּלִים מְאוּסִים וּבְזוּיִם: חִ בְּגֵי־נֵכָר מָשְׁלוּ בָנוּ. אָמָרְנוּ נִגְזָרְנוּ אָבָדְנוּ: אָדוֹן הָקֵל עָלֵינוּ. וּשְׁלַח יֶשַׁע לְנֶאֱלָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

ע״פ א״ת ב״ש.

אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה,
תֹּאחֵז יָדְךָ בַּמִּשְׁפָּט: בְּבוֹא
תוֹכַחַת לְנֶגְדֶּךָ, שְׁמֵנוּ
מִפִּנֶּיךָ אַל־תִּמְחֶ: גְּשֹׂתְךָ
לַחְתֹּם | מִיטָר, בְּחֶמְיָךְ בְּקֹרְבוֹ
רָגְזָךְ, הַיְפוֹת מַעֲשִׂים
בְּשׂוּרָךְ, קָרֵב פְּרִיקַ מֵאַלְיָךְ:

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

אל O laß uns nicht zu Grunde gehen, wenn Deine Hand des Rechtes waltet! Wenn das Strafgericht vor Dir anhebt, o lösche unsern Namen nicht aus Deinem Buche! Trittst Du heran, das Urtheil zu besiegeln, o lasse Dein Erbarmen Deinem Zorne vorauseilen! Siehst Du uns arm an guten Thaten, lasse Deine Gnade herankommen aus Deinem Willen. Lehr' uns,

הוֹרֵנוּ מַה־שֶּׁנִּצְעַק לְפָנֶיךָ.
צַוֵּה יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ:
וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי־תָם.
פְּתָחָיו רֵאֵה כִּי שָׁמֵמוּ: זְכֹר
שַׁחְתָּ לֹא תִשְׁכַּח עֲדוּת
מִפִּי זַרְעוֹ: חוֹתָם תְּעוּדָה
תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדָיו:
מַבִּיר אַגַּן הַמַּהַר. נָא אַל־
יֶחְסַר הַמָּזוּג: יְדַע אֶת אֲשֶׁר
יָדָעוּךָ. מַגִּיד עִם לֹא־יְדָעוּךָ:
כִּי תָשִׁיב לִבְצָרוֹן. לְכוּדִים
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

wie wir vor Dir flehen sollen; entbiete dein Heil unserer Fürbitte. Stelle sie wieder her, die Zelte des Untadligen[1]) Sieh', wie seine Pforten verödet sind. Denke wie Du verheißen, daß nicht in Vergessenheit kommen werde das Zeugniß aus dem Munde seiner Sprößlinge. Löse das Siegel Deines ewigen Zeugnisses; offenbare sein Geheimniß denen, die es erforschen. Laß in dem Kreise, der Deines Wortes pflegt, den reinen Erguß Deiner Lehre nicht fehlen O erkenne gnädig die an, die Dich erkennen; laß die Abgewandten dahingehen. Führe zurück in Deine neugefestigte Stätte die von den Fesseln des Hoffens Umschlungenen.

וְהֵן אָנוּ עַתָּה

ע"פ תשר"ק.

כְּתוֹעִים וְאֵין לְבַקֵּשׁ. כְּשִׁכּוֹרִים וְאֵין לְשׁוֹבֵב: כְּרֵעֵבִים וְאֵין
לְהַאֲכִיל. כְּקַנּוּיִים וְאֵין לִקְנוֹת: כְּצִמְאִים וְאֵין לְהַשְׁקוֹת. כְּפְתָאִים
וְאֵין לְלַמֵּד: כְּעֻמִּים וְאֵין לְהָשִׁיב. כְּשִׁנּוּאִים וְאֵין לְאֵהֹב:
כְּנֶהְדָּפִים וְאֵין לְקָרֵב. כְּמְנָדִים וְאֵין לְהַתִּיר: כְּלִקּוּחִים וְאֵין
אֵדִנִים. כְּבָפוּפִים וְאֵין לְזָקֵף כִּיתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אָב. כְּטְמֵאִים
וְאֵין לְטַהֵר: כְּחֲסֵרִים וְאֵין לְמַלֵּאוֹת. כְּזִנּוּחִים וְאֵין לְזַכֵּר: כְּחוֹמִים
וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה. כְּדַלִּים וְאֵין לְהֶעָנֵק: ח כְּגֵרִים וְאֵין לְקַבֵּל.
כְּבְזוּזִים וְאֵין לְכַבֵּד: כַּאֲבֵלִים וְאֵין מְנַחֵם. כַּאֲנוּסִים וְאֵין מָנוֹס:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

ע"פ תשר"ק.

אִם תָּעִינוּ לֹא תַתְעֵנוּ. אִם
שָׁגָגְנוּ לֹא תַשְׁלֵנוּ: אִם

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

אם Haben wir geirrt, o laß uns nicht irre gehen; haben wir gefehlt, laß uns nicht dem

[1]) Die Wohnungen Jisraels, der Nachkommen Jaakobs, der in den „Zelten" (der Lehre) weilte.

רָחֲקְנוּ קָרֵב נָא. אִם קָרַבְנוּ
לֹא תִרְחָק: אִם צָעַקְנוּ לֹא
תַעְלִים. אִם פָּשַׁעְנוּ לֹא
תִפְרָע: אִם עָוִינוּ לֹא תִסּוֹר.
אִם סָרְנוּ לֹא תָסוּר: אִם
נָקַמְנוּ לֹא תִלְחָם. אִם מָרִינוּ
לֹא תַמְרֵנוּ: אִם כָּאַבְנוּ לֹא
תְרַחֵץ. אִם כִּחַשְׁנוּ לֹא
תְכַלֶּה: אִם יָדַדְנוּ לֹא
תַשְׁבִּיעַ. אִם טָעִינוּ לֹא
תְטַאטְאֵנוּ: אִם חָבַלְנוּ לֹא
תַחְבֹּל. אִם זָדְנוּ לֹא תִזְכֹּר:
אִם וַכַּחְנוּ לֹא תוֹכִיחַ. אִם
הִרְשַׁעְנוּ לֹא תֶהְדֹּף: אִם
דָּפַקְנוּ לֹא תִדְהֶה. אִם גָּעַלְנוּ
לֹא תִגְעַל: אִם בָּאנוּ לֹא
תִמְאַס. אִם אָשַׁמְנוּ לֹא
תְאַבֵּד:

Wahne! Haben wir uns von Dir entfernt, bring' uns Dir nahe; nahen wir Dir, o bleibe nicht fern! Rufen wir, entziehe Dich uns nicht! Haben wir gefrevelt, strafe nicht; haben wir gesündig', trag' es uns nicht nach! Sind wir abgewichen, weiche nicht von uns! Waren wir übermüthig, denk' es uns nicht; haben wir Böses gethan, verstoß uns nicht! Wenn wir anklopfen, weis' uns nicht ab; wenn wir uns verschuldet, verwirf uns nicht; wenn wir kommen, verschmäh' uns nicht; wenn wir uns vergangen, o laß uns nicht vergehen!

וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ

ע"פ תשר"ק.

תַּאֲוַת־לֵב לֹא הִשַּׂגְנוּ. שֶׁקֶט קִוִּינוּ וַיָּבֹא רֹגֶז. רוּם קֶרֶן וְהַגֵּה
שַׂפָלָה: קָרְבָה יְשׁוּעָה אֲמַרְנוּ וְנִתְרַחֵקָה. צִפִּינוּ לְטוֹבָה וּבְרָכָה
מִמֶּנּוּ: פַּח־נֶפֶשׁ בָּא בַאֲמֵינוּ. עִצְּבוֹן בְּמִשְׁלַח יָדֵינוּ. שִׂמְחָה
עָרְבָה מֵאָרֶץ: נֶאֱרְרוּ יְבוּלֵי שָׂדֶה (כִּרְכּוֹתֶיהָ). מְעַט מַהֲרֵבֶה נָבִיא:
לַחְמָהּ לָרָזוֹן וְלֹא לָשָׂבַע. כַּהָה לֹא־תוֹסִיף הֵת: יְדֵי עֲמָלֶיהָ מוֹטָטוּ.
שִׁרְפָּם לֹא יִמְצָאוּ־בָהּ: חֵלֶב מִשְׁמַנֶּיהָ לְזָרִים. זְמִרוֹת עֲדָנֶיהָ
לְנָכְרִים: וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד־רָעִים. הוֹן בֶּצַע לֹא־מָצְאוּ בָהּ:

ח דְּמִינוּ גַּם מִמְצוֹא יָד. גָּלָה שִׁבָר הַיְצוּרִים: בַּעֲוֹנֵינוּ בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ־ אַל חָרַב. אֲפַח־חֶסֶד מִכָּל־אֱנוֹשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

עיין אוב.

תֹּאמַר לְמִחוֹת אֲשָׁמֵנוּ. תָּבוֹא לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ. תַּגֶּלֶה שְׁנַת שְׁלוֹמֵנוּ. תַּדְגִּיל לְגַדֵּל אֵ־שְׁמֵנוּ: תֶּהְדַּף מֵהַדֵּם מְרֻקוּמֵינוּ. תּוֹפִיעַ מִפָּרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ: תְּזֹכֶר רַחֲמֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. תָּחִישׁ מְנַחֵם לְנַחֲמֵנוּ: תְּטַהֵר שְׁמָצַת גְּוֵינוּ. תְּיַדַּע כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: תְּכַפֵּר עָוֹן וְדוֹגֵנוּ. תָּלוּי רֹאשׁ תִּתֵּן לְהַחֲיֵנוּ. תִּמְדֹּל עִקְּשׁוּת מֶרְיֵנוּ. תַּגְאֵם לְהַעֲצִים פְּרִיֵנוּ. תַּסְכִּית שְׁפִיכַת שִׂיחֵנוּ. תַּעֲנֶה עֶתֶר פִּצְחֵנוּ: תְּפַנֶּה לְקוֹמֵם | מְזִבְחֵנוּ. תַּצְדִּיק נִיב שְׂפָתֵינוּ: תְּקָרֵב קֵץ מְשִׁיחֵנוּ. תְּרֻצֶּה רֵיחַ נִיחֲחֵנוּ: תְּשׁוֹבֵב מִקְצָוֹת נִדָּחֵנוּ. תִּתְמָכֵנוּ וְכָאֵזוֹר תַּדְבִּיקֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אב אוֹרֶךְ תַּזְרִיחַ לַחֲשֵׁכָה.

אלהינו Unſer Gott uno unſerer Väter Gott!

תאמר O ſprich aus, daß unſere Schuld entſchwinde! Eil' herbei, unſere Tage zu erneuen; laß aufſtrahlen das Jahr unſeres Heils; laſſe Deine Fahne wehen, daß unſer Name geehrt ſei! Gläng' aus Deinen Höhen hervor, uns zu erheben! Denke Deines Erbarmens, Dich unſer anzunehmen; laß eilen zu unſerer Aufrichtung den Troſt! Reinige uns von Unlauterkeit; mache kund, daß Du biſt unſer Gott! Sühne unſere ſchweren Vergehen; erheb' unſer Haupt, daß freudig wir leben! Verzeihe, wo wir krumm wandelnd uns Dir empört; thue den Spruch, daß wir blühen und gedeihen! Horch auf den Erguß unſeres Flehens; erhöre den Drang unſeres Betens! Richte unſern Altar wieder auf; laß unſerer Lippe Wort zum Heile gereichen! Laß der Erlöſung Zeit herbeikommen; nimm in Gnaden an den Wohlduft unſerer Spenden; führe zurück unſere Verſtoßenen von der Erde Enden! Stütz' uns und eigne uns Dir, wie den Gurt der Lenden.

אלהינו Unſer Gott und unſerer Väter Gott:

אב Laß ſtrahlen Dein Licht

בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תָּשׁוּב אֵלֶיהָ׃
גַּדֵּה לָהּ יוֹם נָקָם בִּלְבָב. דְּבָרְךָ
תְּשַׁלַּח וְתִרְפָּאֵנוּ׃ הָאֵר
פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. וְאַל־תַּשְׁכֵּחֵנוּ
לָנֶצַח׃ זְכוּת הַוְּתִיקִים קַדֵּם
זְכֹר. חַטֹּאת נְעוּרִים אַל־
תִּזְכֹּר׃ מְהֵרָה מְעָלֵינוּ תָּסִיר.
יְדִידוּת נַפְשְׁךָ אַל־תִּשְׁכַּח׃
גְּלוּלוֹת אַהֲבָתֵנוּ תִּזְכֹּר.
לֶכְתֵנוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר׃
מָשְׁכֵנוּ וָנָרוּץ אַחֲרֶיךָ. נָחֵנוּ
וַהֲבִיאֵנוּ אֶל חֲדָרֶיךָ׃ סָעֲדֵנוּ
וְסַמְּכֵנוּ וְנִחְיֶה. עֵת כִּי־
תַשְׁמִיעֵנוּ קוֹלֶךָ׃ פְּצֵנוּ
מִשְׁאוֹן גַּלִּים. צוּלָה תַּחֲרִיב
בְּאַפֶּךָ׃ קוֹמָה בַּחֲרוֹנְךָ עַל־
גֵּאִים. רוּמָה בְּעֻזְּךָ וְרוֹמֵם
שְׁפָלִים. שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע.
תִּמְלֹךְ לְבַדְּךָ בְּקִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
תּוֹדִיעַ לְעֵין כָּל־אָמִים.
כִּי אֵין אֱלוֹהַּ בִּלְעָדֶיךָ׃ כִּי
תְּבִיאֵנוּ לְהַר קָדְשֶׁךָ.
וּתְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ׃

der Verfinsterten; kehr' in Erbarmen zu ihr zurück! Laß aufgehen den Tag der Vergeltung, den Du Dir vorbehalten; sende Dein Wort uns zu heilen. Laß Dein Antlitz uns leuchten, und vergiß uns nicht für ganz! Des frommen Verdienstes der urweltlichen Horte gedenke; der Versündigung aus der Jugend nicht denke! Unreinheit von uns entferne; Deiner Seelengeliebten vergiß nicht! Unserer bräutlichen Anhänglichkeit an Dich sei eingedenk, wie wir in der Wüste Dir nachgezogen! Zeuch uns Dir nach: wir folgen Dir willig; führ' uns und bring' uns in Deine Gemächer! Stütz' und halt' uns, daß wir leben! Es ist Zeit, daß Du uns Deine Stimme lässest erschallen. Rette uns aus der Wellen Brausen; die Tiefe, die grundlose, trockne aus in Deiner Macht! Erhebe Dich in Deiner Macht gegen die Trotzigen; zeige Deine Herrlichkeit hoch, und bringe empor die Gebeugten! Brich den Arm des Frevels; herrsche Du allein unter denen, die Deinen Namen anrufen! Mache kund vor den Augen aller Völker, daß es keinen Gott giebt außer Dir, wenn Du uns bringest an Deinen heiligen Berg und uns erfreuest in Deinem Heiligthume!

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אָבוֹת תִּינוּ.

ע״פ א״ב משולש.

אֹפֶל אַלְמָנָה תָּאִיר. בְּהוּ בוֹכִיָּה תַּבְהִיק׃ גִּיל גַּלְמוּדָה תַּגִּישׁ.

דָּלֶף דִּמְעָתָהּ תִּדְמִים: הַר הַשָּׁמֵם תְּהַדֵּר. וְתָשׁוּב וְאֵלָיו תּוֹפִיעַ: זֹהַר זְבוּלֵךְ תַּזְרִיחַ. הֲדַר חֶפְצֵךְ תְּחַדֵּשׁ: טֶנֶף טָמְאָתָהּ תְּטַהֵר. יְפִי יִקְרַת תִּסְדָּהּ: כַּדְּכֹד כְּבוֹדָהּ תְּכוֹנְנָהּ. לְאוֹרָהּ לְאֻמִּים תֵּלַכְנָה: מֵלֶךְ מִכְבוֹדֵךְ תְּמַלְּאֶהָ. נֵצַח נְצָחִים תְּנוֹסְסֶהָ: שֹׂבַע שְׂמָחוֹת תַּשְׂבִּיעֶנָּה. עֲנַן עָשָׁן תַּעְטֶרְנָה: פְּנֹת פִּתְחֵיהָ תְּפַאֵר. צֶדֶק צְנוּעִים תַּצְמִיחַ: קָמֵי קָדָלֶיהָ תָּקִיא. רֶגֶשׁ רְגָלִים תָּרִיץ: שִׁ שְׁבָטִים שִׁכַּחְתָּ תְּשׁוֹבֵב. תִּקְרָא תְּשָׁרֵק תִּתָּקַע: כִּי תָבִיאֵם לְהַר קָדְשֵׁךְ. וּתְשַׂמְּחֵם בְּבֵית תְּפִלָּתֵךְ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

ע״פ תשר״ק.

תִּתֵּן אַחֲרִית לְעַמֶּךָ. תָּשִׁיב מִקְדָּשׁ לְתוֹכֵנוּ: תְּרוֹמֵם הַר מְרוֹם דָּרִים. תְּקוֹמֵם קֶרֶן גְּדוּעָה: תַּצְהִיר מַחֲשַׁבֵּי אָוֶן. תְּפָאֵר יוֹשֶׁבֶת בָּדָד: תַּעֲטֶה־בָּהּ מְלוּכָה לְבַדֶּךָ. תָּסִיר חֶרְפָּה מֵעִיר: תְּנַעֵר זָדִים מִזְּבוּלֶךָ. תַּמְצִיא צְדָקָה לַעֲדָתֶךָ: תְּלַבֵּב אֶת־רַעְיָתֶךָ. תִּכְרֹת־לָהּ בְּרִית חֲדָשָׁה: תִּיכַּר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ. תְּטַהֲרֶנָּה בְּמַיִם טְהוֹרִים: תַּחֲנֶה בְּעִיר חָנָה דָוִד. תְּזַקֵּף קוֹמַת תִּמְרָה: תּוֹדִיעַ לְכָל אַהֲבָתֵנוּ. תְּחַדֵּשׁ בְּקֶרֶב מַהֲנוֹתֵינוּ: ח׳ תִּדְרוֹשׁ גְּאֻלָּה לְגָלוּתֵנוּ. תְּנַלֶּה קֵץ לִקְנוֹתֵנוּ. תָּבֹא מְהֵרָה לְרַחֲמֵנוּ. תַּאֲמִירֵנוּ לְךָ וְנֵאָמִירְךָ לָנוּ:

וּמֵרֹב עֲוֹנֵינוּ

ע״פ תשר״ק.

תָּעִינוּ מֵאֲחֶרֶיךָ. שָׁגִינוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ: רָחַקְנוּ מִבֵּית חַיֵּינוּ. כָּלְכָּלְנוּ אָרְחוֹת עוֹלָם: צָעָדֵינוּ לֹא יִשָּׁרְנוּ. פָּשַׁעְנוּ לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ: עָוַבְנוּ תוֹרָתֶךָ. סָרְנוּ מֵאִמְרֵי פִיךָ: נָאַצְנוּךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. מָרִינוּ וּמָרַדְנוּ בָךְ: לֹא

ומרב Und in unserer großen Sündigkeit

תעינו sind wir von Dir abgeirrt, verfehlten Deine Gebote, sind von unserer Lebensstätte wir entfernt, haben wir die ewigen Wege gekrümmt; unsere Schritte lenkten wir nicht gerade. An Deinem heiligen Namen haben wir uns vergangen; wir verließen Deine Lehre, wichen von den Worten Deines Mundes. Wir höhnten Dich durch unser Thun, empörten uns Dir und lehnten uns auf. Deiner Propheten

הִקְשַׁבְנוּ לְדִבְרֵי נְבִיאֶיךָ.
כְּעַסְנוּךָ וְלֹא בִקַּשְׁנוּךָ:
יָרָאתָךְ מִלֵּב שָׂכַחְנוּ.
טָהֳרָתְךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
טָמֵאנוּ: חָטָאנוּ לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. זָעַמְנוּךָ בְּרוֹב
עֲוֹנֵינוּ. וְאִמַּצְנוּ אֶת־לְבָבֵנוּ.
הִקְשִׁינוּ אֶת־עָרְפֵּנוּ: דְּבָרְךָ
אָחוֹר הִשְׁלַכְנוּ. גְּדֻלָּתְךָ לֹא
הִגַּדְנוּ: בֵּיתְךָ נֶהֱרַס בַּעֲוֹנֵינוּ.
אִוּוֶיךָ נָתַן בַּחֲטָאֵינוּ:

מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נְּצְטַדָּק.
וּמַה־נַּעֲנֶה לְמִמְּנוּ מַעֲנֶה.
גְּמָלָנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלַּמְנוּ
רָעוֹת. וּמַה־יֶּשׁ־לָנוּ עוֹד
צְדָקָה לִזְעֹק פְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

Worte haben wir nicht vernommen; wir kränkten Dich, suchten Dich nicht auf. Die Scheu vor Dir entschwand unserem Herzen; Deine Reinheit hat unser Thun in uns entweihet. Gesündigt haben wir vor Dir, Ewiger, unser Gott! Dich durch unsere Sündigkeit erzürnt. Unser Herz verstockten wir; hart war unser Nacken. Dein Wort haben wir bei Seite geworfen, Deine Herrlichkeit nicht bezeugt. Dein Haus ist umgestürzt durch unsere Sündigkeit, die Stätte Deiner Lust umgerissen durch unsere Vergehungen.

מה Was könnten wir reden, was zur Rechtfertigung sagen, und was als Antwort vorbringen? — Er that uns Gutes; wir vergalten Böses. Und welches Verdienst haben wir noch, um mit ihm das Antlitz des Herrn anzurufen?

סליחות למוסף יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בָרַב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ.
מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

פת־הה ע"פ א'ב ושהט"ח אפרים בר יקר.

אֵין פֶּה לְהָשִׁיב וְלִשְׂא פָּנִים. בְּבֹשֶׁת
עֲלוּמַי פָּנַי לְבָנִים: גָּבְרוּ דִבְרֵי עֲוֹנֹת
רָאשֹׁנִים. הֹפִי נִתַּן עִם אַחֲרוֹנִים: הִנֵּה פַּמּוּ

מְשׁוּחִים כֹּהֲנִים. וְשִׁבְעָה פָּרִשִׁים לְיוֹם זֶה
נְכוֹנִים: זְרִיזִים הָיוּ אַחַר מְתֻקָּנִים. חֲסִידֵי
עֶלְיוֹן בְּנֵי הַסְּגָנִים: טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְעָשָׂר
הַנִּמְנִים. יָדָיו לְקַדֵּשׁ בְּתִקּוּן רְחָצִים: כְּבִשְׁנֵי
עָשָׂר וּשְׁמֹנָה עָשָׂר מָנִים. לְבוּשֵׁי שֵׁרֶד
בְּגָדִים שׁוֹנִים: מַזֶּה בֶּן־מַזֶּה יָשִׁים קְטֹרֶת
לִפְנִים. נִגַּשׁ לְהַגְרִיל עַל־שְׁעִירִים מְזֻמָּנִים:
סָמַךְ וְהִתְוַדָּה שְׁנָגוֹת וְזִדּוֹנִים. עָרַךְ עֲרֻכּוֹ
לַאדֹנָי הָאֲדֹנִים: פְּשָׁעִים כְּפֶר בְּעַד שֹׁמֵר
אֱמוּנִים. צָדַק יָלִין דַּר מְעוֹנִים: קָשַׁר לָשׁוֹן
וְחוּשׁ הַשָּׁנִים. רַחוּם מַלְבִּין מֵרֹב אוֹנִים:
שְׁמָהּ הָיוּ כֻלָּם פּוֹנִים. תּוֹדָה וּבְחִים בְּקוֹל
הוֹדוּ עוֹנִים: אָנָּה אֲנִי־בָא בְּבַהַל רַעְיוֹנִים.
פָּנַי כְּבַשְׁתִּי וְהֵנָּם מִשְׁתַּנִּים: רֵיקָנִית בִּיאָה
שִׁלְחוּנִי הֲמוֹנִים. יֶחֱרוּ פָּנַי לְכַמָּה גַּוָּנִים:
מַה־טּוֹבִי וּמַה־יָּפְיִי וְאִם־כֹּחִי אֲבָנִים.
בְּרַחֲמִים לְבָא בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים: ר רַחֲמֶיךָ
רַבִּים וַחֲסָדֶי קְטַנִּים. יְבַאֲשׁוּנִי חֲסָדֶיךָ וְצִדְקַת
אֵיתָנִים: לְרֹאשׁ רַחֲמֶיךָ וְעַל־חֲסָדֶיךָ נְדוֹנִים.
חַיֵּיהֶם בְּיָדֶךָ וְעַל־צִדְקוֹתֶיךָ מְסוּרִים
וּנְתוּנִים:

(*) כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׂעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יְיָ מָלֵךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקֻדָּם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן כָּבוֹדְךָ עַל־הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ לַדְּרֹכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: אָרְחוֹת חַסָּדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב. וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם בְּלוּ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָתָּה. וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדַרְכְּךָ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תְּזֹכֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְיֶרַע יְדֵדֶיךָ: תְּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מָנוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ

*) Uebersetzung S. 212.

מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה־נִּסַּפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק:
וְאַתָּה אֵלֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ
כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ
עָלֵינוּ: לַיְ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(Vorbeter) סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

(Gemeinde) וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי־אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי
סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קי ע"פ א"ב וכסיף חתום שבעין חזק. אלהינו ואלהי אבותינו.

אֵיךְ אֶשָּׂא רֹאשׁ וְאָרִים פָּנִים. אָבְדוּ חַסְדֵי נְשׁוּאֵי פָנִים. בָּרֵי
לַבָּב יָקָרִים | מִפְּנִינִים. בִּדְמֵי כַּפָּרָה נִכְנָסִים לְפָנִים: גְּדוֹלֵי כְהֻנָּה
מְשׁוּחֵי רְקוּחִים. גִּבּוֹרֵי כֹחַ מְלֻמְּדֵי לְקָחִים. דְּבִירָה פְּנִימָה נִפְרָשִׁים
נִלְקָחִים. דָּתֵי הַיּוֹם לַעֲוֹוֹךְ מְסַפְּקִים: הֵאִיר הֶעָשׁוֹר וְהִבְרִיק הַשָּׁחַר.
הָטְהַר מֵאֲחִים נִבְחָר. וְהִלְכוֹת הַתָּמִיד לֹא אָחַר. וּבָטְלוּ
הַפָּיְסוֹת בְּצוֹם הַמְּבָחָר: זָבַח הַשָּׂעִיר לַשֵּׁם עוֹלָה. זוֹהַם הַטְּמָאָה

מגין וְתוֹלֶה. חֻטָּאו בְּסוֹף שׁוֹגֵג עוֹלֶה. חוֹבָתוֹ כְּשֶׁיֵּדַע בְּיוֹרֵד
וְעוֹלֶה: טָעָה בַּתְּחִלָּה וְנוֹדַע בְּסוֹפָהּ. טָרְיָתוֹ חִיצוֹן וְכִפּוּר לְתָרוּפָה.
יְוֻדַּע כַּפָּרָתוֹ נְכוֹנָה וּצְרוּפָה. יְשִׁוָּה לְנֶכְנָם לְפָנִים פְּרוּפָה: כְּהֲנֵי
נָבֹהַּ אֵינָם מִתְכַּפְּרִים. כַּפָּרַת טָמְאָה בְּדָמֵי צְפִירִים. לְבַד סָלְחָתָם
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. לְדָמֵי הַפָּר בְּהַזָּיוֹת מְסֻפָּרִים: מָרַד הַזָּר וְנִכְנַס
בְּטָמְאָה. מְקוֹם טַהֲרָה וּפְרִישׁוּת וְיִרְאָה. נִתְכַּפֵּר־לוֹ בְּשָׁעִיר
וּבְהֶרְצָאָה. נִמְחַל זְדוֹנוֹ בְּדָמֵי הַזָּאָה: סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל פִּשְׁעֵי יֶרֶאיו.
סְלִיחָה יִמֵּן לַעֲמוּסֵי מְקוֹרָאיו. עַז מִשְׁתַּלֵּחַ נִדְחַף לַאֲחוֹרָיו. עֲוֹנוֹת
נִמְחָלִים לִבְנֵי בְחִירָיו: פִּיפִיּוֹת חֶרֶב חֵץ נָחוּץ. פּוֹלֵט וּמַבְרִישׁ
שֶׁבֶת חוּץ. צָרֵי וּמָזוֹר קַלְקְלוֹ רָחוּץ. צוֹבֶר דְּבִירָה פְּנִימָה וָחוּץ:
קְדוּשׁ עֲטָיוֹת בַּדִּים לְבָנִים. קְשׁוּטִים כְּפֶרֶת אֲבוֹת וּבָנִים. רְצוּי
עֲבוֹדָתָם בָּהֶם מִתְלַבְּנִים. רָשַׁע וָעָוֹן וְחֵטְא סַרְבָּנִים: שַׁעֲרוּרִיָּה
מְיוֹם הוּשְׁתָה עִירִי. שֶׁבֶת מְשׁוּשִׁי וְנִשְׁתַּק שִׁירִי. תְּשׁוּרוֹת חָדְלוּ
מֵאַהֲבִי לְיוֹצְרִי. תְּשׁוּעָה בַּמֶּה אֶמְצָא וְצָרִי: שְׁחַרְנוּהָ מֶלֶךְ
בִּנְקָשׁוֹת נַעֲנוֹת. מְצַפְּצְפִים וּמִתְוַדִּים שְׁנָגוֹת וּזְדוֹנוֹת. עָנָן
כְּנִרְצַת וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנוֹת. וְיוֹם הַלָּזֶה הוֹרֵיתוֹ חַנּוֹת: נִתְפַּשֵּׁר
מִלְּפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר הָחָנַן. חֶסֶד הִבְטַחְתּוֹ וּבְרִית שָׁנַן. זָכַרְנוּ הַיּוֹם
מִדּוֹת כְּתִקּוּנָן. קְרִיאָתֵנוּ רְצֵה כְּיוֹם רַדְתְּךָ בֶּעָנָן:

(**אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלְיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת)
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ
לָעֲנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שָׁכָתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

* Spangenverbundener Doppelvorhang. **) Uebersetzung siehe Seite 217.

נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי־
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא׃ לְמַעַן שִׁמְךָ
יְיָ תְּחַיֵּנוּ בְּצִדְקָתֶךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ׃ דָּלְתָּ דָּלַקְנוּ
רַחוּם וְחַנּוּן נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם ־־ מִלְפָנֶיךָ׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
כריא אלהינו ואלהי אבותינו ע"פ א"ב ובכוף חתום בניסין,
אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים וַאֲשֵׁמִים. בַּמֶּה יִתְכַּפְּרוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ הָעֲצוּמִים.
גָּלָה מִמֶּנּוּ כָּבוֹד מִבֵּית תִּפְאָרָה. מַאן אֵין לָנוּ סְלִיחָה וְלֹא כַפָּרָה׃
דִּירַת הַקֹּדֶשׁ כְּנִבְנָה עַל מְכוֹנוֹ. הַחוֹטֵא מֵבִיא קָרְבָּן וְנִסְלַח לַעֲוֹנוֹ.
וְאִם לֹא הִיזִּיעַ בִּמְרָבָּה תַּקְנָתוֹ בְּמוּעָט. כִּי אֵין לַיָּי מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ
בְּרַב אוֹ בִמְעָט׃ זִמַּנְתָּ שְׁמֹנָה עֲדָיִים לְכֹהֵן גָּדוֹל הַמְכַפֵּר. חֻטָּאֵי
עַמְּךָ בָּמוֹ לְהִתְכַּפֵּר. טֹהַר הַכַּהֻנָּת אֲרוּכָה פִּשְׁיִם וָצֶמֶר. חֻטָּא
זְרִיעַת כִּלְאַיִם לְכַלּוֹת וּלְנַמֵּר׃ יוֹפִי מִכְנָסֵי־בַד מְכַפְּתָנִים וְעַד
יְרֵכַיִם. כִּפֶּר לְגִלּוּי עֲרָיוֹת חֲמוּקֵי יְרֵכַיִם׃ לְבוּדָה וּנְתוּנָה מִצָּנֶפֶת
בְּרֹאשׁ. לְנַסּוֹת חָרוּחַ שֻׁגְּדָלָה לְמַעְלָה רֹאשׁ׃ מְלֹאכֶת הָאֲבָנֵט
אָרוּג וְחָלוּל בְּלוּ. נָקוֹת עַל־גּוֹנֵב וּמַהֲפִיא פָּעָלוֹ׃ סָדוּר עַל־לִבּוֹ
חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. לְכַפֵּר וּלְהָפֵר עִוּוּת דִּין וּמִשְׁפָּט׃ עֲנִיבַת הָאֲפוֹד
בַּשְּׁנִי וְשֵׁשׁ מְשָׁזָר. כִּפְּרָה עַל־כִּשֵּׁעַ עֲבוֹדַת־זָר׃ פַּעֲמוֹנֵי פָז וְרִמּוֹנֵי
אַרְגָּמָן. צַהֲוִיחַ רֶשַׁע מְלָשְׁנֵי בָּם יְטֻבַּע וְיִטָּמֵן. קָבוּעַ עַל־מִצְחוֹ
צִיץ נֵזֶר מָפְתָּח בַּשֵּׁם. רְצוּי סְלִיחָה לְחִלּוּל הַשֵּׁם. שִׁחַתְנוּ דָרְךָ
וְאָבַדְנוּ אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה. תַּמְנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ רֵקִים וּנְעוּרִים מֵאֵלֶּה
וּמֵאֵלֶּה׃ תַּקִּיפוּ תּוֹמֶךְ שְׁפָלִים נִקְרָא שִׁמְךָ מֵעוֹלָם. בִּיטָה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ
וּבְמֵצַר אַל־תִּתְעָלַם׃ נַפְשֵׁנוּ הִלְאָה כִּי שָׁחָה לֶעָפָר. יָהּ הֲקִימֵנוּ
וְנַעֲרֹךְ מִן־הֶעָפָר׃ מַדַּת הַמָּוֶת רַחֲמֶיךָ יִהְיֶה לָנוּ הַיּוֹם לְעֶזְרָה.
יְשַׁר לְהָלִיץ וּסְלִיחָה לְבַשֵּׁרָה׃ נִיב שְׂפָתֵינוּ יְקַבֵּל בְּקִרְבָּן לְפָנֶיךָ.
נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְפָנֶיךָ׃

קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן:
מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וְגַם
עַתָּה נְאֻם יְיָ שׁוּבוּ עָדַי בְּכָל־לְבַבְכֶם בְּצוֹם וּבְבֶכִי וּבְמִסְפֵּד:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות
קיב אלהינו ואלהי אבותינו

ע״פ אב״ב גד״ד וכו׳ ובשטות השניות של המרזים חתום אליעזר ברבי נתן.

אֲכַפְּרָה פְּנֵי מֶלֶךְ רַב הִנֵּה בְּדִבְרֵי יוֹאָל. אֲשַׁלְּמָה שָׁפָה בְּעַד קָרְבָּנוֹת קְרֵבִים הַרְאֵל. בְּכָל־יוֹם כִּפּוּר בְּעוֹד עַמְּנוּ אֵל. בְּקֹרוֹת הַגֶּבֶר נִתְמַלְּאָה עֲוֹרָה מִישְׂרָאֵל: גְּדוֹל כְּהֻנָּה כָּל־עֲבֹדַת הַיּוֹם עָלָיו. לְטַבִּילַת חֹל מַשְׁכִּים וְלָבַשׁ וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. דֵּי קַרְנֵי אֵילֶת כְּהָפְצִיל נָם הַצּוֹפָה מִלָּיו. דָּיָן וְקַרְנֵי הַתָּמִיד וְלָקַח הַדָּם אֵלָיו: הֵיטִיב וְזָרַק וְהֶקְטִיר וְהֶעֱלָה וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט פַּשִּׁים. יָרַד בַּקֹּדֶשׁ וְטָבַל וְקִדֵּשׁ וְעָט פְּלוּסִים. וּבָא אֶצֶל פָּרוֹ וּפָרַט עָלָיו מַעֲשִׂים. וְכִפֶּר בְּעַדּוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בְּאָנָא וּבְפִיּוּסִים: זֹאת אֶצֶל שְׁעִירֵי עָם בְּפוּר חֶלְשׁוֹ. עָלָה בַּיָּמִין הַגַּבַּהּ אָמַר סָגֶן לְאִישׁוֹ. חַטָּאת לַיֵּשׁ צֶרַח כְּכָתְבוֹ וּפָרוּשׁוֹ. חָזַר לְפָרוֹ וְכִפֶּר עַל־בְּנֵי אַהֲרֹן קָדוֹשׁוֹ: טָם וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל הַדָּם הוּא בְעַצְמוֹ. זִמְּנוֹ לְמְמָרֵם בּוֹ שֹׁלֵא יִקְרַשׁ דָּמוֹ. יָרוּץ בְּמַחֲתַת פַּרְוִים קָלָה לַמִּזְבֵּחַ לְמָרוֹמוֹ. יַהֲתָה לוּחַשׁוֹת בְּמַעֲזֵבוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ: כַּף קָלָה וַאֲרַבַּת־יָד אֲלֵיו הוֹצִיאוֹ. רָצוּף לָהּ דַּקָּה מִן־הַדַּקָּה הִמְצִיאוֹ. לְתוֹכָהּ קְדֹר וְחָפַן וּכְמִדָּתָהּ הֵבִיאוֹ. לְכַף נָתַן וְהִשְׁמִאיל וַיְמִין הָאֵשׁ וְהוּבְאוֹ: מְחֻלֶּלֶת בֵּין הַפְּרָכוֹת עַד בּוֹאוֹ לַדְּבִיר. בֵּין בַּדָּיו מַחֲתַת הָאֵשׁ הֻחְבִּיר. נָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת וְחוּצָה לוֹ הֶצְבִּיר. נִתְפַּלֵּל קְצָרָה בְּצֵאתוֹ מִן־הַדְּבִיר: סָר אֶל־הַמְמָרֵם וְנָטַל דַּם הַפָּר. רָגַשׁ וְשָׁנָה בַדְּבִיר וּכְמַצְלִיחַ שְׁמֹנָה סָפָר. עַד הַשָּׁעִיר בָּא וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל דָּם בְּכִפּוּר. עַל־עָמְדוֹ עָמַד וְהִטְּאוֹ רָאשׁוֹן וְכִפֶּר: פְּרֻכֶת יַז כְּמִשְׁפָּט כְּפֹרֶת וַעֲשִׂיוֹתָיו. בָּא לְמִזְבַּח סְנוֹר וְטִהֲרוֹ וְכִלֵּל קַרְנוֹתָיו. צֶת חֲלָבִים וְהַדֵּי הִטְעִין שִׁגְנַת־עָם וַעֲוֹנָתָיו. צִוָּה לְעִתִּי עֲשׂוֹת לוֹ כָּל־חֻקּוֹתָיו: קְרָא פָּרְשָׁה בְּכָתָב וּבָעָשׂוֹר עַל־פֶּה. וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וְטָבַל וּשְׁמֹנָה לָבַשׁ לְמוּסָפֵי. רָחַץ

* Pelusische Gewänder. ** Becken.

וְטָבֵל וְקַדֵּשׁ וְעָט הֶגְדּוּיִן לְהִתְעַפֵּף. רָץ לַמְצֻנָּע וּכְלֵי־קְטֹרֶת הוֹצִיא לְטֹהֲרָה: שָׁלַח מַדָּיו בַּקֹּדֶשׁ וְהֶגְנִיזָם נָצַח. נָתַן וְטָבַל וְקִדֵּשׁ וְצִיֵּן נָתַן עַל־הַמִּצַּח. שָׁחַט הַתָּמִיד וְאֵבָרָיו הִקְטִיר וְהֶעֱלָה לַצָּה. שָׁלַם עֲבָדָתוֹ וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וּבִגְדֵי־חֹל צָחָצַח: תַּמְתִּי לָפָרַט בַּפֶּה עֲבֹדַת יוֹם בַּפָּרָה. תְּהִי אַזְכָּרָתָם כְּהַקְרָבָתָם בְּבֵית הַבְּחִירָה. תְּשָׁא חֲטָאֵינוּ וְכָשָׁלֵנוּ וְכַצֶּמֶר תַּצְחִירָה. כְּאָז עַל־גַּב שָׂלוּחַ בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: תַּרְנוּ מְצוֹא כַּפָּרָה וְאֵין בַּמֶּה לְהִתְכַּפֵּר. נִתְבַּטְּלוּ קָרְבָּנוֹת וּפַסּוּ מַכְשִׁיר וּמְכַפֵּר. תַּמְצִיאֵנוּ כֹּפֶר וְטַהֲרֵנוּ כְּכָל־הַתָּעוּב בַּפֶּה. כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר: ©. 392. אל מלך יושב

אַל־תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח:
לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ וּבְצִדָקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ:
אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ כִּי־צַר־לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות קינ שנייה אלהינו ואלהי אבותינו ע"פ א"ב.

אַךְ בְּמַתַּח דִּין וּמְרוּץ חֶבֶל. בְּנֵי אֱמוּנֶיךָ אַל תְּחַבֵּל: גְּלוּי הָרִיב לָהֶם נְטוּשׁ. דְּרוּשׁ עֶלְבּוֹנָם וְאַל־תִּטּוֹשׁ: הוֹאֲלְתָּ לַעֲשׂוֹתָם לְךָ לְעָם. וְאַל־תְּשַׁלְּחֵם בְּיַד פִּשְׁעָם: זְדוֹנוֹת חֲשׁוֹב כִּשְׁגָגוֹת. חֲשׁוֹךְ מְזִדִים נְכָשׁוֹת לְךָ עוֹרְגוֹת: טָנֶף מַהֵר וְתַדִּיחַ כְּתָמִים. יָצְלְלוּ בְּצִלּוּל כְּבֶד אֲשָׁמִים: כָּלָה אַל־תַּעַשׂ וְנֶחֱרָצָה. לְקוֹחֵיךָ לָקַח מִכַּף הַנִּטְוִיָּה וְעֵצָה הַיְעוּצָה: מוֹעֵד כְּתַקֵּה לִשְׁפֹּט מְיֻשָּׁרִים. נְזוֹף בְּמַסְטִין מִלְּלַמֵּד קַטֵּגוֹרִים: סֵפֶר זִכְרוֹנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהִתְגּוֹלֵל. עֹנֶן עֲקֹבִים לֹא יְסוֹבֵב לְבַעֲמִים | מִתְבּוֹלֵל: פַּשֵּׁר הַדִּין וּתְבַצַּע הַשּׁוּרָה. צְרוֹף כַּבֵּר סִינִים וּמַהֵר בְּדִיל | לְהַסְרָה: קְפוּי וּמְתֻוָּךְ וְכִרּוֹנָם נַמָּסָה. רֶגַע יְגוֹעַשׁ אִם בַּמִּשְׁפָּט עָלָיו תִּנָּשֵׂא: שָׁלֵם־לוֹ כְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד וְלֹא כִגְמוּלוֹ. תַּכְרִיעַ כַּף לְזַכּוּתוֹ וְלֹא לְחַבָּלוֹ: תְּפַשּׁוֹט יָד וּתְקַבְּלוֹ. תְּהַגֶּנּוּ בְּבוֹר שַׁחַת מִלְּהַטְבִּילוֹ: ©. 392. אל מלך יושב

כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצַר־לוֹ: כִּי־הָיִיתָ מַחְסֶה־לָנוּ מִנֶּגֶד־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ:

* Indisches Gewebe. ** Freier Raum.

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קיד שניה אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב.
אַף בְּךָ לַדָּל מָעוֹז. בַּצַּר לוֹ מְצוֹא סָתֶר: גּוֹנֵנוּ חַטָּא גּוֹעֵל רָשַׁע:
דָּן לְזָכוּת מְחַפֵּשׂ צֶדֶק: הַכֹּל לְךָ מְפֹרָשׁ שֶׂכֶל. וּבַל תַּחְפֹּץ תְּחַבּוֹנֵן
אָוֶן. זֹאת דַּעְתֵּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ. חֲסוֹת בְּצִלְךָ הִנֵּה בָאנוּ. טוֹב חָנֵם
הוֹשִׁיט לָנוּ. יְמִין סָעַד פְּרוֹסַת פִּתָּח: כְּהָקִישׁ רָשׁ שׁוֹאֵל חֶסֶד.
לוֹ קַח־טוֹב תַּעַן: מִדָּתְךָ כִּי כֵן הַשְׁבַּח. נָעִיר וְרַק מַחֲזִיר מָלֵא:
סְמוֹךְ נוֹפֵל לֹא תְבָזֶה. עֲנוּת עָנִי קְרֵבוּת תֵּרֵץ. פְּגֻקִּם חוֹב יָמֵרֵק
חָסֶד. צוֹ סוֹפֵר כְּתוֹב שׁוֹבֵר. קוֹל הַקֵּל יַחֲלִיף קָשֶׁה. רְצוֹן יוֹצֵר
יָכֹף יֵצֶר: שַׁוֵּה לַכַּף שִׁית הַקֶּרֶב. שְׁלוֹךְ שֶׁיֵּרִים טְבִילָה תָּגֵל: תְּבַעֵר
רָעָה תַּעֲבִיר טָבֵיא. תֵּת טָהוֹר לֶכֶת חָקוּק: ©. 392. אל מלך יושב

טָה אֱנוֹשׁ כִּי יִוָּכֶה וְכִי יְצַדֵּק יְלוּד אִשָּׁה: הֵן בְּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין
וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כ״רחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קטז שניה ע״פ את״ ב״ש, וכבוד התים ש״המה אליה בר שבעיה חוק.
אָדוֹן בְּשִׁפְטְךָ אֱנוֹשׁ רָמָה. תְּזוֹכֵר בְּרִגְעֵי חַנּוֹת רַחֵם: בְּעֶרְכְּךָ
דִּין אֲשֻׁמִּים לְזַכֵּה. שׁוֹנֶה וָכֶתִי זַכֵּה וְהַצְדֵּק: גְּמֹל חֶסֶד וְטוֹבָה
לְחַיָּבִים. רִיב אַל־תְּמַתֵּח לְמִצּוּי: דַּלֵּי־מַעַשׂ וְרֵקֵי כִשָּׁרוֹן. קְרֹאִים
אֵלֶיךָ לְמוֹ הִפְיָצָא: הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה. צִפְצוּף מַעַן בְּשִׁנּוּ
לְפוּצִין: וְאֵם מֵאֱלוֹהַּ אֱנוֹשׁ הֵיצְדָּק, פְּנֵי עִשְׁהוּ גֶּבֶר הֵיטְהָר:
זָדוֹן בְּחִבּוּ אָוֶן בְּקִרְבּוֹ. עָוֹן מָלֵא וָכֶשַׁע רָב: חֶשְׁבּוֹן וְדִין לְמֶלֶךְ
(מַלְכֵי) הַמְּלָכִים. סוֹפוֹ לִתֵּן בְּבוֹא חֲלִיפָתוֹ: טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ
נֶחֱרָת. נֶגֶד פָּנָיו רִשְׁעוֹ יַעֲנֶה. יוֹרֶה כָּפִים מֵעַיִן וַיַּגִּיד. מִקִּיר אֶבֶן
תְּוִעָק וְתִקְרָא: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו נָדוֹן וְנִכְלָם. לְאַיִן נֶחְשָׁב בְּעָמְדוֹ
לְפָנֶיךָ. אָנָא לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ הֵרָצֵה. בְּשִׁבְרוֹן רְאֵה שְׁמֹר מְדֻחֵי:
עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינָה. זַכֵּם קְרָבָתְךָ חֲפֹץ קְרָאשׁוֹנָה.
וְכִשָּׁלַג (וְכַצֶּמֶר) הַלְבֵּן חַטָּאַי שׁוֹשַׁנָּה: ©. 392. אל מלך יושב

אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים וּשְׂבַע רֹגֶז: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו
כְּצֵל עוֹבֵר: כִּרְחוֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב כֵּן הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קטן שנייה אלהינו ואלהי אבותינו סיומד ע"פ א"ב

אָדָם אַיֵּה יִזְכֶּה. בְּכָל־יוֹם לַמָּוֶת מְחַכֶּה: בָּשָׂר מַה־יַּדְבֵּר. וְהוּא מוּבָל לַקֶּבֶר: גֻּוִיּוֹ לַבּוֹר נוֹפֵל. לִמְקוֹם חֹשֶׁךְ וָאֹכֶל: דְּמְיוֹנוֹ לַהֲבֵל דָּמָה. וְגַם נִמְשָׁל כַּבְּהֵמָה נִדְמָה: הֲלֹא כָל־יָמָיו מַעַט וְרָעִים. וְכָל־מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים: וּבִלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב. וְרָפָה לוֹ לָקְלוֹ פְּיוּקְשָׁב: זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם יַעֲשֶׂה. בָּהֶם יִמְצָא מָנוֹס וּמַחֲסֶה: חַיָּיו כְּאֵין חָשׁוּב. וְסוֹפוֹ לֶעָפָר יָשׁוּב: טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא. מִשֶּׁנִּבְרָא לְיוֹם צָרָה וְעֶבְרָה: יָמָיו כָּלִים בְּעַנְיֵי וְעָלְבֹן. וְאַחֲרִיתוֹ לְתַּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן: כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. וּמְיַד שְׁאוֹל לֹא יִנָּצֵל: לָמָּה מֵרֶחֶם יָצָא. וְהוּא שָׁמוּר לְרִיב וּמַצָּה: מַה־יּוֹעִילֵנוּ רוֹב הוֹנוֹ. וְלִיוֹם עֶבְרָה מַכְהֶה עֵינוֹ: נִשְׁמָתוֹ מֻנַּח תָּפְרַד. בִּשְׁעַת מִיתָתוֹ לְמָאֵד יֵחָרֵד: סוֹפָה וּסְעָרָה יַבְעֲתוּהוּ. חֶבְלֵי מָוֶת יְסוֹבְבוּהוּ: עָרוֹם יָצָא מִבֶּטֶן עַמּוֹ. וְעָרוֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ: פְּתָאוֹם יִלָּכֵד בְּמִצּוּדָה רָעָה. וְאֵין מִי אוֹתוֹ לְפוֹדָעָה: צָרָה וְצַלְמָוֶת יִרְשׁוּ. מְבִיתוֹ וּמֵהוֹנוֹ יִפְרֹשׁ: קָרֵב קְצוֹ וְנָהְפַּךְ סִבְרוֹ. בָּבָה גָרוֹ וְאָבַד זִכְרוֹ: רִמָּה תּוֹרִישֶׁנּוּ. תּוֹלַעָה תִּשְׁלְטֶנּוּ: שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶּה וְיֵדָאֵב. בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׁאָג: תְּפִלָּה וּצְדָקָה יַרְבֶּה. אוּלַי מִיסוּרִין יַחֲבֵא:

אל מלך יושב ©. 392.

אֱלֹהִים אַל־דְּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקוֹט אֵל: כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ: הֲנָשֵׂא שׂוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גַּאִים:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קין ע"ס א"ב כפול ובסוף חתום דוד בירבי משלם הקטן חזק.

אֱלֹהִים אַל־דָּמִי לְדָמִי. אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט לְמִתְקוֹמְמִי. בַּקְּשֵׁנִי דָּרְשֵׁנִי מַיִד מַחֲרִימִי. בַּל־תַּסְפֵּנִי אֶרֶץ בְּכָל־מְקוֹמִי: גּוֹל יִגְלֶה לָפָנֶיךָ יִשְׁפֶּךָ וְיֵלֵךְ. גַּם בְּבָרְפָרְךָ מָלֵא גְוִיוֹת (1יִגְלֵךְ. דּוֹן יָדוֹן שְׁפֵךְ חֵלֶק בְּיֵלֵךְ. דְּמֵי עֲנֵיךָ הַנִּשְׁפָּכִים כְּשִׁגְרֵי־אָלָף: הִתְיַעֲצוּ יַחַד סוֹד

1) Protokoll = בתיבה. 2) Mit Griffel verzeichnen.

מֶסֶד רַעַל. הַלּוּט הַלּוּט פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ לְהַעַל. וְלֹא־יִזְכֹּר שֵׁב־קֹדֶשׁ הַמּוּעָל. וְלֶכֶת אַחֲרֵי הַתֹּהוּ מְשָׁקֵץ וּמְגֹעָל: זֶרַע קֹדֶשׁ בְּגִים לֹא יְשַׁקְּרוּ. זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ זָעֲקוּ וְשׁוֹרְרוּ. הֶבֶל נַהֲלָתֵנוּ הוּא וּבוֹ נִתְאַמָּרוּ. חַיַּת יְחִידָתָם בְּצָרוֹר דַּחִים צָרְרוּ: טַף וְנָשִׁים יַחַד הִשְׁלִימוּ לָעֲקָד. טְלָאִים הַמְּבֻקָּרִים בְּלִשְׁכַּת בֵּית הַמּוֹקֵד. יָחִיד וְנִשָּׂא עָלָיִךְ נֶהֱגַ וְנִשְׁקָד. יְחוּדוֹ נִיחֵד לוֹ לְבַד רֹאשׁ לִקְד: כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה לְעֹלָה תְּמִימִים. כְּבָשׁוּ עֹלוֹת כְּזִבְחֵי אֱמוּרֵי שְׁלָמִים. לְאִמָּתָם אִמְּרִים לֹא יִכְמְרוּ רַחֲמִים. לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיָּי נִתְבַּקָּשׁוּ מִמְּרוֹמִים: מְפֻרְפָּרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל־זֶה מְפַרְכְּסִים. מְמַהֲרִים שְׁהֹכּ אֲרִים וּבְדִמֵּיהֶם מִתְבּוֹסְסִים. נָתוּן עַל־רֹבֶד הֵיכָלֵךְ וְאַף לִמְמָרְסִים. נֶגֶד עֵינֵיךְ לָעַד יְהוּ־תוֹסְסִים: סִדְּרוּ לְפָנֶיךָ סִדּוּר מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה. סוֹבֵב וְגַם הַיְסוֹד קָטֹן מֵהֶכִילָה. עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים הַנִּזְבָּחִים כָּלִיל עוֹלָה. עוֹלָתֵךְ יְדַשְּׁנָה יְזֹכֵר כָּל־מִנְחוֹתַיִךְ פֶּלָה: פְּנוֹת וַעֲזָרוֹת מָלְאוּ קָרְבְּנֵי זְבָחִים. פְּדָרִים וְאֵבָרִים הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל וּנְתָחִים. (1צְרִידֵי מְנָחוֹת בַּמֶּה עֻשְּׂרֵנִי מוֹחִים. (2צַדְקָנִיוֹת כְּנֵיהֶן הֵם עוֹלֵי טִפְּחִים: (3קַיִץ לַמְּזִבֵּחַ הֵם (4בְּנֵי בֵי־רַב. קָרְבַּן הָעָם לְכַפֵּר תַּלְמִיד עִם (5עֻרְבָּ. רַחַשׁ מֵרְבָּךְ זֶה מֵאָז לֹא נִקְרָב. רֵיחַ נִיחֹחַ מִנְחַת יְהוּדָה תֶּעֱרַב: שָׂרְתֵי כְהֻנָּה כָּשְׁרוּ נָשִׁים כַּאֲנָשִׁים. שְׁחִיטָה זְרִיקָה וְקַבָּלָה מַקְרִיבִים וּמְגִישִׁים. תִּקְרֹבֶת מִנְחָה טְהוֹרָה נַפְשׁוֹת קְדוֹשִׁים. תְּנוּפַת חָזֶה וָשׁוֹק וּלְחָיֵי הָרֹאשִׁים: דְּמָעוֹ מִפֶּה וּמִפֶּה נִבְעִים וּמְקֻדָּחִים. וְשׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים

---

* Versammlungshaus, Akademie. ✱א לַעֲקֵד 1) Elemente.
2) לע״ר: צדקניות ובניהן המה עוללי טפחים. 3) Graus. 4) Schulkinder. 5) ציון

אֵלּוּ עַל אֵלּוּ גּוֹנְחִים. דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים נִגְעִים וְטוֹפְחִים.
(כִּרְבַת הַזֶּבַח) שִׁמַע יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים: יְרֵאָה יֶרֶאָה פְּעָלַת
בָּנוֹת בִּטְחוֹת. בְּחֹם הַיּוֹם עֲרֻמּוֹת לַשֶּׁמֶשׁ נִשְׁטָחוֹת. יָפוֹת
בַּנָּשִׁים מִבְּקִעוֹת־בֶּרֶשׁ וּמִפְלָחוֹת. מִבֵּין רַגְלֵיהֶן שִׁלְיַת
וָלָד מַפְרִיחוֹת: שְׁמַע הֲנִשְׁמַע אוֹ אִם־נִרְאָה. לְהַאֲמִין
מִי־יַאֲמִין גְּדוֹלָה פְלִיאָה. מוֹלִיכִין בְּנֵיהֶם לַטֶּבַח כִּלְחָפָּה
נָאָה. הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפַּק רָם נָאָה נָאָה: קֶדֶם נִשְׁעַנְנוּ
וַתַּעֲמֹד עֲקֵדַת הַר־מוֹר. טְמוּנָה לְיֵשַׁע בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
לִשְׁמוֹר. נִתּוֹסְפוּ אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה עַד־כְּלֹתִי לֵאמֹר. חַי
זְכוּתְךָ רַוָּם תִּשְׁמָר־לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ תְּגַמֵּר: ©. 392 אל מלך יושב

נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפַּיִם אֶל־אֵל בַּשָּׁמָיִם: עֲזַרְנוּ מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: תְּחַטֵּאנִי בְאֵזוֹב וְנִטְהָר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות אשרי יי הישועה
קְרֵיתָ אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב ושה״ח אפרים.

אֲנִי אֲנִי הַמְדַבֵּר. בְּקִרְבִּי מְשִׁתַּבֵּר. וְאֶת־מִלִּין אֲחַבֵּר. וְלֵב עִם־
פֶּה חֶשְׁוָה: בְּנָטְשׁוֹ הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא הוּשַׁב עַל־כֵּן. בְּכֵן בָּאתִי רֵיקָן.
וְכָל־לֵבָב דָּוֶה: גְּדוֹל אַהִים וָרַב. בְּיוֹם זֶה נִתְקָרַב. וְלָגֶשֶׁת עָרַב.
וְדַם חַטָּאת יוּבָא: דְּמֵי פָרוֹ מַזֶּה. פְּנֵי שַׁדַּי יֶחֱזֶה. וּבוֹ בַיּוֹם הַזֶּה.
יְכַפֵּר אֶת־אֲשֶׁר חֱשָׁוָה: הֲלֹא פְּלוּם מְדוֹ. לְבוּשׁוֹ לְפִי כְּבוֹדוֹ.
וְהַסַּמִּים בְּיָדוֹ. וְנַהֲלֵי אֵשׁ לְהָבָה: וְיָשִׂים הַקְּטוֹרֶה. בְּאַפֵּךְ תְּשׁוּרֶה.
כְּחֻקַּת הַתּוֹרֶה. וְלֹא־חָסַר מִצְוָה: זְדוֹנוֹ הַגֶּאֱלָה. וְכָל־חַטָּאת נִסְלָה.
בְּשָׂעִיר הַמִּשְׁלָח. לְצוּק הַר חֲרָבָה: חֲטָאַי נִמְחָקִים. בְּדָמִים גְּזָרָקִים.
וְעַתָּה נֶחֱקָקִים. וְאֵין לָמוֹ קִצְבָּה: טְלָאַי מִמְּכָלָה. גְּזוּרִים עַד־תְּכֵלָה.
חַן יְיָ יָדַעְתָּ כֻּלָּה. כִּי תוֹחַלְתֵּנוּ נִכְזָבָה: יְפֵה נוֹף לְשָׂאִיָּה. וְנִקְוָתָהּ
שָׁתִיָּה. וְאֵין עוֹלַת רְאִיָּה. וְלֹא עוֹלַת חוֹבָה: כְּבוֹדִי הַדּוּרֵק. בְּאַפֵּם
דָּם נִזְרָק. וְהַחַטָּא לֹא נִמְרָק. לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה: לְשֶׁפֶךְ הַדָּמִים.
לְשַׁמֵּךְ מְהֻדָּמִים. חֲטָאַי מְאָדָּמִים. סְלַח־נָא מֵאַהֲבָה: מְיַחֲדִיךְ
בְּנַפְשָׁם. לְהֶרֶג הַקְּדִישִׁים. מֻנָּב הַתִּישָׁם. הַדִּפְנוּ בְּאֵיבָה: נִנָּפְנוּ

עִצְּרִים. בְּדָמֵנוּ בוֹצְרִים. בְּיוֹם קָרְאוֹ נוֹצְרִים. לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה:
סְבָבוּנוּ בְּהֶבְלָם. לְהַדִּיחֵי בְּהֶבְלָם. לִנְשֹׂא אֶת־סִבְלָם. מַעֲשֵׂה
תוֹעֵבָה: עֲנֵיֵךְ לָחֲצוּ. בְּדָמִים רָחֲצוּ. הִצּוּ וְגַם נֹאֲצוּ. עֲנָקֹתְמוֹ
נַאֲוָה: פְּלִיטֵיךְ סָגָרוּ. לְפִי חֶרֶב נָגָרוּ. דְּמֵיהֶם נִגְרוּ. וְשָׁמוּנִי עַוָּה:
צָבְאֵי אֻמְלָלוּ. לַטֶּבַח יוּבָלוּ. בְּשִׁמְךָ חֻבָּלוּ. לְךָ נַפְשָׁם עָרְבָה:
קְטַנִּים עִם זְקֵנִים. וְאָבוֹת עִם בָּנִים. לְחֶרֶג רַב נִמְנִים. וְנֵר אֱלֹהִיט
כָּבָה: רְמוּסִים נִגְלָלוּ. בְּדָמִים נִבְלָלוּ. וּבְלוּלִים יַעֲלוּ. מִסְלָּה
בָּעֲרָבָה: שְׁקוּדִים לִטְבָחָה. כְּהוֹלֵךְ לְמִנּוּחָה. וְזֶבַח מִשְׁפָּחָה. בְּבֵית
קֹדֶשׁ נֶאֱוָה: תְּלוּיִם וּטְבוּעִים. בְּשִׁמְךָ נִפְצָעִים. וְדָמִים מוֹדִיעִים.
לְזִכְרְךָ הַמְּאֻוָּה: אֲשֶׁר שִׁמְךָ זָכִירוּ. וֶאֱיֵל הִפְקִירוּ. וְאוֹתְךָ הִפִּירוּ.
בְּכָל־דְּוָה וְחֻוָּה: פְּקֻדַּת כָּל־אֱלֹהָּ. בְּרֶפְרָפֶךָ הַפָּלָא. גְּוִיּוֹתָם מָלָא.
לְיוֹם נָקָם הִתְוָה: רְצֵה דְּמֵיהֶם וְאֶתְּנָן. תְּמוּר עֲבוֹדַת כֹּהֵן. לְכַפֵּר־
זוֹכְרֵיהֶן. שֶׁכָּרָם לִי נָקְבָה: יְהִי כְּעֹלָה מוּקְדָּה. לְזֵכֶר הָעֲקֵדָה.
מִפְקֻדָּה לִפְקֻדָּה. בְּרוּחַ הַנְּדִיבָה: מְצָא חֵסֶד לָמְדָה. לְךָ נַפְשָׁם
חִפְּדָה. וְצִדְקָתָם עָמְדָה. קָמָה וְגַם־נִצָּבָה: בְּחַסְדְּךָ תִּמְצָא. בְּצִדְקָם
תִּתְרַצֶּה. וְעַם לֹא יֵצֵא. לְנַפְשֵׁי הֶעָלוּבָה: נְפוּצִים בְּקְצוֹת. בְּאֶרֶץ
תַּלְאוּבוֹת. וְעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת. לְיִשְׁעֲךָ חָשִׁיבָה: רְבוֹת לְמוֹ מוֹפֵת.
לְהַצִּיל מִהֹפֶת. וְתַטִּיף לִי נֹפֶת. סְלִיחָתְךָ לְקָרְבָה: חֲקֹק־לִי זְכָרוֹן.
לְכָל־יִתְרוֹן כְּשָׁרוֹן. וְתָשִׁיב לְבַצָּרוֹן. אֲסִירֵי הַתִּקְוָה: חֲזֵה בְּתוֹם
חֲחָתוּמִים. בְּמֵיךְ רְשׁוּמִים. קְדוֹשֶׁיךָ תְּמִימִים. זְכֹר־לָנוּ לְטוֹבָה:

© 392. אל מלך יושב

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשֵׁנוּ נִשָּׂא: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפֵּים אֶל־אֵל
בַּשָּׁמַיִם: נִשָּׂא עֵינֵינוּ אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרֵנוּ: מִי
יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד:
מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
אלהינו ואלהי אבותינו

קיט

ע״פ א״ב ורובו בפשקל יתר וד׳ תנועות, ובסוף חתום ברוך בר שמואל חזק

אֲנִי הוּא הַשּׁוֹאֵל. בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֲנִי אֶדְרֹשׁ אֶל־אֵל
וְאָשִׂים דִּבְרָתִי: בְּקִרְוֹת הַקְּבָבוֹת. אַנְחוֹתַי רַבּוֹת. לְבָבִי אַיֵּף

סַפּוֹת. לֵאלֹהֵי צוּר יְשׁוּעָתִי: גְּבוּרוֹתָיו הַפְלִיא. אֱלֹהִים אֲדֹנָי חַיִל. וְעָשָׂה מִשְׁכָּן לִי. וְיֵנַעְתִּי וּמָצָאתִי: דְּבָרוֹ גֵּם מִלָּא. אֱלֹהַי אֵשׁ אֹכְלָה. וְהֶעֱלִיתִי עֹלָה. וְגַם שָׂעָה לְמִנְחָתִי: הֲזָיוֹתִי בָּהַר. בְּיוֹם זֶה הַנִּבְחָר. בְּתָמִיד הַשַּׁחַר. בְּכֹהֵן רֹאשׁ הַחֹלְתִי: וְאַהֲרֹן הָעֲבוֹדוֹת. סְדוּרוֹת נִכְבָּדוֹת. וְעִנְיַן הַתְּוּדוֹת. בְּאָנָּא הַשֵּׁם הוֹדַיְתִּי: זְהִירִים וּטְהוֹרִים. בְּיוֹם זֶה מְיֻחָסִים. בְּדַם פָּר וּשְׂעִירִים. בְּהָעִיר עִם רַבָּתִי: חֲתַת גִּבָּלִים. פְּרַקְלִיט לַמּוּלִים. וּבְשָׁנִי הָאֵילִים. בְּבֶן לָאָב בָּאתִי: טְבִילוֹת קְדוּשִׁים. כְּמִשְׁפָּטָם נַעֲשִׂים. לְשֹׁכֵן תַּרְשִׁישִׁים. עֲבֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים: יְדִידוּת הַשִּׁירִים. בְּקוֹלוֹת וּזְמָרִים. כְּשָׁטְעִי קוֹל מְרִים. אֲזַי יָדִי הֵרִימוֹתִי: בְּנִיסַת הַקְּטֹרֶת. פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת. בְּקִרְבִּי תִּכְאֶרֶת. וְהוּרַכְתִּי וְהוּנַחְתִּי: לְפָנִים הָיְתָה זֹאת. וְעַתָּה בְּרִנָּה. לְלַעֵג וּלְבוּזוֹת. אֲשֶׁר מַעֲשֵׂי קִפָּחְתִּי: מְאֹד תָּרוּ עֵינַי. וְהִכְבַּדְתִּי אָזְנַי. וְצִדִּיק הוּא יְיָ. כִּי־כִפּוּהוּ מְרִיתִי: גְּלוּזִים אָהַבְתִּי. וְצֶדֶק שָׂנֵאתִי. וּמַעֲשֵׂי קִלְקַלְתִּי. חֶרְעָתִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: סְלַח־נָא לַעֲוֹנוֹת. אֱלֹהִים מְכַעֲסוֹת. רֹאשׁ נְפָשׁוֹת נֶאֱנוֹת. וְהַגֵּה־נָא זְנַבְתִּי: עֻשֶּׂה נָא נִפְלָאוֹת. אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. עֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת. וְאַל־תְּחָרֵשׁ לְדִמְעָתִי: פְּתַח יָד דָּרְמָה. לְאֹם לֹא רָחֲמָה. בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה. הַאוֹינָה תְּפִלָּתִי: צְפֵה אֶל־עֶלְבּוֹנִי. וְאַל־נָא לַעֲוֹנִי. עֲשֵׂה אֵל דִּין עָנְיִי. וְאַל־אֶרְאֶה בְרָעָתִי: קְרָאתִיךָ נוֹחִי. וְדִבַּרְתִּי שִׂיחִי. בְּהִתְעַטֵּף רוּחִי. אֶת־יֵיָ בָּרָתִי: רְאֵה גְּאֻלֵּי מָכִי. שְׁמַע־קוֹל בְּכִי. וְגַם תִּדְרוֹשׁ דְּכִי. וְאַל־תִּדְרוֹשׁ לְהַטְאתִי: שְׁמַע קוֹל נְאוּמִי. וְתִדְרוֹשׁ לְשָׁלוֹמִי. וּמַה־בָּצַע בְּדָמִי. אֲלֵי־שַׁחַת בְּרִדְתִּי: תְּחִלָּתְךָ אֶסְפֹּר. וְחַטֹּאתַי כַּפֹּר. דְּבָרִי אַל־תָּפֹר. וְדָקָם־נָא אֲלָטָתִי: בְּנָךְ נִטְבַּר גְּאָלוֹ. וּבָרֵךְ אֶת־חֵילוֹ. וּמָתַי תֹּאמַר לוֹ. יָדַעְתִּי בְנִי יָדָעְתִּי: רְאִיתִיךָ סוֹבֵל. בְּצָרוֹת מִתְחַבֵּל. שְׁמַעְתִּיךָ קוֹבֵל. וְנֶאֱלַמְתִּי וְהִצְלַחְתִּי: וְעַתָּה גְּאֻלֵּי שׁוּר. בְּשַׁלְשֶׁלֶאוֹת קָשׁוּר. וּבְקֵשׁ הֶחָסוּר. כְּשֵׁה אֹבֵד תָּעִיתִי: כְּלֵילַת תִּפְאָרָה. נְפוּלָה וּשְׁבוּרָה. וּמַנִּי נֶעֱדָרָה. נֵיצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי: בְּרִיחֵי הֵן שָׁבַר. וְעָלַי הִתְעַבָּר. וְדוֹדִי חָמַק עָבָר. וּכְעֶרְעָר נִשְׁאַרְתִּי: שְׁעָרַי גַּם

טָבְעוּ. וַדַּלְתוֹתַי רָעוּ. וְנָדוּ בַּת־נַעוּ. וּבְשׂוּתִי וְגַם נִכְלְמֹתִי: מְלִיצַי נֶאֱלָמוּ. טְנֹאצַי הֵרִמּוּ. וְהַעֲלַם יַעֲלִימוּ. מְנוּחָתִי וְטוּבָתִי: אֲלֻחִים אַדֹנָי חֵילִי. אֵיזֹן וּשְׁמַע קוֹלִי. עֲנֵנִי וְאֶמְרֵי־לִי. קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי: חֲזֵה אֶת־שִׁפְלוּתִי. וְרַחֵם עַל עֲדָתִי. וְנַפְשִׁי יְחִידָתִי. וְטוֹב אוֹתָהּ לְךָ תֹּתִי: קְנֵה שֵׁנִית בְּנֶיךָ. רְאֵה וּפְקֹחַ עֵינֶיךָ. וַאֲלַ־תַּעְלֵם אָזְנְךָ. לְרַוָּחָתִי לְשַׁוְּעָתִי: ©. 392. אל מלך יושב

שְׁמַע אֵלַי רוֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְיָ: עֲנוּ לַיָּי בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישיעה יי צבאות עמנו יי צבאות ע״פ א״ב וש״המה חתום לבסוף אפרים.

קכ

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים. נִקְרָא בְּכָל־דִּבְרִים. בְּלִבּוֹת נִשְׁבָּרִים. לְכוּ־נָא הַגִּבְרִים: בְּתוֹדָה לוֹ עִבְדוּ. וְהוֹדוּ וְהַתְוַדּוּ. חֲכָמִים יַגִּידוּ. וְיוֹרוּ דַּעְוֹרִים: גִּבּוֹרוֹת הַזּוֹרְחִים. אֲשֶׁר יְצָרִם טוֹבְחִים. וּמוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים. חֹפֶשׁ הַגִּבּוֹרִים: דְּבָרִים תִּקְּחוּ. עֲנוֹת יְשַׁבְּחוּ. דַּלְתוֹתָיו פִּתְחוּ. וְעִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים: הֲלֹא אִם יִרְאֶה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה. וַהֲטָאתוֹ תִּדְאֶה. עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים: וְאִם־נֶפֶשׁ תֶּחֱטָא. וְאִם־לִבִּי נִפְתָּה. שְׁגֶה מֶנִּי מִבְטָא. עִם חֶלֶב בְּרִים: זְדוֹנַי לְנֵיתֵנִי. מְחוֹק עִם שְׁגִיוֹנַי. זְכֹר־לִי בְּהָגְיוֹנַי. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים: חֲסָדִים רִאשׁוֹנִים. נְצוֹר לִבְנֵי בָנִים. מְשׁוֹלִים כִּיוֹנִים. וּבְנֵי הַתּוֹרִים: טְרוּפִים בְּכָל־פִּיּוֹת. וּבְשִׁבְעֵי אֲרָיוֹת. וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיוֹת. לְפוּקַחַ עִוְרִים: יְצַבְּצְפוּ מִצָּרוֹת. וּמִכָּל־הַקּוֹרוֹת. אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם עוֹבְרוֹת. חֲדָשׁוֹת לַבְּקָרִים: כְּלָיוֹת מִתְפַּלְּחִים. לְהַצִּים מִשְׁתַּלְּחִים. וְעֵינֵיהֶם | מְזֹלְחִים. כַּמַּיִם הַנִּגָּרִים: לְבָבִי הַדְּוֹרָק. בִּינָן עַל פָּרָק. וְחֵן שְׁטַף וּמֹרָק. כַּמַּיִם הַמְאָרְרִים: מָעִילַת הַנַּשָּׁמָה. אֲשֶׁר נַפְשִׁי אִשְׁמָה. וְשָׁכַנְתִּי נְשִׁמָּה. וּבָהֶתִי הַחֲצֵרִים: נְפוּגוֹתַי שְׁחוֹחַ. וְטוּבִי עָלֵי־חוֹחַ. וְאָפַס גִּיחֹחַ. מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים: סְלִיחָה בְּנִיב שָׂפָה. לְךָ אֱלֹהִים יָפָה. לְךָ עֲשִׂירִית הָאֵפָה. בְּחֶלֶב וָדָם פָּרִים: עֲוֹנוֹת אַל־תְּזַכֵּר. וְאַל־תַּשְׁחֵית לָעָקוֹר. צָעֲדִים אַל־תַּחְקוֹר. בְּדֶרֶךְ הָאֶתָרִים: פְּדֵה עַמְּךָ וְהַצֵּל. אֲשֶׁר יְמֵיהֶם כַּצֵּל. בְּנֵי מַיִם כְּפֵצֶל. וְהַמָּה הַיּוֹצְרִים: צְפֵה לַגְּבִי חוֹרְשִׁים. וְנַחֲלָתִי יוֹרְשִׁים.

וְצָרֵינוּ לְרָאשִׁים. תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׁרִים: קְדוֹשֶׁיךָ בְּיָדָם. מְעַנִּים עַד שִׁפְדַּת־דָּם. וְאֵין אֱלֹהִים לְנָגְדָּם. לְאֵרוֹב בְּמִסְתָּרִים: רְצוּצִים בְּפֶרֶךְ. וּבִלְבָבָם מֹרֶךְ. לְךָ כּוֹרְעִים בֶּרֶךְ. מַתִּיר אֲסוּרִים: שְׁלַח־לָנוּ יֵשַׁע. וְכֹלֶה הַפֶּשַׁע. וְהַוְדּוּי תִּשַּׁע. כְּעַל שְׁנֵי הַשָּׁעִירִים: תְּרוֹמֵם מִתְּלָאָה. נַחֲלָתְךָ גְּלָאָה. וְהָתֵם חֲטָאָה. מְיַלְּדֵי הָעִבְרִים: אָזְנְךָ לִי הַטֵּה. וְנִקָּה כָּל־הוֹטֵא. כְּבָאזוֹב יִתְחַטֵּא. וּבְמַיִם טְהוֹרִים: פְּקוֹד אֱלֹהִים צֹאנֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ. עֲלֵיהֶם שִׂים עֵינֶיךָ. וְלִבְּךָ לֵעָדְרִים: רְאֵה עַמְּךָ בְּשַׁבָּט. וְדֵי מַחְסוֹר הַעֲבָט. וְאֶת־חֻקָּם הַצְּבִט. וְלֶחֶם אַבִּירִים: יְעוֹרְרוּ מֵהֶבְרוֹן. וְיַעֲלוּ לְזִבְרוֹן. וְכָל־מַעֲשֵׂי כִשָּׁרוֹן. הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים: מָלֵא רַחֲמִים. נָא הָפֵר עֲמָמִים. וְיוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים אַדִּירִים:

© 392. אל מלך יושב

אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בְּיְמֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: אַתָּה נָהַגְתָּ וַתִּבְלִימֵנוּ וְלֹא תִצֵּאתָ בְּצִבְאוֹתֵינוּ: וְאֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְכֹאֲבִים יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קכא שלישית אלהינו ואלהי אבותינו וש״הטה בניטן הקטן חזק.

בְּרִית כְּרוּתָה מִלְּשִׁכּוֹחָהּ. תֻּשִׁי וַתִּשְׁפַּח שְׁכוֹחַ. תָּרִיב מִי יַעֲצָר־כֹּחַ: נִדְחוּ הָאֶשְׁכּוֹלוֹת וּבָטֵל זִיו הַהֲכָמָה. פַּנָּה בְּחַל וְצָמַל. אֲנוּנָה וַעֲנוּמָה אָזְלָה וְנָזְלָה. וְרָבְתָה הַבְּנִימָה: יְרֵאֵי חֵטְא נִמְאָסוּ וְנִפְסַק הָעוֹגֵן. נִבְזָוּ חֲנוּיוֹת מְזוּיָנוֹת וְאֵין מֵגִין. פְּרָחֵי וְרָבֵי בְּיַד צָרִים מוּגִן: מְקוֹר הֶמּוֹן יִשְׁמָעֵאל נָפְלָה שַׁלְהֶבֶת. בָּאֲרָזִים שָׁרְנָה בּוֹלֶשֶׁת וּמַגֵּבֶת. מַה־יַּעֲשׂוּ אֲזוֹבֵי קִיר אֶל־בֵּית: נַחַל שׁוֹטֵף לְבֵית שְׁלָחִים וְאֹבִים. לְוָיָתָן בְּחַבָּה הֶעֱלָה מַסִּים רַבִּים. וּמַה־יַּעֲשׂוּ דְּגֵי רָקָק וּמֵי גֶבִים: הֵן בּוֹ בַּיּוֹם יָשָׁבוּ בְּחֵיקוֹ. וְעִמָּם סֵפֶר מִלְחָמוֹת וְנִמּוּקוֹ. מְדַקְדֵּק עִם סְבִיבָיו לְתַאֲבוֹן חָשְׁקוֹ: קִפּוּד וְקָאַת גַּם נָאֶסְפוּ לָקָרְבָה. לִרְאוֹת בְּשׂוֹד וָשֶׁבֶר הַבָּא. עַל חָכְמָה מְפוֹאָרָה בְּעוֹלָם חֲטִיבָה: טִיעַת אַדֶּר וְסוֹדָנִי נִזְבָּח. לְךָ יְהֹ בָּחוּר וּבְתוּלָה מְזֻבָּח. מֵאֵת זוֹבְחֵי חֲזָבָח: נַפְשִׁי קָצָה עַל פִּרְחֵי לְדֶשׁ תְּרוּמָיָה. מְזֻרָזִים לְאֵמוּתָם יְכוּם לְעוֹלָה רְצוּיָה. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל בִּכְהֻנָּה וּבְלֵוִיָּה: בְּמִדּוֹת

תְּרוּמוֹת מִתְרוֹמְמוֹת הָפְרַשְׁנוּ. הַפּוֹרֵשׁ כְּנִפְרַשׁ מֻחַיִּים בְּשָׁנַת תַּתְּנ״ו. הֵן גָּוַעְנוּ אֲבַדְנוּ בְּקִנּוּ: רָזֵי גְזֵירוֹת הָרִשְׁעָה וּפָסֳקֵיהָ כָּמֻהָ. חָבְרוּ וְנִתְחַכְּמוּ לְמַחּוֹת שֵׁם בַּהֲמָמָה. מוֹסְרוֹתֵי תְּנַתֵּק וְיִהְיוּ לִבְשֶׁשָׁה: כִּי לִמַּקֵּט בְּזוּז בְּלוּם אוֹצָר. מְקֻדָּשׁ מְעַט ״חֵיד וְכֶיד שָׁקְדוּ לְקַצֵּר. מָלְאוּ לִבּוֹ אוֹיֵב וָצַר: יְדוּד הַדְּווּים וְיִפָּקֵד. עַל־כִּי חָלַל לָאָרֶץ גֵּוֶר הֶעֱדוּ. אֵיךְ נָבְלוּ גִּבּוֹרִים וַיֹּאבְדוּ: יִרְאַת חַטָּא נַעֲנָוָה בָּטְלָה. פָּסְקוּ חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה בַּגּוֹלָה בְּלָה. אֶרֶץ אִמְלָלָה וְאָבְלָה: חֲדָשָׁה בְּרִית כְּרוֹת לְחַדֵּשׁ. לְמַקְדִּישִׁים עַצְמָם שִׁכְּךְ לְקַדֵּשׁ. יְבָרֶכְךָ יְיָ־נְוֵה צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ: יְחָבְּבוּ עוֹשֵׂי צִבְיוֹנֶךָ וְיִצְּפּוּ תִּפְאֶרֶת. כְּמִתְמַר וְעוֹלֶה מִקְטַר קְטֹרֶת. בַּעַל הַגֶּם לֹא יַכִּיר בְּנִסּוֹ לַעֲטֶרֶת: יְדִידֵי שָׁלוּפֵי הַצָּרָה בַּמִּיחָבָא מַחֲרָדָה מִבֹּא. מַסְלוּל דֶּרֶךְ יִקָּרֵא לָמוֹ לַעֲבָרֵיכֶם. הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבֹא: אָנָּא לְדוֹר יָתוֹם שְׁלוֹם שָׁלוֹם תַּשְׁלִים. לְאַנְשֵׁי הַגְּבוּל הַסּוֹבְבִים | מָעִיר לָעִיר מְדַבְּלִים. אֶת־דַּבָּא וּשְׁבַל־רוּחַ רְהָחַיּוֹת רוֹ־ שְׁפָלִים: חֲזֵה עֶרְיַן בָּנָאִים | מְצָיְנִים בְּדַם הַגּוֹאֵל. לִנְקֹם דַּם עַבְדֶּיךָ הַשָּׁפוּךְ הוֹאֵל. וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת עַבְדֶּיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: ©. 394 אל מלך יושב

אֱלֹהִים | מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: תָּשׁוּב תְּרַחֵמֵנוּ וְתִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ מְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

קְבָב שלמוניות אלהינו ואלהי אבותינו

ש״ס־מח מרדכי ברבי יעקב הערוך סופר יחי חזק ואמץ.

מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב חֲמוֹנִי. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים וְנוֹשֵׂא פְּשָׁעַי וַעֲוֹנַי. כַּפֶּה חֲטָאַי וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חָנְנִי יָיְ. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם רָפָא מְשׁוּבוֹתֵינוּ כִּי אָתָאנוּ לְךָ וְהֵבֵנוּ. שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וּבְחַסְדְּךָ חָנֵנוּ. דָּרְךְ רֶשַׁע עָזְבֵנוּ וְהַנֵּה אֵינֵנוּ. פֹּה עַמְנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם דַּם עַמְּךָ תַּדִּיחַ מִקִּרְבּוֹ וְתַרְחִיץ צַאתָו. וְזוֹךְ עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים לְטַהֲרוֹ מִטֻּמְאָתוֹ. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל

1 פיוש המלה הזאת נעלם מעיר ואולי לפנינו נוסרקן: מ׳ק׳ט׳ Mainz, Köln, Trier. — אי לשון: בנק־טאי (ב״מ, פ״ג, ב׳)„schaarenweis = in Massen. ולפי זה תהיה המלה שוה בנקודתה עם מַטַע, מַזָּל, מַבָּט, מַסָּה. 2 ס״ר stuccatur. 3 כיר recte = getäfelt, auch gemalt. כיר

יְיָ וּבוֹ בָּחַר לְשָׁרְתוֹ. וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם כַּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתוֹ תַּקְשֵׁב וְשַׁוְּעָתוֹ הַאֲזֵין וְאוֹתוֹ אֲלֵיךָ הָשֵׁב. וּזְכוֹר צִדְקַת אַב הֲמָוֹן יוֹשֵׁב. פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחוֹם הַיּוֹם: הַיּוֹם יָחֹשֵׁב דַּם הֲרוּגֵי וּשְׂרוּפֵי כְּדַם זְבָחַי. נְקוֹם נִקְמָתָם | מִמַּסְטִינִי וּמִמַּזְנִיחַי. (יִבְרְכֵי יַעֲקֹב לִגְאוֹל אַתָּה נִבְחַר. חַי הוּא יוֹדֶךָ כְּמוֹנִי הַיּוֹם: הַיּוֹם יִגְדַּל־נָא כֹּחַ יְיָ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ אַל־תִּגְמוֹל. כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ וַחֲמוֹל. רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ פְּנֵה אֲלֵינוּ כִּתְמוֹל. שִׁלְשׁוֹם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם: הַיּוֹם הַזֶּה צִוִּיתָ לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר פֶּשַׁע וָקֶשֶׁר. בְּדַם פָּרִים וּשְׂעִירִים הַנִּזְרָקִים בְּמִזְבַּח כֹּשֶׁר. צוּרִי בְּאֶפֶס אֵיֶּה צִדְקָנוּ בְּצֶדֶק אֲבוֹת אֲשֶׁר. יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם הַזֶּה אַף וְחֵמָה יוּפְרוּ וַיְיָ לֹא יִזְעַם. בְּצָרָה יְחַלְּצֵנוּ וְיַעֲנֵנוּ בְּסֵתֶר | רַעַם. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם. כַּיַּרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם: הַיּוֹם רְשָׁעֵנוּ תָּסִיר וּבְסֵפֶר הַחַיִּים אוֹתָנוּ תָּחוֹק. בְּיוֹם קָרָאנוּ אֵלֶיךָ קָרֵב וְאַל־תַּעֲמוֹד מֵרָחוֹק. בַּיּוֹם הַזֶּה סְלִיחָה וְכַפָּרָה שַׁמְתּוֹ לְחֹק. וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד־הַיּוֹם: הַיּוֹם וּדוּי עַמְּךָ רְצֵה וְקַבֵּל אֶת־נִיבוֹ. וּמֵלִּין יֹשֵׁר יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְצַדְּקוֹ מֵחוֹבוֹ. וּרְאֵה צוּמוֹ וְנַפְשׁוֹ כִּי רוּחַ אֵין בּוֹ. כִּי לֹא אָכַל | לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם כַּפָּיו יִפְרוֹשׂ אֵלֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יְמַלֵּל. בְּצֶדֶק יֶחֱזֶה פָּנֶיךָ וּבְשִׁירוֹ אוֹתְךָ יְהַלֵּל. עֲוֹנוֹ מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְבַקֵּשׁ מְחִילָה וְיִתְפַּלֵּל. בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם סְמוֹךְ וּתְמוֹךְ עִם אֲשֶׁר דָּלְתָּךְ דּוֹפְקִים. וְתִיקַר נָא נַפְשָׁם כִּי עָלֶיךָ מְתַרְפְּקִים. פְּרוֹשׂ יָדְךָ לָהֶם וְקַבְּלֵם וּבְשֹׂרֵם וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: הַיּוֹם יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ שִׂיחִי כְּמִנְחָה בַּשֶּׁמֶן בְּלוּלָה. חֲשׁוֹב נָא שְׁלוֹם שְׁקָתַי כְּפָרִים וְאֵילֵי עוֹלָה. יְיָ הַטֵּה אָזְנְךָ אֶל־הַרְנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה. אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלְלִים לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: הַיּוֹם חָזָק וְאַמִּיץ לַיְיָ לָרִיב יְרִיבִי. אָרָם וְיִשְׁמָעֵאל מָהֲרְסִי וּמְחַרְבִי. חַרְבָּם מְעַטָּה לְטֶבַח כָּהֳדָךְ טוּבִי. כִּי עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם פְּנֵה נָא לְצַדְּקֵנִי בִּזְכוּת אִיתָנִי. קָדוֹשׁ נַקֵּנִי וְטַהֲרֵנִי מִכָּל־זְדוֹנִי. פְּתַח שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וְעֵלוֹ תַּחֲנוּנִי. הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם:

(1 ריל בכתבי כ"י יעקב המשוחים בעקובה מדם.

G. 392. אל מלך יושב

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון

חתום בו ש"הטה אפרים הקטן. פזמון.

אִם־יְסַפִּים אֲנַחְנוּ.
לַעֲמֹד לְשֵׁרֶת בְּשִׁמְךָ.
וְכַפִּים שִׁטַּחְנוּ. בְּאֶפֶס
אִשֶּׁה רַחֲמוֹ. יִשְׁמַע
יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר
חֶלֶף זְבָחֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

פַּסּוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף.
בְּדַלְתֵי אָרוֹן לִקְבֹּ.
אֵין קָרְבָּן וְאֵין מוֹסָף.
וְהַדִּין הָהָר יִקְבֹּ.
בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב.
הָסֵר חַטָּאתוֹ בְּצוֹמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

רְאֵה כִּי־אָזְלַת
בֶּרַע. כֹּחַ נַפְשׁוֹת
עָרְכִּי. לָמָּה נַפְשִׁי

אם[1]) (Vorb. u. Gem) Wenn
wir im Dienste vor Dir stehen,
Die Hände breitend zu Dir
flehen,
Wenn Opferbrand und Gab'
entschwand,
Sei unsrem Beten zugewandt,
Und wahr' in Gnaden Du
das Recht
Stets für Dein Volk, den
treuen Knecht!

פסו Sie ist dahin, des
Tempels Wacht,
Für seine Wartung treu
bedacht[2]);
Kein Opfer mehr und keine
Spenden
Empfängest Du aus unsren
Händen.
Und soll's nach strengem
Rechte gehen,
Wie könnten wir vor Dir
bestehen?
So nimm zur Sühnung
unsrer Schuld
Des Volkes Fasten an in
Huld!
Und wahr' in Gnaden Du
das Recht
Stets für Dein Volk, den
treuen Knecht!

ראה Wenn Sühne wir Dir
nicht mehr weihen,
Willst Du der Seele Heil
nicht leihen? —

1) Verfasser: R. Efrajim.

2) Die Priester am Tempel.

תֵּבֵל. אַךְ אֶת־יוֹ
בָּרְכֵי. עַל־עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם כִּי־יָדִין יְיָ
עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יוֹם סְלִיחָה הֵן
הוֹקַם. לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבוֹתֵינוּ. אָם
שִׁלַּחְתָּ רִיקָם. עֲנוּי
נֶפֶשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. בְּךָ
בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ. בָּטְחוּ
וַתְּפַלְּטֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

מִפְּנֵי יָד שָׁנְשְׁתַּלְּחָה
בְּמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ וּבְעָרֶיךָ.
אֵין זֶבַח וְאֵין מִנְחָה.
מֵעֵת מִקְדָּשׁ חָרֵב.
נָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו.
וְכַפֵּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ.

Wir können noch Dich benedeien!
Und Du wirst voll Erbarmen schauen
Auf Deine Diener, die Dir trauen.
In Gnaden wahrest Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht.
יום Den Sühnetag wollt'st Du bescheeren,
Daß wir zu Dir uns fromm bekehren.
Wenn leer von Gaben Dein Altar,
Nimm das Kastei'n als Opfer wahr,
Du, dem die Väter stets vertraut,
Auf den umsonst sie nie gebaut!
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!
מפני Weil Feindes Hand gewüthet hat
In Deinem Tempel, Deiner Stadt,
Hat Spend' und Opfer aufgehört
Und ist Dein Heiligthum zerstört.
Vergilt es dem, der sich erkühnt!
Doch sei Dein Volk, Dein Land gesühnt!

Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für dein Volk, den treuen Knecht!

הקטרת O wie des Weihrauchs Specerei'n
Laß lieb der Lippe Wort Dir sein, —
Des Armen Ruf, an Dich gesendet,
Wie was einst Priesterhand gespendet!
Nicht laß zum Tode mich verderben,
Laß mich verkümmernd hin nicht sterben.
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

נצרה O auf mein Wort hab' gnädig Acht,
Wie auf die Spend', einst dargebracht!
Von meiner Ahnen Andachtsort
O treib' das Götzenwesen fort!
O eifre Du für Volk und Land,
Erbarmend neu uns zugewandt!
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

הַקְטֶרֶת לְפָנֶיךָ
תִּטָּף. מִלְּתִי
כְּמִרְקַחַת. תְּפִלָּה
לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף.
תַּחְשֹׁב מְלֹא כַף
נַחַת. וְלֹא יָמוּת
לַשַּׁחַת. וְלֹא יֶחְסַר
לַחְמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

נְצֹרָה עַל־יְקַל
שְׁפָתַי. כְּנִרְצָה
בְּמִלְאֻקְמָצוֹ. מִמְּקוֹם
תְּפִלַּת אֲבוֹתַי. נְגֵעַ
שׁוֹאֵל בְּעֵצוֹ. יְקַנֵּא
יְיָ לְאַרְצוֹ. וְיַחְמוֹל
עַל־עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

אִם־יִסְפִּים אֲנַחְנוּ. לַעֲמֹד לְשֵׁרֶת בִּשְׁמוֹ. וְכַפִּים שִׁטַּחְנוּ. בְּאָפֶם

אִשֵּׁה לַחְמוֹ. שְׁמַע יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר חֵלֶף וְכָחֵימוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

אל מלך יושב S. 392.

תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי־תְמוּתָה: אַל־תִּנָּאֵץ לְמַעַן שִׁמְךָ אַל־תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ זְכֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ:

תבוא Möge vor Dich kommen das Stöhnen des Gefesselten! Nach der Größe deines Armes verschone die Söhne des Todes! zu vernehmen das Stöhnen des Gefesselten, zu lösen die dem Tode Geweihten. Bringe nicht Schmach um Deines Namens willen, bringe nicht Schande über den Thron Deiner Herrlichkeit! Bedenke, brich nicht Deinen Bund mit uns! —

*) רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפַּט עַמֶּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים בֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לֵיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

Gemeinde וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

עקדה. ע"פ אלב"ט וכסוף חתום ש"הטה מאיר ברבי יצחק יחי מאיר. וכל בית של המש תיבות.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

את[1]) Aufs Bundeswort, das Du ergehen ließeſt

*) Ueberſetzung S. 215.

1) Verfaſſer: R. Meïr b. Jizchak.

וְהַשְׁבוּעָה. לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּהַר הַמֹּרִיָּה קִבּוּעָה. בָּהּ
אָנוּ נָאוֹתִים וּמְחֻוִּרִים
לְתָבְעָה. מְחִילָה וּסְלִיחָה
בְּתִפְלַּת הַיּוֹם רִבּוּעָה: גֹּזַע
הַחִבּוּלִים מְאֹד נֶחְמָד לְמַרְאָה.
נִכְשַׁר לְגַבֵּי מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹתוֹ
בְּיִרְאָה. דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן
וָגֵן מִשְׁתָּאָה. סְגֻלַּת מִצְוָתוֹ
שְׂגִיָּה מֵרֹאשׁוֹנָה לְהִתְנָאָה:
הֻגָּה לִכְהֻנָּה וּמַלְכוּת
וְלִשְׁתֵּיהֶן זָכָה. עֵדֵי עֲלֵיהֶם
שִׁבֵּר קִימָה וַהֲלִיכָה. וּבַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֹשׁ נְזִכוּת
זָכָה. פְּאֵר הַשְּׁכִינָה מְקוֹם
(*מָרוּת סוֹכֵךְ: זְכוּת
חִשְׁתַּחֲוָיָה עַד־כֹּה פָּשְׁטָה.
צְבִי לַצַּדִּיק חֶדְוָתוֹ לְשָׁלוֹם
לְקַשְׁטָה. חֲמוּדוֹ כְּהִטְעִין
קְרִיאָתוֹ לְרַחֵם הוֹשָׁטָה.
קֶרֶב חִלּוּפָיו וְלֹא מָחֲלָפַת
הַשְׁטָה: טָהוֹר בָּנָה מִזְבֵּחַ
וּמַעֲרָכָה הֶעֱמִיד. רֶגֶל וָיָד
עֻקְּדוּ כְּטַלֵּה הַתָּמִיד. יָד
לַצַּוָּאר בְּמַכְשֶׁרֶת אָכְלִין

Auf Morijah, da Huld Du einst verhießest, —

Darauf gestützt, wir uns zu flehn erkühnen

Heut im Gebet, daß Du uns wolltest sühnen.

גוע Ein theurer Sproß von holder Lieblichkeit

War werth, daß er zum Opfer sei geweiht.

Ob Gottes Machtgebot erstaunt der Greis[1]);

Doch er errang Gehorsams-höhern Preis:

Das Priesterthum und Königthum war sein.

Noch höhern Lohn ihm wollte Gott verleihn

Für jenen schweren Gang. Den Gottesglanz

Zeigt Er ihm als der Heilesstätte Kranz.

זכות Wie ward sein frommer Sinn so hoch geehrt,

Daß der Gerechte heim in Frieden kehrt!

Dem Liebling[2]), der das Opferholz ihm trug,

Als er ihm, fragend, regt der Liebe Zug,

Antwortet er: Gott wird es sich ersehen

Das Opfer. Und in sinn'gem Doppellaute

Er ihm also der Rettung Wort vertraute.

טהור Der Lautre richtet den Altar. Es stand

Die Schicht! Er bindet seinem Opfer Fuß und Hand.

Und als der Stahl schon an das Leben dringt,

1) Abraham. 2) Jizchak.

*) Herrschaft.

בְּהִצָּמֵד. שָׁלִיחַ בְּזְרִיזוּת
לְשׁוֹן חִבָּה הֶחְמִיד: כְּגִבְרָן
צַדִּיק בְּצִדְקוֹ מְשֻׁמָּם
נִשְׂקָק. בָּפְרוֹ מִבֵּין חֲשָׂמְשׁוֹת
בַּסְּבָךְ מָקָק. תְּמוּרַת יְחִידוֹ
הִתְקָרֵב וּבְטַלִּיתוֹ תָּקָק.
תַּחְתָּיו דָּמוֹ זָרַק וְאֵמוּרָיו
זָקָק: מְקוֹם גְּבֹהוֹת לַדְּרוֹת
חִין עָרֶךָ. אָנָּא הַשֵּׁם
הַנִּכְבָּד (וְהַנּוֹרָא) וְהַמְבֹרָךְ.
יְרָאֶה יָרָאֶה בְּרֹאשׁ בֵּית
הָדָרֶךָ. יִצְחָק יְחִידוֹ אֶפְרוֹ
צָבוּר וּמְכֹרָךְ: ח מוֹשִׁיטִים
לְשֵׁם זֵכֶם וּמִתְפָּאֲרִים
בַּאֲבוֹתָם. אַשְׁרֵיהֶם מִי
מִטְּהָרָם וּמַעֲבִיר חוֹבוֹתָם.
יוֹצְרָם שֶׁבַּשָּׁמַיִם מְכֻוָּד
יִשְׂרָאֵל וְנַאֲוָתָם. רְצוֹנָם יָפִיק
לְמַלְאוֹת לְטוֹבָה תַּאֲוָתָם:

אל מלך יושב Seite 392.

Ein Liebesruf aus Engelmund erklingt.
In Treue war der Fromme neu bewährt,
Vom Himmel ward geschaut er rein verklärt.
כפרו Und der zur Sühnung war von je bestimmt,
Der in dem Waldgezweige sich verfangen, —
Den Widder, er zum Lösungsopfer nimmt,
Nachdem an sein Gewand er sich gehangen.
... opfert er. In brünstigem Gebet
... heil'ger Stätt' er für die Zukunft fleht:
O Heil'ger, hochgelobt, gebenedeit,
O laß hier thronen Deine Herrlichkeit!
Dies Opfer sei vorm Aug' Dir unverwandt,
Als wär' zur Asche es verbrannt!
מושיטים Des Ahnes Namen freudig sie[1]) bekennen,
Mit stolzer Lust sie ihre Väter nennen
Heil ihnen, Heil! Wer ist's, der sie befreit
Von Schuld? Wer läutert sie von Sündigkeit? —
Ihr Vater ist's im Himmel, — Zuversicht
Und Stärkung Israels, — der rein sie spricht! —
O woll' uns gnädig unsern Wunsch erfüllen,
Und unser Sehnen Du in Gnade stillen!

G m. (*
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־
תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר

1) Die Israeliten. *) Übersetzung siehe Seite 246.

עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם נָאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: וְכִי יֵי חַבַּת יְרוּשָׁלָיִם. אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: וְכִי יֵי לִבְנֵי אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד: וְכִי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: וְכִי לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

Vorbeter u. Gem.

אַל־נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

Vorbeter u. Gem.

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ע״פ א״ב ובסוף חתום ש״המח יהודה חזק.

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְנַפְשִׁי עָלַי אֶשְׁפְּכָה. כִּי בְלִעוּנִי זֵדִים כְּעָנָה בְּלִי חֲפוּכָה. כִּי בִימֵי הַשֵּׁר לֹא עָלְתָה אֲרוּכָה. לַעֲשָׂרָה הֲרוּגֵי מַלְכוּת: בְּלָמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרַמַת. וְהֻבִין וְדִקְדֵּק בְּדָת רְשׁוּמַת. וּפָתַח בְּוֹאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְחָשַׁב מִזְמַת. וְגָנַב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: (חטאנו) נִבְהָּ לֵב בִּגְדֹלִים. וְצִוָּה לְמַלְאוֹת פְּלָטְרוֹ נְעָלִים. וְקָרָא לַעֲשָׂרָה חֲכָמִים נְדוֹלִים. מְבִינֵי דָת וּטְעָמֶיהָ כְּפִלְפּוֹלִים: דִּינוּ מִשְׁפָּט זֶה לַאֲשֶׁרוֹ. וְאַל־תַּעֲוֹתוּהוּ בְּכָזָב לְאָחִיו. כִּי אִם הוֹצִיאוּהוּ לַאֲמָתּוֹ וּלְאוֹרוֹ. כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאָחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּר־בּוֹ וּמְכָרוֹ: (חטאנו) הֵם כְּעָנוּ לוֹ וּמֵת הַגַּנָּב הַהוּא. נָם אַיֵּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲחִיהֶם מְכָרוּהוּ. לְאֹרַחַת יִשְׁמָעֵאלִים סָחֲרוּהוּ. וּבְעֵד נַעֲלַיִם נָתְנוּהוּ: וְאַתֶּם קַבְּלוּ דִּין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. כִּי מִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָּכֶם. וְאִם־

* trep.ſch für Synedrion.

חָיוּ בַּחַיִּים הֱיִיתִי דָּנָם לִבְנֵיכֶם. וְאַתֶּם תִּשָּׂאוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵיכֶם:
(השאט) וְזֶן תִּנַּח־לָנוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים. עַד שֶׁנֵּדַע אִם גִּנֵּר הַדָּבָר מְמֻרוֹמִים. אִם אֵנוּ חַיָּבִים וַאֲשֻׁמִים. נִסְבֹּל בְּגִזֶרֶת מֶלֶא רַחֲמִים:
הָלוּ וְנָעוּ נִגְעוּ בְּלֵמוֹ. עַל־רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל נָתְנוּ עֵינֵימוֹ.
לְחַזְּבִיר אֶת־הַשֵּׁם לַעֲלוֹת לַאדְנֵימוֹ. לָדַעַת אִם יָצְאָה הַגְּזֵרָה
מֵאֵת אֲדֹנֵימוֹ: (השאט) טָהֵר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עַצְמוֹ וְהִזְכִּיר אֶת־
הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לַמָּרוֹם וְשָׁאַל מֵאֵת הָאִישׁ לְבֻשׁ הַבַּדִּים.
וְגַם לוֹ קִבְּלוּ עֲלֵיכֶם צַדִּיקִים וִידִידִים. כִּי שָׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפָּרֹכֶת
כִּי בְּוֹאת אַתֶּם נִקְרָאִים: יָרֵד וְהִגִּיד לַחֲבֵרָיו מַאֲמַר־אֵל. וְצִוָּה
הַבַּלְיַעַל לְהָרְגָם בְּכֹחַ וְלָאַל. וּשְׁנַיִם מֵהֶם הוֹצִיאוּ תְּחִלָּה שֵׁדֵם
גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל וְרַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נַמְלִיאֵל
נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל: (השאט) כְּרוֹת רֹאשׁוֹ תְּחִלָּה הֶרְפָּה לִבְעוֹן. וְגַם
הֲרֹגֵנִי תְּחִלָּה וְאַל־אֶרְאֶה בְּמִיתַת מְשֻׁרֶת לַדָּר בַּמָּעוֹן. וּלְחַפִּיל
גְּרָלוֹת צִוָּה צְפָעוֹן. וְנָפַל הַגּוֹרָל עַל רַבָּן שִׁמְעוֹן: לִשְׁפֹּךְ דָּמוֹ
מֵהַר כְּשׁוֹר פָּר. וּכְשֶׁנִּהְדַּף רֹאשׁוֹ נִטְלוֹ וְצָרָה עָלָיו בְּקוֹל מַר
כַּשּׁוֹפָר. אִי הַלָּשׁוֹן הַמְמַהֶרֶת לְהוֹרוֹת בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. בַּעֲוֹנוֹת אֵיךְ
עָתָה לוּחֶכֶת אֶת־הֶעָפָר: (השאט) מַה־מְּאֹד בָּכָה עָלָיו בַּהֲדָדָה.
בַּת בִּלְיַעַל לְקוֹל בְּכִיתוֹ שֶׁל־רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עָמָדָה. תֹּאַר יְפִיו
בְּלִבָּהּ חָמָדָה. וְשָׁאֲלָה מֵאֵת אָבִיהָ חֵיתוֹ לְחַעֲמִידָה: נֹאַץ בְּלִיַּעַל
דָּבָר זֶה לְעָשׂוֹתוֹ. לְהַפְשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל פָּנָיו שָׁאֲלָה מֵאִתּוֹ. וְלֹא
עָכַב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. וּכְשֶׁהִגִּיעַ לִמְקוֹם תְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל מַר
לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ: (השאט) שַׂרְפֵי־מַעְלָה צֶעֱקוּ בְּמֶרֶה. זוּ תּוֹרָה וְזוּ
שְׂכָרָהּ עֹטֶה כִּשַׂלְמָה אוֹרָה. אוֹיֵב מְנָאֵץ שִׁטְּךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.
וּמְהֻמָּם וּמְנַדְּף עַל־דִּבְרֵי תוֹרָה: עָנְתָה בַת־קוֹל מִשָּׁמַיִם. אִם
אֶשְׁמַע קוֹל אַחֵר אֶהְפֹּךְ אֶת־הָעוֹלָם לְמַיִם. לְתֹהוּ וָבֹהוּ אֶשִּׁית
הֲדוֹמָיִם. גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי קִבְּלוּהָ מְשֹׁעֲשְׁעֵי דַּת יוֹמָם: (השאט)
פְּקִידִים גֶּהֱרְגוּ מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת בְּתֵי כְנֵסִיוֹת. מְלֵאֵי מִצְוֹת כָּרְמוֹן
וּכְזָיוֹת. וְהוֹצִיאוּ אֶת־רַבִּי עֲקִיבָה דּוֹרֵשׁ כְּתָרֵי אוֹתִיּוֹת. וְקָרְקוּ
בְשָׂרוֹ בְּמַסְרְקוֹת פִּיפִיּוֹת: צִוָּה לְהוֹצִיא רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־תְּרַדְיוֹן

מַפַּיִת אוּלָמוֹ. וּבַחֲבִילֵי זְמוֹרוֹת שָׁרְפוּ גַּלְמוֹ. וּסְפוֹגִין שֶׁל־צֶמֶר שְׁמוֹ עַל־לִבּוֹ לְעַכֵּב עַצְמוֹ. וּכְשֶׁנִּסְתַּלְּקוּ מִיָּד נִשְׂרַף וְתַכָּף הוֹרָה עַמּוֹ: (חשאב) קוֹלֵנוּ עִם לֹא־אַלְמָן. כִּי עַל־דָּבָר מוּעָט נִשְׁפַּךְ דָּמָן. לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם מָסְרוּ עַצְמָן. כַּחֲרִינַת רַבִּי חֲנִינָא חַסִידָא וְרַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן־תְּרַדְיוֹן: רָעָדָה תֹּאחֲזָ כָּל־שֹׁמֵעַ שְׁמוּעַ. וְתָזֹל כָּל־עַיִן דִּמְיוֹעַ. וְנַהֲפֹךְ לְאֵבֶל כָּל־שַׁעֲשׁוּעַ. עַל־חֲרִינַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־שַׁמּוּעַ: (חשאב) שְׁחֲטוּנִי צוֹרְרַי וּמְעַנַּי. וּמִלְּאוּ כְרֵשָׂם מֵעָדַנַּי. וְהִשְׁקוּנִי מֵי־רֹאשׁ וְלַעֲנָי. כַּחֲרִינַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־חֲכִינַאי: תָּקְפוּ עָרֵינוּ צָרוֹת מִצּוֹת לְהָפֵר. וּמַאֲנוּ לָקַחַת חֹזֶן וְכֹפֶר. כִּי אִם נְפָשׁוֹת הֲהוֹגוֹת אִמְרֵי־שֶׁפֶר. כְּמוֹ־רַבִּי יְשֵׁבָב הַסּוֹפֵר: (חשאב) יְחַתּוּנוּ בְּנֵי עֲדִינָה הַשּׁוֹמֵמָה. חֲרַשׁ לָנוּ מִכָּל־מַלְכֵי אַדְמָה. וְהָרְגוּ מֶנּוּ בַּמָּה וְכַמָּה. כַּחֲרִינַת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן־דָּמָא: דִּבַּרְתָּ בֵּית־יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה. הַן עַתָּה קַשׁ אוֹרֵם כְּבָה. חַי יַעֲקֹב קְשׁוֹב וְקָרֵב בְּעוֹר יוֹם הַבָּא. כִּי הֵמָּה הִסְכִּימוּ לַהֲרוֹג עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עִם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן־בָּבָא: (חשאב) זֹאת קָרָאתָנוּ וְסִפַּרְנוּ בְּשִׁנּוּן. וְשָׁכַנּוּ לֵב שְׁפוּל וְאָנוּן. מִמְּרוֹם הַכְּבֵת תַּחֲנוּן. יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: חַנּוּן הַבִּיטָה מִמְּרוֹמִים. תִּשְׁפֹּךְ דַּם הַצַּדִּיקִים וְתַמְצִית דָּמִים. תִּרְאֶה בְּפַרְגּוֹדְךָ וְהֶעֱבֵר כְּתָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

Gem. זְכֹר־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכֹר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.

כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוּל אֶת־
לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת־שֵׁמְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ
נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָמְצֵא לָנוּ כְּבַקְשָׁתֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי
תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פִּשְׁעֵנוּ
לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פִּשְׁעֵנוּ כָּעָב וְכֶעָנָן
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ
שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:
זְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כַּפֵּר חַטֹּאינוּ בְּיוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם |
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: הֲבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר
קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:

Vorbeter u. Gem. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorbeter u. Gem. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

Gem. אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־תַּרְחֵק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל־תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְּרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ וּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְכָל שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח (נא ותכפר) לַעֲוֹנֵנוּ. כַּכָּתוּב בִּדְבֵרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וָסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ. אָנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gem. אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,

אַתָּה אֵרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Vorb. u. Gem. אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שָׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

Gem. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

הִרְשַׁעְנוּ וּבַשְׁנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רָשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יְשׁוּעָה׃ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃ וְהַעֲתֵר־לָנוּ בְּתִפְלָתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכֹף אֶת־יְצָרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ.

וְחַדֵּשׁ בְּלִיּוֹתֵינוּ לְשָׁמֶר פִּקֻּדֶיךָ. וּמַל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אֲנַחְנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקָנוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ: מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וְיְמֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

(In den meiſten Gemeinden folgt hier ſogleich) S. 419. שְׁמֹר מְעוֹלָם עי׳פ א׳ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְדְבָרִים לְהַתְּתְךָ פָּם. בִּרְשָׁעֵנוּ אַל־תֵּפֶן וְלֹא בְּמַעֲלָלֵינוּ: גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיָרֵא וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל־תַּמְתַּח מוּל עָפָר וְאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלַעָה: הֲאִם שְׁגָגָנוּ וְנָעְלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־לָנוּ עֲוֹנָה בָזָדוֹן. וְדִוּי שְׁפָתֵינוּ שָׁעָה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפָּר־לָנוּ הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זְדוֹן וְנָעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא־תַעֲשֵׂה: חַלְצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טָפַשְׁנוּ בְּרֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעָרֵינוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לִכְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעַשֵּׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִפָּתֵר. כֹּל גְּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצֳּהָרַיִם: לְבֵית־דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלְצֵנוּ: מְאוֹ יְצַרְתָּנוּ הֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע מַעֲשֵׂינוּ

כִּי־חַמָּה עָמַל וָאָוֶן: נִצֹּר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל־נֶפֶשׁ. גָּא תְּעִקֵּר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי־לָךְ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וְחֶנֶק. סוֹדָם גָּלִית לִיוֹדְעֵי אִמְתָּךְ: עַל־כָּל־פִּשָּׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ סַלְחָנוֹת. עַל־יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעֱלָם | מְמֵנּוּ: פִּשָּׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹנֵךְ לַב. פְּדֵנוּ מֵחַטָּא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם כָּל־חָי: קָדְמֻנוּ בַנֶּשֶׁף קָרְבֵנוּ בְּשׁוּעַ. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קְשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ: רְשָׁעֵנוּ אַל־תֵּפֶן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבַאֲונוּ, רַחוּם וְחַנּוּן:

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע. שַׁוְּעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שָׂבֵי פֶּשַׁע. תְּמֻחֵה אַשְׁמָתֵנוּ (נ״א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: Verb a. Gem.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃
עַל דֵּטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרִירַת רַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְשִׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנַאת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּי וְתַלּוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה, אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ,

אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמָרָנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

Gem. וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ, שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ, וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ, וּזְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ, כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ, וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

Gem. אַל־תִּירָא יַעֲקֹב, שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים, שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל: הֵנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ, שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ייָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: וְנֵאמַר, קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־ייָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

(Gem.) Und David, Dein Knecht, sprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet sie? Von geheimen Sünden reinige mich! — Reinige uns, Ewiger, unser Gott! von all unseren Vergehungen und läutere uns von all unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden; von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde Ich euch reinigen.

(Gem.) Fürchte dich nicht Jaakob! Kehret zurück, Abtrünnige! Kehre zurück, Jisrael! — Sieh', Er schläft nicht und schlummert nicht, der Hüter Jisraels! So steht ja geschrieben durch Deinen Propheten: Kehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gotte! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׁבִים, וְעַל־הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

ואתה Du aber biſt barmherzig, um die zu Dir reuig Zurückkehrenden anzunehmen. Denn auf die Kraft reuiger Bekehrung haſt Du vom Weltbeginn an uns vertröſtet, und ob dieſer Bekehrung harren unſere Augen auf Dich.

מְנוּיָה וּגְמוּרָה, בְּסוֹד חַכְמֵי תוֹרָה, אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא:

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְּבֵנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ. נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע:

ומאהבתך Und um deiner Liebe willen, Ewiger, unſer Gott! mit der Du Iſrael, Dein Volk, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmteſt über die Genoſſen Deines Bundes, haſt Du uns gegeben, Ewiger, unſer Gott! dieſen (Sabbathtag und dieſen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unſerer Miſſethaten.

עיי"ם א"ב ונשמטו רוב החרוזים.

Vorb. יוֹם אֶתְא לְכַפֵּר פִּשְׁעֵי יְשֵׁנָה:

יום אתא (Vorb.) den Tag, der kommt, der im Sündenſchlummer Betäubten Schuld zu ſühnen.

Gem. הַיּוֹם בִּיאָתוֹ אַחַת בַּשָּׁנָה:

היום (Gem.) Heute iſt der Tag, der einmal eintritt im Jahre!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה:

Vorb. יוֹם זֶה נִתַּן תְּעוּדָה לָעָם זֶה:

יום זה (Vorb.) Den Tag, an welchem das Zeugniß[1]) überliefert ward dieſem Volke.

Gem. הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה:

היום (Gem.) Heute war's, daß flehete Dein frommer Bote[2]): Verzeihe die Sünde dieſes Volkes!

1) Die zweiten Geſetztafeln.
2) Moſcheh.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמְךָ:

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, der du verzeihest und vergiebst! O verzeih' um Deines Namens willen! —

Vorb. יוֹם | מְחִילָה בִּשַּׂרְתָּ לַצִּיר בָּרְשֶׁם.

יום מחילה (Vorb.) Den Tag, an dem Du Verzeihung[1]) verkündet Deinem Herolde unter Gnadenbezeigung.

Gem. הַיּוֹם נְתַיַּצְבְתָּ עִמּוֹ וְקָרָאתָ בְּשֵׁם:

היום (Gem.) Heute war's, da Du ihm erschienest und riefest den Namen.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם־נָא לְמַעַן שִׁמְךָ:

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden als barmherzig und gnädig! O erbarme Dich um Deines Namens willen!

Vorb. יוֹם שִׁמְמוּת הֵיכָלְךָ הַבִּיטָה.

יום שממות (Vorb.) Den Tag, an dem Du Deines Heiligthumes Trümmerstätten anschauen mögest.

Gem. הַיּוֹם *תַּחַן הַטֵּה־לָנוּ לְהַבִּיטָה:

היום (Gem.) Heut o wend' uns Huld zu, auf uns zu blicken!

כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה. שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

1) Für Israel, das durch das goldne Kalb sich versündigt hatte.

*נ"א תַּחַן אֹזֶן הַטֵּה־לָנוּ לְהַבִּיטָה, או תַּחַן אֶזְנְךָ הַטֵּה אָזְנְךָ וְהַבִּיטָה.

מִי־אֵל כָּמוֹךָ.

(Vorb.) אַדִּיר וְנָאוֹר. בּוֹרֵא דָּק וְחָלָד.

(Gem.) מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
גּוֹלֶה עֲמֻקוֹת. הֹבֵר צְדָקוֹת.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ. וְאֵין זוּלָתוֹ.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
זוֹקֵף כְּפוּפִים. חוֹנֵן דַּלִּים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
טָהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב שָׁמַיִם.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵךְ תְּמִימִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
נֹשֵׂא עָוֹן. וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם

מי Wer iſt Dir gleich, o Gott!

אדיר (Vorb.) Herrlich und ſtrahlend, der ſchuf den Himmelsbogen und die vergängliche Erde!

מי (Gem.) Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der Verborgenes enthüllt, Gnade verhängt!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Glänzend im Majeſtätsgewande, Keiner iſt außer ihm!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der aufrichtet Gebeugte, begnadigt Bedürftige!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Lautren Blickes, im Himmel thronend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

In den Wolken weilend, Unſchuldige ſtützend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Sünde verzeihend, Schuld vergebend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

ככתוב (Gem.) Wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Wer iſt, o Gott, Dir gleich, Sünde vergebend, Schuld verzeihend für den Reſt ſeines Erbes? Nicht für ewig hält Er feſt ſeinen Zorn; denn Gnade zu üben verlangt Er. Er wendet ſich, unſer ſich zu erbarmen drücket unſere Sünden nieder, und Du wirſt werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauſes Iſrael, wirſt Du werfen an einen Ort, da ihrer

אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

nicht erwähnt und gedacht wird und sie ewiglich nicht in den Sinn kommen. — Du wirst verleihen Treue an Jaakob und Huld dem Abraham, wie Du zugeschworen unsern Vätern seit den Tagen der Urzeit

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחִלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Gem. u. Vorb. וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן:

ותערב O laß Dir wohlgefallen unser Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! O Erbarmer, in der

אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן (עִירֶךָ)
וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם:
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: וְשָׁם
נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ
לְבַדְךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה Gem.
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסַּפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב
וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי
לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר
רַחֲמֶיךָ וְכִבּוּשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה

Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit! Und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Vorwelt und den Jahren der Vorzeit.

(Vorb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen wollen.

(Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn

דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תְּקָלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻרְעָנֻיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וְכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וכתוב Und verzeichne zu heilvollem Leben alle Genossen Deines Bundes!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ Vorb. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים Vorb. laut עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר׃ Gem.

(Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Segne mit dem in Deiner Thora geordneten dreifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

Die Priester.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל־אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה׃

(Die Priester:) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Volk Jisrael in Liebe zu segnen!

Vorbeter.

יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

וְיִשְׁמָרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃

Es segne dich — Es segne dich der Ewige von Zijon aus, der Schöpfer des Himmels und der Erden!

Der Ewige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte dich! — Behüte mich, mein Gott! denn auf Dich vertrau' ich.

Während die Priester singen betet die Gemeinde.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלְּךָ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלְּךָ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה־הוּא׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי׃ אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמֵרִים הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל־יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־קְלָלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי׃ אָמֵן׃

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃

וּי יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃

פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא,

Es lasse leuchten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlitz mit uns! Selah.

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlitz — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Zu dir — Zu Dir Ewiger, will ich meine Seele erheben!

וְחָנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי
שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ רבונו של עולם.

יִשָּׂא יְיָ בְּרָכָה מֵאֵת
יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃
(וּמָצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃)

יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה
זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף־
יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃

פָּנֶיךָ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־
אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא
מַהֵר עֲנֵנִי׃

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־
עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃

וְיָשְׂמוּ אֶת־שְׁמִי
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
אֲבָרְכֵם׃

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

Und begnade dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Dein Antlitz — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr, am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu dir — Zu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke und Glanz und Sieg und Majestät, denn Alles auf Himmel und auf Erden

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ׃

ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrſchaft, und Du erhebſt Dich über alles als Haupt.

שָׁלוֹם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen, ſpricht der Ewige, und Ich heile ihn.

יְהִי Gem. רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן חַסְדֶּךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ. שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד בְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ. וְתִתֶּן־לִי וּכְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהַתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לֶחֶם לָאֳכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקְךָ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וּלְטוֹבָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְלַמֵּם

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, ſo wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Prieſterſegen geſprochen wurde aus dem Munde Aharons und ſeiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, — daß Du mir nahe ſeieſt, wenn ich Dich rufe, und mein brünſtig Gebet ſtets erhöreſt, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögeſt Du mir geben und allen Gliedern meines Hauſes unſere Nahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Kummer, aus Deiner mildſpendenden Hand, wie Du Nahrung in Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unſerem Ahn. Und laſſe uns Liebe, Gunſt und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns ſehen, und vernimm unſere Worte, wenn wir Dich anbeten, wie Du den Joſef, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunſt und wohlgefällig erſcheinen ließeſt vor Dir und Allen, die ihn ſahen. Und erweiſe mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes- und Huldzeichen. Verleihe meinem Herzen Einſicht, all die Worte Deiner Lehre zu verſtehen und zu

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לְעָבְדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּטוּב וּבְנָעִימוּת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה:

halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Vaters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden!

Wenn die Priester das Wort שלום ausgesprochen haben, sagt die Gemeinde אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בְּגבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לִמְשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

אדיר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht! Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Volk Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze!

Die Priester kehren das Gesicht gegen die Gesetzlade und beten.

(רִבּוֹן הָעוֹלָם. עָשִׂינוּ מַה־שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ. אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:)

Vorb שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה

זָכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃

וְנֶאֱמַר. כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃ לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ. אֱלֹהִים חַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים׃ בַּכָּתוּב. וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃

(Oeffnen der Bundeslade.)

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּדָרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה׃ אמן
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּתָמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ׃ אמן
הַיּוֹם תְּמַחֵל וְתִסְלַח לְכָל־עֲוֹנֹתֵינוּ׃ אמן

(Schließen der Bundeslade.)

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שְׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ.

ונאמר (Vorb.) Und es heißt: Denn durch mich mehren sich deine Tage und häufen sich dir Lebensjahre. Zu heilvollem Leben verzeichne uns, lebendiger Gott! verzeichne uns ins Buch des Lebens, wie geschrieben steht: Ihr aber, treu anhangend dem Ewigen, eurem Gotte, lebendig seid ihr Alle heut.

היום (Vorb. u. Gem.) Heut o kräftige uns!

Heut o segne uns!

Heut o erhebe uns!

Heut o schaue nach uns zum Heile!

Heut o erhör' unser Flehen!

Heut o nimm in Barmherzigkeit und Huld unser Gebet an!

Heut o stütz' uns mit dem Arme Deines Heils!

Heut o vergieb und verzeih' all unsere Sünden!

כהיום (Gem.) Wie am heutigen Tage, so mögest Du uns heimbringen froh und freudig an dem wieder hergestellten Baue, wie geschrieben steht durch Deinen Pro-

וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי
וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־
תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:
וְנֶאֱמַר. וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לְיִרְאָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר. וּצְדָקָה
תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה־לָּנוּ
וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם:
Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה
הַשָּׁלוֹם:

phēten: Und Ich werde sie bringen zu meinem heiligen Berge und sie erfreuen in meinem Bethause; ihre Ganz- und Freudenopfer werden zum Wohlgefallen sein auf meinem Altare: denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. Und es heißt ferner: Und es hat uns geboten der Ewige, auszuüben all diese Satzungen, zu fürchten den Ewigen, unsern Gott, zu unserem Heile alle Tage, uns am Leben zu erhalten, wie am heutigen Tage. Und es heißt: Und zum Frommen wird es uns sein, wenn wir darauf halten, auszuüben dieses ganze Gebot vor dem Ewigen, unserem Gotte, wie Er's uns geboten. — Und Frommen und Segen und Barmherzigkeit und Leben und Frieden möge uns werden und ganz Israel in Ewigkeit!

(Vorb.) Gelobt seiest Du, Ewiger, der stiftet den Frieden.

סדר הוצאת ספר התורה.

(Beim Herausnehmen der Thorah.)

*) וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ
מִירוּשָׁלָם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:
בָּרוּךְ שְׁמַהּ דְּמָרָא עָלְמָא. בָּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהָא רְעוּתָךְ

*) Uebersetzung der folgenden Gebetstücke siehe S. 273—277.

עם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לָעַד. וּפְרָקָן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבִית מִקְדָּשֶׁךָ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִתְּרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵא אֲנָא בְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עֲלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל־דִּי־לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסַגְדְנָא קַמֵּה וּמְקַמָּא דִּיקָר אוֹרַיְתָא בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחֲצְנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמְכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמְסַגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחֵץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אָמַר תִּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִתְפַּתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלֵם מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

וַהֲלוֹ לַיָּו אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

Vorb. Gem. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲבָתִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן־הַנִּשּׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

בהגיע השיץ על הבימה מניח ס״ת על השלחן ופותח ואומר׃

וְתִגָּלֶה וְתֵרָאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בִּזְמַן קָרוֹב וְיָחֹן פְּלֵיטָתֵנוּ וּפְלֵיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמוֹד (פלוני בן פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ

יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה
מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

Gem. וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(Nach der Vorlesung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

קריאת התורה למנחה של יום כפור.

קורין בתורה בפ' אחרי מות (ויקרא י"ח.)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ:
אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה: ס

לי אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת
עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה: ס עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה
אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ

לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־
אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָן: ס עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה: ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ
מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת
אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת
אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא: ס עֶרְוַת
אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא:
ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ
הִוא: ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֶּה אֶת־בַּת־בִּנָּהּ
וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה
הִוא: וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב
לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ: וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ
לְזֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ: וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ
וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

מפטיר וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה
הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה
לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לִרְבָעָהּ תֶּבֶל הִוא: אַל־תִּטַּמְּאוּ
בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ
מִפְּנֵיכֶם: וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא
הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ: וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־

הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּמְמָא הָאָרֶץ: וְלֹא־תְכַלֶּא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

(אין אומרים חצי קדיש.)

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

(Segensspruch vor der Haftarah.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

Haftarah.

(Das Prophetenbuch Jonah.)

(ספר יונה הנביא).

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי

ויהי Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah, Sohn des Amittai, also: Auf, gehe nach Nineweh, der großen Stadt, und rufe Wehe über sie! denn ihre Bosheit ist heraufgestiegen vor mich. Aber Jonah machte sich auf, nach Tharschisch zu fliehen, hinweg von dem

יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה
בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃
וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה
אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל
בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים
וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו
וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר־
בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל
מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־
יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב
וַיֵּרָדַם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ
נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים
לָנוּ וְלֹא נאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה
גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי
הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־
יוֹנָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־
נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ

Angesichte des Ewigen. Und er ging hinab nach Jafo und fand ein Schiff, das nach Tharschisch ging, und gab den Fährlohn und stieg hinein, um mit ihnen nach Tharschisch zu gehen, hinweg von dem Angesichte des Ewigen. Aber der Ewige erhob einen großen Wind gegen das Meer und es war ein großer Sturm im Meere, so daß das Schiff zu zerbrechen drohte. Da fürchteten sich die Seeleute und schrieen, jeglicher zu seinen Göttern, und warfen die Geräthe, die im Schiffe waren, in das Meer, um es sich leichter zu machen. Jonah aber war hinuntergestiegen in den innern Schiffsraum, und legte sich hin und entschlief. Und es trat zu ihm der Steuermeister und sprach zu ihm: Was hast du zu schlafen? Auf, rufe zu deinem Gott! vielleicht besinnet sich der Gott unsertwegen, daß wir nicht umkommen. — Und sie sprachen Einer zum Andern: Kommt und laßt uns Loose werfen, daß wir erfahren, um weßwillen uns dies Uebel trifft. Als sie Loose warfen, fiel das Loos auf Jonah. Und sie sprachen zu ihm: Sag' uns doch, du, um deßwillen uns das Uebel trifft. Was ist dein Geschäft?

וּמַאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ
וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה: וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־
הַיַּבָּשָׁה: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים
יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה
הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם:
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסֹעֵר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי
יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר
הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם: וַיְחַתְּרוּ
הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־
הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה
אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ
הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ
דָּם נָקִי כִּי־אַתָּה יְהוָה
כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ

Und woher kommst du? Welches ist dein Land? Und von welchem Volke bist du? — Und er sprach zu ihnen: Ein Ibri bin ich, und den Ewigen, den Gott des Himmels, fürchte ich, der das Meer und das Trockne gemacht hat. — Da fürchteten sich die Leute sehr und sprachen zu ihm: Was hast du gethan! — Die Leute wußten nämlich, daß er hinweg von dem Angesicht des Ewigen fliehe; denn er hatte es ihnen gesagt. — Und sie sprachen weiter zu ihm: Was sollen wir mit dir machen, daß das Meer ruhig werde um uns, denn das Meer stürmt fort und fort? — Und er sprach zu ihnen: Nehmet mich und werfet mich in das Meer! so wird das Meer ruhig werden um euch. Denn ich weiß, daß um meinetwillen dieser große Sturm über euch gekommen. — Und die Leute ruderten, um es an das Land zurückzuführen, aber sie vermochten es nicht; denn das Meer stürmte fort und fort um sie. Da riefen sie zum Ewigen und sprachen: O Ewiger, laß uns doch nicht umkommen um das Leben dieses Mannes, und leg' uns nicht zur Last unschuldiges Blut; Denn Du bist der Ewige; so wie Dir gefällt, thust Du. — Und sie

אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם
וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ: וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־
יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

וַיְמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלַע
אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי
הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לֵילוֹת: וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־
יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה:
וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן
שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי:
וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב
יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־
מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ:
וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט
אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: אֲפָפוּנִי
מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי
סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי: לְקִצְבֵי
הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ
בַּעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת
חַיַּי יְהוָה אֱלֹהָי: בְּהִתְעַטֵּף
עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכָרְתִּי

nahmen Jonah und warfen ihn in das Meer. Da hielt das Meer ein in seinem Wüthen. Und die Leute fürchteten den Ewigen sehr und opferten Mahlopfer dem Ewigen und gelobten Gelübde.

וימן Da entbot der Ewige ein großes Seethier, Jonah zu verschlingen; und Jonah war in dem Bauche des Seethiers drei Tage und drei Nächte. Und Jonah betete zu dem Ewigen, seinem Gotte, aus dem Innern des Seethiers, und sprach: Ich habe gerufen aus meinem Drangsal zum Ewigen, und er hat mir geantwortet; aus dem Schoß der Hölle hab' ich geschrieen, Du hast meine Stimme gehört. Denn Du hast mich geworfen in die Tiefe, in das Herz der Meere, und Ströme umgeben mich; alle Deine Brandungen und Deine Wogen, sie fahren über mich her, daß ich gedachte: Ich bin verstoßen fernab aus Deinen Augen; doch werde ich wiederum schauen nach Deinem heiligen Tempel. Es überhäuften mich die Gewässer bis an die Seele, die Tiefe umringte mich; das Schilf war ein Bund um mein Haupt. An das Aeußerste der Berge fuhr ich hinab, die Erde — ihre Riegel waren vor mir für ewig; da brachtest Du herauf aus der Grube mein Leben, Ewiger, mein Gott! Wenn sich meine Seele verdunkelte in mir, gedachte ich des

וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־
הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מְשַׁמְּרִים
הַבְלֵי־שָׁוְא חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃
וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־
לָּךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה
יְשׁוּעָתָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־יוֹנָה
אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה
שֵׁנִית לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל־
נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקְרָא
אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיָּקָם
יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוֵה כִּדְבַר
יְהוָה וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־
גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיָּחֶל יוֹנָה
לָבוֹא בָּעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד
וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר עוֹד אַרְבָּעִים
יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת׃ וַיַּאֲמִינוּ
אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים
מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם׃ וַיִּגַּע
הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם
מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ

Ewigen, und es kam zu Dir mein Gebet in Deinen heiligen Tempel. Die auf nichtigen Tand warten, die verzichten auf ihre Gnade. Ich aber, mit der Stimme des Dankes werd' ich Dir opfern; was ich gelobt werd' ich bezahlen. Hülfe iſt beim Ewigen! — Und der Ewige ſprach zum Seethiere, und es ſpie den Jonah auf das Trockene.

ויהי Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah zum zweiten Male alſo: Auf! gehe nach Nineweh, der großen Stadt, und rufe über ſie den Ruf, den Ich zu Dir reden werde. — Und Jonah machte ſich auf und ging nach Nineweh, nach dem Worte des Ewigen. Nineweh aber war eine Stadt, groß bis zu Gott, drei Tagereiſen. Und Jonah fing an in die Stadt zu gehen, eine Tagereiſe, und rief und ſprach: Noch vierzig Tage, und Nineweh geht zu Grunde! — Und die Leute von Nineweh glaubten an Gott und riefen ein Faſten aus, und kleideten ſich in Säcke, von Groß bis Klein. Und als die Sache an den König von Nineweh gelangte, da ſtand er auf von ſeinem Thron und legte ſeinen Mantel ab und

מֵעָלָיו וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־
הָאֵפֶר: וַיְזַעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה
מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר
וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה
אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ:
וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם
וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וּמִן־הַחָמָס אֲשֶׁר
בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב
וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן
אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וַיַּרְא
הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־
שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם
הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־
דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא
עָשָׂה:

וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה
גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא יְהוָה
הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי
עַל־אַדְמָתִי עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי
לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם

hüllte sich in einen Sack und setzte sich in Asche. Und er ließ ausrufen und sprechen in Nineweh: Auf Befehl des Königs und seiner Großen sei es gesagt: Menschen und Vieh, Rinder und Schafe sollen nicht das Geringste von Nahrung kosten; sie sollen nicht weiden und nicht Wasser trinken; und es sollen sich in Säcke hüllen Menschen und Vieh, und sie sollen rufen zu Gott mit Macht, und sollen umkehren, jeglicher von seinem bösen Wandel und von dem Unrecht, das in ihren Händen ist. Wer weiß? es Mag Gott sich wieder bedenken und umkehren von seiner Zorngluth, daß wir nicht umkommen. — Und da Gott ihre Werke sah, daß sie umgekehrt waren von ihrem bösen Wandel, da bedachte sich Gott wegen des Uebels, das Er geredet hatte, ihnen zu thun, und that es nicht.

וירע Und es mißfiel dem Jonah höchlich und verdroß ihn. Und er betete zum Ewigen und sprach: O Ewiger! War das nicht meine Rede, als ich noch in meinem Lande war, — darum kam ich zuvor, nach Tharschisch zu fliehen, — daß ich wußte, Du seiest ein gnädiger und

אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם
עַל־הָרָעָה׃ וְעַתָּה יְהוָה
קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי
טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃
וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב
מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם
סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל
עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה
בָּעִיר׃ וַיְמַן יְהוָה אֱלֹהִים
קִיקָיוֹן וַיַּעַל | מֵעַל לְיוֹנָה
לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל
לוֹ מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה
עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְּדוֹלָה׃
וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת
בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ
אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ׃ וַיְהִי
כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים
רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ
הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ
לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי
מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־
הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב

barmherziger Gott, langmüthig und von großer Huld und sich bedenkend wegen des Uebels. Und nun, Ewiger, nimm doch meine Seele von mir! Denn besser ist mein Tod als mein Leben. — Und der Ewige sprach: Verdrießt es dich sehr? — Und Jonah ging aus der Stadt und wohnte zur Morgenseite der Stadt und machte sich dort eine Laube und saß darunter im Schatten, bis daß er sähe, was mit der Stadt würde. Und der Ewige, der Herr, entbot einen Kikajon[1]), daß er aufwuchs über Jonah, daß Schatten sei über seinem Haupte, um ihm seinen Verdruß zu vermindern. Und Jonah hatte über den Kikajon eine große Freude. Da entbot Gott einen Wurm, als das Frühroth aufstieg, Tags darauf, und er stach den Kikajon, daß er verdorrte. Und es geschah, wie die Sonne aufging, da entbot Gott einen schwülen Ostwind, und die Sonne stach Jonah auf das Haupt, daß er verschmachtete. Da wünschte er sich den Tod und sprach: Besser mein Tod als mein Leben! Und Gott sprach zu Jonah: Verdrießt es dich sehr um den Kikajon? Und er sprach: Sehr

1) Ein schnell emporschießendes schattenreiches Gewächs.

verdrießt es mich, zum Sterben! Da sprach der Ewige: Dir ist leid um den Kikajon, mit dem du keine Mühe gehabt und den du nicht groß gezogen, der als Kind einer Nacht entstanden und als Kind einer Nacht verschwunden ist. Und mir sollte es nicht leid sein um Nineweh, die große Stadt, in welcher mehr als zwölf Myriaden Menschen sind, die nicht wissen, zu unterscheiden zwischen der Rechten und Linken, dazu vieles Vieh? —

(Michah 7, 18—20.)

מי Wer ist, o Gott, Dir gleich, der Missethat vergiebt und den Abfall übersieht dem Ueberrest seines Eigenthums! Nicht für immer hält Er seinen Zorn an; denn an Gnade hat Er Gefallen. Er wird wiederum sich unser erbarmen, wird unterdrücken unsere Schuld. Ja, Du wirst in die Tiefen des Meeres werfen all ihre Sünden. Du wirst Jaakob Treue erweisen, dem Abraham Huld, wie Du zugeschworen unseren Vätern seit uralter Zeit.

חָרָה־לִי עַד־מָוֶת׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־
הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ
בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה
הָיָה וּבֶן־לַיְלָה אָבָד׃ וַאֲנִי
לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה
מִשְׁתִּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ
לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃

בספרים ובקיק מסיימין כאן. ויש מוסיפים. (סוף ספר מיכה).

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד
אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ
עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת
יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם׃

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־
הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

*) Uebersetzung siehe S. 288.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן. כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.

וְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

Gemeinde הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

*נפשי קני

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

וְנָחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: חצי קדיש.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

Vorb יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת מנחה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

*) Uebersetzung bis ו׳ ובשנים קדמניות S. 92–111.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִרְאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים

לְךָ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִיד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחַל
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
כְּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת:

כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחִלָּן לִשְׁבָטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּכֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וְקָשֵׁי עֹרֶף,
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת | שְׂפָתַיִם:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבַצַּע שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְרִירַת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשְׁוֹמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
יְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶּשְׁבָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחָלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

אֱלֹהַי. עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי.

דַּי. אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון. — Oeffnen der Bundeslade.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶסּוּד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וְלִחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

סוגרין הארון. — Schließen der Bundeslade.

ע"פ א"ב.

Gem. אֵיתָן הֵכִיר אֱמוּנָתֶךָ׃
בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לְרַצּוֹתֶךָ׃
גָּהַץ בְּךָ וְיָדַע יְרָאָתֶךָ׃
דָּץ לְהוֹדִיעַ לַכֹּל הַדָּרָתֶךָ׃
הֲדָרִיךְ תּוֹעִים בִּנְתִיבָתֶךָ׃
וְנִקְרָא אָב לְאֻמָּתֶךָ׃
זֵהַר לַעֲשׂוֹת גְּבוּרָתֶךָ׃
חָפֵץ לַחֲסוֹת בְּצֵל שְׁכִינָתֶךָ׃
טַעַם לָעֲבָרִים כַּלְכָּלָתֶךָ׃
יָדַע לַשָּׁבִים כִּי־אֵין פְּלִלָתֶךָ׃
Vork. כִּי הָאֱמִין בְּךָ לְחַלּוֹתֶךָ׃
חִלַּטְתָּ אֲשֶׁל יִלְהַוְכִּיר
גְּבוּרָתֶיךָ׃

Gem. זְכֻרָה תַחְשֹׁב לָנוּ׃
בְּעֶבְרָן אָב סְלַח־לָנוּ׃
Vork. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה־
לָנוּ׃ מָגִנֵּנוּ כִּי לְךָ יְחַלְנוּ׃

זְכֹר־נוּ לְחַיִּים׃ מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים׃ וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים׃ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

[1]איתן (Gem.) Da noch Keiner Dich anzurufen verstand,
Hat Dich der felsenfeste Ahn[2]) erkannt.
Von Dir erhellt, lehrt' er, Dir sich beugen,
Froh, Dich im Glanze Allen zu zeigen.
Irrende führt' er auf Deine Bahn;
Drum heißt er Deines Volkes Ahn.
Er begeisterte sie, Dein Wort zu vollbringen,
Froh, daß sie sich bergen in Deiner Allmacht Schwingen.
טעם Den Dank für Deinen Segen legt' er Pilgern in den Mund;
Daß Keiner außer Dir, macht' er den Wandrern kund[3]).
Er glaubt' an Dich, nur Dir wollt' er sein Flehen weih'n;
Deine Allmacht zu preisen, pflanzt' er einen Hain[4]).
צדרה Als frommes Verdienst anrechn' es uns;
Um des Ahnes Frömmigkeit vergieb uns.
Nicht nach unsren Sünden thu' an uns,
Du unser Schirm! Dir vertrauen wir uns.

1) Verf. dieses und der folgenden Stücke: R. Elijah b. Mordchai. 2) Abraham.

3. u. 4) Den Hain אֶשֶׁל, den Abraham gepflanzt (1. M. 21, 33), bestimmt der Midrasch dahin, daß er zur gastlichen Aufnahme vorüberziehender Wanderer gedient; da habe Abraham ihnen gastfreundlich Speise und Trank und Wegegeleit geboten, und wenn sie ihm zu danken sich anschickten, habe er ihnen Gott als den Urheber all der empfangenen Liebe gezeigt, dem ihr Dank gebühre. So habe er die Seelen der Erkenntniß des wahren Gottes gewonnen.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Gem. מָאֳהָב וְיָחִיד לְאִמּוֹ.
נַפְשׁוֹ לַטֶּבַח בְּהַשְׁלִימוֹ.
שְׂרָפִים צָעֲקוּ מִמְּרוֹמוֹ.
עוֹנִים חוֹסָה לָאֵל מְרַחֲמוֹ׃
פּוֹדֶה וּמַצִּיל רְחָמוֹ.
צָוָה שֶׂה תְּמוּרָה בְּמִקּוֹמוֹ.
קָשַׁב אַל־תִּשְׁפֹּךְ דָּמוֹ.
רְחֵפוּ רַחוּם לְרוֹמְמוֹ׃
שְׁמָרוֹ וְקִיְּמוֹ לְשִׁמּוֹ.
שִׁפֵּר תְּאָרוֹ כְּנֵגַהּ יוֹמוֹ.
Vorb. תְּרָאֵהוּ הַיּוֹם כְּשָׁרוּחַ
בְּאוּלָמוֹ. תְּזָכּוֹר עֲקֵדָתוֹ
וְתָחֹן (נ״א וְתַעֲזֹר) עַמּוֹ׃

Gem. לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה.
Vorb. בְּצֶדֶק אָב נִחְיֶה. יי״
מֵמִית וּמְחַיֶּה. בִּמְלָלָיו
רְדוּמִים יְחַיֶּה׃

מאהב (Gem.) Da der Einzige, von seiner Mutter geliebt,
Zum Tode willig sein Leben giebt[1]),
Schrieen Serafim aus der Höhe betrübt
Um Gnade zu Gott, der Erbarmen übt.
Der Erlöser und Retter erbarmt sich sein,
Und ein Lamm tritt für ihn als Opfer ein.
Er[2]) vernahm: Nicht vergieße sein Blut!
Der Erbarmer spart' ihn für höheres Gut[3]).
שמרו Zu seines Namens Ehre schirmt' und erhielt Er ihn;
Wie den lichten Tag läßt Er in Schöne ihn blühn.
O schau' ihn heut wie verbannt auf Deinem Altare!
Seiner Hingebung gedenke, und sein Volk schütz' und wahre.

לפניו O erhalt' uns vor Dir in Dauer und Leben:
Um des Ahnes Frömmigkeit laß uns leben!
O Gott, der tödtet und wieder ruft ins Leben,
Mit Deinem Lebensthau wolle die Entschlafenen beleben!

1) Isaak, da er geopfert werden sollte.
2) Abraham.
3) Er sollte den Bund mit Gott fortführen und in seinen Abkömmlingen verewigen

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

שׁ׳חמה חתים אלה ביזבי מרדכי.

Gem. אֲרֵאֲלִים בְּשֵׁם תָּם
מַיְמָלִיכִים. לְמֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים׃ יָפִיו לָשׁוּר בָּהֶם
הוֹלְכִים. יְלָדָיו הַיּוֹם גָּוִים
הֲמַלְאָכִים. הַמַּקְהִישִׁים
וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם יְהֹ
אֵיבָה מַשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם
אֲבִיהֶם מְבָרְכִים. רָם לְרָצוֹת
בְּדְבָרִים רַבִּים׃ בְּזְכוּת
הַתָּם יָצִיץ מֻחֲרָכִים. יְהֹ
יָאִיר עֵינֵי חֲשׁוּכִים. מֶלֶךְ
נָצָב בַּעֲדַת בְּרוּכִים. רוֹצֶה
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר נְמוּכִים.
דּוֹפְקִים בְּתִפְלָה לְהַשְׁכִּים.
כָּטוֹב וְסַלַּח עִמָּם יַסְכִּים׃
ש. יַשְׁמִיעַ לֹא תֵבוֹשׁוּ דַּכִּים.
יֵאָמֵר לָכֶן לְבֵית הַמְּחֻכִּים׃

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ארֵאלים (Gem) Engel im Namen des Unschuldigen[1]) verherrlichen
Den, der herrlich über alle Herrlichen.
Seine Schönheit zu schauen am Throne gehen sie.
Seine Sprossen[2]) — wie Engel heut da stehen sie,
Gebete reihend, den Ew'gen heil'gend und weihend,
Dem Haß und der Zwietracht nicht Stätte verleihend,
Einmüthig in des Vaters Namen benedeiend,
Den Höchsten durch mildes Wort zu gewinnen.
כוכית O schaue gnädig herab, um des Edlen frommes Thun und Sinnen!
O Gott! der Umdüsterten Aug' erhelle,
Du, der in der gesegneten Schaar nimmt seine Stelle!
O Du, Deinem Volke in Gnaden geneigt,
Bring' zu Ehr' und Würde die tief sind gebeugt!
Die seit dem Morgen betend klopfen an Deine Pforte,
Gütig und verzeihend gewähr' ihnen nach ihrem Worte.
Er verkünde: Nicht seid beschämt, ihr Armen! —
So mög es den Harrenden tönen voll Erbarmen!
ימלך (Vo b. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

1) Jaʿakob, nach 1. M. 25, 27.
2) Jisrael.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Israels! O Gott!

(בספרד"ם ובחרבה קהלות אשכנז מתחילין מיד מיכאל מימין מהלל.)

התום ש"המח אלעזר.

אֱמוּנָה אֹם נוֹטֶרֶת. Vorb. u. Gem.
לְמַעַנְךָ עֲזוֹר לַנִּשְׁאֶרֶת.
וַעֲקָתָהּ רְצֵה כְנִקְטֶרֶת.
קָדוֹשׁ׃

אמונה (Vorb. u. Gem.) Dem Volke, das treu an dem Glauben hält, — Um Deinetwillen sei Heil seinem Reste bestellt.
Laß wie des Weihrauchs Wallen Dir seinen Flehensruf gefallen, — Heiliger!

כַּפֵּר וְיַסְלַח. Vorb. u. Gem.
אֵל טוֹב וְסַלָּח. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

כפר (Vorb. u. Gem.) O übe Verzeihung und Geduld,
O Gott, vergebend aus voller Huld! Erhabener! Heiliger!

תְּפִלָּתֵנוּ מִמְּעוֹנוֹת. Vorb. u. Gem.
יְקֻבָּל כְּקָרְבָּנוֹת. הָאֵל
קָדוֹשׁ׃

תפלתינו (Vorb. u. Gem.) Aus seinen Himmelshöhen mög' Er sich wenden
Zu unseren Gebeten, wie zu Altarspenden! — Heiliger Gott!

מִיכָאֵל מִימִין Vorb. u. Gem.
מְהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל
מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל.
בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל.
וּבָאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל׃

מיכאל (Vorb. u. Gem.) Zur Rechten preiset Michael,
Zur Linken rufet Gabriel:
Wer in den Himmelreichen
Kann sich dem Herrn vergleichen?
Und auf Erden wer Deinem Volke Israel?

וּבֵכֵן שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃

ע"פ אב.

אֲרִאֵלִי־דוֹד פּוֹצְחִים
הִלּוּלוֹ. בְּרִתֵּת וָזִיעַ מְפָאֲרִים

(ארואלי) Glänzende Heere das Loblied ihm bringen;
In Zittern und Beben seines Preis sie singen.

1) Diese Erscheinung zur Keduschah führt die Erscheinung, die dem Propheten Jeschajah (Jes. 6, 2 f.) geworden, umschreibend aus. Den Schluß einer jeden Strophe bildet ein Halbvers jener Stelle, der gleichzeitig als ein besonderer Zug in dem erhabenen prophetischen Bilde dient.

סְלְסוּלוֹ, נְשִׂיאִים וּבָאִים בְּיִשְׁעוֹן
פְּלוּלוֹ. שְׂרָפִים עֹמְדִים
מִמַּעַל־לוֹ: מיכאל

דָּגוּל מֵרְבָבָה הוּא בְּלִי
כַחַד. הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד
וַתִּפְחָד. *וְעִמּוֹ צְבָא הַמְשֻׁל
וְכַחַד. שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ
כְּנָפַיִם לְאֶחָד: מיכאל

זִקִּים וּבְרָקִים מַרְעִידִים
לְפָנָיו. חֲרָדִים לְהַרְעִיד
בְּכָל־פִּנָּיו. טָסִים בְּאַרְבַּע
פִּנּוֹת מַצְפָּנָיו (נ״א פְּנִינָיו).
בְּשִׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו: מיכאל

יְרֵאִים וַחֲרָדִים גְּדוּדֵי
חֵילָיו. כָּל־מַלְאָכָיו וַחֵילֵי
דָגְלָיו. לְמוּלוֹ יָרוּצוּ לְגַדְּלוֹ
בְּשִׁבְלוֹלָיו. וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה
רַגְלָיו: מיכאל

מִים וְעַדִּים בְּרֹגַע
מְיוּעָף. נוֹרָא בְּלִי יְכֹלִים
לָשׁוּר וּלְצוֹפֶף. סְבִיבוֹת
כִּסְאוֹ מִתְחוֹפֵף. וּבִשְׁתַּיִם
יְעוֹפֵף: מיכאל

עֲרָכִים עָנָיו עֲזוּזוֹ לוֹמַר.

Es nahen ihm mit dem Jubelsang, dem ihm geweihten,
Serafim, stehend ihm zur Seiten.
דגול In seinen Myriaden in glänzender Pracht Er sich hebt.
Er blicket zur Erde: sie zittert und bebt.
Rings ihn Sturm und Wetter und Schauer umringen,
Serafim, jeglicher mit sechs der Schwingen.
זקים Blitz' und Flammen vor ihm erzittern;
Selbst bebend, die Welt sie durchfliegend erschüttern.
Es durchsausen das All nach all seinen Ecken
Die Schaaren, die mit Flügeln ihr Antlitz bedecken.
יראים Bangend und zagend seine Schaaren und Heere,
All seine Boten, seine Fahnen und Chöre,
Hin zu ihm eilend, ihn zu preisen in seinem Palast,
Die Schaar, deren Schwung' ihre Füße umfaßt.
מים Sie fliegen im Nu von Meer zu Meer;
Nicht schauet ihr Blick den Erhabnen, so hehr.
Im Kreise sie seinen Thron umringen.
Die im Flug zwei regen der Schwingen.
ערכים Seiner Allmacht wollen das Loblied sie singen,

*) נ״א וּסְבִיבָיו סוּפָה וּסְעָרָה וְפַחַד וכן מתרגם.

שְׂאִי פְקוּד פָּלֶל לְגִבּוֹר.
צְהֲלוּת עַל עֶרֶק בְּנֹאמָר.
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
מיכאל

Der Weihe Gesang als Tribut ihm bringen.

Auffubeln sie von seiner Gnade in herrlichem Klang.

Und Einer dem Andern ruft im Seelendrang

קְלוֹס קְדֻשׁוֹת קָדוֹשׁ קְדוֹשׁוֹת. רִבּוֹ רִבְבָן עֵינַיִם מְלֵאוֹת. שְׂכֶן עַד מַעֲרִיצִים בִּישִׁיאוֹת. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת: מיכאל

Kloum Kedushoth Kadosh Kedoshoth. Ribbo Ribbon Einaim Melloth. Sekhen Ad Maarizim Bishioth. Kadosh | Kadosh Kadosh Adonoi Tzebaoth:

Den Ewigthronenden preisen sie zum Schluß:

Heilig, heilig, heilig der Schaaren Herr! — ist des Lobes Erguß.

תַּקִּיף מֵרֻבָּה מְפֻאָרִים לְסַלְדוֹ. תְּכִי תִלִּים עֹמְדִים לְכַבְּדוֹ. תֵּבֵל וְכָל־דָּרְיָהּ מַקְדִּישִׁים הוֹדוֹ. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Takkif Merubbah Mefuarim Lesaldo. Tekhi Thilim Omdim Lekabbedo. Thebel Vekol-Dorioh Makdishim Hodo. Melo Khol-Haoretz Kevodo:

Sie preisen voll Inbrunst den Mächtigen in seinen Heeren;

Zahllose Schaaren stehen, ihn zu verehren.

Die Erd' und ihre Bewohner verherrlichen seine Macht.

So weit die Erdenräume, reicht seine Pracht!

מִיכָאֵל מִימִין מְהֻלָּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמֻלָּל.
בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: Vorb.

וּבכן (Vorb.) Und so möge zu Dir das Weihelied aufsteigen! denn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet

כִּי רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת. וְעָזּוֹ בַּשְּׁחָקִים. וּזְרוֹעוֹ בַּמְּעָנָה. וְקִדּוּשׁוֹ בְּזִבּוּל. וַאֲמָתוֹ בָּעֲרָפֶל. וּמוֹרָאוֹ Gem.

כי (Gem.) Denn sein Thron ist in den Aetherräumen, seine Allmacht im Gewölk, seine Kraft in der Himmelswohnung, seine Weihe in einer Thronesstätte und seine

בִּשְׁמֵי שָׁמַיִם. וְקַשְׁתּוֹ
בַּשְּׁמָמִים. וְקוֹלוֹ עַל־הַמַּיִם.
וּמוֹשָׁבוֹ בְּרוּם. וּמַבָּטוֹ
בְּתַהֹם. מִמַּעְלָה קָדוֹשׁ.
וּמִמַּטָּה בָּרוּךְ. מִמַּיִם אַדִּיר.
וּמִמְּרוֹת כֹּל. וּמֵאֶרֶץ יָשָׁר.
וּמֵעֲצִים רֶנֶן. וּמֵהָרִים רֶגֶד.
וּמִגְּבָעוֹת שִׁיר. וּמִכָּל־
בְּרִיָּה תִּפְאָרָה. וּמִכָּל־רֹאשׁ
כָּבוֹד. וּמִכָּל־עַיִן רָמוּ.
וּמִכָּל־אֹזֶן שָׁמַע. וּמִכָּל־
פֶּה הוֹדָיָה. וּמִכָּל־לָשׁוֹן
שֶׁבַח. וּמִכָּל־גָּרוֹן רֹן. וּמִכָּל
לֵב רָחַשׁ. וּמִכָּל־כֶּרֶב הָגָיוֹן.
וּמִכָּל־בֶּרֶךְ בְּרִיעָה. וּמִכָּל־
קוֹמָה הִשְׁתַּחֲוָיָה. וּמִכְּנָסִים
כָּבוֹד. וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים
שִׁיר. וּמִבַּחוּרִים וּבְתוּלוֹת
הַלֵּל. וּמֵעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים
עֹז. וּמִדֹּר לְדֹר גְּבוּרָה.
וּמֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם בְּרָכָה.
כִּי כֻלָּם בָּרָאתָ לְמַעֲנֶךָ:
יִקְרְאוּ זֶה לָזֶה. וַיַּעֲנוּ זֶה
לָזֶה. וְיֹאמְרוּ זֶה לָזֶה. גּוֹשׁוּ
עוֹשׁוּ חוּשׁוּ. וְנַעֲרִיץ לְמֶלֶךְ

Schauer im Wolkendüster und seine Erhabenheit in den Himmeln der Himmel. Sein Bogen ist am Himmel, seine Stimme über Wassern, sein Sitz in der Höhe, sein Blick in die Tiefe. Von oben ruft's: Heilig! aus der Tiefe: Gebenedeiet! aus den Wassern: Triumph! Von den Strömen rauschen Stimmen, von der Erde Gesang, von den Bäumen Jauchzen, von den Bergen Hüpfen, von den Hügeln Klang, und von jedem Geschöpfe Verherrlichung! Von jedem Haupte Beugung, von jedem Auge freudig Winken, von jedem Ohr stilles Lauschen, aus jedem Munde Dank, von jeder Zunge Lob, aus jeder Kehle Jubel, aus jedem Herzen Wallen, aus jedem Innern Regung, von jedem Knie Beugung, von jeder Höhe Neigung, und von Greisen Ehre, von Männern und Weibern Loblied, von Jünglingen und Jungfrauen Preisgesang, von Säuglingen und Kindern Verherrlichung, und von Geschlecht zu Geschlecht Jubelruf, und von Ewigkeit zu Ewigkeit Segensspruch. Denn alle erschufst Du Dir zum Preise. Und sie rufen einander und antworten einander und sprechen zu einander: Auf! im raschen Lauf! Lasset den Herrn

* Reihen, sammeln, eilen.

der Ehren den Preisgesang verklären, ihn, den Erhabenen, Herrlichen in Heiligkeit!

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.). Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit; — voll ist die Welt, seine Diener fragen einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit; — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner

הַכָּבוֹד׃ הָאֵל הַנַּעֲרָץ
וְהַנִּקְדָּשׁ בַּקֹּדֶשׁ׃

Vorb. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

Gem. u. Vorb. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם
מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם
בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Gem. u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ
מִמְּקוֹמוֹ׃

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יֶפֶן
בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים׃

Gem. u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ | יְיָ אֶחָד׃

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ

בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־
חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
Gem. u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

Gem. וּבִדְבָרֶיךָ כָּתוּב
לֵאמֹר׃

Gem. u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

Vorb. לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ
וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ
נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ׃
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ׃ וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ׃ צַדִּיק אַתָּה
עֲמוּסֶיךָ׃ תְּקַדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

Gnade den Ruf zum zweiten Male sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem. u. Vorb.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי (Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

כִּי מְקֻדָּישְׁיִךְ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ (נ״א כְּעֶרְכֶּךָ) קָדַשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מְקֻדָּשִׁים: בְּאֵין מֵלִיץ יִשֵּׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר חָק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

עוֹד יִזְכֹּר־לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אָדֵנוּ. וּבֶבֶן הַנֶּעֱקָד יַשְׁבִּית מְדֵינֵנוּ. וּבְזִכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְאֶדֶךְ דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדֹנֵינוּ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

כי Denn die Dich heiligen hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Itzchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheilsspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael. Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

*)וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ.

*) Uebersetzung s. S. 93.

וּפְתִחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה
יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי
תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ
יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

**אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:**

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) **הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ** (כאהבה) **מִקְרָא־
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:**

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

הוֹם וְחָנֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

סליחות למנחה של יום כפיר.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ׃

סלח (Vorb.) Vergieb uns, Du unser Vater! denn aus großer Thorheit haben wir gefehlt. Verzeih' uns, Du unser König! denn viel sind unserer Sünden.

פתיחה. ע"פ אדני. Gem.

אֲדֹנָי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. בָּטִית שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים׃ נְשׁוּנָא אֵלַי בְּדִבְרִים עֲרֵבִים. דִּרְשׁוּנִי וְחָיוּ יָמִים רַבִּים׃ הֲלֹא דְבָרֶיךָ לְעוֹלָם נְצָבִים. וּבָם אֲנוּ נִשְׁעָנִים וְנִקְרָבִים׃ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. חָנֵּנוּ כְּחַסְדֶּיךָ הַמְרֻבִּים׃ טוֹב אַתָּה לָרָעִים וְלַטּוֹבִים.

אדני (Gem.) Der thront ob Cherubim, Herr Zebaoth!

„Kehrt um, Abtrünn'ge!" lautet Dein Gebot.

„O nahet mir mit holdem Beterwort!

„O suchet mich, gewinnet Lebens Hort!"

Dein Wort, o Herr, besteht, so lang die Welt;

Darauf ist unser Hoffen festgestellt.

Zu Heil und Leben wolle unser denken,

Nach Deiner großen Huld uns Gnade schenken.

טוב Mild nimmst die Bösen Du, wie Gute, an,

וּמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
שָׁבִים: כִּי לֹא תַחְפֹּץ
בְּמִיתַת חַיָּבִים. לָכֵן
אָנוּ מַשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים: מֶלֶךְ
מְהֻלָּל בְּמַחֲנוֹת
כְּרוּבִים. נַקֵּנוּ מֵחֵטְא
וּמֵחֲיוּבִים: סְלַח־לָנוּ
כִּי פְשָׁעֵינוּ רַבִּים.
עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים
דַּחֲצוּבִים: פְּתַח־
תְּשׁוּבָה לְבַל יְהוּ
נִשְׁלָבִים. צַעֲקוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְהוּ נִקְשָׁבִים:
קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ חֹצֵב
לְהָבִים. רְצֵנוּ כְּעֹלוֹת
פָּרִים וּכְשָׂבִים: שַׁבְנוּ
אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים.
תְּמוּכִים וּבְטוּחִים
עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

Die Rechte offen, Reu'ge zu empfah'n.
Du willst es nicht, daß schuldbedeckt wir sterben;
Drum früh und spät um Deine Huld wir werben.
O König, dem Cherubim im Verein
Lobsingen, sprich von Sünd' und Schuld uns rein!
Trotz unsrer Sündenlast woll uns verzeih'n,
Um Felsenfeste[1]) uns Gehör verleih'n.
פתחי Der Buße Pforten seien nicht verschlossen,
Und unserem Flehensruf Dein Ohr erschlossen.
Wir nahen Dir, von dem aus Blitze zünden:
Laß Gunst vor Dir, den Opfern gleich, uns finden.
Sieh' Greis' und Jünglinge zu Dir bekehrt,
Gelehnt auf Dein Erbarmen, treu bewährt!

1) Die im Glauben starken Erzväter,

(* כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים, וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׂעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יְיָ מָלֵא אֹהֵב צְדָקוֹת מְקָרֵם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים, וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן כְּבוֹדְךָ עַל־הַר סִינַי, וְהֶרְאִיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: אַרְחוֹת חַסָּדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ, וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב, וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב, וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ, וְדַיְּךָ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: זְכֹר־לַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תְּזֻכֹּר־לָיוֹם וּבְכָל־יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם, כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְּי מְקֻדָּם: מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן, כִּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם, כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מִמֶּנּוּ מַאֲמָר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיֶּעֱמַר נָאֲמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ [עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ [יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְכָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ

*) Ueberſetzung S. 212.

מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:
הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל: הַזְכּוֹר רָחֲם בְּרִיתֶךָ
וְהַנְחֵם כְּרוֹב חֲסָדֶיךָ אֲשֶׁר כָּרַתָּ אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ
כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ
עָלֵינוּ: לַיָּי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(Vorbeter) סַלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

(Gemeinde) וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי |
סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קכו ע"כ א"כ וש"המח חתום לבסוף מנחם ברבי מכיר.

אַחֲלָה אֶת־פְּנֵי יְיָ אוּלַי אֲכַפְּרָה. בְּעַד חַטֹּאת וַעֲבֵרוֹת
עָצְמוּ מִלְּסַפְּרָה. גָּבְרוּ וְעָבְרוּ רֹאשׁ פָּנֵינוּ לְהַחְפִּירָה. דַּשְׁנוּ
בָּם בְּהַתָּר חֻקִּים לְהָפִירָה: הָרָוָה אֶת־הַצְּמָאָה לְהַגְדִּיל
יָסַפְנוּ. וּשְׁרִיר לְבָבוֹת וְתוֹר עֵינַיִם כָּסָפְנוּ. זְלַיְלָנוּ בְּעוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וְכִחֲפְנוּ. חִלַּלְנוּ כָּבוֹד וְחֶמֶד סָפְנוּ אָסַפְנוּ:

טוֹרְפֵנוּ בְּקִרְבֵּנוּ וְנִנָּחֵם עַל־הַמֵּרֵדוּת. יָדַעְנוּ רִשְׁעֵנוּ וְנִכְנַס
בְּלִבֵּנוּ מַרְדוּת. כְּוַנֵּנוּ לָשׁוּב לָאֵל בְּרֵגֶשׁ וְהֶרְדוּת. לְמַעַן
נִמָּלֵט מֵרֶדֶת בּוֹר וָדוּת: מִדַּת חַיְשָׁנָה תַּפְשׁוּ עִם סְפוּרִים.
נָאוֹק מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שְׁדוּם פָּרִים. סָמְכוּ בְּכֹחַ
הַתְּשׁוּבָה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים. עֲמַד לְסַלִּיחָה וּמְחִילָה לְחוֹטְאִים
וְלִכּוּפְרִים: פְּגִיעָה וְעָנוּי הֵן הֵם וְכֹחֵי אֵיוּם. צִיר הַוְּבִיחָה
וּמְנָחָה חִנּוּשׁ בְּרִיוּם. קָרָא וַעֲנָה הֲלֹא מָצָא פְּדִיוֹם.
רָדָתוֹ הוֹרִיד לְחוֹת הָאַחֲרוֹנִים כְּהַיּוֹם: שָׁמַעְנוּ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה וְהוֹדַרְנוּ הֲדָרִים. שָׁבוּ בְּצוֹם בְּנֵתִים יְחִידִים שָׁרִידִים.
תָּמְמוּ הַיּוֹם יַחַד הוֹרִים וְיִלְדִים. תָּקְפוּ בְּמִקְרָא עֲצָרָה
לְמַעַט (1שְׁלָדִים: מִינֵי סַמֵּי קְטֹרֶת רֵיחַן עֶרֶב. חֶלְבְּנָה
צְרוּפָה בְּיָם עִמָּם לְהִתְעָרֵב. מִכָּן (מיאן) לְשׁוֹבְבִים אֲשֶׁר
בָּעֲמִים בְּקִרְבָּם. בָּרְבִים בִּהְיוֹת עִמָּם יַקְבִּילוּ לְהִתְקָרֵב:
מְצֹרָף וּמְטֻהָר יְנַקְּנוּ וַיְצַבְּנוּ כְּבִכּוּרִית. כֹּפֶר יְחַנֵּנוּ
(2מֵעִידִית וְלֹא (3מִבּוּרִית. יֹשֶׁר יָדִיד יְזַכּוֹר לְבַת עִבְרִית.
רָץ וְהִטִּיף כְּהַיּוֹם דַּם בְּרִית:

*)אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסַלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת)
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ
לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

1) Muskel, Muskelkräfte. 2) Des Edlen halben. 3) Geringes.
*) Ueberſetzung ſiehe Seite 217.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה׃ הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְיָ וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קכז ע"ס א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

אָפְסוּ אֹשִׁים וּבָטְלוּ קָרְבָּנוֹת. בַּמֶּה נְקַדֵּם שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת.
גְּבִר דָּגוּן בְּקִרְבֵּנוּ אֵין לְרַצֵּיתְךָ בְּתִחְנוֹת. דְּרוֹשׁ רַחֲמִים
בַּעֲדֵנוּ לְמִצְוֹא חֲנִינוֹת׃ הֲלֹא מְקֻדָּם כְּשָׁגוּ הוֹרִים לְפָנֶיךָ.
וַדֵּי חַטָּאת וְאָשָׁם מְכַפְּרִים פָּנֶיךָ. זֶבַח וּמִנְחָה סָלָקוּ
וְנֶהֱרַס בֵּית מְעוֹנֶךָ. חֲלוֹת פָּנֶיךָ לֹא נוֹכַל לְהָשִׁיב חֲרוֹנֶךָ׃
טֶנֶא שִׁמְצָתֵנוּ בַּמֶּה נָדִיחַ וּנְכַפֵּר פֶּשַׁע. יַחַד קָרֵב וּמַקְרִיב
קָצְתָּ מִיּשַׁע. כַּפָּרָה אִם־אַיִן וּמַאַיִן יֵשַׁע. לְמִלְכָּלִים
בְּכָל־יוֹם בְּחֵטְא וְעָוֹן וָרֶשַׁע׃ מְשׁוּגוֹתֵנוּ אַתָּנוּ תָּלִין בְּאֶפֶס
תָּמִיד מִנְחַת עֶרֶב. נִיחוֹחֵי שַׁחַר גַּם־הֵם פֶּסַח הַמַּצְדִּיקִים
שְׁגֶגַת עֶרֶב. סַרְחוֹנוֹת יוֹם־יוֹם נוֹסִיף וְלֹא נִגְרַע מִקֶּרֶב.
עֲוֹנוֹת רַבּוּ וְגָבְרוּ חֶרֶב׃ פֶּסַח כָּל־אֵלֶּה וְנִשְׁאַרְנוּ רַקִּים. צוֹם
צַמְנוּ הַיּוֹם לְמַעַט דָּם וָחֵלֶב תְּמוּר דָּמִים הַנִּזָּרְקִים. קוֹמָה
נִכּוֹחַ בְּתַחַן שְׁתַּיִם תְּמוּר עֲקֵדַת כֶּבֶשׂ בִּשְׁנֵי פָּרָקִים. רֹאשׁ
נָשׂוֹחַ וְצַוָּאר נִפְשׁוֹט בְּעֵד קְרִיצָה וּמְלִיקָה וְקִפּוּל דָּם
בִּמְזָרְקִים׃ שַׁדֵּי שׁוּר בְּמַעֲרִימִים כָּל־זֹאת לְרַצּוֹנֶךָ.

שַׁוְּעָתָם שְׁעֵה וְתַרְבֶּה לָהֶם מְחִילָתֶךָ. תַּרְאֵה לְעַמְּךָ יֶשַׁע
וַאֲהָבָתֶךָ. תַּחַת כִּי הֵם עַמֶּךָ וְנַחֲלָתֶךָ: ©. 472. אל מלך יושב

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָרְיָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּוָּרֵא: כִּי אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֶצַח לְהָרִים רֹאשׁ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב לי׳ הישועה י׳ צבאות עמנו י׳ צבאות
קכח אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ אב ושׁ״מה זכריה חזק.

אָפֵס זֶבַח וְעוֹלָה. בַּמֶּה נִמְצָא לְפָנֶיךָ מְחִילָה. גֶּבֶר חַטָּא
וְעוֹלָה. דַּלְנוּ מֵהַקְרִיב קָרְבַּן מְעִילָה. הֶחֱרַב מְלוֹן הַמִּשְׁכִּינָה.
וְאֵיךְ נִמְצָא לְפָנֶיךָ הֲגִינָה. וְלַיִל יָקָר כְּבוֹד הַחֲבִינָה. חָמְרוּ
וְנִמְנְעוּ אַנְשֵׁי אֱמוּנָה: טֹרְדוּ עִמִּדִים בַּחוֹמָה. יוֹדְעִים
לְעֵתִּי וְלַחֲשִׁיב חֻמָּה. כַּפָּרָה עָתָה בַּמָּה. לְמִי־אֵי תוֹךְ אָוֶן
וּמִרְמָה: מִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ בִּשְׁעַת וַעֲמֶךָ. נָאוֹק בְּעֵד עַם
עָנִי וָאֶזֶךְ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ. עֲבוֹר כִּי הַסְלִיחָה עִמְּךָ:
פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ בּוֹשְׁנוּ לְחָרִים. צְדָקָה אֵין לָנוּ לְהַרְבִּית
דְּבָרִים. קָרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בּוֹשִׁים וַחֲפוּרִים. רַחֲמִים וְיֶשַׁע מִמְּךָ
מְסַפְּרִים: שׁוֹקְדִים דְּלָתֶיךָ בְּשִׁחַּ תַּנְנוּ ם. תּוֹבְעִים צְדָקָה
כַּעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים. וְעֵרִים לְךָ וְעַל חַיֵּיהֶם מִתְחַנְּנִים.
בְּטוּחִים עַל־רַחֲמֶיךָ יְעַל צִדְקוֹתֶיךָ נִשְׁעָנִים: הָבוּב
שְׁפָתֵינוּ רְצֵה נָא כְּפָרִים. וְעֶרֶב תַּחֲנוּגֵינוּ כְּהַקְרָבַת דָּם
וְאֵמוּרִים. הָבֵל עֹל בִּלֹא הוֹן מְכוּרִים. חֹפֶשׁ קָרָא וַקְבֵּץ
פְּזוּרִים: חוֹנֵךְ לֵב עַמְּנוּ בַּדִּין אַל־תֵּשֵׁב. וַעַם | מַעֲמֶךָ
הַעֲבֵר וְאַל־תָּשֵׁב. קַבֵּל שִׁיחֵנוּ וְקוֹל שַׁוְּעָתֵנוּ הַקְשֵׁב.
אֵל מֶלֶךְ עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים יוֹשֵׁב: ©. 472. אל מלך יושב

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי־כַּפּוּ אֱמוּנִים | מִבְּנֵי אָדָם:
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמֶּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב לי׳ הישועה י׳ צבאות אשרי י׳ הישיעה
מיוסד ע״פ א״ב ובסוף התים ש״המח שמעון בר יצחק חזק.

רכט אלהינו ואלהי אבותינו

אָפֵס מֵזִיחַ מִחַבֵּב וּמְכַפֵּר. בָּטְלוּ תְּמִידֵי עֶרֶב וָצֹהַר. נֶחֱלִים לוֹחֲשׁוֹת עָמְמוּ לַהֲהָפֵר. דְּמִים וֶאֱמוּרִים בָּטְלוּ מִלְּכַפֵּר: הַמְשִׁישַׁ פֶּס וּבְגָדִים מְרֻבָּה, וְאֵין מְרַצֶּה וּתְפִלָּה מַרְבֶּה. זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עָצְמוּ לְהַרְבֶּה. חֻבָּלָה רוּחֵנוּ מְאוֹרֵנוּ כָּבָה: טְיֵרַת מַקְדְּשֵׁנוּ מֵעֵת חָרְבָה. יוֹם עַל־יוֹם הוֹסַפְנוּ חוֹבָה. כְּשֵׁל כֹּחֵנוּ מִשְּׁמֹעַ דִּבָּה. לוּלֵי רַחֲמֶיךָ וְתוֹרָתְךָ הָרְחָבָה: מִסְּרֵת בְּיָדֵינוּ מִימוֹת אָבוֹת. נָהוֹג לְפָנֶיךָ בְּתַחַן לְהַרְבּוֹת. שִׂיחוֹת לִשְׁפּוֹךְ וּתְחִנּוֹת עֲרֻבוֹת. עֶצְרָה לִקְרוֹא וְאוֹהֲבֵם נְדָבוֹת: פֶּלֶל ו לְהַסְדִּיר כְּרֹגִיל וְשָׁלֵם. צוֹם לְקַבּוֹעַ שָׁפָתַיִם לְשָׁלֵם. קֶדֶם לִקְרָאתְךָ הִכּוֹן לְהִשְׁתַּלֵּם. רְוָחָה לְהַמְצִיא יוֹנַת אֵלֶם: שַׁעַר פְּתוּחַ הַכְנֵת לַשָּׁבִים. תַּכְנִית יָד מֻתַּחַת לְכָרוּבִים. שִׁבְנוּ עֲדֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים. מְקַוִּים לַהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: עֵינֵינוּ כָלוּ לְיֵשַׁע צִדְקָתֶךָ. וְאַף רוּחֵנוּ בְּקִרְבֵּנוּ לְתַאֲוָתֶךָ. נָגְדְּךָ תַּאֲוָתֵנוּ וְדִמְעוֹתֵינוּ בְּסִפְרָתֶךָ. בְּךָ מִבְטָחֵנוּ וְשַׁעֲשׁוּעֵינוּ תּוֹרָתֶךָ: רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ כְּאַזְכָּרַת קְטֹרֶת. יֶעֱרַב שִׂיחָתֵנוּ לְהִטָּהֵר מִשְּׁמָרֶת. צַדְּקֵנוּ וּבְךָ נִתְהַלֵּל וְנִתְאַמֵּץ. חַטָּאתֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנִסּוֹךְ אָמֵץ. קַוִּינוּ אֵל־יְיָ הַנּוֹן וּמְרַחֵם. חֲבוֹשׁ מַכְאוֹבֵנוּ אֲבֵלֵנוּ נַחֵם. וַעֲקֹתֵנוּ קְשׁוֹב מַרְעָה לְהִנָּחֵם. אֲשֶׁר בְּךָ יָתוֹם מְתֻרָחֵם: S. 472. אל מלך יושב

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי־גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: הוֹשִׁיעַ יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

Hilf, o Ewiger! denn aus ist es mit dem Frommen, denn es schwindet die Treue aus den Menschenkindern. Ja, es ist kein Mensch gerecht auf Erden, der das Gute thue und nimmer fehle. Hilf, o Ewiger, Deinem Volke, dem Ueberreste Israels! —

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

Unser Gott und unserer Väter Gott!

קל Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין עֹמֵד לְפָנֶיךָ בַּעֲתִירָה. ע״ם א״ב.

אנשי (Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!

Und Keiner, der mit fromm ergebnem Sinn,

כְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר חִלָּה פָּנֶיךָ
בַּאֲמִירָה׃ בְּקֹשׁ לְמַעַט
מֵחֲמִשִּׁים עַד עֲשָׂרָה׃
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית Gem.
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ Vorb.
וְאֵין גִּבּוֹר לַעֲשׂוֹת אֲמָרֶיךָ׃
כְּמֹשֶׁה בֶּן־עַמְרָם אֲשֶׁר הָיָה
עָנָו בַּחֲצֵרֶיךָ׃ דִּבֵּר וַעֲתָּה
אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן
מְחֵנִי נָא מִסִּפְרֶךָ׃
וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי Gem.
כִּדְבָרֶךָ׃

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ Vorb.
וְאֵין הָגוֹן לְהַמְצִיא תְּרוּפָה׃
כְּאַהֲרֹן אֲשֶׁר כֹּהֵן לְפָנֶיךָ
לַהֲנָפָה׃ וּבְעֵת הֵחֵל הַנֶּגֶף
בָּעָם מִהֵר לְהַתִּירָפָה׃
וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים Gem
וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצֵר
הַמַּגֵּפָה׃

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ Vorb.
וְאֵין זָךְ לַעֲמֹד לְצַפְצָפָה׃
*ענין קרי

Wie Abraham, hin vor Dich trete,
Der Dich erflehet im Gebete.
Er betet: Wenn nur Zehen sind,
Die statt der Fünfzig treu gesinnt!
ויאמר (Gem.) Und Gott gewährt's, daß wenn nur Zehn,
Soll nicht das Strafgericht ergehn. —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der, ein Gottesheld,
Dein Wort zu thun, vor Dich sich stellt,
Wie Amrams Sohn[1]), der demuthreich
In Deiner Nähe weilend gleich
Ergeben rief: Willst Du nicht Schuld verzeihen.
So lösche mich aus Deinen Reihen.
ויאמר (Gem.) Und Gott entgegnet ihm sofort!
„Es ist verzieh'n nach Deinem Wort!" —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der voll Würdigkeit
Die Heilung bringet schnellbereit,
Wie Ahron, der im Priesteramt,
Als Seuchegluth im Lager flammt,
Herbei zu retten unverweilt,
Verderben abzuwehren eilt.
ויעמד (Gem.) Und zwischen Todten und Lebend'gen
Steht er, der Plage Wuth zu bänd'gen. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Kein lautrer spricht mit kühnem Mund,

1) Moscheh.

Wie Pinchas, eifernd für den Bund.
Die Sünder rafft mit kühnem Muth
Er Frevel sühnend hin, — die Brut!
ויעמד (Gem.) Pinchas trat auf hat fürgesprochen:
Bald war der Seuche Zorn gebrochen. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner rein, deß holdes Wort
Wie Davids, der erstand geweihten Ort
Vom Jebusiter[1]). Laut hat er bekannt
In brünst'gem Flehen: Ich fehlt' aus Unverstand!
ויענהו (Gem.) Und Gott Erhörung seiner Bitte sandte,
Als Feuersgluth vom Himmel brannte. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und keiner Deine Zorngluth bringt zum Schweigen,
Wie Salomoh, den in der Wesen Reigen,
Durch Deiner Weisheit Strahl erhellt,
Vor Allen Du hast hochgestellt.
Als er die Wohnstatt Dir gegründet,
Erhörst Du ihn: die Himmelsflamme zündet,
ותאכל (Gem.) Und seine Gaben, seine Spenden
Verzehret sie in Opferbränden. —

כְּפִינְחָס אֲשֶׁר קִנֵּא וַיְכַפֵּר
עַלֵּי יָפֶה. חָרַד וְלָקַח רִמָּח
וַיִּדְקֹר מְנָאֲפָת וּמְנָאֲפָה.
Gem. וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס
וַיִּפָּלֵל וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין טָהוֹר לִצְפִּצָף
בִּשְׂפָתַיִם. נְדָוִד אֲשֶׁר
מִיבוּסִי קָנָה מְקוֹם מִקְדָּשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם. יְמִן לְפָנֶיךָ אָנֹכִי
חָטָאתִי וְחִנֵּן כִּפָּלַיִם.
Gem. וַיַּעֲנֵהוּ יְיָ בָּאֵשׁ
מִן־הַשָּׁמַיִם׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין בּוֹכֵשׁ בַּעֲסָךְ לְהַדְמִים.
כִּשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חִכְמָתוֹ
מִכָּל־יְצוּרֵי הֲדוֹמִים. לְעֵת
רִיחַ וְבוֹל עֲנִיָּתוֹ בְּרֶדֶת
הָאֵשׁ מִמְּרוֹמִים.
Gem. וַתֹּאכַל הָעֹלָה
*וְהַשַּׁלְמִים׃

1) Vom Jebusitischen Fürsten Arawnah kaufte David die Stätte, auf welcher Salomoh, später den Tempel baute (2. Sam. 24, 21, ff.; 1. Chron. 21, 22 ff.; 2. Chr. 3, 1)

*) כדיתי ד׳ א׳ בתוכ וזבחים.

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין מַאֲמִין בְּךָ לְהַבְטִיחָהּ׃
כְּאֵלִידוּ אֲשֶׁר עָמַד בְּהַר
הַכַּרְמֶל לְרַפְּיוֹחָהּ׃ נִזְדַּמְּנָה
לוֹ אֵשׁ וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה
וְהָעֵצִים וְהַמַּיִם לִהֲכָהּ׃

Gem. וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין סֹבֵל כֹּל בְּלֹא עִוְלָתָהּ׃
כְּדָנִיֵּאל אִישׁ־הַחֲמֻדוֹת אֹתוֹ
הִצַּלְתָּ׃ עֲנִיתוֹ בְּגוֹב אֲרָיוֹת
גַּם לְהַרְאוֹתָהּ׃

Gem. אֱלֹהִי שָׁלַח
מַלְאָכוֹ וַיִּסַּר פִּי
אֲרָיוֹתָיו׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין פֶּה אֵלֶיךָ לְדָרְשָׁהּ׃
כְּיוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לָלֶכֶת
תַּרְשִׁישָׁה׃ צָעַק מִמְּעֵי
הַדָּגָה וַעֲנִיתוֹ בְּקָרְשָׁהּ׃

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ לַדָּג

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der auf Dich so innig traut,
Wie Elijah, der fest auf Dich nur baut.,
Als er am Karmel stand voll Eifermuth,
Hast Du gewähret ihm die Himmelsgluth
Und sie verzehret Opfergab' und Scheit,
Schlürst auf das Wasser —

ויהי (Gem.) um die Abendzeit

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der geduldig Alles trägt
Und Falsch und Trug nicht im Gemüthe hegt,
Wie Danijel, der holde theure Mann,
Deß Du Dich gnädig rettend nahmest an.
Du hast ihn aus der Löwengruft erhört
Und Deine Wunderkraft an ihm bewährt.

אלהי (Gem.) Gott seinen Engel ihm entbot
Und schloß der Leuen Rachen, der ihm droht'. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der für Deinen Dienst sich müht,
Nach Dir nur sucht mit gläubigem Gemüth,
Wie Jonah, der nach Tharschisch fluchtbereit.
Du hörst ihn, als er rief in Heiligkeit

ויאמר (Gem.) Und zu dem Ungethüm sprach Gottes Mund,

וַיָּבֹא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבָּשָׁה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין קָרוֹב אֵלֶיךָ נֶפֶשׁ
לְשָׁפְכָה׃ כַּחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל
וַעֲזַרְיָה אֲשֶׁר חֲמָתְךָ בָּם
שָׁכָכָה׃ רוֹמְמוּךָ וְהִצַּלְתָּם
וְלֹא־נִמְצָא בָהֶם | מַכָּה׃

Gem. וּמַתְכַּנְשִׁין
אֲחַשְׁדַּרְפַּנַיָּא סְגָנַיָּא
וּפַחֲוָתָא וְהַדָּבְרֵי
מַלְכָּא׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין שֹׁפֵךְ עָרֶיךָ תַּחֲנוּן׃
כְּנֶאֱמַן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר עָמַד
וְחַרְבָּה חָנוּן׃ תְּרַחֵם עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר נָאַמְתָּ בְּשָׁנוּן׃

Gem. וּ | וּ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן׃

S. 472. אל מלך יושב

Daß es ihn ſpei' auf feſten Bodens Grund.
(Vorb.) Die Glaubenstreuen ſind dahin!
Und Keiner Dir ſo nah', deß Mund
Vor Dir ausſchüttete der Seele Grund,
Als wie Chananjah einſt und Miſchael
Und wie Aſarjah, Alle ohne Fehl!
Sie haben Deines Zornes Brand geſtillt
Sie prieſen Dich: Du retteſt ſie mild,
Und unverſehret blieben ſie von Wunde

ומתכנשין (Gem.) Satrapen, Edle ſammeln ſich im Bunde,
Vezir' und Paſchas auf die Wunderkunde. —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen ſind dahin!
Und Keiner weiß Gebet ſo auszuſchütten,
Wie Deines Hauſes Treuer[1]), der zu bitten
So innig, Herr! vor Dich iſt hingetreten.
Erbarme Dich, wie damals, auf ſein Beten,
Da Du verkündet ihm in heil'ger Stunde,
יי (Gem.) Von Dir, Erbarmer, Gnäd'ger! gabſt die Kunde.

סְפֹלָה לָעָנִי כִּי־יַעֲטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃ נַשְׁפּוֹךְ לְפָנָיו שִׂיחֵנוּ וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד׃ כִּי לֹא־כָזֶה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃

1) Mojeh.

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קלא אלהינו יאלהי אבותינו ע״פ תשר״ק ושהמה לבסוף מאיר.
תְּמוּד עֲבוֹדַת מְזוֹן. שְׁוֹעַת עָנִי תַּאֲזִין: רִוִּיחָתוֹ תַּמְצִיא וְתָפִיק. קְבִיעַת צְרָכָיו תַּסְפִּיק: צְמִיצוּמוֹ תָּרְוִיחַ בְּגַקִּיוּת. פְּדֵהוּ מִקְּדוּקֵי עֲנִיוּת: עֶלְבּוֹנוֹ וְצָרַת דַּאֲבוֹנוֹ. סְלִיחָה מָצָא לַעֲוֹנוֹ: נוֹדוֹ וְטַלְטוּל צַעֲדוֹ. מְכַפְּרִים יְהִוּ בַּעֲדוֹ: לְבַעֲבוּר תַּמְקְדִּישׁ חָרֵב. כַּפֶּרֶת דְּבָרִים | מְקָרֵב: יַעַן חַטָּאתוֹ וְעֶלְתּוֹ. טוֹרְדוּ מִלְכַּפֵּר מַעֲיָלָתוֹ: חֲשׁוֹב בְּכִיוֹ וַאֲנָחָתוֹ. זֶכֶר נִסְכּוֹ וּמִנְחָתוֹ: וְדַי תֹּאמַר לְיִסּוּרָיו. הֲעַבִיטָנוּ דֵי מַחְסוֹרָיו: דַּלֵּי דַלּוּת מְנִיפָה. גָּמָרָה עֶשִׁירִית הָאֵיפָה: וְמִנְחַת אֶבְיוֹנֵךְ תֶּחֱזֶה. אַל־תַּשְׁקֵץ וְתִבְזֶה: מַבְטָאוֹ אֵלֶיךָ יִשָּׁפֵר. רֹם אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר:

S. 472. אל מלך יושב

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. וְתוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֵנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרַיִם: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הַגִיגֵנוּ: בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ:

(Gem.) אנא Ewiger, Gott des Himmels! aufgerichtet sei unser Gebet, ein Weihrauchopfer vor Dir! Laß hervorgehen vor Dir! Laß hervorgehen wie das Licht unsere Gerechtigkeit, und unser Recht wie Mittagshelle! Unsere Worte vernimm Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Wenn wir rufen, erhöre uns, Gott unseres Rechts! —

רחמיך רבים עד על עירך ועל עמך (S. 471)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
תחוס שיהמה מרדכי בר שבתי ארוך.

Vorb. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עֶרֶב רָצִיתָ־נָּא בְּכִשָּׁר. תְּבוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר. בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְגָה.

Gem. כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה:

Unser Gott und unserer Väter Gott!

(Vorb.) Wenn ich zu Dir als Abendspende
Andächtig breite meine Hände,
So laß, o Herr! Dir wohlgefallen
Heut mein Gebet wie Weihrauchswallen,
In reiner Unschuld Dir geweiht.
Erhör, mich! Schon ist's Abendzeit!

(Gem.) Und mein Gebet vor Dir eracht'
Als Abendspend', einst dargebracht!

1) Verfasser: R. Mordechai b. Sabbathai.

רֵיחַ נִיחֹחַ אִמְרֵי־פִי Vorb.
לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. חֶלְבִּי
וְדָמִי הַנִּמְעָט בְּצוֹמִי תְּמוּר
חֲלָבִים וְדָמִים. קַבֵּל הֲגִיוֹן
לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת
הַיָּמִים.
כַּחַטָּאת כָּעֹלָה Gem.
וְכַמִּנְחָה׃
דְּרֹשׁ־נָא בְיוֹם זֶה Vorb.
דְּרִשָׁיךָ וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב
שְׂפָתַיִם. שְׁעֵה לְמַעֲמָדָם
וְטַהֲרֵם כַּכֶּסֶף מְזֻקָּק
שִׁבְעָתַיִם. וּרְצֵה שִׂיחָתָם
כְּשֶׂה אַחַת מִן־הַצֹּאן מִן־
הַמֵּאתַיִם.
כְּמַשְׁקֶה יִשְׂרָאֵל Gem.
לְמִנְחָה׃
כֶּלִיל וְעוֹלָה תְּחָנָתִי Vorb.
תֶּחֱשַׁב וּמַשְׁטִינַי רִיב תָּרִיב.
וְהוֹצֵא כָאוֹר צִדְקִי מֶדֶם
יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרִיב. שָׂפַךְ
כַּמַּיִם לִבּוֹ בְּתִפְלָּתוֹ כָּל־אִישׁ.
וְהַכְרִיב הַמַּקְרִיב Gem.
קָרְבָּנוֹ לַיָּיָ מִנְחָה׃

רִיחַ (Vorb.) Wie würz'ger Hauch
o Weltenhort,
Laß gelten meines Mundes Wort, —
Die Kraft, die heut im Fasten schwand,
Für Blut und Fett vom Opferbrand.
Nimm was im Herzen fromm sich regt,
In dieser Zeit Dir vorgelegt,
(Gem.) Wie Opfergab' und Altarbrände
Und wie des Abends holde Spende!
דְּרֹשׁ (Vorb.) Laß Heil an jene heut' ergehen,
Die brünstig auf zu Dir nur sehen;
Laß Dich von ihrem Wort erflehen.
Sieh, wie sie betend vor Dir stehen!
Und laß wie Silber sie so rein,
Das siebenfach geläutert, sein.
(Gem.) Laß wie ein Lamm, Dir ausersehen,
Als Abendspend' Dir sein ihr Flehen!
כְּלִיל (Vorb.) Statt Opfers mein Gebet Dir klinge,
Und meinen Feind und Kläger zwinge.
Mein Recht strahl' auf in lichter Pracht.
Eh' fleucht die Sonn' und es wird Nacht.
Sieh, jedes Herz ist hier ergossen,
Ein Andachtsstrom ist ihm entflossen.
(Gem.) Und jeder bringt sich selber heut
Als Spende Dir zur Abendzeit.

Vorb. יִשְׂרוֹן עַמְּךָ יָשִׁיר
חַסְדְּךָ בְּטוּב לֶקַח, הַטֵּה
אֵלָיו אָזְנְךָ וּשְׁמַע וְעֵינֶיךָ
פְּקַח, וּרְאֵה כִּי טוֹב
מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ׃
Gem. וְיִקַּח מִן־הַבָּא
בְּיָדוֹ מִנְחָתוֹ׃

Vorb. בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֲמָרֵי
הַאֲזִינָה יְיָ הֲגִיגִי בִּינָה, וְאִם־
נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֱלֹהֵי קֶדֶם מְעֻנָּה, וְלָקַחְתָּ
מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הֻבָּאת
לְךָ בְּתִחָנָה׃
Gem.
וְיִהְיוּ בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה׃

Vorb. שַׁדַּי לֹא מְצָאנוּךָ
שֹׂגִיא כְּחַלַּעְדָּה מִקֶּדֶם קָנִיתָ,
אֶחָד הַמְּרֻבֶּה וְאֶחָד
הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ
רָצִיתָ, אַךְ יְכֵנֵן לִבּוֹ לְפָנֶיךָ
בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקְרֵב אֹתָהּ׃
Gem.
וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה׃

Vorb. בִּהְיוֹת מִזְבְּחִי
וּמִקְדָּשִׁי עַל־מְכוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ,

ישרון (Vorb.) In holdem Wort
Dein Volk Dir bringt
Das Lob und Dich voll Dank besingt.
O thu' ihm auf ein gnädig Ohr!
O schau, wie gern in Deinem Thor,
Dem gnadenreich ihm aufgethanen,
Es weilt, und laß daran Dich mahnen!
(Gem.) Und gnädig Du zu ihm Dich wende,
Bringt es Dir seine Abendspende.

ברב (Vorb.) In Deiner Gnade,
Herr, vernimm,
Und horch auf meines Flehens Stimm'.
O Du, der thront von Anbeginn,
O fänd' ich Gunst nach Deinem Sinn!
Der Gabe, die ich reiche dar,
O nimm in Gnaden ihrer wahr!
(Gem.) Und nimm, was jetzt Dir wird geweiht,
Als Spenden an zur Abendzeit.

שדי (Vorb.) O Herr, der nie mit Zorngewalten
An seiner Heerde wollte schalten,
Ob Einer viel, ob wenig werth,
Du nimmst ihn, wenn er sich bekehrt;
Nur daß in vollem Herzensdrang
Die Flehensspend' ihm sich entrang,
Er sich andächtig zu Dir wende.
(Gem.) Das ist die Vorschrift für die Spende.

בהיות (Vorb.) Als noch bestand
fest mein Altar,
Mein Heiligthum gebauet war,

דֵּיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ
בַּשְּׁעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרָלוֹ.
וְעַתָּה בְּאַשְׁמָתֵנוּ לוּ חָפֵץ
יְיָ לַהֲמִיתֵנוּ
Gem. לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ
עֹלָה וּמִנְחָה׃
Vorb. תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עַמְּךָ
וְבַקֵּשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מָר.
הִנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל־מָצוֹר
וְעֹמֵד עַל־הַמִּשְׁמָר. מְחַלֶּה
פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב
וּמְצַפֶּה כֹּפֶר.
Gem. כִּי־אָמַר, אֲכַפְּרָה
פָּנָיו בְּמִנְחָה׃
Vorb. יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּנֵה
וְעָרֶיהָ מְקָצֶה. אֲסוּרִים
רְצוּצִים פְּתַח וְלַחֲפְשִׁי
הוֹצֵא. וְעֵרְבָה לַיְיָ מִנְחָתָם
כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה.
Gem. עוֹד פְּנוֹת אֶל־
הַמִּנְחָה׃
Vorb. (נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל) וְנִפְצוֹת
יְהוּדָה לַקְבֵּץ יָדְךָ
שֵׁנִית תּוֹסֵף. כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ

Durchs Loos das Opfer ward bestimmt,
Das sühnend ab die Sünden nimmt.
Und nun — wollt' uns für schwere Schuld
Verderben Gott,
(Gem.) dann nicht voll Huld
Nähm' Er sie an aus unsren Händen
Zur Abendzeit, die Flehensspenden.

תחנונים (Vorb.) Dein Volk mit inn'gem brünst'gem Herzen
Verzeihung fleht in tiefen Schmerzen.
Es steht vor Dir hier auf der Wacht
Und auf dem Posten Tag und Nacht;
Vor Deinem Antlitz voller Bangen
Steht es, nach Sühne voll Verlangen.
(Gem.) Es denkt: Ob ich sein Antlitz zu mir wende
Durch meines Betens Abendspende!

ירושלים (Vorb.) Jerusalem, Dein Heiligthum,
Erbau', die Stätte rings herum!
Die schmachten in der Sklaverei, —
O mache die Gedrückten frei!
Und wie einst in der Vorwelt Zeit
Nimm gnädig an was sie geweiht!
(Gem.) Und Dich in Gnaden wieder wende
Und ihres Flehens Abendspende!

נדחי (Vorb.) O Israels zerstreute Glieder,
Judahs Vertriebne sammle wieder
Mit ausgestrecktem mächt'gem Arm!

תִּרְעֵם בְּנָוֶה טוֹב תְּאַסֵּף׃
וְיָשַׁב מְצָרֵף וְטֹהֵר אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף׃
Gem. וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי
מִנְחָה׃

O laß sie weiden ohne Harm,
So wie die Heerde führt ein Hirt!
Sie sammle, Keines sei verirrt!
Und läutre Du und schmelze aus
Die Schlacken Du aus Jakobs Haus,
(Gem.) Daß sie dem Herrn zur Abendzeit
Die Spende reichen, ihm geweiht!

S. 472. אל מלך יושב

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ׃ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ׃ אַיֵּ־
לֵנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא־מָצָה לְהָרִים רֹאשׁ׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קלג ש״המה חתום בראשי התרוות אליעזר ברבי יצחק.

Vorb. אֱלֹהַי בֹּשׁ עַמְּךָ מִפַּחְדְּךָ סָמַר׃ וּמֵאָז עֲלוֹת
הַשַּׁחַר יַעֲמוֹד עַל־מִשְׁמָר׃ עַד מִנְחַת עֶרֶב׃ Gem. כִּי אָמַר
אַכְפְּרָה פָנָיו בְּמִנְחָה׃ Vorb. לְהַקְשִׁיב לְמַסְטִינֵנוּ מָאן
תְּמָאן׃ סְאוֹנוֹ בְּרַעַשׁ אַל־נָא תְּהִי סוֹאֵן׃ וְאִם עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמוֹר חֲלֹא רַבּוּ׃ Gem. מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמְּנָחָה׃
Vorb. יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר בְּךָ מַאֲמִין׃ אִם בְּשִׁמְאֵל דְּחִיתוֹ
קָרְבֵהוּ בִימִין׃ בָּא לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ׃ Gem. וַיַּקַּח מִן־הַבָּא
בְיָדוֹ מִנְחָה׃ Vorb. עוֹרְכֵי שֻׁעַ מְשַׁלְּמֵי פָרִים שְׂפָתוֹתָם׃
רְצֵה וְהַשְׁלֵךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ
שִׂיחָתָם וְרִנָּתָם׃ Gem. כַּחַטָּאת וְכָעוֹלָה וְכַמִּנְחָה׃ Vorb. וְכֵר
פַּר פְּנִים וְשָׂעִיר פְּנִימִי וְחִיצוֹן׃ יְהִי־נָא אֲמָרֵינוּ לְפָנֶיךָ
לָרָצוֹן׃ וְתֶעֱרַב מִנְחָתֵנוּ כְּשֵׂה אַחַת מִן־הַצֹּאן מִן־הַמְּאָתַיִם׃
Gem. מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל | לְמִנְחָה׃ Vorb. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵנוּ
וְיוֹשְׁבֵי מְרוֹם שָׁחוּ׃ פַּסּוּ אֻמּוֹנִים וּבְכֵן לָקְחוּ׃ כְּבַד פֶּה
וַעֲרַל שָׂפָה׃ Gem. וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה׃

Vorb בֵּיר נִיב שְׂפָתַי כְּשַׁחַר פָּרוּשׁ. עֲנָנִי וּרְפָא מְזֻבָּחָךְ
הֲמוֹנִים. חֶלְבַת לְשׁוֹנִי תֶּעֱרַב כַּשֶּׁמֶן לָרוֹם. Gem. אֶת־
הַפְּלֵטַת לַמִּנְחָה: Vorb. בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם צָקוּן לַהֲיוֹתָם.
חֲשׁוֹב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הַחַטָּאת
וְאֶת־הָאָשָׁם. Gem. וַאֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת־הַמִּנְחָה: Vorb. יְצִיָּה
יֵי חַסְדּוֹ קוֹמְמִיוּת הַשִּׁיבֵנִי לְנָוִי. לְפָאֵר מְקוֹם | מִקְדָּשִׁי
לְחַדֵּשׁ הֲדַר זִיוִי. וְיָשַׁב מִצְרָף וְטָהֵר אֶת־בְּנֵי לֵוִי.
Gem וְהָיוּ לַיי מַגִּישֵׁי מִנְחָה: ©. 472. אל מלך יושב

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אַל־תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק
לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: רַחֲמֵן יַחֲלִיצֵנוּ יָדִידְךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאית
קלד מיוסד ע״פ א״ב חתום לבסוף משה.

Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֲנֹקֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְשַׁוְּעָתוֹ. רְאֵה מְמֵרוֹם
לְהַסְכִּית תְּחִנָּתוֹ. בְּטוּבִי הֲגִיוֹנוֹ יֶעֱרַב כְּמִנְחַת קָדְמָתוֹ. Gem. וַיִּשַּׂע
יֵי אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גְּמוֹל חַסְדְּךָ לְהוֹלִיךְ
שְׁהוֹתָם. רְאֵה שִׁפְלוּתוֹ וְתַחֲלִיף כֹּחַ. דָּמוֹ וְחֶלְבּוֹ חֲשׁוֹב כְּקָרְבָּן |
נָחַ. Gem. וַיָּרַח יֵי אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַעֲלֵה
הוֹרֵד לְאַרְצוֹת מָעֲנֵי. רְאֵה הַהֹלְכִים וּמַכְבִּידִים עֹל אֲבִיוֹנֵי.
זְכוֹר שִׁמְךָ זַרְעוֹ כְּעָפָר כִּמְנָנֵי. Gem וַיִּבֶן שָׁם | מִזְבֵּחַ לָיי:
Vorb אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זַרְעוֹ דַּנְתָּ כְּמַלְכִיּוֹת לַעֲמוֹל. רְאֵה כְּקִקּוּם
וְהִשְׁחִיתוּם וּמִי יַחֲמוֹל. חִקּוֹתֶיךָ שָׁמַר זְכָרָה וָחֶסֶד גְּמֹל.
Gem. כְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה גְּמוֹל: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ טַהֵר חוֹסֶיךָ
גַּלְחָצִים. רְאֵה רוֹדִים בָּהֶם עֹשְׁקִים שִׁקּוּצִים. יַעַן יְחִידוֹ עָקֹד
כְּיָמִידִים קְרוּצִים. Gem. וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל | לָעֵצִים:
Vorb אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּפֵּר וְהַעֲבֵר זָדוֹן וּמְעִילָה. רְאֵה חָרֵב בֵּית
קָדְשֵׁנוּ וְחָסַרְנוּ חֻמָּלָה. לְךָ עֵינֵינוּ לְכַפָּרָה תְלוּלָה: Gem. וַיִּקַּח
אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַעֲמָךְ חָרוֹן

מִלְּהַבְעִיתוֹ. רְאֵה סְכוֹם נְסָכָיו בְּשָׁנוֹת גְּלוּתוֹ. נָסַךְ אִישׁ תֹּם לְהַמְתִּיק עֲבוֹדָתוֹ. Gem. וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סַכֵּל עֲצַת אוֹיְבֵינוּ לְהַרְהֵק. רְאֵה דְּוִוי עַמְּךָ שְׁעִבּוּד נָדַחַק. עֵקֶב בְּכוֹרְךָ חָקוֹק בְּכִסֵּא שַׁחַק. Gem. וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּדֵנוּ מִשַּׁחַת וּמִצַּעַם. רְאֵה אוֹבֵד וְנִדָּח בְּרוּחַ נִפְעָם. צַחֵן טַהֵר כִּיּוֹם לְכַהֵן הָנְעָם: Gem. וַיִּקְרַב אֶת קָרְבַּן הָעָם: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּץ גָּדְחֵי עַמְּךָ מִטְּבִיעָתָם. רְאֵה יוֹשְׁבֵי שַׁלְוָה בְּשִׁקּוּץ טִירָתָם. רְחוּמֶיךָ חַטָּא מִכָּל־טֻמְאָתָם. Gem. וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַיְחֲדֶיךָ בְּלִבָּם וּבְפִיהֶם. רְאֵה חִנּוּן וְצוֹם טֶפֶם וְעוֹלָלֵיהֶם. תְּקַבֵּל כְּזִבְחֵי הַיּוֹם וְחַטָּאת כְּפָרֵיהֶם. Gem. וְעוֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם: Vorb. אָבִינוּ מָגֵּן מַגֵּפָה וְעוֹנִי וּמַחֲלוֹת. רְאֵה זְרוּעִים וּשְׁבוּיִם בְּאַרְצוֹת וּגְבוּלוֹת. שַׁפֵּעַ רַחֲמֶיךָ כְּאָז בְּיַד סוֹדֵר תְּהִלּוֹת. Gem. וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיי וַיַּעַל עֹלוֹת: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָשֵׁב נָקָם לְצָרֶיךָ עוֹבְדֵי אֱלִילוֹת. רְאֵה קָדוֹשׁ מְעִידֶיךָ הַנִּשְׁחָתִים לִשְׁאִילוֹת. כְּךָ נִדְבְּקוּ יַחַד וּכְבוֹדְךָ הוֹדִיעוּ לְמַלְכִיוֹת. Gem. יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיוֹת: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלְכוּתְךָ חַדֵּשׁ וְכִנֵּם גָּלְיוֹת. רְאֵה שֹׁמְמָה לְכָבוֹד בָּהּ לְהִוּוֹת. הֵיכָל שַׁכְלֵל לְעָבְדְךָ בַּעֲלִיוֹת. Gem. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת: ©. 472. אל מלך יושב

זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יְהִיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ ייָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

דחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות אלהינו ואלהי אבותינו וש"המח בראשי החרוזות מרדכי.

קְלָלָה

מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי שׁוֹמֵעַ עֲתִירָה וְשַׁוְעָה. וּבְךָ תִּקְוָתִי לְהַעֲבִיר מַעֲשֵׂה דָרָעָה. בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפּוֹט עַם חֲנֻנֶךָ. בְּתִשְׁעָה. לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מִיּוֹם עד עֶרֶב: עֶרֶב רֶגֶשׁ אַרְבַּע תְּפִלּוֹת שְׁעָה וְהַטֵּה אָזְנֶךָ. וְצַדֶּק נֶחֱלַק עָלָיו הַלַּיְלָה זכור וּפָקַח עֵינֶיךָ. תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת

לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עֶרֶב: עֶרֶב דִּינִי יוֹצִיא כָּאוֹר יִשֵּׁב
בַּשַּׂחַק. שִׂמְצָה וְנֹאצָה הֶסֵר וְתִזְרֶה כַּשַּׂחַק. וַתַּרְצֵהוּ שִׂיחָתִי כַּיּוֹם
וַיֵּצֵא יִצְחָק. לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עֶרֶב: עֶרֶב כָּמַהּ לְךָ בְּשָׂרִי
וְלִבִּי לְהַלֶּלְךָ קָדֶם. וְלִקְרַאת חֲסָדֶיךָ בְּצוּמוֹ יָצָא וְלֹא רָדָם. בְּיוֹמוֹ
תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם. לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי־עֶרֶב: עֶרֶב יוֹם
וְאִישׁוֹן לַיְלָה נָשָׂא עַמְּךָ עֵינָיו וְנָחַן. פְּגִיעָתוֹ כִּפְגִיעַת הַמָּה
קָבֵל וּרְפָא הַמַּחַן. כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ זְרוֹק עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָהֵר בְּעֶרֶב: עֶרֶב הָיָה בַּטַּל | לְיִשְׂרָאֵל וְיִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה
וּרְאֵה צוֹמוֹ אֲשֶׁר צָם וְנַפְשׁוֹ עִנָּה. חֲתוֹם אוֹתוֹ בְּסֵפֶר הַחַיִּים כִּי
פָנָה הַיּוֹם כִּי נָטוּ צִלְלֵי עֶרֶב: עֶרֶב סְלִיחוֹתֶיךָ מְקַוֶּה וּבְרַחֲמֶיךָ
יִנָּעֵם. תְּנָה לוֹ תִקְוָתוֹ וְהַעֲבֵר | רֶשַׁע וָזַעַם. אַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת וְכָל־חָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב: עֶרֶב בָּכֶר
וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה לָפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנִי. רַחֲשִׁי וַלְחָשִׁי יֶעֱרַב בְּקִטֹּרֶת
נִקְטָר לְפָנִים וְלִבְנִי. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִוָּדַע לַיָּי. לֹא יוֹם
וָלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעֵ֫ת עֶרֶב: עֶרֶב גִּיב שְׁפָתַי רָצָה וְטֶרֶם אֶקְרָא
תְּהִי נִמְצָא. לַעֲנוֹת וְלִפְנוֹת עֶרֶב הַזֶּה וְעָלָה מִן־הָרְחָצָה. שֹׁעֵר
סָלִיחָה פְּתַח־לָנוּ וְצִדְיק יֵצֵא. וְהַשֹּׁעֵר לֹא יִסָּגֵר עַד־הָעָרֵב:

© 472. אל מלך יושב

אָנָּא הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לְאוֹהֲבָיו וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו: תְּחִי נָא זְוּגְךָ כַּשֶּׁבֶת
וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמוֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קלנו אלהינו יאלהי אבותינו ע״פ א״ב.

אָנָּא חוֹאֵל סְלוֹחַ לַעֲבָדֶיךָ. בְּאִים בִּכְפִיפַת רֹאשׁ עָדֶיךָ. גַּאֲה
תַּרְצֵם מִתְּגָרַת יָדֶךָ. דִּבּוּבָם שִׂיחָה כְּעֹלַת מוֹקְדֶיךָ: הָגֵם אֲבוֹת
וּבָנִים בִּנְטוּיֵי נָרוֹן. וּמַרְבִּים תְּחִנָּה וְכָלֵל לְשַׁבֵּךְ חָרוֹן. זָכְרָה־לָּנוּ
חֶסֶד אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן. חַיִּים | מְצֹא בַּעֲדָם מְחִילָה וְיִתָּרוֹן: טָנֵף
שִׁמְצָתֵנוּ בְּמַה יִתְכַּפֵּר. יַחַד מַגִּישׁ וְנִגַּשׁ פִּסּוּ מִלְכַּפֵּר. כַּבִּיר כֹּחַ
פָּנוֹתָךְ לַחֲתוֹם סֵפֶר. לִפְרִית הַבֵּט וְאַל־תִּסְפֹּר: מַרְאִית פָּנִים
נוֹשְׂנוּ לְהָרִים. נָמַשְׁנוּ אֲרְחוֹת יֹשֶׁר וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים. שַׁמְנוּ

כְּזֵב מִחֲסָנוּ וּבְשֶׁקֶר נִסְתָּרִים. עֲוֹנֵינוּ גָּבְרוּ עַד־שְׁמֵי אֲוִירִים:
פְּגִיעָה בְּכֵן הַקְנוּ לְהָשִׁיב חֲרוֹנֶךָ. צְפוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהִתְוַדּוֹת
לְפָנֶיךָ. קוֹלֵנוּ שְׁמַע מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ. רָם לְקַשִּׁיבוֹת תְּהֵיֶנָה אָזְנֶךָ:
שְׁמַר־לָנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שַׁדֵּי הַנִּקְרָא רַב חֶסֶד. תְּגַמּוֹל לְמַעֲנֶךָ
עִמָּנוּ חֶסֶד. תַּחַת כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה וְהַחֶסֶד: .472 .©. אל מ׳ך יושב

תְּפִלָּה לָעֲנִי כִּי־יַעְטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ: נְשִׁפּוּךְ לְפָנָיו
שִׂיחֵנוּ וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי
כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ:

חַבְּרִיךְ רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קלי שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו
מיכד ע׳פ א״ב וש״המה חתום לבסוף גרשום בן יהודה.

אֶשְׁפּוֹךְ שִׂיחִי לְפָנֶיךָ צוּרִי. בְּלֶב־נִשְׁבָּר וְלֹא כְאוּלָם בָּרִיא.
גַּם צָרָתִי אַגִּיד וְצַעֲרִי: בְּעֵד פְּשָׁעַי לְפָנֶיךָ אוֹדֶה. גַּם חַטַּאת
עַמִּי אֶתְוַדֶּה. דָּגוּל רַחֲמֵנוּ כְּעֹנֶב וּמוֹדֶה: גּוּפֵנוּ מֵרָעִיד וְנַפְשֵׁנוּ
נִבְהֲלָה. דּוֹאֲגִים עַל־חַטָּאָה כִּי גָדְלָה. הִגְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה גְּדוֹלָה:
הִמַּרְנוּ עֹשֶׁק וְסָרָה. הָלַכְנוּ אֹרַח לֹא יָשָׁרָה. וְקִלְקַלְנוּ דַּרְכְּךָ בְּקַלָּה
בִכְרָה: הֵן עֲוֹנֵינוּ מָנוּ מְאֹד גָּבְרוּ. וְכָבְדוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד לְרַאֲשֵׁנוּ
עָבְרוּ. זָנַחְנוּ מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְחָרוּ: וּבַמֶּה נְקַדֵּמְךָ אֵל כַּבִּיר.
זְדוֹנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁגָגוֹת לְהַעֲבִיר. חַטָּא לְהַרְחִיק וְחֶסֶד לְהַגְבִּיר:
זְבָחִים וּמְנָחוֹת מְסֻלָּקִים. חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת נִפְסָקִים. טִפֵּי דָמִים
לְכַפֵּר לֹא נִזְרָקִים: חָרַב בֵּית קָדְשֶׁךָ. טָבְעוּ שַׁעֲרֵי מִקְדָּשֶׁךָ.
יָשְׁבָה בָדָד עִיר קָדְשֶׁךָ: טָבְחָתָ וְשָׁלַחְתָּ מֵעַל פָּנֶיךָ. יָצְאוּ דְחוּפִים
מִלְּפָנֶיךָ. כֹּהֲנִים מַקְרִיבֵי קָרְבָּנֶיךָ: יָזְמנוּ לִבְנוּ וּרְוּחֲנוּ לְשַׁבְּרָה.
כִּי זָבָחֶיךָ רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה לֹא תִבְזֶה נוֹרָא: כַּוְּנֵנוּ
לִבֵּנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה. לָקְחוּ דְבָרִים עִדֶּיךָ לָשׁוּבָה. מִבְטָא שְׂפָתֵינוּ
יְשַׁלֵּם פָּרִים נְדָבָה: לְפָנֶיךָ עָמְדוּ צְמֵאִים וּרְעֵבִים. מְמַעֲטִים
בְּצוֹם דָּמִים וַחֲלָבִים. נָא רָצֵם כְּעֹל מִזְבַּחֲךָ קְרֵבִים: מְמַעֲמַקֵּי חַלָּב
קָרָאנוּךָ אֵלִי זֶה. נָאוֹר תְּפִלָּתֵנוּ לֹא תִבְזֶה. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם
הַזֶּה: נוֹאֲצֵינוּ אִם־כִּיטְרְגִים וְנוֹאֲמִים. סַנֵּגוֹרִים אִם שׁוֹתְקִים
וְדוֹמְמִים. עֲמוֹד מִכִּסֵּא הַדִּין וְשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ

רַבָּה וְהַפְרֵם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מְחֵה וּכְזָרֵם. פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפֵּרִם:
עַמְּךָ אָנוּ מָתְנַת חֶלְקֶךָ. פְּנֵה־נָא מִפֶּלֶשׁ־עָסְקֶיךָ. צֵא כְגִבּוֹר לְיֵשַׁע
חֲשׁוּקֶיךָ: פְּזוּרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת. צוֹעֲקִים וּמִתְאַנְּחִים אֲנָחוֹת.
קוֹבְלִים עַל צָרוֹת הַמְּתוּחוֹת: צָרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת. קָרְבוֹת
וְאָאוֹת וְדוֹחֲקוֹת. רִאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁנִיוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלֵנוּ
שְׁמָעָה כְּחַסְדֶּךָ. רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וַחֲסָדֶיךָ. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
רַעֲבֵדֶיךָ: רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ. שִׁבְעָתַיִם הָשֵׁב לְחֵק מְעַנֵּינוּ.
תְּרוּפָה בְּאַף וְתִשְׁמִידֵם מָחוֹלְלֵנוּ: שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן.
תִּקְרָא אֵל אֱלֹהִים עֶלְיוֹן. שׁוֹטְנִים תַּכְנִיעַ כְּחוֹרֵב בְּצִיּוֹן: תּוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן וּתְיַסְּדָהּ. גַּם תִּכְנָה עָרֵי יְהוּדָה. רַחֵם יוֹשֶׁבֶת שְׁכוּלָה
וְגַלְמוּדָה: שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב חָשֵׁב. מִשְׁכְּנוֹתָיו תְּרַחֵם וּתְיַשֵּׁב.
בְּנֵה שָׁלוֹם עַמְּךָ הוֹשֵׁב: יָהּ אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת־רִיבִי. וְדַבַּרְתִּי עַד־
הֵמָּה שִׁיחִי וּכְאֵבִי. אֲמָרַי הַאֲזִינָה יָ בִּינָה גִיבִי: יַדַּעְתָּ שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה מִדּוֹת לְנֶאֱמָנֶךָ. הַבְטַחְתּוֹ שֶׁאֵין חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
דֶּבְרְךָ יֶאֱמָן נָא לְבָנֶיךָ: וַעֲקֹתֵנוּ שְׁעֵה כַּמִּיעוֹנֶךָ. בִּיטָה בְּעִנּוּי
בָּנֶיךָ. וְאַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: דְּרַשְׁנוּךָ בְּחִין וְשָׁוְעָה. יָהּ
הֵרָצֵה־לָנוּ בְּזוּ תְּשָׁעָה. תַּחֲנוּנֵינוּ יָ שְׁמָעָה: ☪ 472. אל מלך יושב

אֹרַח חַיִּים תֶּן־תִּפְלֹּם נָעוּ מַעֲגְלוֹתֶיהָ לֹא תֵדָע:
יְהִי חַסְדְּךָ יָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: עֲזֹרֵנוּ מֵעִם יָ
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יָ חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קלח שלמוניות אלהינו ואלהי אבותינו

ע״פ א״ב כפיוט וש״הטה התום לבסוף שלמה.

אֹרַח צַדָּקָה וְעַלְמוּת נְחִית דַּבְּרֵךְ. אַפִּיץ לְהַעֲצִים עֲשׂוֹת רָצוֹנֵךְ
גְּדַבָּרֵךְ. בְּרֹנָן רַחֵם תְּזֹכֵּר יַחֲלָנוּ סַבָּרֵךְ. בַּמִּשְׁפָּט אֶל־תָּבֹא
וְתֹאחֲז דָּבָרֵךְ: גֵּזֶר גְּמוֹר וּבִינוּנִי נָגְדֵךְ מָתוֹחַ. גֹּל אֵלֶיךָ כְּנָנָתְ
שַׁעַר פָּתוּחַ. דּוֹרְשֵׁי קִרְבָתְךָ בְּלֵב קָרוּעַ וְרָתוּחַ. דִּינָם הַצְהֵר צֶדֶק
קַבֵּל כְּנִיתוּחַ: הֵן כַּבִּיר וְשַׁגִּיא כּוֹחֵךְ. הָגְנוּ אָתָאנוּ לְךָ לְקַדֵּם
נִכְחֵךְ. וְאַתָּה רַחוּם מַסְבִּיר קַבֵּל בְּזִרְחֵיךְ. וּמִי כָמוֹךְ מוֹרֶה חַטָּאִים

אָרְחֵךְ: זִכִּיתִי לִבִּי מִי־בַעַל דְּבָרִים. זָךְ זוֹכֶה וּמְזַכֶּה לְחַטֵּא גְּבָרִים.
חוֹבוֹת חֲבִילוֹת וְנָדִישִׁים מִכָּל־גְּבָרִים. חֶסֶד יִגְדַּל לְרַפְּאוֹת מוֹטוֹת
שְׁבָרִים: טִיחַ הָעִקָּר סָרוּחַ וּמְתוֹכוֹ מַתְלִיעַ. טָנֵף תַּלְבִּין שְׁאוֹר
שֶׁבְּעִיסָה מַבְלִיעַ. יִקַּשׁ לְמִישׁוֹר וְעָוֹן וָחֵטְא לְהַקְלִיעַ. יָקַר לְיַלֵּל
בְּכָל־תּוּשִׁיָּה לְהַגְלִיעַ: כְּשֵׁל הַנְּדוֹן וְנִגְּחוּ כְּרַקְלִיטֵי יֶשַׁע. כָּבוּשׁ
(1)כְּבוּם גָּזַר מִלְּשִׁבַּת הָעֶשֶׂר. לְמוֹרָא אֵין לְהָבִיא תֶּשֶׂר. לָכֵן רַב
הַכֶּגֶר וְאֵמִין הַכֶּשֶׂר: מֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד עוֹלוֹת זְבָחֶיךָ. מַכִּיבִי
לֵב מִנְחָה וְנִיחוֹחִים מְשַׁמְּחֶיךָ. נְזוּפִים בָּרִיא אוּלָם מִשְׁמוּשׁ
שְׁבָחֶיךָ. נִשְׁבְּרוּ טָהֳרוּ הָכְשָׁרוּ בְּקָדְשֵׁי זְבָחֶיךָ: סָלְקוּ סַנְגּוֹרֵי עַמְּךָ
דּוֹרֶשׁ וְקָרוֹבָם. סְמוּכִים לָעַד קְרוֹבֶיךָ בְּךָ קָרָבָם. עֲשׂוּקִים כִּי
הָמָה בְּגוּפָם וּמַעֲרָכָם. (2)עֶרְבַת טוֹב וְחַצָּלָה הֱיוֹת עֲרָבָם: פֶּגַע(3)
שִׁיחַ מַעֲמַד אוּמָנוּת קַדְמוֹנִית. פִּי־תוֹלַעַת יַעֲקֹב תַּחַת אַדָּמוֹנִית.
צַעֲקָתֵנוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִשּׁוּב רֵיקָנִית. צוֹרַחַת קוֹל עָרֵב יוֹנָה
שַׁחֲקָנִית: קוֹמְמִיוּת קֶדֶם הָלַכְנוּ וַעֲתָה קְדוֹרָנִית. קֶרֶן נִבְוֵאָה
וּמַלְכוּת לְוִיָּה וְאַהֲרוֹנִית. רוֹמֵם צִדְקָתָם וּזְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִית.
רִאשׁוֹנִית נָדַלְתָּ וְגִדּוּלֶיהָ מִנִּין אַהֲרֹנִית: שׁוּבָה וַאֲנִי עֵד, פִּיסָּתָ
תְּשׁוּבָתֵנוּ. שַׁבָּךְ כַּעֲסְךָ חֲשִׁיבֵנוּ וְשׁוּב שְׁבִיתֵנוּ. תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ
וְתִכְבּוֹשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ: שָׁמְרָה דַל שְׁפָתֵינוּ וּבָקְרֵבֵנוּ תִּשְׁכּוֹן. לְמִקְדָּשׁ
מָעַט חֲשׁוֹב כְּבְחוֹבֵנוּ מַשְׂכּוֹן. מְקֻטָּר וּמֻגָּשׁ מִנְחָה וּקְטֹרֶת מַתְּכוֹן.
הַעֲרֵב־נָא תְּפִלָּתֵנוּ וּלְפָנֶיךָ תְּכוֹן: S. 472. אל מלך יושב

פזמון. ע"פ תשר"ק יש"ה משה שלמה בכפלים (והוא ר' שלמה בר יהודה הבבלי).

Oeffnen der Bundeslade.

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה
תִּלְבֹּשֶׁת. כִּי־אֱמֶת
עָשִׂיתָ וְלָנוּ הַבֹּשֶׁת.
וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ

לך (Vorb. u. Gem.) Du hüllst Dich in der Huld Gewande.

Du übtest Treu; uns deckt die Schande:

Wir sündigten. Nimm das Bekenntniß an:

1) Tropisch für קרבן כבש. 2) Wert. 3) ג' תפלות.

וּבְפִינוּ אֶרֶשֶׁת.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃

Wir sind die Schuld'gen, uns bethört der Wahn.
O rechne es uns nicht an!

תָּעִינוּ אַחַר יֵצֶר. תְּעַתַּעְנוּ הִין יוֹצֵר. (1שָׁלַחַ
לֹא עִצֵּר. שַׁחַר וָעֶרֶב נִצֵּר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃
רַצְנוּ רַע הָרְגֵל. רַשְׁנוּ צֶדֶק (*מַעְגָּל. קָשַׁרְנוּ
אַהַב הַדְגֵל. קִלְקַלְנוּ קֶטֶט גִּלְגֵּל׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃
(2צָרַפְנוּ מָקוֹר רָטֹב. צִמְּאוֹן לֹא (3קוֹרְטוֹב.
(4פָּצְנוּ רַע לַטּוֹב. פָּרַקְנוּ עֹל (5מִלַּחְטֹב׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃
עַל־עֶסֶק כְּעוּרִים. עָזַבְנוּ אֱלוֹהַּ נְעוּרִים.
(6סֹחֲפִים בְּכֵן (7סְעוּרִים. (8סְגוֹף עָנִי וּצְעוּרִים׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃
נַחֲנוּ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל. נוֹאַשְׁנוּ יֶשַׁע תְּפַעֵל.
מָרִינוּ מָאַס וְגָעַל. מִדַּת רַחֲמִים נָעָל׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃
לֹא בְצֶדֶק וּבְיֹשֶׁר. לָנוּ נָגְדְּךָ (9פַּשֵּׁר. כֹּחַ
וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁר. בַּכִּיר תֵּן לְפַשֵּׁר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֶּשֶׁת׃

*) Poet. Alliteration statt מַעְגָּל.

1) Die Sendung der Propheten etc. 2) Verbinden 3) ohne Quark = die mindeste Labung — 4) sagen, nennen. 5) preisen, huldigen — 6) hinfluten — 7) vom Sturm verschlagen — 8) Pein — 9) ausgleichen.

יָם שָׂם לִנְשָׁר. יִשְׂרָאֵל מִקְוֵה [1]כֹּשֶׁר. טָהֳרָה
תִּזְרֹק וּתְחַשֵּׁר. טָמְאָה תַּשְׁלִיךְ וּתְנַשֵּׁר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

חַבָּא חֵטְא וְיִגְרַע. חֲזֹר אָחוֹר מֵרַע. זְכִיוֹת
כַּף הַכְרַע. [2]זְרוֹת חוֹבוֹת מִלְּהַפְרַע׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

וְאַתָּה הוּא פֹּנֶה. וְלֹא כְּזֶה וְעוֹנֶה. הָעֵם
עָנִי וּמְעֻנֶּה. הַיּוֹם לְטוֹבָה תְּפַנֶּה׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

[3]דַּלֹּת רֹאשׁ דַּלָּתָךְ. דְּפֻקֹת הַיּוֹם דְּלָתֶיךָ.
גַּלֵּה לָהּ גְּאֻלָּתָךְ. וְגוֹנְנָהּ בְּגִדְלָתָךְ׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

דְּרֹשׁ הַיּוֹם חָנֵם. דְּגֻלֵּי רַבַּע מַחֲנֵם. גְּשׁוּת
עָדֶיךָ וְחָנוֹנֵם. גְּמֹל חֶסֶד חָנֵם׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

[4]בְּרִבּוּעַ תָּשִׁיב [5]בְּמִצְוֹי (בְּמָצוֹי). בְּמִקְרָא
[6]מְשֻׁלָּשׁ בְּפִצּוּי. אַחַר גְּמַר [7]מְצוֹי. אֶכֶל
דָּצוּי וְרָצוּי. נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

בַּלַּע בֶּגֶד בּוֹגְדִים. בְּבוֹא חֲמוּץ בְּגָדִים.
אֲסוֹף אֹבְדִים אֲגוּדִיב. אַחַר אֲחִיהֶם [8]אֲזוֹדִים.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

---

1) Hoffnung der Rechtlichkeit! 2) זרה — ſchleudern 3) An Hauptzahl ämſte deiner Armen — 4) ביום תפלות ארבע = מיץ (5 — תניך (6 — לשון תמצית (7 — nach Abſchluß des bußevollen Kampfes. — 8) Sandboten = ע"י אוגדים לשון מצ־. מצץ

שַׁדַּי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. שׁוּר שְׁנַיִם שְׁחוּקִים. לְךָ לְבַד לְהָקִים. [1]לְהוּכִים [2]בְּקוּכִים [3]נְקוּכִים׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֹּשֶׁת׃

[4]מֻרְדָּמוּ מֻרְיָמוּ מְרוּקִים. מַהֵר מְחֵה [5]מְחֻקִּים. הַבְּרִית וְהַתּוֹרוֹת הֲקִים. חָזְכֵר הָעֲדוֹת וְהַחֻקִּים.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֹּשֶׁת׃

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה תִּלְבֹּשֶׁת. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וְלָנוּ הַבּוֹשֶׁת׳ וַאֲנַחְנוּ הֲרְשַׁעְנוּ וּבְפִינוּ אֲרֹשֶׁת. נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תֹּשֶׁת׃

Schließen der Bundeslade. ℌ. 472. אל מלך יושב

אַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃

Gem. Gehe nicht ins Gericht mit uns! denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Es sei der Ewige, unser Gott mit uns, wie er mit unsern Vätern gewesen! Der Ewige verlasse uns nicht und gebe uns nicht auf für lange Zeiten. Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; es freue sich der Ewige seiner Werke!

*רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ׃ אַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

Gemeinde וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

1) פּי׳ קהלית — 2) beraubt — 3) zerspl ittert — 4) Alliteration statt מַרְדְמוּ. — 5) Wurzel חקק = verzeichnen, gravieren. Conjug. wie מְצוּיִם.

*) Uebersetzung S. 215.

הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

עקדה. ע"פ א"ב וש"הטח בניתן בר זרח חזק.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֲמוּנִים בְּנֵי מַאֲמִינִים
הַנֶּאֱמָנִים בִּבְרִיתֶךָ. בָּאִים
לִקְדֹּד וְלִכְרֹעַ בְּסֹפֵי
חֲצוֹתֶיךָ. גּוֹעִים בְּתִכְפָּה
וּמִתְפַּקְּקִים בִּכְרִיעָה. דְּפָקִים
שְׁעָרֶיךָ וְאִמְרִים אֲדֹנָי |
שְׁמָעָה: הַמַּקְרִיבִים תְּרוּבַת
מִנְחָה רוּחַ נִשְׁבָּרָה. וְדִכְאוּת
לֵב תַּחַת עֹלָה תְּמוּרָה. וְבַח
כָּלִיל הַמַּזְכִּירִים עֲקֵדַת
מִרְיָה. חֶלְבֵי אִשִּׁים כְּעֹלַת
רְאִיָּה: טְעִינַת עֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ (נ"א הַבֵּן) נֶעֱמָסָה.
יְכוּד אֵשׁ וּמַאֲכֶלֶת אֲשֶׁר
אָב נָשָׂא. כְּפִיפַת יָדַיִם
וְרַגְלַיִם אֲשֶׁר עַל־הַמַּעֲרָכָה
נֶעֱקָדָה. לַהַב בְּרִיל (*וְקִפִּיץ
נְרוֹטָה וְהָדָה: מַאֲכֶלֶת

Unser Gott und unserer Väter Gott!

אמונים[1]) (Gem.) Die Glaubenstreu'n, entstammt dem Glaubenshorte, —

Dem Bunde treu stehen sie an Deiner Pforte;

Tiefseufzend im Gebet, geknickt, gebeugt,

An Deine Thür sie klopfen: Herr, hör' uns geneigt!

Ihr Opfer ist ihr tiefgebeugter Sinn:

Statt Spende reichen sie Dir Wehmuth hin.

Wenn sie der Opfrung auf Morijah denken,

Den Blick hin, wie auf Spenden, wollen lenken,

טעינת Wie ward das Holz auf dem Altar geschichtet,

Wie Alles war zum Opfer zugerichtet,

Fizchak gefesselt, daß er sich nicht rühre,

Der Stahl geschärft, daß Todesstreich er führe.

1) Verfasser: R. Binjamin b. Serach.

*) קופים oder קוסם.

לְקוּחָה וְצָוּאר לִשְׁחִיטָה
פָּשׁוּט. נִתְכָּפָה סְמִיכָה
וּלְקֶרֶן אָב קָשׁוּט. שָׂמַח
הָאָב בְּזִבְחָתוֹ כְּעַל־מִשְׁתֵּה
בְּנוֹ. עָלַץ הַבֵּן בְּקָרְבָּנוֹ
כְּבַהֲתָנוּת אַפְרִיוֹנוֹ: פְּעֻלַּת
צִדְקָתָם בְּגִיהֶם בְּחַזְּרָם
לְפָנֶיךָ. צִפֵּן לָהֶם תּוּשִׁיָּתָם
וּבְמַגִּנְךָ תָּגֵן חֲנוּנֶיךָ. רַחֲנִי
סְבִיבַת אֵיל הַנֶּאֱחָז
בְּחָרָשִׁים. רְצֵה לְהַנְתֵּן כְּפֶר
רַעַם קְדֹשִׁים: שְׁעִיתָ נִיחֹחוֹ
וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ. תּוֹלְדָתָיו
לְהַחֲבוֹת וְשַׁעַר אֹיְבָיו
לְהַנְחִילוֹ. בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה
וּלְבָנָיו יְהִי מַחְסֶה. נִקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַר יְיָ יֵרָאֶה
עַל־שֵׁם הַמַּעֲשֶׂה: יְלָדָיו
הַיּוֹם בַּצַּר וּבְמָצוֹק בְּעָמְדָם.
מְעוּדֵי מָתְנַיִם וְכִשּׁוֹלֵי
בִרְכַּיִם וְרָפְתָה יָדָם. נוֹשְׂאֵי
לְךָ עֵינַיִם בְּרֹר נִיב מַעֲנָם.
זְכֹר רֵיחַ נִיחַחֲ וְחַזֵּק רְפִיוֹנָם:
(Vorb.) וּנְפוּצוֹתֵיהֶם תְּכַנֵּס
וְנִדְחֵיהֶם תְּאַסֵּף. וְאַבְּדֵיהֶם

Der Knabe willig liegt und todtbereit;

Der Vater rüstet sich mit Freudigkeit,

Als führt' den Sohn er hin zur Hochzeit Lust;

Wie zu der Braut Empfang hebt sich des Sohnes Brust.

פעלת Wenn dieses frommen Werkes Deine Sprossen

Gedenken, sei Dein Schirm und Heil erschlossen.

Der Widder, der im Waldgezweig blieb hangen, —

Um ihn laß Sühnung Deine Schaar erlangen!

Sein Opfer nahmst Du an, hast ihm geschworen,

Daß seine Sprößlinge Du wolleſt mehren

Und jedes Leid von ihnen wolleſt wehren,

Sie sollen siegreich stehn in Feindes Thoren. —

בהר O schau' es an in Deinen Gotteshöhen,

Und Schutz und Heil den Kindern laß erstehen!

Der Ort genannt ward Berg der Offenbarung

Für alle Zeit zu treuer Hut und Wahrung.

Stehn Deine Lieben heut vor Dir bedrängt,

Mit wankem Knie, die Hände matt gesenkt,

Das Aug' auf Dich gewandt, — o laß ihr Wort

Rein klingen Dir, sei ihrer Ohnmacht Hort!

ונפצותיהם Zerstreute sammle, nach Verstoßenen schaue,

Verirrte suche, Deine Stätte baue.

תְּבַקֵּשׁ וְגֵויֹהֵם תֵּישֵׁב.
וְתוֹשִׁיבֵם בָּטַח וּתְשַׁכְּנֵם
שַׁאֲנַן בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל.
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם
לְבַדֶּךָ. הֱמָה יִהְיוּ לְךָ לְעָם
וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים:

Laß ruhig sie auf deinem Berge wohnen!
Mögst Du allein als Herr ob ihnen thronen,
Daß sie als Deine Schaar Dir sei'n zu eigen,
Daß als ihr Gott Du mögest Dich bezeigen!

Seite 472. אל מלך יושב

זאת הסליחה יסד מהר"ר אביגדור קרא.

Von R. Abigdor b. Jizchak Kara, Rabbiner in Prag, gest. 9. Jjar 5199 (1439)

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה־נִּסַּפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְּעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל־דִּמְעוֹתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ:
הַעַל | אֵלֶּה תִתְאַפַּק יְיָ תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד־מְאֹד:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות אשרי ״ הישועה

קמד אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב

אֶת־כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאַתְנוּ. הֲיוּכַל אִישׁ לְסַפֵּר
אֶת־אֲשֶׁר קָרָאתָנוּ. כָּל־זֹאת בָּאַתְנוּ וְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ לֹא
שָׁכַחְנוּ. אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָא עָלֵינוּ: בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ
מְרוֹב תְּלָאוֹת וְיגוֹנוֹת. צָרָה וְחֶסְרוֹן וְלֹא | יוּכַל | לְהַמָּנוֹת.
דַּי לְצָרָה בְשַׁעְתָּהּ מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת. כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת
הָרִאשׁוֹנוֹת: גְּזֵרַת הַדִּין פָּגְעָה פִּרְנֵא הַמַּעֲטִירָה.
[1]בַּחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וּמֵאָה וּמ״ט שָׁנָה לִיצִירָה. צַדִּיק מָט
לִפְנֵי רָשָׁע וְנִתְקַלְקְלָה הַשּׂוּרָה. אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה עֹז
מַקֵּל תִּפְאָרָה: דָּמִים בְּדָמִים נָגָעוּ בְּהֹדֶשׁ הָאָבִיב. בְּיוֹם
אַהֲרֹן שֶׁל־פֶּסַח מוֹעֵד לְגֹאֲלָה חָבִיב. וְעַתָּה חִבַּרְנִי
צְלֵי־אֵשׁ וּמַצּוֹת הָלְבִּיב. כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים | מָגוֹר
מִסָּבִיב: הָהּ לַיּוֹם קָרְאוּ רָשָׁעִים לְהִוָּתָם נוֹעֲצִים. בְּנֵי

1) D. i. 1389. * = 49.

נָבָל בְּלִי שֵׁם נִמְהָרִים וָרָצִים. וְאִישׁ כְּלֵי מַשְׁחִיתוֹ בְּיָדוֹ קְשָׁתוֹת וְחִצִּים. וּבְקִרְדֻּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחוֹטְבֵי עֵצִים: וּמְשַׁעֵר לְשַׁעַר עָבְרוּ וּבְפִרְצוֹת נִכְנָסוֹת. חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת מִתְקַבְּצוֹת [1]וְנֶאֱסוֹת. בְּשִׁרְיוֹתֵיהֶם | מִתְעַלְּסוֹת וְשָׂשׂוֹת. דַּם הַנָּקִי לִשְׁפּוֹךְ עַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָה לַעֲשׂוֹת: זְרִיזִים מַקְדִּימִים לָזָרֵז אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ. אִם־יָבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהָבְּדוּ. עִמְדוּ עַל־מִשְׁמַרְתָּם שָׁם הַנִּכְבָּד לַקְּדֻשָּׁה. וַאֲמַרְתֶּם וָבַח פֶּסַח הוּא: חָשְׁבוּ לְעֵת עֶרֶב כַּעֲלוֹת עַם וְגוֹדְנוּ. כְּרָאוֹתוֹ יְהוּדִי בְּעֵינָיו יְקַחֲנוּ. לַחֲסִיתוֹ בָּהֶם קֹדֶם יְנַסֶּנּוּ. הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ הוּא יְמִיתֶנּוּ: מְהוֹרִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְלָדִים רַכִּים. הִשּׁוּ שִׂכְמָם לְסָבוֹל פַּחִים וְשֻׁבִּים. אִם תּוֹבְעִים אוֹתָם עִמָּהֶם לַהֲסָבִים. אוֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְחִגֵּה עֲבֹדַתְכֶם מְכִים: יַחַד הַמַּכֵּבָה וְהַמַּמְעִיט בְּטִפּוּלִים. כֵּוָן לִבּוֹ לַשָּׁמַיִם נַפְשָׁם לְהַשְׁלִים. אָב בְּנֵי בְּטֶנּוֹ לֹא יַחֲמוֹל יוֹנְקִים וְעוֹלְלִים. יְהִיֶה כָּל־פְּרִיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים: כֵּן רַךְ הַלֵּבָב בְּנוֹ יִשְׁחָטֶנּוּ. וְהָאֵם לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ לְמַלְּטֶנּוּ. תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יְדָבֶנּוּ. אִם־יָכֹר אִם־נְקֵבָה תְּמִים יַקְרִיבֶנּוּ: לְמַנֵּחַם לֹא מְצָאנוּ בִּנְפוֹל רֹאשׁ קָהָל הַמְקֻדָּשׁ וְנִגִּידוֹ. הָרַב וְאָחִיו הֶחָסִיד וּבְנוֹ יְחִידוֹ. הֲנִמְצָא כָּזֶה חָכָם וְתַלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ. יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ: מוֹרֶה זָקֵן וְנָשׂוּא פָּנִים בְּעַמּוֹ. לְבִלְתִּי יִתְעוֹלְלוּ בוֹ נְוָדָיו בְּעַצְמוֹ. לְשַׁחוֹט אֶת־בָּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ עִמּוֹ. אַךְ־לְזֹאת יֶחֱרַד לִבִּי וְיִתַּר מִמְּקוֹמוֹ: נַפְשִׁי תֵּאָבֵל עַל־אַנְשֵׁי־שֵׁם בְּקִינִים בְּמִקְרָא וּבְהַגָּדָה. וְעַל רָאשִׁים וַחֲזָנִים וּפַרְנְסֵי הָעֵדָה. וְעַל כָּל־יוֹדְעֵי סֵפֶר

חֲגוּגִים וּבַעֲלֵי מְדָה. אֶת־אֵלֶּה תַּפְקֹד מִדֵּי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה
לִי לְעֵדָה: סְמוּכִים לַכְּנֶסֶת הַיְשָׁנָה הֵם וּבְנֵי בֵיתָם. כָּל־
אֵלֶּה חָבְרוּ לְבֵית תְּפִלָּתָם. שָׁם תֹּאכְלֵם חֶרֶב אֵשׁ
שְׂרָפָתָם. וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיי אוֹתָם: עוֹד נָגַע אֶחָד
אֲבִי אֲבוֹת הַטֻּמְאוֹת. אֲשֶׁר עָשׂוּ עִם הַיְלָדִים הַנָּאִים
וְהַנָּאוֹת. עַד־מָתַי יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ נְתֻנִים
לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רוֹאוֹת: פָּרְצוּ בִּבְתֵּי הַתִּפְּדָה (הַיְשָׁנָה
וְהַחֲדָשָׁה). אֶוְעַק מָרָה כְּוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה. כִּי זִלְזְלוּ שָׂרְפוּ
קָרְעוּ סִפְרֵי (הַתּוֹרָה) הַקְּדוּשָׁה. תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה:
צוֹרְחִים לְמַהֵר שָׂרָל חָשׁ בִּוּ נָשְׁאוּ נַפְשָׁם. בּוּז כֶּסֶף בּוּז
זָהָב וְכָל־הַגְּמָצָא שָׁם. הַפֶּקֶר הֵם רָנוּ עִם קִנְיָנָם וּרְכוּשָׁם.
כָּל־מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצוֹרְרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם: קָמִים
מַהֲרוּ לְפַשֵּׁט הַחֲלָלִים בְּיָד רָמָה. נֶעֱרִינוּ זְקֵנֵינוּ מִבֵּי חֶרֶב
בַּמִּלְחָמָה. עֲרוּמִים | מְשֻׁלָּלִים לִבְשֶׁת וּרְכֻלָּמָה. וְנָפְלָה
נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: רַבִּים | מְאֹד הַחֲלָלִים
מִלְּנָקְבָם בְּשִׁמּוֹת. יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה בַּחוּרִים וַעֲלָמוֹת.
הֲלֹא הֵם בְּסִפְרָתֶךָ אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. הֲלֹא אֱלֹהִים
יַחֲקֹר־זֹאת כִּי הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שַׁדַּי אֱמוֹר דַּי לַהֲרוּגַי
וַחֲלָלַי הָעֲצוּמִים. כִּי דַיֵּינוּ רַק עָשׂוּק וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים.
לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה לָהָעַמִּים. אֶת־הַזּוֹזִים בְּהֶם וְאֶת־הָאֻמִּים:
תּוֹעֲבוֹת עָשׂוּ וּפָעֲלוּ נָאָצוֹת. לְכַפּוֹת עַל־הֲרוּגֵי עַצְמָם
הִתְנַבְּלוּ עֲצוֹת. לְשָׁרוֹף גּוּפוֹת יִשְׂרְאֵלִים עִם עֵם הָאֲרָצוֹת.
וְהִתְעָרְבוּ זֶרַע יִשְׂרְאֵלִים בְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת: חָרְבוּ בֵּית
הַחָפְשִׁית מְקוֹם קֶבֶר אֲבוֹתַי. גִּדּוּ בוֹ הָעֲצָמוֹת וְשִׁבְּרוּ
מַצֵּבוֹתַי. נִבְעוּ מַצְפּוּנַי וְנִשְׁפְּלוּ רָמוֹתַי. וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה

מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתַי: זְרוּיִם בְּסְבִיבוֹת נֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים.
בְּצֵרַת אֲחֵיהֶם וּמְצָרֵיהֶם נִדְחָקִים. תְּפוּסִים וּמְעֻנִּים וּמְכִים
וְנִלְחָמִים. הֲגֵה־קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים: קְרָא
אִרְּי יוֹם נֶחְמוֹת וְהָתֵם חֵטְא וַעֲוֹלוֹת. קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ וַיְשֻׁר
בֶּעֱרָבוֹת מְסִלּוֹת. יְעוֹדֵי נֶחְמוֹת יְשַׁעְיָהוּ מַהֵר לְהַעֲלוֹת.
כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת:

S. 472. אל מלך יושב

(*) Gem. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־
תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר
עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ
בּוֹ: זְכֹר יְיָ חֻבַּת יְרוּשָׁלַיִם. אֲהֲבַת צִיּוֹן אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח:
זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ | עָרוּ
עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ
כִּי־בָא מוֹעֵד: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־
חַטָּאתוֹ:

Vorbeter u. Gem. **אַל־נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:**

Vorbeter u. Gem. **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:**

(*) Übersetzung siehe Seite 216.

Gem. וְגַם־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְגַם אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְגַם אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

וְגַם־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, וְאַל־גַּבְיוֹאת בְּחִוּתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃ רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ מוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת־שֵׁמְךָ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הָמְצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ הַלְבֵּן חַטָּאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חַטֹּאֵיכֶם

בַּשָּׁנִים בַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יֵאָדִימוּ כַּתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ זְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־ גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ כַּפֵּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ הֲבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃

Vorbeter u. Gem. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorbeter u. Gem. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ | אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

Gem. אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כְּכַלּוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־תַּעֲזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל־תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ. יְאַל־תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. דַּמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְּרָכֶיךָ. חַטּ לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת־ שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמָּלֵל וְתִכָּרַח

(יא ותכפר) לַעֲוֹנֵנוּ. בַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. אָנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ:

Gem. אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף, וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

Vorb. u. Gem. אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

Gem. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יְשׁוּעָה: כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Verb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר־לָנוּ בְּחִפְלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכֹךְ אֶת־יְצָרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמֹר פִּקָּדֶיךָ. וּמֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וּמָל יְיָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אֲנַחְנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקֵנוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ: מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

(In den meisten Gemeinden folgt hier sogleich שמך מעולם).
ע״פ א״ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת:
בָּאנוּ בִדְבָרִים לְפִתְחָךְ פֶּם. בְּרַשְׁעֵנוּ אַל־תֵּפֶן וְלֹא בְמַעֲלֵינוּ:
גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֶרֶא וָחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד:
דִּין אַל־תְּמַתֵּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלָעָה: הֵאָם
שָׁגִגְנוּ וְנַעֲלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־
לָנוּ כְּעוֹשֵׂה בְזָדוֹן. וְדוּי שִׁפְתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר־לָנוּ
הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זָדוֹן וָנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא־תַעֲשֵׂה: חַלְּצֵנוּ מַעֲנֹשׁ
כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַהֲרֵנוּ בְּרֹעַ יֵצֶר
אֲשֶׁר מִנְּעֻרֵינוּ. טָמוֹן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לְפָעֲמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעֹשֵׂנוּ
יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶחֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר.
כֹּל נָלוּי לְךָ בְּאוֹר וְכַצָּהֳרַיִם: לְבֵית־דִּין חוֹרֵית אַרְבַּע מִיתוֹת.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע מַעֲשֵׂינוּ
כִּי־הֶבֶל עָמָל וָאָוֶן: נְצֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיִדְךָ כָּל־נָפֶשׁ. נָא
תְּיַקֵּר נֶפֶשׁ מִמְּעַנֵּי־לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם
גָּלִיתָ לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל־כָּל־כְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל־
יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ
מֵחַטָּא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּעֶשְׂתָּ עִם כָּל־חָי: קְדֵמֵנוּ בְנַשֶּׁק, קָרְבֵנוּ בְּשׁוּעַ. קָרֵבְנוּ
אֵלֶיךָ, קְשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ: רְשָׁעֵנוּ אַל־תֵּפֶן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה.
רַחֲמֶיךָ יְבַאֲשׁוּנוּ, רַחוּם וְחַנּוּן:

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע, שַׁוְּעָתֵנוּ תַּאֲזִין Verb u. Gem.
בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי
פֶּשַׁע. תְּמֹחֶה אַשְׁמָתֵנוּ (נ״א פְּשָׁעֵינוּ) מְנֻגָּד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתָיִם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתָיִם׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֵּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִגְטִית גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדַיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרִיוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֲלֵה׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

Gem. *) וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ. וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ. וּזְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְמִטַּהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

Gem. אַל־תִּירָא יַעֲקֹב. שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל׃ הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֶאֱמַר. קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יי אִמְרוּ

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 422.

אֵלָיו כָּל־תִּשְׂא עָוֹן וַקַּח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃
וְאַתָּה רַחוּם | מְכַפֵּר שָׁבִים. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וּמֵחֶמְלָתְךָ כַּיָּלְכֵנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ. נָתַתָּ לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה
לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

עיין א״ב ונשמטו רוב החרוזים.

יום (Vorb.) Den Tag, festgeſtellt für unſere Sühne.

היום (Gem.) Heute verkünd' uns, Du unſer Hort: „Ihr ſollt rein werden!“

Verb יוֹם אֲשֶׁר הוּחַק לְכַפָּרָתֵנוּ.
Gem. הַיּוֹם תְּבַשְּׂרֵנוּ צוּרֵנוּ תִּטְהָרוּ׃

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְהִיתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם׃

יום (Vorb.) Den Tag, an dem des Geſetzes Ueberlieferer flehte für das ſündige Geſchlecht.

היום (Gem.) Heute verzieh Er ihm, da er bat: O verzeihe!

Vorb. יוֹם מִנְחוֹל דָּת שׁוֹעֵ בְּעַד דּוֹר.
Gem. הַיּוֹם נָשָׂא לוֹ בְּבַקְּשׁוֹ סְלַח־נָא׃

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר
נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ
סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen laſſe Dich als vergebend und verzeihend von uns finden. O verzeih' um Deines Namens willen! —

Gem. u. Verb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ.
סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ׃

(Vorb.) יוֹם קְרָאֵי בְשִׁמְךָ יִמְצְאוּ׃

(Vorb.) Den Tag, an dem die Deinen Namen Rufenden Rettung finden.

(Gem.) הַיּוֹם רַחֵם עָלֵינוּ כְּאָז קָרָא בְשֵׁם׃

(Gem.) Heut erbarme Dich unser, wie damals, als er den Namen rief!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃ וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

(Gem. u. Vorb.) בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן, רַחֵם־נָא לְמַעַן שִׁמְךָ׃

(Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Barmherziger und Gnädiger! O erbarme Dich um Deines Namens willen!

(Vorb.) יוֹם שְׁמָמוֹת הֵיכָלְךָ תַּבִּיט.

(Vorb.) Den Tag, an dem Du Deines Tempels Trümmer schaueſt.

(Gem.) הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמְךָ בְּנֶגֶם אִישׁ־חֲמוּדוֹת׃

(Gem.) Heut um Deines Namens willen thue, wie der Mann der Holdſeligkeit (Danijel) zu Dir gefleht!

כַּכָּתוּב בִּדְבָרֵי קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

(Gem. u. Vorb.) בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שְׁמַע תְּפִלָּה, שְׁעֵה תְּבָלָתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

(Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

מִי־אֵל כָּמוֹךָ.

עיי איוב, ורוב החרוזים נשמטו.

(Vorb.) אֲדוֹן אַבִּיר, בְּמַעֲשֶׂיךָ כַּבִּיר.

(Gem.) מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃

מי Wer iſt o Gott, Dir gleich!

ארון (Vorb.) O Herr, Mächtiger, in Deinen Werken, Prächtiger!

מי (Gem.) Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

גּוֹלֶה עֲמֻקוֹת. דִּבֶּר צְדָקוֹת.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
הַצּוּר תָּמִים. וּמְלֵא רַחֲמִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים. לְהַצְדִּיק
עֲמוּסִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם׃ וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ
וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

Der Geheimes enthüllt, Gnade verheißet mild!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Hort, makellos, im Erbarmen groß!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der ſeinen Zorn bezwinget, Heil den von ihm Geborgnen bringet!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

ככתוב (Gem.) Wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Wer iſt, o Gott, Dir gleich, Sünde vergebend, Schuld verzeihend für den Reſt ſeines Erbes? Nicht für ewig hält Er feſt ſeinen Zorn; denn Gnade zu üben verlangt Er. Er wendet ſich, unſer ſich zu erbarmen drücket unſere Sünden nieder, und Du wirſt werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauſes Jisrael, wirſt Du werfen an einen Ort, da ihrer nicht erwähnt und gedacht wird und ſie ewiglich nicht in den Sinn kommen. — Du wirſt verleihen Treue an Jaakob und Huld dem Abraham, wie Du zugeſchworen unſern Vätern ſeit den Tagen der Urzeit.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן

חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן
לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם

Gem. מודים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־
שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ
וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב

עַמֶּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטוֹת וְכָל־מִינֵי פֻּרְעָנֻיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אבינו (Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וְכָתֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וכתב Und verzeichne zu heilvollem Leben alle Genossen Deines Bundes!

וְכֹל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

Vorb. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ.

כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

In wenigen Gemeinden wird, außer am Sabbath, hier noch אבינו מלכנו (Seite 268) gebetet.

וְעַתָּה יַגְדֵּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
וְזֹכֶר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ו שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

Vorb. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־אָדָם וְעַל כָּל־בְּרִיּוֹתָיו:

Vorb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

Vorb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Gem. עֹשֵׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת נעילה.

Schlußgebet.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃
(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז
נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־
חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם

Heil denen, die weilen in Deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also geschieht! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ist über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie aus, und von Deiner Stärke reden sie, — kund zu machen den Menschenkindern seine Stärke

גְּבוּרָתֶיךָ וּכְבוֹד הַדַּר
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב
יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ
אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי

und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es stützet der Ewige alle Sinkenden und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit, Hallelujah!

ובא Und es wird kommen für Zijon ein Erlöser und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und Ich — dies ist mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige: mein Geist, der auf dir ruht, und meine

אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־
יָמִישׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ
וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ׃ וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־
דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי
מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ
קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא, יְיָ צְבָאוֹת
מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ׃
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ וְנָטָלַתְנִי רוּחָא
וְשָׁמְעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא
דְּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ
יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעָלָם
וָעֶד׃ יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יְיָ

Worte, die Ich gelegt in deinen Mund, sollen nicht weichen aus deinem Munde und dem Munde deiner Kinder und deiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bist der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. — Und es rief Einer dem Andern zu und sprach: Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Heilig in den Himmeln der höchsten Höhe, der Stätte seines Gottesglanzes, heilig auf der Erde, dem Werke seiner Macht, heilig in Ewigkeit und in Ewigkeit der Ewigkeiten ist der Gott der Heerschaaren; voll ist die ganze Erde vom Glanze seiner Herrlichkeit[1]). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschen derer, die Lobgesänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger,

1) Die hier und später eingeschlossenen Worte sind die chaldäische Umschreibung (Targum) der vorangegangenen Bibelverse.

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת
לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת
לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי
יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ
מִן־הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ

Gott Abrahams, Jizchaks und Jisraels, unserer Väter! bewahre dies für ewig als den Trieb der Gedanken im Herzen Deines Volkes, und richte ihr Herz zu Dir. — Er aber ist barmherzig, vergiebt die Schuld und richtet nicht zu Grunde und wendet so oft seinen ganzen Grimm. — Denn Du, o Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. O verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Herr! An jedem Tage legt Er uns auf Gott, unser Heil, Selah. Der Ewige der Heerscharen ist mit uns, eine feste Burg ist uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Heerschaaren! Heil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt sei unser Gott, der uns hat zu seiner Ehre und uns abgesondert von den Irrgläubigen, und der uns gegeben die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch seine

בְּתוֹרָתֶךָ וְיַשֵּׂם בְּלִבֵּנוּ
אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם.
לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא
נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ
כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי
לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה יְיָ
מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי־
עַד כִּי בְיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים:
וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ:
יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Lehre, und lege in unser Herz seine Liebe und Ehrfurcht, und daß wir seinen Willen erfüllen mögen und ihm dienen mit ganzem Herzen, auf daß wir uns nicht mühen umsonst und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlossen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß wir beobachten Deine Satzungen in dieser Welt, und wir das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen für die Jahre der Zeit des Erlösers und für das Leben der künftigen Welt, auf daß Dich lobpreise unseres Geistes Herrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott! immerdar dank' ich Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertrauet auf den Ewigen, bis in Ewigkeit; denn in Jah dem Ewigen, ist ein Hort der Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich, die Deinen Namen kennen, denn Du verlässest nicht die Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnade willen; Er macht groß die Lehre und herrlich.

(Der Vorbeter sagt Halb-Kadisch.) — חש"ץ אומר חצי קדיש.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

*) Uebersetzung bis וכשנים קדמניות s. S. 92—111.

אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ וְיִרְאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן
לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים

לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּ וְ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִיד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת:

כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֶּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְהַתּוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף.
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. מִמַּעַן נָחֵל מַעֲשֶׂק יָדֵינוּ. וְתַקַּבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וְכִנִיחוֹחִים. לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שׁוּ חֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה. לְפִיכָךְ הִרְבֵּית סְלִיחָתֵנוּ:

אתה Du reicheſt Abtrünnigen die Hand, und Deine Rechte iſt ausgeſtreckt, die zu Dir Zurückkehrenden anzunehmen. So haſt Du uns gelehrt, Ewiger, unſer Gott! vor Dir all unſere Sünden zu bekennen, auf daß wir von unſerer Hände Gewaltthat laſſen, und daß Du uns aufnehmen willſt mit vollkommener Bekehrung zu Dir, als wären es Feuer- und Duftopfer, um Deines Wortes willen, das Du geſprochen. Endlos viel wären die Feueropfer für unſere Verſchuldungen, und zahllos die Duftopfer für unſere Vergehungen. Du aber weißt, daß unſer End' iſt Wurm- und Mottenfraß. Darum boteſt Du uns ſo reichlich Deine Verzeihung an. —

מָה אֲנַחְנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקֵנוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

Was sind wir? was unser Leben? was unsere Mildherzigkeit? was unsere frommen Werke? was unsere Hülfe? was unsere Kraft? was unsere Stärke? Was wollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie ein Nichts vor Dir und die Männer des Namens als wären sie nicht gewesen, und die Weisen als wie ohn' Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Fülle ihrer Werke ist ein nichtiges Wesen und ihre Lebenstage wie eitler Dunst vor Dir, und der Vorrang des Menschen vor dem Thiere ist Nichts; denn Alles ist eitler Dunst.

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ. וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר

אתה Du aber hast ausgezeichnet den Sterblichen von Anbeginn, und ihn gewürdigt, vor Dir zu stehen. Denn wer kann zu Dir

לְךָ מַה־תִּפְעָל. וְאִם־
יִצְדַּק מַה־יִּתֶּן־לָךְ:
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(*הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לְחַיִּים
וּמְחִילָה וְסַלִּיחָה
עַל כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ.
לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק
יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא
תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת
עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר.
דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ
קְרָאֻהוּ בְּהִיוֹתוֹ
קָרוֹב: וְנֶאֱמַר. יַעֲזֹב.
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן
מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־
יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ

sprechen: Was thust Du? Und ist er fromm, was giebt er Dir damit? So hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen Sühnetag als Frist zur Vergebung und Verzeihung für all unsere Sünden, auf daß wir lassen von unserer Hände Gewaltthat und uns zu Dir bekehren die Gebote Deines Willens zu vollbringen mit vollem Herzen. Und Du in großer Barmherzigkeit erbarme Dich über uns! denn Du hast Wohlgefallen daran, daß die Welt zu Grunde gehe. Denn es heißt: Suchet den Ewigen, da Er sich finden läßt; rufet ihn, da Er nahe ist. Und es heißt: Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Mann der Unthat seine Gedanken, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn

*) Der Vorbeter bei lautem Vortrage: צום (השבת הזה ואת יום)

reichlich übt Er Vergebung. Und Du, o Gott der Verzeihung, barmherzig und mild, langmüthig und reich an Huld, der in Fülle Gnade übt! Du hast Wohlgefallen an der reuigen Rückkehr der Frevler und willst nicht, daß sie sterben. Denn es heißt: Sprich zu ihnen: So wahr Ich lebe, ist der Ausspruch des Herrn Gottes. Ich habe nicht Verlangen darnach, daß der Frevler sterbe, sondern, wenn der Frevler umkehrt von seinem Wege, daß er lebe. O bekehret euch, kehret um von euren bösen Wegen! Warum denn wollet ihr sterben, Haus Jisrael? — Und es heißt: Habe Ich wohl Verlangen an dem Tode des Frevlers? spricht der Herr Gott; nicht vielmehr, wenn er sich bekehrt von seinen Wegen und leben bleibt? — Und es heißt:

כִּי־יָרֵב לִסְלוֹחַ׃
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב׃
וְרוֹצֶה אַתָּה
בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים׃
וְאֵין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם׃ שֶׁנֶּאֱמַר׃
אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אֲנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־
אֶחְפַּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע
כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה׃ שׁוּבוּ
שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֶאֱמַר׃
חָפֹץ אֶחְפַּץ מוֹת
רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה
הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו
וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר׃ כִּי לֹא

אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃ כִּי אַתָּה סַלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֲלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

Denn Ich habe nicht Wohlgefallen an dem Tode des Todeswürdigen, spricht der Herr Gott: so bekehret euch denn und lebet! — Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

אֱלֹהַי. עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בּוּשָׁה וּכְלִמָּה׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְחָלָיִם רָעִים׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעַבְדְךָ

בְּרֵאתָ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִפִּי חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ. מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

מסור (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von denen, die enthüllet Wissenskunde,
Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen
Vor dem König, der verzeiht und sühnt Vergehen.

ע"פ אב עד אות ל.

אָב וְדָעֲךָ מִנַּעַר. בְּחַנְתּוֹ בְעֶשֶׂר בַּל־עֲבוֹר בְּרֹאשׁ תַּעַר. נָשׁ לְחַלּוֹתֶךָ כְּנַעַר וְלֹא כְּבַעַר. דְּגָלָיו לָבֹא בְּזֶה הַשָּׁעַר:

אב (Gem.) Der Ahn[1]), der Deinem Dienst von Jugend an sich weihte,
Zehnfach geprüft, nicht wich er eines Haares Breite.
Er rief Dich wie ein Kind, doch nicht mit Thorensinn;
An Deine Pforten führt' er seine Fahnen hin[2]).

1) Abraham.

2) Die ihm aufgegangene Gotteserkenntniß ist auf die Nachkommen vererbt, und kraft des göttlichen, mit ihm zuerst geschlossenen Bundes haben sie — seine Fahnen, die um seine Banner Geschaarten — gleichsam den Zugang zu dem göttlichen Throne gefunden.

אמונים (Gem.) Die Treuen treten hin, Dich, Herrlicher! zu besingen;

Den ganzen Tag den Weiheruf sie bringen.

Weil er schon scheiden will, der Tag,

Schirm' uns um den, der saß, als glühend brannt' der Tag[1]).

אֲמוּנִים נָשׁוּ Gem.
לְנַצֵּחֲךָ אָיוֹם. נֶצַח
כָּל־הַיּוֹם. Vorb.
כִּי־כָּנָה יוֹם. גּוֹנְנֵנוּ
בְּצֵל יוֹשֵׁב כְּרֹם
חָיוֹם׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

הנקרא (Gem.) Der seines Vaters Sprößling ward allein genannt[2])

Und sich den Schlingen böses Sinnes stets entwand,

Er fleht' und rief und sparte nicht Gebet,

Und Segen krönete was er gesä't[3]).

הַנִּקְרָא לְאַב Gem.
זֶרַע. וְנִפְנָה לְסוּר
מְמוּקְשֵׁי רַע. Vorb.
וְעָק
וְחִנֵּן וְשִׂיחָה לֹא נִרְפָּה.
חָפַן בְּרָכָה בַּאֲשֶׁר
זָרָע׃

1) Nach 1. M. 18, 1: „Und er (Abraham) saß am Eingange des Zeltes, als der Tag heiß war" (bei Gelegenheit der ihm erscheinenden drei Gottesboten).
2) Jizchak. „Nur in Jizchak soll dein Same genannt werden (1. Mos. 24, 12), wodurch Jischmael aus dem göttlichen Bunde ausgeschlossen wurde.
3) „Und er säete und fand das Hundertfältige" (1. M. 26, 12).

יה (Gem.) O daß Dein Nam' in uns anmuthig sich verkläre!
O daß Dein Heil uns nahe wäre!
Sei die Erlösung nah' uns und bereit!
Dein Thau beleb' uns mild, wie den, der fleht' zur Abendzeit[1])!

Gem. יָהּ שִׁמְךָ בָּנוּ יֶעֱרַב. וְיֵשַׁעֲךָ לָנוּ תִּקָּרֵב. Vorb. גְּאַל־נָא מְקֻרָב. הַחֲיֵינוּ כְּטַל כְּשֹׂחַ לִפְנוֹת עֶרֶב׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

טבע (Gem.) Der Schönheit Glanz im Anmuthschein[2])
Prägt Gott in seinen Prachtsitz ein.
Als der Untadlige geschaut
Den Ort, da ihm in Ehrfurcht graut[3]),
Als er erwacht, geschaut das Bild,
In heil'ge Scheu und Angst erfüllt.

Gem. טֶבַע זִיו תְּאֵרָה. יְהֵחֲקוּ בְּכֶסֶא יְקָרָה. Vorb. כְּשֵׁר תֻּם מְכוּם מַהֲנוֹרָא. לְעֵת קָץ חָזוֹ וַיִּרָא׃

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

וְמָלַךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל נָא׃

1) Ebenfalls Jizchak, nach der Auffassung von 1. M. 24, 63 im Midrasch,

2) Jaakob, dessen anmutliges Bild in den göttlichen Thron gegraben ist. S. oben S. 317, Anm. 2.

3) Als Jaakob die bedeutsame Traumerscheinung von der Leiter geschaut hatte 1. Mos. 28, 12 ff. 16 f.).

חתום ש״רמה שטעון.

שְׁמַע נָא סְלַח נָא הַיּוֹם. עֲבוּר כִּי פָּנָה יוֹם. וְנַהֲלֵלְךָ נוֹרָא וְאָיוֹם. קָדוֹשׁ׃ Vorb. u. Gem.

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה Vorb.
קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

מיוסד ע״פ א״ב אלא שהקהלות קצרוהו.

שַׁעֲרֵי אַרְמוֹן. מְהֻדָּרָה
תִּפְתַּח לְבוֹאֲרֵי אָמוֹן׃ שַׁעֲרֵי
גַנּוּזִים. מְהֻדָּרָה תִּפְתַּח לְדָתְךָ
אֲחוּזִים׃ שַׁעֲרֵי הֵיכָל
הַנֶּחֱמָדִים. מְהֻדָּרָה תִּפְתַּח
לְיָעוּדִים׃ שַׁעֲרֵי זְבוּל
מַחֲנִים. מְהֻדָּרָה תִּפְתַּח
לְחַכְלִילֵי עֵינָיִם׃ שַׁעֲרֵי
טָהֳרָה. מְהֻדָּרָה תִּפְתַּח לְיָפָה
וּבְרָה׃ שַׁעֲרֵי כֶתֶר הַמְיֻמָּן.
מְהֻדָּרָה תִּפְתַּח לְאֵלֶּה אַלְמָן׃
וּבָהֶם תֵּעָרֵץ וְתִקָּדֵשׁ.
(כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ
הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ.)

שמע[1] (Vorb. u. Gem.) O horch, o vergieb am heut'gen Tag!

O sieh, schon entfleucht der Tag!

Dich feiern wir, Erhabener, der Alles vermag — Heiliger!

ובכן (Vorb.) Und so möge zu Dir das Weihelied aufsteigen! denn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet.

שערי Deines Palastes Pforten

Oeffne bald denen, die forschen in Deinen Worten!

Die Thore verborgener Herrlichkeiten

Oeffne den Deinem Gesetze Geweihten!

Die Thore des Tempels in herrlichem Prangen

Oeffne denen, die inniglich an Dir hangen!

Die Thore der Wohnung himmlischer Chöre

Oeffne denen, deren Aug' geröthet die Zähre!

Die Thore voll lauterm Glanze

Oeffne den Lautern im Schönheitskranze[2])!

Die Pforten zur Kron' in ewiger Pracht

O öffne denen, die liebend Du stets bewacht!

ובהם Und durch sie werde verherrlicht und geheiligt, wie durch den Chor anmuthiger Weihe von heiligen Serafim!

1) Verf.: R. Schim'on (b. Jizchak).

2) Jisra'el (nach Hoshea 6, 10).

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ Vorb.
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ Gem. u. Vorb.
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם Vorb.
מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם
בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ Gem. u. Vorb.
מִמְּקוֹמוֹ׃

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן Vorb.
בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל Gem. u. Vorb.
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד׃

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ Vorb.
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ

כתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit; — voll ist die Welt, seine Diener fragen einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit; — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges W.sen!

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner

Gnade den Ruf zum zweiten Male sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem. u. Vorb.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי (Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

בְּרַחֲמַי שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל־
חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ Gem. u Vorb.

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבִדְבָרְךָ כָּתוּב Gem.
לֵאמֹר׃

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם Gem. u. Vorb.
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ Vorb.
וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ
נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ׃
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ׃ וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסָיךָ׃ בְּצַדֶּקְךָ
עֲמוֹסֶיךָ׃ תִּקָּדֵשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כִּי מְקֻדָּשֶׁיךָ בְּקָדְשָׁתֶךָ (נ״א כְּעֶרְכָּךְ) קְדַשְׁתָּ. נָאֶה לְקַדּוֹשׁ פְּאֵר מְקֻדָּשִׁים: בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֵׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר חֹק וּמִשְׁפָּטִים. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

עוֹד יִזְכְּרֵנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדֵינוּ. וּבֶבֶן הַנֶּעֱקָד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבְזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לָאֲרָךְ דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדֵינוּ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

כי Denn die Dich heiligen hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheilspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

(*וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ.

*) Uebersetzung s. S. 93.

וּפִתְרוֹן פֶּה לַמַּיַּחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה
יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפְּצִין־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי
תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ
יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

**אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:**

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) **הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ** (באהבה) **מִקְרָא־
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:**

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

חוּס וְחָנֵנוּ וַחֲתֹם בְּעַדֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

פְּתַח חֵילֶנוּ Vorb. u. Gem.
שַׁעַר. בְּעֵת נְעִילַת
שַׁעַר. כִּי פָּנָה יוֹם׃
הַיּוֹם יִפְנֶה Vorb. u. Gem.
הַשֶּׁמֶשׁ בָּא וְיַפְנֶה׃
נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ׃
אָנָּא אֵל נָא Vorb. u. Gem.
שָׂא נָא. סְלַח־נָא.
מְחַל־נָא חֲמֹל־נָא.
רַחֵם־נָא. כַּפֵּר־נָא.
כְּבוֹשׁ חֵטְא וְעָוֹן׃
אֵל מֶלֶךְ, יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ

פתח (Vorb. u. Gem.) Oeffne uns das Thor, wenn schon sich schließen will das Himmelsthor! Schon wendet sich der Tag!

היום (Vorb. u. Gem.) Der Tag wendet sich, die Sonne zieht dahin und wendet sich: o laß uns eingehen in Deine Thore!

אנא (Vorb. u. Gem.) O Gott vergieb! O verzeih', o sieh es nach! O walte mild, erbarme Dich! O sühne Schuld und lasse Vergehen und Sünd' entschwinden.

אל (Gem.) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn

Gnadennamen anzurufen[1]): denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen[2]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְכִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ
כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ
כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קֹרְאֶיךָ׃

ויעבור (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

„ Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden. —

כי (Gem.) Denn bei Dir ist Verzeihung, auf daß Du gefürchtet werdest. Wenn Du die Sünde wahren wolltest, o Herr, — Gott! wer wird bestehen? —

כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה
לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ אִם־
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃

כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם

Wie ein Vater über Kinder, so erbarme Dich, Ewiger, über uns.

1) Die hier bald folgenden Bibelverse „Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig" u. s. w. (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung dreizehn — Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18.) als die „Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er aufs neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete wieder.

2) Moscheh.

יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־ עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב | לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Des Ewigen iſt die Hülfe; über Dein Volk komme Dein Segen! Selah. Der Ewige der Schaaren iſt mit uns, eine Veſte uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger, hilf! der König erhör' uns, wenn wir rufen.

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

סלח[1]) (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieſes Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie du verziehen haſt dieſem Volke von Mizrajim bis hierher! Und dort ward das Wort geſprochen:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

ויאמר (Gem.) Und der Ewige ſprach: Ich verzeihe nach deinem Worte.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־ שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־ עַמֶּךָ:

הטה[2]) Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre; thue auf Deine Augen und ſiehe unſere Trümmerſtätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden! Denn nicht unſerer Verdienſte wegen legen wir unſere Gebete vor Dir nieder, ſondern Deines großen Erbarmens wegen. O Herr, höre! o Herr, verzeih'! o Herr, horch und thue, ſäume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! denn dein Name iſt genannt über Deine Stadt und über Dein Volk.

סוף סליחה המיוסדת עפ"י תשרק כפול, מאות ו' והלאה.

וּמִי יַעֲמֹד חֵמָא אִם תִּשְׁמֹר. וּמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמֹר. הַפְלִיחֵד עַמֶּךָ

ומי (Vorb. u. Gem.) Wenn Du die Sünde wahrteſt, wer ſoll vor Dir beſtehn?
Wer trüg' es, wenn Du wollteſt mit uns zum Rechte gehn?

1) Gebet Moſchehs und Erwiderung Gottes (4. M. 14, 19 f.).
2) Gebet des Daniel (Dan. 9, 18 f.).

סָלַחְתִּי לֵאמֹר. הָרַחֲמִים
גַּם לְךָ מְדָתְךָ לִכְמֹר: הִכָּרוּךָ
דַּלּוּתֵנוּ רְאֵה וְאַל־תַּכְלִים.
הַעֵת גְּתִיב הֲרָכֶיךָ חֻפְּצֵנוּ
הַשָּׂלִים. וְדוֹל וְקַטֵּן רוּחַ
שֶׂכֶל הַחֲלִים. וְפוֹדֵי כֹּחַ
רְצוֹנְךָ חֹזֵק וְהַאֲלִים: בְּצִלְּךָ
שֹׁבֶת שְׁבִים קַבֵּל נְדָבָה.
בֵּיתְךָ יַפְרִיחוּ וְלֹא־יוֹסִיפוּ
לְהַאֲבִיד. אוֹבֵד וְנִדָּח
תַּשְׁבִּית נוֹשׁ וּמַדְהֵבָה. אָז
יַעֲלוּ יֵרָאוּ בְּרוּחַ נְדִיבָה:

(אל מלך יושב .S. 537)

חתום ש״המה שלמה הקטן.

שְׁלוֹם פְּרִים שְׂפָתֵינוּ
תִּכּוֹן אֱמֶת. לֵב כְּתֹנוּ אַחֲרִיךָ
בְּתֹם וְיֹשֶׁר הַעֲמֵת. מֵלִיץ
יֹשֶׁר קַבֵּל וּמְלַשְׁנֵי צַמֵּת.
הֶחְפֵּץ בַּחַיִּים וְלֹא בְּמוֹת
הַמֵּת: הָקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ
וְחֶשְׁבּוֹן יִתְמַצֵּה. קְיוֹם מֵרֶדֶת
שַׁחַת כְּבֹר יִמָּצֵא. טֶרֶם
נִקְרָא עוֹד הִבּוֹר יֵצֵא.
נְדִבוֹת פִּינוּ יְ רְצֵה:

(אל מלך יושב .S. 537)

רַבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ וְדַעְתָּם

Dir ziemt der Spruch der Gnade,
bei Dir ist mild Verzeih'n;
In Liebe zu entbrennen, — die
Huld und Gnad' ist Dein.
דכדוך Sieh uns so arm, zer-
knirscht: laß nicht beschämt uns
bangen!
Zu kennen Deine Wege, —
erfüll' uns dies Verlangen.
O Klein und Groß uns rüste
mit klarem weisem Geist!
Den Kräft'gen, Dir zu dienen,
Du festen Muth verleihst.
בצלך Nimm an die Fromm-
bekehrten, zu ruh'n in Deinem
Schatten;
Laß blüh'n in Deinem Hause
sie frisch und ohn' Ermatten.
Verstoßene, Verirrte, birg sie vor
Drang und Leid!
Vor dir sie dann erscheinen in
will'ger Freudigkeit. —
שלום Das Wort statt Opfer-
spenden — o sei es wahr und
rein!
Durch Unschuld und durch Wahr-
heit laß unsern Weg uns weihn
Nimm an das Wort der Fürsprach';
Verleumdung Du vernichte
Du willst ja, daß wir leben,
nicht Schuld zu Grund' uns richte.
הקימנו Beleb' uns durch Dein
Licht, nicht strenge Rechnung halte!
Daß ins Verderben nicht wir
sinken, — Sühne walte.
Noch eh' wir rufen, eh' das Wort
an Dich sich wendet,
Nimm gnädig an, o Herr, was
unser Mund gespendet. —
רבים[1]) Dein Volk — ihm fehlt
so viel! wie arm ist unser Sinnen!

1) Verfasser: R. Josef b. Jizchak.

כָּזֹאת׃ מַחְסוֹרֵם וּמַשְׂאֲלוֹתָם
כֻּלּ־יוֹכְלוּ לְסַפֵּרָה׃ נָא בִינָה
הֲגִיגֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא׃ הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃
סָפוּ וְגַם כָּלוּ יְדֵעֵי פְגִיעָה׃
סֵדֶר תְּפִלּוֹת בְּמַעֲנֶה לְשׁוֹנָם
לְהַבִּיעָה׃ עֲרֻמִּים נוֹתַרְנוּ
וְרַבְתָּה בָּנוּ דָּעָה׃ עַל־כֵּן
לֹא תַשִּׂיג יְשׁוּעָה׃ פָּנִים
אֵין לָנוּ פָּנֶיךָ לְחַלּוֹת׃
פָּשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ וְחָעֲוִינוּ
מִסְּדוֹת׃ צְדָקָה לְךָ לְבַד
נְבַקֵּשׁ בְּמַעֲרֵכִי תְהִלּוֹת׃
חָעְמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת׃
(אל מלך יושב .S. 537)

קָדוֹשׁ רְאֵה כִּי־פַס מֵלִיץ
כִּשׁוּרָה׃ קַבֵּל נִיבִי כְּמַרְבִּית
תְּשׁוּרָה׃ רִנָּתִי הַיּוֹם תְּהִי
בְּכִתְרְךָ קְשׁוּרָה׃ אֵל נָאוֹר
בְּגִבוּרָה׃ שַׁוְּעָתִי שְׁעֵה־
וּתְפִלָּתִי תְּהִי נְעִימָה׃ שְׁמַע
פְּגִיעָתִי כְּפְגִיעַת תָּמָה׃
תְּחוֹנְנֵנוּ לְחַיִּים וְתֵיטִיב
לָנוּ הַחֲתִימָה תֹּלֶה אֶרֶץ
עַל־בְּלִימָה׃ יָדְךָ פְּשׁוּטָה

Zu melden den Bedarf — wie
sollen wir's beginnen?
O was die Seele regt, noch eh'
wir rufen, merke,
O Gott, Erhabener in Allgewalt
und Stärke!
ספו Die Frommen sind dahin!
Mit weiser heil'ger Kunde
Verstanden sie's, Gebet zu reih'n
mit lautrem Munde.
Wir blieben leer und arm: der
Leiden sind so viel,
Und weit ist uns entrückt des
Heils, der Rettung Ziel.
פנים Wir haben nicht die Stirn,
Dein Antlitz anzuflehen,
Wir krümmten unsern Pfad durch
Frevel und Vergehen.
Wir flehn um Gnad' allein im
Liede, Dir geweiht,
Wenn wir in deinem Hauf' hier
stehn zur Abendzeit. —
קדוש Sieh, Heil'ger! Keiner ist,
der würdig uns vertrete.
Dir reiche Spende sei, was unser
Wort erflehte!
Mein Flehn — es kröne Dich,
ein Diadem der Pracht,
Gewaltiger, der Du gegürtet bist
mit Macht!
שועתי O höre meinen Ruf! Süß
sei dir mein Gebet,
Wie was schuldreiner Sinn
jemals von Dir erfleht!
Besiegle unser Heil, verzeichne
uns zum Leben,
Du, der die Erde läßt im leeren
Raume schweben!

וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי,
סְלַח וּמְחַל רֹעַ מַעֲבָדִי,
פְּנֵה נָא וַעֲסוֹק בְּטוֹבַת
מְשַׁחֲרֶיךָ הוֹדִי וּמְעוֹדְדִי,
וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי:

(S. 537. אל מלך יושב)

Thu' auf die Gnadenhand, nimm die Bekehrten an!

Vergieb, verzeih' was ich gefehlt im Sündenwahn.

O wende dich, das Heil Dich Suchender zu gründen!

O Gott, laß Du bei dir stets Schirm und Schutz mich finden. —

ע"פ א"ב כפול ותתום שהמה גרשים בר יהודה חזק, אבל נשמטו רוב החרוזים.

זְכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְחוּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: Vorb. u. Gem.

זכר[1]) (Vorb. u. Gem.) Gedenk' mit Abrahams den Bund,
Und wie Jizchak gebunden lag,
Und stelle das Jakobszelt.
Hilf uns um Deines Namens willen!

גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ, רְאֵה כִּי־אָזְלַת יָדֵנוּ, שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ, מַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ: וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל, וְחוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: Gem. u. Vorb.

גואל (Gem. u. Vorb.) O Du Erlöser voller Kraft,
Befrei' uns! Sieh, wie unsre Hand erschlafft!
Die Frommen sind dahin, die für uns stehen,
Und Keiner da, für uns zu flehen.
So kehr' um voll Erbarmen
Zum Reste Jisraels, des armen,
Und hilf um Deines Namens willen!

הָעִיר הַקָּדֹשׁ וְהַמְּחוּוֹת, הָיוּ לְחָרְפָּה וּלְבוּזוֹת, וְכָל־מַחֲמַדֵּיהֶן נְטוּלוֹת וּגְנוּזוֹת, וְאֵין שִׁיּוּר כִּי אִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְהָשֵׁב Gem. u. Vorb.

העיר (Vorb. u. Gem.) Die heil'ge Stadt und was zu ihr gehört,
Es liegt geschändet und zerstört;
Der Schmuck und Glanz entrückt, vergraben.
Nur Eines noch wir übrig haben:
Als ew'gen Hort — Dein heilig Wort!

1) Verfasser: R. Gereschom b. Jehudah.

שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Drum ſtelle her das Jakobszelt,
Und hilf um Deines Namens willen!

זְכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Vorb. u. Gem.

אֲנִקַת מְסַלְדֶיךָ.
תַּעַל | לְפָנֶיךָ כִּסְאֲ
כְבוֹדֶךָ. מַלְ אָ
מְשָׁאֲלוֹת עַם |
מְיַחֲדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת בְּאֵי עָדֶיךָ׃

אנקת (Vorb. u. Gem.) Der Inbrunſt Ruf voll Bangen —
Laß ihn vor Deinen Thron gelangen.
O Wunſch und Flehn erhöre
Der Dir geweihten Chöre,
Der gnädig die nimmt an,
Die betend ihm ſich nah'n!

Vorb. u. Gem.

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.
גַּם הַיּוֹם וְיוֹשִׁיעַ מִפִּיךָ
שִׁכֵּן מְרוֹמִים. כִּי
אַתָּה רַב סְלִיחוֹת
וּבַעַל הָרַחֲמִים׃

ישראל (Vorb. u. Gem.) Das ew'ge Heil
Wird Iſrael durch Gott zu Theil.
O laß auch heute Heil ergehen
Aus Deinem Munde, Du, der thronet in den Höhen!
O Du, der ſtets verzeiht,
Herr der Barmherzigkeit!

Vorb. u. Gem.

וְחַבִּיאֵנוּ צֵל
יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי
הַשְׁכִּינָה. חוֹן יְחוֹן
כִּי יִבְחוֹן לֵב עָקֹב
לְהַכִּינָה. קוֹמָה נָא

יחביאנו (Vorb. u. Gem.) Birg uns im Schatten Deiner Hand,
im Fittig Deiner Gnade!
Sei mild, wenn Du die Herzen prüfſt; die Krummen ſei'n gerade.

אֱלֹהֵינוּ עֲזֹר נָא,
וּי לְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה׃
וּי

Vorb. u. Gem.
יִשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי
יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן,
בְּיָמִין יֵשַׁע לְהוֹשִׁיעַ
עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן,
בְּשַׁוְּעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת
בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ, וּי
חֵיה־עֹזֶר לָנוּ׃
וּי

ש"המח אמתי חתום בראשי החרוזים.

Vorb. u. Gem.
וּי | וּי אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה, וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃

Gem. u. Vorb.
אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהֱמָיָה, בְּרָאוֹתִי כָל־עִיר
יְלֵל־תִּלָּהּ בְּנוּיָה, וְעִיר
יִי

Erhebe Dich, o Gott, mein Heil! o zeige Deine Stärke!
O Ewiger, auf unsern Ruf mit gnäd'gem Ohre merke!

ישמיענו (Vorb. u. Gem.) „Ich hab' verzieh'n!" — o mög' es so aus Gottes Zelt uns tönen!

Das arme Volk, das leidende, o mög' Dein Heil es krönen!

Voll Huld in Wunderkraft erhör', wenn wir Gebet erheben!

O Deinen Beistand stets, o Herr, in Gnaden wolle geben!

וּי (Vorb. u. Gem.) Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! O verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein!

אזכרה[1] (Gem. u. Vorb.) Ich denk', o Gott! und Schmerz die Seel' empfindet,
Seh' ich, wie jede Stadt ruht festgegründet
Und Gottes Stadt erniedrigt bis zum Staube.

1) Verfasser: R. Amittai.

שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל־זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ: " "

Gem. u. Vorb.

מִדַּת הָרַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחָנָתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי. כִּי כָל־לֵבָב דַּוֵי וְכָל־רֹאשׁ לָחֲלִי: " "

Gem. u. Vorb.

תַּמְכְתִּי יִתַּדְתַּנִי בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה תֵּבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פָּנַי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בָּטוּחַ אֲנִי בָּאֵלֶּה וּבְזֹאת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: " "

Gem. u. Vorb.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתָּשִׂים דִּמְעָתֵנוּ בְּנֹאדֶךָ לִהְיוֹת. וַתַּצִּילֵנוּ מִכָּל־גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיוֹת:

Gem. u. Vorb.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

Doch hängt an Dir das Aug' und unser Glaube!

מדת Erbarmen Gottes, wolle Du dich regen!

Und unser Flehn — vor Gott hin woll' es legen,

Und für Dein Volk ruf' um Barmherzigkeit!

Krank ist das Haupt und jeglich Herz voll Leid.

תמכתי Ja, meinen Bau stell' ich auf Gnadenworte[1])

Und auf der Thränen nie geschlossene Pforte.

Vor'm Herzensprüfer schütt' ich aus mein Beten.

Das und die Ahnen mögen mich vertreten!

יהי O wolle Du, der hört Bedrängter Weinen,

In Deinem Schatze unsre Thränen einen![2])

O rette Du, — ist schweres Leid verhangen!

An Dir allein ja unsre Augen hangen.

1) Die dreizehn Gnadeneigenschaften Gottes, die den Refrain dieses poetischen Stückes bilden. Vgl. oben S. 177 Anm.

2) Anspielung auf die Worte des Psalmisten (Ps. 56, 9): „Lege meine Thränen in Deinen Schlauch!" Gott sammelt die Thränen Leidender und bewahrt sie auf. Das ist das Bild, das im Deutschen mit einem etwas allgemeinern und nähern vertauscht ist.

נִצַּר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

Vorb. u. Gem. רַחֵם־נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

Vorb. u. Gem. שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח. וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח. תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל־תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

רחם (Vorb. u. Gem.) O erbarme Dich der gesammten Gemeinde Jeschuruns! vergieb und verzeih' ihre Sünde und hilf uns, Gott unseres Heils!

שערי O thu' uns auf das Himmelsthor!

Erschließ' uns Deinen Segenshort!

O hilf! Nicht stell' uns ins Gericht.

Und hilf uns, unsres Heiles Gott!

(*אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

*) Uebersetzung siehe Seite 217.

נִצַּר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אֲנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ.
אֲנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ.
אֲנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אֲנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אֲנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אֲנוּ רֵעָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אֲנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אֲנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gem. אֲנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה
רַחוּם וְחַנּוּן. אֲנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,
וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אֲנוּ
מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא
רַחֲמִים. אֲנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתָּמּוּ׃

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih', vergieb und sühn' uns.
כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott;
Wir Deine Kinder, Du unser Vater;
Wir Deine Knechte, Du unser Herr;
Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil;
Wir Dein Erbe, Du unser Loos;
Wir Deine Heerde, Du unser Hirt;
Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter;
Wir Dein Werk, Du unser Bildner;
Wir Deine Traute, Du unser Freund;
Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster;
Wir Dein Volk, Du unser König;
Wir. die Du wolltest ernennen; Du, den wir bekennen;

אנו (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

אלהינו ואלהי אבותינו

(Vorb.) אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

(Vorb. u. Gem.) אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דופִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

(Gem.) סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל

(Vorb.) **אנא** O laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen! Denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl, wir haben gesündigt!

(Vorb. u. Gem.) **אשמנו** Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

(Gem.) **סרנו** Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften und das galt uns nichts. Du aber bist gerecht

כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

in Allem, was über uns ergangen; denn du haſt Wahrheit geübt und wir frevelten.

מה Was ſollen wir vor Dir ſprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es!

(Vorb.) (*אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ. לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ. וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּבְגִיחִים. לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחֹחֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה. לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ׃ מָה אֲנַחְנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקֵנוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה־תִּפְעָל. וְאִם יִצְדַּק מַה־יִּתֶּן־לָךְ׃

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 524.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ)אֶת־יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִרְצוֹן וּמְחִילָה וְסִלְיחָה עַל־כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ. לְמַעַן נֶהֱדַל מֵעָשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר. דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלֹחַ: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב. וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים. וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם. שֶׁנֶּאֱמַר. אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר. הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֶאֱמַר. כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וְחְיוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפְגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻּרְעָנֻיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

אבינו (Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וחתום O besiegle ein heilvolles Leben allen Genossen Deines Bundes!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

Barb. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית

וְיִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂנְאֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צָר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

אבינו Unser Vater, unser König! Wir haben gesündigt vor Dir!

Unser Vater, unser König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unser Vater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Verhängnisse!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab die Anschläge unserer Feinde!

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם
פִּי מַשְׂטִינֵינוּ
וּמְקַטְרְגֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה
דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן
וְפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע
מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח
וּמְחַל לְכָל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה
וְהַעֲבֵר פִּשָׁעֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה

Unser Vater, unser König! Schließe den Mund derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע
רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ
בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה
וִישׁוּעָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר סְלִיחָה
וּמְחִילָה׃

vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche glücklichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Erlösung und des Heils!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Verpflegung und Ernährung!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche frommer Verdienste!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Verzeihung und Vergebung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח־
לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע
קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח
שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם
לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר
כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten.

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskammern mit Ueberfluß.

Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unser Vater, unser König! Oeffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל
תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם
מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי
הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל
עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ
וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרוּגִים עַל
שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן טְבוּחִים עַל
יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ
וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ
שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם

Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Vater, unser König! O walte gnädig an uns und an unseren Sprößlingen und unseren Angehörigen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die ins Feuer und Wasser giengen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König!

לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ אִם־לֹא
לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ
כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

כתוב בסל"ה לומרים בתפלת נעילה שמע ישראל בקול רם ובכוונת הלב וכל אחד מישראל יכוון למסור נפשו על קדושת השם׳.

(בספ״ד אומרים בתחלה יי הוא האלהים ז׳ פעמים ואח״כ שמע ישראל וגו׳ פעם אחת ואח״כ אומרים בלחש בשכמל״ו פעם אחת).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי Vorb. u. Gem.
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

שמע (Vorb. u. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ (Vorb. u. Gem.) (Dreimal.)

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃ (Vorb. u. Gem.) (Siebenmal.)

בָּרוּךְ (Vorb. u. Gem.) Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches immer und ewig! (Dreimal.)

יְיָ (Vorb. u. Gem.) Der Ewige, der ist Gott! (Siebenmal.)

Schließen der Bundeslade.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

Vorb. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. יְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Vorb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. עֹזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

Vorb. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תוקעין תקיעה אחת.

מעריב למוצאי יום כפור

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(*יתברך Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende

Vorb. בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. u. Vorb. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים. בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(* יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מַלְכֵּנוּ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: שְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם
אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת
עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים
וְנָקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי־חָם: הַמַּכֶּה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר. כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד׃

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם

קָדְשֶׁךָ לְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּתִהִלָּתֶךָ: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה
וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן
מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ.
בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ: בְּיָדְךָ
אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד:

רְאוֹ עֲנְיֵנוּ וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד וְעַל
כָּל־מַעֲשָׂיו:

חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה: אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ מֵדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקָרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ: וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־עוֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרְתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל ברחמים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ
נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃
וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמֹנִיּוֹת׃

קדיש שלם.

(Am Ausgange des Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ׃
יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לַאֲחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃ וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם
לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם׃ מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָ בִּרְכֹת שָׁמַיִם
מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ
גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ רֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי־אַדְמָתְךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה
מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְיָ
מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם
בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ יְצַו
יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ יִפְתַּח יְיָ | לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־
הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ
וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה׃ כִּי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לָךְ וְעָבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם
רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ

מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־
בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃
רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה
יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ גֹּאֲלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ
עַד־עוֹלְמֵי עַד׃ וַאֲכַרְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃
וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־
יֵבשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ כִּי־בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ הִנֵּה
אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו
הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ
זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃

בַּיִת יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ׃ וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת
חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ׃ וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל
וַיְיָ עִמּוֹ׃ פְּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרֹב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
יֹאמַר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה חַי־יְיָ אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה
כִּי־עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת׃
וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ הָבִיאָה מִסְפְּדִי לָמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ
שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ וְלֹא־אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם
וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃

אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֲרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃

פּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃ וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶּן־יִשַׁי שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֶזְרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנְוָתָנוּתוֹ׃ דָּבָר זֶה בָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים׃ כָּתוּב בַּתּוֹרָה. כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃ וּכְתִיב בְּתֹרַת. עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃ שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב. כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים דִּכְתִיב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּכְתִיב בָּתְרֵהּ. אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ כִּי־נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

(קכח) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

סדר הבדלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

(Am Sabbathausgang:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים׃)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל | לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ

בִּשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וְיַקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

(Beim Ausgange des Versöhnungstages, der nicht am Sabbath fällt, wird Habdalah gemäß obiger Ordnung (S. 572) mit Weglassung des Segensspruches über Gewürze verrichtet.)

ונוהגין לקדש הלבנה.

סדר ברכת הלבנה.

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן כּוֹנָם: פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן. שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

Dreimal בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

Dreimal כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל לִגַּע בָּךְ. כָּךְ לֹא־יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבַי לִגַּע בִּי לָרָעָה:

Dreimal תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן: יִדְמוּ זְרוֹעֲךָ ... דֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

Dreimal דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

ושואל לחבירו נ״פ Dreimal שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וחבירו משיב נ״פ Dreimal עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

Dreimal סִמָּן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהִי לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים:

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. אִלְמָלֹא לָא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבַּיֵי (אַבַּי) הֵלְכָךְ צָרִיךְ לְמֵימְרָא מְעָמָּד:

מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְלֹא יִהְיֶה־בָּהּ שׁוּם מִעוּט. וְיִהְיוּ אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וּכְאוֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית. כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה קוֹדֶם מִעוּטָהּ. שֶׁנֶּאֱמַר אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וְיִתְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. וּבִקְשׁוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מַלְכָּם. אָמֵן:

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

(קכ) הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

(סז) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כֹּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

LIBRARY
MAY 1 4 2007
UNIVERSITY OF TORONTO

Presented to the

LIBRARIES *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

by

Farley Mernick
in loving memory of
his parents
Frank and Belle Mernick

3 1761 07008152 6